G. E. Tallam
Octr. 16th 1847.

PINDARI
CARMINA.

CUM

LECTIONIS VARIETATE

ET

ADNOTATIONIBUS.

ACCEDUNT

INTERPRETATIO LATINA EMENDATIOR,
SCHOLIA, ET FRAGMENTA;

NECNON

GODOFREDI HERMANNI DISSERTATIONES
PINDARICÆ, ET INDICES TRES.

A

CHR. GOTTL. HEYNE.

NOVA EDITIO CORRECTA ET EX SCHEDIS
HEYNIANIS AUCTA.

TOM. III.

LONDINI:
SUMTIBUS G. ET W. B. WHITTAKER.
1824.

CARMINUM PINDARICORUM
FRAGMENTA

OLIM A

JOANN. GOTTL. SCHNEIDER
PROF. ACADEM. URATISL.

COLLECTA

NUNC ITERUM

DIGESTA ET AUCTA.

PRÆFATIO.

Ante viginti quinque fere annos Fragmenta Pindari, locupletiora iis, quæ in superioribus editionibus prostabant, me suasore collegerat Jo. G. Schneider, tum ex adolescentibus mihi familiarissimis, vir antiquarum literarum copiis instructus amplissimis, quas cum naturæ cognoscendæ et illustrandæ studio postea ita conjunxit, ut nunc inter principes viros doctos, qui hoc literarum connubio inclaruerunt, sit habendus. Ea fragmenta ut Pindari carminibus subjungerem, ipsa res postulare videbatur. Cum tamen experientia edoctus cognovissem, usum eorum esse aliquantum impeditum ac molestum, quoties singula fragmenta essent exquirenda, aut videndum, num illud, in quod forte incideras, fragmentum jam in illa congerie lateat, quum fragmentorum, auctorum et locorum promiscuæ essent sedes, et in diversos numeros dispersæ particulæ: in recensu eorum et ordine posse ac debere aliquid a me novari facile intellexi. Operam itaque dedi, ut fragmenta, certo consilio ad certum ordinem revocarem, viamque expeditam redderem iis, qui posthæc fragmenti alicujus sedem investigare vellent.

Egi itaque maxime hoc, ut fragmenta incerta suo quæque auctori, a quo ea recitata sunt, reddita deinceps apponerem, tum ut auctorum ordinem aliquem ad temporum rationem

adhiberem, sub finem autem libelli recensum auctorum cum eorum locis alphabeticum adjicerem. Qua in re quas molestias devoraverim, multis declarare nihil attinet; admiratusque sum subinde ferreum et indomitum studium, quod olim in fragmentis his colligendis collocavit vir doctissimus meique amantissimus, cui cum literæ tam multa alia debeant, tum merita ejus de Pindaro non ultimo loco sunt habenda. Ad plurima enim, Platonis inprimis, Platonicorumque philosophorum et sophistarum, tum vero et aliorum scriptorum, quos manu terimus, loca orationisque ornamenta et lumina intelligenda, antiquiorum lyricorum, maxime Pindari, versus e naufragio servatos tenere utilissimum est; ut de usu eorum critico in locis sanandis taceam. Bona itaque cum venia viri doctissimi in hoc industriæ ejus incredibilis monumento retractando mihi licere putavi id, quod majorem utilitatis fructum habere videbatur; quandoquidem multis exemplis et argumentis perspectum satis habeo, in iis, quæ susceperit, non inanis eum alicujus gloriolæ vanitatem sectari, sed utilitatibus literarum communibus consultum esse velle: quæ una ac vera est via, qua ad gratam ac duraturam tui apud posteros memoriam adspirare possis.

Ut tamen integra maneat gratia operæ viri doctissimi, hoc monitum esse volo, ei maxime ea, quæ hic vides, etsi aliter distributa et descripta, deberi; adjecta modo a me esse pauca: primo locorum interpretationes latine factas; quia, si semel aliorum usibus hæc inservire volumus, postulari nequit, ut primo statim occursu talia cuique plana et aperta sint; tum suppleta loca nonnulla, quæ virum doctum fugerant; apposita alia, quæ modo judicio, modo conjectura niterentur; atque hæc, si qua in ipsa contexti serie inserta sunt, parenthesis signo distincta, aut, nomine ejus ceteris adscripto, singulis sunt locis subjecta, ita ut facile possint discerni. Excussi

etiam iterum loca auctorum et sustuli numerorum sphalmata aliave, quæ correctione egebant; et apposui numeros paginarum ed. Schneid.

Cum metrorum Pindaricorum curam omnino in se recepisset doctissimus HERMANNUS, rogatu meo fragmentorum potiorum metra illa constituere et emendare haud recusavit. Debetur itaque ei, quicquid hac ex parte bonæ frugis Pindaricis fragmentis accessit.

ΤΑ ΕΠΙΝΙΚΙΑ.

ΕΝ [illegible]

I. ἸΣΘΜΙΟΝΙΚΑΙ.

I.

Apollonius Dyscolus de Syntaxi lib. ii. p. 158. ed. Sylburg. [et de Pronom. p. 321.] hæc Pindari refert, ubi mentio τοῦ Ἀθαμαντίδα i. e. Melicertæ, præcesserat: Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν Ἰσθμιονίκαις Πινδάρου ἐτάραξε τοὺς ὑπομνηματισαμένους·

Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέκλοντο
ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι
γέρας φθιμένῳ Μελικέρτᾳ.

Sisyphum Æoli filium hortati sunt, ut ejus (Inus) *filio, mortuo Melicertæ, clarum institueret honorem.* Monet grammaticus, veteres Pindari commentatores, qui ᾧ pro ἑαυτοῦ explicabant, dubitasse, cur Melicertam poeta Ἀθαμαντίδαν appellavisset, et mox Sisyphi mentionem fecisset; alios accepisse illud ᾧ adverbialiter, ut verba ᾧ παιδὶ intercluderentur, velut in illo poetæ innominati loco: ᾧτε χερνᾶτις γυνά. alios mutasse in οἱ, ut sit dativus pro genitivo Ἰνοῦς, quam antea nominaverat poeta. Addit vero Apollonius: quid obstat, quo minus pronomen ᾧ sit possessivum, et sumatur pro αὐτῆς?—Apparet satis clare, agi hoc loco de institutione ludorum Isthmicorum; quod etiam contendere posse mihi videor de loco Callimachi inedito, quem reperi in Etymologico Gudiano: Οἱ Ἴωνες καὶ τὸ Ἀθάμας κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ α καὶ διπλασιασμῷ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ θ' εἰς τ Τάμμας λέγουσι. Τάμμεο θυγατρός. Καλλίμαχος ἐν β' Αἰτίων.

II.

Apollonius Dyscolus in Excerptis Is. Vossii p. 428. (Maittaire de Dialectis, ed. Reitz.) ubi de vocula μιν agit: Ἴωνες διὰ τοῦ μ, Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσεται ἐπὶ πλήθους·

ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκυλίσθη νιν·

Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις. *(quicunque modus emovit eos.)* Προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις· Βακχυλίδῃ. καὶ πλεῖστα ἄλλα.

III. (p. 2.)

Eustathius ad Homerum p. 1715. 63. ed. Rom. ὡς ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαις εἰπὼν τρία κρῦτα ἤτοι κράατα, scilicet usurpari verbum illud etiam neutro genere.

II. Ἐπινίκιος εἰς Διαγόραν Ῥόδιον.

Æschines, seu quisquis auctor est putidæ illius epistolæ iv. qua Cleocratis Rhodii liberalitatem in se et humanitatem laudat, hæc habet: *τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐν ἀφανεστάτοις, Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴπου πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας αἴρει Πίνδαρος. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅστις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος· τουτὶ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα, καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις·—οὗτος δὴ ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ἄγει* (f. *λέγει*) *ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. Λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους, καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβῦτιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ γένος ἅπτεται· καὶ εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν ποιητῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε—κἂν ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους εἰπὼν ἔπη Πινδάρου· νῦν δὲ οἶδα, ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. Δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκην εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο· ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον Κλεοκράτει. Λέγεται γάρ ποτε γυνὴ πρεσβῦτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους· ἐπιστάντων δὲ αὐτῇ τῶν ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον, ἀποκρίνασθαι· τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι οὕτως ὁ θεὸς, ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας ἔχοι, καὶ υἱὸν ἐπ' Ὀλύμπια ἄγοι. Ταύτης οὖν πρεσβύτιδος, καὶ τούτου τοῦ γένους ἀποῤῥὼξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης.* Finem epistolæ omitto, qui ineptissimas hominis laudes comprehendit. Hinc vero apparet, nisi prorsus omnia in hoc scripto sunt ab homine nugatore conficta, Pindarum præter nobilem illam *odam Olympicam*, quæ legitur hodie ordine *septima*, scripsisse etiam *aliud in Diagoram carmen ἐπινίκιον*, ubi de anu trium victorum sorore memoraverat ea, quæ auctor epistolæ inde refert. Nam in eo carmine, quod hodie legitur, poeta Damageti nisi verbo non meminit, cui tamen mentioni vix convenit Æschinis illud *ἄγει, αἴρει*. Scriptum vero fuisse carmen hoc a Pindaro plus quam quinquagenario suspicari licet ex Olymp. vii. quæ ad Olympiadem 79. refertur. Præterea eandem narrationem (Schol. Pindari ad Ol. vii. pr. et) cum Pindari auctoritate refert Tzetzes Chil. i. 593. sq. quem quidem locum erroris suspectum habebam, antequam epistolam Æschinis comparassem. Solet enim insulsus ille homo etiam alibi Pindaro tribuere, quæ in vetustis Poëtæ commentatoribus, v. g. de Alcmæone ad Pyth. vii. tradita legerat. Totum Tzetzis locum comparabit, qui nominum varietatem cognoscere voluerit. Satis habeo digito præmonstrare reliqua veterum auctorum loca, quibus inter se collatis clarius de tota Diagoreorum familia, victoriarumque, quas obtinuerunt, numero et historia lectori constare poterit. Adeat igitur Pausaniam Eliac. i. (lib. v. 6. extr.) p. 389. ad quem conf. notam Valck. ad Theocr. Adoniaz. p. 198. Eliac. ii. (vi. 6 et 7) p. 465. 468. Messeniaca (lib. iv. 24) p. 337. Deinde dignus est, qui contendatur, locus Gellii N. Att. iii. 15. Valerii Maximi viii. 15. Æliani v. h. x. 1. Plinii vii. 41. Davisii ad Ciceronis Disp. Tusc. i. 46. Dorici victoris meminit Thucyd. iii. 8. Gorgon vero ille, ex quo Scholia Pindari narrationem referunt, scripserat de rebus Rhodiis. Laudatur ab Hesychio v. *ἐπιπολιαῖος Ἑρμῆς ἐν Ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ.* Iterum *ἐν τῷ περὶ θυσιῶν* voce *καταῤῥακτίτης*. Athenæus p. 695. male habet *Γεωργὸς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν*. Schn. A Pindaro ipso narrationem de anu sorore perperam repeti equidem censeo. Nihil de ejus fide hac in re habet Schol. vetus Pindari ad Ol. vii. pr. qui primo loco est commemorandus; ex eo aut alio Tzetza sua dixit.

III. Ἐπινίκιος εἰς Γλαῦκον Καρύστιον. (p. 4.)

Confisus auctoritate Mos. Solani ad Pindarum refero locum Luciani pro Imag. c. 19. ἀλλὰ πῶς ἐπῄνεσε ποιητὴς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον;

οὐδὲ Πολυδεύκεος βίαν φήσαις ἀνατείνασθαι
ἂν αὐτῷ ἐναντίας τὰς χεῖρας, οὐδὲ σιδάρεον
Ἀλκμάνας τέκος.

ὁρᾷς, ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε·—καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀντιπαραινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον, ἢ τὸν ποιητὴν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ηὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπί τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι. Fuit Glaucus iste Carystius, Demyli filius, inter pugiles nobiles; de quo vide Pausan. Eliac. Poster. (vi. 10.) p. 475.

IV. Ἐπινίκιος εἰς Ἀλέξανδρον Ἀμύντα, τὸν Φιλέλληνα προσαγορευθέντα. (p. 5.)

I.

Ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν,
παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα.

O tu, qui nomen habes commune cum beato Trojano, Amyntæ animosa progenies.—Locum hunc habet Scholiastes Pindari ad Nem. vii. 1. (ubi excusat homonymiæ usum in laudibus apud Pindarum; uti in his vss. Alexander Maced. rex comparatur cum Alexandro, Paride dicto.) et Dio Chrysostomus Or. ii. de Regno p. 25. ubi de Alexandro Magno ait: ἐπεμνήσθη τοῦδε Πινδάρου, διά τε τὴν λαμπρότητα τῆς φύσεως, καὶ ὅτι τὸν πρόγονον αὐτοῦ ὁμώνυμον ἐπῄνεσεν Ἀλέξανδρον τὸν φιλέλληνα ἐπικληθέντα, ποιήσας εἰς αὐτὸν ὀλβίων ἐπώνυμε Δαρδανιδᾶν. Ex Dione sua sine dubio hausit Tzetzes Chiliad. vii. 413. Nec omittendus locus Solini est, qui c. 14. hæc de Alexandro Amyntæ filio habet: *Voluptati aurium indulgentissime deditus; sicut plurimos, qui fidibus sciebant, dum vivit, in usum oblectamenti donis tenuit liberalibus, inter quos et Pindarum lyricum.* Rationes autem, quibus adductus locum hunc priorem cum sequenti ad victoriam Alexandri Philellenis Olympicam referre malo, satis explicuisse mihi videor in libro germanice scripto, *de vita et scriptis Pindari*, Sect. ii. p. 35. (scil. quia Alexandrum Olympiæ certasse constat,) unde simul constare potest, lectionem ὁμώνυμε (ap. Dionem l. c.) alteri (ἐπώνυμε) præferendam esse.

II.

Πρέπει δ' ἐσλοῖσιν, ὑμνεῖσθαι
καλλίσταις ἀοιδαῖς.
τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις
τιμαῖσι ποτιψαύει
μόνον ῥηθέν.
θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

Digna res est viris bonis, celebrari pulcerrimis carminibus. Hoc enim solum, quod car-

mine *pronuntiatum est, immortalibus honoribus proxime accedit. Contra vero factum præclarum interit oblivioni traditum* (h. e. carmine haud commendatum.)—Addit Dionysius Halicarnassensis, ex quo fragmentum hoc refero, (de Demosthene t. ii. p. 292. l. 11. 13.) Πίνδαρος τοῦτο πεποίηκεν εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα, περὶ τὰ μέλη καὶ τοὺς ῥυθμοὺς μᾶλλον ἢ περὶ τὴν λέξιν ἐσπουδακώς. Posui vero totum locum, prouti a Barnesio nescio quam recte distinctus est, nisi quod vetustam lectionem ῥηθὲν, cui ille ῥηθῆναι nullo sensu substituerat, reliqui, et Sylburgianum ἐσλοῖσιν pro vulgato ὅλοισιν, cum altera ejusdem viri docti emendatione, qua ἐπιταθὲν in ἐπιλασθὲν mutavit, audacter recepi. Nescio quod Barnesium adduxerit, ut ἐπιλασθὲν in σιγαθὲν mutaret, nec intelligo, quod in versione latina posuit: *Tantum dicier: hic est.* quo scilicet græcum suum μόνον ῥηθῆναι reddere conatus est. Schn.

Ultimorum versuum metrum sic restituit Hermannus:

τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τι-
μαῖς ποτιψαύει μόνον
ῥηθέν. θνάσκει δ' ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον.

V. Εἰς Ἱέρωνα. (p. 7.)

I.

Refert Scholiastes Pindari ad Pyth. ii. 127. Pindarum, cum Hieroni pro mercede carmen laudatorium in victoriam Pythicam (ἐπινίκιον) perfecisset, deinde ἐκ περιττοῦ συγγράψαι αὐτῷ προῖκα ὑπόρχημα, οὗ ἡ ἀρχή· "σύνες ὅ τι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε." *Percipe, quod dico, nomen a præclaris sacris adepte*: quia Hiero ἀπὸ τοῦ, ἱερὸν, dictus. Vocaverat poeta carmen hoc καστόρειον, ut docet Schol. eod. loco: ὃ δὴ καστόρειον εἶπε διὰ τὸ τὴν ἔνοπλον ὄρχησιν κατ' ἐνίους τοὺς Διοσκούρους εὑρεῖν. Adde Schol. ad Nem. vii. 1. ubi initium ipsum integrius exstat: "σύνες, ὅ τι λέγω, βαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας." Ipse Pindarus eod. loco secundum Pythicum εἶδος appellavit καστόρειον et ὑπορχηματικὸν, quoniam scilicet plurima ejus μέλη saltatione expressa fuerunt. Hinc equidem nullus dubitavi ad idem referre carmen, quæ veteres grammatici loca ἐν Πυθικῇ εἰς Ἱέρωνα ᾠδῇ, vel ὑπορχήματι in Hieronem, vel denique σκολιῷ in Hieronem laudant. Sed totum hunc Pindari locum rectius constituere licet ex Aristophanis Avibus v. 925. ubi ridiculus dithyramborum poeta carmen ad Pindaricos modos compositum in novam avium civitatem effundit:

Ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις,
οἵαπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δ', ὦ πάτερ, κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν, ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς
πρόφρων δόμεν ἐμὶν, τεΐν·

ad quæ Comici verba hæc in Scholiis leguntur: ἐκ τῶν Πινδάρου Ὑπορχημάτων·

Ξύνες ὅ τι λέγω,

ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
πάτερ, κτίστορ Αἴτνας.

ἐπειδὴ ὁ Ἱέρων ἔκτισεν αὐτήν. Porro ad versum 931. ἐμὶν, τεῒν legitur hæc veteris grammatici annotatio: χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ (ἐν) τοῖς τοιούτοις Δωρισμὸν, καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐ μ ί ν. Totus vero Aristophanis locus mihi videtur expressus esse ex Pindari carminibus, quorum unum saltem fragmentum ex ipso carminis in Hieronem initio decerptum jam certissime tenemus. De reliquis verbis nihil constituere licet. Sed prosequamur ulterius vestigia carminis Aristophanei, quæ nos statim ad plurium Pindaricorum fragmentorum cubile perducent. Pergit igitur Comicus v. 937.

Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται·
τὸ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε
Πινδάρειον ἔπος.

Tum vero addit versu 942.

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα σκολιᾶς ἄνευ χιτῶνος·
ξύνες ὅ τι λέγω.

Ad quæ verba Scholiastes: καὶ ταῦτα παρὰ τὰ ἐκ Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτως·

Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ἁμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' ἔβα.

Λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρὰ Ἱέρωνος ᾔτει αὐτὸν καὶ ἁρμάτιον. Ita enim Scholiastæ verba restituit Berglerus, germanici nominis decus, cum antea legebatur: ἔβα τῶνδε λαβὼν ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος καὶ ᾔτει αὐτὸν καὶ Ἁρμώδιον. Obiter moneo, Suidam in loco Aristophaneo legisse olim ὑφαντοδίνητον, quod Kusterus rejicit; ego vero ob metrum præferendum censeo; respondet enim Pindarico ἁμαξοφόρητον οἶκον, i. e. currum, cui domus ad veterum Scytharum morem inædificata est. (Recepit quoque Brunck. adstipulante codice; et ἁμαξοφόρητον esse legendum etiam Hermann. monuit.) Apparet igitur, Pindarum his verborum involucris preces parum modestas texisse, quibus ab Hierone, post acceptos ab eo mulos, currum etiam petebat, eumque Siculum, qui tum in magna artis laude erant, ut ex sequenti fragmento constat. Priorem Pindari locum refert præterea Strabo vi. p. 412. ubi de nova Ætna: ταύτης δὲ καὶ Πίνδαρος κτίστορα λέγει αὐτὸν, ὅταν φῇ· [MSS. inserunt non uno modo corrupta verba ξύνες ὅ τι λέγω. Herm.]

Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε
πατὴρ, κτίστορ Αἴτνας.

ubi Casaubonus monet, in Codicibus legi: *ξύνες τοι λέγω ζαθέων*, quod quo pertineret, vir summus tum temporis ignorasse videtur. Ad voces *ξύνες ὅ τι λέγω* alludit Gregorius Nazianz. Epist. 2. t. i. p. 768. *σύνες ὅ τι λέγω, φησὶ Πίνδαρος, κἂν εὕρῃς τὴν ἐμὴν ἀφωνίαν ἀμείνω τῆς σῆς εὐγλωττίας.* Schn.

Ambiguum est, *τὸ ὑπορχηματικὸν* et *καστόρειον* sitne unum idemque; tum, fueritne hoc aliud carmen quam ipsum illud, quod Pyth. ii. est. Ex Scholio ad Pyth. ii. 127. quod conflatum est e pluribus Scholiis, utrumque firmes. Videtur tamen satis constare illud, carmen *εἰς Ἱέρωνα* esse inter *ὑπορχηματικὰ* referendum, de quibus infra. An vere Pindarus preces istas parum modestas fecerit, dubito; et refero ad jocos scurriles Comici: exemplo aliorum in Pindaro in hunc sensum acceptorum, per commenta grammaticorum. Illa *ξύνες ὅ τι λέγω* frequentantur a multis, et jam a Platone in Menone p. 76. D. (tom. iv. p. 340.)

II. (p. 9.)

Ἀπὸ Ταϋγέτου μὲν Λάκαιναν
ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν·
Σκυρίας δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
αἶγας ἐξοχωτάτους·
ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος· ἅρμα
Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλαοκάρπου·
Σικελίας δ' ὄχημα δαίδαλον ματεύειν.

E Taygeto Lacedæmoniam canem pernicissimum animans; ad mulgendum lac Scyrias capras præstantissimas (*ἐξοχωτάτας*); *scuta autem Argiva, currum Thebarum ex agro fertilissimo, rhedam artefactum e Sicilia petito.* (Scripserat Pindarus *ἀγλαοκάρπω.*) Refert Athenæus i. p. 28. A. hoc fragmentum ex Pindari *τῇ εἰς Ἱέρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ.* Sed idem videtur esse carmen cum eo, quod alibi Scolii nomine appellat, ut mox videbimus.—De capris Scyriis v. Athen. xii. p. 540. D. Respicit hunc Pindari locum Zenobius Prov. ii. 18. in Αἴξ Σκυρία—*ἄλλοι δέ φασιν, ἐπὶ τῶν ὀνησιφόρων λέγεσθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. μέμνηται Πίνδαρος καὶ Ἀλκαῖος.* Critias apud Athen. i. c. laudat *ὄχον Σικελικὸν*, et *Θηβαῖον ἁρματόεντα δίφρον.* conf. Pollux x. 26. x. 11. Interpp. Hesychii ad voces *ὄχος Ἀκισταῖος.* Denique fragmentum hocce nostrum ex Athenæo transtulit Eustathius ad Homer. p. 1822. l. 5. Schn. Priores duo versus distribuendos sic esse, ut factum est, docuit Hermannus; monuit quoque *δαίδαλον* esse legendum pro *δαιδαλέον.* [v. *Jenaische A. L. Z.* 1807. nr. 245. p. 131. *Ex Schedis.*]

III. (p. 10.)

Μηδὲ ἀμαυροῦ τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

Ne tu obscura oblectationem in vita; longe præstantissima res est homini jucunda vita.—Habet hunc locum Athenæus xii. p. 512. D. *Πίνδαρος παραινῶν Ἱέρωνι τῷ Συρακου-*

σίων ἄρχοντί φησι—. Schn. Versus constituit Hermann. Scripsi ἀμαυρῷ pro ἀμαύρου. Non enim memini dictum ἀμαύρομαι.

IV.

Athenæus xiv. p. 635. B. D. Ἀριστόξενος δὲ τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν χρείαν· διόπερ καὶ Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἱέρωνα σκολιῷ, τὴν μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον διὰ τὸ δύο γενῶν ἅμα καὶ διὰ πασῶν ἔχειν τὴν συνῳδίαν ἀνδρῶν τε καὶ παίδων—ἀγνοεῖ δὲ ὁ Ποσειδώνιος, ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἡ μάγαδις, σαφῶς Πινδάρου λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον·

Τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρε
πρῶτος ἐν δείπνοισι Λύδιον,
ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψη-
λᾶς ἀκούων πηκτίδος.

Vocem Λύδιον esse corruptam, quilibet animadvertit. Vide igitur, an Λυδῶν vel Λυδίας sensum adjuvet. Nescio, an huc etiam referendus sit locus Plutarchi de Musica p. 1140. F. εἰ δὲ, καθάπερ Πίνδαρός φησι, καὶ τῶν σκολιῶν μελῶν Τέρπανδρος εὑρετὴς ἦν etc. de quo loco vide quæ disputavit van Goens Obs. Misc. p. 23. Schn. Versus constituit Hermann. et reposuit Λυδῶν pro Λύδιον.

V.

Ex eodem carmine in Hieronem desumtus esse videtur locus Strabonem xiii. p. 930. A.

Κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος
ἀμφίκειται---

καὶ πάλιν·

Ἀλλ' οἶος ἄπλατον κεράϊζες θεῶν
Τυφῶνα πεντηκοντακέφαλον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ,
ἐν Ἀρίμοις ποτέ.

Hunc vero eundem locum, prouti scilicet integer in ipso carmine prostabat olim, respiciebat Julianus in epistola xxiv. quam doctam magis, an ineptam dicam, nescio, p. 395. καὶ μὴν καὶ Πίνδαρος ὁ Θηβαῖος τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Τυφωέος ἐν Ἐπινικίοις κηρύττων, καὶ τοῦ μεγίστου τούτου γίγαντος κράτος τῷ μεγίστῳ βασιλεῖ τῶν θεῶν περιτιθεὶς, οὐχ ἑτέρωθεν αὐτῷ τῆς εὐφημίας κρατύνει τὴν ὑπερβολὴν, ἢ ὅτι τὸν γίγαντα τὸν ἑκατοντακέφαλον ἑνὶ βλήματι καθελεῖν ἤρκεσεν· ὡς οὐδέ τινος ἄλλου εἰς χεῖρα τοῦ Διὸς ἐλθεῖν ἀντιμάχου γίγαντος νομισθέντος, ἢ ὃν ἡ μήτηρ μόνον τῶν ἄλλων ἑκατὸν κεφαλαῖς ὥπλισεν, οὐδὲ ἑτέρου τινὸς θεῶν ἢ μόνου Διὸς ἀξιονικοτέρου πρὸς ταύτην τοσούτου γίγαντος καθαίρεσιν ὄντος. Cum igitur apud Julianum et in reliquis etiam

locis, ubi Typhonis meminit Pindarus, centum hujus terræ filii posuerit capita, facile patet, in Strabone numerum in voce πεντηκοντακέφαλον esse corrigendum. Schn. Versus distributi ab Herman. quem etiam consentire vidi in lectione κεράϊζες pro κεράϊζε. [Scribe ἑκατοντακάρανον. Herm.]

ΣΚΟΛΙΑ.

I. Σκόλιον παρὰ τὴν θυσίαν Ξενοφῶντος Κορινθίου ᾀσθέν. (p. 11.)

Athenæus xiii. p. 573. C. E. Νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ἱστορεῖ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ, καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ ὅτε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος (conf. Schol. Pindari ad Ol. xiii. 32.) ἐν τῇ ἑβδόμῃ, αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι ηὔξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας, εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι ναὸν—καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ, τελεσθέντων περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τὴν δέησιν, ἀπάξειν αὐτῇ ταύτας ἑταίρας. Ὑπάρχοντος οὖν τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν, Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξιὼν εἰς Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας ηὔξατο τῇ θεῷ νικήσας. Πίνδαρος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώμιον, οὗ ἡ ἀρχή· "Τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων οἶκον" (Ol. xiii.) ὕστερον δὲ καὶ Σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ᾀσθὲν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν εὐθέως πεποίηται πρὸς τὰς ἑταίρας, αἳ παραγενομένου τοῦ Ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν· διόπερ ἔφη·

Ὦ Κύπρου δέσποινα,
τεὸν δεῦτε ἐς ἄλσος.
φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον
Ξενοφῶν τελείαις ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

(*O Cypri regina, tuum ades in nemus; compascuarum puellarum gregem numerosum Xenophon adduxit lætus ad vota persolvenda.* Scrib. ἐπάγαγεν. et mox v. 4. ἄμμιν.) ἤρξατο δὲ οὕτως τοῦ μέλους·

Πολύξενοι νεάνιδες, ἀμφίπολοι
Πειθοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
ἅ τε τὰς χεῖρας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά τε
ἡμῖν πολλάκις ματέρας ἐρώτων
οὐρανίαν ἱπτάμεναι νοήματι,
ποττὰν Ἀφροδίταν ὑμῖν ἄνωθεν ἀπαγορίας

ἔπορεν· Ὦ παῖδες
ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακώρας
ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι
σὺν δὲ ἀνάγκαι καὶ καλόν·

[Πάγκαλον ap. Athen. Herm.] (Advocari puellas ad sacrum faciendum apparet; verba corrupta sunt.) ἀρξάμενός θ' οὕτως, ἐφεξῆς φησιν·

Ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέξοντι
ὁμοῦ δεσπόται, τοιάνδε
μελίφρονα ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου,
ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί.

(*At miror simul, quid Corinthii de me dicent tale dulce Scolii exordium succcinens puellis meretricibus commento.*) δῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἑταίρας διαλεγόμενος ἠγωνία. ποῖόν τι φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα. πιστεύων δὲ, ὡς ἔοικεν, αὐτὸς ἑαυτῷ, πεποίηκεν εὐθέως·

Ἐδιδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ.

(*Aurum exploravimus pura probatione*: lapide Lydio, qui purum aurum declarat, h. e. Corinthii puellarum laudes admiserunt.) Solus hic ingenii, quod sentio quam sit exiguum, discrimen subire cogor, cum viri summi, Isaaci Casauboni, sollertia lectorem in locis difficillimis destituat. Versu tamen secundo recte vir magnus emendandum monuit δεῦτ' ἐς. sed quod idem voluit, κορᾶν ἐς ἀγέλαν, ut jungantur ἄλσος et ἑκατόγγυιον, quoniam græcum vix videtur, approbare nulla ratione possum. Connectenda potius sunt ἀγέλαν κορᾶν ἑκατόγγυιον, quibus verbis poeta numerum puellarum Veneri consecratarum a victore Xenophonte designare voluisse videtur; igitur distinctio post ἄλσος tollenda est; secundus enim versus cum tertio et quarto sensu continuatur. Versu 8. Casaubonus malebat: ἐρατεινᾶς ὥρας μαλθακώτεραι, vel ἐρατεινᾶς εὐνᾶς μαλθακώτερον ἀπὸ καρπὸν etc. Equidem faciliore sensu legerim: ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι σύν τε ἀνάγκᾳ καὶ καλόν. quibus quidem verbis poetæ vitæ genus excusare videtur velle, cui puellæ servitio Veneris adstrictæ obsequebantur. Versu 12. Casaubonus legendum conjicit Ἰσθμοῦ δεσπόται. Corinthios hoc loco intelligi ipse Athenæus docuit. Pro vulgato κιθάρα idem vir doctus καθαρᾷ, et paullo antea λέξοντι pro λέξαντι restituit; reliqua verba, utpote corruptissima, meliorum librorum ope felicioribus ingeniis sananda deposuit Casaubonus, cujus ego exemplum tutissime sequar. Non obscurum quidem est, verba λιβάνου ξανθὰ δάκρυα referri ad sacrificium, cum thus in ara adoletur; sed verbum, quo adolitio significetur, nullum apparet in corruptela. Si ματέρας in ματέρος mutaveris, tum vero sequenti versu etiam οὐρανίας et ἀπτόμεναι νοάματι restituendum videtur. Verbum ἀπαγορίας forte ex ἀπ' ἀπορίας ἔπορεν corruptum fuit. Vide etiam, an ad investigandam lectionis veritatem aliquid profici possit ex annotatione Photii in Lexico inedito, qui de voce λίβανος monet: Λίβανον τὸ δένδρον θηλυκῶς Πίνδαρος. Schn. [V. Zonar. in v. λίβανον p. 1305. ibique Tittm. Herm.]

Verss. 3. seqq. refinxit Jacobs Animadvers. pag. 135. hunc in modum:

στάζετ' ἐσχάραις λιβάνου ξανθὰ δάκρυα
τιμάν τε μακίσταν ματέρι Ἐρώτων
οὐρανίῳ νιψάμεναι νάματι
ποτάγετ' Ἀφροδίτᾳ, ἅ γ' ὑμῖν ἄνωθεν
ἀγλαΐαν ὥρας ἔπορεν.

Vss. 7. seqq. forte locum habet: *ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι νῦν γ' ἀνάγκα καὶ καλόν*: ad usum Veneris festo die ut excitet juvenes seu puellas.

Herman. sic constituit:

STROPHA.

Πολύξενοι νεάνιδες ἀμφίπολοι Πει-
θοῦς ἐν ἀφνειᾷ Κορίνθῳ,
ἅτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου
ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶτε
πολλάκις, ματέρα δ' ἐρώτων,
οὐρανίαν πτάμεναι νό-
ημα ποττὰν Ἀφροδίταν,
ὔμμιν ἄνωθεν ἀπαγορίας
ἔπορεν*, ὦ παῖδες, ἐρατει-
ναῖσιν εὐναῖς μαλθακὸν ὥρας ἀπὸ καρ-
πὸν δρέπεσθαι. σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.
ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέ-
ξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται, τοι-
άνδε μελίφρονα ἀρχὰν
εὑρόμενον σκολίου, ξυν-
άορον ξυναῖς γυναιξίν.

ANTISTROPHA.

Διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. *

* * *

* Venus scilicet. Nam quum dicere deberet, *impetratis veniam*, mutata constructione *dat ea vobis veniam* dicit. *Herm.* Annon v. 7. ἡμῖν?

EPODUS.

Ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν
δεῦτ' ἐς ἄλσος φορβάδων κο-
ρᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν
τελέαισιν ἐπήγαγεν εὐχωλαῖς ἰανθείς.

[v. Jenaische A. L. Z. 1806. nr. 249. p. 143. *Ex Schedis.*]

II. Σκόλιον εἰς Θεόξενον Ἀγησιλάου Τενέδιον, Πινδάρου παιδικά. (p. 14).

Athenæus xiii. p. 601. C. D. καὶ Πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ἐρωτικός φησιν·

εἴη καὶ ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,

καὶ, κατὰ καιρὸν,

μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμὲ, πρᾶξιν.

Utinam contingat amare et amori gratificari. Nec tu, o anime mi, rei studio tenearis ab ætatis gradu alienæ. (Reddidi ultima, ut sententia forte ferebat: verum quid sit πρεσβυτέρα ἀριθμοῦ πρᾶξις, non intelligo. κατὰ καιρὸν aliena esse videntur, ex seqq. nata; καὶ autem ab Athenæo esse, non a poeta.)—μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος, ὃς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησι;

Χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι,
θυμὲ, ξὺν ἡλικίᾳ·
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτινᾶς ὄσσων μαρμαριζοίσας
δρακεὶς ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται,
ἐξ ἀδάμαντος ἠὲ σιδάρου κεχάλκευται
μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογὶ,
πρός τ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου,
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν
φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων.
ἀλλ' ἔγωγ' ἕκατι τᾶς κηρὸς ὡς
δαχθεὶς ἑλεκρὰν μέλισσαν
τήκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παιδῶν
νεόγυιον ἐς ἥβην.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ
Πειθώ τε ναίει καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησιλάου.

Oportuit quidem, cum opportunam erat et ætas ferebat, amores decerpere. Attamen Theoxeni fulgores oculorum radiantes qui adspexit, et cupiditate non agitatur, ex adamante aut ferro fabricatus est præcordiis atris gelida flamma, et a Venere arcuatis ciliis formosa nullo honore habitus aut opibus parandis violenter laborem impendit, aut matronali protervia animus ejus obnoxius per omnes vias rapitur. At ego tabesco, cum intueor puerorum pubescentem ætatem. In Tenedo vero Pitho et Gratia habitat cum filio Agesilai. (Verti ac si esset σὺν υἱῷ Ἀγησιλάῳ. Dorice sunt quoque scribenda v. 2. ξὺν ἁλικίᾳ, et v. 14. ἥβαν. v. 6. ψυχρὰν Villebr. In v. 11. ἕκατι τᾶς desidero Ἀφροδίτας, *Veneris numine*, aut simile quid.) Iterum hic Casaub. spem nostram plane destituit; quare solus ingenium in fragmento corruptissimo restituendo experiri cogor, quod jam olim feceram in libro *de vita et scriptis Pindari* p. 46. Prima statim verba respicit Athenæus xiii. p. 561. B. καὶ κατὰ τὸν Πίνδαρον δὲ ἄλλος τις ἔφη· εἴη καὶ ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Versus 3. 4. 5. habet Athenæus p. 564. D. E. ἀκτῖνας ὄσσων, quod h. l. admisi; nam eo loco, quem statim initio indicavimus, (p. 601.) exstat ἀκτῖνας προσώπου. Versu 5. Athenæus altero loco habet ἢ σιδάρου. Versu 6. ibidem est ψυχὰν pro καρδίαν, male, ut paullo post ex Plutarcho apparebit. Versu 12. Dalecampius emendabat μελικρᾶς vel μελικηρᾶς μελίσσας. H. Stephanus legit ἐληρᾶν (?) μελισσᾶν. Aliam viam tentavit Soping. ad Hesychii ὀδάξει. Equidem jam olim legendum censueram: ἀλλ' ἔγωγ' ἕκατι Κύπριδος καρὸς ὣς μελιχρᾶν μελισσᾶν τάκομαι. Apte comparaveris locum Alcmanis ap. Athen. p. 600. F. ἔρως με δ' αὖτε Κύπριδος ἕκατι γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει. de quo vide etiam summi Hemsterhusii notam ad Hesychii ἰαίνεσθαι. (Jacobs Animadverss. p. 189. conj. vs. 11. Ἀλλ' ἔγωγ', ἐπ' ἀκτῖνας κηρὸς ὣς Ἰανθεὶς μελιχρᾶν μελισσᾶν, τάκομαι.)—Duo postremos versus omiserunt H. Stephanus et Er. Schmidius, quos tamen ego pertinere ad ipsum Scolium persuasissimum mihi habeo. Quo modo Dalecampius verba ea verterit, memorare indignum est. Clarum vero est exinde, fuisse illum Theoxenum Tenedium Agesilai filium, forte etiam necessitate aliqua conjunctum cum Aristagora Tenedio, cui Pindarus pulcherrimum illud εἶδος ultimum inscripsit, quod immerito hodie inter Nemeacas odas legitur. De ipso Theoxeno quæ dici h. l. poterant, jam olim occupavi *de vita et scriptis Pindari* p. 45-50. Præterea Scolion hoc respiciebat Plutarchus de sera num. vind. p. 558. A. (p. 55.) egerat de honore Pindari posteris habito in Theoxeniis, τίς δὲ οὐκ ἄν, εἶπεν, ἡσθείη τῇ χάριτι τῆς τιμῆς, οὕτως ἑλληνικῶς καὶ ἀφελῶς ἀρχαϊζούσης; εἰ μὴ μέλαιναν καρδίαν κεχάλκευται ψυχρᾷ φλογὶ, κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον. Ubi præstantissimus Wyttenb. monuit, eodem respicere Plutarchum Compar. Stoic. et poet. p. 1057. D. de Cæneo. (v. Fr. inc. e Sch. Apoll. i. 61.) et de util. ex inimic. cap. p. 91. A. κεῖνος ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν. Laudavit etiam Wyttenbach. locum Onosandri Strateg. xlii. p. 124. αὐτὸς οὖν ὁ στρατηγὸς ἴσως φήσει τις ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδήρου κεχάλκευται. Ipsum carminis initium ita olim conjungendum ex laceris Athenæi verbis censueram:

Εἴη καὶ ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι,
καὶ κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι ἄνθη ξὺν ἁλικίᾳ.
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμῷ δίωκε θυμὲ πρᾶξιν·
τὰς δὲ Θεοξένοιο ἀκτῖνας---. SCHN.

Restituit nunc numeris suis Carmen Hermann.

εἴη μὲν ἐρᾷν καὶ ἔρωτι χαρίζε-
σθαι κατὰ καιρόν.
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε πρᾶξιν.*

χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώ- Str.
των δρέπεσθαι, θυμὲ, σὺν ἡλικίᾳ.
τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνάς τις ὄσσων
μαρμαριζοίσας δρακεὶς, ὃς μὴ πόθῳ κυ-
μαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδά-
ρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν
ψυχρᾷ φλογὶ, πρός τ' Ἀφροδί- Ant.
τας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου
ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως,
ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχὰν φορεῖται
πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων. ἀλλ' ἐγὼ
ὁ . . . . ἕκατι τᾶς
κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἑλειηρᾶν μελισσᾶν Ep.
τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παι-
δῶν νεόγυιον ἐς ἥβαν.
ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τ' ἔναιε
καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησίλα.

III. Σκόλιον πρὸς Θρασύβουλον Ξενοκράτους Ἀκραγαντῖνον. (p. 16.)

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον·
Ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισί τε
γλυκερὸν, καὶ Διωνύσοιό τε καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν Ἀθηναιεῦσι κέντρον.

O Thrasybule, suavium ferculum carminum hocce mitto mensis secundis; in communi sit convivis et Bacchi fructui poculisque Atticis suavis stimulus; qui ad hilaritatem excitet.—Athen. xi. p. 480. C. τῶν Ἀττικῶν κυλίκων μνημονεύει Πίνδαρος ἐν τοῖσδε· ὦ Θρ. Vix dubitari posse videtur, ad hunc locum respexisse Suidam, cum in

voce 'Αθηναῖος auctoritate Pindari ἐν σχολαῖς, ut vulgo legebatur, seu ἐν Σκολίοις, ut recte Kusterus emendavit, docere vellet, 'Αθηναῖος dici etiam interdum pro 'Αττικὸς, quod grammaticorum filii recte fieri negabant, ut videre licet ex Falconerio ad Inscr. Athlet. p. 2323. Thesauri Gronov. Rationem ex Megaclide repetit cum Suida Eustathius ad Homer. (p. 84. l. 11.) t. i. p. 169. edit. Politi. Videtur ergo in superiori Pindari loco 'Αθηναίοισι κέντρον legendum esse. De Thrasybulo Xenocratis Agrigentini filio satis constat ex Pyth. vi. et Isthm. ii. quæ ad eundem missæ fuerunt. Confer ibi doctas venerandi præceptoris mei annotationes. Schn. Ipsa carminis verba ducere videntur eo, ut illud non tam Scolion illud sit, quam ut Scolio pro comite datum credas. Metrum Herman. sic constituit:

ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτο πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη
συμπόταισίν τε γλυκερὸν,
καὶ Διωνύσοιο καρπῷ
καὶ κυλίκεσσιν 'Αθαναίοισι κέντρον.

IV. Ἄλλο. (p. 17.)

Athen. x. p. 427. E. τὰ Σκόλια καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη (τῆς τοῦ κοττάβου μνήμης) ἐστί· λέγω δὲ οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε·

---χάριτάς τε ἀφροδισίων ἐρώτων,
σὺν χειμάρῳ μεθύων·
'Αγάθωνι δὲ καλῷ κότταβον.

Casaubonus malebat ἐπικαλῶ vel τῷ καλῷ. Ultimum fere probaverim; sed vel sic sensus interruptus hæret. An fortasse in χειμάρῳ latet σύν θ' ἱμέρῳ? Sed hoc hariolari est. (*capra apposita.* et scrib. χάριτάς τ' ἀφρ. Etiam inter Scolia refertur ab Athenæo xv. p. 694. D. quod in Partheniis habetur inf. p. 29. 'Ιὼ Πὰν, 'Αρκαδίας—.)

ΠΑΡΘΕΝΙΑ.

De charactere horum carminum præclarus est locus Dionysii Halic. de Demosth. t. ii. p. 304. ed. Huds. ubi de ἁρμονίᾳ αὐστηρᾷ καὶ ἀρχαίᾳ ait: παραδείγματα δὲ αὐτῆς ποιητῶν μὲν καὶ μελοποιῶν ἥ τε Αἰσχύλου λέξις ὀλίγου δεῖν πᾶσα, καὶ ἡ Πινδάρου, χωρὶς ὅτι μὴ τὰ Παρθένεια, καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια· κἀν τούτοις εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁρμονίας τὸν ἀρχαῖον φυλάττουσα πίνον. Plutarchus de Musica p. 1136. E. tradit, Pindarum, Simonidem, Bacchylidem multa Παρθένεια Δώρια (*Dorica harmonia*) composuisse; abstinuisse vero Pindarum χρώματι (*chromatico genere*)

in cantu ibidem p. 1137. F. monet. De natura hujus carminis pauca tradita in veterum grammaticorum libris reperiuntur, unde parum perspicitur. Fateor igitur, parum me hic videre, sed in lectoris tamen gratiam ponam præcipua loca, quæ ad eam rem spectant. Aristoph. Av. 920. *μέλη πεποίηκα—κύκλιά τε πολλὰ, καὶ Παρθενεῖα* (ita ibi scribitur) *καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.* ubi Schol. *Παρθενεῖα, ἀντὶ τοῦ, ἃ αἱ παρθένοι, ᾖδον.* Alius grammaticus ad eum locum: *προπερισπωμένως δὲ τὸ ὄνομα τὰ Παρθενεῖα· ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα.* Proclus in Chrestomathia: *τὰ δὲ λεγόμενα Παρθένια χοροῖς παρθένων ἐνεγράφετο.* Sunt porro in genere *Δαφνηφορικῶν*, si eidem Proclo credimus, et iidem *τρόποι* cum *ἀποστολικοῖς*, ut legitur apud Athen. xiv. p. 631. D.

Mirabar, quid sibi velint illa Schol. Pindari ad Pyth. iii. 139. ubi Pindarum, laudat *ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων* "*ὦ Πὰν Ἀρκαδίας μεδέων.*" *ἕως τοῦ,* "*Ματρὸς μεγάλας ὀπαδὲ, σεμνῶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.*" [v. not. ad Gregor. Corinth. p. 182. Schaefer. *Ex Schedis.*] ubi *Παρθενίων* scribendum esse patet ex Schol. Theocriti ii. 10. *Πίνδαρός φησιν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθένων* (ubi Vatic. 5. *παρθενίων*) *ὅτι τῶν ἐραστῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται τὸν ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες σελήνην.* ubi Vatic. 5. *παρθενίων τοι τῶν ἐραστῶν—εὔχονται εἶναι καὶ ἥλιον.* quæ equidem non satis intelligo; nisi huc trahere velis locum Hesychii in *οὐρανία αἴξ*, ubi est: *ὅτι κατ' ἐνίους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται· ταύτῃ δὲ τὰ γύναια εὔχεται διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν· ὅθεν καὶ εὐκταίων φασὶν αὐτὴν* (*τὴν αἶγα*) *ἔνιοι.* In his igitur Pindari Partheniis laudabant alicubi virgines Panem, unde Scholiastes sua duxit. Sed de eo loco statim postea dicemus. Huc refero etiam, quæ tradit Schol. Theocr. i. 1. *μελίσδεται*] *μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον· ὡς καὶ Πίνδαρος* (f. *πρὸς*) *τὸν Πᾶνα φάσκων*

τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις

τουτέστιν, ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. ubi Vatic. 2. *σαύτα* (f. *σαυτῷ*). Verbum *γλάζειν* defendit D. Ruhnken. ex Hesychii *γλάζει, κέκραγε.* Idem Schol. ad Idyll. v. 14. *Πὰν ἄκτιος*] *τινὲς δὲ τὸν Ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἱδρυμένον, φησὶ δὲ καὶ Πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν* (Apollinem an Panem ?) Primum horum carminum (*τῶν Παρθενίων*) laudat Schol. Aristoph. ad Acharn. 720. *ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἀττικῶς· ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα ἐστὶ τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί· ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει.* ubi esse legendum: *ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα, ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει,* vidit Pierson ad Mœrin p. 70. [cf. Notices et Extraits t. viii. P. ii. p. 127. *Ex Schedis.*]

Sed redeo ad locum de Pane, de quo in his iisdem Partheniis, nisi fallor, cecinerat Pindarus, quæ refert Aristoteles Rhetor. ii. 24.

ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας θεοῦ κύνα παντο-
δαπὸν καλέουσιν Ὀλύμπιοι.

[tragicis numeris Wolfius Auctar. ad Vateri Anim. ad Aristot. Rhet. p. 207. Herm.] etiam quæ laudat tanquam Pindarica Aristides t. i. p. 29. de sociis Bacchi: *διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα*

χορευτὴν τελεώτατον θεῶν

ὄντα, ὡς Πίνδαρός τε ὑμνεῖ, καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον. Jam vero rem miram audi, studiosis Pindari gratissimam futuram. Illud enim in Panem car-

men ex Partheniis servavit ex parte Athenæus, qui nullo discrimine nec auctoris nomine annotato posuit in Scholiorum numero etiam hocce xv. p. 694. D.

Ἰὼ Πὰν, Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννᾶς,
Ὀρχηστὰ, βρομίαις ὀπαδὲ νύμφαις γελασίαις.
Ἰὼ Πὰν, ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσύναις ταῖσδ' ἀοιδαῖς
ἄειδε κεχαρημένος·
ἐνικήσαμεν γὰρ
ὡς ἐβουλόμεθα, καὶ νίκαν ἔδοσαν οἱ θεοὶ,
φέροντες παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλαν Ἀθήναν.

(Ultima haud dubie diversa; etsi et a Brunckio junctim edita sunt t. i. p. 156. qui et contendebat, Scolion hoc esse, nec aliud carmen esse posse; contra quem disputat vir doctus in Nov. Biblioth. philol. 1778. P. iv. p. 67.)—Suspicor, totum carmen scriptum esse in laudem Panis, quo duce Athenienses nobilem illam pugnam Marathoniam vicerunt; sed verbis ipsis manum abstinere præstat, in quibus corrigendis sine bonorum librorum auxilio vix aliquid tentari posse videtur. Plura enim verba exciderunt, quibuscum conjuncta hærebant fragmina illa, quæ Scholiastes Pindari conservavit. Sensum verborum illorum Χαρίτων μέλημα præclare explicuit Hemsterh. ad Luciani t. i. p. 272. Reliqua de Pane, quæ scire ad sensum carminis adjuvandum interest, dabit d'Arnaud de Diis παρέδροις p. 205. Initium tentavit doctiss. Valckenar. ad Euripid. Phœniss. p. 30. cui videbatur legendum: ὀπαδὲ Νύμφαις σαῖς, γελάσειας, i. e. *adsis nobis hilaris.* Sed de hac viri maximi conjectura judicium penes eruditum lectorem esto. Schn.

Κεχωρισμένα illa videntur esse selecta carmina ex aliorum numero: quæcunque tandem illa fuerint. Metrum autem fragmenti ita constituit Herman. de metris p. 414.

ὦ Πὰν, Ἀρκαδίας μέδων κλεεννᾶς,
ὀρχηστὰ, βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
γελάσειας, ὦ Πὰν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

Aliud Scolion:

ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ, φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθήναν.

(νίκαν—ὡς φίλαν Ἀθάναν. *ad Minervam in Pandrosi æde.*)

ΘΡΗΝΟΙ *. (p. 20.)

Pindarum et hoc carminis genus attigisse, cum multis veterum testimoniis constat, quibus addere licet obscurum Georgii Galesiotæ locum in Monodia in Theodorum Callistum Xanthopulum apud Allatium de Simeonum Scriptis p. 210. tum inprimis clarum est ex iis locis, quos inde decerptos quidam veterum scriptorum conservarunt. Sed a natura nactus erat ingenium ad genus istud molle et flebile non satis aptum, nec potuit aspirare ad laudes Simonidis, qui in modis næniæ exprimendis omnium reliquorum poëtarum conatus superavit, ut monet intelligentissimus rerum poëticarum judex Dionysius Halicarn. t. ii. p. 128. cujus loco jam olim usus sum in libro *de vita et scriptis Pindari* pag. 47. Antea vero quam ipsa næniarum fragmenta aggrediar, lectorem meminisse velim, temere ea omnia ad unum carminis titulum referri, cum ignoremus et numerum carminum et nomina amicorum, in quem quodque a Poëta scriptum fuit. De Hippocrate tamen constat testimonio Schol. Pindari ad Pyth. vii. 18., ejus memoriam a Pindaro nænia celebratam fuisse. Ita enim ille: ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηντηκέναι, εἰς ἣν καὶ Θρῆνον γράφει Πίνδαρος. Ἦν δὲ Ἱπποκράτης συγγενὴς τοῦ νικηφόρου. scilicet Megaclis Atheniensis, in cujus laudem scripta est Pyth. vii. Pertinet autem illa Megaclis victoria ad Pythiadem lxxxviii. ut tradit Scholiastes, cujus tamen locum corruptum esse certis argumentis docuit Corsini Fast. Attic. ii. p. 60. qui pro ὀγδοηκοστὴν ὀγδόην substituere jussit: εἰκοστὴν ὀγδόην, i. e. Olymp. lxxvi. Fuit Hippocrates ille Zenodici filius, una cum fratre Capy a Therone fugati, ut tradit Hippostratus apud Schol. Pindari Pyth. vi. pr. Zenodicus vero et Emmenides Telemacho patre nati fuerunt. De Hippocrate alia multa tradit Timæus apud Schol. Pind. ad Nem. ix. 95. Cf. Corsini l. c.

I. (p. 21.)

Plutarchus Consol. ad Apollon. p. 120. C. λέγεται δὲ ὑπὸ μὲν τοῦ μελικοῦ Πινδάρου ταυτὶ περὶ τῶν εὐσεβέων ἐν ᾅδου·

Τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου
τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω·
φοινικορόδιαί τε λειμῶνες
εἰσὶ προάστειον αὐτῶν·
καὶ λιβάνῳ σκιερὸν
καὶ χρυσοκάρποισι βέβριθε.
καὶ τοὶ μὲν ἱππείοις γυμνασίοις,
τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται·
παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς
ἅπας τέθηλεν ὄλβος.

[* inter μέλια, v. c. Pausan. x. 7. p. 814. *Ex Schedis.*]

ὀδμὰ δ' ἐρατὸν
κατὰ χῶρον κίδναται ἀεὶ,
θύματα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ
παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Fulget illis jubar solis per noctem quæ hic subtus est; et purpureis rosis nitentia prata sunt suburbium eorum; et turiferis aureosque fructus ferentibus arboribus opacum gravatur solum. Et alii quidem curulibus gymnicisque certaminibus, alii calculis, alii fidibus se oblectant; et juxta fioret ipsis omnis læta copia; odor autem suavem per regionem semper spargitur, miscentibus illis igni late splendente omnigenos odores in deorum aris. (Versibus 5. 6. nondum satis confido.)—Versu 5. σκιερὸν pro vulgato σκιερὰν a Xylandro recepit etiam H. Stephanus in Fragm. Pind. Σκιαρὸν laudat ex h. l. Wyttenb. ad Plutarch. de ser. num. vind. p. 114. Ineptum μὲν ante μένος ejiciendum esse vidit etiam Reiske Anim. vol. ii. p. 167. Idem vir doctus (bene) conjicit πλατάνῳ—βεβριθὸς, vel πλατάνῳ σκιερᾷ. Versu 7. legebatur olim ἵπποις, quod Xylander et H. Steph. correxerunt. Apud Wyttenb. ἱππείας exstare video. Reiske malebat: τοὶ μὲν ἵπποις, τοὶ δὲ γυμνασίοις. Pro τέρψονται ex codicibus recepimus τέρπονται. Porro ἱρατῶν, quod in Plutarcho legebatur olim, emendarunt Xylander et Steph. Eundem vero hunc locum partim auctiorem profert Plutarchus de dicto λάθε βιώσας p. 1130. C. καί τοι τῆς γε δόξης καὶ τοῦ εἶναι φύσιν (?) εὐσεβῶν χῶρον, τοῖσι λάμπει μένος ἀελίου τὰν ἐνθένδε νυκτα κάτω φοινικορόδοις ἐν λειμώνεσσι, καὶ τοῖσιν ἀκάρπων μὲν ἀνθηρῶν καὶ σκυθίων δένδρων ἄνθεσι τεθηλὸς ἀναπέπταται πεδίον, καὶ ποταμοί τινες ἄκλαυστοι καὶ λεῖοι διαῤῥέουσι, καὶ διατριβὰς ἔχουσιν ἐν μνήμαις καὶ λόγοις τῶν γεγονότων καὶ ὄντων, παραπέμποντες αὐτοὺς καὶ συνόντες· ἡ δὲ τρίτη τῶν ἀνοσίως βεβιωκότων καὶ παρανόμως ὁδός ἐστιν εἰς ἔρεβός τι καὶ βάραθρον ὠθοῦσα τὰς ψυχὰς, ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ, δεχόμενοι καὶ ἀποκρύπτοντες ἀγνοίᾳ καὶ λήθῃ τοὺς κολαζομένους. Ubi nihil varietatis e Codd. annotatum legitur, nisi quod ibi ἄκλυστοι exstare dicitur, quod tamen probare nolim cum Reiskio p. 623. Sententiam totius loci tenemus, sed verba Lyrici Plutarcheis intermixta distinguere, vel corrupta emendare difficile est, præsertim cum Plutarchus ubique in veterum scriptorum locis commemorandis memoria confisus fuerit. Quæ sint δένδρα σκύθια, nescio; forte σκιερὰ legendum, et χρυσοκάρπων pro τοῖσιν ἀκάρπων. Reiske p. 623. tentabat: τοῖσι καρπῶν μελανοπώρων καὶ σκιερῶν δένδρων. vel τοῖσιν εὐκάρπων μελανοπώρων. In ultimis *Plutarchi* verbis agnosces Pindari ῥῆσιν, quam habet etiam de audiendis Poetis (p. 17. C.) 12. ed. Krebs. καὶ οὔτε Ὅμηρος οὔτε Πίνδαρος οὔτε Σοφοκλῆς πεπεισμένοι ἔχειν ταῦτα οὕτως ἔγραψαν· ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί. *ubi immensas eructant tenebras validi caliginosæ noctis amnes.* Huc etiam refero Etymologici M. locum p. 200, 13. βληχρὸν τὸ ἀσθενὲς παρ' Ὁμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ καὶ ἄλλοις. Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει. Eadem habet Suidas h. v. Alcæi locus, quem grammatici respexisse videntur, extat apud Eustath. ad Homer. p. 705. βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί. Præterea de voce βληχρὸς et ἀβληχρὸς vide quæ disputavit Valcken. ad Theocrit. p. 218. Schn. Constituit metrum Hermann.

. . . τοῖσι λάμπει
μὲν μένος ἀελίου τὰν
ἐνθάδε νύκτα κάτω, φοι-
νικορόδοισί τε λειμώ-
νεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιαρᾷ καὶ
χρυσοκάρποισιν βέβριθε.
καὶ τοὶ μὲν ἵπποις, γυμνασίοις, Ant.
τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγ-
γεσσι τέρπονται. παρὰ δέ σφισιν εὐαν-
θὴς ἅπας ὄλβος τέθαλ'· ὀ-
δμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον
κίδνατ' ἀεὶ, θύα μιγνύν-
των πυρὶ τηλεφανεῖ παν-
τοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.

Tum in sequentibus:

ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βλη-
χροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί.

II. (p. 23.)

Pergit Plutarchus loco supra memorato p. 120. *καὶ μικρὸν προελθὼν ἐν ἄλλῳ Θρήνῳ περὶ ψυχῆς λέγων φησί·*

ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ
λυσίπονον τελευτάν. καὶ
σῶμα μὲν πάντων ἕπεται
θανάτῳ περισθενεῖ, ζῶν
δὲ λείπεται αἰῶνος εἴδωλον·
τὸ γὰρ μόνον ἐστὶν ἐκ θεῶν·
εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων,
ἀτὰρ εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπουσαν
χαλεπῶν τε κρίσιν.

Beata illi omnes sorte morte placida exspirant. Corpus quidem omnium morti validae bo-

noxium est, at viva superstes est vitæ imago; ea enim sola est divina, et dormit laborantibus membris, at dormientibus in multis somniis monstrat imminens judicium jucundorum et malorum; h. quo læta et tristia infliguntur.—Eundem locum repetit in Vita Romuli (p. 35. F.) t. i. p. 75. edit. Bryan. ἰατέον οὖν ἐχομένους τῆς ἀσφαλείας κατὰ Πίνδαρον, ὡς σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ, ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν· ἥκει γὰρ ἐκεῖθεν, ἐκεῖ δ' ἄνεισιν, οὐ μετὰ σώματος, ἀλλ' ἐὰν ὅτι μάλιστα σώματος ἀπαλλαγῇ. Xylander malebat: ὀλβίᾳ ἁπάντεσσ' αἶσα λυσίπονος τελευτὰ (vel, ut Wyttenb., λυσιπόνου τελευτᾶς. Jacobs Animadvv. p. 194. ὀλβίᾳ δ' ἁπαντῶσ' αἶσᾳ λυσίπονον τελευτὰν μέτα.) Reiske tentabat: ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἶσᾳ λυσίπονον εὗροντο τελευτὰν—ζῶν δὲ λείπεται δι' αἰῶνος εἴδωλον—εὕδει μὲν κνωσσόντων μελέων. In ipso verborum Plutarchi initio non video, qui sensus inesse possit, nisi ἐν τῷ αὐτῷ Θρήνῳ legamus. Præterea huc esse referendum facile patet locum Aristidis in Or. fun. Alexandri t. i. p. 88. εἰ δὲ ἀληθεῖς οἱ Πινδάρου καὶ Πλάτωνος καὶ παντὸς τοῦ περὶ Πυθαγόραν φροντιστηρίου, καὶ διατριβαὶ ποιαί εἰσι τῶν ἐν ᾅδου, εἴ που νῦν ποιητῶν τε χοροὺς ἵστασθαι εἰκὸς περὶ ἐκεῖνον etc. SCHN.

Constituit et emendavit metrum Herman.

'Ολβίᾳ δ' αὖ πάντες αἶσᾳ
λυσίπονον . . . . . τελευτάν.
σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ πε-
ρισθενεῖ, ζῶον δ' ἔτι λείπεται αἰ-
ῶνος εἴδωλον· τὸ γὰρ ἐστὶ μόνον
ἐκ θεοῦ· ἁδὺ δὲ βρασσό-
νων μελέων ἄτερ εὑδόν-
τεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις
δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρπου-
σαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

Vivum, inquit, etiam post mortem relinquitur vitæ simulacrum: (ut Herculis apud Homerum) divina enim natura est. Eaque sæpe, quum suaviter dormiunt graviorum liberati membrorum molestia, jucundi et injucundi, quod iis evenire possit, ostendit discrimina. κρίσιν ἐφέρπουσαν τερπνῶν χαλεπῶν τε dixit pro: τερπνῶν χαλέπων τε ἐφερπόντων κρίσιν. HERM.

III. (p. 24.)

Ad Pindarum auctorem referunt H. Stephanus et Erasmus Schmid locum Clementis Strom. iv. pag. 640. l. 22. ἄγαμαι τὸν μελοποιὸν ᾄδοντα·

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις ὑπὸ
ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν·

εὐσεβῶν δ' ἐπουράνιοι νάουσαι
μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσ' ἐν ὕμνοις.

Animæ impiorum sub cælo in terra vagantur in doloribus cruentis sub jugo inevitabili malorum: piorum autem animæ in cælo habitantes cantibus numen magnum celebrant hymnis. Versus duo extremos recitat quoque Theodoret. Serm. viii. p. 599. C. t. iv. Opp. Constituit fragmentum Hermannus:

Ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ
πωτῶνται ἐν ἄλγεσιν,
φονίοις ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοισιν κακῶν·
εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισι, μολπαῖς
μάκαρα μέγαν ἀείδοισ' ἐν ὕμνοις.

IV.

Vix dubitari posse videtur, ex Threnis sumta esse, quæ *Plato* in Menone t. ii. p. 81. B. ex Pindaro refert: λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν, ὅσοι θεῖοί εἰσιν· ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστι· φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ τοτὲ μὲν τελευτᾷν (ὃ δὴ ἀποθνήσκειν καλοῦσι) ποτὲ δὲ πάλιν γίγνεσθαι; ἀπόλλυσθαι δ' οὐδέ ποτε· δεῖν δὴ διὰ ταῦτα ὡς ὁσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον·

Οἶσι γὰρ ἂν Φερσεφόνα ποινὰν
παλαιοῦ πένθεος δέξηται,
εἰς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων
ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀναδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ,
σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες αὔξονται·
ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες
ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

Ubi Ald. et Basil. editio conjunctim habent πάλιν ἐκτᾶν. Ficinus ἔστ' ἂν legisse videtur. Stobæus, qui h. l. exscripsit Serm. cxli. Wech. p. 432. ἐκ τῶν habet, et δέξηται, quod pro vulg. δέξεται recepimus. Quæ vero hic de sensu totius fragmenti et de universa Pindari philosophia disputari poterant, jam olim occupata fuerunt in libro *de vita et scr. Pindari* p. 51—60. Schn. οἷσι pro παρ' ὧν. Metrum constituit Hermann.

οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποι-
νὰν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν
ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ

ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν.
ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ,
καὶ σθένει κραιπνοὶ, σοφίᾳ τε μέγιστοι
ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον
ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

V. (p. 25.)

In Stobæi Serm. ccxlix. de felicitate p. 821. ed. Wechel. Cl. Gesn. ex Threnis habetur hoc:

Εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔςιν ὄλϐιος.

(vert. Gesn. *Beatorum felicitas non est fugitiva.*) Versio latina faciliorum lectionem εὐδαιμόνων—ὄλϐος sequitur, quam probo. Schn. Scilicet versus hic est:

εὐδαιμόνων δραπέτας οὐκ ἔςιν ὄλϐος.

VI.

Schol. Pindari ad Olymp. i. 127. ex Threnis laudat: (correcta ab Hermanno) [v. infra p. 152. clxvi.]

Πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας,
τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.

Sermo est de Œnomao et Pelope. Hinc facile sententia fragmenti perspicitur. [Cf. infra p. 152. clxvi. *Ex Schedis.*] [Schol. Apoll. Rh. i. 752.]

(Forte ad Threnos spectat locus ap. Platon. de Rep. i. p. 330. E. 331. A. inf. Fragm. Incert. e Platone. [p. 80.])

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ (p. 26.)

Hoc genus carminis Pindarus primus excoluisse, quin adeo invenisse dicitur apud Clementem Stromat. i. p. 365. l. 5. Athenæus i. p. 15. D. E. præterea Xenodemum in hujus laudis societatem admittit, ubi ait: ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὁ ὑπορχηματικὸς τρόπος, ὃς ἤνθησεν ἐπὶ Ξενοδήμου καὶ Πινδάρου, καί ἐστιν ἡ τοιαύτη ὄρχησις μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευομένων πραγμάτων. Plura de natura hujus carminis infra dicentur nr. vi. Schn. Ex Menandro rhetore de Encomiis ed. ab Heeren. p. 27. apparet, in Apollinis maxime honorem hoc carmen scriptum esse; nam ubi de hymnorum generibus: τοὺς μὲν γὰρ εἰς Ἀπόλλωνα Παιᾶνας καὶ Ὑπορχήματα νομίζομεν, [Cf. Lucian. de Saltat. 16. *Ex Schedis.*]

I.

Auctor Epistolæ inter Socraticas p. 5. καὶ τὸν Πίνδαρον ἡγούμενον εἰς τοῦτο σοφὸν εἶναι, ὅς φησιν·

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον εν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν, τελευταί τε
καλλίονες.

Σχεδὸν γὰρ οὕτω που αὐτῷ ἔχει τὸ Ὑπόρχημα. ubi voces ἕκαστον ἐν πρᾶγος aliunde assutæ esse videntur ab auctore epistolæ, vel imperito potius librario. Sensum enim perturbant, et omittuntur etiam ab Aristide in Panegyr. Cyzic. t. i. p. 236. ἀλλ', ὥσπερ ἔφη Πίνδαρος,

Θεοῦ δείξαντος ἀρχὰν,

οὐδὲν δὴ τὸ κωλῦον. Idem c. criminantes t. ii. pag. 416. Θεοῦ δέ φησι Πίνδαρος δείξαντος ἀρχὰν, εὐθεῖα δὴ κέλευθος εὑρεῖν τὸ προκείμενον. ubi recte liber Baroccianus ἑλεῖν præfert. SCHN.

Constituti versus ab Hermanno:

Θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν
ἕκαστον ἐν πρᾶγος,
εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν,
τελευταί τε καλλίονες.

ut sit ἐν πρᾶγος pro ἐν πράγματι.

II.

Stobæus Serm. clxvii. p. 571. ed. Wechel. ex *Hyporchematibus* Pindari profert:

Γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπείροισιν· ἐμπείρων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.

Hinc Eustathius ad Hom. p. 841, 32. γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα. cujus lectio in πεπειραμένων præferenda videtur. SCHN. et Schol. Ven. A. B. ad Iliad. λ. 227. φιλοπόλεμοι γὰρ οἱ νέοι. ὡς καὶ Πίνδαρος· "γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. ἐμπείρων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα μιν." Metrum ab Hermanno sic habe:

γλυκὺ δὲ πόλεμος ἀπεί-
ροισι· πεπειραμένων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν
καρδίᾳ περισσῶς.

III. (p. 27.)

Erotianus Glossar. Hippocrat. voce αἰών· ὁ νωτιαῖος μυελός.—καὶ Πίνδαρος ἐν Ὑπορχήμασι λέγων·

ἐνέπισε κεκραμένα ἐν αἵματι· πολλὰ δὲ ἕλκεα
πλευρὰς ἔμβαλεν ὦμον τραχὺ ῥόπαλον· τέλος
δ' ἀείρας πρὸς στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευρὰς,
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

Eustachius in editione sua rarissima p. 19. H. habet hæc latina: *Cecidere sanguine mixta. multa autem ulcera intulit costis, et præduro humero ; denique extollens duras costas abscidit* etc. Nihil ad hunc locum emendandum proficimus ex collatione codicis Dorvilliani in Obs. Misc. Nov. t. ix. p. 1003. posita. Vulcanius in Notis Mtis ap. Heringam Obs. crit. p. 116. legebat: ἐνέπτυσε, deinde ἔμβαλε νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. Ipse Heringa malebat, reliqua tamen Vulcanii emendatione admissa, legere: ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι. deinde priore πλευρὰς ejecto metrum ita constituendum censebat:

Ἐξέπτυσε κεκραμέν' αἵματι· πολλὰ δ'
ἕλκε' ἔμβαλε, νωμῶν τρα-
χὺ ῥόπαλον. τέλος δ' ἀείρας
πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευρὰς, αἰ-
ὼν δὲ δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη.

Si, quod sentio, dicendum est, fateor, mihi neutrum virorum horum doctissimorum satisfecisse in Pindari loco difficillimo emendando, ubi desiderari videtur mentio spinæ dorsi, qua quidem ictibus clavæ disrupta, medulla per ossa vertebrarum prorumpebat. Similis plane locus est Sophoclis in Ægeo apud Pollucem x. 160. (ex Ægeo :—κέστρᾳ σιδηρᾷ· πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχιν πλέον ἀλοῆσαι.) quocum comparabis Dion. Hal. Ant. i. 39. Schn.

Egit locus forte de Hercule : is quem aggressus erat, *exspuit, mista sanguine ; multa autem intulerat vulnera dura clava. Tandem ea sublata fortia latera percussit ; vita autem per ossa est profligata.* Metrum Hermannus, hiatu relicto vs. 1., sic constituit :

ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι.
πολλὰ δ' ἕλκεα πλευραῖς ἔμβαλεν
νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. τέλος δ' ἀείρας
πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευρὰς,
αἰὼν δὲ δι' ὀστέων
ἐῤῥαίσθη.

IV.

Athen. xiv. p. 631. C. ἡ δ' ὑπορχηματική ἐστιν, ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· Πίνδαρος δέ φησι·

Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες.

V. (p. 28.)

Schol. Theocriti vii. 103. Ὅμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολίων. καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν. cf. Dorville Obs. Misc. Nov. t. iii. p. 159.

VI.

Præclarum locum apud Plutarchum Quæst. Conv. ix. 15. 748. A. B. animi conjectura ductus referendum putabam ad Pindarum auctorem; qua in re si vel maxime opinione mea falsus fuerim, gratum tamen erit lectori fragmentum inprimis utile ad naturam *poeseos hyporchematicæ* cognoscendam paullo emendatius a me hic appositum legere. Sic igitur ille: ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστὶ, καὶ μάλιστα μιμούμεναι περὶ τὸ τῶν ὑπορχημάτων γένος ἐνεργὸν ἀμφότεραι τὴν διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀποτελοῦσι. δόξεις δ' ἂν, ὥσπερ ἐν γραφικῇ, τὰ μὲν ποιήματα ταῖς γραμμαῖς, ὑφ' ὧν ὁρίζεται, τὰ εἴδη (addo ὅμοια εἶναι.) δηλοῖ δὲ, ὃς μάλιστα κατωρθωκέναι δόξει ἐν ὑπορχήμασι, καὶ γεγονέναι πιθανώτερος ἑαυτοῦ, τὸ δεῖσθαι ἑτέραν τῆς ἑτέρας. τὸ γὰρ θεσσαλὸν ἵππων ἢ κύνα Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο, καμπύλον μέλος διώκων, ἢ οἷος ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν τε πεδίον πέταται θανάτοιο κῆρας εὑρέμεν μανύων ἐλάφῳ· τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν ἑτέρωθε κάρα παντᾶ ἕτοιμον· καὶ τὰ ἑξῆς μονονοὺ λέληθε τὴν ἐν ὀρχήσει διάθεσιν τὰ ποιήματα παρακαλεῖν, καὶ τὼ χεῖρε καὶ τὼ πόδε, μᾶλλον δὲ ὅλον ὥσπερ τισὶ μηρίνθοις ἕλκειν τὸ σῶμα τοῖς μελέσι, καὶ ἐντείνειν etc. Emendavi quæ potui, partim collatione codicum in fine adjecta adjutus, unde θεσσαλὸν ἵππον ex Codice T. V. pro vulgato πελαστὸν ἵππον, porro θανάτοιο κῆρας ex Cod. T. V. pro θάνατον κεράσασα recepi. Nam quod ex Cod. T. V. annotatur μίμῳ pro μίμεο, nihili est. Deinde pro στρέφοιαν ἕτερον scripsi στρέφοισαν ἑτέρωθε κάρα. Denique μόνου mutavi in μονονού. Reliqua vitia felicioribus ingeniis emaculanda relinquo, quorum judicio mea hæc de auctore fragmenti conjectura vel stabit vel cadet. Schn. Primo loco ad Carmina ὑπορχηματικὰ referendum Carmen supra memoratum εἰς Ἱέρωνα, ubi vide. Similia duo hæc genera, Pæanes et Hyporchemata, inter se fuisse, patet e Plutarcho de Musica p. 1134. loco inf. ad Pæanes memorato.

ΠΡΟΣΩΔΙΑ.

I. Εἰς Δῆλον. (p. 29.)

Petierant Cei a poeta, ut iis pæanem concinnaret, qui a theoris Delum missis ad aram Dei caneretur. Affectum carmen demum post cantatam Herodoti Thebani victoriam, quod fecit Isthmica prima, perfecit et absolvit Pindarus, ut habetur in Scholiis ad Isthm. i. Idem argumentum tractaverant olim Eumelus Corinthius, cujus in Delum carmen a Pausania memoratur, et Pronomus Thebanus, qui Chalcidensibus προσῴδιον εἰς Δῆλον conscripsit, ut refert idem Pausanias ix. 12. pag. 734. 5. Ex hoc igitur carmine sine dubio decerpta sunt, quæ profert *Philo* de corrupt. mundi t. ii. p. 511. ed. Mang. διὸ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ τῆς Δήλου φησίν·

Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου

παιδὸς Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος,
πόντου θυγάτηρ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας·
ἅν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσιν,
μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

Salve, o divina, nitide comati Latonæ filii amabilis surcule, maris filia, terræ latæ immotum prodigium ; quam mortales Delum appellant, immortales autem in Olympo celeberrimum nigricantis terræ sidus.—Pro vulgato θεοτίμητα Mangey ex Mtis et Olymp. iv. recte θεοδμάτα restituit. Idem pro κυανέας conjiciebat κραναᾶς legendum, quod Isthm. i. κραναὰ Δᾶλος dicitur. Malo κυανέας πλακὸς, *cærulei maris*, cujus quasi sidus est Delus; alludit enim poeta ad vetus insulæ nomen Ἀστερία. cf. Intt. ad hymn. Callim. in Delum. SCHN.

Versum tertium et seqq. Hermannus restituit:

πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνη-
τον τέρας· ἅν τε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκου-
σιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφατον
κυανέας χθονὸς ἄστρον.

II.

Alium nec minus præclarum locum ex hoc carmine servavit Strabo x. p. 742. B. 743. A. ubi de Delo: τετίμηται δὲ ἐκ παλαιοῦ διὰ τοὺς θεοὺς ἀπὸ τῶν Κρονικῶν χρόνων ἐξαρμένη (l. ἐξηρμένη). μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητὼ τὰς ὠδῖνας ἀποθέσθαι τοῦ τε Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος· φησὶ γὰρ ὁ Πίνδαρος·

Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δᾶλος
παντοδαπῶν τ' ἀνέμων ῥιπαῖσιν·
ἀλλὰ Κοίου γένος ὁπότ' ὠδίνεσσι θείαις ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν
χθονίων, ἂν δ' ἐπὶ κρανᾷ σχέθον πέτρᾳ
ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες· ἔνθα τεκοῖσ'
εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

Erat enim antea vaga fluctibus Delos omnigenorumque ventorum procellis; verum postquam Cæi soboles (Latona) sacris doloribus acta eam adiit, tum quatuor rectæ e radicibus terræ emicuerunt et in aspera rupe confestim eminuerunt (ἀνέσχεθον, ἀνέσχον, ἐπὶ κραναᾷ πέτρᾳ) *adamantinæ columnæ: ibi parens beatam vidit sobolem.*—Priora verba habet etiam Schol. ad Odyss. κ. 3. cujus auctoritate scripsi πάροιθε φορητὰ, cum in Strabone πάροιθεν οὐ φορητὰ legeretur; deinde ex eodem restitui κυμάτεσσι Δᾶλος, cum apud Geographum, omisso Deli nomine, κύμασί τε editum exstaret. Casaubonus sine ope librorum veterum nihil tentandum sibi putabat; monet tamen in

codice omitti verba ὁ γένος, ibidemque esse πρυμνῶν. Idem ex corrupto σχεδὸν recte effecit σχέθον, quam emendationem secutus Barnesius reliqua, ita ut edita jam prostant, feliciter constituit ad Homerum t. iii. p. 343. Antea enim in Strabone legebatur: ἀλλὰ καὶ ὁ γένος * ὁπότ'—ἰβαίνειν *—ἂν * δ' ἐπὶ κρανάῃ σχεδόν. Præterea ingenium in hoc loco suum experiri voluit etiam Th. Canterus V. L. ii. 22. ubi legebat: ἀλλὰ καὶ ὁ γένος ὁπότ' ὀδύναισι θείαις ἀγχιτόκοις ἐπιβαίνειν. qua quidem emendatione quid proficiatur, non video, nisi forte vir doctissimus vocem ἀγχιτόκοις ex codice aliquo addendam monere voluit. Ultima fragmenti verba respiciebat *Plutarchus* de facie in orbe lunæ p. 923. C. τὴν γῆν κατὰ Πίνδαρον ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες περιέχουσι. Scilicet philosophus Chæronensis verba Pindari ad rem suam in alienum sensum detorsit. Facit huc Ibyci locus ap. Schol. Apollonii iii. 16. Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων ῥαδινοὺς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει. Denique ad Pindaricum in Delum Pæana spectant etiam verba Senecæ Quæst. Nat. vi. 26. ubi de Delo ait: *Hanc Philosophi quoque, credula natio, dixerunt non moveri, auctore Pindaro.* Schn.

Versus sic se habent ex Hermanni judicio:

ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι
παντοδαπῶν τ' ἀνέμων ῥι-
παῖσιν· ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδί-
νεσσι θοαῖς ἐπέβαινεν,
δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ
πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων,
ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέ-
τραν ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐ-
δαίμον' ἐπόψατο γένναν.

[Vide Porson. ad Hecub. 788.] [v. *Leipz. Lit. Zeit.* 1806. p. 1782. *Ex Schedis.*]

III. Προσῴδιον Δελφοῖς γραφέν. (p. 31.)

Schol. Pindari ad Nem. vii. 94. καθόλου γὰρ ἀπολογεῖσθαι βούλεται περὶ τοῦ Νεοπτολέμου θανάτου πρὸς τοὺς Αἰγινήτας· ἐκεῖνοι γὰρ ᾐτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη·

Ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον
μοιρίαν περὶ τιμάν.

ἀπολωλέναι τὸν Νεοπτόλεμον. ita enim legendum, non μυρίαν, ut in editis est; (cf. inf. Pæanes, i. sub f.) cum Neoptolemus cum sacrificulis circumstantibus de carnium distributione contenderet, ubi ipse ex sententia Pindari occisus fuit. Rem narrat breviter ipse poeta Nem. vii. ubi multa habet Scholiastes, ex quo totum hujus carminis argumentum conjicere licet. Delphi scilicet indigne tulerunt

cædem Neoptolemi, ad ipsam Apollinis Delphici aram factam. Sepeliverant eum ab initio sub templi limine; postea vero a Menelao intra ipsum templum translatum fuit corpus, ubi ξενίων, festorum, quibus Apollo quoscunque heroas quasi invitare solebat, præses Neoptolemus erat constitutus, seu, quemadmodum Pindarus ait Nem. vii. 69. θεμίσκοπος ἡρωΐαις πομπαῖς πολυθύτοις. Suspicari hinc licet, scriptum hoc, quod tractamus, carmen a Pindaro, ut hac ξενίων sollennitate in laudem cum Apollinis, tum præsertim ipsius Neoptolemi cantaretur. Firmatur aliquantum hæc conjectura ex Scholiis ad Nem. vii. 150. ὁ δὲ Ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἰπεῖν τὸν Νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ ἐληλυθέναι εἰς Δελφοὺς, νῦν ὥσπερ ἀπολογεῖται εἰπών. Tempore igitur posterius est hoc Προσῴδιον seu Παιὰν, i. e. post Olymp. lxxix. scriptum, in quam incidit ex calculo Corsini Dissert. Agon. p. 52. victoria Sogenis a Pindaro Nemeæa vii. cantata. Historiam Neoptolemi, et narrationis de morte ejus varietatem copiose et docte, ut solet, explicuit Bachet de Meziriac *Commentaire sur les Epitres d'Ovide* tom. ii. p. 306. quem lectores studiosi consulent.

IV. Προσῴδιον εἰς Ἀφαίαν Αἰγινήταις γραφέν. (p. 32.)

Pausanias Corinthiacis (ii. 30.) p. 180. ἐν Αἰγίνᾳ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἰοῦσίν ἐστιν Ἀφαίας ἱερὸν, εἰς ἣν καὶ Πίνδαρος Αἰγινήταις ᾆσμα ἐποίησεν. De fabula vide omnino Ven. præceptoris Excursum ad Virg. Cirin. t. iv. p. 137.

V.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ
καὶ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀεῖσαι;

Quid dulcius est aut incipientibus canere *aut desinentibus quam canere alte cinctam Latonam et celerum equorum agitatores* (Dioscuros).—Hæc Pindari verba parodia expressit Aristophanes Equit. 1261. [et Dionys. ap. Athen. xv. extr. *Ex Schedis.*] ad quem locum Scholiastes: τοῦτο ἀρχὴ προσῳδίου Πινδάρου. ἔχει δὲ οὕτως etc. Convenit locus Alcmanis ap. Eustath. ad Homerum p. 1667. Κάστωρ ὠκέων πώλων ἐλατῆρε καὶ Πολύδευκες. quæ verba sine dubio respexit Schol. Pindari Pyth. iv. 318. ubi legitur: Κάστωρ τε πώλων ταχέων δμητῆρες ἱππόται σοφοὶ καὶ Πολυδεύκης κυδνός. Voces ἱππόται σοφοὶ deleri jussit Valcken. ad Lesbonact. p. 180. [Post v. 2. Eustath. p. 1164, 23. addit ἢ τὸ ποθεινότατον. Herm.]

VI.

Porphyrius de Abstin. ab E. A. iii. p. 251. ed. Rhoer. Πίνδαρος δὲ ἐν προσῳδίοις πάντας τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ὁπότε ὑπὸ Τυφῶνος ἐδιώκοντο, οὐκ ἀνθρώποις ὁμοιωθέντας, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις ζώοις. ubi v. doctiss. Rhoer.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΣΑΚΑΔΑΝ.

Pausanias Bœoticis (ix. 30.) p. 768. (Stabat in Helicone Sacadæ tibicinis signum, tibiis corpus fere longitudine æquantibus; non recte accepto Pindari carmine; in quo adeo versus esse debuit de tibiis ejus longis.) ὁ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνεὶς Πινδάρου τὸ εἰς αὐτὸν προοίμιον, ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὸν αὐλητήν. Hoc idem carmen in Sacadam respiciebat *Plutarchus* de Musica p. 1134. A. γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ποιητὴς ἀγαθὸς καὶ τὰ Πύθια τρὶς νενικηκὼς ἀναγέγραπται. τούτου καὶ Πίνδαρος μνημονεύει.

ΥΜΝΟΙ.

I. Εἰς Ἄμμωνα. (p. 33.)

Pausanias Bœoticis (ix. 16 pr.) p. 741. οὐ πόῤῥω δέ ἐστι ναὸς Ἄμμωνος, καὶ τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκε μὲν Πίνδαρος, Καλάμιδος δὲ ἔργον ἐστίν. Ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Λιβύης ἐπ' Ἀμμωνίους τῷ Ἄμμωνι ὕμνους· οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγώνῳ στήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν, ὃν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου τῷ Ἄμμωνι ἀνέθηκε. ubi videtur ὕμνον in singulari legendum esse, ut sensus hujus loci constet. Ex hoc igitur hymno sumtus esse videtur locus, quem ex Pindaro refert Schol. ad Pyth. ix. 89.

Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

II. Εἰς Περσεφόνην.

Hunc hymnum poeta post mortem demum, cum anui cuidam in somnis apparuit, dictasse dicitur, ut est apud *Pausaniam* Bœoticis (ix. 23.) p. 755. qui addit; ἐν τούτῳ τῷ ᾄσματι ἄλλαι τε εἰς τὸν Ἅδην ἐπικλήσεις εἰσὶ, καὶ ὁ χρυσήνιος· δῆλα ὡς ἐπὶ τῆς Κόρης τῇ ἁρπαγῇ. Eodem epitheto utitur recentissimus, ut equidem censeo, Argonauticorum auctor, quem Orphea vulgo nominant, v. 561.

Ἡ δὲ κατ' ὀρφναίοιο πόλου χρυσήνιος ἠὼς
ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐδέχνυτο δ' οὐρανὸς ὄρθρον.

Ita enim ex Cod. Voss. legendum est, ut apparet etiam ex altero loco 364. τῆμος δ' ἱερὸς ὄρθρος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων ἀντολίας ἤνοιγεν, ἐπέσπετο δ' ἠριγένεια. Quis vero vel leviter veterum poetarum consuetudine pulcrique sensu imbutus persuaderi sibi patietur, tantam dictionis stribliginem rationumque poeticarum ignorantiam in magnum venerandi *Orphei* vel *Onomacriti* ingenium cadere posse? (em. sphalma Περσεφόνην.)

III. Εἰς Ἀπόλλωνα.

Pausanias in Bœoticis ix. 23. p. 754. εὐδοκιμοῦντα δὲ αὐτὸν ἤδη ἀνὰ πᾶσαν τὴν

Ἑλλάδα ἐς πλέον δόξης ἦρεν ἡ Πυθία ἀνειποῦσα Δελφοῖς, ὁπόσων ἀπήρχοντο τῷ Ἀπόλλωνι, μοῖραν καὶ Πινδάρῳ τὴν ἴσην ἁπάντων νέμειν. Idem deinde in Phocicis x, 24. p. 858. *ἀνάκειται δὲ οὐ πόῤῥω τῆς ἑστίας θρόνος Πινδάρου· σιδήρου μέν ἐστιν ὁ θρόνος, ἐπὶ δὲ αὐτῷ φασιν, ὁπότε ἀφίκοιτο ἐς Δελφοὺς, καθέζεσθαί τε τὸν Πίνδαρον καὶ ᾄδειν ὁ π ό σ α τ ῶ ν ᾀ σ μ ά τ ω ν ἐ ς Ἀ π ό λ λ ω ν ά ἐ σ τ ι ν.* Pindari *in Apollinem carmina* memorat obiter *Himerius* in Allocutione ad Julianum edita a Fabricio B. G. t. ix. p. 426. et in *Biblioth. Uffenbach. Catalog.* p. 631. (Est in ed. Wernsdorf. Or. iii. in Basilium pr. p. 428. *ἵνα τι κατά σου νεανιεύσωμαι, ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος.* iterum Or. xiii. 7.) Eosdem fere honores Argivi olim in Homerum contulerunt, ut tradit ipse Lyricus infra in fragmento cx. Sed de his plura diximus olim in libro *de vita et scriptis Pindari* p. 52. ubi loca auctorum congessimus plurima, quæ hanc præcipuam laudum vitæ Pindari partem celebrant. Unum tamen hic addam Aristidis locum de inconcinna oratione t. ii. p. 379. ubi Simonidem et Pindarum ἐξ εὐθέος se ipsos laudare memorat, (h. e. aperte, nec tecte.)

IV. Εἰς Πᾶνα.

(Hymnum in Panem a Pindaro scriptum esse, traditur passim. Ad verba Aristidis in Platon. i. "Miltiadis virtutem non minus ex eo illustrari, quod Hercules et Pan pugnæ interfuerint, quam Pindari poeticam commendat *τὸ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν ὀρχήσασθαί τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ.*") Scholiastes *Aristidis* t. ii. p. 172. τὸ τὸν αὐτὸν θεὸν ὀρχήσασθαί τι τῶν ᾀσμάτων αὐτῷ. *λέγεται ὅτι μέλη ποιοῦντος τοῦ Πινδάρου ποτὲ ἐν Θήβαις, τερφθεὶς ὠρχήσατο ὁ Πάν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ᾆσμα σκεψάμενος ὁ Πίνδαρος ἔμελλεν ἐπιδείκνυσθαι, καὶ εἶδεν ὄναρ τὸν Πᾶνα λέγοντα αὐτῷ τὸ ᾆσμα, καὶ λαβὼν εὐθὺ ἀνέθηκε τῷ θεῷ.* Ipse *Aristides* t. i. p. 40. *ἐκείνου μὲν γὰρ ὁ Πὰν τὸν παιᾶνα ὠρχήσατο, ὡς λόγος.* (Libanius Orat. lxiii. t. iii. ed. R. p. 352, 12. *τοσαύτη δὲ ἄρα κοινωνία λόγων καὶ ὀρχήσεως, ὡς ἐποίει μὲν ὁ Πίνδαρος, ὠρχεῖτο δὲ ὁ Πὰν τὸ ᾆσμα.*) cf. *Olearius* ad *Philostrat.* pag. 829. Pietatem suam in Panem poeta testatus est luculento loco Pyth. iii. 139. (ubi pro Hieronis salute Matrem deum *cum Pane* virgines puellæ celebrant ante poetæ domum,) ubi v. Schol. gr. et Commentar. Er. Schmid. p. 124. Schn. Licet suspicari, fuisse illud carmen e Partheniis, e quo supra (p. 15.) fragmentum vidimus, in quo Πὰν ὀρχηστὴς celebratur.

V.

Primus hymnorum Pindari memoratur una cum *Hesiodi* Theogonia apud Lucianum (in Icaromenippo 27.) t. ii. p. 735. unde tamen de argumento nihil discitur. Verba sunt: *ἡ πρώτη ᾠδὴ τῶν ὕμνων τοῦ Πινδάρου.* Igitur alium *Etymologici M.* p. 821, 52. et *Gudiani Mti* locum ad hunc numerum referam, ubi quædam ipsius poetæ verba supersunt. Ita vero ibi legitur in voce *ὡμήρησεν. Πίνδαρος δὲ ἐν ὕμνοις ἐ ρ ί φ ω ν μ ε θ ο μ ή ρ ε ο ν· οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον.* Forte emendandum divisis vocibus *μεθ' ὁμήρεον.* Schn. ut fuerit *ὁμήρεος* pro *ὁμήρειος, ὅμηρος, conjunctus, una incedens.*

VI.

Aristides t. ii. p. 295. *οὐ μὴν οὐδὲ τῶν Πινδάρου διθυράμβων ὅτι χρὴ καταγνῶναι τοιοῦτον, οἷον Πλάτων ἐπῃτιάσατο, ἔγωγ' ἔχω· οὐ μόνον αὐτὸ τοῦτο τοὺς διθυράμβους*

σκοπῶν, ἀνδρειότερον δήπουθεν ἔχοντας καὶ στερεώτερον, ἢ ὡς ἐκεῖνον τῷ δοκεῖν ὑποπίπτειν, ἀλλ' ὅτι κἂν τοῖς ὕμνοις διεξιὼν περὶ τῶν ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ συμβαινόντων παθημάτων τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῆς μεταβολῆς, τὸν Κάδμον φησὶν ἀκοῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου, οὕτω καὶ Πίνδαρος τῆς ὀρθῆς μουσικῆς ἐραστής ἐστι. Hinc emendabis *Plutarchum* de Pyth. Orac. p. 397. A. ὁ Πίνδαρος ἀκοῦσαι φησὶ τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον οὐ μουσικὰν ὀρθὰν, οὐχ ἡδεῖαν, οὐδὲ τρυφερὰν, οὐδὲ ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλεσιν. ubi negationem post Κάδμον ejiciendam esse conjecerat etiam Reiske Animadv. vol. ii. p. 250. qui præterea ὀρθίαν malebat. Conjunctissimus cum sensu prioris fragmenti locus est apud eund. *Plutarchum* de animæ procreat. Opp. moral. p. 1030. A. ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον·

ἅρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς.

εὐαρμοστίαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἡγούμενος, ὥς που καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος τοῦ θεοῦ φησιν ἐπακούοντος οὐκ ἀνορέαν ἐπιδεικνύμενος τὸν Κάδμον. ubi ulitma verba sunt corruptissima, quæ sine libris scriptis non facile est emendare. Apparet tamen ἐπακούοντα legendum esse; nec commode locum suum negatio tueri potest, postquam forte plures voces exciderunt. (f. fuit τοῦ θεοῦ φησιν ἐπακούοντα μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου τὸν Κάδμον.). Utrobique vero Pindarus de nuptiis Cadmi loqui videtur, quibus Apollo cum Musis affuisse dicuntur. (Quod aliquoties in Epiniciis attigit, ut Pyth. iii. 156. sqq.) Quod denique epicedium istud a *Plutarcho* laudatum attinet, decerptus est versiculus ex eo carmine, quod in Anthol. Wechel. l. iii. p. 393. sub Leonidæ nomine legitur cum insigni verborum varietate:

Ἤπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

Salmasius in libro suo annotaverat: *Antipatro Sidonio tribuunt membranæ; eadem alio loco Platoni asserunt.* Inter *Platonis* epigrammata edidit ill. Brunck in Analect. gr. poetar. t. i. p. 174.

VII. (p. 36.)

Aristides t. ii. p. 125. πέπονθας ταὐτὸν τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὃς τῆς τε θήρας διήμαρτε, καὶ τὸν Εὐρυτίωνα φίλον ὄντα αὐτῷ προσδιέφθειρε. ubi Scholiastes: μέμνηται ἐν Ὕμνοις Πίνδαρος, ὅτι τὸν Εὐρυτίωνα τὸν τοῦ Ἴρου τοῦ Ἄκτορος παῖδα, ἓν ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν, σὺν θηρεύοντα ἄκων ἀπέκτεινε Πηλεύς· φίλον δὲ λέγει, ἐπειδὴ συγγενὴς τούτου ἦν· Πηλεὺς γὰρ πρὸ Θέτιδος θυγατέρα Ἄκτορος τὴν Πολύμηλον (Πολυμήλην) εἶχε γυναῖκα. Ὁ δὲ Ἄκτωρ ἦν πατὴρ Ἴρου, ὃς παῖδα ἔσχε τὸν Εὐρυτίωνα. Actoris filiam Πολυμηλίδα appellat Tzetzes ad Lycophr. v. 175. Alias scripturæ varietates in hoc nomine reperies diligenter collectas apud Bachet de Meziriac *sur les Epitres d'Ovide* t. i. p. 41. Historiam Pelei illustrant loca *Nicandri* ap. *Anton. Liberalem* p. 38. *Pausan.* (ii. 29.) Argolicis p. 179. *Pindari* Nem. iv. 90. *Etymol.* M. v. Λόκιον, quæ diligens lector comparabit. SCHN. Propius ad rem spectant loca Apollodori iii. 13. pr. et Notæ p. 786. sq.

VIII.

Schol. Pindari ad Pyth. iv. 288. Pindarum ἐν Ὕμνοις Phryxi novercam Δημοδίκην (sic. corr. Δημωτικὴν) appellasse tradit.

IX.

Schol. ad Nem. vii. 116. ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις·

Ὑφαίνω δ' Ἀμυθαωνίδαις
ποικίλον ἄνδημα.

X.

Schol. Aristoph. ad Plutum v. 9. καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ Πυθίου τρίποδος διαφόρως ἱστορούμενα ἐν τοῖς Πινδάρου ὕμνοις εὐκαίρως ἡμῖν διείληπται. ubi auctor scholii, forte Didymus, commentarios suos in Hymnos Pindari respiciebat.

XI. (p. 37.)

Quintilianus viii. 6. p. 412. ed Gesn. "Exquisitam vero figuram hujus rei *(loquitur de hyperbole)* deprehendisse apud principem Lyricorum videor in libro eo, quem inscripsit ὕμνους. Is namque Herculis impetum adversus Meropas, qui in insula Co dicuntur habitasse, non igni, nec ventis, nec mari, sed fulmini dicit similem fuisse, ut illa minora, hoc par esset."

Admoneo lectorem, ne sibi persuadeat, me omnia loca, quæcunque ex hymnis Pindari relata tradiderunt nobis grammatici, pro fragmentis hymnorum proprie dictorum venditare. Usus enim hujus nominis omnia carminum genera pervagatus est apud ipsos veteres auctores. Vide quæ Didymus in libro *de poetis lyricis* tradit in Etymol. M. v. ὕμνος, v. προσῳδία, v. προσῴδιον. Schn. inprimis Menandr. rhet. de Encomiis in Rhetor. Ald. et seorsum ed. et illustr. ab Heeren. 1785. Latent forte in Hymnorum nomine comprehensa alia carmina lyrica, quæ Pindaro auctori apud Suidam tribuuntur, ut Δαφνηφορικά. Nihil superest ex Ἐνθρονισμοῖς et Βακχικοῖς.

[Ἀρχαιέστερον. Πίνδαρος Ὕμνοις. Bekkeri Anecd. t. i. p. 80. 8. Herm.]

ΠΑΙΑΝΕΣ. (p. 38.)

(Poetæ, qui Pæanas composuerant, antiquiores erant Pindaro Thaletas, Xenodamus et Xenocritus. Xenodamum quidem alii ediderant Ὑπορχημάτων ποιητὴν καὶ οὐ Παιάνων, cujus etiam carmen memoratum, ait Plutarch. de Musica p. 1134. C. quod manifeste erat ὑπόρχημα. κέχρηται δὲ τῷ γένει τῆς ποιήσεως καὶ Πίνδαρος. ὁ δὲ Παιὰν ὅτι διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ Ὑπορχήματα, καὶ Πινδάρου ποιήματα δηλώσει. γέγραφε γὰρ καὶ Παιᾶνας καὶ Ὑπορχήματα.) De his Pindari carmini-

bus in universum hæc tradit Servius ad Æneid. x. 738. *unde Pindarus opus suum, quod et hominum et deorum continet laudes, Pæanas vocavit.*

I. Παιὰν τοῖς Δελφοῖς γραφείς.

Pausan. (Phocicis) x. 5. p. 810. extr. ubi de tertio Apollinis Delphici templo: τὰ δὲ εἰς τὸν τρίτον τῶν ναῶν, ὅτι ἐγένετο ἐκ χαλκοῦ, θαῦμα οὐδὲν—οὕτω καὶ ναὸν τῷ Ἀπόλλωνι οὐκ ἂν ἀπό γε τοῦ εἰκότος εἴη γενέσθαι χαλκοῦν· τὰ μέντοι ἄλλα οὐκ ἔπειθεν ὁ λόγος, ἢ Ἡφαίστου τὸν ναὸν τέχνην εἶναι, ἢ τὰ εἰς τὰς ᾠδὰς χρυσᾶς, ἃ δὴ Πίνδαρος ᾖσεν ἐπ' ἐκείνῳ τῷ ναῷ.

Χρύσειαι δ' ἐξ ὑπερῴου ἄειδον Κηληρμόνες.

(em. Κηληδόνες.) *Aureæ e lacunari* (pro templo simpl.) *canebant Celedones* (tanquam Musæ effictæ cantantium habitu. Et versum cum Hermanno constitue:)

------ χρύσεαι
δ' ἐξ ὑπερῴου ἄειδον
Κηληδόνες.)

οὗτος μέντοι ταῦτα ἐς μίμησιν ἐμοὶ δοκεῖν τῶν παρ' Ὁμήρῳ Σειρήνων ἐποίησεν. Eundem locum tangit Athenæus vii. p. 290. E. πρὸς τῶν θεῶν τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν παρὰ Πινδάρῳ Κηληδόνων, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποίουν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀπαυαίνεσθαι. ubi Casaubonus ignorantiam suam fateri cum Eustathio ad Odyss. μ. p. 1709. [56.] cll. p. 1689. [37.] quam veritatem inquirere latentem maluit. Sic vero Eustathius: οὐ πάνυ δὲ δῆλον, εἴτε Κηληδόνας ἐκεῖνος ἐπιθετικῶς τὰς Σειρῆνας λέγει, διὰ τὸν κατ' αὐτὰς κηληθμὸν, εἴτε καὶ ἄλλα τινὰ ᾠδικὰ δαιμόνια. Nisi homo iste ubique impuros doctrinæ rivulos consectatus, ex alieno quam suo corde sapere maluisset, facile meliora discere poterat ex Philostrati V. A. vi. 11. p. 247. ubi de hoc ipso Apollinis templo tradit: καὶ ἄλλου ἐδεήθη ναοῦ, καὶ μεγάλων ἤδη καὶ ἑκατομπέδων. ἑνὸς δὲ αὐτῶν καὶ χρυσᾶς ἴυγγας ἀνάψαι λέγεται Σειρήνων τινὰ ἐπεχούσας (an ἐπιχεούσας?) πειθώ. ubi Olearius noster præclare fuit de Pindari loco meritus, qui recte cum Kuhnio Κηληδόνες ex Athenæo præfert; contra vero Er. Schmid in Athenæo Κηλημόνες ex *Pausania* legi volebat. Priorem virorum doctissimorum sententiam confirmat locus Galeni in Hippocr. περὶ ἄρθρων III. t. iii. p. 615. l. 19. ed. Bas. unde sedem fragmenti cognoscimus: καὶ Πίνδαρος φησὶν ἐν ταῖς Πλειάσι· χρυσαῖ αἱ δ' ὀξυμπεραὶ αἱ τοῦ ἄειδον Κληδόνες. (ex superioribus emendanda.) ubi legendum Παιᾶσι Fabricius jam olim monuit. Comparavit porro Olearius, nescio qua veritatis specie, ἴυγγας illas aureas, quas *Philostratus* V. A. i. 25. p. 34. in regia Persarum suspensas fuisse tradit, ubi iterum conferendus est Olearius, qui tamen nimis argutari in tota hac disputatione videtur. SCHN. Κηληδόνας esse deas, Musis similes, dubitare non licet: firmatum id vides figura sedentis feminæ lyram pulsantis, adscripta antiquis literis voce Καλεδόνες in vase antiquo Locris reperto, edito et illustrato nuper a viro docto *Ardito* (*Illustrazione di un antico Vaso trovato nelle Ruine di Locri.* Napoli 1791. 4.) [v. Huschk. Anal. Crit. pag. 8. *Ex Schedis.*] Scripserat Pindarus Pæanem in Delphorum gratiam: ad quem versus iste spectasse videtur. Schol. ad Nem. vii. 94. diserte Pæanem memorat, ubi narrat, Æginetas ægre tulisse, quod Neoptolemum cum uno e Delphis de carnibus victimarum

rixas movisse narraverat: ἐκεῖνοι γὰρ ᾐτιῶντο τὸν Πίνδαρον, ὅτι γράφων Δελφοῖς τὸν Παιᾶνα ἔφη·

ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιρίαν περὶ τιμὰν

ἀπολωλέναι. *pugnantem cum ministris super honore ex victimæ portione debita.* (v. sup. in Prosodio p. 46.) Iterum ad v. 150. ὁ δὲ Ἀριστόδημος, ὅτι μεμφθεὶς ὑπὸ Αἰγινητῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν ἐν Παιᾶσιν εἰπεῖν, τὸν Νεοπτόλεμον ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ ἐληλυθέναι εἰς Δελφούς.

II. (p. 39.)

Satis probabiliter ad Pæanas referri et cum præcedenti fragmento conjungi posse videtur locus apud *Plutarchum* Consolat. ad Apoll. p. 109. A. περὶ Ἀγαμήδους καὶ Τροφωνίου φησὶ Πίνδαρος, τὸν νεὼν τὸν ἐν Δελφοῖς οἰκοδομήσαντας αἰτεῖν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μισθὸν, τὸν δ' αὐτοῖς ἐπαγγείλασθαι εἰς ἑβδόμην ἡμέραν ἀποδώσειν, ἐν τοσούτῳ δὲ εὐωχεῖσθαι παρακελεύσασθαι. τοὺς δὲ ποιήσαντας τὸ προσταχθὲν τῇ ἑβδόμῃ νυκτὶ κατακοιμηθέντας τελευτῆσαι. (Transferuntur in seqq. hæc eadem ad placidam Pindari ipsius mortem.) Templum ab ipsis exstructum memorat Pausan. x. 5. p. 811. v. et notas Jo. Frid. Fischeri, viri maximopere mihi colendi, ad Æschinis Dialog. iii. §. 10.

III. (p. 40.)

Strabo ix. p. 642. C. 643. A. de Delphis: ἐκάλεσαν τῆς γῆς ὀμφαλὸν προσπλάσαντες καὶ μῦθον, ὅν φησι Πίνδαρος, ὅτι συμπέσοιεν ἐνταῦθα οἱ αἰετοὶ οἱ ἀφεθέντες ἀπὸ τοῦ Διὸς, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δύσεως, ὁ δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς· οἱ δὲ κόρακάς φασι. Fabulam copiose narrat Schol. Pindari ad Pyth. iv. 6. qui tamen ipsius Pindari non meminit, sed simpliciter ait: λόγος τὶς τοιοῦτος περιηχεῖ. Habet eandem Claudianus xvi. 11. ubi v. Gesn. cf. *Plutarchus* de def. orac. pr. p. 409. *Schol. Sophoclis* Œdip. Tyr. 489. *Pausanias* Phocicis (x. 16.) p. 835. τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν λίθου πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοὶ, καὶ ἐν ᾠδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντα σφίσιν ἐποίησεν. Schn. Respicit fabulam Pindar. P. iv. 7. χρυσέων Διὸς ὀρνίχων πάρεδρος Pythia. et ὀμφαλὸν vs. 134. et v. 6. add. P. viii. 85.

IV.

Ammonius de affinium voc. differentia voce Θηβαῖοι καὶ Θηβαγενεῖς, διαφέρουσιν, ait, καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν Παιάνων Πινδάρου φησὶ, καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου Θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς Ἰσμήνιον πρῶτον. quæ si integriora exstarent, haberemus, unde obscurissimum Pyth. xi. locum, et *Pausan.* ix. 10. explicaremus. Quæcunque vero doceri poterant de hoc loco, præcepit cl. Valckenaer, qui malebat deleto πρῶτον legere εἰς τὸ Ἰσμήνιον. Kœnius autem ad Gregorium p. 225. emendabat ἱερόν. Schn. Turbas hac in re facile compesces, si distinxeris duoclipeorum genera, aliud antiquiorum, aliud serius ex ære. vid. ad Schol. Pyth. xi. 5.

V.

Schol. Sophoclis ad Trachinias v. 175. *de columbis Dodonæis*: Εὐριπίδης δὲ τρεῖς γεγονέναι φησὶν αὐτάς· οἱ δὲ δύο, καὶ τὴν μὲν ἐς Λιβύην ἀφικέσθαι Θήβηθεν εἰς τὸ τοῦ Ἄμμωνος χρηστήριον, τὴν δὲ εἰς τὸ περὶ τὴν Δωδώνην, ὡς καὶ Πίνδαρος Παιᾶσιν.

VI.

Schol. Apollonii ad i. 1084.

Ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
πωτᾶτ' ἀλκυονὶς λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὄσσαν ἀκούσας.

annotat ad vocem *ὄσσαν· εὐλόγως δὲ ὄσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνος φωνήν· ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, ὥς φησι Πίνδαρος.* ubi Pæanas eum respexisse patet ex iis, quæ ad v. 1086. monet: *εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων.* Hinc Philostratus Icon. ii. 15. p. 833. ea, quæ de Halcyonibus et Glauco Argonautis apparente tradit, ex Pindaro sumsisse videri debet. De Glauco enim diserte *Pausanias* Bœotic. (ix. 22.) p. 754. *Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾆσαι τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε.* De Glauco v. Athen. vii. p. 296. Notæ ad Apollod. p. 416.

VII.

Strabo vii. p. 505. A. *πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἑλλοὺς ὡς Πίνδαρος, ἢ Σελλούς, ὡς ὑπονοοῦσι παρ' Ὁμήρῳ κεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διϊσχυρίζεσθαι.* Similis varietas in Sophoclis Trachin. 1183. ubi cf. Schol. Etymol. M. v. *Σελλοὶ—καὶ οἱ μὲν Ἑλλοὺς αὐτοὺς ἐξεδέξαντο, ὡς Πίνδαρος· δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ ἄρχεσθαι τὴν λέξιν, Σελλούς.* Pindarum laudat etiam Schol. br. ad Iliad. *π.* 234. *Σελλούς. Πίνδαρος δὲ Ἑλλοὺς αὐτοὺς κληθῆναί φησι χωρὶς τοῦ πρώτου Σ, ἀπὸ Ἑλλοῦ τοῦ δρυτόμου, ὥς φασι, πρώτου καταδείξαντος τὸ μαντεῖον.* add. Schol. Ven. [et Eustath. p. 1057. 57.]

VIII.

In unum hic conjiciam locum, quæ passim veteres ad Musicam spectantia ex Pindari Pæanibus laudant. Primum igitur Plutarchus de Musica p. 1136. C. *Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν ἐπὶ τοῖς Νιόβης γάμοις φησὶ Λύδιον ἁρμονίαν πρῶτον διδαχθῆναι.* [*ὑπὸ Ἀνθίππου.* e Polluce iv. 78. Burette *Mémoir. de l' Acad. d. Inscr.* t. xiii. p. 231. *Ex Schedis.*] Deinde Schol. ad Olymp. i. 26. *περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν ποτὶ Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστι.* ubi pro *ποτὶ* videtur *ὅτι* legendum esse. Idem denique Schol. ad Pyth. xii. 45. *εἴρηται δὲ καὶ ἐν Παιᾶσι περὶ αὐλητικῆς.* SCHN. Etiam in Pæane aliquo Apollinis templum Diræis ad Abderam meminerat Schol. Lycophr. 440. *οἱ μάντεις τοῦ ἐν Δηραίνοις, τόπῳ Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος. οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν.* (Schn. xciv.)

[Fragmentum apud Stobæum. v. infra p. 130. *Ex Schedis.*]

ΑΣΜΑ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ ΕΚΛΕΙΨΑΝΤΑ.

Nobilissimum omnium multisque laudatum fragmentum in Solis defectum servavit nobis Dionysius Halic. de Demosth. t. ii. p. 273. unde tamen non satis

apparet, ad quod carminis genus referendum sit. (Referamus inter ea, quæ generali appellatione Ἄσματα nominabantur: ut in Pausan. iii. 25. pr. Debuere in iis latere alia aliis propriis nominibus passim frequentata; ut τὰ Παροίνια, in quorum recensum Nemeacam xi. referebat Didymus ap. Schol. ad eam Oden pr.) Ponam hic ipsa verba Lyrici, prouti fuerunt olim a summo viro, Scaligero, constituta ad Propertii iii. 4. non quod omnia in eo probem, sed ut operæ rescribendi, transponendi, immutandi parcamus; tum de ipso loco Barnesiique conatibus dicam. Ita igitur, ubi locum e Platonis Phædro recitaverat, doctissimus Rhetor: ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ πολλά ἐστιν, εἰ λάβοι μέλη καὶ ῥυθμοὺς, ὥσπερ οἱ διθύραμβοι καὶ τὰ ὑπορχήματα, τοῖς Πινδάρου ποιήμασιν ἐοικέναι δόξειεν ἂν τοῖς εἰς τὸν ἥλιον εἰρημένοις, ὥς γ' ἐμοὶ φαίνεται·

Ἀκτὶς ἀελίου πολύσκοπε,
μή σε θεῶμ' ἄτερ ὀμμάτων.
ἄστρον ὑπέρτατον, ἐν ἀμέρᾳ
κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον
ἰσχὺν ποταίνιον ἀνδράσι,
καὶ σοφίας ὁδόν.
ἐπισκότειον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος.
Ἀλλά σε πρὸς Διὸς,
ἵππως θοὰς, ἱκετεύω,
ἀπήμον' ἐς ὄλβον
τράποιο Θήβαις,
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ' ἢ σᾶμα φέρεις τινὸς,
ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ νότιον θέρος
ὕδατι ζακότῳ διερὸν,
ἢ γαῖαν κατακλύσασα θήσεις
ἀνδρῶν νέων ἐξαρχῆς
γένος ὀλοφυδνόν.

Solis lux multituens, ne te videam sine lumine! Sidus supremum, interdiu subductum, reddidisti inefficax (5) *robur vegetum hominum, et* (obstruxisti? sic) *sapientiæ viam. Per obscuram viam incedens currum agitas aliter quam antea.* (Esse hæc corrupta manifestum est.) *At te per Jovem* (10) *obtestor, equos celeres faustum in omen agas Thebis!*

O veneranda (Solis lux) commune prodigium (omnium terrarum) affers utique aut signum belli alicujus, (15) *aut frugum interitum, aut nivis vim ingentem, aut perniciosam seditionem, aut maris eluviem in agrum aut glaciem soli aut humidam æstatem,* (20) *imbre vehementi uvidam, aut terram diluvio obruens humanum iterum genus perdes.* (Subjiciam statim versus ex dimensione et emendatione Hermanni:

Ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ᾽ ἐμοὶ
θοῶν μέτρ᾽ ὀμμάτων
ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ
κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν
πτανὸν ἀνδράσι, καὶ σοφίας ὁδὸν,
ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα
ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος;
ἀλλά σε, πρὸς Διὸς, ἵπποις θοαῖς,
ἱκετεύω, ἀπήμον᾽ ἐς ὄλ-
βον τράποιο Θήβαις,
ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.
πολέμου δ᾽ εἰ σᾶμα φέρεις τινὸς, ἢ καρποῦ φθίσιν,
ἢ νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον,
ἢ στάσιν οὐλομέναν,
ἢ πόντου κενέωσιν ἂμ πέδον,
ἢ παγετὸν χθονὸς, ἢ
νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερὸν, ἢ γαῖ-
αν κατακλύσαισα θήσεις
ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχῆς
γένος ὀλοφυδνὸν,
πάντων μέτα πείσομαι.

Versu primo Dionysius habet: *τί πολύσκοπ᾽ ἰμῆς θεῶ μ᾽ ἄτερ.* Barnesius, qui metrum a Scaligero constitutum servavit, inde effecit: *πολοσκόπι.* Equidem præeunte Philostrato, mox laudando, conjeceram olim legendum: *τί πολύσκοπον ἐρημώσαισα μέτρον ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ κλεπτόμενον, ἔθηκας ἀμάχανον* etc. Male enim Barnesius *ἔθηκας*, quod Dionysius et Scaliger habent, vi ejecit, suumque *ἔθηκεν* substituit; sed multo ineptius etiam verba hæc Barnesius de ipso interpretatur: *robur ingens illud renovabile mortalibus.* Scilicet hic est ille Barnesius, quem in græcis omnium mortalium doctissimum locuples ipse testis Hudson prædicavit! Quod vero supra de Philostrato mentionem injeci, habeto nunc tibi locum ex epistola 72. p. 949. unde emendationem meam duxi: *ἐκ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις· εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κἀκεῖνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ*

τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπό σου πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα. Videtur Pindaricum κλεπτόμενον a Philostrato paulum immutatum, et ad alium sensum traductum fuisse. Olearius ibi tutius tacuisset. Verba ἄστρον ὑπέρτατον laudat et Schol. Arati ad Phænom. v. 10. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέρτατον. Versu 7. ἐπισκότειον a Scaligero positum servavit Barnesius. In Dionysio est ἐπισκόπτεν. H. Stephanus nescio unde et quo sensu recepit ἐπισκώπτειν in Fragm. Pindaricis. Post ἐσσυμένα Barnesius assuit γε, et corruptum ἐσσαμένα cum Scaligero retinuit. Dionysius enim habet: πτανὸν ἀνδράσι — ἄτροπον ἐσσαμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον. unde Scal. et Barn. effinxerunt ποταίνιον — ἀτραπὸν — ἐλαύνεις. Equidem olim conjeceram: ἐπὶ σκότους ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνεις τι νεώτερον etc. Versu 9. Dionys. ἵππος i. e. ἵππως, Barnes. ἵππους. Vulgatum τρόπαιο Sylburgius in τράποιο recte mutavit. Scaliger τρέποιο habet. Barnesius hæc suo more vertit. Versu 13. Dionysius habet πολέμου δὶς ἅμα φέρεις. unde Scaliger nostram lectionem effinxit. Vix tamen ferri posse mihi videtur hæc viri summi emendatio, quod ἀκτὶς ἀελίου, quam poëta usque ad finem fragmenti alloquitur, dici πάγκοινον τέρας vix potest. Vide, an propius ad vestigia corruptæ lectionis conjecerim: πάγκοινον τέρας δυσάμερον φέρεις. In Homero quidem πολέμοιο τέρας Iliad. λ. 4. interpretantur grammatici σημεῖον. Cf. ad Hesych. v. πολέμου τέρας. (Scabra oratio. τέρας Sol propter deliquium dici potuit. Interpungo: — τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας. Πολέμου δὴ σᾶμα φέρεις τινὸς, ἢ —). Versu 16. Dionysius habet: πόντου κενεῶσιν ἀλλὰ πέδον. unde Scaliger effecit, quod supra posuimus. Barnesius vero admodum eleganter, si diis placet, emendavit; ἢ πόντου πλημμύραν ἀμπέδιον. Tentaveram olim πόντου ἀνάπωσιν ἀλλοδαπόν. Versu 81. vulgatum ἱερὸν Scaliger et Sylb. recte in διερὸν mutarunt. Versu 21. H. Stephanus nescio unde καταλύσασα prodidit. Barnesius κατακαύσασα suum nobis offert; rectius deinde Θήσει in Θήσεις mutavit. Versu 20. νέων Scaliger et Barnesius nescio quibus rationibus adducti scripserunt: (cum esset νέον. quod esset respectu hominum ante Deucalionem.) Ultimum ὀλοφυδνὸν debetur Scaligero; in Dionysio erat: ὀλοφυρ... ubi suspicatus sum olim aliam ab ὀλοφύρομαι ductam formam latere. Ecce enim Plutarchus de Facie in Luna p. 931. E. οὗτος Μίμνερμον ἐπάξει καὶ Κυδίαν, (?) καὶ τὸν Ἀρχίλοχον, πρὸς δὲ τούτοις Στησίχορον καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐκλείψεσιν ὀλοφυρομένους τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον, καὶ μέσῳ ἅμα (ἅματι fuisse suspicor) νύκτα γινόμενον καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου σκότους ἀτραπὸν * * φάσκοντας. quo quidem testimonio conjectura nostra ἐπὶ σκότους ἀτραπὸν egregie confirmari videtur. Denique idem Pindari carmen laudat Philo in fragmentis ex Eusebio t. ii. pag. 643. ed. Mang. ubi de defectu solis: αἱ δὲ μηνύματά ἐστιν ἢ βασιλέων τελευτῆς ἢ πολέων φθορᾶς, ὃ καὶ Πίνδαρος ᾐνίξατο γενομένης ἐκλείψεως διὰ τῶν πρόσθεν εἰρημένων. ubi apparet verba Pindari a Philone laudata omisisse Eusebium. Adde Plinii locum ii. 12. sect. 9. *misera hominum mente in defectibus scelera aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora palam est deliquio solis.*

ΕΓΚΩΜΙΑ. (p. 44.)

Laudatur hoc nomine Pindari scriptum aliquod a Suida, cujus auctoritate per-

motus J. Nicol. Loensis Epiphyll. vii. 18. ad verba illa Porphyrionis in istud Horatii: *Quem virum aut heroa* etc. *Hæc a Pindaro sumsit. Continet autem hæc ode laudes deorum ac Principum Romanorum*: existimabat respexisse grammaticum Pindari locum eum, quem paulo post ex Plutarcho ponam, quemque ex libro Ἐγκωμίων sumtum esse suspicabatur vir doctissimus. Verum satis clarum est Porphyrionem innuere Olymp. ii. τίνα θεὸν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν. Plutarchi vero locus est de Gloria Atheniensium p. 347. E. 348. A. ἡ δὲ Κόριννα τὸν Πίνδαρον ὄντα νέον ἔτι καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα, καὶ μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκε· γλώσσας δὲ, καὶ καταχρήσεις, καὶ μεταφράσεις, καὶ μέλη, καὶ ῥυθμοὺς ἡδύσματα τοῖς πράγμασιν ὑποτίθεται. σφόδρα οὖν ὁ Πίνδαρος ἐπιστήσας τοῖς λεγομένοις ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλος·

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν,
ἢ τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν . . . . .

δειξαμένου δὲ τῇ Κορίννῃ, γελάσασα ἐκείνη τῇ χειρὶ δεῖν ἔφη σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὅλῳ τῷ θυλάκῳ· τῷ γὰρ ὄντι συγκεράσας καὶ συμφορήσας πανσπερμίαν τινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος τὸ μέλος ἐξέχεεν. SCHN.

Plenior est locus ap. Lucian. Demosth. Encom. 19. unde totum locum Schneider sic constituerat:

Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν,
ἢ Κάδμον, ἢ Σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
ἢ τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος,
ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας
ὑμνήσομεν.

(Hermannus monet, versui secundo esse addendum:

. . . . . γένος ἢ
τὰν κ.

et mox scribendum:

ἢ τὰν Διωνύσου . . .)

Interpolavi *Plutarchi* locum ex *Luciano* t. iii. p. 505. qui v. 2. ἀνδρῶν post γένος, quod est in *Plutarcho*, omisit. Versu 4. *Plutarchus* habet: τὸ πάνυ σθένος Ἡρακλέους ἧτταν, quod ultimum verbum ex seq. versu adhæserat, quem tamen una cum sexto librarii omiserunt. *Scholiastes Luciani* mire sibi sapere visus est, cum eo loco adderet: ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. Schol. Pindari

ad Nem. x. 1. primum versum affert: καθὼς ἐν τῇ ᾠδῇ, ἧς ἡ ἀρχή· Ἰσμηνὸν ἢ χρυσηλάκατον Μελίαν. Habet eundem Dio Chrysost. Tarsica i. p. 394. Quod vero ad sensum carminis, et certamen Pindari cum Corinna passim memoratum attinet, vide quæ disputavimus olim in libro *de vita et scr. Pindari* p. 5. sqq. SCHN. Ad *Encomia* refero Horatii *reges* iv. 2. 13. *seu deos regesve canit, deorum sanguinem, per quos cecidere justa Morte Centauri, cecidit tremendæ Flamma Chimæræ.* Fuere adeo in Encomiis laudes Pirithoi et Bellerophontis. Forte et de Cæneo, qui, cum vulnerari nequiret, in terram est depressus. Plutarch. de Stoicor. absurd. p. 1057. D. ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὐθύναν ὑπεῖχεν ἀπιθάνως ἄῤῥηκτες σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς τὸ σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν—

. . . σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

cum recto pede scidisset terram.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ. (p. 46.)

Primo statim loco proponam verba Etymol. M. quæ dithyrambos Pindari spectare non vana conjectura est. Sic igitur Grammaticus in voce διδύραμβος p. 274, 50: Πίνδαρος δέ φησι Λυθίραμβον· καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα λῦθι ῥάμμα, ἵν' ῃ λυθίραμμος. Etymol. Gudianum Mtum apud virum rev. L. Kulenkamp mutilata habet ea verba: Πίνδαρος δὲ ὅτι τίκτων αὐτὸς ἐπεβόα ὁ Ζεύς. SCHN. Proclus Chrestomath. Excerpt. ap. Sylb. ad calc. Apollonii p. 344. εὑρεθῆναι δὲ τὸν Διθύραμβον Πίνδαρος ἐν Κορίνθῳ λέγει. Spectat ad Ol. xiii. 25.

Laudem Pindari e Dithyrambis attigit Aristides in Platonica p. 295. tom. ii. extr. Locum v. sup. p. 30.

I.

Etymol. M. p. 460. 38. v. θώραξ—ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐμπίπλασθαι οἴνου θωράσασθαι λέγεται—καὶ Πίνδαρος Διθυράμβων πρώτῳ·

ἀλόχῳ ποτὲ θωρη-
χθεὶς ἐπ' ἀλλοτρίᾳ.

temulentus aliquando mulieri alienæ (f. vim intulit.)—ubi nescio cur Fabricius cum Sylburgio librum primum dithyramborum nobis obtrudant. SCHN. [cum sit Carmen i. Notat etiam Larcher *Hist. de l'Acad. des Inscr.* t. xlvii. p. 205. *Ex Schedis.*]

Versum eundem recitat, sed memorabili cum varietate lectionis, Meletius de nat. hom. p. 86. (ex lat. versione, quam solam habemus a Nic. Petreio. Venet. 1532. 4.) ubi de pectore: "*Thorax igitur locus, qui alimentum accipit, est. Quidam autem vino madentem* θωρήξασθαι *dixerunt; ut Hippocrates*: λιμὸν θώρηξις λύει. *ebrietas*, inquit, *famem solvit.* Et Pindarus in Dithyrambis: ἀλόχῳ ποτὶ

θωραχθεὶς ἐπέχεεν ἀλλότρια.

quod facit: uxorem, vino quandoque madidus falsis insimulavit." Non dubito hanc lectionem veriorem censere.

II.

Schol. Pindari ad Ol. xiii. 25. ὁ Πίνδαρος δὲ ἐν μὲν τοῖς Ὑπορχήμασιν ἐν Νάξῳ φησὶν εὑρεθῆναι πρῶτον διθύραμβον, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Διθυράμβων, ἐν Θήβαις.

III. (p. 46—48.)

Secundi dithyrambi ipsum initium, satis illud longum, ut specimen ἁρμονίας αὐστηρᾶς refert Dionysius Halic. de composit. verbor. Huds. t. ii. pag. 41. quod, ut chartæ parcam, ponam hic prouti olim a Barnesio metro restitutum fuit: ἀρχέτω δὲ Πίνδαρος, καὶ τούτου Διθύραμβος, οὗ ἐστιν ἀρχή·

Δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι,
ἐπί τε κλυτὰν πέμπετε Χάριν, θεοὶ,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθήναις
οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ' εὐκλέα ἀγοράν·
ἰοδέτων λάβετε στεφάνων
τῶν ἐαροδρέπτων λοιβὰν,
Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε
πορεύσαντες ἀοιδαῖς δεύτερον
ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν,
ὃν Βρόμιον, ὃν Ἐριβόαν βροτοὶ καλέομεν.
Γόνον ὑπάτων πατέρων μέλπωμεν,
γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν.
Ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ'
οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ
φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται,
τότ' ἐπ' ἄμβροτον χέρσον
ἐρατά τ' ἴων φόβα,
ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται.
Ἀχεῖτε ὀμφᾷ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖτε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Adeste ad chorum, Olympii, et adducite inclytam Gratiam dii, vos qui frequentem populo urbis umbilicum ture odoratum in sacris Athenis (5) invisitis et insigne ornamentis et illustre forum: violis revinctarum coronarum, vere decerptarum, accipite libationem, et

aspicite me divinitus cum honore carminum incedentem altera vice (10) *ad deum hedera redimitum, quem Bromium Eriboamque mortales appellamus. Prolem summi parentis canamus, et e mulieribus Cadmeam Semelen. Apud Nemeam Argivam vatem non latet* (15) *palmæ germen, quando, recluso Horarum thalamo, odoratum persenserint ver plantæ nectareæ. Tunc, tunc spargitur* (20) *super immortalem terram amabilis violarum crinis, rosæque comis miscentur. Canite voce carminum cum tibiis; canite Semelen redimitam diademate, o chori.*—Singula nunc videamus verba. Igitur v. 1. Hudsoni codd. male præferebant ἴδετ'. Versum 5. vertit H. Stephanus: *loco aprico situm*, ut adeo εὐάλιον legisse videatur Uptono ad h. l. Potius πανδείελον dixisset! v. 6. cod. Hudsoni ἰοδέτην λάχετε, et v. 7. ἐαριδρόπων præferunt. v. 9. malim πορευθέντα —ἀοιδᾶν ex vulgato πορευθέντες efficere, quod pessime mutavit Barnesius. (f. πορευθέντ' ἐν ἀοιδαῖς pro σὺν, Pindarico more.) Ex voce δεύτερον recte Uptonus conjecturam duxit de ordine, quo olim fragmentum hoc inter reliquos Pindari dithyrambos legebatur. v. 10. codd. ἐπὶ τὸν κισσοδόταν. malim κισσόδετον. v. 11. codd. τὸν βρόμιον ἐριβόαν τε. quam lectionem probaverim. v. 12. codd. ὑπάτων μὲν—μέλπε γυναικῶν τε Καδμείαν ἔμολον. Vulgo ὑπάτων τε—μέλπομεν. (fuisse videtur ὑπάτου πατέρος.) v. 14. codd. νεμέῳ. (qui *vates ad Nemeam* sit, non intelligo.) v. 20. codd. ἀμβρόταν χθόν' ἐρώταν ἴον φοβερά τε κόμαισι μίγνυται. v. 23. Dionysii edd. habent ὑμνεῖτ' ὀμφᾷ—ὑμνεῖτε Σεμέλαν. Codices vero, qui οἰχνεῖτ' ὀμφαῖς—οἰχνεῖτε præferunt, vestigia conservarunt veræ lectionis, quam nos Pindaro ex Apollonii Dyscoli Syntaxi p. 223. l. 8. restituimus. cf. ibi Sylburg. Laudat is ex Lyrico nostro verba: ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς, quod ex Bœotorum more dictum vult pro ἀχοῦνται. [V. Fragm. Inc. liii.] Sed decipi vir bonus se passus est ab exemplaris sui vitio. Tenemus igitur cubile corruptelæ, ubi caput monstrosi illius οἰχνεῖτε latet; legendum enim in Pindaro ἀχεῖτε, quod et in altero versu repetendum est. Apollonium errantem secutus est *Politus* ad Eustathii t. iii. p. 1072. SCHN. Videndus de hoc carmine Hermannus ad Olymp. viii. [et nunc Schaefer. in edit. Dionys. Halic. de V. C. *Ex Schedis.*]

IV. (p. 49.)

Strabo vii. pag. 494. C. 495. A. ubi docet Bœotos olim etiam Ὕαντας dictos fuisse: ὡς δὲ Πίνδαρος φησί·

Ἦν ὅτε ὕας Βοιώτιον ἔνθος ἔνεπον.

quem eundem locum Schol. ad Olymp. vi. 152. ex dithyrambis afferens σύας—ἔλεγον habet, quorum prius legitur etiam apud Galenum Suasoria ad Artes c. 7. Cf. Schol. Apollonii ad iii. 1241.

V. (p. 48.)

Strabo ix. p. 620. A. ἔστι δὲ τῷ ἐκ Θηβῶν εἰς Ἄργος ἀπιόντι ἐν ἀριστερᾷ ἡ Τανάγρα, ἐν δεξιᾷ κεῖται ἡ Ὑρία. καὶ ἡ Ὑρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος, ὅπου ὁ Ὑριεὺς μεμύθευται, καὶ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἥν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις. quem locum nescio quo jure invertit Eustathius t. ii. pag. 528. ed. Politi. (ad B. 496. p. 264. extr. Rom.) Nam reliquarum urbium, præter Thespias et Tanagram, vix vestigia obscura et nomina Strabonis ætate restabant, quod et ipse testatus est. Cum Strabonis testimonio vide quâ ratione conciliari possit Hyginus Astron. c. 34. *Aristomachus autem dicit quemdam Hyrica fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio.* Denique ad Pindarum auctorem referendum

esse mihi persuasi locum ap. Lucianum pro Imag. c. 19. ὡς τὸν Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν ἔφη ποιητὴς λ ε ο ν τ ο δ ά μ α ν αὐτόν.

VI. (p. 51.)

Strabo x. p. 719. A. B. ubi de Corybantibus: (ut doceret Græca et Phrygia a poetis esse confusa, Bacchum cum Cybele) [cf. Zoega *Bassirilievi* p. 86, 19. 20. p. 94, 64. *Ex Schedis.*]: ὅτι γὰρ Πίνδαρος ἐν τ ῷ δ ι θ υ ρ ά μ β ῳ, οὗ ἡ ἀρχή·

Πρὶν μὲν εἶρπε σχοινοτονίαστ' ἀοιδαὶ διθυράμβῳ.

μνησθεὶς δὲ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ὕμνων, τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν ὕστερον, μεταβὰς ἀπὸ τούτων φησί·

Σοὶ μὲν κατάρχει, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐνδέκ' ἀχλάδων κρόταλα,
αἰθομένα δὲ δαῒς ὑπὸ ξανθῇσι πεύκαις.

τὴν κοινωνίαν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἀποδεχθέντων νομίμων παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ τῶν παρὰ τοῖς Φρυξὶ περὶ τὴν Μητέρα τῶν θεῶν συνοικειῶν ἀλλήλοις. De posteriore loco prius dicam. Igitur in editione Almelovenii leguntur hi versus ex Casauboni emendatione ita restituti: σοὶ μὲν καταρχαὶ [defendit Huschk. Anal. Crit. p. 111. *Ex Schedis.*], μᾶτερ, πάρα—ἐν δὲ καχλάδων κρόταλα, αἰθομένα τε δαῒς ὑπὸ ξανθῆς πεύκαις. (*sunt tibi, Mater, initia, magni rhombi, cymbalorumque crepitacula, et fax ardens fulvæ pinus.*) quæ quidem viri summi conjecturæ cum nondum satisfecissent Ez. Spanhemio, ipse ad Callimach. pag. 299. emendari jussit: ἐν δὲ παλλακῶν κρόταλα, ut sint παλλακοὶ *cinædi*; quod quidem commentum, licet satis ambitiosis verbis exornatum, ipsi relinquimus. Felicius evenit conjiciendo magnus ille Jac. Reiske in Notis ad Antholog. Cephalæ p. 37. ubi legit;

Σοὶ μὲν καταχεῖ, μᾶτερ, πάρα
μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ καχλάσδον κρόταλον,
αἰθομένα τε δαῒς ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις.

Apud te, o mater deum, circum sonant aures magni rhombi (orbes) *cymbalorum, et simul crepitans crotalum, et ardens flamma super flavis tædis pineis.*—Initio καταχεῖ pro καταχοῦσι defendit ex schemate Pindarico, quod Grammatici tradiderunt; sed σοὶ πάρα καταχεῖ nimis mihi durum videtur. Alterum καχλάσδον mire animo meo abblanditur.

Priora dithyrambi verba laudat etiam Dionysius Hal. de Structura Orat. s. Composit. verb. (p. 23. Huds.) p. 100. ed. Uptoni 1747. ἄχαρι δὲ καὶ ἀηδὲς τὸ σίγμα—εἰσὶ δὲ, οἳ ἀσίγμους ᾠδὰς ὅλας ἐποίουν. δηλοῖ δὲ τοῦτο Πίνδαρος ἐν οἷς φησι· π ρ ὶ ν μ ὲ ν ἧ ρ ε π ε σ χ ο ι ν ο τ ε ν ῆ φ ω ν ή ε ν τ α δ ι θ υ ρ ά μ β ω ν, καὶ τ ὸ σ ὰ ν κ ί β δ α λ ο ν ἄ ν θ ρ ω π ο ι. ubi Hudsoniana codicum collatio nihil nos adjuvat. Athenæus vero xi. p. 467. A. B. ita: οἱ γὰρ μουσικοὶ, καθάπερ πολλάκις Ἀριστόξενός φησι, τὸ σίγμα λέγειν παρῃτοῦντο διὰ τὸ σκληρόστομον εἶναι καὶ ἀνεπιτήδειον αὐλῷ—καὶ Πίνδαρος δέ φησι· π ρ ὶ ν μ ὲ ν ἧ ρ π ε σ χ ο ι ν ο τ ε ν ί α τ ὰ ε ἶ δ α κ α ὶ τ ὸ σ ὰ ν κ ί β δ η λ ο ν

ἀπὸ στομάτων. Clearchus ibid. x. p. 448. D. *καθάπερ οἱ ἄσιγμοι τῶν γρίφων, ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς τὸ Σ ἐποίησεν ᾠδὴν, οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προβληθέντος.* Tertium laudatur Lyrici hic locus x. p. 455. C. *Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδὴν, ὡς ὁ αὐτός φησι Κλέαρχος, οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ προσκρουόντων διὰ τὸ δυνατὸν* (an *ἀδύνατον* ?) *εἶναι ἀποσχέσθαι· πρὶν μὲν ἦρπε σχοινοτενίᾳ τὰ οἶδα καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἄνθρωποι·* quæ quidem verba ne Casauboni quidem ingenium satis emendata dare potuit. Pindari tamen locum vir summus ita constituebat: *πρὶν μὲν ἧρπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ καὶ τὸ σὰν κίβδαλον, ἄνθρωποι, ἀπὸ στομάτων. Prius tamen cadebant prolixæ dithyramborum vocales et impurum Σὰν, o mortales.* Sed ipse vir doctus sibi non satisfecit; quare et nos aliorum acumini emendandum difficillimum locum relinquimus. SCHN.

Non video, quid reprehendas in antiqua lectione: *πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ διθυράμβω. Olim incedebat in longum extenta,* soluta, *oratio dithyrambi*; tum altero versu: *καὶ τὸ Σὰν κίβδαλον ἀπὸ στομάτων, et male procusum San ore prolatum.* De Pindari *ᾠδῇ ἀσίγμῳ,* usu *τοῦ* Sigma, et controversia super ejus usu inter Atticos et Thebanos, nota res ex Eurip. Medea 476. et Sch. ad e. l. ubi v. laudd. a Barnes. Muret. Sylb. et Upton. ad Dionys. l. c. cum Merrick. multisque aliis, et disputata nuper a Böttigero in *Attic. Museo* tom. ii. pag. 346. Eustath. ad Hom. p. 1335, 52.

Hermannus monuit et ipse scribendum esse:

πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτενής τ' ἀοιδὰ διθυράμβῳ
καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώ-
ποισιν ἀπὸ στομάτων.

De altero autem fragmento se dicturum esse significat ad Ol. viii.

Locum ex *Meletio* de Nat. hom. quem Schneider. ad calcem Fragmentorum Dithyrambi memoraverat, mox libro inspecto in præfat. ad Analecta critica p. xxvii. accuratius apposuerat. v. sup. ad no. i. p. 46. Alium locum ex Aristid. tom. ii. p. 52. v. inf. Fr. Inc. (clxiv. Schn.)

VII. (p. 48.)

Harpocration voce *παλιναίρετος.—ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων, καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος ἐν Διθυράμβοις.* (proprie de eo quod iterum fuit probatum, adeoque reparatum.) Eadem Suidas h. v. Cf. doctiss. Ruhnken. ad Timæi Glossar. Platonic. pag. 147. Photius in Lexico Mto [p. 272.]: *Πίνδαρος δὲ ἐν διθυράμβοις—ἐχρήσατο τῇ λέξει.*

VIII. (p. 49.)

Etymol. M. p, 675. 33, v. *Πλειάς·—λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι, τῆς Πληϊόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν, συνήντησεν αὐτῇ Ὠρίων. εἶτα ἐρασθεὶς ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῆς θυγατρὸς Ὠρίων ἐδίωκε· γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον· τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἱονεὶ μνήματα κατηστερίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός.* quorum partem habet etiam Eustathius ad Homer. pag. 1155. Hinc vero intelliges Schol. Pindari ad Nem. ii. 16.

τρεχέτω (Ὠρίων) δὲ μετὰ Πληϊόναν, ἅμα δὲ αὐτῷ κύων.

δοκεῖ γὰρ κατ' αὐτὸν τὸν Πίνδαρον ἐρασθῆναι αὐτῆς ὁ Ὠρίων, καὶ διώκειν αὐτὴν ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις, i. e. ἔτεσι, qui erat tum loquendi usus. [Cf. Creuzer. Dionys. p. 276. *Ex Schedis.*]

IX. (p. 50.)

Schol. Pindari ad Pyth. ii. pr. καὶ γὰρ καὶ ἄλλας π λ ε ί ο υ ς λιπαρὰς καλεῖ, ὥσπερ τὴν Σμύρναν·

Καὶ λιπαρῷ Σμυρναίων ἄστει.

καὶ τὴν Αἴγυπτον ἐν Διθυράμβοις·

Τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἄγει κνήμων.

καὶ τὰς Θήβας δέ που εἶπε λιπάρας·

Λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον.

ubi illud ἄγει κνήμων sanum præstare nolim. (f. μνάμων.) [Delevit Heynius hanc parenthesin, ejusque loco adscripsit: " ἀγχίκρημνον. Schol. Pindar. Pyth. ii."]

X. (p. 51.)

Schol. Aristoph. ad Acharn. v. 637. Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν.—παρὰ τὰ ἐκ τῶν Π ι ν δ ά ρ ο υ Δ ι θ υ ρ ά μ β ω ν [v. Zonar. p. 1114. ibique Tittm.]

Αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι.

Splendidæ et violaceis sertis coronatæ. (Non enim accipiam *pingues* e joco Aristophanis, aut ex Sophistæ Philostrati acumine. λιπαρᾶν εὐωνύμων τ' ἀπ' Ἀθανᾶν Pindar. dixit Nem. iv. 29. et idem Thebas λιπαρὰς, ut modo ix.) add. ibid. 639. Iterum Equit. v. 1326. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι. Schol. ait: ἀπὸ Πινδάρου παρῴδηται. Idem denique ad Nubes v. 298. ubi est: ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον. Schol. Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι. Suidas voc. ἰοστέφανοι· Πίνδαρος· λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι. Eodem allusit *Philostratus* Icon. ii. 12. p. 830. (cf. Wesseling. Probab. p. 42.) Lucianus in Demosth. Encom. 10. p. 498. οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; Libanius Apol. Socratis t. i. p. 657. et adv. Æschin. t. ii. p. 688. Athen. v. p. 187. D. Pleniorem locum ante oculos habuit, modo quæ Pindari sunt illibata apposuisset. *Plutarchus* de Gloria Athen. p. 350. A. ταῦτα τὴν πόλιν ἤγειρεν εἰς δόξαν, ταῦτα εἰς μέγεθος. ἐν τούτοις Π ί ν δ α ρ ο ς ἔ ρ ε ι σ μ α τ ῆ ς Ἑ λ λ ά δ ο ς προσεῖπε τὰς Ἀθήνας,—ὅτι πρῶτον, ὥς φησιν αὐτὸς, ἐ π' Ἀ ρ τ ε μ ι σ ί ῳ π α ῖ δ ε ς Ἀ θ η ν α ί ω ν ἐ β ά λ ο ν τ ο φ α ε ι ν ὴ ν κ ρ η π ῖ δ' ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α ς, ἐπί τε Σαλαμῖνι καὶ Μυκάλῃ καὶ Πλαταιαῖς, ὥσπερ ἀ δ α μ ά ν-

τινοι, (quasi ipsi pro adamantinis fulcris essent) *στηρίξαντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, παρέδοσαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις.* cf. inf. Fr. Inc. e Plutarch. p. 552. B. Aristid. in Panath. t. i. p. 96. Himerius Or. xv. 2. v. Wernsd. Præterea memorabilis est locus *Pausaniæ* in Atticis (I. 8.) p. 20. *καὶ Πίνδαρος, ἄλλα τε εὑράμενος παρὰ Ἀθηναίων καὶ τὴν εἰκόνα, ὅτι σφᾶς ἐπήνεσεν ᾆσμα ποιήσας.* Ne vero de justo carmine cogites, quo Pindarus Athenarum laudes celebraverit, impediunt verba Libanii in Apol. Socr. t. i. p. 657. *μισθὸς τοῦτό γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἐπαίνων βραχέων δὴ τινῶν ὄντων.* Sed plura etiam Pindarus ab Atheniensibus præter imaginem obtinuerat, ut constat ex his epistolæ quartæ Æschineæ (jam sup. in Carmen ad Diagoram memoratæ) verbis: *ἐν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππου ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος· αἵ τε λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, Ἀθῆναι, καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ Θηβαίου τὸ ἔπος τοῦτ' ἔστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος. οἱ δὲ ἡμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τοῦ εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι, καὶ ἦν αὕτη καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι πρὸ τῆς βασιλείας στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ γονάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον* etc. Multam definit nescio quo auctore Tzetzes ad Hesiod. pag. 104. b. *ὁμοίως καὶ Πίνδαρος χιλίας δραχμὰς ἐξέτισε Θηβαίοις, ὅτι τὰς Ἀθήνας Ἑλλάδος ἔρεισμα γεγράφηκεν.* Contra negarunt ei Thebani statuæ honorem, ut est apud Athenæum i. p. 19. De tempore, quo scripta hæc in laudem Athenarum credibile est, disputavimus olim *de vita et scriptis Pindari* p. 38. sqq. Cf. etiam Erasm. Schmid. ad Isthm. pag. 21. Schn. Collegit iterum loca vir doctus in Bibl. Crit. P. ix. pag. 49. In Pindaro scriptum esse debuit *Ἀθᾶναι*. Nec vero fragmentum laudatum locus est unicus: nam *Ἀθᾶναι λιπαραὶ* occurrunt quoque in Isthm. ii. 30. et Nem. iv. 29.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΑΔΗΛΑ.

FRAGMENTA

QUÆ UNDE PETITA SINT INCERTUM EST.

I.

(*Herodotus* iii. 38. καὶ ὀρθῶς μοι δοκέει Πίνδαρος ποιῆσαι, νόμον πάντων βασιλέα φήσας εἶναι. *Lex omnium rex est.* Alludit idem ad dictum hoc lib. vii. 104. ubi Demaratus ad Xerxen de Lacedæmoniis : ἐλεύθεροι γὰρ ἐόντες, οὐ πάντα ἐλεύθεροί εἰσι. ἔπεστι γάρ σφι δεσπότης νόμος. Dictum vulgatissimum : de cujus sensu inter veteres et recentiores est disputatum. Laudatum hinc a multis, primo loco a Platone.)

II.

(Apud *Platon.* in Gorgia p. 484. B. (t. iv. p. 81.) Callicles ait, naturæ lege fortiorem jus facere : δοκεῖ δέ μοι καὶ Πίνδαρος ἅπερ ἐγὼ λέγω ἐνδείκνυσθαι ἐν τῷ ᾄσματι, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων. οὗτος δὲ δὴ, φησὶν, ἄγει βιαίως τὸ δικαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί. τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέους· ἐπεὶ ἀπριάτας—λέγει οὕτω πως. τὸ γὰρ ᾆσμα οὐκ ἐπίσταμαι. λέγει δὲ, ὅτι οὔτε πριάμενος, οὔτε δόντος τοῦ Γηρυόνου, ἠλάσατο τὰς βοῦς· ὡς τούτου ὄντος τοῦ δικαίου φύσει, καὶ βοῦς καὶ τἄλλα κτήματα εἶναι πάντα τοῦ βελτίονός τε καὶ κρείττονος τὰ τῶν χειρόνων καὶ τῶν ἡττόνων. Eodem redit Socrates p. 488. B. πῶς φὴς τὸ δίκαιον ἔχειν καὶ σὺ καὶ Πίνδαρος, τὸ κατὰ φύσιν ἄγειν βίᾳ τὸν κρείττω τὰ τῶν ἡττόνων καὶ ἄρχειν τὸν βελτίω τῶν χειρόνων, καὶ πλεῖον ἔχειν τὸν ἀμείνω τοῦ φαυλοτέρου. Secundum hæc in Gorgia verba sententia Pindari fuit : Νόμον esse jus fortioris erga imbellem ab ipsa natura constitutum ; idque Herculis exemplum Geryonem aggressi declarare. Hoc tamen adversatur sensui, quem alii tribuunt verbis a se laudatis : Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων, ut *legis summam esse auctoritatem et imperium* innuant. Venit itaque Fraguerio in mentem, Pindari verba in aliam sententiam esse detorta : quod parum probabile visum Reiskio, etsi ei, illum refutanti, non omnino assentiar, Animadvv. vol. iii. p. 435. 6. ubi miro modo Pindari locum refingit e Clementis loco infra adscribendo. Enimvero nec verba Pindari integra Plato eo loco apposuit. Vide ea, quæ apud Aristidem leguntur adversus Platonem disputantem loco infra adscribendo, et in Schol. Pindari ad Nem. ix. 35.

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί.

Diversis modis verba jungi possunt: l. *ὁ νόμος ἄγει τὸ β.* h. e. *τὸ βίαιον, lex regit vim.* Ita vulgo accipitur. l. ut *τὸ β.* sit pro *βιαίως.* l. ut subjectum sit *τὸ βιαιότατον* (h. *τὸ βίαιον, ἡ βία*), *νόμος, τὸ πάντων βιαιότατον,—ἄγει ὑπερτάτᾳ χερὶ, δικαιῶν, justum esse censens hoc.* Ita adducaris forte in eam opinionem, in Gorgia ut censeas ejiciendam esse vocem *τὸ δικαιότατον* post *ἄγει βιαίως.* At in Gorgia est inverse *νόμος ἄγει τὸ δίκαιον, regit,* facit, *jus, βιαίως, per vim.* Convenit alter locus de LL. iv. p. 714. E. *καὶ ἔφαμέν που κατὰ φύσιν τὸν Πίνδαρον ἄγειν δικαιοῦντα τὸ βιαιότατον, ὡς φάναι.* de LL. iii. p. 690. C.—*κατὰ φύσιν δὲ τὴν τοῦ νόμου ἑκόντων ἀρχὴν, ἀλλ' οὐ βίαιον, πεφυκυῖαν.* In Protagora p. 337. D. Hippiæ verba: *ὁ δὲ νόμος, τύραννος ὢν τῶν ἀνθρώπων, πολλὰ παρὰ τὴν φύσιν βιάζεται.* Conviv. p. 196. C. (t. x. p. 215.) *ἃ δ' ἄν τις ἑκὼν ἑκόντι ὁμολογήσῃ, φασὶν οἱ πόλεως βασιλεῖς νόμοι δίκαια εἶναι.* Placuit hoc aliis in sententiam generalem convertere: *legi omnia parere.*

Secundum hæc Chrysippus *περὶ Νόμων* apud Marcianum in Digestis lib. i. tit. iii. de Legibus: *ὁ νόμος πάντων ἐστὶ βασιλεὺς θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων.* Inde plures versu Pindarico modo palam modo tecte usi sunt. Et primo loco Euripid. Hec. 799. *Ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε κἀσθενεῖς ἴσως· Ἀλλ' οἱ θεοὶ σθένουσι χ' ὡ κείνων κρατῶν Νόμος.*—Aristot. Rhet. iii. 3. *τοὺς τῶν πόλεων βασιλεῖς νόμους.* Commentatur in eum Dio Chrysost. Or. lxxv. de Lege; ubi et: *ὅθεν οἶμαι καὶ βασιλεὺς εἰκότως ἀνθρώπων καὶ θεῶν κέκληται.* et Jamblichus in Epistola ap. Stob. Serm. xliv. p. 535. Wech. Plutarch. in Demetr. p. 909. E. *νόμος δὲ πάντων βασιλεὺς, κατὰ Πίνδαρον, ἐστί.* Et t. ii. p. 780. C. ad Princip. indoct. *τίς οὖν ἄρξει τοῦ ἄρχοντος; ὁ νόμος, ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων, ὥς φησι Πίνδαρος.* Add. Clemens Alex. Strom. i. p. 427. l. 5. Pott. *ὀδοὺς βιαιότητος ἐλέγχει παιδεία.*

Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνητῶν καὶ ἀθανάτων,

λέγει Πίνδαρος. Non sequar Reiskium l. c. ut priora pro Pindari verbis habeam, et cum eo locum interpolare velim, ut Pindarus scripserit: *ὀδοὺς βιαιότητος ἐλέγχει παιδείᾳ νόμος—.* Idem lib. ii. p. 438. l. 30. *νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων.* Origenes contra Celsum s. 34. adscripsit tantum locum Herodoti.)

Integriorem locum Pindari affert *Aristides* Orat. Platonic. t. ii. pag. 52. (ubi contra Platonem disputat, maxime ad locum in Gorgia, contendens, rhetorica ipsas leges et judicia indigere:) de Rhetorica: *οὐ τὸν Πινδάρου νόμον τιμῶσα—οὐδὲ ταῦτ' ἐπᾴδουσα·* νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων *λέγει* (leg. *ἄγει*) δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί· τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ ἀπριάτας· *οὐ γὰρ φὴς ὅλου μεμνῆσθαι· ἐχρῆν δὲ ἴσως μηδὲ τούτων, μὴ οὖν ἐπὶ ῥητορικῇ γε· ἀλλ' ἄχρι μὲν τούτου καὶ ἡ ῥητορικὴ λέγει· "νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων." τὰ δὲ ἑξῆς οὐκ ἔτι ταὐτὰ—ἀλλὰ πᾶν τοὐναντίον, ἄγει τὰ δίκαια πρεσβεύων, καὶ τοὺς ἐν ὕβρει θρασεῖς νουθετῶν· εἰ γὰρ ἀξιώ-*

σει τὸ βιαιότατον (*legem violentissimum quodque æquum reddere*) νόμον εἶναι τὸν δικαιοῦντα, καὶ τὴν ὑπερτάτην χεῖρα κρατεῖν Ἡρακλέους, ᾧ μετὰ τῆς χειρὸς τῶν δικαίων ἐμέλησεν, αὐτὴ τοῖς ἑαυτῆς λόγοις ἀπολεῖται· τίς γὰρ τόπος λοιπὸν ἢ χρεία ῥητορικῆς ἢ λόγων, εἰ τὸ δίκαιον ἡ χεὶρ ὁριεῖ, καὶ μηδὲν πλέον ἔσται τῷ δυναμένῳ διδάξαι περὶ τοῦ πράγματος—δοκεῖ δέ μοι Πίνδαρος, εἴ τι δεῖ περὶ τοῦ ᾄσματος εἰπεῖν, οὐκ εἰσηγούμενος, οὐδὲ συμβουλεύων σπουδῇ ταῦτα λέγειν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὡσπερεὶ σχετλιάζων· "τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέους αὐτοῖς·" ὅτι καὶ ἑτέρωθι μεμνημένος περὶ αὐτῶν ἐν διθυράμβων τινί· σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἀμὶν, φησὶν, αἰνέω μὲν, Γηρυόνη· Τὸ δὲ μὴ Διῒ φίλτερον σίγημι πάμπαν. (Editi libri σιγῶμι, scripti μὴ πάμπαν.) οὐ γὰρ εἰκὸς, φησὶν, ἁρπαζομένων τῶν ὄντων καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ, καὶ κακὸν εἶναι. καί τοι τό γε πρὸς νόμον, καὶ ταῦτα ἀνθρώπων ἅμα καὶ θεῶν βασιλέα, μάχεσθαι, οὐκ ἦν ἐπαινεῖν πρὸς Πινδάρου, οὐδὲ συμβουλεύειν πρὸς κέντρα λακτίζειν· αὐτὸς γοῦν τὸ τοιοῦτον κέκληκεν ὀλισθηρὸν οἶμον, καὶ κελεύει φυλάττεσθαι. Scholiastes ad h. l. σὲ δὲ, ὦ Γηρυόνη, ἐπαινῶ παρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα· ὁ μὲν γὰρ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἀφείλετο ἐν βιαίᾳ χειρὶ, σὺ δ' ὡς ἀδικούμενος μάχην πρὸς αὐτὸν ἦρας, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀπόδεκτος. ἵνα δὲ μηδεὶς αὐτῷ εἴπῃ, ὡς Διὸς βουλῇ τοῦτο γέγονε, πῶς οὖν αὐτὸς πρὸς Ἡρακλέα δυσχεραίνεις; ἐπάγει· ὁ δὲ Ζεὺς οὐκ ἀποδέχεται, καὶ αὐτὸς σιγῶ. SCHN. Collegere loca intpp. ad Hesych. in Νόμος ὁ πάντων βασιλεύς. item Potter. ad Clement. p. 427. Alios Wetstein. ad Ep. Jacobi ii. 8. laudat. Item Fraguier in *Hist. de l'Acad. d. Inscr.* t. iii. pag. 165. sq. Valken. ad Herodot. iii. 38. p. 205. [Add. De Geer Diatribe in Politices Platon. principia 1810. p. 22. *Ex Schedis.*] Adde inter deos relatum Νόμον.

Jam versus habe constitutos ab Hermanno:

νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς
θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει
δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ
χειρί· τεκμαίρομαι
ἔργοισιν Ἡρακλέος.

Ex sequentia:

. . . . σὲ δ' ἐγὼ παρ' ἀμῖν
αἰνέω μὲν, Γηρυόνη· τὸ δὲ μὴ Διὶ
φίλτερον σίγημι πάμπαν.

Scribendum est Διὶ sine punctis diæreseos, quia monosyllabum hic est, ut alibi sæpius.

III.

Plato de Rep. i. p. 330. E. 331. A. τῷ μηδὲν ἑαυτῷ (ἄδικον addit Stobæus, qui h. l. exscripsit p. 756.) ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. Χαριέντως γάρ που τοῦτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι, ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ,

γλυκεῖα οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γηροτρόφος ξυναορεῖ ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

Quicunque juste sancteque vitam exegerit, dulcis eum cor nutriens, senectutem fovens, comitatur spes, quæ maxime mortalium volubilem animum gubernat.—Ad hunc locum alludunt Plutarch. Moral. p. 477. B. αἱ καλαὶ πράξεις ἔχουσι— τὴν μνήμην ἡδίονα καὶ βεβαιοτέραν τῆς Πινδαρικῆς γηροτρόφου ἐλπίδος. pag. 480. B. Synesius de Insomniis p. 149. ed. Petav. ubi κουροτρόφος ἐλπὶς legitur; Nicephorus Gregor. in Annal. viii. 8. t. i. p. 207. ad Andromachum sen. Imp. καὶ κυβερνᾷς, κατὰ Πίνδαρον, τὰν πολύστροφον γνώμαν ἑκάστων, καὶ διατίθης, ὅπως ἂν σχοίη τὰ πράγματα βέλτιστον. Ex Platone sua hausit Themistius Orat. viii. pr. p. 101. καὶ ἐπαινῶ Πίνδαρον τὸν ποιητὴν, ὡς ἄρα οὐ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμοίως ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ τὸ προελθεῖν εἰς χρόνον πλείω τὸν βίον, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ζῆν μετὰ δικαιοσύνης προαιρουμένοις, καὶ τούτοις ἐλπὶς γλυκεῖα συνδιαιτᾶται, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος παραπέμπουσα μετ' εὐφροσύνης εἰς τὸ τῆς φύσεως καταγώγιον. Suspicor, hoc fragmentum ad Θρήνους referendum esse. SCHN. Versus restituit Hermann.

γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτιτάλλοισα γη-
ροτρόφος ξυναορεῖ
ἐλπὶς, ἃ μάλιστα θνατῶν
πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

IV.

Plato de Rep. ii. p. 365. B. ubi adolescens quis audierit dicta de virtutis vitiique præmiis— λέγοι γὰρ ἂν ἐκ τῶν εἰκότων πρὸς αὐτὸν κατὰ Πίνδαρον ἐκεῖνο τό·

πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας ἀναβὰς καὶ ἐμαυτὸν οὕτω περιφράξας διαβιῶ;

utrum justitiæ conscendam altum murum, (munimentum, turrim) *an obliquæ fraudis? et ita munitus vitam agam?*—Hæc respiciens Cicero ad Att. xiii. 38. *nunc me juva, mi Attice, consilio* πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον, *id est, utrum aperte hominem asperner et respuam.* (Non quasi ὕψιον per *aperte* declaretur. ὕψιος est quod vulgo ὑψηλός.) ἢ σκολιᾶς ἀπάτας, ut enim Pindaro, sic δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Sunt et hæc Pindarica; habet ea quoque Dionys. Hal. de composit. verb. t. ii. p. 40. l. 4. et Maximus Tyrius Dissert. xviii. pr. p. 208. (aliis xv. et ii.)

πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις
ἀναβαίνει ἐπιχθόνιον γένος ἀνθρώπων,
δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

Ubi vulgo δίκας—σκολιᾶς ἀπάτας. sed Davisius ex Harlei. et Reg. mutavit;

cui favet Attici Platonici locus ap. Eusebium P. E. xv. 5. *placitum de providentia regere vitam humanam* εἴγε μὴ μέλλοιμεν ἀγνοεῖν, πότερον δὴ κατ' ἴχνος (leg. πότερον δίκᾳ τεῖχος) ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν. Plato Republ. ii. p. 424. E. (f. p. 365. B. unde sup. jam locus Pindaricus fuit appositus pag. 81.) et Cicero ad Att. xiii. 38. habent πότερον δίκας τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας, verbis Pindari ad rem suam deflexis. H. Stephanus malebat ἐπιχθονίων, ut est in Eusebio; sed Davisius contra stat.

Extrema fragmenti verba

δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν

respicit Dionysius Halic. loco laudato a Victorio V. L. xxii. c. ix. p. 406. Schn. p. 54. I. Cf. supra in Platonicis locis: de Rep. ii. Dionys. Halic. de composit. verb. p. 40. l. 4. ed. Huds. Hermann. metrum sic disponit:

. . . . . πότερον δίκας
τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιᾶς ἀπάτας
ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνθρώ-
πων, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

V. (p. 96. cxxix.)

Plato in Theæteto t. i. p. 173. D. de eo, cujus animus in rerum abditarum et subtilium investigationem implicitus est, a rebus, quæ in sensus cadunt, avocatus: ἡ δὲ διάνοια ταῦτα πάντα ἡγησαμένη σμικρὰ καὶ ἀτιμάσασα, πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον

τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα,
οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομοῦσα,

καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνωμένη τῶν ὄντων ἑκάστου ὅλου, εἰς τι τῶν ἐγγὺς οὐδὲν αὑτὴν συγκαθιεῖσα. *Mens — quaquaversum volat, secundum Pindarum, quæ sub terra et quæ supra, dimetiens, et supra cælum sidera exquirens, et omnem ubique rerum uniuscujusque totius naturam perscrutans, in eorum, quæ prope sunt, nihil se demittens.* — Ubique editur et legitur τὰ ἐπίπεδα, quod esse debet ὕπερθεν vel ἐφύπερθεν. Porro pro πανταχῇ φέρεται vera lectio Pindari fuit πέταται: quæ etiamnum servata est apud Eusebium P. E. xii. pag. 602. (353. Steph.) et xiii. pag. 672. Porphyrius de Abst. i. 36. pag. 62. ed. Rhoer. πέτεται, quod etiam præfert Codex Mtus Jamblichi Protreptic. p. 85. Lipsiæ a Schneidero collatus. Verum Pindarica vox est πέταται. Clemens Alex. Strom. v. (p. 249. ed. Victor.) p. 707. Pott. lin. 4. in loco e Platone adscripto laudat h. l. ita: αὐτὸς δὲ π έ τ α τ α ι κατὰ Πίνδαρον τ ᾶ ς τ ε γ ᾶ ς ὑπένερθεν, οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομῶν, καὶ πᾶσαν πάντῃ φύσιν ἐρευνώμενος. Sic etiam Theodoret. Sermo xii. de Virtut. Act. pag. 667. B. ed. Par. tom. iv. ubi pro ϗ τὰ ἐπίπεδα est ϗ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα. quod et Jamblichus habet l. c. et πᾶσαν. sed Cod. Ms. πάντῃ. Porro Theodoret. οὐρανούς τε ὑπεραστρονομοῦσα. In Porphyrio Codex Meermannianus et Lipsiensis præbent καὶ κατὰ Πίνδαρον, quasi πέταται Platonis etiam esset. Antoninus Philosophus ii. 13. οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ πάντα κύκλῳ ἐκπεριερχομένου καὶ τὰ ν έ ρ θ ε ν γ ᾶ ς, φησὶν, ἐ ρ ε υ-

νῶντος καὶ τὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν πλησίον διὰ τεκμάρσεως ζητοῦντος, μὴ αἰσθομένου δὲ, ὅτι ἀρκεῖ πρὸς μόνῳ τῷ ἔνδον ἑαυτοῦ δαίμονι εἶναι καὶ τοῦτον γνησίως θεραπεύειν. ad quem locum plura recitat Gataker. Galenus in Suasoria ad Artes cap. 1. ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς γῆς νέρθεν καὶ τὰ ὕπερθε τοῦ οὐρανοῦ κατὰ Πίνδαρον ἐπισκοπεῖν. De reliquis Platonis verbis in loco supra allato vide Rhoer. ad Porphyr. l. c. Valken. Diatribe in Fragm. Euripid. p. 27. SCHN. Valkenarius locum Platonis laudans φέρεται non attigit, et ἐπίπεδθεν recitat; at in fine mutat: — τῶν ὄντων, ὅλως εἴς τι —.

VI.

Idem Plato passim e Pindari Carminibus Epiniciis, quæ habemus, recitat: in Euthydemo p. 304. B. ἄριστον τὸ ὕδωρ. de Rep. iii. p. 408. B. de Æsculapio narrata Pyth. iii. 96 sq. in Phædro pr. ἀσχολίας πρᾶγμα ὑπέρτερον ποιήσασθαι ex Isthm. i. pr.

VII. (p. 54. II.)

Polybius Hist. iv. 31. 6. et pleniora *Stobæus* Serm. ccxxiv. de Vita quieta p. 742. ed. Wechel. Serm. lvi. p. 373. Gesn.

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς,
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
ἱερὸν φάος, στάσιν ἀπὸ πραπίδος
ἐπίκοπον ἀνέμων, πενίας δότειραν,
ἐχθρὰν κουροτρόφον.

Civitatem unus civium quisque in tranquilla constituere studens exquirito magnanimæ quietis almum jubar, discordiam ex animo evellens infestam, egestatem adferentem, inimicam nutricem puerorum. — Polybius præmittit hæc: οὐδὲ γὰρ Θηβαίους ἐπαινοῦμεν κατὰ τὰ Μηδικὰ, διότι τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀποστάντες κινδύνων τὰ Περσῶν εἵλοντο διὰ τὸν φόβον· οὐδὲ Πίνδαρον τὸν συναποφηνάμενον αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν διὰ τῶνδε τῶν ποιημάτων·

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς
ἐρευνασάτω μεγαλάνορος ἀσυχίας
τὸ φαιδρὸν φάος.

δόξας γὰρ παραυτίκα πιθανῶς εἰρηκέναι, μετ' οὐ πολὺ πάντων αἰσχίστην εὑρέθη καὶ βλαβερωτάτην πεποιημένος ἀπόφασιν. Quæ hæc eventa fuerint, non subjecit. Versu 4. H. Stephanus ἐπικόπτων, et v. 5. κουροτρόφων edidit in fragmentis Pindari; utrumque male. Arcesilaus apud Stobæum p. 772. huc alludere videtur, cum dicit πενίαν ἀγαθὴν κουροτρόφον. Pro ἀνέμων legendum olim conjeceram ἀνέλκων *de Vita et Scriptis Pindari* p. 38. SCHN. ἀλάλκον Jacobs *Bibl. d. alten Litterat.* ii. St. p. 43. Lenior medela erit ἀνιλῶν. ipse civis. Et nunc video sic jam legisse Grotium, in quo etiam ἐπίκοπον, *infestam*. in Floril. p. 223. Herm. ita disponit:

τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ καταθεὶς

ἐρευνασάτω
μεγαλάνορος ἀσυχίας ἱερὸν φάος,
στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοπον ἀνελὼν,
πενίας δότειραν ἐχθρὰν κουροτρόφον.

VIII.

Apollodorus: in Biblioth. ii. 4. 2. laudatur Pindarus: sed in loco interpolato. v. Notas ad e. l. p. 300.

IX. (p. 81. lxxiii.)

Dionysius Halic. de Orator. antiquis t. ii. p. 128. ἀλλὰ γὰρ οὐ μόνον

. . . . . ἀνδρῶν δικαί-
ων χρόνος σωτὴρ ἄριστος

κατὰ Πίνδαρον, ἀλλὰ καὶ τεχνῶν.

X. (p. 75. lx.)

Apollonii Lexicon Homericum p. 582. (t. ii. p. 482.) ξεινοδόκος. ξεινοδόχος, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος

ξεινοδόκησέν τε δαίμων

ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησεν — φησὶν οὖν Σιμωνίδης· "ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λαμπρὸς" ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. Etymol. M. et Gudianum Mtum [Zonar. p. 1415.] ξεινοδόκον — Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. Σιμωνίδης· ξεινοδόκησε Τελαμῶν· ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε· καὶ Πίνδαρος·

ξεινοδοκῶν δ' ἄριστος χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων

ἀντὶ τοῦ μαρτυρῶν. ubi Etymologicum Mtum Askewii apud S. R. Kulenkamp habet αἶεν pro ἐν. Male. Photius in Lexico inedito recte cum Apollonio priorem locum Pindaro, posteriorem vero Simonidi tribuit, itidemque τε δαίμων exhibet, ut monuit Alberti ad Hesychii ξεινοδοκῶν — μαρτυρῶν. Sententiam meam de possessione prioris loci Simonidi adjudicanda confirmat Epigramma Simonidis ap. *Plutarch.* de Herodoti Malign. p. 872. (nunc et in Analect. t. i. p. 129. xxiii.)

Οἵτε πόλιν Γλαύκοιο Κορίνθιον ἄστυ νέμοντες,
οἳ τὸν κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι . . . . .

Eodem modo usi sunt veteres quidam scriptores verbo ἐπιξενοῦσθαι. Vide ad Hesych. h. v. SCHN. In altero versu Simonidi vindicato lege: ξεινοδοκῶν δ' ἄρ' ἄριστος. Nisi fuit ξεινοδοκῶν χρυσὸς δ' ἄρ' ἄριστος ἐν αἰθέρι λάμπων.

XI. (p. 91. cix.)

Strabo iii. p. 232. B. de Lusitanis: ποιοῦσι δὲ καὶ ἑκατόμβας ἑκάστου γένους Ἑλληνικῶς, ὡς καὶ Πίνδαρος φησί·

Πάντα θύειν ἑκατόν.

omnia centena immolare. quem locum exscripsit Eustath. ad Iliad. α. p. 49. Rom. SCHN.

XII. (p. 91. cviii.)

Strabo iii. p. 258. D. καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσί τινες, ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, (*portam Gaditidem*, seu Gaditanam) εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. Hunc quidem locum exscripsit Eustath. ad Dionysii Perieg. v. 64. Deinde vero Strabo addit p. 260. καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα. SCHN. [H. l. Strabo Γαδειρίτας. Male Γαδειρικὰς Berkel. ad Steph. Byz. pag. 255. seq. HERM.]

XIII. (p. 98. cxxxv.)

Strabo vii. p. 506. A. καὶ οἱ Τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασι τὴν Δωδώνην. ὕστερον δὲ ὑπὸ Μολοττοῖς ἐγένετο. *Dodonam Thesprotidem.*

XIV.

Strabo ix. p. 630. A. B. de Copaide palude: ὕστερον δὲ ἡ πᾶσα Κωπαῒς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν. κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος. *est enim hæc paludis pars* (ad Copas) *omnium cavissima*, ut Pindarus ait. καὶ Κηφισσίδα καλεῖ ταύτην. παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενῶν, ἐφ' ἧ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα. αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. cf. inf. fragm. e Stephano Byz. in Τιλφοῦσσα.

XV. (p. 91. cvii.)

Strabo ix. p. 632. C. οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦσιν ἄλση καλοῦντες τὰ ἱερὰ πάντα, κἂν ᾖ ψιλά. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου περὶ Ἀπόλλωνος λεγόμενον· [ex hymno in Apollinem. *Ex Schedis.*]

Κινηθεὶς ἐπῄει γῆν τε καὶ θάλασσαν,
καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα,
καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.

Commotus [*profectus*. v. Matthiæ in Hymn. Homer. p. 31. *Ex Schedis.*] *obiit terram et mare, et scopulis magnis montium institit, et antra, silvarum substructiones, concussit agitatus.*—Ubi forte legendum τινάξατο. Strabonem exscripsit Eustathius ad Homer. p. 204. 43. [Bas. 270. 21. Rom.] De usu vocis ἄλσος multa Scholiastes Pindari ad Olymp. iii. 31. vii. 89. x. 53. v. 24. Abresch ad Hesych. h. v. SCHN. Reddidi, ac si scriptum esset: καὶ μυχοὺς τινάσσετο παλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων. Hermanno ita scribendum videtur:

κινηθεὶς ἐπῄει
γᾶν τε καὶ θάλασσαν,

καὶ σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα,
καὶ μυχοὺς διανίσσετο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.

Nisi scribendum ἱδύσατο. Ἀλσέων bisyllabum est.

XVI. (p. 90. cvi.)

Strabo ix. p. 659. A. ὁ μὲν οὖν ποιητὴς οὐδαμοῦ μέμνηται Δολοπικῆς στρατείας κατὰ τοὺς περὶ Ἴλιον ἀγῶνας—ἄλλοι δὲ εἰρήκασι, καθάπερ Πίνδαρος, μνησθεὶς τοῦ Φοίνικος·

Ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι
ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.

Qui Dolopum duxit audax agmen, ut funda pugnaret, ex curru pugnantium Danaorum telis utile.—Ubi Casaubonus oblitus erat Eustathii ad Homer. p. 311. ubi ait: Πίνδαρος δὲ τοὺς ὑπὸ Φοίνικι Δόλοπάς φησι θρασὺν ὅμιλον σφενδονῆσαι, ὡς καὶ Δολόπων δεξιῶν ὄντων σφενδονητῶν.

XVII. (p. 89. ciii.)

Strabo xii. p. 819. C. ubi de Leucosyris: καὶ Πίνδαρος φησὶν, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες

Σύριον εὐρυαίχμαν
διεῖπον στρατόν.

τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. *Syrium pugnacem equestrem exercitum.*—ubi vulgo ante Casaubonum διίππον legebatur. SCHN. Præferam εὔιππον. Nec habet διεῖπον τὸν στρατὸν, a quo pendeat. [Quidni scribamus δίϊππον? ut δίλογχος, δικάρηνος. Duo equos simul agebant, ut, altero deficiente, insiderent alteri. *Ex Schedis.*]

Ex eodem fonte profluxit, quod habet *Pausanias* in Achaicis (vii. 2.) p. 525. πολλῷ δὴ πρεσβυτέρα ἔτι ἢ κατὰ Ἴωνας τὰ εἰς τὴν Ἄρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστίν· οὐ μὴ πάντα γε τὰ ἐς τὴν θεὸν ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα. *Pindari* narrationem expressit etiam Etymol. M. v. Ἔφεσος. SCHN.

XVII. (p. 89. cii.)

Strabo xiv. p. 952. C. λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πολύμναστον τινὰ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας
Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Dictum vulgatum nostri Polymnesti, Colophonii hominis. Respiciebat h. l. Pindari *Plutarchus* de Musica p. 1133. ubi ridiculum Buretti errorem (*Mem. de l' Acad. d. Inscr.* t. x. pag. 228.) merito mireris. De Polymnasto plura dicentur in *Antiquitatibus Colophoniacis*, quas paro. SCHN. Ad metrum redegit Hermann.

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνω-
κας Πολυμνάστου, Κολοφωνίου ἀνδρός.

Laudat præterea Strabo locum ex Pyth. i. 31. de Typhone lib. xiii. p. 930. A. et alia alibi.

XIX. (p. 70. xlvi.)

Plutarchus pag. 550. A. de sera Num. vind. (p. 11. ed. Wytt.) ὅτι γὰρ ἡ περὶ τὴν ψυχὴν ἰατρεία, δίκη δὲ καὶ δικαιοσύνη προσαγορευομένη, πασῶν ἐστι τεχνῶν μεγίστη, πρὸς μυρίοις ἑτέροις καὶ Πίνδαρος ἐμαρτύρησεν ἀ ρ ι σ τ ο τ έ χ ν α ν ἀνακαλούμενος τὸν ἄρχοντα καὶ κύριον ἁπάντων θεὸν, ὡς δὴ δίκης ὄντα δημιουργόν. Eundem locum repetit Quæst. Conviv. i. pag. 618. B. et alludit An seni ger. sit resp. p. 807. C. et de Facie in Luna p. 927. A. B. et advers. Stoicos p. 1065. F. Locum integriorem habet Dio Chrysostom. Orat. xii. p. 217. D.

Δωδωναῖε μεγάσθενες,
ἀριστοτέχνα πάτερ.

quos quidem versus Pindaro primus vindicavit Th. Canterus Var. Lect. ii. 11. Cf. Clem. Alex. Strom. v. p. 710. l. 4. qui postquam adscripserat locum ad Nem. vi. pr. ἓν ἀ ν δ ρ ῶ ν, subjicit:—καὶ ἕνα τὸν τούτων δημιουργὸν, ὃ ν ἀ ρ ι σ τ ο τ έ χ ν α ν πατέρα λέγει, τὸν καὶ τὰς προκοπὰς κατ' ἀξίαν εἰς θεότητα παρεσχημένον. Reliqua, quæ ad h. l. dici poterant, petes ex Albertio ad Hesych. v. ἀριστοτέχνης, et notis Wyttenb. ad Plutarchi l. c. Schn. Monet Hermann. versus binos in unum esse contrahendos et scribendum ἀριστότεχνα.

Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ.

XX.

Plutarchus Opp. vol. i. in Vita Thesei p. 13. D. τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης (Theseus) ἔγημε Φαίδραν, ἔχων Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα.

XXI. (p. 66. xxxviii.)

Plutarchus in Lycurgo t. i. p. 53. C. (p. 114. Bryan.) ubi de poeticis Lacedæmoniorum studiis agit: Πίνδαρος δέ φησιν·

ἔνθα βουλαὶ γερόντων, καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστευόντων
αἰχμαὶ, καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

Ibi consilia senum, et juniorum virtute excellentium pugnæ, et chori et Musæ et festa hilaritas.—Eodem allusit Opp. moral. An seni sit ger. resp. p. 789. E. καὶ μάλιστα σώζεται πόλις, ἔνθα

βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν αἰχ-
μαί τε.

Tertiumque p. 787. B. ὅπου καὶ θέατρα καὶ πομπαὶ καὶ νεμήσεις, καὶ χοροὶ καὶ

μοῦσα καὶ ἀγλαΐα, καὶ θεοῦ τινος ἀεὶ τιμὴ τὰς ὀφρῦς λύουσα. Schn. Sic scribenda censet Hermann.

. . . . ἔνθα βου-
λαὶ γερόντων καὶ νέων ἀν-
δρῶν ἀριστεύοντι αἰχμαὶ
καὶ χοροὶ καὶ Μοῦσα καὶ ἀγλαΐα.

XXII. (p. 98. cxxxvi.)

Plutarchus in Marcello p. 315. C. (t. ii. p. 279.) *ἀλλὰ γὰρ*

τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδηροῦν σχήσει τεῖχος

κατὰ Πίνδαρον. Schn. *Fatum nec ignis, nec ferreus tenet murus.*

XXIII. (p. 99. cxxxvii.)

Plutarchus in Mario p. 422. D. (tom. ii. p. 519.) *τὸν δὲ Μάρκελλον εἰδὼς βέβαιον ἄνδρα καὶ τὴν*

ἀλήθειαν ἀρχὴν μεγάλης ἀρετῆς

κατὰ Πίνδαρον ἡγούμενον. ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς ἄνασσ' Ἀλήθεια ap. Clem. Alex. Strom. vi. tom. ii. p. 781. Pott. Locum ipsum habet Stobæus Serm. lix. p. 230. Wech. (xi. Gesn.) de Veritate:

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

Schn. *Principium magnæ virtutis, regina Veritas, ne meam fidem affligas aspero mendacio,* sc. tanquam scopulo.—Grot. xi. Florilegii sic ordinavit et vertit:

Ἀρχὸς μεγάλας ἀρετᾶς,
ὤνασσ' ἀλάθεια,
μὴ πταίσῃς ἐμὴν σύνθεσιν
τραχεῖ ποτὶ ψευδεῖ.

Diva, virtutum veneranda princeps,
Veritas, tu me rege, tu tuere,
Ne fidem fallam, neque pacta mendax
Fœdera fallam.

Elegans carmen! sed nulla versio græcorum verborum. Disposuit Hermann.

Ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλά-
θεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν
σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

XXIV. (p. 58. xiii.)

Plutarchus in Nicia p. 523. C. (tom. iii. p. 204.) ex Pindaro affert:

. . . . . παρὰ Λύδιον ἅρμα
πεζὸς ἰχνεύων.

(ut versus dirimit Hermann.) *juxta Lydium currum pedes incedens.*—ubi Codd. Bodlei. bene οἰχνεύων. Eundem locum laudat de Discrim. amici et adulat. p. 65. B. Gregorius Naz. Orat. xx. p. 331. εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα ἰθίομεν. cf. *Pantinus* ad Apostol. Proverb. xii. 38. Permutatio vocum ἰχνεύειν et οἰχνεύειν in libris scriptis fere est perpetua. Ita in Æschyli Prometh. v. 122. pro εἰσοιχνεῦσι Mscr. Arundel. editio Roberti et Schol. legunt εἰσιχνεῦσι. Poeta nescio quis apud Eustath. ad Homer. p. 773. τῷ σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεῦσα τὸν κνυζηθμὸν τοῦ βρέφεος. de Jove a sue educato. Schn. Eadem permutatio in Homericis occurrit, et apud Pindar. Pyth. v. 116. add. viii. 48.

XXV. (p. 74. lviii.)

Plutarchus de Discrim. p. 68. C. D. ὅτι μὲν οὖν ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ τὸ τοιοῦτο φυλακτέον, (cavendam esse libertatem dicendi) εὔδηλόν ἐστιν. εὐδίᾳ γὰρ ἐπάγει νέφος ὁ κινῶν ἐν παιδιᾷ καὶ φιλοφροσύνῃ λόγον, ὀφρῦν ἀνασπῶντα καὶ συνιστάντα τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ἀντιταττόμενον τῷ

Λυδίῳ θεῷ, καὶ λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον
καὶ μεριμνῶν

κατὰ Πίνδαρον. ubi Xylander ex Codd. recte σχοινίον μεριμνῶν legit: porro emendandum recte censet. Λυσίῳ λύοντι δὴ τὸ τῶν etc. (ut sic scribendum: τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν. *solventi funem molestarum curarum.* H.) De Lysio deo cf. V. D. ad Apostol. xii. 35. Reiskius p. 143. Λυαίῳ probabat. Schn.

XXVI. (p. 73. lvi.)

Plutarchus de utilitate ex inimic. capienda p. 88. B. νικώμενοι, φησὶ Πίνδαρος, ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται. Scholiast. Pindari ad Olymp. viii. 92. h. l. ita habet:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται, οὐ φίλων
ἐναντίον ἐλθεῖν.

Verborum posteriorum structura cum sequentibus conjuncta fuisse videtur. Iterum laudat Schol. Pindari ad Pyth. ix. 160. Forte etiam h. l. respexit Hesychius in voce ἀγρυξία. Schn. Sensus: *victi enim homines tenentur, tanquam vinculis, pudore, dum ne hiscere quidem audent; ita ut in conspectum amicorum venire nec audeant*; (ὡς) οὐκ ἐλθεῖν. Versus sic metire cum Hermanno:

νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται,
οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

XXVII. (p. 73. lv.)

Ibidem pag. 91. E. καὶ πᾶσα φύσις ἀνθρώπου φέρει φιλονικίαν καὶ ζηλοτυπίαν καὶ

φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν,

ὥς φησι Πίνδαρος. Cf. Reiske Animadv. vol. ii. p. 155. SCHN. *Invidiam vanorum hominum comitem*, ait Pindarus.

XXVIII. (p. 72. liii.)

Plutarch. Consolat. ad Apollon. p. 104. A. ἅπερ οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι τοπαράπαν,

ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμένα πιέζεις ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις,

ὥς φησι Πίνδαρος. Fere similis est locus Æschyli Prometh. v. 1050. εἰς κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης στῤῥαῖς δίναις. SCHN.

Vix sana græca: esse debuit

...ἀλλὰ Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

Tartari fundus obscuri coercet te ferrea necessitate. Et nunc video ap. Wyttenb. sic legi in codd. Constituit quoque verba Hermann.

——ἀλλὰ Ταρτάρου
πυθμένα πιέζεις ἀφανὴς
σφυρηλάτοις ἀνάγκαις.

XXIX. (p. 73. lvii.)

Ibidem p. 116. D. ὁ δὲ Πίνδαρος Σοφοὶ δέ, φησὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς. *Sapientes hanc vocem*, Ne quid nimis, *magnopere laudarunt.* Eundem locum habet Hephæstio de Metris p. 52. ed. Pauw. Schol. Euripid. ad Hippolyt. v. 265. de dicto hoc ita: ὅπερ Χείλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος. οἱ δὲ Σωδάμῳ etc. SCHN.

XXX. (p. 73. liv.)

Plutarch. de Superstit. p. 167. E. dii—

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι, πόνων τε ἄπειροι, βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος,

ὁ Πίνδαρος θεούς φησι. τὰ δὲ ἀνθρώπινα πάθη καὶ πράγματα μέμικται συντυχίαις ἄλλοτε ἄλλως ῥεούσαις. *Deos*, ait Pindarus, *esse morborum et senii et ærumnarum expertes, raucumque sonans fretum Acherontis effugisse.*—Iterum h. l. sine auctoris nomine habet adv. Stoicos p. 1075. A. SCHN. Versus constituit Hermann.

κεῖνοι γὰρ ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι
πόνων τ' ἄπειροι βαρυβόαν
πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

XXXI. (p. 82. lxxvi.)

Plutarchus de Fort. Roman. p. 318. A. οὐ μὲν γὰρ ἡ Τύχη ἀπευθὴς, κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας καὶ Πειθοῦς ἀδελφὴ, καὶ Προμηθείας θυγάτηρ, ὡς γενεαλογεῖ Ἀλκμάν. ubi Cod. Petav. μεγαπενθὴς—τρέφουσα. Xylander vulgatam *incerta* vertit. Quid in illa lectione μεγαπενθὴς lateat, nondum exputo. (Mart. Gottfr. Hermann. in Enchirid. Mytholog. t. iii. p. 151. visus sibi est reperisse in hoc Atargatin, quæ et Tyche est, velato capite; nec tamen verba Plutarchi alio quam ad ἀπειθὴς ducunt. H.) Reiske pag. 190. legebat ἀπειθής. (quod et Wyttenb. recepit. In latinis tamen est: *Non enim incerta est.* Immo vero: *non enim illa est pervicax*, ut Pindarus eam appellat, ita vero ea est *Fortuna Obsequens* apud Romanos, *neque geminum versat gubernaculum*, scil. ut omnia ad unum ejus arbitrium gerantur.) Animadvertes duplex a Pindaro Fortunæ gubernaculum tribui, quod in vetustis monumentis vix (interdum tamen) reperietur. SCHN.

XXXII. (p. 82. lxxvii.)

Eodem pertinet locus *Plutarcho* laudatus eod. lib. p. 322. C. τὴν δὲ Τύχην καὶ οἱ μετὰ Νουμᾶν ἐθαύμασαν βασιλεῖς, ὡς πρωτόπολιν καὶ τιθηνὸν καὶ φ ε ρ έ π ο λ ι ν τῆς Ῥώμης ἀληθῶς κατὰ Πίνδαρον. Pariter *Pausanias* in Messeniac. (iv. 30.) pag. 355. ᾖσε δὲ καὶ ὕστερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φ ε ρ έ π ο λ ι ν ἀνεκάλεσεν αὐτήν. Male igitur Reiske p. 193. corrigebat φερεσίπολιν. SCHN. Redditur: *quæ urbem ferret*, ulnis gestaret. [ut nutrix. Cf. Hirt *Bilderb.* p. 95. *Ex Schedis.*]

XXXIII. (p. 70. xlv.)

Plutarch. de Iside p. 365. A. (p. 88. ed. Squir.) ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγὸν, ἀρκεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων·

Δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθὴς
αὐξάνει, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Squire videtur τροφὴν legi voluisse; Reiske p. 227. γόνον malebat. Respiciebat *Plutarchus* cognomen Bacchi δενδρίτης, quod exstat apud ipsum Conviv. Serm. v. Probl. 3. In Erotico p. 593. B. (p. 757. F. Frf. et Par.) legitur (etiam corrupte):

δενδρέων δὲ τρόπον Διόνυσος πολύ τε φέγγος αὐξάνει φέγγος ἁγνὸν ὀπώρας.

Tertium Sympos. Quæst. ix. 14. p. 745. A. καὶ γὰρ ἡμῖν ἐστι Δημήτηρ ἀνησιδώρα, (v. Hesych. h. v.) καὶ

Διόνυσος δενδρέων νόμον πολυγαθὴς αὐξάνων ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

ubi Codd. πολυθαλὴς præferunt. Locum ipsum nondum penitus intelligo. Schn. In priore loco δένδρον δὲ νόμον Δ. retinuit Wyttenb. quæ non intelligo, cum versione Xyl. *gratis frugibus arbores fecundet.* Δενδρέων verum est, sed νόμον leg. νομὸν, h. e. νομὴν, τροφήν. nec κόμαν, *frondem*, desidero: lætitiæ dator Bacchus arborum auctum seu nutritionem, splendentem fructuum proventum, servat incrementa dando. Herm. metra constituit:

δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυ-
σος πολυγαθὴς αὐξάνει
ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας.

Ultimus locus vertitur, ac si δενδρέων νόμον prorsus abesset: *Bacchus qui arborum curam gerens castum auget frugum splendorem.*

XXXIV. (p. 74. lix.)

Plutarchus de ει apud Delphos p. 394. A. Apollo et Pluto diversi: καὶ ὁ μὲν Θηβαῖος, ὁ δὲ Σκότιος. καὶ παρ' ᾧ μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δὲ ἡ Λήθη καὶ Σιωπή. καὶ ὁ μὲν Θεώριος καὶ Φαναῖος, ὁ δὲ " νυκτὸς ἀΐδνᾶς ἀεργηλοῖό τε ὕπνου κοίρανος" καὶ ὁ μὲν " βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων," πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἴρηκεν οὐκ ἀηδῶς,

κατεκρίθη δέον αὐτοῖς ἀγονώτατος ἔμμεν.

ubi Reiske p. 246. legebat: κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Cf. Valken. ad Euripid. Phœniss. pag. 12. et Hippol. p. 275. Equidem malo: κατεκρίθη θεῶν θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. (Iterum *Plutarchus* de Def. Or. p. 413. C. παῦε, ἔφην, παροξύνων θεόν· εὐόργητος γάρ ἐστι καὶ οὐ πρᾶος.

κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὥς φησι Πίνδαρος. ubi Codd. male ἀγενώτατος. Tertium laudat adv. Epicur. p. 1102. E. ὁ δὲ Ἀπόλλων

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν,

ὡς ὁ Πίνδαρος πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φησί. ubi Cod. Petav. male ἀθανάτοις. Patet adeo lectionem Pindari esse:

κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.

uti et editum est a Wyttenb. *Placitum est, ut* Apollo *sit mortalibus mitissimus.* H.) Ex priore Plutarchi loco apparet, quisnam sit Apollo Φαναῖος; quam quidem auctoritatem adhibere poterant Intpp. ad Hesychii Φαναῖος· Ἀπόλλων· Ἀχαιὸς Ὀμφάλη· παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται. Usus erat Ion Chius cognomine Apollinis patrio. *Phanæ* enim promontorium et portus Chiorum est, quem Livius dicit, ubi Strabo xiv. p. 645. templum Apollinis et lucum palmarum fuisse tradit. Adde Stephan. Byz. Φάναι ἀκρωτήριον τῆς Χίου ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν ἀναφῆναι τῇ Λητοῖ τὴν Δῆλον. Plutarchus aliam et longe diversam hujus cognominis derivationem secutus esse videtur. — Obiter vicinam glossam φαντάζομαι, συκοφαντοῦμαι, ubi intpp. tacent, Aristophani vindicabo, cujus in Acharn. v. 822. est: Δικαιόπολι, φαντάζομαι. quem locum recte Berglerus noster explicat. — Denique huc referam lacerum

Plutarchi locum de Pyth. Orac. p. 403. A. Πίνδαρος δὲ καὶ περὶ τρόπου μελῳδίας ἀμελουμένους καθ' ἑαυτὸν ἀπορεῖν ὁμολογεῖ καὶ θαυμάζειν ὅτι. . . Reliqua deficiunt. Sed Reiske p. 258. eum locum ex fragmentis Pindaricis relegandum esse censebat. SCHN.

XXXV. (p. 62. xxi.)

Plutarchus Opp. Moral. p. 405. B. de Pyth. orac. οὐ γὰρ εἶχεν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν Πινδάρῳ διάνοιαν, εἴγε Πίνδαρος ἦν ὁ ποιήσας·

Θεοῦ θέλοντος, κᾂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Deo volente, naviges vel vimine seu stipula—Utitur Aristoph. in Pace v. 698. de Cratino:

Ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκατι κᾂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

ubi Schol. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως·

Θεοῦ θέλοντος, κᾂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Scholiasten Comici exscripsit auctor scholii Barocciani ad Euripid. Phœniss. v. 398. SCHN. Apud Stobæum Ecl. phys. c. iii. 19. p. 38. ed. Heeren. Simonidis nomen præscriptum est versui: ubi v. Heeren. Apud S. Theophilum ad Autolyc. lib. ii. p. 108. 110. occurrit sub Thestii seu obscuro seu corrupto nomine. Obvius versus sine nomine est passim, corrupte ap. Suidam in ῥιπός. conf. Gataker. Advers. misc. 10. Erasmi Adagia pag. 14. Translata sunt verba mox ad alia, in quibus studium pertinax aut audacia vel fiducia animi adhibetur, ut in Aristoph. l. l.

XXXVI. (p. 59. xv.)

Plutarchus de Def. Orac. p. 417. C. ἑορτὰς δὲ καὶ θυσίας ὥσπερ ἡμέρας ἀποφράδας καὶ σκυθρωπὰς, ἐν αἷς ὠμοφαγίαι τε καὶ διασπασμοὶ νηστεῖαί τε καὶ κοπετοὶ, πολλαχοῦ δὲ πάλιν αἰσχρολογίαι πρὸς ἱεροῖς,

μανίαι τε ἄλλαι ὀρινόμεναι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

ubi Turnebus et Xylander ἀλαλαὶ emendant, licet Eusebius vulgatam sequatur. Ea Pindari esse, apparet ex altero loco. Iterum enim *Plutarch.* Quæst. Conviv. i. p. 623. B.

μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων ἐριαύχενι σὺν κλόνῳ

κατὰ Πίνδαρον. *Furores et clamores concitatorum cum jactatione capitis.*—ubi Ald. Basil. male ἄλλαι τε. Pro ἐριαύχενι recte Cod. T. V. ῥιψαύχενι. Tertium habet l. vii. p. 706. E. οὕτως ἡμεῖς ἐν τοῖς τοιούτοις τερετίσμασι καὶ σκιρτήμασι,

μανίαις τ' ἀλαλαῖς τε ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

ubi Ald. Basil. *μανίαι ἀλάλαι τ' ὀρινομένοι.* Cod. T. V. *μανίαις ἄλλαις ὀρινομέναις* vel *μανίαις ἀλάλαις ἐν τῷ πότῳ ὀρινομένων.* Pro *ἄλλαι* posset quis obvertere Gregorii rationem ex Æolica dialecto petitam (cf. Kœn. ad Greg. p. 271.); sed vereor, ne sit observatio ea vana et falsa. Præterea Xylander Pindaro videtur tribuere, quæ habet *Plutarchus* de frat. amore p. 483. D.

Κλῦθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θυγάτηρ, ἐγχέων προοίμιον.

quæ eadem verba Eustath. ad Homer. pag. 994. veluti Dorici scriptoris laudat. Sed de hac viri eruditissimi conjectura judicium penes lectorem est Schn. Disponit versus Hermann.

μανίαι τ' ἀλαλαί τ' ὀρινομένων
ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

et mox:

κλῦθ', Ἀλαλὰ, Πολέμου θύγατερ,
ἐγχέων προοίμιον.

XXXVII. (p. 59. xiv.)

Plutarch. Virtutem doceri posse p. 451. D. et de animi tranquill. p. 472. E.

Ὑφ' ἅρμασιν γὰρ ἵππος,
ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς, παρὰ ναῦν δ'
ἰθύει τάχιστα δελφίς·
κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.

(Versus dispositi ab Hermanno.) *Sub curru equus, in aratro bos* (adhibendus est,) *juxta navem incedit celerrime delphin; aprum autem qui vult venari, eum oportet canem laboris tolerantem parare.* Cod. Petavii *βουλεύοντι* præfert, quod probavit Reiske p. 291. [V. 3. scribendum videtur *δελφὶς τάχιστα.* Herm.]

XXXVIII. (p. 67. xl.)

Plutarchus de Ira cohibenda p. 456. E. ex scriptore innominato laudat:

σκιδναμένης ἐν στήθεσιν ὀργῆς πεφυλάχθαι γλῶσσαν μαψυλάκταν.

quod quidem fragmentum Guil. Xylander animi conjectura ductus *Sapphonis* esse credebat, (scilicet ex antecedentibus: *ἐν ὀργῇ δὲ οὐδὲν σεμνότερον ἡσυχίας οὔσης, οὐκ ἄμφω παραινεῖν δυναμένης ἐν στήθεσιν*—debuit ille legere *ὡς Σαπφὼ παραινεῖ, σκιδναμένης.*—Sic quoque nunc legi video in edit. Wyttenb. e codd. H.] quam secutus est etiam Wolf in Fragm. poetriarum gr. Ego vero ad Pindarum auctorem referendum esse existimabam ob vocem *μαψυλάκταν*, quæ quanquam paulo aliter scripta occurrit in Nem. vii. 155. *ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκις τ'*

ἀμπολεῖν, ἀπορία πελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψιλάκας, Διὸς Κόρινθος. ubi veteres editiones omnes, præter Commelinianam, μαψυλάκας habent, quem quidem formam equidem ab ὑλᾶν, ὑλακοῦν cum *Pauwio* repetere nolim. Ita enim μαψυλάκτας, ut in *Plutarcho* scripta vox legitur, reponere præstaret. Sed utroque loco μαψιλάκας rectum puto; in altero tamen Pindarico mihi videtur τέκνοισι μαψιλάκαις omnino rescribendum esse. Origo proverbii (Διὸς Κόρινθος) obscure traditur a grammaticis ad Pindaricam odam, et a Schol. ad Aristoph. Ran. 442. Cf. Libanii Epist. dlxv. Schn.

Si singula dispexeris, aut dicendum est duas diversas voces fuisse, μαψυλάκτης et μαψιλάκης, aut fuisse tantum μαψυλάκης et μαψυλάκτης, ab ὑλακὴ, ut statuebam in V. L. ad Nem. vii. 155. Ne prius statuerem, movebat me, primo quod parum probabile, vocem duas habuisse et diversas origines; tum quod a ληκέω et μὰψ vix commode fieri videbatur compositio; video tamen et μαψίφωνος occurrere, et λακεῖν, priore brevi.

XXXIX.

Ibidem p. 457. B. χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν, φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες, ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανὲς κατὰ τὸν Πίνδαρον. *qui honores in civitatibus petunt, vel factionem sibi parant, palam dolentes.*

XL. (p. 71. xlvii.)

Plutarchus de Sera Num. Vind. p. 552. B. (p. 23. et Wyttenb.) τό τε καλὸν Ἀρτεμίσιον,

ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο
φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

ubi pubes Attica jecit illustre fundamentum libertatis.—quæ quidem verba sub nomine Pindari ipse laudat in Themistocle p. 115. G. tom. i. Opp. de Malign. Herodoti p. 867. C. de Gloria Atheniens. p. 350. A. (quem locum v. sup. in Dithyrambis p. 74.) Aristides Orat. Plat. t. ii. p. 198. πρῶτον μὲν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ πλεύσας δυοῖν ναυμαχίαις δύ' ἔστησε τρόπαια.—ὥς φησι Πίνδαρος, κρηπῖδα τῆς ἐλευθερίας τοῖς Ἕλλησι βαλόμενος. Schn. Versus disponendi cum Hermanno:

— ὅθι παῖδες Ἀθηναί-
ων ἐβάλοντο φαεννὰν
κρηπῖδ' ἐλευθερίας.

XLI. (p. 71. xlviii.)

Ibidem p. 562. A. (p. 76. ed. Wytt.) ἆρ' ἂν σῶμα μὲν ἔκγονον φαύλου σώματος ἄξιόν ἐστι θεραπεύειν καὶ φυλάττειν, κακίας δὲ ὁμοιότητα συγγενικὴν ἐν νέῳ βλαστάνουσαν ἤδη καὶ ἀναφυομένην ἐᾶν δεῖ καὶ περιμένειν καὶ μέλλειν, ἄχρις ἂν ἐκχυθεῖσα τοῖς πάθεσιν ἐμφανὴς γένηται

— κακόφρονα τὸν ἀμφανῆ πραπίδων καρπόν;

ὥς φησι Πίνδαρος. ubi Reiske corrigebat: κακόφρονα κεύθουσα τὸν ἀφανῆ πραπίδων καρπόν. At doctiss. Wyttenbachio placet emendatio Ruhnkenii, qui legebat: κακόφρονά τ' ἀμφάνη πραπίδων καρπὸν, i. e. ἀναφάνη. (recte haud dubie.) Codex Harleianus ἀφανῆ præfert. SCHN. Est *fructus animi*, καρπὸς φρενῶν, alibi *prudentia*, uti Ol. vii. 15. Pyth. ii. 135. Nem. x. 22. et versus Tragici: ἄνδρα—βαθεῖαν αὔλακα διὰ φρενὸς καρπούμενον, ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. ap. Plutarch. de util. ex inimic. p. 88. B. et in Schol. ad Nem. primoque loco ap. Platon. de Rep. ii. p. 362. A. At nunc est κακόφρων πραπίδων καρπὸς *malitia*. Hermann. disjungit:

— κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων
καρπόν.

XLII. (p. 72. l.)

Ibidem p. 567. F. (p. 107.) de Inferis: ἐν ταύταις (ψυχαῖς) φανῆναι τὴν Νέρωνος ψυχὴν τά τι ἄλλα κακῶς ἔχουσαν καὶ δὴ καὶ διαπεπαρμένην ἥλοις διαπύροις. προκεχειρισμένων δὲ καὶ ταύτην (Wyttenb. ταύτῃ) τῶν δημιουργῶν Πινδαρικῆς ἐχίδνης εἶδος, ἐν ᾧ κυηθεῖσα καὶ διαφαγοῦσα τὴν μητέρα βιώσεσθαι etc. (Debuisse ait in viperam intrare Neronis animam, in qua illa gestata et matris utero pereso reviviscerct tanquam vipera.) Poterat Chæronensis simpliciter ponere ἐχίδνης; quod vero meminerat de vipera canere alicubi Pindarum, cujus testimonio etiam in tritissimis rebus lubenter utitur, addidit Πινδαρικῆς.

XLIII. (p. 67. xxxix.)

Plutarchus de Exilio p. 602. E. ᾧ δ' ἔξεστιν εἰς μικρὰν ἀποβάντι νῆσον οὐ μικρῶν ἀπηλλάχθαι κακῶν, οὗτος ἄθλιός ἐστι, μὴ προσλαλῶν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικὰ μηδ' ἐπᾴδων πολλάκις·

Ἐλαφρὰν Κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαίων·
ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται,
ὅθεν ἄδρυς πενθέων δὲ οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασέων.

Exiguam Cyparissum amplecti et valere jubere pascua ad Idam Cretæ. At mihi parvus agellus est concessus, unde tenuis victus mihi est; luctus autem et turbas non habeo.— Vocem corruptam ἄδρυς omiserunt in versione Xylander et Stephanus; quid si ἄδακρυς πενθέων τι οὐκ ἔλαχον οὔτι στασίων conjecerim? Sensum reliquorum verborum non expedio. Reiske pag. 371. Animadv. de h. l. ita: Cyparissus est nomen oppidi Phocidis, quod etiam apud Homerum legitur. Pindarus hanc Cyparissum, ubi vitæ partem egisse videtur, ἐλαφρὰν appellat ideo, quod leviter ibi viveretur absque magnis rerum et curarum turbis, exiguo apparatu. Lego περιδάϊον aut πυριδάϊον, bellicosum aut ardentem bellis. Num ὅθεν ἁ δρῦς, unde glans mihi venit, ut glandem pro victu dixerit? Num igitur ὅθεν ἁδρὸς sc. γίγνομαι, unde robustus fio, vel ἄδρυσμαι ab ἁδρύνεσθαι? SCHN.

Verti, ut sententiam qualemcunque constituerem: præstare singula nolim. παρ' Ἰδαίων vel παριδαῖον mihi videbar agnoscere. ὅθεν ἄδρυς. sententia postulat *victum qui satis sit*: an ἄδρυα fuerit, h. μῆλα, *silvestria*, aut simile quid, ut in tenui

solo, non contendam. Jacobs p. 222. Animadverss. in Eurip. Trag. ingeniose conj. ὅθεν ἄϊδρις πενθέων, δίους οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στάσιων. [V. not. ad diss. de dialecto Pind. p. 22.]

XLIV. (p. 95. cxxv.)

Plutarchus Quæst. Conviv. lib. ii. p. 643. D. τὰ δὲ Πινδαρικὰ βελτίω δήπουθεν, ἐν οἷς ἥρωες

αἰδοίαν ἐμίγνυντο ἀμφὶ τράπεζαν θαμὰ,

τῷ κοινωνεῖν ἁπάντων ἀλλήλοις. ubi Ald. Basil. ἥρως ἐμίγνυντο habent. SCHN. *Heroes miscebantur*, permistim sedebant, *circa venerandam mensam*. Hermann.

— ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ'
ἀμφὶ τράπεζαν ἁμᾶ.*

XLV. (p. 66. xxxvii.) 121

Ibidem lib. vii. sub. f. p. 705. F. 706. A. ubi de voluptate ex Musica corrupta capienda: τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν, οὔτε μεταλλάττων, ὡς Πίνδαρος ἔφη, τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις,

ὅσ' ἀγλαὰ χθὼν, πόντου τε ῥιπαὶ φέρουσιν,

ἄρτι παρακειμένων. *Nolim enim reprehendendum dicere vel mutandum* (μετάλλακτον) *esse, quod apponuntur jam in mensis, quæ præclara tellus et maris procellæ ferunt.*—Codices hic τῶν μεταλλάττων præferunt, in quo nescio an μεταλλατὸν aut μεταλλαστέον lateat corruptum. Reiske p. 445. Animadv. nihil extricavit.

XLVI. (p. 83. LXXX.)

Plutarch. An seni sit ger. resp. pr. p. 783. A.

Τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν
ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.

Certamine proposito prætexta caussa, cur aliquis id refugiat, *virtutem in altas tenebras dejicit.*—Repetit eundem locum de sollert. animal. p. 675. D. Cf. Zenobii Proverb. ii. 45. Leopard. Emendat. xiii. 7. SCHN. Convenit sententia cum Nem. xi. 37. sq.

XLVII. (p. 85. lxxxvii.)

Pindaro tribuebat Guil. Xylander verba ap. *Plutarch.* in præcept. reip. ger. p. 798. D. πολλοὶ δὲ ἀπὸ τῆς τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν, καὶ ἀναπλησθέντες, οὐκ ἔτι ῥᾳδίως ἀπελθεῖν δύνανται, ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἶτα ἀποσπασθεῖσιν εἰς πέλαγος πεπονθότες, ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες·

[* V. Knithan *Versuch eines Beweises* etc. p. 22. *Ex Schedis.*]

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι σφᾶς παρήϊσαν ἔρωτες ναΐας κληῗδος. χαράξει πόντου δαιμονίαν ἐς ὕϐριν.

Hilares amores navalis remigii (sperata e navigatione voluptas), *in maris candida tranquillitate jam iis evolarunt. . . .* — Xylander legebat παρῆσαν vel παρίεσαν. Pro χαράξει num χαλάξει, an aliud verbum sit substituendum, mihi non liquet. Ipsum fragmentum *Alcæo* nescio qua fretus auctoritate tribuit B. Martinus Var. L. iii. 12. ut monuit etiam ad h. l. Reiske p. 487. vol. ii. Animadverss. Schn. Ita scribendum esse censet Hermann.

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι
σφᾶς παρέπεισαν ἔρωτες ναΐας
κλαΐδος πόντου χάραξιν
δαιμονίαν ἐς ὕϐριν.

[Simile Moschi in Stobæo Grotii p. 229. *Ex Schedis.*]

XLVIII. (p. 30. xvi.)

Plutarch. de solertia animal. p. 978. D. E. de polypode: τῶν πολυπόδων τῆς χρόας τὴν ἄμειψιν ὁ Πίνδαρος περιβόητον πεποίηκεν εἰπών·

Ποντίου θηρὸς χρωτὶ
μάλιστα νόον προσφέρων,
πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Marinæ bestiæ corpori maxime similis animo omnibus te accommoda civitatibus.—Iterum in Quæst. Natur. p. 916. B. Pleniora sunt apud Athenæum xii. p. 513. C. sine Pindari nomine: τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί·

ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων, πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Sunt igitur verba Amphiarai. Paullo aliter laudat hunc locum Lucianus de Saltat. c. 67. καλὴ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ παραίνεσις ἐκείνη τό·

ὦ παῖ, ποντίου θηρὸς πετραίου νόον ἴσχων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

Rectior videtur lectio προσφέρων, i. e. *similis mente.* Ita προσφέρειν usurpavit ipse Pindarus Nem. vi. initio. (Et Schol. ad Nem. iii. 127. e Tragico: καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους.) Inde Callicratides in dorico fragmento ap. Stobæum p. 646. ἁ δ' ἐπιθυμίᾳ—τᾷ γυναικὶ ποτιφερὴς ἐντί. Fragmentum hoc Pindari expresserat nescio quis poeta, quem Clearchus laudat apud Athen. vii. p. 317. A.

Πουλύποδός μοι τέκνον ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἥρως,
τοῖσιν ἐφαρμόζου, ὧν ἂν καὶ δῆμον ἵκηαι.

Eustathius ad Odyss. pag. 1541. male ipsi Clearcho hos versus tribuit. Schn. Conveniunt noti versus Theognidis: Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς, ποτὶ πέτρῃ τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. Cf. Antig. Caryst. c. 29. et ibi Niclas. Hermannus verba sic in versus redigit:

. . . . . ὦ παῖ,
ποντίου θηρὸς πετραίου
χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει.

[V. *Leipz. Lit. Zeit.* 1805. p. 579. *Ex Schedis.*]

XLIX. (p. 82. lxxv.)

Ibidem p. 984. C. δελφῖνι Πίνδαρος ἀπεικάζων ἑαυτὸν ἐρεθίζεσθαι, φησὶν, οὐ δελφῖνος ἀπόκρισιν, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. Integrior hic idem locus exstat Sympos. Quæst. vii. 5. p. 704. F. ὁ Πίνδαρος φησὶ κεκινῆσθαι πρὸς ᾠδὴν ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν, τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. *Ait Pindarus, se incitatum esse ad cantum, marini delphini in morem, quem tranquillo in mari tibiarum melos amabile commovet*—Reiske Animadv. p. 555. magno conatu emendabat: ἁλίου δελφῖνος, τὸν μεγακύμονος ἐκ πόντου πλαγιαύλων ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος. ut sit ὑπόκρισιν pro μιμήσει. Schn. Versus Hermann. disposuit:

. . ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν,
τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος.

L. (p. 95. cxxiv.)

Plutarch. Quæst. Platonic. p. 1007. B. de tempore disputans laudat hoc Pindaricum:

Ἄνακτα τῶν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων. Schn.

Tempus, regem omnium deorum potentiam superantem. Corrupte erat ἄνα. Emendat Hermann.

. . ἄνακτα τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.

Plutarchus ex editis carminibus plura passim laudat suis locis commemorata, ut Ol. i. 32, 33. in Qu. Conviv. ix. 15. p. 747. D. Pyth. i. 25. 27. aliquoties: de Superst. p. 167. C. Quæst. Conviv. ix. 12. p. 746. B. Item in Amator. p. 751. D. ὡς καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Ἥφαιστον ἄνευ χαρίτων ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι. memoriæ lapsu ad Vulcanum transferens, quod de Centauris est Pyth. ii. 78.

LI. (p. 61. xix.)

Artemidorus Oneirocrit. iv. c. 3. p. 202, 203. ἄλλα δ' ἄλλοις νόμιμα, σφέτερα δὲ κεῖται ἑκάστοις, φησὶν ὁ Πίνδαρος.

LII.

Apollonius Dyscolus de Syntaxi lib. ii. p. 180. 12. τὸ γὰρ, ἀλλήλους τρώσητε, οὐ ταυτόν ἐστι τῷ, ἑαυτοὺς τρώσητε. ὥσπερ καὶ τὸ Πινδαρικὸν οἱ περὶ Τρύφωνα ἐσημειοῦντο ἐπί τι τοῦ Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου, συγκατατιθέμενοι μὲν τῷ·

ἀλληλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας.

οὐ μὲν τῷ·

ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς τὰ δούρατα ἐνῆκεν.

ἀλλ' ἀλλήλοις.

LIII.

Idem lib. iii. pag. 223. l. 8. ὡς Βοιώτιόν ἐστιν ἔθος, ὅμοιον τῷ παρὰ Πινδάρῳ·

ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς.

Alia lectio est ap. Dionys. Hal. de qua v. in Dithyramb. iii. p. 69.

Idem lib. iii. p. 277, 30. ubi de ἐριπὼν, quod sit idem atque πεσὼν, laudat: ἐριπόντι Πολυνείκει, παρὰ Πινδάρῳ: nec scribendum id esse per ω. An ε pro ω reponendum est? Spectat ad Ol. ii. 76, 77. ubi ἐριπέντι in nonnullis est. Convenit disputatio cum Homerico: δεδουπότος Οἰδιπόδαο Iliad. ψ. 679. ubi v. Idem in Excerpt. Is. Vossii, Epinic. i. 2. p. 8. versum Pindari servavit.

LIV. (p. 94. cxxi.)

Athenæus i. p. 22. B. οὕτως δ' ἦν ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις, ὥστε Πίνδαρος τὸν Ἀπόλλω Ὀρχηστὴν καλεῖ·

Ὀρχηστὰ, ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

(*Saltator, elegantiæ potens, pharetrate Apollo.* ἀγλαΐας, ut in Pyth. i. 4. βάσις ἀγλαΐας ἀρχά.) Hinc Eustath. ad Homer. pag. 1602. 20. [et 52. 18.] Apud Laconas σκιαστὴς, i. e. *saltator*, dictus fuisse traditur Apollo a Schol. Lycophr. 562. Cf. Gruteri Thesaur. Inscript. t. i. p. 4. Schn.

Metrum ab Hermanno:

ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων,
εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

LV. (p. 96. cxxvi.)

Athenæus i. p. 24. D.

ποτικολλῶν ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ·

φησὶν ὁ Θηβαῖος μελοποιός. Tanquam lignum ligno agglutinans, Pindarus ait. Iterum laudat vi. p. 248. D.

LVI. (p. 88. xcviii.)

Athenæus lib. ii. p. 41. E.

Μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ
Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικρήνου.

Membra recreans ambrosia aqua a Tilphussa, fonte pulcro, progressa.—Hinc Eustath. ad Odyss. pag. 1688. l. 7. Schn. De fonte hoc v. Not. ad Apollod. p. 644.

LVII. (p. 96. cxxvii.)

Athenæus lib. iv. p. 154. F.

Φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως.

παρὰ Πινδάρῳ. Bellicosa soboles a Perseo oriunda.

LVIII. (p. 89. ci.)

Athenæus v. p. 191. F. (in sua metra redactus locus ab Hermanno:)

Τί δ' ἕρδων φίλος
σοί τε, καρτεροβρόντα Κρονίδα,
φίλος τε Μοίσαις,
Εὐθυμίᾳ τε μέλων
εἴην, τοῦτ' αἴτημί σε.

Quod faciendo et tibi carus sim, fulminator Saturnie, et carus Musis, et Lætitiæ sim gratus, hoc rogo te.—Vulgo *φίλος δὲ—μιλῶν—αἰτοῦμαί σε.* Casaubonus emendavit *μέλων*; deinde ex Eustath. ad Homer. p. 1490, 38. *αἴτημι* restitui. Iterum laudat fragmentum hoc Eustathius, sed locus memoria excidit.

LIX. (p. 87. xciii.)

Athenæus x. pr. p. 411. C. de Hercule *ἀδδηφάγῳ· Ἴων δὲ ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδδηφαγίαν ἐπιφέρει· "ὑπὸ δὲ τῆς εὐφαγίας κατέπινε καὶ τὰ κῶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας." παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφε εἰπόντος·* διὰ βοῶν θερμὰ εἰς ἀνθρακιὰν στρέψαν [στέψαν ap. Ath.] πυριπνόων τε σώματα, καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν ἦν ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος. quem locum Casaubonus ita constituebat:

Βρύκε δὲ βοῶν θερμὰν εἰς ἀνθρακιὰν στρέψας
πυριπνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν, ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν
βαρύνθην ἰδὼν, τὰ διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

Vociferabatur calidum in carbonem versando ignita boum corpora; tum ego graviter affectus vidi carnium tremores et ossium crepitum, ad quæ dispicienda multum temporis suppeditabat.—Huc respexit *Philostratus* Icon. ii. pag. 498. Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορώνου στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι. Coronus iste rex Lapitharum, filius Cænei.—Nescio quid sibi voluerit Eustathius ad Iliad. p. 882, 36. ubi de Hercule: ὃν καὶ ἡ Θρᾴκη παρὰ βραχὺ δυσπραγήσαντα εἶδεν ὑπὸ λῃστοῦ, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται. (Alcyoneum Nem. iv. 43. sq.) Solet vero alibi ita commentatores Pindari antiquos laudare, veluti pag. 1684. ὅτι δὲ κατὰ τὴν εἰρημένην Σφίγγα κακὴ τὸ εἶδος ἦν καὶ ἡ Μέδουσα μία τῶν Γοργόνων, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου δηλοῦται. Schn.

Refingit locum Hermann. sic:

ἔδει βοῶν θερμά τ' ἐς ἀνθρακιὰν
στέψας πυρί τε πνέοντα σώματα· καὶ τότ' ἐγὼ
σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων
στεναγμὸν βαρὺν ἤνιδον, τὰ διακρῖναι
πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.

[Ἤνιδον pro ἐνεῖδον, nisi εἴσιδον. Herm.]

LX. (p. 69. xliii.)

Athenæus xi. p. 476. B. ex Pindaro laudat, quæ ductu ceterorum locorum ex Casauboni mente constituta ponamus: καὶ τῶν ποιητῶν πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι. Πίνδαρος μὲν ἐπὶ τῶν Κενταύρων λέγων· (versus dispositi ab Hermanno:)

Ἀνδροδάμαν δ' ἐπεὶ Φῆ-
ρες δάεν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου,
ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευ-
κὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον· αὐτόματοι δ' ἐξ
ἀργυρέων κεράτων πί-
νοντες ἐπλάζοντο.

Postquam viros domantem odorem dulcis vini senserunt, Centauri [ap. Pholum. v. Apollodor. ii. 5. 4. *Ex Schedis.*] *confestim a mensis candidum lac manibus dejecerunt, ultroque argenteis ex cornibus bibentes mentibus perturbati sunt.*—Athenæum more suo

exscripsit Eustathius ad Hom. p. 916. l. 39. iterumque p. 917. l. 63. Pindari hunc locum respiciebat Etymol. M. v. κεράσαι, p. 504, 29. ubi pro Πείσανδρος legendum esse Πίνδαρος docuit doctiss. Dav. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii t. iv. p. 237. [V. nunc Schweigh. ad Athen. Servatum ex Encomiis suspicatur Mitscherlich. ad Horat. t. ii. p. 320. Cf. Böttiger *Vasengem.* i. 3. pag. 100. *Ex Schedis.*]

LXI. (p. 77. lxv.)

Præclarum est fragmentum, quod servatum legimus in Excerpto libri xi. Athenæi apud Casaub. Animadv. xi. c. iv. p. 782. l. 37. αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν τοῖς πότοις διατριβὴ, ἀναζωπυροῦσα νοῦν, ὥς φησι Πίνδαρος·

Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες
οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξωθεν,
πελάγει δ' ἐν πολυχρύσου πλούτου
πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε,
τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες, ἀέξονται,
φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

Cum ærumnosæ curæ hominum ex animis fugiunt, inque mari auro abundantis Copiæ omnes pariter navigamus ad falsum littus. Qui antea egenus erat, tunc dives; quique dites, divitiis novis accrescunt, animos viteis arcubus saucios habentes. [Ante ἀέξονται Athenæus inserit, εἶτ' ἐπάγει.] Hermanno videntur versus sic corrigendi et constituendi esse:

ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχον-
   ται μέριμναι στηθέων ἔξω, πελάγει δ'
ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσᾳ νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνειὸς τότε, τοὶ δ' αὖ
πλουτέοντες . . . . . ἀέξον-
ται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

LXII. (p. 109.)

Locum ex *Aristodemi* commentariis Pindaricis excerptum servavit *Athenæus* xi. p. 495. F. Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῃ περὶ Πινδάρου, τοῖς Σκίῤῥοις φησὶν Ἀθήναζε ἀγῶνα ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου. τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον καλούμενον ὄσχον. τρέχουσι δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ τῆς Σκιῤῥάδος Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμβάνει κύλικα τὴν λεγομένην πενταπλόον, καὶ κωμάζει μετὰ χοροῦ. Πενταπλόα δὲ ἡ κύλιξ καλεῖται, καθ' ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν

καὶ ἄλφιτον καὶ ἐλαίου βραχύ. Fuit Aristodemus hic Eleus, ut apparet ex Scholiis Pindari Olymp. x. et Harpocratione v. Ἑλλανοδίκαι, cujus ex commentariis in Pindarum plurima excerpta et translata fuerunt in illam scholiorum græcorum farraginem, quam hodieque legimus. Præter eum multi exstiterunt grammatici, qui Pindari carminibus illustrandis interpretandisque operam dederant, quorum quidem principes enumeravit *Heynius*, vir summe mihi reverendus, in doctissima ad Pindarum præfatione. Sed invitat me hic locus, ut reliquorum virorum doctorum nomina, a viro summo omissa, hic breviter commemorem. Primus igitur mihi occurrit *Palamedes* Eleates, cujus ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητὴν laudat Suidas in eo nomine, et quem intelligere videtur etiam Etymol. M. in ἁρμάτειον μέλος. Deinde dicitur *Draco* Stratonicensis περὶ Πινδάρου μελῶν scripsisse a Suida h. v. Tertius est *Trypho*, cujus librum περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων καὶ Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις Λυρικοῖς laudat Suidas h. v. Præterea in scholio Mto in Euripidis Medeam ap. *Bandinum* Catalog. Biblioth. Laurent. Medic. t. iii. p. 422. nominatur commentarius scriptoris incerti, unde scholium illud, quod Bandinus omisit, exscriptum fuerit: ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀντιγράφου ὑπομνήματος τοῦ εἰς Πίνδαρον ἔγραψαν. Qui denique dicitur in Bibliothecæ Paris. Cod. Mto no. 2881. exstare *Trichæ* Commentarius ineditus περὶ τῶν Πινδαρικῶν μέτρων (v. Catal. Mspt. Bibl. Reg. t. ii. p. 565.), nihil prorsus habet, quod non in vulgatis ad Pindarum scholiis quamvis paulo diversis sæpe verbis legatur, si leviusculas aliquas exceperis observationes de notis criticis, quibus veteres Grammatici in recensendis poetarum lyricorum carminibus usi fuerunt. Atque hoc equidem eo confidentius affirmare posse mihi videor, posteaquam mihi V. D. *d' Ansse de Villoison*, pro singulari, quo cum studia mea fovet, tum literas græcas colit atque exornat, studio, plurima ex hoc libro descripta specimina in usum meum permisit, quæ quidem hoc loco lubenter virorum doctorum judiciis examinanda proposuissem, nisi nobis hic docta artificis manus defuisset, quæ plurimas notarum criticarum figuras, quæ in calce libelli manuscripti traditæ atque appictæ conspiciuntur, insculptas formulis ligneis exprimeret. Faciam tamen, ut, si qua mihi se in posterum commoda publicandorum horum excerptorum obtulerit occasio, viro amicissimo liberalitatis suæ collocatique in me beneficii fructus et gratia constet. Schn. Videntur hæc σημεῖα esse eadem illa, quæ Villoison ipse vulgavit ad calcem Prolegom. in Homer. p. lix.

LXIII. (p. 97. cxxx.)

Athenæus xii. p. 546. B. καί που τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο Δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον, καὶ πάλιν τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας. quæ quidem verba Dalecampius cum Erasmo Adag. in *Homo* et *Justitiæ oculus* Pindaro tribuit.

LXIV. (p. 61. xviii.)

Athenæus xiv. pag. 641. C. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματα φησὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια — Πίνδαρος δ' ἐστὶν ὁ εἰπών·

Δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον,
καὶ πέδ' ἄφθονον βοράν.

Mensis secundis dulcia bellaria, et post affluentem cibum. — Monet Casaubonus, *Cle-*

mentem Strom. i. pag. 377. posteriora verba omittere, quæ in Athenæo scripta erant: περὶ παῖδ' ἄφθονον βοράν. unde effeci πίδ' ἄφθονον, ejecto præcedenti περὶ, quod sensum perturbat. Perpetuo errore Doricum πέδα in libris scriptis mutatum in πόδα vel παῖδα legitur. SCHN. Ex Athenæo sua petiit Eustath. p. 1401. 49. add. inf. xciv.

LXV. (p. 78. lxvii.)

Hephæstio de Metris p. 46. habet ex Pindaro:

Ὁ Μουσαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.

Exemplum metri quod nominatur Pindaricum. *Incitat me Musarum ductor, ut choros agam.*

LXVI. (p. 78. lxviii.)

Idem ibid. (Pindaricum metrum) ex Pindaro laudat:

Ἄγοις, ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.

Ducas ministrum tuum, o præclara Latona.

LXVII. (p. 79. lxx.)

Nullus dubito Pindari esse versum, quem *Hephæstio* p. 51. addit alteri: Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν—qui et apud Clement. Alex. est, inf. C.

Κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν, ἄναξ.

Victis illis, o rex, tuis manibus.

LXVIII. (p. 78. lxvi.)

Idem ibidem p. 52. hoc Pindaricum laudat:

Ὅς καὶ τυπεὶς ἁγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

Qui etiam sacra securi percussus flavam Minervam peperit.—De fabula vide ipsum Pindarum Ol. vii. 66. ubi χαλκελάτῳ πελέκει legitur. Totum illum locum expressisse videtur *Philostratus* Icon. ii. 27. p. 852. Vide omnino Dissertationem Itali *Fogginii*, qua natales Minervæ in patera expressos ab artifice Etrusco explicat in *Dissertaz. dell' Academia di Cortona* t. ii. p. 93. Conferes præterea præclaram *Heynii* dissertationem insertam *Comment. Acad. Goetting. Societ.* tom. iv. p. 82. et *Winckelmanni* Monimenti antichi inediti vol. i. pag. 4. Nescio an huc etiam pertineat locus *Etymologici M.* voc. ἱππία, ubi est: ἐκλήθη δὲ οὕτως ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς μεθ' ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ. Conf. inprimis Etymol. M. v. Ἐριχθόνιος.

LXIX. (p. 63. xxiv.)

Herodianus in Etymol. M. p. 566. 33. λιμήρη Πίνδαρος. τοῦτο δισσόν ἐστιν· ὁπότε παρὰ τοῦ λιμένος λιμενήρη, ἢ παρὰ τοῦ λειμῶνος λειμωνήρη, λιμήρη. Conf. Kuster ad Suidam v. λιμηρά. Steph. Byz. v. Ἐπίδαυρος. et Hesych. v. λιμήρη.

Schn. Non male jam monitum a viris doctis, λιμηρὴ Ἐπίδαυρος esse emendandum; proprium enim nomen illud est urbis hujus Ἐπίδαυρος λιμηρά.

LXX. (p. 88. xcvii.)

Galenus de pulsuum different. t. iii. p. 39. l. 1. ed. Basil. καίτοιγ' οὐδ' ἀπὸ τῶν κυρίων, ὡς ἔτυχε, μεταφέρειν ἔξεστιν οὐδὲ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ κἂν Πίνδαρός τις εἴη,

ὠκεανοῦ τὰ πέταλα

τὰς κρήνας λέγων οὐκ ἐπαινεῖται, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπειδὰν

ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χαλκεύειν γλῶσσαν

(Pyth. i. 167.) ἤ τι τοιοῦτον ἕτερον εἴπῃ. Compara locum Isthm. viii. 91. μηδὲ Νηρέως θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν.

LXXI. (p. 90. cv.)

Pausanias i. 2. pag. 5. ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος. ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μὲν φησὶν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπαχθῆναι et reliqua, quæ cum fructu conferentur cum *Plutarchi* Theseo t. i. p. 26. ubi p. 27. ex Pindaro hæc memorantur: τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα. Schn. Ad eundem locum, in quo Pindarus de Amazonibus egerat, spectare debuit alter locus vii. 2. p. 525. οὐ μὴν πάντα γε εἰς τὴν θεὸν (Dianam Ephesiam) ἐπύθετο, ἐμοὶ δοκεῖν, Πίνδαρος, ὃς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἱδρύσασθαι, στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα.

LXXII. (p. 90. civ.)

Pausanias i. 41. p. 91. ubi contra Megarensium narrationem disputat, qui majorem natu ex Megarei filiis Timalcum cum Castore et Polluce Aphidnam oppugnatum venisse, atque a Theseo fuisse occisum affirmabant: Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἀφίδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἄν, ἀφικόμενος, ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως; ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ᾆσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἕλοιεν, καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταὐτὰ ἐποίησε, καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκούροις Θησέα εἶναι βουλόμενον, ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα. Ad fabulam cf. ejusd. lib. ii. (Corinthiaca) c. 22. p. 161. extr. 32. pr. et p. 188. iii. 24. extr.

LXXIII. (p. 85. lxxxviii.)

Pausanias in Laconicis (iii. 25.) p. 274. de oppido Pyrrhicho: εἰσὶ δὲ οἳ Σιληνὸν ἐκ Μαλέας ἐλθόντα ἐνταῦθα λέγουσιν οἰκῆσαι· τραφῆναι μέντοι τὸν Σιληνὸν ἐν τῇ Μαλέᾳ δηλοῖ καὶ τάδε ἐξ ᾄσματος Πινδάρου·

Ὁ ζαμενὴς δέ, ὁ χοροιτύπος, ὃν
Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας
Σιληνός.

ὡς δὲ καὶ Πύρριχος ὄνομα ἦν αὐτῷ, Πινδάρῳ μὲν οὐκ ἔστιν εἰρημένον, λέγουσι δὲ οἱ περὶ

τὴν Μαλέαν οἰκοῦντες. Schn. Spectavit forte ad eundem locum, unde est fragm. ap. Athen. xi. p. 476. B. n. lx. (xliii.)

LXXIV. (p. 107. clxiii.)

Pausanias in Eliacis (v. 22. extr.) p. 436. λέγεται δὲ ἐς μὲν Κορκύραν, ὡς μιχθείη Ποσειδῶν αὐτῇ· τοιαῦτα δὴ ἕτερα ᾖσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία. Idem scriptor (lib. v. 14.) pag. 412. Pindarum laudat de Alpheo: μετὰ δὲ τοὺς κατειλεγμένους Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν ἐπὶ ἑνὸς βωμοῦ. τὸ δ' αἴτιον τούτου παρεδήλωσε μέν που καὶ Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ, γράφομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις τοῖς Λεπρεαταῖοις. De his agit Pausan. vi. 22. p. 510. Respexisse videtur Nem. i. ubi vide Scholia græca, et inprimis Strabonem vi. p. 416.—Eadem fere dubitatio est de loco Synesii in Laude Calvitii p. 77. Petav. qui an ad residuorum Pindari Carminum aliquod referri commode possit, nondum exputavi; ἂν μὲν γὰρ ᾖ τῆς Πινδάρου τυγχάνειν εὐχῆς, καὶ ζῆν ἔχωμεν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ἐν καλῷ τοῦ θεάτρου καθιζησόμεθα ἀκροαταὶ τῶν δεικνυμένων καὶ θεαταί· κἂν χορηγῆσαι δέῃ τῇ πόλει, κἂν ἀποδόσεις ὁ δῆμος αἰτῇ, χρησόμεθα μεγαλοπρεπῶς τοῖς ὑπάρχουσι· τοῦ δαιμονίου δὲ ἀντιπνεύσαντος, καὶ τῶν ἀλφίτων ἐπιλειπόντων, ὃ μηδενὶ τῶν θείων ἀνδρῶν παραγένοιτο, τὸ γοῦν ἔσχατον ἄπεστι τῶν κακῶν ὁ λιμός.

LXXV. (p. 82. lxxviii.)

Pausanias in Achaicis (vii. 26.) pag. 592. ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην, καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν.

LXXVI. (p. 60. xvii.)

Lucianus Imag. c. 8. p. 466. tom. ii. συνεπιλήψεται τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητής, ὡς ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι. Idem pro Imag. c. 26. p. 505. ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη. Dixerat ergo Pindarus alicubi Venerem ἰοβλέφαρον, qua ratione Evadnen ἰοβόστρυχον appellat Olymp. vi. 50. et Alcæus in Apollonii Grammat. inedita apud Alberti ad Hesychium v. ἄμμι habet:

Ἄεισον ἄμμι τὰν ἰόκολπον.

quem eundem locum pessime scriptum vulgavit J. F. Reitz ad Maittair. Dialect. Gr. p. 430. Schn.

Laudatur quoque Ol. vi. 4. in Hippia 7. Ol. i. pr. in Gallo 7. et in Timone 41.

LXXVII. (p. 55. iv.)

Aristides t. i. p. 8. de Ione:

θεῶν ἅτε πλέον τι λαχών·

τοῦτο γὰρ οὖν Πινδάρῳ κάλλιον ἢ ἄλλ' ὁτιοῦν εἴρηται περὶ Διός. ubi *Abresch* in Obs. Miscell. x. p. 234. ex vestigiis libri Barocciani malebat legere:

θεὸς ἅτε πλέον τε λαχών.

quod equidem non capio.

LXXVIII. (p. 55. v.)

Idem t. i. p. 10. de Minerva Jovi assidente: Πίνδαρος δ' αὖ φησὶ δεξιὰν κατὰ χεῖρα τοῦ πατρὸς αὐτὴν καθεζομένην τὰς ἐντολὰς τοῖς θεοῖς ἀποδέχεσθαι. Eodem pertinet, quod *Plutarchus* affert ex Pindaro Quæst. Conviv. i. 2. p. 617. C. de Minerva: Διαῤῥήδην δὲ ὁ Πίνδαρος λέγει·

πῦρ πνέοντος ἅτε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη.

(Ibidem p. 14. Χάριτες δ' αὐτῆς περὶ χεῖρας ἵστανται Pindari aut Lyrici alicujus esse suspicantur viri docti Abresch et Schneider; ipse vix adducor ut credam. H.)

LXXIX. (p. 57. x.)

Idem tom. i. p. 78. ἐπέρχεταί μοι τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι·

ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ
κύματα πόντου

τὴν ἀωρίαν σὴν ἀνακαλεῖ. *Immaturum tuum funus deplorant.*—In mortem Eteonei hæc dicuntur.

LXXX. (p. 57. xi.)

Idem tom. i. p. 255. de aqua Æsculapii salubri: καὶ οὔτ' ἂν γάλα παραβάλλοιο, οὔτ' ἂν οἶνον ποθήσειας, ἀλλ' ἐστὶν, ὥσπερ Πίνδαρος τὸ ν έ κ τ α ρ εἰπείησεν α ὐ τ ό χ υ μ ο ν, πότιμον, θείᾳ τινὶ κράσει κεκραμένον ἀρκούντως. ubi Canterus emendabat α ὐ τ ό χ υ τ ο ν. Sed vulgatam, nescio quam bene, defendit Reiske p. 328. Animadverss. In Olypm. vii. 12. νέκταρ χυτὸν habes.

LXXXI. (p. 56. vi.)

Idem t. ii. p. 106. Πίνδαρος δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο, ὥστε ἐν Διὸς γάμῳ καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοὺς φησὶν, ἐρομένου τοῦ Διὸς, εἴ του δέοιντο, αἰτῆσαι ποιήσασθαί τινας αὐτοῖς θεοὺς, οἵτινες τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα καὶ πᾶσάν γε δὴ τὴν ἐκείνου κατασκευὴν κατακοσμήσουσι λόγοις καὶ μουσικῇ. In Jovis nuptiis, dixerat Pindarus, Jove quærente ex diis, num quid vellent, eos petiisse, ut deos quosdam ipsis faceret, qui eum satis dignis laudibus celebrarent.—Eundem Pindari locum sine dubio ante oculos habuit *Choricius* Sophista Gazæus, cujus locum ex *Catalogi Mtorum Codicum græcorum Biblioth. Madritensis* editi Madriti 1769. vol. i. p. 464. col. i. transcriptum nuperrime ad me Lutetia Parisiorum misit vir summis cum ingenii tum animi virtutibus ornatissimus, *d'Ansse de Villoison*, cujus ego favorem atque amicitiam in maxima felicitatis meæ parte pono. Retulit igitur in ea Catalogo doctissi-

mus *Juan Iriarte* titulum et initium scripti alicujus inediti *Choricii*, quæ sic habent: Χορικίου Σοφιστοῦ Γαζαίου, εἰς τὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ Βρουμάλια. Ἐκ τοῦ προχείρου ἡ διάλεξις· οἶδε μὲν τὴν βασιλέως ἀρετὴν ὁ λόγος διαλάμπουσαν, ὑφ' ἡδονῆς δὲ κεκίνηται λέγειν ὅσα δίδωσιν ὁ καιρός. Tum vero incipit: Ἐποίησε Πίνδαρος καὶ θεοὺς ὀκνοῦντας ὑμνῆσαι τὰς τοῦ Διὸς εἰς ἀνθρώπους φιλοτιμίας. Eadem prorsus verba cum toto orationis titulo doctissimus Editor ex alio Codice posita repetiit p. 399. col. i. De *Choricio* vide quæ tradidit *Fabricius* B. G. vol. ix. p. 422. sqq.

LXXXII. (p. 56. vii.)

Ibidem p. 256. ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ τοῦ Πινδάρου κρατεῖ· πάνυ γὰρ μετ' ἀληθείας τοῦτ' ἐκεῖνος ὕμνησεν·

Ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα,
οὐ σθένος.

ita enim Codd. recte pro vulgato ἅρματι. Iterum in Platonica t. ii. p. 29. ubi eadem lectionis varietas est. Sed ἔργμασι laudat etiam ex h. l. *Photius* in Biblioth. pag. 1304.

LXXXIII. (p. 56. viii.)

Ibidem p. 260. de Palamede ab Ulysse victo: καὶ τίς οὐκ ἂν φήσειεν οὑτωσὶ πολλὴν εἶναι τὴν ἀλογίαν; ὄντα μὲν αὐτὸν κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὥς ἔφη Πίνδαρος, εἶθ' ἡττηθῆναι τοῦ χείρονος, καὶ ταῦτ' οὐκ εἰς χειρῶν κρίσιν, οὐδ' εἰς ἄλλο τι τοιοῦτον ἐλθόντος τοῦ πράγματος, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἐν ᾧ κρείττων ἦν.

LXXXIV. (p. 57. xii.)

Ibidem p. 360. ἀλλ' οἱ ποιηταὶ μύθους μὲν οἶμαι συνθεῖναι καὶ ποταμῶν καὶ πόλεων ὀνόματα ἀπαριθμῆσαι, καὶ τοιαῦτα ποικίλλειν παντὸς μᾶλλον ἴσασί τε καὶ διώκουσι. μάρτυρες δὲ οὐχ ἱκανοὶ περὶ τῶν οὕτως ἐλέγχου δεομένων. αὐτίκα Πινδάρῳ πεποίηται, ὅσπερ μάλιστ' ἀληθείας ἀντέχεσθαι δοκεῖ τῶν ποιητῶν περὶ τὰς ἱστορίας, καὶ οὐ πόῤῥωθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν τόπων καὶ οὗτος ὁ ἔλεγχος· φησὶ γὰρ Αἰγυπτίαν

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας

καίτοι οὔτε κρημνός ἐστιν οὐδεὶς ἐκεῖ, οὔτε θάλασσα προσηχεῖ, ἀλλ' ἐν πεδίῳ κεχυμένῳ ὁ Μενδήσιος ἅπας νόμος οἰκεῖται, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν etc. Hunc eundem locum respexit *Priscianus* lib. vi. p. 705. ed. Putschii: *Μένδης Μένδητος nomen urbis est Ægyptiacæ, cujus mentionem Pindarus facit.* Integriorem servavit Strabo xvii. p. 1154. A.

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας, ἔσχατον
Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

ubi editur αἰγίβατοι. Codd. αἰγίβοτοι præferunt. *Ælianus* Hist. An. vii. 19. de hircis: οὗτοι μὲν καὶ ὁμιλεῖν γυναιξὶ φασὶν αὐτοὺς, καὶ ἔοικεν αὐτὸ θαυμάζειν ὁ Πίνδα-

ρος. Omnia hæc loca congesserat etiam ante nos Casaubonus ad Strabonem illustrandum. SCHN. Versus dispositi ab Hermanno :

Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσας ἔσχατον Νεί-
λου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυ-
ναιξὶ μίσγονται.

LXXXV. (p. 68. xli.)

Ibidem p. 378. de Pindaro : *πάλιν τοίνυν πρός τινα τῶν ἀκροατῶν, ἐπειδὴ νυστάζοντα ἑώρα, καὶ οὐκ εἰδότα ὅτῳ σύνεστιν, οὑτωσὶ πεποίηκε·*

Ὄπισθεν δὲ κεῖμαι θρασειᾶν
ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.

Pone audaces vulpes jaceo fulvus leo. Versus constituit Hermann.

LXXXVI. (p. 68. xlii.)

Aristides ibidem ex Pindaro :

Κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱερῇσιν ἀοιδῇς,
οἷα τειχίζομεν ἤδη ποικίλον
κόσμον αὐδάεντα λόγων.

Jactum est aureum fundamentum sacris cantibus, prout exstruimus jampridem affabre factum ornatum vocalem verborum. — Deinde addit : *Ἡράκλεις. ταυτὶ οὐδὲ παντάπασιν ἀναίτια τοῖς ῥήμασιν. ἀλλ᾽ ὅμως καὶ ἐπὶ τούτοις σεμνύνεται, ὡς οὐδὲν ἀτιμωτέροις τοῦ νέκταρος, καί φησιν, ὅτι οὗτος μέντοι ὁ τῶν λόγων κόσμος καὶ*

. . . . πολύκλει-
τόν περ ἐοῦσαν ὅμως Θή-
βαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν
καὶ κατ᾽ ἀνθρώπων ἀγυιάς.

ἑτέρωθι δὲ ἔτι λαμπρότερον·

. . . . πρὸς Ὀλυμπί-
ου σε Διὸς, χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ, λίσσομαι,
Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ,
ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ ἀοίδιμον
Πιερίδων προφάταν.

(*Per Olympium te Jovem, aurea fatidica Pytho, et Gratias cum Venere, precor, in sacra me recipias æde clarum Musarum vatem.* Videntur fragmenta ad Pæanem in Del-

phos spectasse? Versus disposuit Hermann.) — ὁρᾷς ὡς εὐχόμενος μεταξὺ οὐ κατέσχεν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κἀνταῦθα ἐσεμνολογήσατο. καίτοι τίς ἂν ἦν τυχὼν τῶν ἐκ τῆς εὐχῆς, ὃς εὐθὺ ἀρχόμενος τῆς εὐχῆς τοσοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖ; ubi H. Steph. in fragmentis legit: Πυθοῖ ἄσομαι. et vertit reliqua: *canam cum Charitibus et Venere*. Sed λίσσομαι ipse *Aristides* tuetur. Dederat poeta: λίσσομαι, Χαρίτεσσί τε καὶ, non Χάριτές τε καὶ, σὺν 'Αφρ. ἐν ζ. etc. Reiske Animadv. vol. iii. p. 546. malebat in priore loco legere: θεῶν ἐν ὁμίλῳ καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς. deinde: τὶν, 'Αφροδίτα. vel σύγ', 'Αφροδίτα — χορῷ. Judicet eruditus lector. Ad verba Pindari prima allusit *Plutarchus* de Profectu in virtute p. 86. A. ἀλλ' οἵγε προκόπτοντες οἷς ἤδη καθάπερ ἱεροῦ τινος οἰκοδομήματος καὶ βασιλικοῦ, τοῦ βίου κεκρότηται χρυσέα κρηπίς. Iterum de vitando ære alieno p. 826. A. laudat sine auctoris nomine: κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς. *Lucianus* in Demosth. 11. t. iii. p. 499. παρέντι δὴ τὰς 'Αθήνας ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον· (quod quo spectaret, interpretes non assequuti erant.)

LXXXVII. (p. 57. ix.)

Aristides tom. ii. pag. 402. οὐδεὶς ἑκὼν μεθίησι τὸ βέλτιστον, ἀλλ' ὁ Πλάτων καὶ ὁ Πίνδαρος πολλαχοῦ μὲν καὶ ἄλλῃ σοφοὶ, καὶ δὴ κατὰ τόνδε τὸν λόγον οὐδ' ἥκιστα. ὁ μὲν οὑτωσὶ λέγων·

Οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρατο.

Nemo volens malum sibi parat. — καὶ πάλιν ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν περὶ τῆς 'Εριφύλης λόγων φησί·

Ὦ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται
φροντὶς ἐφημερίων οὐκ εἰδυῖα.

Proh superi! quam fallitur mens mortalium ignara! — *L. Normannus* ἐφαμερίων malebat. Pro φροντὶς Codd. male φορτίς. Idem vero proverbium videtur, quod aliis verbis enuntiatum (οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς) explicat loco plane egregio *Eustratius* Comment. in Aristotelis Ethica p. 43. Schn. Versus alter divellendus in tertium, quod et Hermann. facit:

φροντὶς ἐφαμερίων οὐκ
εἰδυῖα.

LXXXVIII.

Polluc. Onomasticon. Quod in eo est lib. iii. 17. Πίνδαρος δὲ καὶ μητρομήτωρ ἔφη spectat ad Ol. vi. 143.

LXXXIX. (p. 81. lxxiv.)

Sextus Empiricus Hypotyp. Pyrrhon. i. pag. 23. ὁ μὲν γὰρ Πίνδαρός φησιν·

'Αελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων τιμαὶ καὶ
στέφανοι,

τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμα ἅλιον ναῒ θοᾷ σῶς
διαστείβων.

Alium delectant procellipedum equorum præmia et coronæ; alium vita in aureis cubiculis. Gaudet alius navi veloci incolumis emetiri fluctus maris. — *Rich. Bentley*, qui hunc locum cum fructu contulit cum prima Horatii oda, malebat διαστείχων legere, et τινὰς εὐφραίνει, sed *Fabricius* contra nititur. Verbum στείβειν de mari legitur etiam in Antholog. Stephani i. p. 4. et 411. Conf. etiam Menag. ad Diog. p. 434. Schn.

Ordinat metra Hermann.

. . . . . ἀελλοπόδων
μέν τιν' εὐφραίνουσιν ἵππων
τιμαὶ καὶ στέφανοι, τοὺς δ'
ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.
τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμ' ἅλιον ναῒ θοᾷ
σῶς διαστείβων.

XC. (p. 62. xxii.)

Philostratus Vita Apoll. Thyan. vi. 26. pag. 267. de Nili fontibus: πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ᾄδουσιν, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου. Videntur ergo ex Pindaro expressa verba illa Icon. i. 5. p. 769. ἐν Αἰθιοπίᾳ δὲ, ὅθεν ἔρχεται, ταμίας αὐτῷ δαίμων ἐφέστηκεν, ὑφ' οὗ πέμπεται ταῖς ὥραις σύμμετρος. quem locum exscripsit *Photius* Biblioth. p. 1015. f. Ecce vero Schol. Arati ad Phænom. v. 282. ὁ δὲ ὑδροχόος οὗτος δοκεῖ κεκλῆσθαι ἀπὸ τῆς πράξεως. ἔχων γὰρ ἕστηκεν οἰνοχόην, καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους· τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν. Hunc esse Genium istum existimo, quem Pindarus sub Ganymedis nomine fontibus Nili custodem apposuit. [Cf. Creuzer. Dionys. pag. 291. *Ex Schedis.*]

XCI.

Philostrat. Imag. ii. 24. Ἡρακλεῖ γάρ που παρὰ Πινδάρῳ ἐνέτυχες, ὁπότε εἰς τὴν τοῦ Κορωνοῦ στέγην ἀφικόμενος σιτεῖται βοῦν ὅλον, ὡς μηδὲ τὰ ὀστέα περιττὰ ἡγεῖσθαι. Thiodamantem dicere voluit: v. Apollod. ii. 7, 7.

XCII. (p. 63. xxiii.)

Zenobius v. 59. [Apostolius xiv. 88.] ὁ Σκύθης ἵππον, ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων, καὶ Πίνδαρος λέγων·

ἄνδρες τινὲς ἀγαζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέ-

ουσι λόγῳ κτάμενον ἐν φασὶ, κρύφα δὲ σκολιοὺς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Scythæ, equos magno honore habentes, equi cadaver aversantur palam, clam tamen malis obliquis excoriant pedes et caput.— *Diogenianus* vii. 12. habet:

ἀτιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λόγῳ, κρύφα δὲ σκολιοῖς γένυσι ἀναδέρουσιν πόδας.

cum quo fere convenit Apostolius xiv. 88. In voce ἀγαζόμενοι latere videtur ἀλαζόμενοι (ἀλαζονινόμενοι ?). Deinde pro vocibus ἐν φασὶ corrigendum puto ἐν φάσει. (Esset saltem φάσει, λόγῳ. Sed præstat ἐν φάει, *palam*.) De re ipse cf. Interpp. ad Hesych. Σκύθαι ὄνειον δαῖτα. Schn. Versus disposuit Hermann.

—ἄνδρες τινὲς ἀτι-
ζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον
στυγέοντι λόγῳ κτάμενον ἐν φάει,
κρύφα δὲ σκολιοῖς
γένυσιν ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

Idem vi. 49. Pindarum laudat ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους, ubi Πείσανδρος emendandum esse docuit nuper doctiss. Ruhnken. in Epistola ad Heynium inserta Virgilii t. iv. p. 237. Cf. (de hoc Pisandro) omnino Schol. Aristoph. ad Nub. 1047. Schn. Congessit alia Santen. ad Catull. ad Manlium p. 20. de Herculis thermis.

XCIII. (p. 84. lxxxiii.)

Clemens Alexandrinus Stromat. i. p. 345. l. 11. ἔστι γοῦν ἀκοῦσαι καὶ Πινδάρου τοῦ Βοιωτίου γράφοντος·

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον. ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

Non consultum est apud vulgus eloqui antiquam fabulam. Interdum silenti via est tutissima. Contra stimulus contentionis est obtinens refutatio.—Sic enim recte legit h. l. Sylburg. Vulgo πιστοτάταις ὁδοῖς. Hinc *Theodoretus* Curat. Græc. Affect. Serm. i. p. 482. Schn. Multa mutat in Pindaricis Wakef. Silv. crit. P. iv. pag. 216. μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆξαι θρόον, ἀρχαίων λόγος. ἔσθ' ὅτι πιστοτάτας σιγᾶς ὁδός. Κέντρον δ' αἰχμᾶς ὁ κρατιστεύων λόγος. Nunc accipe Hermanni numeros:

μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναῤῥῆ-
ξαι τὸν ἀρχαῖον λόγον·
ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέν-
τρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

XCIV.

Ibidem pag. 377. 27. δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον κατὰ τὸν Θηβαῖον Πίνδαρον. *A cœna suave est bellarium.* Repetit versum Eustath. ad Od. x. p. 1401. 49. v. sup. lxiv.

XCV. (p. 94. cxx.)

Ibidem pag. 383. l. 15. εἰκότως ἄρα καὶ ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος γράφει·

Ἐν χρόνῳ δὲ γένετ' Ἀπόλλων.

In tempore genitus fuit Apollo.—Cujus loci sensum equidem ignoro. Exscripsit hæc verba Eusebius. Schn. Non a principio inde omnes deos fuisse docet Clemens.

XCVI. (p. 83. lxxxi.)

Clemens Alexandr. Strom. iii. p. 518. Pott. (Par. p. 533.) καὶ Πίνδαρος περὶ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων λέγων ἐπιφέρει (versus dispositi ab Hermanno.)

Ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοίλαν
εἶσιν ὑπὸ χθόνα· οἶδεν
μὲν βίου τελευτὰν,
οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.

ubi vulgo legebatur κοινὰ εἰς ὑπὸ χθόνα, Sylb. emend. κοινᾷ εἶσ' ὑπὸ χθόνα. H. Stephan. vocem εἰς omisit; de reliquis verbis plane tacuit. Nos *D. Heinsii* conjecturam secuti sumus. Simillimus exstat Sophoclis locus ap. *Plutarch.* de leg. poet. p. 21. F.

— — ὡς τρισόλβιοι
κεῖνοι βροτῶν, οἳ ταῦτα δερχθέντες τέλη
μολοῦσ' ἐς Ἅδου· τοῖσδε γὰρ μόνοις ἐκεῖ
ζῆν ἔστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά.

XCVII. (p. 94. lxxxii.)

Clemens Alexandr. Strom. iv. p. 586. pr. Pott. καὶ ὁ Πίνδαρος·

νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι· λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

ubi postremum verbum vel adeo in λαμπρυνθέντα mutatum mihi quidem vehementer displicet. Schn. λαμπετόωντα Valken. Orat. p. 330. Hermann. tamen sic constituit:

..... νέων δὲ μέριμναι
σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι

δόξαν εὑρίσκοντι. λάμπει δὲ χρόνῳ
ἔργα μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα.

Juvenum curæ, quas versant in laboribus, gloriam inveniunt ; splendent autem aliquando facta in æthere illustria.

XCVIII. (p. 69. xliv.)

Ibidem p. 708. l. 25. Pott. ὁ μελοποιὸς δέ·

θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας
νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος,
κελαινεφεῖ τε σκότει καλύψαι
καθαρὸν ἁμέρας σέλας.

Deus potest ex atra nocte evocare purum diem, et nigra caligine obducere purum diei jubar.—Hunc locum ad Pindarum quidem auctorem refert H. Stephan., sed Fr. Sylburgius Bacchylidi vindicabat. Lis adhuc sub judice est. Exscripserunt Clementem Alex. *Eusebius* P. E. xiii. p. 394. et *Theodoretus* Curat. Gr. Affect. Serm. vi. pag. 565. B.

XCIX. (p. 95. cxxii.)

Clemens Alex. Strom. v. p. 726. l. 19. Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς οἷον ἐκβακχεύεται ἀντικρὺς εἰπών·

τί θεός; τί τὸ πᾶν;

καὶ πάλιν·

θεὸς ὁ πάντα τεύχων βροτοῖς.

ἐπὰν δὲ εἴπῃ·

τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν;
τὰ θεῶν βουλεύματα ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

Quid promittis tibi, homo cum sis, hominem sapientia vel paullulum antecellere! Deorum consilia scrutari humanæ naturæ difficile est. A matre mortali natus es. [Sunt e Pæanibus ap. Stobæum Ecl. phys. ii. 1. p. 156. Cant. *Ex Schedis.*]—Henr. Stephanus in fragmentis edidit πάντα βροτοῖς, quod et nos ex Eusebio P. E. p. 403. recepimus pro vulgato βροτούς: deinde habet τί ἔλπεται σοφίας ὀλίγοντι. In vulgatis libris exstat ὅτι ἔλπεται, sed Codd. τί ἔλπεται præferunt, quod et Eusebius habet, ubi præterea σοφίαν ὀλίγον τι—τὰ θεῶν legitur, cum in Clementis libris editis exstet: σοφίαν ὀλίγαν τοι. Postremum τὰ θεῶν pro vulg. ζαθέων etiam Codd. Clementis præbent. Ipso statim initio pro ὅτι τὸ πᾶν scripsi τί τὸ πᾶν; Schn. Versus sic redegit in ordinem Hermann.

τί ἔλπεται σοφίας
ὀλίγον τι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν;
τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ
δύσκολον· θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ.

C. (p. 79. lxix.)

Clemens Alex. Strom. vi. p. 731. extr. 732. Pott. 613. Par.* Πίνδαρος δὲ ἄντικρυς καὶ Σωτῆρα Δία συνοικοῦντα Θέμιδι εἰσάγει, βασιλέα σωτῆρα δίκαιον ἑρμηνεύων ὧδέ πως (versus dispositi ab Hermanno.)

Πρῶτον μὲν εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν
χρυσέαισιν ἵπποις Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν
ἆγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδὸν σω-
τῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν· ἁ δὲ τὰς χρυ-
σάμπυκας ἀγλαοκάρπους ἔτικτεν ἀγαθὰ σω-
τῆρας Ὥρας.

Primum quidem bene consulentem Themidem cælestem aureo curru apud Oceani fontes Parcæ venerabili clivo duxerunt splendidam per viam, ut esset vetus Jovis Servatoris conjux: tum illa auro ornatas, pulcras fruges ferentes, peperit bonas servatrices Horas.— Ita enim hunc locum emendavi, cum antea legeretur v. 2. Ὠκεανοῦ παρὰ πάγον. Sero animadverti etiam Sopingium ad Hesychii πάρπαγος voluisse h. l. πάρ' παγῶν. *B. Martinus* Var. Lect. lib. i. cap. 19. malebat: ὠκέες ἄνω—κλινίδα. (*sedem in curru.*) Sed κλίμακα Ὀλύμπου omnino servandum censeo. Idem Martinus lectionem ἀγαθὰς σωτῆρας Ὥρας propugnat contra H. Stephanum, qui ex vulgato ἀγαθὰ σωτῆρας reposuerat ἀγαθὰς Ὥρας. Primum versum habet etiam Hephæstio pag. 51. Comparabis cum fructu locum *Luciani* in Tragop. 91. sqq

Τάνδ' Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Ζηνὸς παράκοιτιν Ὀλυμπίου
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
ἱερὰν ἐτιθήνατο Τηθύς. SCHN.

Ceterum ille plura laudat ex Epiniciis, ut Strom. v. p. 657. l. 8. ex Isthm. ii. 9. sq. et p. 709, 30. ex Nem. vi. pr.

CI. (p. 84. lxxxv.)

Clemens Alex. Pædag. iii. p. 295. l. 24. ἐντεῦθεν (ex Proverbiis Salomonis: ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθαι, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ) ὠφελημένος ὁ Βοιώτιος Πίνδαρος φησί·

[* Ibid. aliud alicujus Lyrici fragmentum, ubi: Δίκη Εὐνομίας ἀκόλουθος, πινυτᾶς Θέμιδος σύνοικος. *Ex Schedis.*]

Γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.

Dulce est furtum Veneris.

CII. (p. 84. lxxxiv.)

Ibidem p. 307. l. 7.

πιστὸν δὲ ἀπίστοις οὐδὲν

κατὰ Πίνδαρον. *Fidere haud licet iis, qui aliis non fidunt.*

CIII. (p. 92. cxi.)

Ælianus Var. Hist. ix. 15. ὅτι ποιητικῆς ἁπάσης Ἀργεῖοι τὰ πρῶτα Ὁμήρῳ ἔδωκαν, δευτέρους δὲ αὐτοῦ ἔταττον πάντας. ποιοῦντες δὲ θυσίαν ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ὅμηρον. λέγεται δὲ καὶ ἐκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος. Schn. Nisi is grammaticus Pindarus est. Quod etiam Wernsdorf. suspicabatur in Poet. min. t. iv. p. 563.

Idem lib. xii. 36. de Niobes liberis Pindarum laudat.

CIV. (p. 65. xxxii.)

Libanius Epist. xxxiv. pag. 16. ed. Wolf. ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τι χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν. *Ait alicubi Pindarus, se esse custodem malorum aureorum, ea autem esse Musarum, et ex iis aliis alia distribuere.*

CV. (p. 65. xxxiii.)

Idem Epist. cxliv. pag. 491. μήδ' οὕτως οἷον τὰ ἡμέτερα κατὰ Πίνδαρον

ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν,

ἀλλά τι καὶ ἀδάμαντος μετέχειν. *Exili ramusculo insistere:* ductum videtur ab avibus. [Recte δενδρέῳ Maltby ad Morell. Thes. p. 224.]

CVI. (p. 84. lxxxvi.)

Julianus Epist. xix. p. 384. Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἱονεὶ τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι. Thetin Homerus ἀργυρόπεζαν, ejusque exemplo Pindarus Pyth. ix. 16. Venerem appellavit; verum dubito, num Pindarus etiam Musas ἀργυρᾶς dixerit, an Julianus potius respexerit unum alterumve locorum, ubi Pindarus in Musarum mentione metallum hoc nominat. Sic igitur Pyth. xi. 63. Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθῷ συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον i. e. mercede conductam argenti vocem. Videtur tamen ibi lectum olim ἐπάργυρον, ut conjiciebam ex Hesychio, qui habet: ἐπάργυρον, μισθωτήν. Alter Pindari locus est Isthm. ii. 11. οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωναι ἀοιδαί. ubi ἀοιδαὶ ἀργυρωθεῖσαι sunt cantilenæ pretio argenti pactæ, venditæ; accessit enim illud πρόσωπα ab ingenio poetæ rerum personarumque imagines nimis longe sæpius arcessente. Similiter *Sophocles* in Antigone 1091. εἰ κατηργυρωμένος λέγω, quem locum recte Schol. explicat: ἀργύρῳ πεισθείς. Hinc etiam explica-

tur tertius Pindari locus Nem. x. 80. Σικυωνόθι δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν. i. e. argenteis phialis donati victores.

CVII. (p. 93. cxv.)

Harpocratio v. Ἄβαρις—Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι· ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα· ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν εἰκοστὴν καὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα. Pindari auctoritatem sequuntur etiam *Corsini* Fast. Attic. t. iii. p. 6. et Wesseling. ad Diodor. t. i. p. 159. De *Aristea* Proconnesio etiam memoraverat alicubi Pindarus, ut discimus ex Origene contra Celsum l. iii. p. 125. et Spenceri.

CVIII. (p. 93. cxiv.)

Harpocratio voc. αὐτόχθονες—ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκὼς φασὶν Ἐριχθόνιον ἐξ Ἡφαίστου καὶ Γῆς φανῆναι. Fœdam narrationem habes in Etymol. M. v. Ἐριχθόνιος.

CIX. (p. 89. c.)

Stephanus Byzant. v. Ἀπέσας, ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ et rel. quæ ineptas etymologias nobis propinant ridendas.

CX. (p. 88. xcix.)

Stephanus Byz. v. Τίλφουσσα, πόλις Ἀρκαδίας—ἔστι καὶ Βοιωτίας Τιλφούσσιον. Στράβων ἐννάτῃ· Ἔφορος δὲ Τιλφωσέων ὄρος ἐν Ἀλαλκομενίᾳ. Πίνδαρος δὲ Κηφισσίδα ταύτην. Strabo ix. p. 630. A. B. ubi de palude Copaica: ὕστερον δὲ πᾶσα ἡ λίμνη Κωπαῒς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν. κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος, καὶ Κηφισσίδα καλεῖ ταύτην. παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου. (v. locum sup. e Strabone p. 87. xiv.) Ipse Pindarus Pyth. xii. 45. Καφισσίδος ἐν τεμένει de palude Copaica dixit. SCHN. De Copaide palude et arundine tibiis idonea nil attinet plura cumulare: v. Theophrast. H. Plant. iv. 12. c. not. Salmas. ad Solin. p. 82. sqq. ed. Stapel. p. 469. sq. At Λυκηγενὴς in Stephano voc. Δωδώνη non ad Pindarum spectat, sed ad Pandarum Il. δ. 101.

CXI. (p. 71. xlix.)

Stobæus Serm. ccxi. de physiologis p. 711. Wech. (lxxviii. Gesn.) τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος

ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

Naturæ speculationibus vacantes Pindarus dixit imperfectum sapientiæ fructum carpere.

CXII. (p. 55. iii.)

Idem Serm. cclvi. de fortiter ferendis fortunæ casibus p. 818. Wech. (cviii. Gesn.)

Ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν,
τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν,

τοῦτό γέ τοι ἐρέω. Καλῶν μὲν ὧν
μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ
παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποις θεόσδοτος ἀθληκηκότα
προστύχῃ, ταύταν σκότει
κρύπτειν ἔοικε.

Aliis non est operiendum, quæ ærumna nobis obtingit. Hoc te admoneo. Bonarum quidem rerum et jucundarum coram licet omni populo declarare; sin vero divinitus adversa fortuna obvenerit, eam occultare consultum est.—Pro κακῶν, quod editur v. 3. Gesnerus et H. Steph. recte καλῶν emendarunt. Porro v. 6. θεόσδοτος pro vulg. ἀθεόσδοτος eidem Stephano debetur, qui etiam ἀθλίοις κακότης corrigi jussit, quo quidem nos contenti erimus, dum quis meliora docuerit. Schn. ἀθλιότης pro ἀθληκηκότα, [edd. vett. ἀτληκηκότα.] aut simile quid requirit sensus. Prius illud Grotio p. 459. Florilegii video jam expressum esse. Hermann. sic versus disponit:

ἀλλοτρίοισι μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
μόχθος ἄμμιν; τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
καλῶν μὲν ὧν μοῖράν τε τερπνῶν
ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι·
εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἀνταία κακότας
προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

CXIII. (p. 106. clxi.)

Anonymus apud *Stobæum* Serm. cclxii. de Insperatis event. p. 855. ed. Wech. (Gesn. cx.) Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια. *Spes vigilantium somnia.* Aliter *Ælianus* V. H. xiii. 29. ἔλεγεν ὁ Πλάτων τὰς ἐλπίδας ἐγρηγορότων ἀνθρώπων ὀνείρους εἶναι. ubi Interpp. monent, Diogenem Laertium idem dictum Aristoteli tribuere.

CXIV. (p. 106. clxii.)

Hesychius ἀληθεῖς· οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς Πίνδαρος. Locus an exstet, dubito. Quid si huc referam ejusdem Hesychii ἀλαθέας ὥρας· λέγει γὰρ ὡς ὅτι κυκλισμῷ πάντα (addo φανερὰ) ποιοῦσιν.

Alius præterea locus est *Hesychii* in καταπίμπρασθαι· κατακαίεσθαι, κατὰ Πίνδαρον. qui an ad Pindarum pertineat, magna dubitatio virorum doctorum est.

CXV. (p. 106. clx.)

Hesychius: θρώσκω γνώμᾳ· Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι νῦν κεῖσθαι λέγει· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν. Auctoritatem glossæ depravatissimæ ex Pindaro repetit divinus ille Hemsterhusius, cujus hæc sunt verba: "Legendum auguror τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Reliqua σαι κατὰ τὸ πληθυντικὸν, quæ nihil huc faciunt, cum versu uno forte alteroque, qui periit, apte cohærebant. Hæc esse *Pindari* verba suspicor, *quem Callistratus enarravit.*"

CXVI. (p. 66. xxxvi.)

Suidas v. ἀράχνη monet, Pindarum pro eo ἀράχνης dixisse. Sic etiam Æschylus ap. Hesych. v. ἀράχνου.

Suidas in αἰθὴρ—Πίνδαρος

ἐρήμας δι' αἰθέρος,

διότι πυρσώδης ὢν οὐ τρέφει. καὶ αὖθις·

ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ' αἰθέρος.

Kusterus ad h. l. affirmabat, se verba Suidæ laudata legisse alicubi ap. Sophoclem; sed ipse postea ad Aristophan. Thesmoph. v. 1075. rectius animadvertit ex Schol. Theocriti ad Idyll. ii. 166. esse locum ex Euripide desumtum (et post cum Toup. ad Suid. vol. i. p. 150. docet.)

CXVII. (p. 65. xxxv.)

Suidas Ἥρας δεσμοὺς ὑπὸ υἱέως ex Clemente nescio quo hæc affert: Πλάτων πολιτείᾳ β. (p. 378. D.) οὕτω γραπτέον· παρὰ Πινδάρῳ γὰρ ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. Eandem fabulam Epicharmus tradiderat, ut Suidas eodem loco addit; alii vero in Platone Διὸς emendandum censebant. Pindari meminit etiam *Photius* in Lexico inedito, [p. 69.] qui addit: ὅτινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διὸς, καί φασι δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύουσαν Ἡρακλεῖ. Κλήμεντος ἱστορία, καὶ παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Κωμασταῖς ἢ Ἡφαίστῳ. De qua Epicharmi fabula *Kœn.* ad Gregorium. Clemens nescio an sit idem, quem grammaticum indigitat *Etymolog. M.* v. ζάλη.

CXVIII. (p. 96. cxxviii.)

Suidas in titulo τὸ Ἡσιόδειον γῆρας—φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον·

Χαῖρε, δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

ut est ap. Brunck. t. ii. p. 523. cf. ad Thucyd. iii. 96. Hinc *Tzetzes* ad Hesiod. pag. 3. ubi Grævius ex Codice Vossiano restituit μέτρα χέων σοφίης. (Vix nostri Pindari carmen.) [v. Jacobs. Anthol. ed. prior. tom. i. pag. 81.]

CXIX. (p. 65. xxxiv.)

Suidas κατωκάρα· οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι. Πίνδαρος·

.... οἱ μὲν
κατωκάρα δεσμοῖς δέδενται.

(sic Hermann.) Idem fragmentum habet *Gregor.* de dialectis p. 51. [124. ed. Schaef.] uterque vero ex plenioribus scholiis ad Aristoph. Pacem v. 152. vel ad Acharn. v. 944. Cf. *Kœn.* ad Gregor. l. c.

CXX. (p. 64. xxix.)

Etymologicum Magnum pag. 60. l. 37. Ἀλίρα καὶ Ἐλάρα. Ἐλάρας γενικά· οὕτω παρὰ Σιμωνίδῃ· Ἀλίρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον Ἀλίρας ὠσόν. ὅτι δὲ τὸ

πρῶτόν ἐστιν ἀληθὲς, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ μετὰ προσθήκης τοῦ ι λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικόν· Εἰλαριάδην γάρ φησι Τιτυόν. καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν· οὕτως Ἡρωδιανός. Dubitat Sylburg. an pro ὡσὸν legendum sit υἱόν. SCHN. Etiam Ἐλάρα apud Apollod. Apollon. i. 762. et Schol.

CXXI.

Etymol. M. p. 171. in αὐτίκα—Δωρικῶς τουτάκι. ὡς παρὰ Πινδάρῳ· τουτάκι πεξαμένης.

CXXII. (p. 65. xxxi.)

Etymol. M. p. 178. 10. ἄφενος—παρὰ τὸ ἄφενος γίνεται ἄφνος κατὰ συγκοπὴν, ᾧ κέχρηται Πίνδαρος·

οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν.

Hinc ergo ἀφνειὸς, ἀφνῶ, ἀφνήμων, ducta sunt. Veteres Attici scriptores ἄφενος, et ὁ et τὸ ἄφενος dixerunt, monente Eustathio ad Homer. p. 73. 31. ed. Rom. (t. i. p. 149. ed. Politi.) SCHN. Fuisse censet Hermann.

.... οἱ δ' ἄ-
φνει πεποίθασιν.

CXXIII. (p. 98. cxxxiv.)

Etymol. M. p. 277. 40. v. Διόνυσος—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνετράφη.

CXXIV. (p. 99. cxxxviii.)

Etymol. M. pag. 354. l. extr. v. ἐπέτειος ἀπὸ τοῦ νῦν ἔτους· ἔπετος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνιαυτοῦ καιρὸν οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης. Eandem glossam habet Suidas h. v.

CXXV. (p. 65. xxx.)

Etymol. M. pag. 404. 21. ἐχέτης ὁ πλούσιος, ὡς Πίνδαρος.

CXXVI. (p. 64. xxvii.)

Etymol. M. pag. 504. 1. Κέπφος, κοῦφος καὶ ἐλαφρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ὀρνέου, ὅ ἐστι κοῦφον, καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασιν. Tum novus incipit titulus: [v. Zonar. p. 1185. ibique Tittm.] Κεραβάτης ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρῶν τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων, οἱονεὶ ὀρειβάτης· κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὥς φησι Πίνδαρος·

ὑψικέρατα πέτραν,

ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια ἔχουσαν. Ita enim recte h. l. constituit maximus ille *Hemsterh.* ad Aristoph. Plutum pag. 311. qui præclare etiam docuit, locum in Nubib. Aristoph. v. 591.

Δηλίαν Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν,

esse ex Pindaro sumtum. Emendationem Hemsterhusii confirmat Lexicon Mtum Alberti ad Hesych. voc. κέρατα laudatum, Etymol. Gudianum, ubi tamen male κεραβὰς legitur, et Etymol. Askewianum, quorum usum Gœttingæ a viro rever. et doct. L. Kulenkamp habui. Comparari potest Bacchylidis πυργοκέρατα in *Apollonii* Gramm. inedita apud Kœn. ad Gregor. D. D. p. 208. SCHN.

Hermann. fuisse putat apud Pindarum:

Δηλίαν Κύνθου ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν.

CXXVII. (p. 63. xxvi.)

Etymol. M. p. 513. 19. Κιδαλία, εἶον Κιδαλίης κρουνίδος ἐπλανήθης. ἐκ Πινδάρου χεῖρα Κιδαλίας, εἰς τὴν χεῖρα, αἰτιατικὴν, μὴ ποιήσῃς ἔκθλιψιν. Κιδαλία γάρ ἐστιν. Scilicet lectorem admonet, ne legatur χεῖρ' Ἀκιδαλίας.

CXXVIII. (p. 64. xxviii.)

Etymol. M. p. 517. 25. Κλέος. Πίνδαρος, οὐκ οἶδα ποῦ, φησὶ κλέος κλέεος, καὶ συγκοπῇ, κλεός. Bene succurrit Schol. Pindari ad Nem. ii. 77. ubi est; ὀρειᾶν ἔνιοι διὰ τὸ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου κεῖσθαι κατὰ ὕφεσιν τοῦ υ, ὡς καὶ τό· κλεὸς ἕκατι.

CXXIX. (p. 102. cxlvi.)

Etymol. M. pag. 577. 15. v. μέλος· κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἔπους τὸ μεμελισμένον. ἢ ἀπὸ τῆς τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μύσιμβλος δὲ τὰς ἐν Λέσβῳ γενομένας παρθένους Μούσας ἐπὶ τὰ πένθη φοιτᾷν καὶ θρηνεῖν· ὅθεν ἐπικράτησε τὰ ᾀδόμενα μέλεα κληθῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μελιγήρυος·

μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερωτέρα ὄμφακος.

καὶ ἔτι τὸ μέλος τῷ ἑκάστῳ μεμελημένον. ubi Etymol. Gudianum Mtum habet: Μόρσιλος δὲ—οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ μελιγόρου Πινδάρου μελισσοτευκηρίων, ὅ ἐστι τὸ μέλος τὸ ἑκάστῳ μεμελημένον. Unde apparet, recte Sylburg. conjecisse, nomen auctoris esse *Myrsilum*, qui patriæ Lesbi historiam scripserat, unde, quæ hic de Musis Lesbiacis traduntur, integriora habet *Clemens Alexandr.* Cohort. ad Gentes t. i. p. 27. Ex posterioribus Etymologici Gudiani verbis mire licet corruptis lucramur tamen Pindari auctoritatem, cujus verba Sylb. ita restituenda censebat:

μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὴ κρέκει ἡδύτερα φόρμιγξ
καὶ γλυκερώτερ' ὄμφακος.

Sed bene succurrit Etymologicum Mtum Askewianum, cujus apographum ex Anglia relatum mecum benigne communicavit S. R. Kulenkamp, ubi locus Pindari multo sanior exstat. Primum statim recte liber Askewii habet Μύρσιλος, deinde pergit: παρθενομούσας—μελιγήρου. Πίνδαρος·

Μελισσοτεύκτων κηρίων ἐ-
μὰ γλυκύτερος ὀμφά.

CXXX. (p. 63. xxv.)

Etymol. M. p. 579. l. 3. μεμνέωτο—Πίνδαρος δὲ Δωρικώτερον διὰ τῆς αι μεμναίατο.

CXXXI. (p. 101. cxliv.)

Etymol. M. pag. 808. 40. v. χέραδος—ὡς κίναδος· οὐδέτερον γάρ ἐστιν τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ποταμοῦ πλῆθος ἰλύος καὶ ὀστράκων καὶ λίθων. καὶ Πίνδαρος τὴν δοτικὴν εἶπε χεράδει σποδέων. Ἀρίσταρχος δέ φησι χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους. Vide quæ de voce hac traduntur ad Pyth. vi. 13.

Οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς
Ἄξοι παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενος.

quem ipsum locum ab Etymol. M. respici suspicabatur Barnesius, improbante Dawesio Misc. crit. p. 42. Mihi tamen admodum probabilis videtur Barnesii sententia, persuasumque mihi habeo, in voce σποδέων latere absconditam veram illius loci Pindarici scripturam. Satis enim disputatum est, vulgatam τυπτόμενος commode apteque explicari vix posse. Præterea monet Eustath. ad Hom. p. 1238. ibi olim χεράδει lectum fuisse. Totum illum Eustathii locum more suo exscripsit Philemon Grammaticus, cujus annotationem ex Codice Regio cum plurimis aliis primus edidit doctiss. *d'Ansse de Villoison* ad Apollon. Lexic. Homer. p. 854. Quodsi vero plura de Philemonis ætate, ejusdemque *Lexico Technologico* cognoscere cupis, vide quæso quæ disputavimus olim in *Biblioth. Philol. Gœtting.* vol. ii. p. 521. sqq.

CXXXII. (p. 100. cxlii.)

Etymolog. Gudianum Mtum apud S. R. *Kulenkamp*: ἐξεστηκὼς διχῶς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Πινδάρῳ, ὅτι μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ἔκφρονα εἶναι, ὅτὲ δὲ τὸ ὑπαναχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχεσθαι ἢ ἀφίστασθαι.—Huc etiam referam quæ ex Etymologico Mto Biblioth. Reg. Paris. retulit cel. Ruhnken. in Epistola sæpius jam laudata ad Heynium (Virgil. t. iv. p. 237.), ubi in Etymologico Mto tradi ait de forma αἶς pro ἀεὶ Doribus propria, deinde statim addi: ἐπειδὴ καὶ τὸ αἲ παρὰ Πεισάνδρῳ. ubi vir doctissimus recte emendat Πινδάρῳ, atque eodem refert Hesychii glossam; αἲ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ καὶ ἕως. Ex Dorico αἶς pro ἀεὶ, ἕως, fluxisse videtur altera forma ἆς pro ἕως, qua utitur Pindarus Olym. x. 61. ad quem locum plura olim dicemus.

CXXXIII. (p. 106. clix.)

Etymologicum Gudianum in Specimine Emendat. in Etymol. M. a S. R. *Kalenkamp* edito p. 36. κίκυς ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἱκμάς· "ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος οὐδ' ἔτι κίκυς." (Homer. Odyss. xi. 392.) ἀπὸ τοῦ ἀνακικύειν "πολὺς δ'

ἐνεκίκυεν ἱδρώς·" (Iliad. vii. 262. xxiii. 507.) καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ· "καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστιγμασι, τα σοι δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς, οὐδ' αἱμόῤῥυτοι φλέβες." θανόντων φησὶν ἀψύχοις· καὶ παρὰ Πινδάρῳ·

ἔστι δέ τοι χεκων ἀκύει καπνός.

ὁ δὲ Ὅμηρος κατὰ τοὐναντίον τὸν ἀσθενῆ ἄ κ ι κ υ ν λέγει· "νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς." (Odys. iii. 515.) ὁ δὲ Ἀλκαῖος ὁμοίως Ὁμήρῳ τὸν ἰσχυρὸν κ ί κ υ ν καλεῖ. *Æschyli* locum ab initio lego: οἷσιν οὐκ ἔνεστι φθέγμα. Pindari verba corruptissima non extrico; videtur tamen ἀνακικύει καπνὸς ibi latitare. SCHN.

Forte ἔτι δέ τοι νεκύων ἀνακικύει καπνός. *cadaverum.* Jacobs Animadv. p. 187. in Æschylo legit: "καὶ θανόντων, οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἰγμὰ, σκεπαστὴ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς." *quibus neque vox neque munita inest vis.*

CXXXIV.

Tzetza Chil. i. 5. ὡς γὰρ ὁ Π ί ν δ α ρ ό ς φησιν, υἱὸς τοῦ Δαϊφάντου. Narratur de Alcmæone ad Crœsum profecto et auri copia donato.

CXXXV. (p. 99. cxxxix.)

Eustathius ad Homer. Iliad. p. 9. ed. Rom. (p. 23. ed. Politi) τὴν τοιαύτην πρόγνωσιν ὑπεμφαίνει καὶ Πίνδαρος εἰπὼν, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται, μαντεύεο Μοῖσα—ἀνεγείρων τὸ φίλον ἦτορ κατὰ Πίνδαρον, καὶ ἀναῤῥιπίζων τὸ ἐν αὐτῷ τῆς φιλοσοφίας ζώπυρον. οὐ ἀνάπαλιν Πίνδαρος ποιεῖ ἐν τῷ·

Μοῖσα ἀνέηκέ με,

ἤγουν ἀνέπεισε—καὶ Πίνδαρος, ὁ κατὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ πρόγραμμα μουσοποιὸς, λέγει [v. infra p. 152. clx.]

μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.

(Idem. p. 21. 14. ὡς δὲ Ἀ τ ρ ε ΐ δ η ς Πινδαρικῶς κατὰ διάστασιν Δωρικόν ἐστι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ad Pyth. xi. 47. et al.—p. 25. 4. χρυσοῦς Ἀπόλλων—διὰ τὸ καὶ τὸ μέταλλον χρυσοῦ ἡλίῳ παρὰ τῶν παλαιῶν ἀνατίθεσθαι, ὡς τῇ σελήνῃ τὸν ἄργυρον, καὶ ἑτέρῳ τῶν πλανήτων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φέρεται. Similia p. 1401. 30.—p. 25. 11. quod σκᾶπτον pro σκῆπτρον.—p. 32. 14. καὶ τὸ φρασὶ Δωρικῶς παρὰ Πινδάρῳ pro φρεσί.)

Iterum p. 179. 14. Rom. (p. 339. Polit.) Πίνδαρος φησὶν,

ὅτι ἀνέηκέ με ἡ Μοῖσα,

ἤγουν ἀνέπεισε. et ὁ Πίνδαρος σ τ ρ α τ ό ν φησι ν ε φ ε λ ῶ ν Pyth. vi. 11.

CXXXVI. (p. 94. cxix.)

Idem. p. 75. (?) ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες ἔσχον ἔλαιον, ἐξ οὗ τινος ἐ λ α ι ο ῦ ν τ ο, εἰπεῖν κατὰ Πίνδαρον. Verbo ἐλαιοῦσθαι usus etiam Sophocles ap. Hesych. h. v.

CXXXVII.

Idem p. 128. l. 9. ab extr. καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος, κοινῶς διαβολεύς.—pag. 1406. 14. καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ δ ι ά β ο λ α ς ἄ ν θ ρ ω π ο ς.

CXXXVIII. (p. 87. xcv.)

Aristophanes grammaticus ap. *Eustath.* ad Iliad. λ. p. 877. 55. εἶτα φησὶν, ὅτι καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν. οὕτω δέ που, φησὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ. Iterum h. l. respicit p. 1649. 5.

CXXXIX. (p. 94. cxviii.)

Eustathius ad Hom. Iliad. p. 1221. 35. ἕτεροι δὲ τὸ, ἄλλοι, νοοῦσι κατὰ διαφορὰν εἴδους, ὡς τῷ γένει μὲν ἰχθύων ὄντων καὶ τῶν δελφίνων, τῷ δὲ εἴδει διαφερόντων· διὸ, φασὶ, καὶ Πίνδαρος ἰχθὺν παιδοφάγον τὸ κῆτος φησί.

CXL.

Idem ad Odyss. pag. 1430. 61. καὶ ἀργᾶντες ταῦροι, παρὰ Πινδάρῳ. Itidem pag. 1286. 3. cf. ad Hesych. in ἀργαίνειν. [Hoc pertinet ad Olymp. xiii. 99. HERM.]

CXLI. (p. 83. lxxix.)

Idem p. 1657. 12. ὥσπερ καὶ οἱ δελφῖνες ἐξ ἀνθρώπων γενόμενοι

φιλάνορα οὐκ ἔλιπον βιοτάν.

κατὰ Πίνδαρον.

CXLII. (p. 101. cxlv.)

Idem pag. 1917. 39. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ἐν ἐπιγράμματι Πινδάρου περὶ τοῦ Πανὸς τὸ

νομίων λησάμενος δονάκων,

ἤγουν ἐκλαθόμενος τῆς σύριγγος. Sumtum est fragmentum ex Epigrammate *Antipatri* Anthol. iv. p. 506. ed. Wech. Analect. ii. 19.

(Ex Epiniciis multa sunt loca laudata, quæ videre licet in Catalogo auctorum ab Eustathio laudatorum in Fabric. B. Gr. tom. i.)

CXLIII.

Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 467. Sicilia Τρινακρίη—οἱονεὶ Τρινακρίας, ὅ ἐστι, τρία ἐχούσης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ Λυκόφρων (v. 986.) τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα.

CXLIV. (p. 95. cxxiii.)

Auctor vitæ Homeri in *Galei* Opusc. myth. p. 283. Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι. SCHN. Ejiciendum est Χῖόν τε καὶ, quod jam monuit Wassenb. ad Iliad. α. p. 9.

CXLV. (p. 88. xcvi.)

Schol. Æschyli ad Choephor. 323. πυρὸς μαλερὰ γνάθος] ἡ γνάθος συνήθης, ὡς καὶ ὁ κρημνὸς παρὰ Πινδάρῳ, καὶ ἡ ἠχὼ παρὰ Σιμωνίδῃ. Forte Schol. lectorem

monere volebat de singulari vocis κρημνὸς usu, quem Pindarus frequentaverit. Eam enim pro præruptis litorum riparumque marginibus positam reperimus a Lyrico Ol. iii. 39. ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. Iterum Pyth. iii. 60. παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. Eadem ratione explicandus videtur κρημνὸς θαλάττας ἔσχατος supra in Fragm. lxxxiv. p. 78. (xii. 58.) quem locum ibi carpebat Aristides, nescio quam recte. cf. etiam Isthm. iv. 96. βαθυκρήμνου ἁλός. et Nem. ix. 95. βαθυκρήμνοισιν ἀκταῖς Ἑλώρου.

CXLVI. (p. 72. lii.)

Schol. Æschyli ad Eumenid. v. 2. πρωτόμαντιν Θέμιν. Πίνδαρός φησὶ πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ. Fabulam eadem satis obscuris verbis indigitare videtur *Euripides* Iphig. in Tauris v. 1260. sqq.

CXLVII. (p. 72. li.)

Idem ad Eumenid. v. 11. de Apolline, qui, Delo Delphos proficiscens, deverterat Athenas, illinc vero Delphos adierat: χαριζόμενος Ἀθηναίοις, καταχθῆναί φησιν (Æschylus) αὐτὸν ἐκεῖσε Ἀπόλλωνα, κᾀκεῖθεν τὴν περιπομπὴν (παραπομπὴν) αὐτῷ εἶναι. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Τανάγρας τῆς Βοιωτίας.

Ephorus ap. Strab. ix. p. 646. καθ᾽ ὃν χρόνον τὸν Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ἐπιόντα ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους—ἐξ Ἀθηνῶν ὁρμηθέντα ἐπὶ Δελφοὺς ταύτην ἰέναι τὴν ὁδὸν, ᾗ νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπουσι. γενόμενον δὲ κατὰ Πανοπίας, Τιτυὸν καταλῦσαι, ἔχοντα τὸν τόπον, βίαιον ἄνδρα καὶ παράνομον.

CXLVIII. (p. 75. lxi.)

Schol. Apollonii ad Argonaut. i. 61. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε λέγοντος·

Ὁ δὲ χλωρῆς ἐλάτῃσι τυπεὶς
ᾤχετο Καινεὺς, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

Cod. Reg. no. 2727. in Scholiaste habet: τυπεὶς ᾤχετ᾽ ἐς χθόνα, reliquis omissis. *Plutarch.* Comp. Stoicor. et Poet. p. 1057. D. ὁ Πινδάρου Καινεὺς εὐθύναν ὑπεῖχεν ἀπιθάνως ἄῤῥηκτος σιδήρῳ καὶ ἀπαθὴς σῶμα πλασσόμενος, εἶτα καταδὺς ἄτρωτος ὑπὸ γῆν

σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

ὁ δὲ Στωϊκὸς Λαπίθης, ὥσπερ ἐξ ἀ δ α μ α ν τ ί ν η ς ὕλης, ὑπ᾽ αὐτῶν, τῆς ἀπαθείας, κ ε χ α λ κ ε υ μ έ ν ο ς, οὐκ ἄτρωτός ἐστι—(de his v. ad Fragm. e Scoliis ii. p. 11.) καὶ ὁ μὲν Πινδάρου Καινεὺς βαλλόμενος οὐ τιτρώσκεται.—De fabula cf. etiam Schol. brev. ad Iliad. α. 264. Observ. Misc. x. p. 380. Eustath. ad Homer. p. 101. (t. i. p. 200. ed. Polit.) Hic vero Pindari locus satis firmum nobis argumentum suppeditat, quo demonstrari possit, auctorem Orphicorum Argonauticorum ad sequiorem ætatem pertinere, in quibus eadem de Cæneo leguntur, quæ Scholiastes Apollonii et Plutarchus a Pindari ingenio ficta atque excogitata esse perhibent. Quodsi vero carmina illa Orphica tum ætatis prodita exstabant et legebantur:

quidni Scholiastes Apollonii potius Apollonium sua ex Orphicis duxisse posuisset, ocive Orphici obiter tamen mentionem injecisset? Nec prætereundum hic est, quod nuper in Epistola ad Heynium a Dav. Ruhnkenio positum reperi (Virgilii t. iv. p. 237.), in Indice eorum scriptorum, quorum testimonia in Scholiis Apollonii afferuntur, nullum occurrere, qui non Augusti et Tiberii ætate superior sit. Locus Orphicorum Argonauticorum est v. 168. seqq.

ἢ νειὸς Καινῆος ἀφίκετο, τόν ῥά τε φασὶ
μισγόμενον Λαπίθαις ὑπὸ Κενταύροισι δαμῆναι,
θεινόμενον πεύκαισι πανυφλοίοις τ' ἐλάτῃσι·
καί ἑ ἀνατλῆσαι, καὶ ἀκαμπέα γούνατ' ἐρεῖσαι,
ζωόν τ' ἐν φθιμένοισι μολεῖν ὑπὸ κεύθεα γαίης.

Voces *ἢ νειὸς* initio corruptæ sunt; sed quomodo corrigendæ sint, mihi nondum liquet. SCHN. (f. *καὶ υἱὸς Καινῆος. Coronus.*)

CXLIX. (p. 76. lxii.)

Idem ad i. 411. *Αἰσωνὶς, πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης.*

CL. (p. 77. xliii.)

Idem ad ii. 479. ex Charone Lampsaceno refert narrationem de *Rhæco*, quam habet etiam cum multa lectionis varietate Etymol. M. v. *Ἀμαδρυάδες*. cf. Schol. Theocriti ad Idyll. iii. 13. et Tzetz. ad Lycophr. v. 480. Deinde vero addit Schol. Apollonii: *καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ Νυμφῶν ποιούμενος λόγον·*

Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι *.

Hinc *Plutarch.* Erotic. (p. 593. B.) p. 757. F. *Δρυάδες*

ἴσον δένδρου τέπμαρ αἰῶνος λαχοῦσαι *.

Iterum de Defect. Oracul. p. 415. D. *Πίνδαρος εἶπε τὰς Νύμφας ζῆν*

ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχούσας,

διὸ καὶ καλεῖν αὐτὰς Ἀμαδρυάδας. Ex narratione antecedenti de Rhœco facile patet, explicandum esse locum, quem *Fr. Schmid.* ex *Plutarchi* Quæst. Natural. nr. 36. retulit latine:

Tu parva molitrix favorum, perfidum
Quæ puniens Rhæcum stimulo pupugisti eum.

Disputat Plutarchus, quare apes impudicos præcipue petant; sed verba græca deficiunt in vulgatis editionibus Plutarchi ad finem; nec latina habemus, nisi in

[* Heynius adscripsit *λαχοῖσαι.*]

Gysberti Longolii versione, qui postremas quæstiones ex libro Mediceo transtulisse dicitur. Inde igitur Er. Schmid. fragmentum hoc duxisse videtur. Neque enim adhuc librum illum rarissimum videre mihi contigit.

CLI. (p. 98. cxxxiii.)

Schol. Aristoph. ad Plutum v. 210. de Lynceo: τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς καὶ δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν, ὥς φησι Πίνδαρος. Eadem habet Suidas v. Λυγκέως. Dubitat summus Hemsterhusius ad h. l. p. 68. an referenda sit annotatio ad Nem. x. 115.

Ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυ-
γάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει.

Equidem persuasum mihi habeo, verbum δολοφονήσαντα, in quo vir summus adhæsit, a Scholii auctore esse, adeoque ipsum illum Pindari locum paullo ante allatum respici. Quare aliud ad hunc numerum referendum est fragmentum, quod indigitat Hyginus fab. 37. de Argo nave: *Hanc navim factam Pindarus ait in Magnesiæ oppido, cui Demetrias est nomen.*

CLII. (p. 85. lxxxviii.)

Schol. Aristoph. ad Nub. 223. ubi Socrates loquitur:

Τί με καλεῖς, ὦ 'φήμερε;

ἐλέγετο δὲ Σωκράτης τὴν ὄψιν Σιληνῷ παρεμφαίνειν· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ οἷον τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σιληνοῦ φωνήν· ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παραγαγὼν τὸν Σιληνὸν τῷ Ὀλύμπῳ τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους·

Ὦ τάλας ἐφήμερε, νήπιε,
βάζεις μοι χρήματα διακομπῶν.

Ita enim hunc locum integriorem, quam in editis exstat, ubi est βαδίζεις—διακομπεύων, servavit Suidas in voce ὦ 'φήμερε. Schn. Forte fabulæ de Marsya et Olympo, de Sileno et Mida, e Pindaro fuere deductæ: v. c. apud Philostr. Imag. i. 20. 21. 22. Versus sic constituit Herm.

ὦ τάλας ἐφήμερε νήπιε, βά-
ζεις μοι χρήματα διακομπέων.

CLIII. (p. 97. cxxxi.)

Scholiastes ad *Aristophanis* Equites 623. 4.

Ὁ δ' ἄρ' ἐλασίβροντ' ἀναῤῥηγνὺς ἔπη
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων.

τὸ δὲ ἐλασίβροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου. Auctius hoc scholium in codice suo legerat Suidas, qui sub voce ἐλασίβροντα docet: Ἀριστοφάνης ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου·

ἐλασίβροντε παῖ Ῥέας,

ἀντὶ τοῦ ὡς ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενε. Sed fallitur Suidas in eo, quod ἐλασίβροντε Pindaro tribuit, in quo sine dubio ἐλασίβροντα lectum fuit. Similiter Olymp. iv. ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς.

CLIV. (p. 97. cxxxii.)

Scholiastes ad *Aristoph.* Acharn. v. 61. Ἱέρωνα μὲν βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ τὸν Συρακουσίων τύραννον. Etiam hunc locum exscripsit Suidas in v. βασιλεύς. Nescio an hæc observatio commode ad locum aliquem carminum residuorum possit referri, ut Pyth. i. 116.

CLV. (p. 86. xc.)

Schol. Aristoph. ad Vespas 307. sqq.

—— πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν, ἢ
πόρον Ἕλλας ἱερόν;

νῦν πόρον τὸν πορισμόν φησιν. ἐπήνεγκε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ Πινδαρικόν·

πανδείματι μὲν ὑπερπόντιον Ἕλλας πόρον ἱερόν.

quem locum aliis restituendum relinquo.

CLVI. (p. 86. xci.)

Schol. Euripidis ad Oresten 1621. ἱππίου τ' Ἄργους κτίται] οἰκήτορες· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ συὸς ὀρικτίτου παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου. ὀρεσκῷος ap. Homer.

Idem ad Phœniss. 689. ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ ὀρικτίτου συὸς παρὰ Πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου. In Scholiis ad Pindari Pyth. ii. 31. male legitur: ὀρικτίτου υἱὸς τοῦ ἐν ὄρεσι τεθραμμένου (pro ὑός.)

CLVII. (p. 93. cxvii.)

Proclus ad Hesiodum p. 103. a. ubi explicat ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες, hæc habet: Ο δὲ Πλούταρχος ἐξηγήσατο τὴν αἰτίαν, λέγων εἶναί τι θηρίδιον, ὃ καλεῖται κὶς, διεσθίον τὰ ξύλα· τοῦτο καὶ Πίνδαρον οὕτω καλεῖν περὶ τοῦ χρυσοῦ λέγοντα·

Κεῖνον οὐ σὴς, οὐ κὶς δάμναται.

ὡς ἄσηπτον. Codd. Paris. omnes, quod Gœttingæ testatus mihi est cel. *Köhlerus*, habent h. l. κεῖνον σὴς οὐ κὶς, unde vulgatum κεῖνο σὴς οὐ κὶς correximus. Ecce vero *Scholiasten Pindari*, qui ad Pyth. iv. 408. ex *Sapphone* laudat:

ὅτι Διὸς παῖς ὁ χρυσός·
κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς
δάπτει.

Unde necesse est, alteruter in auctoritate hac adhibenda memoria falsus fuerit; quem quidem errorem in Plutarchum cadere posse vix credo. Potuit etiam locus Scholiastæ Pindarici librariorum negligentia mutilari atque corrumpi. Equidem Wolfii diligentiam hic desidero. Schn. Pleniorem Sapphus locum v. in Schol. Pind. l. c. quem jam Valken. attigerat ad Ammon. p. 102.

CLVIII. (p. 92. cxii.)

Auctor brevium Scholiorum ad Iliad. κ. 435. [v. ibi Schol. Ven. et Eust. p. 817. 28.] Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾷξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης μιᾶς τῶν Μουσῶν. διάφορος δὲ τῶν καθ' ἑαυτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἐπῆλθε τοῖς ἄλλοις, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ· καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινε. Δείσασα δ' Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει. κατελθοῦσα δὲ ἡ θεὸς Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν· ἐπιστάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένῳ τῷ Ῥήσῳ, αὐτόν τε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος. Fabulæ varietatem doctissime explicat summus ille *Bachet de Meziriac* Comment. sur les Epitres d'Ovide tom. i. pag. 95.

CLIX. (p. 92. cxiii.)

Idem ad Iliad. φ. 194. [v. ibi Schol. Ven.] Ἡρακλῆς εἰς Ἅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, καὶ, δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῶον τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι, οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων, ἔλαβε τὴν παρθένον. Φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν Ἀχελῶον παρ' Ἀμαλθείᾳ τῇ Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. Δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι Ἀχελῶος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. Ἱστορεῖ Πίνδαρος.

CLX.

Schol. Ven. A. ad Iliad. α. 1. καὶ Πίνδαρος·

μαντεύεο Μοῦσα.

v. sup. cxxxv.

CLXI.

Schol. Lips. ad Iliad. β. 367. γνώσεαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίῃ. λείπει τὸ βουλῇ. ὡς Πίνδαρος. et ad ζ. 24. σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ. σκότιον ὡς λόγιον. τὸ γὰρ κύριον παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ. ut sit Σκοτίος.

CLXII.

Schol. A. B. Lips. ad Iliad. θ. 368. Pindarum laudant, quod centum capita Cerbero tribuerat.

CLXIII.

Schol. Ven. B. ad Iliad. ο. 137. μάρψει δ' ἑξείης. κυρίως, χερσὶ συλλήψεται. μάρη γὰρ ἡ χεὶρ, κατὰ Πίνδαρον. ὅθεν καὶ εὐμαρές.

CLXIV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. ρ. 98. ὁ Πίνδαρος ἶσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον

(excidit θεῷ) ὑποτρέσσαι ἐκέλευσεν, ἐπίσης τὸν θεὸν καὶ τὸν φίλον θεῷ, ἄνδρα θεοφιλῆ.

CLXV.

Schol. Ven. A. ad Iliad. χ. 51. ὀνομάκλυτος.—κατὰ σύνθεσιν οὐν ἐστιν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ, καὶ περίκλυτος.

CLXVI. [v. supra p. 38. vi.]

Porphyrius ad Iliad. κ. 252. [v. Schol. Ven.]

κατὰ μὲν φίλα τέκνα ἔπεφνε θάλλοντα ἥβᾳ δυώδεκα, αὐτόν τε τρίτον. καὶ τετράτῳ αὐτὸς πεδάθη.

φησὶν ὁ Πίνδαρος, ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ. De Hercule insaniente puto dicta fuisse. Fuit τέκνα πέφνε et ἅβᾳ: *liberos xii. juventa florente occidit una cum decimo tertio; in decimo quarto autem coercitus fuit*, scil. ne amplius sæviret.

Loca ex Epiniciis citantur passim: ut Pyth. x. 93, 94. a Schol. Lips. ad Iliad. α. 469. Laudantur quoque Schol. Lips. a Schneidero ad Iliad, γ. 307. ε. 366. verbis non adscriptis.

CLXVII. (p. 93. cxvi.)

Schol. Pindari ad Olymp. ii. 16. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι οἱ Θήρωνος πρόγονοι οὐδόλως εἰς τὴν Γέλαν κατῆραν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὴν Ἀκράγαντα ἀπὸ Ῥόδου, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος λέγει·

. . . . ἂν δὲ Ῥόδον κατῴκισθεν·
ἔνθ' ἀφορμαθέντες ὑψη-
λὰν πόλιν ἀμφινέμονται·
πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες,
εἵπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος.

(Est ex emendat. Hermanni εἵπετο pro ἕπετο.)

CLXVIII. (p. 102. cxlvii.)

Idem ad Ol. viii. 64. Ἰσθμὸν ποντίαν] ἐπίφορός ἐστι πρὸς τὰ θηλυκὰ, ὡς τό· Εὐδίνᾳ Ταρταρίᾳ. ὡς καὶ νῦν· τῇ Ἰσθμῷ. Sed locus hic corruptus esse videtur. Respexit enim Scholiastes ad Pyth. i. 29. ubi ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ legitur.

CLXIX. (p. 102. cxlvii.)

Idem ad Ol. x. 17. ubi legebat: νέμει γὰρ ἁ τραχεῖα πόλις Λοκρῶν. hæc tradit: τραχεῖα δὲ εἰκότως ἂν λέγοιτο λοφώδης οὖσα καὶ ἐπιθαλασσίδιος· αὐτὸς γάρ φησιν·

. . . . . οἵτ' ἀργίλοφον
πὰρ Ζεφύροιο κολώναν.

CLXX. (p. 103. cxlviii.)

Idem ad Ol. x. 58. νώνυμος βρέχετο πολλᾷ νιφάδι] τὸ βρέχετο ἀντὶ τοῦ κατεσιωπᾶτο φησί· συνήθως γὰρ τὸ βρέχεσθαι ἐπὶ τοῦ σιωπᾶσθαι τίθησι· καὶ ἀλλαχόσε

μησὶ γὰρ βρεχέσθω.

τινὲς δὲ οὕτως, ἐκρύπτετο νιφάδι τῇ περὶ τὸν Οἰνόμαον ἀδοξίᾳ. Eodem modo poeta utitur verbo hoc Isthm. v. 65. ἀλλ᾽ ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ. In ipso Scholio latet nescio quæ lectionis varietas, quam tamen animi conjectura investigare atque assequi nondum potui. Requiritur enim pro vulgato νιφάδι verbum aliquod græcum, quod grammaticus subjecto altero ἀδοξίᾳ interpretatus est. Schn. νιφάδα tropice acceptum per ἀδοξίᾳ interpretati erant.

CLXXI. (p. 86. xcii.)

Schol. Pindari ad Pyth. ii. 31. ubi docet, κτίλον pro τιθασσὸν, συνήθη, poni, locum Pindari affert;

ἔνθα ποιμένες κτιλεύον-
ται κάπρων τε λεόντων τε.

in quo κτιλεύεσθαι per τιθασσεῦσαι explicat. cf. *Observ. Misc. Nov.* i. p. 87. (an ποῖμναι?)

CLXXII. (p. 103. cxlix.)

Idem ad Pyth. ii. 128. ἐν Αἰολίδεσσι δὲ χορδαῖς ἤγουν Βοιωτίαις· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Πίνδαρος· ἐπεὶ οἱ Αἰολεῖς κιθαρῳδοί. τὸ δὲ μέλος Αἰολικῷ ῥυθμῷ συνέταξε· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ

Αἰολεὺς ἔβαινε
Δωρίας κέλευθον ὕμνων.

Forte legendum: Δωρίων vel Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.

CLXXIII. (p. 103. cl.)

Idem ad Pyth. iv. 4. δύναται καὶ τοὺς Δελφοὺς λέγειν· (Λατοΐδας) ἑτέρωθι γὰρ Ἀπολλωνίδας αὐτοὺς προσηγόρευσε·

--- Δελφοὶ θεμιστῶν
ὕμνων μάντιες Ἀπολλωνίδαι.

CLXXIV. (p. 104. cli.)

Grammaticus vetus apud *Scholiast.* ad Pyth. iv. 25. εἰώθασι δὲ οἱ περὶ τὸν Πίνδαρον συμπλέκειν τὰ τῶν χωρῶν ἢ τῶν πόλεων καὶ τὰ τῶν Ἡρωΐδων ὀνόματα διακοινοποιοῦντες. οἷον·

εὐάρματε, χρυσοχίτων,
ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα.

τὸ μὲν εὐάρματε τῆς πόλεως, τὸ δὲ χρυσοχίτων τῆς Ἡρωΐδος.

CLXXV. (p. 104. clii.)

Scholiastes ad Pyth. iv. 106. ὅτι δὲ τὰς περὶ τὰ θεῖα μύστιδας καὶ Μελίσσας φησὶν, ἑτέρωθι ὁ αὐτός φησι·

ταῖς ἱεραῖς Μελίσσας τέρπεται.

Ad hunc vero locum referenda sunt, quæ *Didymus* ap. *Lactantium* de falsa relig. i. c. 55. §. 13. tradit: *Didymus in libris* ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς *ait, Melissea, Cretensium regem, primum diis sacrificasse, ac ritus novos sacrorumque pompas introduxisse. Hujus duas fuisse filias, Amaltheam et Melissam, quæ Jovem puerum lacte caprino ac melle nutrierunt; unde poetica illa fabula originem sumsit, advolasse apes, atque os pueri melle complesse. Melissam vero a patre primam sacerdotem Matri magnæ constitutam; unde adhuc ejusdem Matris antistites Melissæ nuncupantur. Sive igitur a Melisseo, ut Didymus tradidit, colendorum deorum ritus effluxit, sive ab ipso quoque Jove, ut Euhemerus tradit, de tempore tamen constat, quando dii coli cœperint.* Cfr. ad hunc Lactantii locum *Porphyrii* Quæst. Homeric. ubi est: καὶ τὰς Δήμητρος ἱερείας, ὡς τῆς χθονίας θεᾶς μύστιδας, Μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, αὐτήν τε τὴν Κόρην Μελιτώδη (Theocrit. xv. 94.) σελήνην τε οὖσαν γενέσεως προστάτιν Μέλισσαν ἐκάλουν. Iterum *Porphyrius* de antro Nymphar. pag. 261. *Hesych.* μητροπόλους τὰς πάλαι Μελίσσας. Idem: Μέλισσαι αἱ τῆς Δήμητρος μυστίδες. Cf. Schol. ad Euripid. Hippolyt. v. 77. Schol. ad Pind. Pyth. iv. 106. Spanh. ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 110.

CLXXVI. (p. 104. cliii.)

Idem ad Pyth. iv. 207. εὐεπιφόρως δὲ ὁ Πίνδαρος λευκίππους καλεῖ αὐτούς·

—— λευκίπ-
πων Μυκηναίων προφᾶται.

Idem ad v. 313. monet, Pindarum alibi Orpheum non Apollinis, ut fecit Pyth. iv. 313., sed Œagri fil. tradidisse.

CLXXVII. (p. 104. cliv.)

Idem ad Pyth. viii. 53. αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν] φρατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλιδῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γενομένου. καὶ ἐν ἄλλοις αὐτός·

Μιδυλίδου δ' αὐτῷ γέννα.

(Hermanno γενὰ scribendum videtur.)

CLXXVIII. (p. 105. clv.)

Idem ad Pyth. viii. 77. ὅτι Ἄβας ὁ Λυγκέως, πατὴρ Ταλαοῦ, ἐξ οὗ Ἄδραστος, ᾤκησε τὸ Ἄργος, εἶτα μετέστη εἰς Εὔβοιαν. Ὅτι δὲ Λυγκέως Ἄβας, ἐξ ἐκείνου δῆλον·

--- Σφαγὰς δὲ Δαναοῦ
παρθένων Λυγκεὺς φυγὼν
Ἄβαντα φύει διάδοχον τυραννίδος.

Er. Schmid. in fragm. edidit δάδοχον. SCHN. Tragici potius versus sunt. [Mihi certo lyrici esse videntur. HERM.]

CLXXIX. (p. 105. clvi.)

Erasmus in Chiliad. i. Cent. 10. Adag. 73. ait, Pindarum alicubi ἄφθογγον γάμον dixisse *nuptias clandestinas*, in quibus non decantatur Hymenæus; quem locum etiam *Er. Schmid.* securus in fragmenta sua retulit. Ego tamen nondum reperire potui, quinam veterum scriptorum ῥῆσιν hanc ex Pindaro laudaverit; verum imposuisse videtur Erasmo memoria, quod olim legerat in Scholiis ad Pindarum Nemeae. iii. 60. de amore Pelei in Thetin: περὶ δὲ τῆς μεταμορφώσεως αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς φησὶν ἐν Τρωΐλῳ·

ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους,
τῇ παντομόρφῳ Θέτιδι συμπλακείς ποτε.

CLXXX. (p. 105. clviii.)

Pindari esse suspicor locum, quem habet Scholiastes ad Nem. vii. 89. sine auctoris nomine, quod fere ubique in locis Pindaricis laudandis omittit:

. . . . ὁ γὰρ ἐξ οἴ-
κου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

CLXXXI.

Schol. ad Nem. vii. 87. ὅλως ἀποδέχεται Πίνδαρος τὴν μετὰ συνέσεως τόλμαν·

Τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν.

si Pindari modo est: *audacia animosa et prudentia provida eum servavit.*

CLXXXII. (p. 105. clvii.)

Schol. ad Nem. vii. 103. Εὐξενίδα] ὡς ἀπό τινος Εὐξένου τῆς ὅλης φρατρίας ἀφηγουμένου, ὡς Κοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε καλεῖν τοὺς Θεσσαλούς. ubi legendum Σκοπάδας.

CLXXXIII.

Schol. ad Isthm. v. pr. λέγει δὲ ἤδη τετελευτηκότα τὸν Πυθέαν·

κεἴ μοί τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων.

CLXXXIV. (p. 92. cx.)

Schol. Sophoclis ad Œd. Tyr. v. 894. εἰς τὸν Ἄβαισι ναὸν] Ἄβαι τόπος Λυκίας, ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. ἢ διὰ τῶν Σαμίων, ὅτι καὶ ἐκεῖ μαντεύονται, ὡς καὶ Πίνδαρος. quæ quidem verba fœdis erroribus commaculata aliis expurganda lubens concedo. Videtur latere nomen Φωκέων. v. Intpp. Strabonis ix. p. 646. Stephani Byz. voc. Τίγυρα et v. Ἄβαι.

CLXXXV.

Idem Argum. Ajacis: περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος.

CLXXXVI. (p. 80. lxxi.)

Gellius Noct. Att. xx. 7. *Mira et prope adeo ridicula diversitas fabulæ apud Græcos deprehenditur super numero Niobæ filiorum. Nam Homerus pueros puellasque ejus bis senos dicit fuisse; Euripides [et Pindarus] bis septenos; Sappho bis novenos; Bacchylides et Pindarus bis denos; quidam alii scriptores tres fuisse solos dixerunt.* Liquet locum hunc esse depravatum; sed qua ratione sit emendandus, nec quæsivi, nec adeo operæ esse existimavi. *Ælianus* Var. Hist. xii. 36. de eadem re agens ait: Ἀλκμὰν δέκα φησὶ, Μίμνερμος εἴκοσι καὶ Πίνδαρος. Lasum vero Hermionensem memorat bis septenos Niobes filios numerare. *Pherecydis* aliorumque auctorum sententias exhibet præclarum scholium ad *Euripid.* Phœniss. 162.

CLXXXVII. (p. 80. lxxi.)

Tertullianus de corona militis c. 7. *Hercules nunc populum capite præfert; nunc oleastrum; nunc apium. Habes tragœdiam Cerberi, habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat, interfecto Delphico dracone, lauream induisse, qua supplicem.* (Tragœdia Cerberi, si recte scribitur, significare debet tragœdiam aliquam, in qua Hercules ex inferis rediit, ut in Alcestide Euripidis, oleaginea corona redimitus.)

CLXXXVIII. (p. 99. cxl.)

Servius ad Virgil. Ge. i. 14. de Aristæo: *Hic, ut etiam Sallustius docet, post laniatum a canibus Actæonem filium matris instinctu Thebas reliquit, et Ceam insulam tenuit primo adhuc hominibus vacuam; post ea relicta cum Dædalo ad Sardiniam transitum fecit. Huic opinioni* Pindarus *refragatur, qui eum ait de Cea insula in Arcadiam migrasse, ibique vitam* (Heins. legit *villam*) *coluisse. Nam apud Arcades pro Jove colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari.* De Aristæo vide ipsum Pindarum Pyth. ix. 115. ibiq. Heyn. Magnam et rudem locorum molem congessit auctor *Dissertationis de Aristæo*, Gœttingæ 1774. editæ, qui saltem aliquam orationis latinæ laudem ea opera meruisse videtur.

CLXXXIX. (p. 100. cxli.)

Idem ad Ge. i. 16. *Pindarus Pana ex Penelope filium dicit, unde multi* etc. ubi in Mto. G. est: *Pana Pindarus ex Apolline et Penelope in Lyco monte editum scribit, qui a Lycone rege Arcadiæ Locus* (emendant *Lycæus*) *mons dictus.* Narrationis varietatem explicat *Bachet de Meziriac* Comment. sur les Epitres d'Ovide t. j. pag. 104.

Nescio an huc pertineat glossa, quam in *Etymologico Gudiano Mto* reperi: Λυκάων Λυκάονος. ὄνομα κύριον. υἱὸς Πινδάρου. Forte tamen respexit notum Homeri locum: ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;

CXC. (p. 80. lxxi.)

Priscianus de metris comicis p. 13. l. 27. sqq. *Pindarus, teste Heliodoro* (f. *Herodoro*), ἀντίστρεψιν, *hoc est, convertit rhythmum iambicum hoc modo:*

Πεπρωμέναν ἔθηκεν μοῖραν μετατραπεῖν
ἀνδροφθόρον. οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη.

in secundo iambo pyrrhichum secundum et trochæum et quartum spondeum posuit. Idem:

Τροχὸν μέλος αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολάς.

hic iambus in tertio trochæum habet, et in quarto spondeum. Idem:

Αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων.

hic quarto loco spondeum posuit. Idem:

Ἐν δ' ἀσκίοισιν πατὴρ ἦν ἐεινοώας.

in hoc quoque iambo trochæum in tertio loco posuit, et in quarto spondeum. Idem:

Δι' οὐδὲν προσαιτέων ἐφ' ἰτζάμεν ἐπί.

hic similiter in quarto loco spondeum habet. Itaque puto Horatium—Idem Heliodorus ostendit, Pindarum etiam trisyllabos in fine versus posuisse;

Νόμων ἀκούοντες θεοδμήτων κέλαδον.

Ecce in hoc iambo in fine tribrachyn posuit, qui nec concatenatus esse potest cum consequente, quippe in consonantem desinens. Alterum et quintum fragmentum equidem non extrico; in quarto suspicor esse legendum ἦεν Οἰνόας. Schn. Adscripsit Prisciani locum et de eo disputavit *Hermann.* de Metris p. 96. sqq.

ADDENDA

AD FRAGMENTA PINDARI;

PLERAQUE

A SCHNEIDERO V. C.

Ad p. 3. iii. Jure dubitat Schneiderus, an carmen aliquod Pindari in Glaucum pugilem extiterit. Non Pindari, sed Simonidis carmen nobile fuit, quod alii in Glaucum, alii in Scopam, alii in alios scriptum esse putarunt: v. Quinctil. Inst. Orat. xi. 2. 14. In Pindarum idem, quod Simonidi, tribuitur, perperam transfert Solin. c. i. p. 8. E.

Ad p. 4. Versus Pindari sic ordinat Tyrwhitt ad Strabon. p. 17.

ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ
κτίστορ Αἴτνας.

Notavit Schneid. et p. 5. ad Schol. Aristoph. ἀκλεὴς δ' ἔβα, Brunckium ad e. l. suspicari, a Pindaro scriptum fuisse deinceps:

ἀκλεὲς δ' ἔβα
ζεῦγος ἡμιόνων ἄνευ ἅρματος.

Ad p. 8. Idem notavit, Scolion simile ap. Plutarch. in Erotico (p. 761. A. B.) emendatum ab Hadriano Junio Animadversa. iii. 7. ὦ παῖδες, οἳ Χαρίτων τε καὶ πατέρων τε ἐλάχετε ἐσθλῶν, μὴ φθονεῖτε ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν. σὺν γὰρ ἀνδρίᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς Ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν. Esse autem hanc Venerem Corinthiam Melænidem vel Melanidem dictam, ap. Pausan. ii. 2. 115. (quo nomine illa et alibi templa habuit.) Ab Medea templum extructum esse ferebatur: v. Plutarch. de malign. Herod. p. 871. B. Schol. Pind. Ol. xiii. 32. Est hoc illud templum opulentum, quod plures quam mille ἱεροδούλους aluit: v. Strabon. viii. p. 581. A. Quod feminarum sacrarum nomen etiam aliis in templis occur-

rit: in Inscriptionibus passim, v. Chandler. no. cl-clvi. improprie de Pythia in templo Delphico ap. Schol. Eurip. Phœn. 230.

Ad p. 14. Παρθένια. ubi excitatur locus Dionysii Halic. de Demosth. Ibi χωρὶς ὅτι μὴ τὰ Παρθένεια καὶ εἴ τινα τούτοις ὅμοια. ὅτι μὴ emendatum firmat codex Paris. a Capperonnerio collatus, qui reliqua sic legit: καὶ εἴ τινα τούτοις ὁμοίας ἀπαιτεῖ κατασκευάς. διαφαίνεται δέ τις ὁμοία καὶ τούτοις εὐγένεια καὶ σεμνότης ἁρμονίας, ἀρχαῖον φυλάττουσα πῖνον.

p. 16. l. 9. Diversa esse carmina viderat quoque Wyttenbach. ap. Larcaer. Herodote to. iv. p. 408.

p. 27. l. 6. ubi Canterus in Fragmentum ex Strabone intulit vocem ἀγχιτόκοις. Recte; ex codice debuit petitum esse a Cantero. Nam et Cod. Mosqu. Strabonis ita exhibet. ἀλλὰ καινογενὴς (f. Κοιογενὴς) ὁπότ᾽ ὠδίνεσι θοαῖς ἀγχιτόκοις ἐπέβαινεν. Pro πρέμνων ibi legitur πρυμνῶν. Possunt defendi πρυμνὰ χθόνια. In seqq. ἂν δ᾽ ἐπὶ κράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες. Ita ἀνέσχεθον κίονες πέτραν ἐπὶ κράνοις, quod vix sanum; etsi τὸ κράνον designare potest τὸ κάρηνον. Non magis præferendum ἔνθα τόκοις—.

p. 30. vi. ad Aristidis locum videndus Tho. Canter. Var. Lect. ii. 22.

p. 41, 42. Ἀχεῖτε ὀμφᾷ vel, ut in Apollonio Dyscolo legitur, ἀχεῖται ὀμφαί. Ruhnken. ad Hymn. in Cer. 496. scribendum censet ἀχείτω ὀμφαί. Duo alia exempla, quæ ex Herodiano in Diatriba p. 95. numerantur in Fragmentis Pindari, tam corrupta sunt, ut nihil intelligas.

p. 43. In loco Strabonis x. p. 719. nec Cod. Mosqu. ullam medelam suppeditat. Est in eo σχοινογονίας ἀοιδά, et σοὶ μὲν κ. est χειμάτερ, et μεγάλαι (forte μεγάλᾳ ad σοὶ, vel μεγάλα sc. μᾶτερ). Mox firmatur ex eo ἐν δὲ καχλάδων. Jacobs in illa: Σοὶ μὲν κατάρχει, etsi paullo audacius, sententiam bonam intulit sagaciter conjectando: σοὶ μὲν πατάγημα, μᾶτερ, πάρα μεγαλοβόμβων κυμβάλων. ἐν δὲ καὶ χαλκόδετα κρόταλα αἰθομένα τε δαῒς ἀπὸ ξανθᾶς πεύκας.

p. 45. ad Dithyr. x. add. Plutarch. Lacon. Apophth. Divers. p. 232. E.

p. 59. xxx. add. loc. Plutarchi Amator. p. 763. C.

p. 63. ad fragment. ex Plutarch. de frat. amore p. 483. κλῦθι, Ἀλαλὰ, spectat alter locus de Gloria Athen. p. 349. C.

p. 72. lxi. Fragmenti hujus ex Athenæi Excerpto ultimi duo versus leguntur quoque sine Pindari nomine ap. Eustath. ad Iliad. ω. p. 1367. 30.

p. 74. lxviii. Hephæstionis locum exscripsit una cum Pindari fragmento Plotius de metris p. 2663. Putsch.

p. 80. xc. ad Philostratum: qui de Nili fontibus laudat Pindarum. Scripserat *Porphyrius* περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν ap. Eudociam p. 364. ex Suida.

[Subjungam quoque aliquot Fragmenta nuper animadversa:

Nescio an ad Pindarum referendum sit, quod apud Didymum Alex. legitur de Trinit. dei lib. iii. c. 1. p. 320. ed Bonon. Θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει. ita enim est legendum pro ἀοιδὰ φοιτεύει. *carminis quoque suavitatem impertit.* Priora ὁ τὰ πάντα τεύχων convenit cum laudatis e Clemente: Fragm. p. 84. lin. 21.

p. 50, 51. *κουροτρόφος ἐλπὶς* etiam apud Jo. Chrysostomum adv. oppugnat. vitæ monast. lib. iii. 10. t. i. Opp. p. 74. d. Montf. occurrit.

p. 63. in versu ex Plutarcho *μανίαι τε ἀλαλαί τε ὀρινομένων* legit *μανίᾳ τε ἀλαλᾷ τε* Tyrwhitt. ad Aristot. Poet. p. 172.

Schol. Ven. Iliad. ο. 137. *μάρψει — κυρίως χερσὶ συλλήψεται. μάρη γὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Πίνδαρον. ὅθεν καὶ εὐμαρές.*

ibid. v. 256. *καὶ Πίνδαρος "χρυσάορα Ὀρφέα" φησί.*

Philodemus de Musica col. xxi. 8. Monim. Herculanens. t. i. p. 91. *καὶ τὸν Πίνδαρον οὕτω νομίζειν, ὅτ' ἔφη "θύσων ποιήσεσθαι διθύραμβον"* *se divino spiritu percitum facturum esse dithyrambum.*

Apollonius Dyscolus in Excerpt. Grammat. ad calc. Maittairii de Dialect. per Reiz. p. 428. *μιν. Ἴωνες διὰ τοῦ μ. Δωριεῖς διὰ τοῦ ν. τάσσεται ἐπὶ πλήθους. ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκυλίσθη νιν.* (an *ἐξεκύλισσέ νιν*?) *Πίνδαρος Ἰσθμιονίκαις·*

προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

Illud animo teneri velim, quoties a me in Notis ad Pindarum Fragmenta laudantur, numeros paginarum editionis prioris Schneideri esse intelligendos. *Ex Addendis.*]

[Quinctilianus x. 1. 109. de Cicerone: *non enim pluvias, ut ait Pindarus, aquas colligit, sed vivo gurgite exundat.*

Ad Fragment. p. 148. de Sileno cf. Creuzeri *Studien* ii. p. 293.

In Fragmenta Pindari Observationes Jacobsii in *Biblioth. d. alt. Litter. u. Kunst St.* 2. 1787. *Ex Schedis.*]

[Strabo lib. xv. p. 1038. B. *περί τε τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγειν Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις.*

Dubitari potest an Pindari sit, quod idem Strabo ix. p. 633. B. affert, ubi Pindari, et obiter Alcæi mentione prægressa, ita scribit: *μυθεύεται δ' Ἀπόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελίαις, προφήτης τοῦ μαντείου, κατὰ τὸ Πτῶον ὄρος, ὅ φησιν εἶναι τρικόρυφον ὁ αὐτὸς ποιητής· καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτώου κευθμῶνα κατέσχε. καὶ τὸν Τήνερον καλεῖ ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα.* Codex ibi omnium antiquissimus:

. . . . . . Πτῶον ὄρος ὅ φησιν εἶναι τρικόροφον ὁ
. . . . . . Καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτῶου κευθμῶ
. . . . . . αὶ τὸν Τήνερον καλεῖ, ναοπόλιν μάντιν
. . . . κλέα.

Nihil certe in his, quod Alcæum prodere videatur. Herm.]

I.

ORDO FRAGMENTORUM.

* *Quod si Fragmenti in priore edit. lecti sedem quæsiveris in nova editione: videndum est, e quo scriptore illud petitum sit; tum in nova edit., quæ ad auctorum nomina secundum temporum, quibus vixerunt, ordinem digesta est, scriptoris nomen quærendum est, saltem ope Indicis, qui hic subjicitur.*

II.

INDEX AUCTORUM

E QUIBUS FRAGMENTA CONGESTA SUNT.

Plutarchus:	Inc. xix - l.		
	p. 422.	Marii	p. 57. xxiii.
	523.	Niciæ	p. 58. xxiv.
	909.	Demetrii	p. 48
	Tom. ii. p. 17. C.	de audiendis poetis	p. 18. i.
	65. B.	de discrim. adul.	p. 58. xxiv.
	68. C. D.		- - xxv.
	86. A.	de profect. in virt.	p. 80. lxxxvi.
	88. B.	de util. ex inim. cap.	p. 58. xxvi.
	91. A.		p. 12. ii.
	— E.		p. 59. xxvii.
	104. A.	de consolat. ad Apollon.	- - xxviii.
	109. A.		p. 34. ii.
	116. D.		p. 59. xxix.
	120. C.		p. 17. i. et 19. ii.
	167. C.	de superstit.	p. 69. l.
	— E.		p. 59. xxx.
	232. E.	Apophthegm. Lacon.	p. 107
	318. A.	de Fort. Rom.	p. 60. xxxi.
	322. C.		- - xxxii.
	347. F.	de Glor. Athen.	p. 39
	349. C.		p. 107
	350. A.		p. 45. et p. 64. xl.
	365. A.	de Iside et Osiride	p. 60. xxxiii.
	394. A.	de Εἰ apud Delphos	p. 61. xxxiv.
	397. A.	de Pyth. orac.	p. 31. vi.
	403. A.		p. 62. xxxiv.
	405. B.		- - xxxv.
	413. C.	de Orac. def.	p. 60. xxxiii.
	415. D.		p. 96. cl.
	417. C.		p. 62. xxxvi.
	451. D.	de virt. mor.	p. 63. xxxvii.
	456. E.	de cohib. ira	- - xxxviii.
	457. B.		p. 64. xxxix.
	472. C.	de tranquill. animi	p. 63. xxxvii.
	477. B.		p. 50. iii.
	480. B. C.	de fratrum amore	p. 50. iii.
	483. D.		p. 63. xxxvi.
	550. A.	de sera num. vindicta	p. 56. xix.
	552. B.		p. 64. xl.
	558. A.		p. 12. ii.
	562. A.		p. 64. xli.
	567. F.		p. 65. xlii.
	602. E.	de Exilio	- - xliii.
	617. C.	Quæst. Conv. i. 2.	p. 77. lxxviii.
	618. B.		p. 56. xix.
	623. B.		p. 63. xxxvi.
	643. D.	ii. 10.	p. 66. xliv.
	673. F.	v. 3.	p. 60. xxxiii.

GODOFREDI HERMANNI

DISSERTATIONES

PINDARICÆ.

PRÆFATIO.

Non minus Heynio, viro de studiis litterarum, si quisquam nostra memoria, eximie merito, quam mihimet ipsi hoc debebam, ut, quum iterum typis describeretur editio Pindari ea, in qua ille pro sua in me voluntate meas esse partes quasdam voluerat, quæ tum scripsi, recognoscerem, et, si quid hodie minus placeret, mutarem atque corrigerem. Sed quum viderem, disputationes illas, præsertim post Boeckhii diligentem operam, ita retractandas esse, ut, etsi jam præteriri multa possent, tamen alia, in quibus ab illo dissentirem, tanto diductius essent explananda, tantæ hoc magnitudinis, tantique laboris opus fore intelligebam, ut non videretur, nisi in recensione nova Pindari recte collocari. Accedebat, quod eo ipso tempore Elementa doctrinæ metricæ edebam, in quibus si non omnia, at præcipua tamen, in quibus mihi discedendum a Boeckhio est, indicata reperientur. Quare contrahendam duxi hanc operam, ita ut, omissis, quæ illo in libro satis explicata viderentur, ea, quæ olim ad Heynium miseram, pro hodierna rei conditione correcta darem: quoque lectôrum commoditati consuleretur, quæ in epistola ad Heynium, quinto prioris editionis volumini addita, scripseram, adnotationibus ad ipsa Pindari carmina suis locis insererem. Primæ autem

dissertationi, quæ de metris Pindari est, duas adjeci dissertationes Academicas, quarum prior, quæ est de dialecto Pindari, edita est anno CIƆIƆCCCIX. altera, in qua de metrorum quorumdam mensura rhythmica disputatur, anno prodiit CIƆIƆCCCXV. Utramque ita, ut primo editæ sunt, sine ulla mutatione dare placuit, nisi quod paucas adnotationes adjeci; et priorem quidem eam ob caussam, ut lectores, quoniam sæpe a Boeckhio ea dissertatio commemorata est, quid a me scriptum esset, ne lateret. Additi his duabus dissertationibus in margine sunt numeri paginarum primæ editionis, quibus et ego in iis citandis et Boeckhius aliique usi sunt. Præterea multa in iis, quæ ad fragmenta Pindari contuleram, mutavi: hic illic etiam aliquid iis, quæ Schneiderus et Heynius adnotarunt, inserui, sed ita ut hæc additamenta uncis quadratis distinguerem. Indices aliquot vocabulis auxi, citationesque addidi nonnullas Eustathii.

DISSERTATIO I.

DE

METRIS PINDARI.

ETSI metricarum commentationum subtilitatem non ita seposueram, ut numquam ad eam rediturus essem, non sperabam tamen fore, ut tam brevi ad hanc rem recolendam atque integrandam excitarer. Nam quum hoc genus studiorum non modo operosissimum esse, sed sæpe etiam tædio abundare sensissem, non aliter in eo elaborare constitueram, nisi ut metri restituendi molestias criticæ artis atque interpretationis jucundidate lenirem. Mutatum tamen hoc repente fuit consilium, quum litteræ a Chr. G. Heynio mihi allatæ sunt, plenæ humanitatis ac benevolentiæ, quibus ille gratum sibi fore significabat, si novæ editioni Pindari, quam ipse pararet, disputationem de ejus poetæ metris adjicerem. Quam rem etsi plenam difficultatis et molestiæ esse prævidebam, tamen, quominus eam in me recipere dubitarem, tum ipsa viri celeberrimi honorifica de me existimatio, tum excolendæ etiam perficiendæque artis metricæ haud levis cupiditas effecit. Nam quum in omni scientiæ genere diuturno usu atque assidua exercitatione alia clarius intelligi, alia confirmari, alia refelli, tum nova quoque accedere necesse sit, nolebam hanc mihi opportunitatem eripi, qua, quæ olim de metris scripsissem, crescente exemplorum copia experientiæque tractatione aut corrigi, aut novis incrementis augeri posse viderentur. Itaque quo tutius in omni hoc negotio versarer, principio Pindarum celeri et subitaria lectione perlegi, ut intelligerem, utrum certis quibusdam metris maxime uteretur, an nulla lege, qui ubique apti viderentur, numeros fingeret. Id quum agerem, vehementer miratus sum, nullum in toto Pindaro carmen reperiri, cujus perspecta a criticis numerorum ratio esset. Quod quo facilius tamen fieri poterat in Pindaro, qui et integrior multo tragicis atque Aristophane ad nostra tempora permansisset, et propter antistrophicorum crebrius iteratorum commoditatem apertiores numerorum juncturas haberet: eo certius licet conjicere, quantæ sint iis superandæ difficultates, qui illorum poetarum, quos dixi, numeros emendare student. Neque vero pauci in ipso Pindaro loci sunt, in quibus dubium videatur, quo genere metri usus sit. Quare adumbrata cujusque carminis forma, quam deinde, comparatis inter se aliis similibus

numeris, notataque consuetudine Pindari, corrigerem et conformarem, singula Pindari metra descripsi, e quorum comparatione cognovi, id quod ante suspicatus eram, non admodum multa metra, quæ certam ac stabilem formam haberent, in Pindaro inveniri, in iisque esse quædam, alibi nusquam animadvertissem; cætera omnia eum ad suum sensum, nullaque observata usus constantia effinxisse. Itaque sæpius repetita lectione operam dedi, ut Pindari numeros restituerem, quod quoad fieri possit, infra dicetur, simulque ea, quæ contra metrum vel in libris scripta essent, vel a criticis male illata, indicarem atque corrigerem. Nam qui hactenus Pindari numeros emendare conati sunt, ii non solum multa præterierunt, sed plurima etiam temere novarunt. Quorum primus Erasmus Schmidius, qui majorem a diligentia quam ab ingenio commendationem habet, non est ausus deserere auctoritatem scholiastæ metrici, hominis prorsus indocti. Pauwius autem, homo veterum metricorum erroribus plane imbutus, suam ipsius imperitiam adjunxit. Nec deinde fuit, qui de metris Pindari disputaret, donec Io. Aloys. Mingarellus, Italus, mutanda versuum distributione novam emendandi metri viam aperuit. Hujus tum conjecturas de Pindari odis, Bononiæ a. 1772. editas, tum alias ineditas emendationes, quas Heynius nobis miserat, diligenter consuluimus, in quibus Mingarellus, etsi sæpius veram metrorum rationem assequutus est, tamen, quoniam nesciebat, quæ caussæ essent distribuendorum versuum, ingentem numerum vitiorum ne animadvertit quidem; alia autem dum tollere voluit, novis auxit erroribus. Nec tamen sua laude defraudandus est vir modestissimus, qui quum in illo genere cæteros vicerit, tum nihil erraverit, nisi quod idem cæteri omnes errarunt. Longius, quam Mingarellus, processit Io. Henr. Vossius, qui in versione libri Blackwelliani de vita et scriptis Homeri pag. 181. Scholiastæ metrici commenta plane repudianda existimavit: quamquam ipse in versibus Pindari, quos ibi affert, non est veros numeros assequutus. Nec qui deinde in commentationibus Academiæ inscriptionum Parisiensis t. xlvi. metra Pindari se correcturum professus est, Vauvilliers, magnam exspectationem concitavit. Qui quæ in hoc genere specimina edidit, in iis uti quædam vera, ita plurima quum in metro tum in prosodia quoque falsissima sunt.

Nimirum ubi nova planeque ad arbitrium poetarum composita metra indaganda sunt, certa quadam via et ratione utare necesse est, qua, ubi incipiant versus, ubi finiant, cognoscas. In hac enim re maxime peccatum in melicis carminibus invenimus: quam si quis probe cognitam habet, de cæteris non est quod magnopere laboret. Descripto enim versuum ambitu, cætera ex iis, quæ cujusque numeri propriæ leges sunt, facile perspiciuntur. Quo magis oportet curam adhibere, ut hanc omnem rationem, sine qua nihil in hoc genere certi est, diligenter explicemus. Quæ quoniam prætermissa ab nobis est in iis, quæ superiore anno de metris poetarum Græcorum et Romanorum scripsimus, hic de ea clare atque accurate dicendum putavimus. Nam et res ipsa facilius intelligetur, si omnia in unum locum congesta uno conspectu intueri licebit, et commodo etiam consuletur lectorum nostroque, si semel explicatis legibus, quas in disponendis Pindari versibus sequuti sumus, in singulis carminibus repetitionis tædium vitabimus. Itaque in altera hujus disputationis parte, descriptis uniuscujusque carminis metris, ea, quæ in ipso poeta vitiosa videbantur, corrigere studuimus. In qua re insigni comitate usi sumus Heynii, qui quum metri tantummodo curam nobis demandasset, tamen etiam, si quid præter metri necessitatem mutandum censeremus, id silentio ab nobis præteriri noluit. Ac numeramus hoc in recreationis et

prope etiam beneficii loco, quod fessis nobis metrorum pervestigatione, quam exilem, si quis unice in ea elaboret, et liberali ingenio non satis dignam censemus, ad jucundiora artis criticæ studia redire licuit. Itaque in adnotationibus nostris hanc rationem tenuimus, ut, quæ corrigenda nobis viderentur, omnia indicaremus, nec nisi necessitate adducti ad interpretationem accederemus, quæ, dummodo lectio perpurgata sit, pro cujusque sensu atque arbitrio institui potest. Sequuti autem sumus in hac tota dissertatione novissimam recensionem Heynii, quæ quo magis cæteris omnibus præstat, eo majus mutationum, metricarum præsertim, quæ in cæteris recensionibus innumerabiles futuræ erant, fecimus compendium. Quamobrem sæpissime nihil monitum est, ubi recepta lectio ad vulgarem quidem metrorum rationem non congrueret, sed cum nostra tamen descriptione conspiraret.

II.

De interpunctione.

Sed dicatur jam de iis, quæ veræ sunt ac genuinæ versuum distribuendorum caussæ. In quibus primo loco commemoranda interpunctio est, orationisque terminatio. Quæ etsi non magnam vim habent in finibus atque initiis versuum inveniendis, haud tamen spernenda earum admonitio est. Sæpissime enim, ut par est, ubi versus et numeri terminantur, ibi etiam orationis aliqua incisio et pausa fit. Neque enim sine quadam molestia, ubi numeri ulterius progrediuntur, finiri oratio potest; nec contra, quum desinunt numeri, recte continuabitur orationis circuitus. Quod quemadmodum ii poetæ, qui elegiaco carmine usi sunt, observarunt, ut singulis distichis singulas verborum complexiones includerent, ita lyrici etiam poetæ eamdem legem tenuere. Nec tamen in ea religiosius inhærendum putarunt: magnaque adhibenda cautio est, ne temere orationis incisionibus accommodare numeros laboremus. Nam ut elegiaci poetæ sæpius ab illa æquabilitate recesserunt, ita lyrici jure suo longe sunt in hac re liberiores, quorum et dicendi genus concitatius est atque ab elegiacorum moderatione prorsus alienum, et numeri sæpe inter se dissimillimi sunt, ac leni illo atque æquabili decursu vacui. Unde haud raro ne in stropharum quidem descriptionibus oratio se continet, sed partem, quæ reliqua est, ad sequentes numeros transmittit. Itaque etsi, quæ hinc ducitur versuum disponendorum ratio, lubrica admodum est atque incerta, non debebat ea tamen præteriri, quia sæpe modo sola per se, tum aliis etiam adjuncta caussis veram versuum terminationem prodit.

III.

De ultima versuum syllaba.

Major vero, immo maxima causa dividendorum versuum in ancipitum syllabarum notatione posita est, quæ quum sæpe anacruseos iambicæ sedem indicant, tum vero magis etiam, ubi fines versuum constituendi sint, ostendunt. Nam, ut in libro de metris demonstravimus, et iambici anacrusis, et versuum quorumvis extrema syllaba mensuram incertam habet, præterquam in iis versibus, quorum

aliquammulti uno numero, qui systema vocatur a grammaticis, comprehensi sunt. In Pindaro quidem hæc istarum syllabarum ambiguitas adeo hactenus ignorata jacuit, ut fuerint, qui inde laudem parare Pindaro vellent, qui ita diligens metrorum observator fuisset, ut ne ea quidem, quæ quisque poeta summo jure sibi concessa putasset, admittere auderet. Qui error inde natus est, quod istæ syllabæ pleræque omnes metricorum imperitia, a quibus vulgata versuum descriptio profecta est, in mediis versibus delitescebant, ut, quum in alia numerorum distributione et fines versuum et media vitio caritura fuissent, nunc extrema sæpe integra sint, media vel teterrimis hiatibus, vel fulcris, vel aliis insanabilibus corruptelis deformata reperiantur. Vitandus autem est in finibus versuum indagandis error admodum vulgaris, atque ab omnibus criticis commissus, in quem me ipsum incidisse, quum superiore anno de metris scriberem, hoc magis indignor, quod in illo libro ea tradidi, quæ talem a me negligentiam maxime removere debebant. Sed non decet adversus alios severum, erga se ipsum clementem esse. Quare lubens ac volens ob istos errores piacularem me esse agnosco, nec, siquid erravi, retractare et corrigere piget. Etenim in libro primo de metris cap. xx. demonstravi, quælibet vocabula, pariter atque ipsos versus, suum quemdam numerum habere, ejusque numeri eamdem, quæ in cæteris numeris est, legem esse, ut ultima syllaba stabili mensura careat, quæ autem mediæ syllabæ sunt, earum certa mensura atque immutabilis sit; ob eamque rem, si quando brevis syllaba producenda esset, eam syllabam non posse ex iis esse, quarum constans esset et certa mensura. Id quum esset verissime dictum, non debebat negligi, quum in libro tertio de versibus asynartetis et tragicorum choris disputarem. Facile enim intelligitur, quum vocabula in duos versus distrahenda sunt, id non posse aliter fieri, nisi sic, ut in fines versuum eæ syllabæ incidant, quæ plane congruant cum descriptione metrorum. Aliter enim et metrum violaretur, et qui in ipsis vocabulis numerus inest, penitus interiret, atque aurium quoque summus consequeretur cruciatus. Nam si cujusvis versus ultimam syllabam certa mensura carere contendimus, id hanc vim habet, ut, cujuscumque mensuræ ultima syllaba sit, ea pro metri cujusque natura, si longa requiritur, produci, si brevis, corripi existimetur, sive ita revera sit, sive non sit. Itaque quum hexametrum dactylicum in dactylum exire dicimus, ultima brevis habebitur etiam in hoc versu Sophoclis in Œdipo Rege 164.

εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει.

Contra quum iambicum trimetrum iambo finiri censemus, pro longa habere conveniet ultimam in hoc versu:

ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαερτίου, δέδορκά σε.

At istæ syllabæ non solum propterea sunt ancipites, quia in finem versuum incidunt, verum etiam quia in ipsis vocabulis eum locum obtinent, qui propter numerum, qui etiam sine versu in vocabulis natura inest, mensuræ nullam notationem habet. Quare sedulo curarunt poetæ, ut mediæ vocabulorum syllabæ, quum in fines versuum incidunt, omni carerent ambiguitate, atque examussim cum metri lege convenirent. Ita quum Pindarus Olymp. iii. 28. scripsit:

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα λόγῳ,

prior versus non est dactylicus tetrameter, quia ultimus pes nullo pacto pro dactylo haberi potest. Etenim in dactylico si pars vocabuli in sequentem versum rejicienda erat, necessario ultima syllaba natura brevis esse debebat, ut apud Sophoclem in Œdipo Coloneo v. 243.

> τοῦ 'μοῦ ἄντομαι, ἄντομαι, οὐκ ἀλα-
> οῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν.

Quare vehementer erravi, quum in libro de metris p. 266. Æschylo in Agamemnone v. 134. istud vitium affinxi, qui locus ita scribendus erat:

> οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
> ῶν ὁ κελαινὸς, ὅ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς
> φανέντες ἴκταρ μελάθρων,

et quæ sequuntur. Antistrophica autem sic oportebat corrigere:

> οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφά-
> σῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
> στρατωθέν.

Scholiastes ibi non videtur τὶς habuisse. Eadem vero ratio etiam in commissuris versuum asynartetorum obtinet. Quamobrem recte Archilochus ap. Hephæst.

> καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐφ' ἥβης.

Simonides autem, diviso in junctura vocabulo, dactylo puro usus est:

> τῶν ἐχερήγησεν κύκλον μελίγηρυν 'Ιππόνικος.

Contra, ubi metri ratio longam in fine versus syllabam requirit, non potest ea in medias vocabulorum breves syllabas incidere, quæ nullo pacto ancipites esse possunt. Idque aures magis etiam adspernantur, quam in exemplis supra allatis longam pro brevi. Sic in Æschyli Persis v. 855. hi versus leguntur:

> πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
> στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἠδὲ νόμι-
> μα τὰ πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον,

ubi quis, obsecro, νόμιμα media producta ferendum putabit? Scribendum, ἠδὲ νομίσματα πύργινα. Hujus generis vitia in Pindaro ubique reperiuntur. Ita in Pyth. ii. stropharum versus 12. ex vulgari dispositione hanc formam habet.

υ υ υ - υ υ - υ υ -

At qualis est quæso versus 27.

> κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
> ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων.

aut versus 100.

> ψογερὸν 'Αρχίλοχον βαρυλό-
> γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον.

aut 115.

> κελαδέων. νεότατι μὲν ἀ-
> ρήγει θράσος δεινῶν πολέμων.

aut 144.

ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀ-
χοίσας βαθὺ σκευᾶς.

Atque in hoc quoque genere multa a nobismet ipsis peccata sunt in libro de metris. Ut p. 256. in Oreste Euripidis v. 320. ubi errore memoriæ Ἐριννύες scripsi pro Εὐμενίδες.

IV.

De numero vocabulorum.

Præterea, quum in duos versus distrahuntur vocabula, etiam numerus, qui in ipsis vocabulis inest, suam vim habet. Quem licet Græci poetæ non ita servarint, ut apud Romanos ii, qui fabulas docuere, magnam tamen curam adhibendam existimarunt, ne eum plane obscurari atque intercidere paterentur. In quo genere si quando negligentiores fuerunt, quod omnibus omnium gentium poetis accidit, ii loci in vitiis numerandi sunt, neque eo valent, ut ad defendendam criticorum inertiam exemplorum vim habeant. Hic enim numerus, in quo maxima sermonis perspicuitas pronunciationisque elegantia continetur, etiam in versibus diligenter observandus est: quo neglecto ita discerpuntur ac lacerantur vocabula, ut etiam in religiosissima mensuræ subtilitate vix intelligi queant. Id maxime in comicis Latinis animadvertere licet, quos ante Bentleium qui corrigere conati sunt, ii eos sordidissima fœditate contaminarunt, in iisque ipse M. Ant. Muretus, homo elegantissimus, qui quibus tormentis Plautum distenderit, luculentissima documenta exstant in ejus variis lectionibus v. 6. xv. 13. xvi. 14.

Sed pergamus de numero vocabulorum exponere. Ac quum in unoquoque vocabulo omnes syllabæ, ut partes ejus, arctissime potius conjungendæ, quam longis quibusdam intervallis divellendæ sint, consentaneum est, numerum in quolibet vocabulo maxime concinnum esse, ut sine ullis impedimentis ab initio usque ad finem continuari queat. Quare longe ad aurium voluptatem suavissimus in vocabulis numerus est, qui ex uno sive simplici sive periodico ordine constat. Sed quum diversi in uno vocabulo ordines sunt, ii duplici tantum ratione recte, et ut auribus placeant, conjungi possunt. Nam aut novi ordines ipsa sua arsi post præcedentium ordinum thesin succedunt, ut in hoc, ἐμπεδόσθενα, aut ordines arsi terminatos statim arsis aliorum ordinum excipit, ut in hoc, ὑπάσπιστορες. Qui præterea excogitari possunt ordinum conjungendorum modi, hi sunt, ut ordinem vel arsi vel thesi terminatum alius ordo cum anacrusi sequatur. Cujus rei in nullo quoquam vocabulo exemplum occurrit, nisi siquod vocabulum aut negligentia poetarum in versibus inepto loco positum est, aut antispasticæ quædam compositiones idoneam excusationem afferunt. Nam si aurium probationem sequimur, quæ certissima in hoc genere dux est, facile animadvertimus, admodum hiulcam ac pene nullam effici ordinum conjunctionem, ubi anacrusis in junctura sit. Ita in vocabulo Ἀπόλλωνος Olymp. iii. 28.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα λόγῳ,

et in ἀπείρῳ Nem. iv. 82.

Φθίᾳ. Νεοπτόλεμος δ' ἀ-
πείρῳ διαπρυσίᾳ.

Hujus rei caussa in ipsa anacruseos natura posita est, quæ omnem numerorum conjunctionem plane evertit. Nam quum anacrusis pars sit ordinis principio infiniti, omnia quæ eam antecedunt, siquidem eodem cum ipsa numero comprehendantur, ejusdem ordinis aliquæ partes sint necesse est. Atqui sic, quæ anacrusis putabatur, jam e præcedente arsi penderet, neque amplius esset anacrusis, sed thesis præcedentis ordinis: ut ista vocabula sic legenda sint, Ἀπόλλω | νὸς, ἄπει | ρῳ, non Ἀπόλ | λωνὸς, ἄ | πειρῳ. At vero id prohibet metri locus, in quo collocata sunt, qui necessario syllabam, quæ ante ultimam est, in anacrusi esse postulat. Quod si hæc vere anacrusis est, negamus ullam utriusque numeri conjunctionem cogitari posse. Necessario enim requiritur ad ordinum conjunctionem, ut, ubi prior finitus sit, ibi alter incipiat, quod tum fit, quum secundus ordo ipsa arsi incipit. Sin vero ab anacrusi initium capit, non potest ibi incepisse dici, ubi prior defecerit, sed longe prius, quia anacrusis infiniti antrorsum ordinis pars est. Quare necessario major in pronunciatione pausa fit, quo indicetur, continuari et conjungi ordines non posse. Nec, qui hanc anacrusin voce exprimere vult, aliter pronunciare poterit. Atqui hac pausa vehementer distrahuntur vocabula atque asperrime ad aurem accidunt. Quamobrem in communi sermonis usu ista numeri ratio numquam occurrit: quæ quum in versibus adhibetur, ea non consuetudo est poetarum, sed negligentia.

Ex his clarum est, non nisi tum recte in extremis versibus dividi vocabula, quum alter versus ab arsi incipit. Hoc enim quum fit, nihil plane detrimenti capit vocabulorum numerus, sive in arsin, sive in thesin prior versus exierit, ut in his, Pyth. i. 79.

ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
σαι βροτέαις ἀρεταῖς,
καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-
ταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν.

Eaque verborum dividendorum ratio, ut par est, frequentissime usurpatur.

Reliquæ omnes parcius adhibentur, quæ sunt in iis versibus, quorum posterior ab anacrusi incipit. Atque ex his etiam quo quæque durior est et molestior, eo rarius invenitur. Earum duo genera sunt, primum, si prior versus in arsi terminatur, alterum, si in thesin exit.

Atque in priore genere duæ occurrunt vocabulorum divisiones, quarum prima est, quum pars vocabuli e priore versu redundans non modo anacrusin sequentis versus, sed etiam thesin complectitur, ut in hoc, quod vulgo legitur Nem. x. 80.

Σικυωνόθε δ' ἀργυρω-
θέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.

In quo etsi incommoda in medio verbo anacrusis est, habet tamen hæc divisio aliquid excusationis, quia posterior vocabuli pars non est omni numero destituta.

Multo enim pejor est altera divisio, in qua pars vocabuli in sequentem versum conjecta in sola anacrusi consistit, ut in hoc, quod vulgo est Pyth. iii. 97.

> ἔτραπεν κᾀκεῖνον ἀγάνορι μι-
> σθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς.

Nam ultima syllaba verbi μισθῷ non solum eo, quod anacrusis in medium vocabuli numerum inducitur, injucunda est, verum etiam plane vitiosa, quia, si quidem, ut par est, solum vocabuli numerum spectes, anacrusis illa nullam arsin habet, quæ manifesta ἀῤῥυθμία est.

Alterum genus divisionum, in quo thesin excipit anacrusis, etiam majorem plerumque molestiam atque asperitatem habet. Vehementius enim aures interruptionem numeri sentiunt, thesi anacrusin antecedente, propterea quod, licet anacrusis natura sua pars theseos cujuspiam sit, continuari tamen cum præcedente thesi tamquam pars ejus non potest, sed interrupta pronunciationis perpetuitate ab ea divellenda est. Cuinam enim quæso, placere potest, quod Pyth. viii. 129. vulgo legitur,

> ὑποπτέροις ἀνο-
> ρέαις.

At enim ibi male dispositi versus sunt, quum sic scribi deberet,

> ὑποπτέροις ἀνορέαις.

Multo autem in hoc genere molestius illud est, si in thesi brevis syllaba, in anacrusi longa est, ut vulgo Isthm. vi. 110.

> χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέ-
> τειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις.

Quod eo fit, quia, si vocabuli numerum spectas, quæ nunc anacrusis est, necessario arsis esse debebat. Nec multum differt, si etiam thesis longam syllabam habet, ut Nem. iv. 82.

> Νεοπτόλεμος δ' ἀ-
> πείρῳ διαπρυσίᾳ.

Nam etsi vocabulum ἀπείρῳ etiam in prima syllaba arsin, atque in secunda thesin habere potest, tamen, quoniam prima nunc in thesi est, arsis in mediam debebat incidere. Hoc igitur vitiosior est divisio, quum arsis in anacrusin mutatur, quacum nihil plane commune habet, quam quum thesis, quæ cognata anacrusi est, ejus naturam induit, ut supra in ἀνορέαις, in quo syllaba, quæ est ante ultimam, nulla ratione arsin habere potest. Contra lenissima in hoc genere ea divisio est, in qua thesis longam, anacrusis autem brevem syllabam habet, ut in hoc, Olymp. iv. 16.

> χρονιώτατον φάος εὐρυ-
> σθενέων ἀρετᾶν,

aut Nem. iii. 61. ubi sic vulgo,

Λαομέδοντα δ' εὐρυ-
σθενὴς Τελαμών.

Id enim in se ipsum excusationem continet, quia, quum thetici soni eamdem mensuram habere debeant, tertia a principio syllaba nullo pacto ad thesin referri potest. Ac lenior etiam numerus exsistit, si verbum non ultra anacrusin monosyllabam procedit, ut Pyth. viii. 20.

Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρα-
νος οὔ μιν ἄλυξεν,

et x. 22.

Ἄρεος ὅπλοι-
σι· θῆκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίῤῥας ἀγών.

Hic enim eadem prope pronunciandi ratio adhibetur, quæ extra versum obtinet, quum prima syllaba accentu magis erigitur, quam media. Nec quisquam, puto, erit, quin sentiat, durissime vulgo producta ultima syllaba legi,

Ἄρεος ὅπλοι-
σιν· θῆκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίῤῥας ἀγών.

Sed hunc quidem locum plane perpurgavit Aldus, e quo reponendum,

Ἄρεος ὅπλοις·
ἔθηκε,

et quæ sequuntur.

Longe autem gravissimum in hoc genere vitium est, si vocabula ita dividuntur, ut neutra pars arsin habeat, quo omnem omnino numerum amittunt. Quod etsi magno studio vitarunt poetæ, non desunt tamen exempla, in quibus etiam hanc numeri asperitatem admiserint. Atque in Pindaro quidem, in quo hujus generis vitia innumerabilia expulimus, hi tamen loci, in quibus non librarii, sed ipse peccavit, relinquendi erant: Olymp. i. 3.

ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.

et 161.

ὕπατον ἔρχεται παν-
τὶ βροτῷ.

Pyth. viii. 63.

ἐκ πατέρων παι-
σὶ λῆμα.

xi. 83. corrupta lectio est,

ἀμύνοντ' ἄ-
τᾳ. εἴ τις ἄκρον ἑλών.

Isthm. viii. 23. autem,

ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον· ἀλλ' ἐ-
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχόμενον·

adnumerandum videtur iis locis, qui propter pravas lectiones male dispositos versus habent. Eadem ratio est in commissuris versuum asynartetorum. Quare etiam in his cautio adhibenda est, ne temere admittamus quidquam, quo numerus vocabulorum lædatur. Quamquam hic quoque acri judicio ópus est, ne quis ipsorum poetarum errores corrigere velit: immo interdum ejusmodi errores etiam restituendi sunt, ubi librariorum negligentia eos evanuisse patet.

V.

De hiatibus.

Denique etiam de hiatibus exponendum est, qui permagnum in distribuendis versibus momentum habent. Atque in hac quoque re sæpenumero miratus sum, quid esset, quod critici ea, quæ aures vehementer excruciant, ne animadvertere quidem videantur, ea autem, quæ nihil usquam offensionis habent, prorsus intolerabilia esse contendant. Inde mira quædam fulcrorum commenta orta sunt, quibus tantum abest, ut genuinam antiquis poetis scripturam restitui credam, ut potius consuetudinem poetarum violari, insignemque elegantiæ poeticæ partem corrumpi existimem. Nam si quis subactis assidua exercitatione auribus diligentius morem poetarum notaverit, is facile intelliget, etiam hiatuum doctam quamdam et subtilem rationem esse, quæ adeo paucis regulis comprehendatur, ut, quid recte in hoc genere, quid perperam fiat, nullo plane negotio perspici possit.

Duo enim sunt genera hiatuum, primum in vocali brevi, alterum in longa vocali vel diphthongo.

Ex his ii hiatus, qui sunt in brevi vocali, sive eam alia vocalis brevis, sive longa, sive etiam dipthongus sequatur, ex epica poesi in lyricam venere, maxime ubi vel digamma usurpare antiquissimi solebant, vel ab apostropho sibi temperabant. Ac sane non modo parum offensionis hoc genus hiatuum habet, sed sæpe etiam magna in iis est elegantia, propterea quod facile et magna cum vocis volubilitate pronunciantur, plenumque in iis quiddam et sonorum inest.

Longe alia illorum hiatuum ratio est, qui sunt in longa vocali vel in diphthongo. Nam quia in his diutius immoratur vox, pleniorque et crassior sonus inest, callide sunt et perite adhibendi, ne rudi quadam pronunciandi molestia et inurbana rusticitate sermonem deforment. Propterea poetæ diligenter curarunt, ut longam vocalem vel dipthongum aut corriperent, sequente vocali, aut ictu erigerent. Utroque enim modo, si quid in hiatu crassum et rusticum inest, facile occultatur. Etenim si corripitur, perinde est ac si brevis vocalis esset: quo nihil volubilitati pronunciationis detrahitur, ut in his,

οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.

Sin vero ictu excitatur, hoc ipso acumine certior vox atque teretior evadit, ut in hoc,

Ἴλιον ἱκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον.

Ac Latini poetæ, si quando a Græcis hiatum adsciverunt, utramque sunt rationem sequuti, ut Virgilius,

te Corydon, o Alexi :
Amphion Dircæus in Actæo Aracyntho.

Alia exempla attulit Bentleius ad Horat. iii. Carm. 14, 11. Contra quis non sentit, pinguem planeque agrestem sonum exsistere, quum longa vocalis vel diphthongus in thesi, sequente vocali producitur. Nam quo tardius, et correptionis volubilitate et arseos concitatione remota, iners et languida vox devolvitur, eo plus spatii conceditur auribus ad percipiendam hiatus molestiam. Quod quum latere antiquos poetas non posset, perraro istud hiatuum genus sibi indulserunt, nec ferme nisi in iis versus heroici locis, in quibus pausa aliqua, vel incisio fieri posset. Inde colligitur, ejusmodi hiatus in trochaico genere numerorum aut corruptionis, aut metrorum male descriptorum indicia esse. Sic in Æschyli Choephoris v. 288. hæc leguntur :

καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν τινά.

Quæ si ipsa res non ostenderet corrupta esse, satis id hiatus demonstraturus foret. Ea vero sic corrigenda sunt:

βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸς
μῆνιν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά.

Neque accepturum hospitio, inquit, eos quemquam esse, neque una ingressurum in hospitium. Alterum enim *οὔτε* omisit, ut Pindarus Pyth. x. 46. *ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰών.* In Pindaro autem ubique iste hiatus obtinebat, quem adeo metrici neglexerunt, ut mirum non sit, eos, qui tam luculenta versuum describendorum adminicula contempserint, frustra in metris explicandis laborasse. Nos quidem quoties eum hiatum expulerimus, facile quisque intelliget, comparatis inter ipsas nostra et veteri metrorum ratione. Nam, ut uno exemplo defungamur, nonne prope incredibile est, in xiv. Olympicorum ita digeri versus potuisse,

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖ-
σαι, αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕ-
δραν.

Idque hoc magis mirandum est, quod ii, qui hanc rationem sequuti sunt, carmen illud non putarunt antistrophicorum lege scriptum, ut nihil plane esset, quod melius disponi versus prohiberet. Quin illud quoque iis admonitionis loco ess debebat, quod secundus versus, recisa prima syllaba, et adjecta ultima verbi *ἕδραν*, non ignotum quodpiam et novum, sed notissimum atque usu tritissimum

genus metri haberet, quod Phalæceum hendecasyllabum appellatur. Hos igitur hiatus versuum descriptione mutata plane e Pindaro eliminavimus, nec si qui in metris, quæ nos constituimus, occurrunt, ii ad hoc genus pertinent. Nam aut corripiuntur, si in thesi sunt, ut Ol. viii. 109.

κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν Ζεὺς γένει,

et Nem. xi. 29.

ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶ-
σθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἄθλων,

aut in arsi ictus beneficio apti et concinni fiunt, ut in his locis: Ol. iii. 54.

ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν.

et Nem. xi. 10.

ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀν-
θεῖ ἐσαεὶ πραπίδεσσιν.

Pyth. i. 130.

κοινὸν εὔξασθαι ἔπος.

ix. 137.

ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον.

Nem. iii. 58.

ος καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς.

ix. 131.

νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

x. 161.

μάρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον.

xi. 52.

ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον.

Isthm. i. 21.

ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολά-
ου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ.

86.

Ἡροδότῳ ἔπορεν.

viii. 124.

τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον.

Nec facile quisquam alia nunc in Pindaro exempla inveniet. Nam in his quoque adeo parcus est, ut sæpe etiam hiatus in arsi finem versuum prodat. [Heynius adscripsit: " cf. Hermann. ad Orph. p. 721."]

Denique etiam quidam versus in Pindaro exstant, in quibus longa syllaba vel diphthongus, sequente vocali, in thesi producta videtur. Verum hos hiatus in

iis locis adhibuit, ubi etiam brevis syllaba poni poterat, eoque videtur correptione asperitatem emolliisse. Id autem fecit Isthm. i. 21.

ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολά-
ου ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ,

ubi etsi antithetici quoque longam syllabam habent, tamen alibi eam non perpetuo servavit. Ibidem ii. 64.

θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες,

in quo brevis syllaba ante creticum est, ut v. 41. et aliis in carminibus, ubi idem genus metri adhibuit.

VI.

De scholiastis metricis.

His expositis etiam de scholiastis metricis dicendum nobis est, quorum longe alia est, ac vulgo credi videmus, utilitas. Iis nos quidem in metrorum investigatione nihil plane contendimus tribuendum esse. Nam quum isti numerorum naturam et leges ignorarent, quod in eo libro, qui de metris est, satis demonstravimus, factum est, ut non solum in iis numeris, qui certi et noti sunt, vehementer errarent, sed multo magis etiam ea metra, quæ incerta planeque arbitraria sunt, conturbarent atque perverterent. Ac Vauvilliers quidem in Comment. Acad. Inscr. vol. xlvi. pag. 237. valde recentes hos scholiastas esse contendit, eo quod Hephæstio ac Terentianus Maurus plurima versuum genera, quæ ab illis commemorantur, plane ignoraverint. Si a ratione, quam affert, disscesseris, res ipsa vera est. Habebant enim isti homines suam quamdam metrorum doctrinam, perangustam illam et futilissimis subtilitatibus refertam, sed petitam ex Hephæstionis aliorumque metricorum disciplina. In qua quæ genera metrorum descripta essent, iis illi omnem numerorum varietatem ac multitudinem exhaustam putabant, nec, si qui versus occurrerent, qui non viderentur ad istum modulum exigi posse, commenta deficiebant miraque artificia, quibus, quidquid placeret, ex elegantissimis poetarum numeris eruerent. Ita distrahendo, quæ continuari debebant, continuando, quæ distrahenda, misereque omnia lacerando tandem illud consequebantur, ut nulli usquam numeri exstarent, quin ad illa, quæ ipsi sola nossent, metrorum genera revocari possent. Inde ista versuum dispositio, metro, numeris, auribus, sensui adversissima; inde tot versuum nomina, nullo pacto cum metro, quo poetæ usi sunt, congruentia; inde infinitæ obscuritates, corruptelæ, fulcra, supervacaneæ emendandi necessitates, aliæque ejusmodi sordes; inde denique, accedente prosodiæ ignoratione, errores turpissimi, ut facilius sit, ipsos poëtas, si vel corruptissimi sint, quam interpretes eorum corrigere. Quæ ne temere dixisse videar, exempla e primo carmine Olympiorum afferam. In eo secundum et sextum versum,

χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ,
ἔλδεαι, φίλον ἦτορ,

ithyphallicos esse existimat Scholiastes, quos nemo non videt Pherecrateos esse. Tertium,

ἅτε διαπρέπει νυ-,

choriambicum vocat, quoniam primam in ἅτε produci censet, quod fieri non potest. Quintus ei, itidem ut secundus, ithyphallicus est, dactylum in ultima sede habens,

εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν,

quæ inaudita non modo licentia, sed perversitas foret. Octavum,

ἄλλο θαλπνότερον,

trochaicum hypercatalecticum dicit, dactylo in secunda sede constituto, quo nihil fingi deterius potest; decimum,

ἐρήμας δι' αἰθέρος,

epionicum, in quo nihil est, quod quisquam sanus eo trahere possit; decimum septimum Phalæceum, cui certe syllaba ad hoc genus deest.

In hujusmodi vero erroribus isti metrorum enarratores, quippe in eadem schola eruditi, mirum quantum inter se consentiunt. In cujus rei documentum afferre lubet scholion ineditum ad Olymp. ii. quod legitur in codice Cizensi, cujus usum insigni humanitate mihi concessit Müllerus, rector scholæ Episcopalis, quæ Cizæ est, eruditissimus. Is codex chartaceus est atque Olympia tantum continet, et fere cum Aldina conspirat. Adjecta sunt scholia, quæ Didymi dicuntur. Metrica autem in eo scholia nulla sunt, præter ad Olymp. ii. ubi hæc reperiuntur, quæ e vitioso exemplari vitiose transcripta emendatiora exhibebimus. Περὶ τῶν κώλων τῶν τε στροφῶν τοῦ δευτέρου εἴδους παλαιὸν σχόλιον. Τοῦ δευτέρου εἴδους αἱ στροφαὶ καὶ ἀντιστροφαὶ κώλων ἑκάστη ιδ'. τὸ πρῶτον περιοδικὸν, ἤτοι δύο ἴαμβοι, καὶ δύο τροχαῖοι. καλεῖται δὲ περιοδικὸν, ὅτι οὐκ ἔστι μέτρου τὸ εἶδος, ἢ ἰαμβικοῦ, ἢ τροχαϊκοῦ, ἢ ἑτέρου τινός. ἀλλ' ἁπλῶς περίοδος καλεῖται τὸ ὑπεράνω τῶν τεσσάρων συλλαβῶν σύστημα. μέχρι (ita cod. Aug. qui partem hujus scholii habet: Cizensis μέτρων) γὰρ τεσσάρων συλλαβῶν γνώριμοι οἱ πόδες. τὸ δὲ πλέον περίοδος. Τὸ β' Ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαίων, διαλελυμένου τοῦ πρώτου εἰς τρεῖς βραχείας. Τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, πλὴν ὁ πρῶτος ἀντίσπαστος διαλύεται εἰς δύο βραχείας, καὶ μακρὰν μίαν, καὶ ἡ καταληκτικὴ ἰαμβική. ἐμοὶ δὲ δοκεῖν, (δοκεῖ ὡς cod. Aug.) Ἰωνικόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον. τῆς πρώτης μακρᾶς τοῦ Ἰωνικοῦ διαλυθείσης εἰς δύο βραχείας, τοῦ δὲ β' ποδὸς παίωνος ὄντος δευτέρου ἀντὶ Ἰωνικοῦ, ἐν τισι δὲ διϊάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. Τὸ δ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἤτοι τοῦ πρώτου σπονδείου. Τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· ὁ β' ποὺς χορεῖος. Τὸ ς' ἀντίσπαστος καὶ συλλαβή· ἐν τισι δὲ διαλύεται ὁ ἀντίσπαστος κατὰ τὴν δευτέραν μακρὰν, καὶ (copulam addit cod. Aug.) γίνεται πεντασύλλαβος. Τὸ ζ' Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ τροχαίων· τοῖς Ἰωνικοῖς γὰρ οἰκεῖοι οἱ τροχαῖοι. Τὸ η' Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ β' δὲ ποὺς ἴαμβός ἐστι πεντασύλλαβος. ἐνταῦθα δὲ μανθανέτω πᾶς, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ἰωνικοῖς (hoc vocabulum exciderat) εὕρηνται ἴαμβοι, ἀλλὰ οὐ μόνοι τροχαῖοι. Τὸ θ' παιωνικὸν (ita enim pro Ἰωνικὸν e vulgato scholiasta scribendum) δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ κρητικοῦ. Τὸ ι' ἀντισπαστικὸν (sic le-

gendum pro ἀναπαιστικὸν e vulgato scholiasta) δίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν· τετρασύλλαβοι γὰρ οἱ πόδες, ἡ τελευταία ἀδιάφορος. ἔν τισι μὲν γάρ ἐστιν ὁ δεύτερος ποὺς τρίβραχυς, ἔν τισι δὲ ἀνάπαιστος. Τὸ ιά ὅμοιον τῷ ς'. Τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. Τὸ ιγ' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ὁ τρίτος ποὺς τρίβραχυς. Τὸ ιδ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ τρίτος ποὺς τρίβραχυς ἢ ἀνάπαιστος. ἑξῆς δὲ ἐφ' ἑκάστῃ στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ παράγραφος. Ἑκάστη ἐπῳδὸς κώλων ή. Τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. ἡ πρώτη συζυγία ἰαμβικὴ ἐκ σπονδείου. συγγενεῖς γὰρ τῷ χοριάμβῳ οἱ ἴαμβοι. Τὸ β' χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἀρχόμενον ἀπὸ τροχαίων, ὃ μᾶλλον ἐπιχοριαμβικὸν καλεῖται, διὰ τὸ τῶν τροχαίων ἀνοίκειον. Τὸ τρίτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καὶ ἡμιόλιον λέγεται, διὰ τὸ ἔχειν τόν τε ὁλόκληρον πόδα καὶ ἥμισυ τούτου. Τὸ τέταρτον παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. (Omisit scriba hic partem eorum quæ de quinto versu notaverat scholiastes.) ὁ β' ποὺς τρίβραχυς. Τὸ στ' μικτὸν τροχαϊκὸν ἀπὸ ἰαμβικῆς συζυγίας τρίμετρον ἀκατάληκτον, εἰς τὸ Λάϊον (versu 70.) συνίζησις. Τὸ ἕβδομον Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἔν τισι δὲ ἐκ παίωνός ἐστι καὶ (omissum erat καὶ) διϊάμβου. Τὸ ή ἰαμβικὸν μικτὸν ἀπὸ τροχαίων τρίμετρον καταληκτικόν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀντισπαστικὸν εἶναι ἐξ ἐπιτρίτου β' καὶ ἰάμβων. οἰκεῖοι γὰρ οἱ πόδες ἀντισπάστῳ. ἐπὶ τῷ τέλει ἑκάστης ἐπῳδοῦ τὰ ῥηθέντα σημεῖα.

Hæc quidem, quod ad descriptionem versuum attinet, plane congruunt cum vulgatis scholiis. A qua descriptione quare discesserim, diligentius exponam, ut uno certe exemplo demonstrem, qua ratione hoc totum genus tractaverim. Ac qui vulgo secundus stropharum versus est, is ultimam ubique brevem habet, ter etiam in diviso vocabulo, v. 74. 110. 146. ut facile appareat, eo loco non fuisse ancipitem syllabam a Pindaro adhibitam, sed numerum ulterius processisse. Neque ille commode finiri poterat ante finem tertii versus, qui vulgo numeratur, in quo ultima communis finiendum numerum docet. Quartum versum metrici choriambicum catalecticum appellant, id est, qui in creticum exeat. Atqui numerum ultra procedere, ultima syllaba demonstrat, quæ non modo ubique brevis est, sed etiam in medio vocabulo longæ vicem sustinet v. 18. 40. 54. 76. 90. 112. 148. 162. quod fieri non posse supra ostendimus. Itaque qui olim quartus, quintus et sextus versus numerabantur, nunc in duos divisi sunt, ita ut primus ex dipodia iambica et ordine pæonico, alter e duobus Creticis constet. Eaque ratio, si quis versus omnes inter ipsos contulerit, et ad numerum et ad vocabulorum divisionem inter cæteras aptissima est. Etsi dubitari potest, an prior versus penthemimeres iambicum et duos Creticos contineat. Septimus versus, qui nobis quintus est, e trochæo et strophо constat, quem quomodo scholiastes Ionicum a minore dimetrum catalecticum appellat, nulla ratione potest intelligi. Qui vulgo octavus versus est, cum eo, qui sequebatur, in unum conjungendus erat, quod non modo ultima octavi syllaba, quæ ubique longa est, suadebat, sed jure suo postulabant v. 116. et 130. in quibus ἀλλὰ et ἄνθεμα vulgo male dividuntur. Tum vero etiam v. 152. verba, ἐς δὲ τὸ πὰν, elegantius in eodem numero continuantur. Versus decimus,

γεγωνητέον ὄπι,

ex iambo et stropho constat, quem pessime metrici antispasticum esse putant. Versus 12.

ἔρεισμ' Ἀκράγαντος,

si esset antispasticus dimeter brachycatalecticus, quod isti volunt, ictum in ultima

syllaba haberet, quo nihil fingi durius potest. Denique postremos duos stropharum versus in unum conjunximus propter malam vocabulorum divisionem v. 27. 121. 135. 171.

In epodo secundus et tertius versus conjungi debebant propter divisionem vocabulorum v. 138. 174. Et ita etiam v. 103. elegantius enclitica τὶς ab initio versus removetur. Pariter v. 4. et 5. conjunximus propter v. 104. Denique quod in ultimis versibus aliam dispositionem sequuti sumus, duæ caussæ fuerunt, primum, ne in eodem versu anacrusis thesin exciperet,

πῆμα θνάσκει | παλίγκοτον δαμασθὲν,

qui asperior numerus est; deinde quia hoc loco, quo nos divisimus, ubique verbum terminatur, quod non est in vetere metri descriptione.

Tales vero tantique grammaticorum errores per totum Pindarum continuantur, neque ista e pessimis exempla deprompta sunt. Quæ qui degustaverit, is facile, puto, seponendam illam scholiastarum imperitiam sibi persuadebit.

Neque illi tamen nullam omnino utilitatem habent, sed, si quis ex iis fructus percipi potest, is in hoc solo consistit, quod interdum ad veram lectionem indagandam aliquid conferunt. Idque maxime in tragicis atque Aristophane usu venit, in quibus etiam antistrophica, semel tantum repetita, incertam sæpe lectionis conjecturam relinquunt. Quare in tali caussa si forte e scholiastis non tam numeros, quam pedum syllabarumque ordinem eruere licet, est sane, quod illos non prorsus abjiciendos spernendosque censeamus. At vero in ipsis numeris qui inde aliquid lucis sperant, næ isti digni sunt, qui ipsi obscuro illi gregi adnumerentur.

VII.

De generibus metrorum Pindari.

Hæc habui, quæ de versuum disponendorum ratione et caussis dicerem. Cæterea, quæ in hoc genere consideranda sunt, compositionem et versuum et stropharum, illamque, quæ a Boeckhio et quibusdam aliis mota est, quæstionem de vocabulis non inter duos versus dispescendis, non opus est hic enucleatius persequi, quum de his rebus satis explicatum videatur in Elementis doctrinæ metricæ lib. iii. Hæc vero si quis bene memoria teneat, judiciique aliquam alacritatem et exercitationis usum adjungat, fieri non poterit, quin et grammaticorum barbariem effugiat, et a critica temeritate, qua nihil turpius est, sibi temperet. Illud vero in hac re permagnam utilitatem habiturum esset, si ubique certas et immutabiles metrorum formas ab antiquis poetis adhibitas reperiremus. His enim diligenter animadversis atque descriptis immensa illa metrorum multitudo ad perexiguum revocari numerum posset, neque ulli usquam versus occurrerent, quin et certam metri regulam, et suum quoddam ac proprium nomen essent habituri. Verum eam opinionem grammaticis relinquemus, quæ quantas in omni re metrica turbas excitaverit, supra satis demonstratum est. Nos quidem de hujuscemodi adminiculis artis metricæ plane desperamus, idque eo lubentius facimus, quod divinum ingeniorum fervorem non aliis, nisi quæ ex ipsa rei natura petitæ sunt, legibus coerceri posse intelligimus. Id liberum manere debet sensui poetarum atque arbitrio, quos numeros adhibere velint, dum illi numeri sint. Neque enim

ante grammatici, quam poetæ fuerunt, ac poetarum ingenii est, invenire: inventa illorum discere, colligere, explicare, id vero sedulitatis est grammaticorum.

Ac Pindarus quidem tametsi ingentem metrorum copiam id suam ipsius libidinem effinxit, tamen multa versuum formas ab antiquioribus poetis accepit, multas etiam, quas ipse excogitaverat, constanti usu prope ad illorum metrorum celebritatem adduxit, quæ et regulam certam et proprium nomen habent. De utroque genere disserendum nobis atque explicandum est, tum ut de more et consuetudine Pindari constet, quæ etiam in aliorum lyricorum carminibus emendandis magnam vim et usum habet, tum ut hac ipsa metrorum Pindaricorum enarratione nostram versuum descriptionem firmemus, eorumque effugiamus criminationes, qui ægrius ab inveteratis erroribus divelli sese patiuntur. In qua disputatione ordinem sequemur eum, quem ipsa rei natura commendat, ut a simplicissimis numeris initio facto reliqua deinceps metra suo quæque in genere persequamur.

VIII.

De versibus trochaicis.

Ac primum locum trochæi tenent, quorum singulas formulas enumerare nihil attinet. Satis est monuisse, præter versum ithyphallicum varias inveniri alias trochaicorum versuum formas, purum servantes trochæum, nisi ut etiam tribracho locus sit. Illud autem in hoc genere, ut in cæteris metris, tenendum est, cavisse lyricos, ne ejusmodi formis uterentur, quæ scenicorum poetarum usu tritæ speciem tragici comicive carminis præ se ferrent. Præterea quum a cæteris metricis, tum olim etiam a me ipso peccatum est, quum versus, qui trochæi et spondei alternatione constant, in trochaicis numerati sunt: de quo errore pluribus disputatum est in dissertatione de mensura quorumdam metrorum rhythmica, et in Elementis doctrinæ metricæ lib. iii. cap. xi. De hoc genere metri infra dicam cap. xvi.

IX.

De versibus iambicis.

A trochæis ad iambos, cognatum genus numeri, pergimus, in quibus eadem, quæ in trochæis, mensuræ et severitas et constantia adhibita est. Etiam iambicorum versuum variæ formæ sunt, in quibus eadem adhibenda est cautio, ut ne cum epitritis Doriis confundantur, quibus interdum iambica anacrusis præmittitur. Notabilis autem usus est generis ischiorrhogici, quod ab amphibracho incipit, sequentibus trochæis. Ejus hæc forma est,

⏑ -́ ⏑̄ | -́ ⏑ -

Pyth. x. stroph. 10. Hic amphibrachus etiam aliis numeris, qui quidem ab arsi incipiant, præmittitur. Anacruseos quidem ambiguitatem non detrectavit Pindarus, sed bisyllabam anacrusin, quæ ab lyricorum metrorum puritate abhorret, comicis reliquit et tragicis. Nam quod Nem. iv. 122. legitur,

Νεμέᾳ τε συνθέμενος

in eo, ut in unico hujus licentiæ exemplo, non dubium est, vocabulum Νεμέᾳ in duas syllabas esse contrahendum, ut Πυθίᾳ Isthm. vi. 85.

X.

De versibus Creticis.

Cretico pede frequenter utitur Pindarus, sed ita plerumque, ut eum aliis numeris immisceat, soluta etiam nunc prima longa, nunc altera, ut Ol. ii. ep. 4.

- -' υ - | -' υ - | -' υ υ υ - ῡ

Tamen etiam versus unice creticis constans occurrit, isque dimeter,

-' υ - | -' υ -

quo puro usus est, Ol. v. ep. 4. Pyth. iv. stroph. 12. v. ep. 9. aliquando etiam soluta prima, hac ratione,

ύ υ υ - | ύυ υ -

Nem. x. ep. 8. Ol. ii. stroph. 4. quo in loco dubitari potest, an etiam qui præcedunt duo quarti pæones, pro solutis Creticis habendi sint.

XI.

De versibus antispasticis.

Ex antispasticis versibus invenitur maxime dochmiacus, quem nunc purum adhibuit,

υ -' | -' υ -

Ol. i. ep. 5. nunc hac forma,

υ ύ υ | -' υ -

Pyth. vii. str. 7 Habet etiam asynartetos tragicorum more, quorum modo hæc ratio est,

υ -' υ — - || υ -' -' υ ⏓

Pyth. v. str. 9. modo hæc,

ύυ || ύυ
υ -' — υ - || υ — υ —

Pyth. v. ep. 8. Alibi etiam dochmiaco hypercatalecto utitur,

υ -' | -' υ - υ

Ol. ii. str. 9. Dochmiaco autem etiam iambicum ischiorrhogicum adjecit,

υ -' -' υ - | υ -' ῡ -' υ -

Pyth. vi. str. 10. Deinde etiam dactylicum logaœdicum dochmiaco adjecit, nisi ille dochmius est,

υ -' -' υ - | -' υ υ - υ -

Ol. i. ep. 10. et strophum dochmiaco hypercatalecto,

υ -' -' υ - υ | -' υ υ υ ⏓

Ol. i. stroph. 12. Nonnumquam dochmiaci initium iambo auxit,

υ -' υ - -' υ -

Pyth. v. stroph. i. Nem. iii. epod. 3. Idemque fecit in dochmiaco hypercatalecto, cui choriambum adjunxit,

υυ
υ -' υ — -' υ - υ | ' υ υ -

Pyth. v. stroph. 2. Denique vero ad antispastici numeri similitudinem dactylos et pæonas accommodavit, ut in hoc genere,

υ -' -' υ υ - | -' υ υ υ υ - υ -'

Ol. i. ep. 3. et in hoc,

υ -' -' υ υ υ - υ - -' υ -

Ol. ii. stroph. 7.

XII.

De versibus dactylicis.

Accedimus ad versus dactylicos, in quibus spondeos et proceleusmaticos non nisi in nomine proprio admisit. Ex hoc genere metri primum usus est dimetro catalectico in disyllabum, qui Adonius vocatur, Pyth. x. ep. 2. tum dimetro catalectico in syllabam,

-' υ υ - υ υ ⏓

cujus exempla creberrima exstant. Nec minus frequens est catalecticus in disyllabum,

-' υ υ - υ υ - ῡ

Deinde tetrametrum catalecticum in syllabam adhibuit,

-' υ υ - υ υ - υ υ ⏓

Pyth. iv. str. 10. in quo etiam hanc formam habet,

-' υ υ - - - - -

Ol. ix. epod. 5. et catalecticum in disyllabum,

-' υ υ - υ υ - υ υ - -

Nem. i. str. 6. ep. 3. Isthm. vi. str. 4. cujus hanc quoque formam habet,

-' υ υ - - -' υ υ - -

Ol. vi. ep. 5. quæ rectius ex duobus dimetris catalecticis composita esse putabitur. Tum pentametro quoque catalectico in disyllabum usus est,

-' υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - -

Pyth. iii. str. 5. Quin diu dubitavi, an etiam hexameter catalecticus, et is qui heroicus vocatur, ac denique heroicus cretico in fine addito multis in locis reponendi essent. De qua re hic exponendum diligentius est, ne in culpam et reprehensionem incidamus, si quis forte prætermissas ab nobis celeberrimorum versuum formas multorum locorum comparatione ostendere conetur. Ac primum, qui hexameter catalecticus in syllabam nobis videbatur, hanc formam habebat,

-' υ υ - υ υ - - -' υ υ - υ υ ⏓

servato maxime in tertia sede spondeo, ut Ol. vi. 32. ubi duo continui sunt,

οὔτε δύσηρις ἐὼν, οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, τοῦτό γέ οἱ σαφέως.

Horum prior elegantiorem habet cæsuram, et, quo non putes eam neglectam esse in altero, eadem molesta incidendi ratio in antitheticis omnibus servatur. Omnis enim hujus metri venustas intereat, necesse est, si alia, quam quæ in versu heroico obtinet, cæsura adhibetur. Unde ab scholiasta metrico hoc genus ἴσος παρὰ συλλαβὴν dicitur ad Nem. xi. quo unico loco hoc metrum in grammaticorum descriptionibus invenitur. Pindarus quidem nunc alterutram constanter sequutus

est incisionem, nunc etiam utramque conjunxit. Quod qui ex ipsis exemplis cognoscere cupiunt, ii conferant Ol. vii. 6. 17. 41. 52. 76. 86. 111. 122. 146. 157. viii. 20. 49. 78. 107. Pyth. i. 10. 22. 49. 61. 88. 100. 127. 139. 166. 178. iii. 36. 77. 118. 159. 200. Nem. x. 3. 8. 14. 19. 27. 37. 42. 48. 53. 61. 71. 76. 82. 87. 95. 105. 110. 116. 121. 129. 139. 144. 150. 155. 163. xi. 3. 9. 13. 24. 30. 34. 45. 51. 55. xii. 3. 7. 17. 21. 31. 35. 45. 49. Isthm. i. 3. 10. 28. 35. 53. 60. 78. 85.

Simillimus huic vel ad mensuram vel ad cæsuræ observationem hexameter heroicus est, qui invenitur Ol. viii. 4. 13. 24. 33. 42. 53. 62. 71. 82. 91. 100. 111. Pyth. ix. 4. 10. 19. 25. 48. 54. 63. 69. 92. 98. 107. 113. 136. 142. 151. 157. 180. 186. 195. 201. Nem. ix. 1. 13. 25. 37. 49. 61. 73. 85. 97. 109. 121. xi. 16. 37. 58.

Denique etiam heroicus adjuncto cretico et spondeum in tertia sede, et cæsuræ duplicem rationem habet, hac forma,

-ʹ ᴗ ᴗ - ᴗ ᴗ - - -ʹ ᴗ ᴗ - ᴗ ᴗ - ῡ -ʹ ᴗ ⏓

Isque invenitur Ol. iii. 23. 50. 77. vii. 23. 58. 93. 128. 163. viii. 26. 55. 84. 113. Nem. ix. 6. 18. 30. 42. 54. 66. 78. 90. 102. 114. 126. Isthm. i. 17. 42. 67. 92. ii. 17. 40. 63. Atque etiam in fragmentis occurrunt, in quibus hæc metra adhibita videantur, ut hexameter catalecticus in syllabam pag. 19. v. 12. 13. et p. 21.

— τοι-
ἀνδε μελίφρονα ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου,

et p. 31. i. et p. 34.

μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω.

Et heroicus p. 23. et 25.

τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν,

et p. 32. 13, 14.

θύματα μιγνύν-
των πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς,

et p. 44. 6, 7. et p. 45.

κίονες· ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν,

et p. 111.

ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
ὤθεον· αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πί-
νοντες ἐπλάζοντο.

et heroicus cum cretico p. 123.

πολύκλει-

τόν περ ἐοῦσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσω θεῶν.

In his versibus omnibus si vel cæsura semper ea esset, quæ heroico conveniret, vel in mensura nihil usquam difficultatis reperiretur, vix dubitandum foret, quin istæ formæ metris Pindaricis adnumerari deberent. Verum satis idoneas equidem mihi videor caussas habuisse, quare nullum ex his versuum generibus in Pindaro relinquendum putarem. Primum enim vel hoc mirum videbatur, quod spondeum in tertia sede tam religiose servasset, ut dactylo nusquam uteretur. Nam qui loci eum pedem habent, ii propter ipsam librorum auctoritatem suspecti sunt. Id enim ter omnino factum est, Ol. viii. 20.

Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὅς σε μὲν ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,

quæ est Aldi et MS. Cizensis lectio: sed duo libri Palatini ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ habent. Deinde Pyth. i. 178.

ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτραπέλοις· ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας,

ubi liber Bodleianus sic exhibet,

ὦ φίλε, εὐτραπέλοις κέρδεσσ᾽· ὀπιθόμβροτον αὔ-
χημα δόξας.

Denique Nem. x. 121.

— — δει-
νὸν παλάμαις Ἀφαρητιάδαι Διός· αὐτίκα γάρ.

Nam si quidem hoc metri genere usus hic est Pindarus, necessario scribendum erat Ἀφαρητιάδαι, quod scholia habent ad v. 129. Verum in libris omnibus Ἀφαρητίδαι est.

Cæsuræ deinde accedebat perversitas, quæ quum in plerisque locis e singulis horum versuum binos facere juberet, idem etiam in reliquis locis facere suadet, ut prior quisque versus nunc penthemimeres dactylicum, nunc trimeter catalecticus in disyllabum esset. Denique vero plane pervicerunt ii loci, in quibus si versus non disjungerentur, aut mensura aut prosodia damnum videbatur factura esse. Ac primum Olymp. vi. 176. in tertia arsi brevis syllaba est,

δέσποτα ποντόμεδον· εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων,

itemque Pyth. ix. 201.

— — ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ᾽ ἀγῶνος,

ut conjicias, syllabam, cujus incerta mensura sit, non in medio, sed in extremo versu fuisse. Cavit enim magnopere Pindarus, ne syllabas breves propter cæsuram produceret, cujus rei, si horum quidem versuum dubiam auctoritatem exceperis, unum tantummodo exemplum invenitur Isthm. vi. 61.

αὔδασε τοιοῦτον ἔπος· εἴ ποτ' ἐμάν, ὦ Ζεῦ πάτερ.

Deinde pravus etiam hiatus interdum impedit, quominus in unum versum ista metra conjungantur, ut

— — πέν-
ταθλον ἔτ', ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργμασι κεῖτο τέλος.

Maxima vero atque gravissima caussa, quare, quotiescumque ista metra occurrerent, ea in duos versiculos disjungenda existimavimus, trochæus fuit, qui interdum in tertia sede reperitur. Hic pes enim quum in mediis dactylis locum habere non possit, manifestum præbet indicium dactylici catalectici in disyllabum. Adhibuit autem Pindarus hunc pedem in hisce locis: Olymp. viii. 20.

Ζηνὶ γενεθλίῳ, ὃν μὲν ἐν Νεμέᾳ πρόφατον,

quem tamen locum nuper correxit Boeckhius; et Nem. x. 121.

— — δει-
νὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός. αὐτίκα γάρ.

et Olymp. viii. 26.

ἐξένεπεν κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν.

De horum versuum primo et secundo supra diximus, quorum in altero quidam libri male ὅς σε μὲν præbent, in altero facilis, sed prava mutatio foret Ἀφαρητιάδαι. In tertio scribi posset,

ἐξένεπεν κρατέων πάτραν δολιχήρετμον Αἴγιναν πάλᾳ.

Verum temeraria hæc mutatio futura esset, magnoque cum detrimento elegantiæ conjuncta. Hæc omnia si quis accurate perpenderit, non dubitabit, puto, quin jure ac merito et hexametrum catalecticum in syllabam, et heroicum, et eum, cui creticus adjunctus est, e Pindari metris ejecerimus. Accedit, quod versus isti in duo membra divisi numerum habent ἐνόπλιον, cujus maxima fuit apud veteres celebritas. De eo dictum in Elementis doctrinæ metricæ.

Dactylicorum logaœdicorum tria tantum exempla commemorabimus, quorum hæ formæ sunt:

-́ ⏑⏑ - ⏑ - ⏑
Ol. i. ep. 11. Pyth. vi. stroph. 5.

-́ ⏑⏑ - ⏑ - ⏑ -
Pyth. viii. ep. 8.

⏑́ ⏑
—́ ⏑⏑ - ⏑⏑ - ⏑ -
Ol. x. ep. 4. Nem. vi. ep. 4.

Basin quoque dactylicis numeris adjecit, in qua modo spondeum, modo trochæum, modo iambum, nunc etiam tribrachum atque anapæstum adhibuit, nusquam tamen iambo trochæum opposuit, nusquam etiam pyrrhichio usus est. E quo versuum genere his maxime formis usus est: Pherecrateo, qui dicitur,

- ⏑̄ | -́ ⏑ ⏑ - ⏑̄

Ol. i. stroph. 2. 6. Pyth. x. str. 1. Nem. ii. str. 7.

- - | -́ ⏑́ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ -

Ol. v. stroph. 2. ep. 3.

- - | -́ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑

Ol. v. ep. 1. Deinde etiam in logaœdicis basin habet, in quibus primum locum tenet Glyconeus,

⏑⏑ / — ⏑̄ | -́ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏓

quo usus est sæpissime. In eo interdum constanter servat iambum in basi, hac forma,

⏑ - | -́ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏓

Olymp. i. stroph. 1. Pyth. viii. ep. 9. Nem. ii. stroph. 1. Porro

- ⏑̄ | -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - -

Pyth. ii. stroph. 3. viii. ep. 5. Deinde qui hendecasyllabus Phalæceus vocatur,

- ⏑̄ | -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - ⏑ - ⏑̄

Ol. ix. stroph. 2. xiv. 2.

- ⏑ | -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - ⏑ - ⏑ -

Isth. vii. ep. 1. Denique etiam Pherecrateo dipodiam trochaicam adjunxit,

- ⏑̄ | -́ ⏑ ⏑ - - | -́ ⏑ - -

Nem. viii. stroph. 1. et Glyconeo choriambum,

⏑ ⏑ / — ⏑̄ | -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - | -́ ⏑ ⏑ -

Isthm. viii. 13. Omninoque etiam illa Glyconei forma, quæ in choriambum exit, sæpius a Pindaro usurpata est, sed nusquam, ut eam cum vulgari commutaret; aliæque inveniuntur variæ Glyconeorum et similium numerorum consociationes, ut Ol. ix. Isthm. viii.

XIII.

De versibus anapæsticis.

Sequuntur anapæsti, quorum mensura eadem severitate, qua dactylicorum, observatur. In his primus est monometer,

⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ -

Ol. x. ep. 9. Deinde monometer hypercatalectus,

⏑ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - -

Ol. ix. ep. 3. Pyth. iii. ep. 12. Tum dimeter brachycatalectus,

- -́ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ ⏓

Ol. xiii. ep. 1. Pyth. iii. stroph. 4. Nem. viii. ep. 1. Isthm. iii. ep. 8. idemque totus e spondeis Ol. iv. stroph. 7. Dein catalecticus, qui parœmiacus vocatur,

⏑ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑̄

Ol. i. stroph. 4. idemque hac forma,

- -́ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑̄

Olymp. iii. stroph. 4. xii. stroph. 7. ep. 5. Pyth. xii. stroph. 1. 5. 9. 11. Nem. v. ep. 5. Isthm. ii. stroph. 1. iii. ep. 5. Et dimeter acatalectus,

- -́ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ -́ ⏑ ⏑ ⏓

Ol. ix. ep. 6. Nem. vi. ep. 9. Præterea etiam logaœdicum genus in anapæstis adhibuit, ut in his

⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ –

Ol. ix. stroph. 1. cujus hanc quoque formam habet,

– –′ ⏑ ⏑ –′ ⏑ –

Ol. i. ep. 8. ix. str. 1. Quamquam hæ quidem formæ potius ad Glyconeum genus pertinere videntur. Denique uti dactylicis versibus, ita etiam anapæsticis Creticos aliosque numeros adjunxit. Eorum hæc præcipua exempla sunt:

⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – – | –′ ⏑ –

Nem. viii. stroph. 7.

– –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – | –′ ⏑ –

Olymp. iii. stroph. 3. viii. ep. 1. Pyth. ix. ep. 1.

– –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄ | –′ ⏑ –′ –

Isthm. vi. ep. 6.

– –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – | –′ ⏑ –

Pyth. ii. stroph. 5.

– –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ –′ – | –′ ⏑ –′ –

Pyth. iv. ep. 9.

– –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – | –′ ⏑ ⏑ –

Itshm. iii. ep. 1.

– –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – | –′ ⏑ ⏑ –

Nem. vi. ep. 3. Ac logaœdicis quoque trochæum semantum adjunxit, ut in hoc

– –′ – – ⏑ ⏑ –′ ⏑ – | —′—

Ol. ix. ep. 4.

Cæterum aliud quoddam genus anapæsticum invenitur, quod proprie non ad dactylicos numeros, e quibus anapæsti sunt, sed ad trochaicos referendum est. Nihil enim cum anapæstis commune habet, præter anacrusin. Ex eo genere hi versus sunt:

⏑ ⏑ –′ ⏑̄ | –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

Pyth. ix. stroph. 1. 3.

⏑ ⏑ –′ ⏑ | –′ ⏑ ⏑ – | –′ ⏑ – ⏑ –

Ol. i. ep. 7.

XIV.

De versibus choriambicis.

Choriambicis versibus, qui Æolensium lyricorum et scenicæ poeseos proprii sunt, rarissime usus est Pindarus. Nam nisi quod choriambum interdum aliis numeris intermiscuit, hæc tantum observavi exempla, in quibus pes ille nomen facere versui possit:

–′ ⏑ ⏑ – | –′ ⏑ –

Nem. xi. stroph. 7. ep. 7.

– ⏑̄ | –′ ⏑ ⏑ –
| ⏑⏑

Pyth. vii. ep. 1. Isthm. vii. ep. 9. viii. 9, 10, 11, 12, 13, 14. 17. 22.

– – | –′ ⏑ ⏑ – –′ ⏑ ⏑ – ⏑ – | –′ ⏑ –

Ol. v. stroph. 1. et alio modo,

– ⏑̄ | –′ ⏑ ⏑ – | ⏑ –′ | –′ ⏑ ⏑ –
| | ⏑⏑ |

Isthm. viii. 15. Denique aliud genus, a tragicis quoque adhibitum, usurpavit, quæ forma est versus Glyconei, e basi, trochæo, et choriambo compositi:

- ⏗ | -′⏓ | -′υυ-
⏑ — | ⏖ |

Nem. iv. stroph. 8. 10. vi. stroph. 3. Isthm. viii. 3. 7.

XV.

De versibus Ionicis.

Versus Ionici a minore, si qui apud Pindarum videntur occurrere, uno tantum pede Ionico constant, cui nunc Creticus, nunc ditrochæus, nunc choriambus adjunctus est, hac ratione,

υυ-′- | -′υ-

Ol. viii. stroph. 7.

υυ-′- | -′υ--

Ol. vii. stroph. 1. 10.

υυ-′- | -′υυ-

Pyth. i. ep. 12. At neque hi versus Ionicos numeros habent, sed in dactylicis potius numerandi sunt, multoque magis numerum Ionicum a majore adspernata videtur Doriensium poesis lyrica: ut, nisi quis scholiastarum inepta commenta audire velit, nullum hujus metri exemplum apud Pindarum reperiatur.

XVI.

De epitritis Doriis.

Qui olim trochaici vel etiam iambici versus apud Pindarum aliosque poetas esse credebantur, trochæi spondeique alternatione graves, eos trochaico genere eximendos esse, et ex trochæo spondeoque constare, satis mihi videor ostendisse in dissertatione de mensura quorumdam metrorum rhythmica et in Elementis doctrinæ metricæ. Itaque tantum abest, ut spondeus iste trochæi loco ponatur, ut, si quando trochæus dipodiam finiat, is spondei fungatur officio. Ita esse, apparebit ratione usuque hujus metri explicato. Nam quum Doriæ potissimum harmoniæ proprii sint hi epitriti, dactylis fere et trochæo semanto conjunguntur, sed apta proportione membrorum, ut neque longiora justo, nec breviora sint, serventque indolem suam. Itaque dactylici usurpantur dimetri, trimetri, tetrametri, perraro pentameter, ut Pyth. iii. iique omnes non nisi catalectici in syllabam vel disyllabum, nusquam acatalecti, nusquam logaœdici. Epitriti autem nunc unus membro dactylico præmittitur vel subjicitur, nunc duo. Fiunt etiam ex ipsis epitritis integra membra, et quidem e duobus vel tribus. Plures quum conjunguntur, bini unum solent membrum constituere. Adjicitur iis in fine Creticus, interdum choriambus, sive dactylicus dimeter catalecticus in syllabam. Nonnumquam trochæus, a quo incipiunt hi epitriti, in tribrachum solvitur, nunc constanter, ut Olymp. x. stroph. 3, 4. et Isthm. vi. stroph. 10, 11. nunc, ut cum trochæo permutetur tribrachus, ut Pyth. iv. stroph. 13. et alibi. In spondeo autem, qui trochæum sequitur, vereor ne nulli solutioni locus fuerit concessus. Atque ejus

ultimam syllabam solui non posse, nisi penitus perdito numero, per se clarum est. In ea autem syllaba, quæ hanc antecedit, tam raræ sunt, tamque suspectæ solutiones, ut vix videatur dubitari posse, quin tollendæ sint. Exempla hæc inveniuntur. Pyth. iv. 451.

ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς.

ubi κρίσιν interpretatio videtur, cujus in locum non ἀγῶνα, usitatum et vulgare nomen, sed rarius κρῖμα substituendum putaverim. Nem. v. 10.

οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν,
ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν,

ubi scholiastæ τῇ γενειάδι docet γένυσι, vel γένυς, quod vulgo legitur, in γένυι mutandum esse. Ibidem v. 19.

θέσσαντο πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου,

quem locum Schmidius recte videtur constituisse,

θέσσαντο· πὰρ βωμὸν πατρὸς θ' Ἑλλανίου.

Et v. 21. ubi pro vulgato,

Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ,

usitatam metri formam restitui posse addito articulo etiam novissimus editor observavit,

Ἐνδᾴδος ἁ'ρίγνωτες υἱοὶ,

sive malis ἀρίγνωτες. Isthm. ii. autem in fine epodorum melior versuum distinctio solutionem, quæ in tertia epitriti syllaba erat, jam in primam Cretici transtulit. Isthm. iv. 94.

ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι,

vereor ne genuina lectio fuerit,

ναὸν Ποσειδᾶνός σφ' ἐρέπτοντα σχέθοι.

Denique Isthm. vi. 92.

μοῖραν ὕμνων· τὰν Ψαλυχια-
δᾶν τε πάτραν Χαρίτων,

libri fluctuant, Ψαλυχιαδᾶν et Ψαλυχαδᾶν præbentes, quorum posterius præferam, modo Ψαλυκχαδᾶν scribatur.

In mediis membris epitritorum necessario cujusque epitriti ultima, syllaba longa est, sed et in fine membri cujusque, et ubi alius numerus etiam in eodem

membro sequitur, veluti dactylicus aut Creticus, anceps est ea syllaba, ut etiam in media voce brevem poni concessum sit. De qua re dictum in dissertatione de mensura rhythmica et in Elementis doctrinæ metricæ. Ex his observationibus efficitur, nusquam in medio numero ultimam epitriti ancipitem esse. Nam sive binos epitritos alii bini epitriti sequuntur, ut Isthm. iii. sive epitritum dactylicus aut Creticus numerus excipit, finitus esse numerus consendus est. Exceptionem sola admittunt nomina propria: cujus rei non nisi unum exstat exemplum, Isthm. ii. 21.

τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις.

Alterum enim, Isthm. iv. 123. nunc hac metrorum descriptione sublatum est:

γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν
κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

Hoc tamen in loco si quis continuari epitritos post dactylicum numerum volet, is non male forsitan scribat, σὺν Ὀρσέᾳ δ' αὖτέ νιν. Similiter reliquis in locis, ubi epitriti loco ditrochæus numero nondum finito positus videri poterat, nunc vel meliore descriptione membrorum remotum est vitium, de qua re dictum est in dissertatione de mensura rhythmica pag. 8. vel scriptura emendanda est, ut Olymp. iii. 46. Nem. ix. 75. 111. Isthm. vi. 52. Ita unum dumtaxat trochæi male positi exemplum relinquitur, Ol. vii. 3.

ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ,

quod ipsum quare distinctione membrorum mutanda nunc expulerim, infra cap. xix. ostendam.

XVII.

De pæonicis aliisque liberioribus numeris.

Maximam difficultatem habet explicatio eorum versuum, in quibus multæ breves syllabæ continuantur. Quoniam enim tam diligens est Pindarus in harum syllabarum observatione, ut eas vix usquam contractione aliqua variet, incerta plerumque arsium et thesium distinctio est, quo fit, ut sæpe de toto numero non constet. Sed etsi multi ex his numeris nihil videntur nisi solutiones esse usitatorum generum, tamen nimis angustis finibus libertatem lyricæ poeseos coerceret, qui pæonico aliisque numeris, quorum in thesi plures, quam duæ breves sint, rejectis, ubique iambicos vel trochaicos vel Glyconeos versus restitutum iret. Quod si quis regulas requiret, ex quibus, ubi contractiones non faciant indicium, dijudicari liberiores isti numeri ab usitatioribus possint, ingenue fateor, etiam nunc usitatiora metra sic tantum a me ictibus positis indicata esse, si ea ex contractionibus vel tota carminis conformatione probabiliter erui posse viderentur; ubi autem aut nulla essent hæc indicia, aut nimis dubia, ita positos esse ictus, ac si thesis vel anacrusis trium esset pluriumve brevium syllabarum, non quod ubique persuasum mihi de illa re haberem, sed ne privarem Pindarum numeris, quibus

eum potuisse saltem uti existimarem. Etenim hanc totam disputationem, quæ est de investigandis numeris versuum ex multis brevibus syllabis compositorum, in præsens tempus omittendam duxi. Nam hæc res, si quidquam in hoc genere, ita est comparata, ut frustra inchoetur, nisi simul etiam perficiatur. Id autem tanti est tamque diuturni laboris, ut libenter iis disceptandam hanc quæstionem relinquam, quibus plus, quam mihi nunc, otii est. Cavendum est autem magnopere, ne quis, quod Boeckhius fecit, ea mente ad hanc rem accedat, ut numeros omnes, qui thesin vel anacrusin plurium, quam duarum syllabarum habent, protinus removendos statuat, sed præter diligentem pervestigationem eorum, quæ de musicorum doctrina rhythmica ex paucis et maximam partem perobscuris indiciis, quæ nobis reliqua sunt, erui possunt, etiam accurata comparatione quum fragmentorum, quæ ad hoc genus pertinent, maxime dithyrambicorum, tum eorum, quæ a tragicis et comicis satis multa suppeditantur, opus est. Quibus locis quamvis diligenter expensis atque inter ipsos comparatis quam difficile sit certas et veras numerorum, quibus regantur, formas invenire, is demum recte æstimabit, qui meminerit, etiam in pari multitudine brevium syllabarum pro poeseos carminisve conditione, pro natura accentuque vocabulorum, denique pro compositione rhythmorum musicorum, numeros esse posse diversissimos. Non est tamen dubitandum, quin, qui hanc partem doctrinæ metricæ perscrutari voluerit, multa sit nova atque egregia in lucem prolaturus, dum quidem et curam diligentiamque, quam hæ res summam requirunt, adhibeat, et illud vitet, quo nihil in hoc genere plus nocet, ne aliqua opinione præpeditus viam sibi inveniendi veri occludat. Id quod mea sententia Boeckhio quum aliis in rebus accidit, tum in eo, quod nullos versus apud Pindarum dactylo terminari sibi persuasit: de qua re dixit p. 71. seqq. At in iis numeris, qui ad Æoliam harmoniam facti sunt, non potest dubitari, quin versus quidam in dactylum exeant. Ut in Pythico carmine ii. ubi tam manifesta hæc res esse videtur, ut mirer aliter sentire quemquam potuisse. Quod si quis consideraverit, quæ in Elementis doctrinæ metricæ de differentia stropharum Doricarum et Æolicarum dicta sunt, facile spero intelliget, alteris accommodatam eam rationem esse, ab alteris autem alienam.

XVIII.

De trochæo semanto.

In enumeratione metrorum Pindaricorum non est prætereundus trochæus semantus, de cujus quidem usu quoniam explicatum est in dissertatione de quorumdam metrorum mensura rhythmica p. 16. seqq. et in Elementis doctrinæ metricæ lib. iii. cap. 13. nihil attinet, quæ ibi dicta sunt, hic repeti. Quare satis habeo monuisse, in describendis metris hunc pedem hac forma notatum esse, —′ — longioribus lineis, quam quibus communis longæ mensura significatur.

XIX.

De interruptione numeri.

Singulare est, necdum animadversum ab iis, qui Pindari aliorumve poetarum numeros tractarunt, interdum medios numeros interrumpti, pausa facta. Quæ res quum haud dubie ex musicis rationibus repetenda sit, quas dolendum est

densis adhuc tenebris circumfusas jacere, mira oritur metrorum et rhythmorum repugnantia. Qui enim ex musicis legibus cohærent rhythmi et unum quid constituunt, interdum ex metricis rationibus in diversos versus distrahendi sunt, ne hiatus syllabæque ancipites in iis metrorum locis conspiciantur, a quibus aliena est hæc licentia. Nullum hujus rei illustrius apud Pindarum exstat exemplum, quam in strophis Ol. vi. ubi quum numeri musici hi sint,

- -´ υ -´ - | - υ υ - υ υ - υ
-´ υ -´ - | -´ υ -´ - | - υ - -

metra, quoniam pausa fit in mediis epitritis, sic distinguenda sunt:

- -´ υ -´ - | -´ υ υ - υ υ - υ | -´
υ -´ - | -´ υ -´ - | -´ υ -´ -

De qua re pluribus ad carmen illud disputatum est. Non est autem dubitandum, quin sæpius hoc fecerit Pindarus. Ita Ol. vii. tam mirus, parumque concinnitati numerorum conveniens est monometer iambicus, ut facile appareat, non esse hunc versiculum iambicum, sed partem epitritorum, qui præcedunt, pausa revulsam. Nam quum ita procederent rhythmi musici,

-´ υ -´ - | -´ υ -´ - | -´ υ -´ - | -´ υ -

pausa ante finem tertii epitriti facta, metra jam sic describenda erant:

-´ υ -´ - | -´ υ -´ - | -´ υ -´
- | -´ υ -

Jam quæri poterit, an isti epitriti, qui tres sunt, addito in fine Cretico, in membra quædam dividenda sint:

-´ υ -´ - | -´ υ -´ - -´ υ -´ - | -´ υ -

(musicos autem rhythmos hac descriptione intelligi volo) quo facto trochæus iste in verbis,

ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ δωρήσεται

justam excusationem habebit. Alia interrupti numeri exempla exstant Ol. viii. stroph. 6. Pyth. ix. str. 2. Est hæc observatio ex iis, ex quibus spes est insignem olim lucem rei metricæ et rhythmicæ affusum iri, si ii ea utentur, qui non tantum diligentiam ad hæc studia, sed etiam cautum judicium afferre, temeritatem autem abstinere didicerint. Cæterum quo statim ex descriptione metri appareret, interrumpi numerum, in fine versuum posui signa continuationis.

XX.

De versibus asynartetis.

Dubitavi aliquando, an neque Pindarus, nec tragici versibus asynartetis usi essent: quam opinionem amplexus est Boeckhius, quem vide pag. 319. At neque caussa est ulla, quare abstinuisse hos poetas ab illa ratione statuamus, et in Pindari carminibus aliquot satis certa exstant asynartetorum exempla. In his est versus ex antispasto et iambico ischiorrhogico compositus, qui valde usitatus est tragicis, Pyth. v. stroph. 11. Alios versus, qui, absque illa asynartetorum ratione foret, corrupti censendi essent, vel sunt etiam a criticis corrupti, vide Olymp. ix. stroph. 1. 3. 4. 5. 6. 7. et Nem. i. ep. 2. Quod si quis post ea, quæ hodie diligentiore metrorum Pindaricorum tractatione comperta habemus, hanc materiam novo studio et plenius, quam nunc quidem nobis licebat, pervestigabit, non dubito fore, ut latius etiam patere hanc asynartetorum rationem appareat. Non inu

tile forsitan erit, neque alienum ab hoc argumento, quærere, an poetæ lyrici in quibusdam eorum metrorum, quæ stabiles et minime dubias formas habent, ut in epitritis Doriis et qui cum his conjuncti sunt numeri, syllabam brevem in arsi producere ausi sint. Sunt certe aliquot apud Pindarum loci, qui suspicionem hujus rei aliquam facere possint. Sed hæc et alia iis relinquam, qui et quid restet agendum, intelligent, et ad id agendum idonei reperientur.

DISSERTATIO II.

DE METRORUM QUORUMDAM

MENSURA RHYTHMICA.

Ex quo metrorum scientia ad justæ doctrinæ rationem revocari cœpta est, ex 3
omnibus, qui ad hanc rem studia sua contulerunt, nemo ei majus incrementum,
mea quidem sententia, attulit, quam Seidlerus, versibus dochmiacis accuratius
explicandis. Alii, majora professi, vel plane destituerunt quam fecerant spem,
vel alia, quam quæ exspectabantur, in medium attulere. Ex quibus si qui
nuper, recentioribus magis quam Græcis litteris imbuti, nullamque nisi ingenii
ad negata animosi laudem sectantes, quum æqualem pedum mensuram Græcis
vindicare conarentur, vel editis magnis de re metrica voluminibus, vel in diariis
quibusdam asseclarum suorum rudimenta commendantes, omnem argutandi ca-
lumniandique sollertiam adhibuerunt, ut audientiam sibi fecisse crederentur,
naturam numerorum in quadam imagine imaginisque imagine positam ostensuri :
nos quidem, hanc communem omnium reputantes doctrinarum sortem esse, ut
etiam devia suum consequantur fastigium, aliis quærendum relinquamus, quis
Musarum sacerdos, pedem Ionicum a majore in duabus syllabis unave modulans,
carmina non prius audita virginibus puerisque cantet, daturus aliquando, ut
sperare licet, etiam monosyllabum versum heroicum. Alia via, ut par erat, rem
aggressus est A. Boeckhius, vir et doctissimus et studiosissimus veri : qui quum
ipse quoque nova opus esse metrorum doctrina sibi persuasisset, non solum na-
turam numerorum suo quodam proprio modo explicare studuit, sed etiam, quoniam,
artis veterum musicæ ea in re aliquem usum fore intelligebat, ad hanc quoque,
tamquam ad fontem largos haustus promittentem, præcipua quadam cura cursum
disputationis suæ deflexit. Quæ musicæ veteris pervestigatio non dubitamus 4
quin admodum fructuosa rei metricæ fuisset, si vir præstantissimus admirabilem
illam industriam suam eo, quo maxime debebat, contulisset. Nam quum duæ
sint partes musicæ, harmonica et rhythmica, quarum harmonica tenui quodam et
hodie vix explicabili vinculo cum metrica doctrina cohæret, rhythmica autem
cognata ei est conjunctaque maxime : harmonicam diligenter ille pertractavit,

rhythmicam autem, de qua vel sola, vel præcipue eum dicturum exspectabamus, obiter tantum attigit, afferens magis, quam explicans, quæ in hoc genere a veteribus tradita sunt. Est illa sane longe obscurissima pars veteris musicæ, quæ non aliter, ut videtur, explanari poterit, quam si Aristoxeni elementa rhythmica reperiantur, vel Pselli saltem introductio in artem rhythmicam, cujus specimina quædam Morellius dedit, in lucem prodeat *. At tanto cautius incedere oportet, si quis numeros Græcorum ex ipsa illius gentis doctrina judicare instituit.

Prorsus enim diversæ erant rhythmica et metrica. Metrica, quæ ad solam versuum compositionem spectabat, quoniam in sermone duæ tantum mensuræ usurpantur, in solis duplicis mensuræ varietatibus consistebat; rhythmica autem, quæ ad cantum pertinebat, quum mensurarum majorem habebat varietatem, tum pedibus utebatur et aliis et aliter consociatis. Inde metricæ artis propriæ perhibentur productiones correptionesque syllabarum, et longitudines ac brevitates; rhythmicæ autem, tarditates ac celeritates. Nam Porphyrius pag. 239. si cui productiones syllabarum et correptiones ad rhythmum referre videatur, nihil nisi negligentius loqui scriptorem illum, ordine minus observato, et res ipsa, et aliorum scriptorum loci, ut Manuelis Bryennii p. 502. et Suidæ in v. *ῥυθμὸς*, docere poterunt. Quot autem mensuris rhythmici usi sint, non est traditum ab antiquis. Nam Aristidis Quintiliani verba pag. 33. *σύνθετος δέ ἐστι χρόνος, ὁ διαιρεῖσθαι δυνάμενος· τούτων δὲ ὁ μὲν διπλασίων ἐστὶ τοῦ πρώτου· ὁ δὲ, τριπλασίων· ὁ δὲ, τετραπλασίων· μέχρι γὰρ τετράδος προῆλθεν ὁ ῥυθμικὸς χρόνος*, vereor ne pariter atque ea, quæ Martianus Capella pag. 194. dicit, ad illa pertineant, quæ idem Aristides p. 45. et scholiastes Hephæstionis p. 78. aliique de syllabis vocalium pondere, consonantiumque multitudine magis minusve auctis, nimis profecto subtiliter, disputant. Certe non est ista observatio de ea re intelligenda, de qua disserit Aristoxenus in fr. rhythm. pap. 288. qui ipse alia omnia potius, quam pedem simplicem non nisi ex quattuor moris constare dicit. Loquitur ille de partibus pedis, arsi et thesi, quarum dicit in pede simplici non nisi quattuor, duas theses, totidemque arses conjungi: quod etiam Psellus p. 301. confirmat. Verba Aristoxeni, quibus emendatis uti præstat, hæc sunt: *τοῦ δὲ λαμβάνειν τὸν πόδα πλείω τῶν δύο σημεῖα, τὰ μεγέθη τῶν ποδῶν αἰτιατέον· οἱ γὰρ ἐλάττους τῶν ποδῶν, εὐπερίληπτον τῇ αἰσθήσει τὸ μέγεθος ἔχοντες, εὐσύνοπτοί εἰσι καὶ διὰ τῶν δύο σημείων· οἱ δὲ μεγάλοι τοὐναντίον πεπόνθασι· δυσπερίληπτον γὰρ τῇ αἰσθήσει τὸ μέγεθος ἔχοντες, πλειόνων δέονται σημείων, ὅπως εἰς πλείω μέρη διαιρεθὲν τὸ τοῦ ὅλου ποδὸς μέγεθος εὐσυνοπτότερον γένηται· διὰ τί δὲ οὐ γίγνεται πλείω σημεῖα τῶν τεττάρων, οἷς ὁ πους χρῆται κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ὕστερον δειχθήσεται.* Nam quemadmodum *βάσιν* rhythmici, ut mittam, quæ Budæus in Comm. Gr. l. attulit, nunc de thesi, quam ipsi dicunt, usurpant, ut Aristoxenus fr. rhythm. p. 292. 294. et Psellus p. 301. nunc de loco et sede integri pedis, ut scholiastes Hephæstionis pag. 44. et interpretes Aristophanis ad Nub. 652. nunc etiam universe de incessu numeri dicunt, ut Aristides pap. 38. v. 22. cui addere possem locum ex inedito de metris libello, ita etiam *σημεῖον* modo moram sive tempus vocant, cujus significationis exempla attulit Morellius ad Aristoxeni fr. pag. 280. sq. modo motum dicunt unum, qui, ut unus sonus, vel una syllaba, partem pedis implet, ut Aristoxenus in fr. p. 278. 282. et Aristides p. 32. modo universe talem pedis partem intelligunt, sive ea motu, seu

* De illo Pselli scripto v. præfat. ad Elem. doctr. metr. pag. vii.

sono, seu syllaba contineatur, ut idem Aristoxenus p. 288, 290. 293. et Psellus
p. 301. interdum vero etiam illam pedis partem, quæ vel arsis vel thesis est,
etiam si ex pluribus vel sonis vel syllabis vel motibus constet, nomine isto
significant, ut Aristides p. 39. pæonem diagyium ex duobus σημείοις compo- 6
situm dicens, qui pes alias vel quinque vel tria dicendus esset σημεῖα habere.
Sed hæc obiter. Quæ certæ videntur rhythmicorum mensuræ, sunt, præter
simplicem et duplicem, quadruplex et octuplex. Hac ambæ in orthio, trochæo-
que semanto inveniuntur; quadruplex etiam, ut videtur, in spondeo majore
seu duplici. Etsi enim, qui hunc ex quattuor bimoris partibus constare volunt,
non inepte comparatione uti possunt proceleusmatici, quem ex quattuor brevibus
temporibus compositum similiter duplicem vocat Aristides, tamen, quum ille
spondeum istum p. 36. non sine caussa, ut putamus, ἐκ τετρασήμου θέσεως
καὶ τετρασήμου ἄρσεως fieri dicat, verior videtur Boeckhii sententia, duas eum
quaternorum temporum partes habere. Omnino autem ipsa rei natura postulat,
ut pluribus, quam simpli et dupli mensuris usam esse musicam Græcorum
credamus, quod nimis iners et rudis foret cantus, qui non nisi duplicis
mensuræ varietatem admitteret. Sed hoc quidem facile omnibus probabitur.
Illud vero mirum plerisque et incredibile accidet, si dixerimus, etsi poetæ
Græci propter linguæ suæ naturam non pluribus utantur, quam duabus men-
suris, tamen ex ipsis eorum metris aliquando colligi posse, quibus in cantu
rhythmicis mensuris vel non usi, vel etiam usi esse videantur. In qua re si
non fallimur, intelligetur forsitan, esse adhuc, quo artis periti nondum penetra-
rint.

Consideranti comparantique hos duo versus,

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ,

quorum utrumque trochaicum esse volunt, facile appareat necesse est, posse
quidem utrumque eodem modo recitari, i. e. per dipodias trochaicas, potiore
ictu in prima syllaba notatas, sed tamen, ne Pindaricum ita legi velis, duo
obstare, unum, quod volubilitas trochaici numeri, quamvis per trochæos irratio-
nales ad paullo majorem gravitatem adducti, minime conveniat severitati Doriæ 7
harmoniæ, cujus iste e trochæo spondeoque factus numerus proprius est;
alterum, quod epitriti usus in hunc numerum ita receptus est, ut ille non ex
duobus trochæis, sed ex trochæo et spondeo constare videatur. Nam quid est,
cur in tanta horum numerorum apud Pindarum copia vix pauci reperiantur
versus, qui trochæum habeant, quum præsertim idem poeta in iis carminibus,
in quibus vere trochaicis numeris usus est, trochæum in fine dipodiæ sæpissime
admittat, ut in Nem. viii.* quod, ut ipse testatur, Lydiam harmoniam habuit:
quod contra in Doriis carminibus, ut in Pyth. iv. in quo iste epitritus quingen-
ties tricies ter invenitur, non nisi bis in medio versu ditrochæum positum
videmus, idque ipsum iis in locis, ubi syllaba brevis recte pro longa poni
possit. Quæ tanta diligentia, quam etiam apud tragicos in hoc genere deprehen-
dimus, monet, ut locos, qui repugnant, de vitio suspectos habeamus. Sunt autem
apud Pindarum, de quo solo nunc dicam, hi. Ol. iii. 27. (46.) ubi neque
Ἰστρία νιν, neque Ἰστρία νιν, neque Ἰστριανὴν, ut quidam libri habent, sed Ἰστριηνὰν
scribendum videtur: pronomine enim tanto minus opus est, quod istud nomen

* At in hoc quoque carmine Dorios epitritos esse, trochæosque vel scriptura
emendata, vel versibus rectius dispositis removeri, nunc persuasum habeo.

nullo modo ad γαῖαν pertinere potest, sed cum sequente ἐλθόντα construendum est. vii. 2. (3.) ubi ἀμπέλου ἔνδον, quamvis contra plerosque libros et Athenæi auctoritatem, inverso verborum ordini præferam. x. 4. (xi. 4.) ubi etsi anceps judicium est, quum duas tantum strophas hoc carmen habeat, versusque et hic et ultimus stropharum trochaicus esse possit, tamen, quum reliqua metrorum compositio trochæis non magnopere faveat, videndum est, ne σὺν πόνῳ vel errori, vel correctori, ἀνὴρ in antistrophico prima correpta esse putanti, debeatur, poeta autem σὺν μόχθῳ dederit *. xii. 21. (27.) jam Boeckhius sustulit, recte monens, ὁμιλέων trisyllabum esse. Pyth. i. 13. (26.) ἀτύζονται non debebat cum ἀτύζεται commutari, quum præsertim Plutarchus, gravis nec silentio prætereundus auctor, non uno loco pluralem tueatur †. Nem. v. 14. (25.) ubi in particula μὴ non
3 immerito offendit Boeckhius, repone, ἐν δίκᾳ τ' οὐ μὴ κεκινδυνευμένον ‡. ix. 32. (75.) et 47. (111.) jam Boeckhius in vitii suspicionem adduxit, in priore nihil obstare monens, quin εἰσὶν pro ἐντὶ scribatur §; in altero restitue, οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω. Isthm. v. 34. (vi. 52.) ubi neque κάρυξε, neque κύρησε nunc probem, sed malim, ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων ἐς πλόον κάρυσσε, *Æacidam ad expeditionem se vocare indicabat.* Quæ præterea ditrochæi exempla in his numeris inveniuntur, idoneam excusationem habent. Sunt enim aut in fine versus, ubi ultimæ syllabæ mensuram nihil curari constat, aut in fine numeri, sequente mediis in versibus alio numero, qui locus eamdem habet ancipitis syllabæ veniam. Et prioris quidem generis exempla afferre nihil attinet; alterius autem quæ reperiuntur, commemorasse non erit supervacaneum. Et ante dactylicos numeros trochæus invenitur Ol. vi. 18. (31.) viii. 54. (71.) x. (xi.) 6. 12. xii. 19. (25.) Pyth. iii. 18. (31.) iv. 23. (40.) ix. 21. 125. (38. 214.) Nem. v. 47. (86.) nisi quis ibi, quod Heynio in mentem venit, μάρνανται reponi malit. x. 4. 22. (6. 40.) Isthm. 1. 17. (24.) Ante choriambum Ol. xiii. 19. (26.) Ante Creticum Ol. x. (xi.) 16. 17. 21. xii. 15. (21.) Pyth. iv. 5. (9.) Nem. i. 1. v. 1. 15. (28.) Isthm. iii. 15. 17. 34. 35. (24. 28. iv. 25. 28.) et olim 51. (iv. 55.) ubi nunc meliorem lectionem cum epitrito restituit Boeckhius. At, inquiat aliquis, quid Creticus ad rem, qui quum nihil sit nisi catalexis, non alius, sed idem numerus est, ut, si ante hunc syllabæ ancipiti locus est, ea res indicio sit, esse potius in epitrito isto trochaicum numerum, quam non esse. Enimvero ita videri non nego: attamen non esse ita, tantisper mihi concedi volo, dum attulero, quod opinionem meam confirmet. Nunc, si vera dicimus, Ol. xii. 6. (7.) metrorum dispositio ea, quæ est in vulgatis libris, excusationem præbebit ditrochæo, quam ille in nupera descriptione non habet. Sed præter hæc exempla etiam illa non sunt existimanda ditrochæum habere, in quibus nomen proprium illum pedem infert, ut Isthm. ii. 14. (21.) || iii. 90. (iv. 123.) ¶ (nam Agesidamos, Agesilaos, Agesimachos, qui communi lingua Hegesidami, Hegesilai,

* Servata vulgata lectione nunc rectius dispositis membris hoc vitium removi.

† Quamquam hoc in exemplo, quia non epitritus, sed Creticus sequitur, ferri posset ἀτύζεται.

‡ Defendi hic quoque potest vulgata, modo membris recte divisis.

§ Non est tamen hæc, ut opinor, vera lectio, sed scribendum ἐν τίν τοι: vide Nem. vii. 132. nisi præstat etiam ἔν τοι τὶν, ut Pyth. i. 134. σύν τοι τίν.

|| Hunc quidem locum in Elementis doctrinæ metricæ p. 651. monui liberari posse licentia ista, membris aliter dispositis, et v. 66. ἐπεί τοί γ' scribendo. Sed rectius tamen, opinor, concedemus hanc veniam nomini proprio.

¶ Hic locus non indiget hac excusatione. Sed non recte distinxi membra in Elem. doctr. metr. p. 651.

Hegesimachi erant, sciens omitto) ita ut in his, quæ paullo ante ab alio sequente numero veniam habere diximus, hæc Ol. viii. 54. (71.) xii. 19. (25.) Pyth. ix. 125. (214.) Isthm. iii. 15. (24.) in quibus nomen proprium est, duobus modis defendi possint. Nam ut Æschylus Ἱππομέδοντος et Παρθενοπαῖος, Sophocles autem Ἀλφεσίβοιαν secunda longa, idemque prima producta Τελεύταντος dixit, etsi hoc quidem Porsonus eleganti conjectura tollere studuit, ita Pindarus quoque aliquid in nominibus propriis sibi indulsit, et plus fortasse, quam quis opinetur. Insigne exemplum præbent Ol. ii. initio Ἡρακλέης, et Nem. vi. 54. (89.) Ἀοῦς ἀκμᾷ; quibus in verbis, ut nos quidem putamus, pæon primus secundam tertiamque syllabam contractas habet in unam longam: quod quum contra legem pæonum factum sit, apparet, syllabam istam duobis sonis cani debuisse *. Id enim factum esse interdum, et hæc Aristoxeni verba monstrant in fragm. rh. pag. 288. ὁ δὲ μικτὸς (χρόνος), ᾧ συμβέβηκεν ὑπὸ φθόγγου μὲν ἑνὸς, ὑπὸ ξυλλαβῶν δὲ πλειόνων καταληφθῆναι, ἢ ἀνάπαλιν ὑπὸ ξυλλαβῆς μὲν μιᾶς, ὑπὸ φθόγγων δὲ πλειόνων, et Aristophanes comprobat, abusum hujus rei notans illo εἱειειειειλίσσετε in Ranis v. 1349. 1390. Pæones quidem, quibus vel Germanicas Musas noster ille canere docuit Klopstockius, Boeckhius nunc Græcorum volubili linguæ eripere conatus est, quod quæ ab ipso inventa est metrorum doctrina eos non ferret. Nos, aliter ea de re sentientes, illud tantum nunc monebimus, in carmine Ol. ii. primum pæonem, aliquoties ab interpolatoribus sublatum, præter illud Ἡρακλέης in omnibus strophis et posse restitui, et videri restituendum esse. Redeo ad ditrochæum. Is uno in carmine, Isthmicum quartum, vulgo quintum, dico, prorsus videtur rationes nostras conturbare: 9

μᾶτερ Ἁλίου, πολυώνυμε Θεία,
σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν,

cujusmodi pleraque stropharum initia sunt †: simulque addi his debet iii. 19. (iv. 1.)

ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾶ κέλευθος.

Quibus locis quum scripturæ correctio adhiberi non possit, certo evertent sententiam nostram, nisi inveniatur, quo ipsi quoque defendi queant. Ac de Isthm. iii. 19. (iv. 1.) sic existimo: quoniam quaternæ dipodiæ conjunctæ sunt, binas, ut in multis versibus, unum membrum constituere: quam rationem huic versuum generi etiam v. carmine Isthmiorum, licet alio modo, vindicari, non opus est ut peritos moneam. Ex quo consequitur, nihil offensionis habere ancipitem in fine secundæ dipodiæ, ut finito ibi numero; sed in prima dipodia post ἔστι particulam aliquam excidisse. Aliter statuendum videtur de primis duobus versibus quarti carminis: in quorum primo quum secundus, in secundo quartus pes sæpius, quam velis, excusatione opus habeat, in priore autem secundi versus dipodia nulla prorsus trochæo venia sit: nihil reliquum est, quam ut hos duo versus aut vere trochaicos numeros habere, ideoque plane ab illo genere, de quo loquimur, diversos esse censeamus, quod tamen non videtur bene convenire cum 10

* Ita tamen hoc insolens videtur in pæonico numero et pene abhorrens ab ejus natura, ut dubitem, an præstet has Cretici soluti contractiones putare.

† Descriptionem membrorum nunc eam dedi, qua tollitur vitium. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

reliquis numeris, in quibus omnibus Dorica gravitas conspicua est; aut primam primi, secundam secundi versus dipodiam neque trochaicam, neque ex trochæo et spondeo, sed ex basi et trochæo esse statuamus *; quod genus si cui duplicem basin vocare placet, ostendat velim, cur secundus pes alias sequatur, quam quæ sunt baseos leges. Ita vero non modo in utraque dipodia varians mensura idoneam rationem habebit, sed recte etiam in secundo versu prior dipodia trochæum pro spondeo recipiet, latente, quia alius numerus sequitur, falsa mensura. In epodorum autem versu septimo, in quibus omnibus (sunt autem tres tantum) ditrochæus dactylos præcedit, ferri fortasse trochaicus numerus, quum sit brevissimus, poterit; sin minus, apparet, certe excusari syllabam ancipitem posse.

Sed veniendum jam est ad ea, quorum caussa hæc disserui: ex quibus, ut hoc obiter addam, satis intelligetur, cur finem fragmenti Pindarici, quod a Thierschio
11 in Actis Monacensibus i. fasc. iii. p. 315. sq. et a Boeckhio in adnotationibus ad Isthm. vii. editum est, choriambum, non ditrochæum constituerim. Alia fragmenta, in quibus ditrochæus est, ubi epitritum esse conveniebat, vel aperte corrupta sunt, vel certum judicium excludunt. Igitur dipodia trochaica non potest aliter pronunciari, quam ut prior pes majorem, posterior minorem ictum accipiat, ut in hoc versu,

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη.

In qua re nihil mutat ultimæ productio, quia ea syllaba tamen pro brevi est. Quin Boeckhio auctore etiam mensuram in secundo pede prima syllaba breviorem, quam in primo, habet. Hic enim lib. i. cap. extremo, ut æqualem pedum mensuram, qua hodie musici utuntur, etiam in Græcam musicam inferret, quum id quosdam per puncta, quibus sescuplum ad dimidium comparatur, frustra tentare intelligeret, rem excogitavit, cui rite exsequendæ ipse Apollo impar sit, mensuram dipodiæ trochaicæ, trochæum irrationalem habentis, ex his constare rationibus: $2.\ 1.\ 1\frac{5}{7}\cdot\ 1\frac{2}{7}$. Esto: quis enim hodie incredibilia reformidet? At quid fiet præceptis veterum rhythmicorum? Nam quum $1\frac{5}{7}$ et $1\frac{2}{7}$ hanc rationem habeant, quam 4 et 3, triplicis et quadruplicis mensuræ consociatio usitatissima foret, quam tamen veteres vel plane rejectam, vel raro certe usurpatam perhibent. Deinde, si dicunt veteres, posteriorem spondei irrationalis syllabam brevi longiorem esse, quis tamen eorum dixit, priorem syllabam breviorem esse longa? Denique quis dixit, irrationalem syllabam cum irrationali consociari, quæ ratio aperte exclusa est et ab Aristoxeno in fr. rh. p. 298. et a Bacchio p. 23. Quæ quum ita sint, manebit, ut opinor, etiam secundi pedis initio eadem, quæ primi, mensura in ditrochæo, etiam si posterior pes irrationalis sit. Sed quid dicemus de illo genere, quale hoc est,

Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ,

quod isto modo si legimus, mensura utriusque pedis pari, priore autem pede
12 majorem percussionem habente, omnis perit numerorum gravitas et magnificentia. Quod genus neminem, qui aliquo venustatis sensu polleat, aliter, quam prioris pedis initio minorem, alterius majorem habente percussionem recitaturum putamus, ipso sensu illuc inclinante, ut pedem, qui posterior est, spondeum, quam trochæum

* Nihil opus esse hac metri descriptione, ex ea, quam nunc dedi, dispositione versuum intelligetur.

irrationalem esse malit. Id vero planissime confirmatur iis, quæ supra attulimus. Nam si spondeus tam constanter usurpatur, ut non ipse, sed trochæus, si is aliquando inveniatur, excusatione indigeat, quid aliud, quam non ex duobus trochæis, sed ex trochæo et spondeo hoc genus compositum esse dicemus? At hoc quoque dubitationem habet non exiguam. Nam si iste non ditrochæus, sed epitritus est, quid caussæ est, cur rhythmici, quum hic numerus apud lyricos usitatissimus, apud tragicos minime rarus sit, tamen, ubi de divisione numerorum loquuntur, tria faciant genera, par, duplex, sescuplex; quartum genus autem, epitritum, ut quod exigui usus sit, a quibusdam tantum adjici referant, veluti Aristides p. 35. bis, Porphyrius in Comment. ad Ptolem. pag. 220. Psellus pag. 300. Quin Aristoxenus plane hoc genus exclusit, ita scribens in fine fragmenti: *τὸ δὲ ἑπτάσημον μέγεθος οὐκ ἔχει διαίρεσιν ποδικήν· τριῶν γὰρ λαμβανομένων λόγων ἐν τοῖς ἑπτὰ, οὐδείς ἐστιν ἔῤῥυθμος· ὧν ὁ εἷς μέν ἐστιν ὁ τοῦ ἐπιτρίτου· δεύτερος δὲ, ὁ τῶν πέντε πρὸς τὰ δύο· τρίτος δὲ, ὁ τοῦ ἑξαπλασίου· ὥστε πέμπτοι ἂν εἴησαν οἱ ἐν ὀκτασήμῳ μεγέθει*: numeraverat autem quattuor ante genera, trium quattuor, quinque, sex temporum. Ex quo apertum est, quem diximus epitritum apud Pindarum inveniri, ab rhythmicis aut ad trochæos relatum, aut certe ne pro epitrito quidem habitum esse. Atqui ne ad trochæos referatur, obstant, quæ paullo ante commemoravimus: quodsi ne epitritus quidem est, quid tandem erit aliud? Laudabo, qui ad hoc ita responderit, ut locus dubitationi non relinquatur. Ego satis habebo, distinctius constituenda quæstione etiam augere dubitandi materiam. Sensum si consulas, quem solum in hoc genere, et quamquam non contemnendum, attamen ne omni quidem ex parte certum ducem habemus, facile adducaris, ut gravitatem Dorii numeri ne spondeo quidem trochæum sequente, i. e. his mensuris 2. 1. 2. 2. contentam esse, sed longius etiam duci debere secundi pedis initium existimes. Unde, qui 13
hodiernam musicam veteri immiscent, talem forsitan rationem comminiscentur, 2. 1. 3. 3. adhibito vel illo Aristidis tempore triplici, de quo supra diximus, vel, si id eripiatur, testimonio Aristoxeni p. 302. cujus verba emendata adscribam: *τέταρτοι δ' εἰσὶν οἱ ἑξασήμῳ μεγέθει· ἔστι δὲ τὸ μέγεθος τοῦτο δύο γενῶν κοινὸν, τοῦ τε ἰαμβικοῦ, καὶ τοῦ δακτυλικοῦ· ἐν γὰρ τοῖς ἓξ τριῶν λαμβανομένων λόγων, τοῦ τε ἴσου, καὶ τοῦ διπλασίου, καὶ τοῦ τετραπλασίου, ὁ μὲν τελευταῖος ῥηθεὶς οὐκ ἔῤῥυθμός ἐστι· τῶν δὲ λοιπῶν ὁ μὲν τοῦ ἴσου λόγος εἰς τὸ δακτυλικὸν γένος ἐμπεσεῖται· ὁ δὲ τοῦ διπλασίου εἰς τὸ ἰαμβικόν.* Eademque dicit Aristides p. 35. seq. *τῶν ῥυθμῶν τοίνυν οἱ μὲν εἰσὶ σύνθετοι, οἱ δὲ ἀσύνθετοι· ἀσύνθετοι μὲν, οἱ ἑνὶ γένει ποδικῷ χρώμενοι, ὡς οἱ τετράσημοι· σύνθετοι δὲ, οἱ ἐκ δύο γενῶν, ἢ καὶ πλειόνων, ὡς οἱ δωδεκάσημοι· μικτοὶ δὲ, οἱ ποτὲ μὲν εἰς χρόνους, ποτὲ δὲ εἰς ῥυθμοὺς ἀναλυόμενοι, ὡς οἱ ἑξάσημοι.* At hæc ad aliam rem transfert Boeckhius pag. 27. cui neque contradicam, neque assentiar, nisi alia prægressa disputatione, cui nunc non est locus. Omnino autem etiam si defendi ista ratio posset, minime apta ea foret his numeris, manente trochæi similitudine, cujus iteratio non minus omnem gravitatem excludit, quam ineptus ille dactylorum exitus, qui in Ol. vi. nimis patienter ad hunc usque diem toleratus est. Aptius fortasse prioris pedis duplum videbitur, 2. 1. 4. 2. Modo quis aliunde hunc longiorem trochæum proferat. Poterit quidem, ductus ope, ex memorabili loco Aristoxeni Harm. ii. p. 34. *πάλιν ἐν τοῖς περὶ τοὺς ῥυθμοὺς πολλὰ τοιαῦθ' ὁρῶμεν γιγνόμενα· καὶ γὰρ μένοντος τοῦ λόγου, καθ' ὃν διώρισται τὰ γένη, τὰ μεγέθη κινεῖται τῶν ποδῶν, διὰ τὴν τῆς ἀγωγῆς δύναμιν· καὶ τῶν μεγεθῶν μενόντων ἀνόμοιοι γίγνονται οἱ πόδες, καὶ αὐτὸ τὸ μέγεθος πόδα τε δύναται καὶ συζυγίαν.* Quæ non recte explicat Meibomius. Nam hoc dicit Aristoxenus, manente ratione eadem, v. c. dupli, mutari pedem pondus per ductum, ut trochæus, si hoc utare, vel trium possit vel sex temporum esse; rursum-

que magnitudine manente, veluti senorum temporum, dissimiles fieri pedes, ut

14 eadem magnitudo vel uni, vel duobus trochæis sufficiat. Verum enim vero nec tam crebro, quam in his epitritis opus foret, ductum mutatum esse credibile est, præsertim si compares, quæ Quintilianus ix. 4. 50. dicit, silentiumque ea de re Aristidis pag. 99. seq. et obstare quodammodo etiam Plutarchi verba videntur, qui in libro de musica, quamvis c. 21. p. 1138. B. laudet antiquorum in numeris varietatem, tamen c. 6. p. 1133. B. ita scribat: *τὸ δ' ὅλον ἡ μὲν κατὰ Τέρπανδρον κιθαρῳδία καὶ μέχρι τῆς Φρύνιδος ἡλικίας παντελῶς ἁπλῆ τις οὖσα διετέλει· οὐ γὰρ ἐξῆν τὸ παλαιὸν οὕτω ποιεῖσθαι τὰς κιθαρῳδίας, ὡς νῦν, οὐδὲ μεταφέρειν τὰς ἁρμονίας καὶ τοὺς ῥυθμούς.* Præterea bene tenendum est, quos Græci pedes rhythmicos vocant, etsi natura sua dissimillimi sunt hodiernæ illi æquali pedum mensuræ, cui tactui nomen fecere, tamen usu non multum ab ea diversos esse: unde consequitur, non necessarium fuisse, ut cantus non alias, quam has ipsas, partes, quibus pedis cujusque natura continetur, exprimeret. Id quum obscurius colligi possit ex iis, quæ eodem illo, quem commemoravimus, loco addit Aristoxenus: *δῆλον δ' ὅτι καὶ τῶν διαιρέσεων τε καὶ σχημάτων διαφοραὶ περὶ μένον τι μέγεθος γίγνονται· καθόλου δὲ εἰπεῖν, ἡ μὲν ῥυθμοποιΐα πολλὰς καὶ παντοδαπὰς κινήσεις κινεῖται· οἱ δὲ πόδες, οἷς σημαινόμεθα τοὺς ῥυθμοὺς, ἁπλᾶς τε καὶ τὰς αὐτὰς ἀεί·* multo clarius intelligitur ex his, quæ idem in fr. rh. p. 290. scribit, ubi quum dixisset, pedem suapte natura non ultra quattuor partes, duas theses, totidemque arses, recipere, pergit ita: *δεῖ δὲ μὴ διαμαρτεῖν ἐν τοῖς νῦν εἰρημένοις, ὑπολαμβάνοντας μὴ μερίζεσθαι πόδα εἰς πλείω τῶν τεττάρων ἀριθμόν· μερίζονται γὰρ ἔνιοι τῶν ποδῶν εἰς διπλάσιον τοῦ εἰρημένου πλήθους ἀριθμὸν καὶ εἰς πολλαπλάσιον· ἀλλ' οὐ καθ' αὑτὸν ὁ πους εἰς τὸ πλέον τοῦ εἰρημένου πλήθους μερίζεται, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας διαιρεῖται τὰς τοιαύτας διαιρέσεις· νοητέον δὲ χωρὶς τά τε τὴν τοῦ ποδὸς δύναμιν φυλάσσοντα σημεῖα, καὶ τὰς ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας γιγνομένας διαιρέσεις· καὶ προσθετέον δὲ τοῖς εἰρημένοις, ὅτι τὰ μὲν ἑκάστου ποδὸς σημεῖα διαμένει ἴσα ὄντα καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῷ μεγέθει· αἱ δ' ὑπὸ τῆς ῥυθμοποιΐας γιγνόμεναι διαιρέσεις πολλὴν λαμβάνουσι ποικιλίαν.* Quæ quomodo Boeckhio pag. 104. ad ductum rhythmicum

15 spectare videantur, nullo modo assequor. Rectius ea compares cum his verbis Longini, in fragm. 3. (v. scholiasten Hephæstionis, pag. 76.) *ἔτι τοίνυν διαφέρει ῥυθμοῦ τὸ μέτρον. ἢ τὸ μὲν μέτρον πεπηγότας ἔχει τοὺς χρόνους, μακρόν τε καὶ βραχὺν, καὶ τὸν μετὰ τοῦτον, τὸν κοινὸν καλούμενον, ὃς καὶ αὐτὸς πάντως μακρός ἐστι καὶ βραχύς. ὁ δὲ ῥυθμὸς ὡς βούλεται ἕλκει τοὺς χρόνους· πολλάκις γοῦν καὶ τὸν βραχὺν χρόνον ποιεῖ μακρόν.* Apertiusque etiam Dionysius hoc declarat in libro de compositione verborum p. 134. *ἡ μὲν γὰρ πεζὴ λέξις οὐδενὸς οὔτε ὀνόματος οὔτε ῥήματος βιάζεται τοὺς χρόνους, οὐδὲ μετατίθησιν. ἀλλ', οἵας παρείληφε τῇ φύσει τὰς συλλαβὰς, τάς τε μακρὰς καὶ τὰς βραχείας, τοιαύτας φυλάττει· ἡ δὲ ῥυθμικὴ καὶ μουσικὴ μεταβάλλουσιν αὐτὰς μειοῦσαι καὶ αὔξουσαι, ὥστε πολλάκις εἰς τἀναντία μεταχωρεῖν· οὐ γὰρ ταῖς συλλαβαῖς ἀπευθύνουσι τοὺς χρόνους, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις τὰς συλλαβάς.* Ex quibus æstimari potest, non ita planum esse, quæ musicorum numerorum cum metris poetarum consociatio fuerit atque communitas. Quamquam male abuteretur ista Dionysii observatione, qui ea vel in metris si quid vitiosum est, excusatum iret, vel musicos numeros non putaret aliqua tamen ratione cum metricis convenisse. Præterea vero a Plutarcho in libro de musica c. 28. p. 1140. F. 1141. A. quædam commemoratur *εἰς τοὺς οὐχ ὁμογενεῖς ῥυθμοὺς ἔντασις*, quæ quam vim habuerit, melius fortasse intelligetur, quum exempla, quæ ibi allata sunt, maximeque pæon epibatus, explicatus fuerit, de quo pede quæ ab Aristide tradita sunt, et secum ipsa, et cum iis, quæ supra ex Aristoxeno de quattuor pedum *σημείοις* attulimus, videntur pugnare. Sed quiqui fuerint

numeri musici, qui Doriis istis epitritis aptabantur, hoc tamen ex iis, quæ disputavimus, effici videtur, posteriorem pedem non trochæum irrationalem, fortasse ne spondeum quidem quattuor temporum, sed longiorem quempiam pedem fuisse. Quæ ratio si vera est, sponte intelligitur, tolli dubitationem, quam supra tetigimus, quomodo etiam ante Creticum ditrochæus pro epitrito locum habeat. Nam Creticus jam minime erit catalexis præcedentis numeri, sed plane alius numerus, ut ex his mensuris constans, 2. 1. 2. ex quo conficitur, si ante dactylos aut choriambos ditrochæus epitriti vicem sustinere potest, non minus id fieri ante Creticum posse. Confirmatque eam rem justa versuum 16
recitatio. At, inquiat aliquis, epitritum istum ex trochæo rationali et irrationali, majoris tantum gravitatis caussa, compositum esse, ex eo colligi potest, quod etiam anacrusin, si quando ea usurpatur, constanter longam habet Pindarus, bis tantum brevem sibi indulgens, semel Ol. vii. 4. (5.) et Isthm. i. 4. (5.) qui loci nescias an corrigendi sint. Nam. Ol. viii. emendatio levis mendi, quod. v. 87. (115.) relictum est, meliorem versuum distinctionem monstrabit. Fateor, ejusmodi esse hoc argumentum, ut in se ipso nihil habeat, quod reprehendi possit. Verum quod ad anacrusin attinet, eam etsi longam esse necessitas nulla cogit, tamen sequente tam gravi, quam nos quidem putamus, numero, facile intelligitur, longam anacrusin brevi aliquanto aptiorem esse: quod autem maximum est, non evertuntur isto argumento, quæ de gravitate Dorii numeri diximus: quæ quum tanta sit, ut trochaicum numerum, quidquid comminiscare, plane aspernari videatur, nihil proderit ad trochæorum defensionem mensura anacruseos. Sed satis. Alia, quæ fortasse de hoc versuum genere dici possent, aliis relinquam.

Aliud enim, idque apertius proferre exemplum volo mensuræ per numeros musicos mutatæ. Numerum ex uno spondeo factum nemo magnopere laudabit, sed certis tamen locis recte adhiberi fatebitur. Minus etiam trochæus probabitur unus: etsi hunc quoque pedem, maxime basi prægressa, ante choriambum vel Creticum sæpe, neque id inepte positum videmus. Nam qui basin et hunc trochæum pro duplici basi numeret, non persuadere mihi, supra significavi: vereor potius, ne hic illic basis in iis numeris conspiciatur, quibus Pindarus etiamnum lege solutis fertur. Omninoque est ea nuper imperiosius in arbitrariam legem coacta, adeo ut lyrici Æolenses et comici, quibus addere necessario etiam tragicos debebimus, imperfecti rhythmici audiant. Nimirum quid facillius, quam in poetas culpam conjicias, ubi, doctum credulis vitii nomen, παρακαταλογὴ ad manum sit? Sed ille, quem dixi, trochæus plerumque ante breves quosdam et abruptiores numeros invenitur, nihilque habet, quare non eadem, qua reliquæ 17
syllabæ, mensura esse judicetur. At alius haud raro invenitur trochæus, gravibus ille vel longis numeris mixtus, quem sive trochæum esse, sive spondeum putes, (plerumque enim ex duabus longis constat) concinnitati cum numerorum, servata communi mensura, mire officere fatendum est. Sic apud Pindarum:

τᾶς ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας | ἀρχά,
πείθον | ται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν.

Apud Æschylum in Eumenidibus:

μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ | μᾶτερ
Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν | ποινάν.

In Agamemnone:

> Ζεύς, ὅς | τίς ποτ᾽ ἐστὶν, εἰ τόδ᾽, αὐ-
> τῷ φίλον κεκλημένῳ.

Lege istum trochæum eadem, qua reliquos pedes mensura, ut hanc habeat longitudinem, 2. 1. et senties, numeros esse ineptos, inconcinnos, elumbes. Cur ita non est etiam in versu Hipponacteo:

> ἀκούσαθ᾽ Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ᾽ | ἥκω.

Nempe in hoc versu trochæus ille pro iambo substitutus, hujus vice fungitur, servans proinde mensuram ejus: in illis autem exemplis sejunctus a cæteris numeris integri membri locum tenet, ut, si trium ille temporum sit, ineptissima evadat tam brevis membri ad tam longa, quam cætera sunt, comparatio. Quare quid aliud, quam, quo numeri isti apta proportione æquarentur, quantum multitudini syllabarum deerat, tantum ponderi adjectum fuisse censeamus? Ac profecto, qui modo ineptissimi et turpiter fracti numeri videbantur, aptissimi erunt et eximia gravitate decori, si hunc non vulgarem illum trochæum, qui trium, sed semantum, qui duodecim temporum spatio producitur, esse statuas.
18 Hoc ejusmodi mihi esse videtur, ut neminem forte credam, qui semel monitus, si reputarit, quales illa carmina numeros requirant, non vera nos attulisse sibi persuadeat. Aliud exemplum hujus trochæi inauditos tollet numeros in Ol. ix. Sed facta semel pedis hujus mentione, paucis explicemus Aristidis locum, qui nescio an a plerisque non satis intellectus fuerit. Dicit is p. 38. nominis originem declaraturus: *σημαντὸς δὲ, ὅτι βραδὺς ὢν τοῖς χρόνοις, ἐπιτεχνηταῖς χρῆται σημαίσαις, παρακολουθήσεως ἕνεκα διπλασιάζων τὰς θέσεις.* Martianus Capella obscure vertit: *semanticus sane, quia, quum sit tardior, tempore, significationem ipsam productæ et remanentis cessationis effingit.* Σημασία, de quo vocabulo non satis accurate scholiastes Hephæstionis p. 20. *σημασία οἱ χρόνοι παρὰ τοῖς μετρικοῖς καλοῦνται,* potius notationem temporis significat. Ita Aristoxenus fr. rh. p. 302. qui locus ita corrigendus: *τῶν δὲ ποδῶν ἐλάχιστοι μὲν εἰσὶν οἱ ἐν τῷ τρισήμῳ μεγέθει· τὸ γὰρ δίσημον μέγεθος παντελῶς ἂν ἔχοι πυκνὴν τὴν σχημασίαν· γίγνονται δὲ ἰαμβικοὶ οὗτοι, οἱ ἐν τρισήμῳ μεγέθει.* Comparandus cum his scholiastes Hephæstionis, qui p. 81. de eodem pede pyrrhichio ita scribit: *οὗτος δὲ κατὰ πόδα μὲν οὐ βαίνεται, διὰ τὸ κατάπυκνον γίνεσθαι τὴν βάσιν, καὶ συγχεῖσθαι τὴν αἴσθησιν.* Jam quæ sint ἐπιτεχνηταὶ σημασίαι, declarabunt hæc Quintiliani verba ix. 4. 51. *inania quoque tempora rhythmi facilius accipient: quamquam hæc et in metris accidunt. major tamen illic licentia est, ubi tempora etiam animo metiuntur, et pedum et digitorum ictu intervalla signant quibusdam notis, atque æstimant, quot breves illud spatium habeat; inde τετράσημοι, πεντάσημοι, et deinceps longiores fiunt percussiones: nam σημεῖον tempus est unum.* In tanta enim trochæi semanti tarditate non recte servata mensura fuisset, nisi pedum digitorumve ictu tempora notassent. Jam vero intelligi poterit, cur illa addat, διπλασιάζων τὰς θέσεις, quæ aliis et quod διπλασιάζων, non τετραπλασιάζων, et quod τὰς θέσεις, non τάς τε θέσεις καὶ τὰς ἄρσεις dixerit, mira videantur necesse est. Et quamquam τετραπλασιάζων, quum id
19 librarii etiam διπλασιάζων scribant, facile restitui possit, tamen διπλασιάζων, ut quod caussam contineat, quare τὰς ἄρσεις omiserit, genuinum esse puto. Hoc enim vult, pedem istum propter magnam ejus tarditatem ita proferri, ut, quo mensura ejus recte comprehendi observarique possit, thesis duplici ictu pedis

notetur, eaque ratione quasi in duas quaternorum temporum partes dividatur: ex quo consequitur, arsin, quæ, ut ex quattuor tantum temporibus constans, artificiosa, i. e. fictarum partium, notatione non opus habebat, ne commemorandam quidem fuisse. Itaque ut vulgaris trochæus tres habebat moras, sic semantus ille partes complectebatur tres, quattuor quamque temporum, quarum partium priores quum in uno sono comprehensæ facile justa mensura excidere possent, omnes tres partes ictu aliquo pedis vel manus notabantur, quorum ictuum duo priores ἐπιτεχνηταὶ dicuntur σημασίαι, quod non syllabas duas, sed unius syllabæ duas partes discernebant. Sed finem facio. Existimari vero ex his poterit, neque metricam doctrinam ab omni parte jam explanatam esse, rhythmicam autem adhuc in tenebris totam jacere.

DISSERTATIO III.

DE

DIALECTO PINDARI.

---

3 Græcæ grammaticæ pervestigatio, quæ nuper paucorum quidem, sed idoneorum hominum studiis admirabiles fecit progressus, nunc, si recte sentio, aut consistere in medio cursu cogetur, aut alia, quam hactenus, via debebit ingredi. Eo enim jam perducta videtur ista doctrina, ut, nisi ille locus, qui est de dialectis, pertractetur, nulla in parte ejus cum aliquo fructu procedi possit longius. Non mirabor tamen, si plerique dialectorum explicationem propter incredibilem rei difficultatem defugient. Neque enim hæc res collectione diversarum formarum confici potest, ut quidam opinati sunt, sed et lectio in singulis locis ad criticas regulas expendenda est, et tempora scribendique genera diligenter sunt discernenda. Quod quam magnum sit, quamque difficile, in tanta non solum copia, sed etiam corruptione veterum scriptorum, sponte intelligitur. Equidem ut aliquid ad eam rem conferam, editis ante biennium de hac materia observationibus nunc alias addam, quæ ad Pindarum spectabunt. De quo scriptore non minus perverse quosdam judicare video, quam de Theocrito, quum utrumque Dorica lingua usum existimantes, temere, quidquid Doriensibus usitatum fuit, aut ferendum in his scriptoribus, aut etiam reponendum esse censent. At ne Theocritus quidem ubique aut Doricam dialectum, aut eumdem Dorismum admisit: sed hujus rei fines qui monstraret, præsertim in tam corrupto scriptore, nondum inventus est. Minus etiam Dorica lingua usus est Pindarus: qui ne ipse quidem, quamvis integrior aliis scriptoribus ad nos pervenisse creditus, suæ dialecti probabilem reperit explanatorem. Nimirum, ut alibi non semel diximus, ante
4 omnia gentium dialecti a dialectis scribendi generum secernendæ erant. Quæ res habet sane aliquid difficultatis, quod gentium usus e scriptoribus tamen, exempla sectantibus illorum, qui in eodem genere elaborarunt, cognoscendus est. Verumtamen scribendi genera alia aliis ad hunc finem aptiora sunt; maxime pleræque prosæ orationis formæ; tum poesis illa, quæ communem vitam imitatur, ut comœdia et mimi: multo minus cætera poeseos genera, quorum nullum est, quod puram cujusquam gentis linguam exprimat. Et quoniam prima omnium fuit epica poesis, cujus duæ fuerunt levi discrimine distantes familiæ, una

Ionica Homeri, altera Æolica Hesiodi, quarum victrix Ionica diu lex et norma habita est omnis poeseos: quæcumque deinde aliæ exstiterunt poeseos formæ, eæ aut epicam sequutæ sunt poesin, alia ab alius gentis lingua colorem trahens, ut lyrica poesis, nunc Ionum linguæ, nunc Æolensium, nunc Doriensium, neque uno modo, sese accommodans, aut certarum gentium linguam consectatæ sunt, colorem ab epicis ducentes, ut tragœdia et bucolicum genus. Hæc reputantibus planum erit, qua via in hac disputatione incedendum sit.

Veniamus ad Pindarum. Verissime hunc veteres communi lingua usum dixerunt. Sturzium quidem, hoc in Maittairii libro pag. xxxiv. sic interpretantem, ut Pindari, poetæ temporibus Persicis florentis, dialectum proxime ad antiquissimam Hellenum linguam, a qua omnium minime abfuerit Dorica sive Æolica, accedere putaret, mirarer profecto, si nullus Pindari versus ad nos pervenisset: nunc autem, quum tantum ejus carminum volumen omnium manibus teratur, quid de tali opinione dicam, non invenio. Qui communem linguam Pindaro tribuerunt, hoc dixisse censendi sunt, dialectum, qua utitur, singulari quodam temperamento pene ex omnibus dialectis mixtam videri. Id quomodo factum sit, apertum est. Est enim Pindari dialectus epica, sed colorem habens Doricæ, interdum etiam Æolicæ linguæ *. Aliis verbis, fundamentum hujus dialecti est lingua epica, sed e Dorica dialecto tantum adscivit Pindarus, quantum et ad dictionis splendorem et ad numerorum commoditatem idoneum videretur, repudians illa, quæ aut interioris essent, aut vulgaris, aut certis in locis usitati Dorismi. Nec primus hoc fecit Pindarus, sed sequutus 5 alios, ipse quoque post in exemplis habitus. Horum attingam quæ præcipua sunt. Fines libelli, brevitatem, brevitas ordinem consulto neglectum excusabit.

Ac de epica apud Pindarum dialecto quum multa dici possent, consistam in hiatu et quorumdam verborum mensura. De hiatu quidem hoc magis mihi dicendum est, quod is nuper quemdam doctissimum virum adduxit, ut digamma a Pindaro usurpatum crederet. At ea littera Pindarum non esse usum, certissimum est. Nam et hiatum admisit in his quoque vocabulis, quæ numquam habuerunt digamma, neque ante illa vocabula, quæ apud antiquos a digammo incepisse scimus, aut correptionem syllabæ consonante terminatæ, aut apostrophum declinavit. Neque enim fore puto, qui digamma nunc adhibitum, nunc neglectum fuisse censeat; nec magis, qui eam litteram cum spiritu aspero comparet, qui ad mensuram nihil usquam confert, hiatum autem reddit etiam duriorem. Omnino ex quanam dialecto digamma a Pindaro sumptum dicetur? Ex epica? At Pindari tempore pridem digamma ex epica poesi evanuerat. An e Dorica? At ab antiquo illo et interiore Dorismo, cujus proprium erat digamma, plane abstinuit Pindarus. An denique ex Æolica? At quum omnino perpauca hinc hausit, tum ne Æolici quidem poetæ, ut Alcæus et Sappho, digamma magnopere frequentarunt, quo illi in multis vocabulis abstinuerunt, quibus Pindarus, si ex hiatu conjectura facienda esset, adjecisset digamma. Bis occurrens apud hunc ἀυάτα de se ipso, non de aliis vocibus, testimonium edit. Sola ille pronomina ἕθεν, ἕ, οἷ, quæ tamen ne ipsa quidem apud eum digamma habuisse puto, prorsus ita, ac si haberent, usurpat. Horum ἓ semel invenitur, sed post consonantem, Ol. ix. 23. οὗ Ol. i. 37. 106. vi. 35. 111. vii. 164. 168. ix. 24. 101. xiii. 39. 52. 92. 100. 109. 130. xiv. 32. Pyth. i.

* Ὡς δὲ οἱ Δωριεῖς ἔχαιρον καὶ αἰολίζοντες, δηλοῖ Πίνδαρος, ἀναμὶξ οὕτω ποιῶν, ἤτοι καὶ Δωρικῶς γράφων καὶ Αἰολικῶς. Eustathius p. 1702, 3.

14. ii. 153. iii. 112. iv. 40. 65. 84. 129. 337. 432. 470. 510. v. 157. ix. 62. 99.
145. 192. 213. Nem. i. 19. 24. 88. 92. iii. 66. 98. v. 62. vi. 38. vii. 58. x. 53.
Isthm. v. 78. vi. 16. 72. viii. 125. in fragm. p. 50. iii. ed. Heyn. His adde Ol. ii.
6 74. Pyth. ii. 78. ix. 148. Nem. iv. 96. vii. 32. x. 27. 149. Isthm. iv. 109. de quibus
locis disputavi ad Orphica p. 787. seqq. Ἔθεν, nusquam occurrens, quin eamdem
legem sequi debuerit, non est dubium. Hoc unum addo, si quando syllaba ob
digamma per positionem produci videatur, hos locos aut aperte vitiosos esse, aut
suspicionem certe vitii habere non exiguam. Male numeris consulens lectio Pyth.
iv. 450. ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφὶς, scribi postulat ἐπέδειξαν: quo facto ad di-
gamma confugientem retinebit ejusdem carminis v. 140. Quare rectius fortasse
scribetur κρίσις, Ionice pro κρίσιας, ut in libris certe omnibus φάτις est Pyth. iii.
199. In Isthm. vi. 61. τοιοῦτόν γ' ἔπος haud obscure offert ed. Rom. Arsis qui-
dem in lyricorum versibus non sufficit ad producendas breves syllabas. Quare
vide ne Ol. ii. 10. scribendum sit γεγωνητέον, ὅπιν δίκαιον ξένον: v. Isthm. v. 74.
In Pyth. iv. 328. deletum uno cum codice ineptum γὲ gravioris mendæ index est,
cujus correctionem ab libris, quam a conjectura, sperare malim. Quamquam
hæc tenuis spes est, quum codices Pindari omnes ex uno videantur fonte manasse,
unde tantus eorum etiam in vitiis consensns est. Sic in eodem carmine v. 452.
ubi scribendum videtur: καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖ-
νος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον ἆμαρ. Et v. 55. ubi poetam dedisse conjicio κάθεσσαν θεῷ.

Redeo ad hiatum, quem epicæ poeseos exemplo admissum esse a Pindaro inde
cognoscitur, quod plerumque in iis vocabulis reperitur, in quibus Homerus quo-
que eum habet; deinde in nominibus propriis, et quibusdam verborum conjun-
ctionibus, quæ ipsæ, si opus esset, similibus epicorum locis defendi possent. Quo
certius de hac re constet, ipsos afferam Pindari locos, ac primo, ubi in brevi vocali
hiatus est. Τε ἴδρις Ol. i. 167. πολλὰ εἰδὼς ii. 155. τε Ὤανον v. 25. δὲ ἔχοντες 37. τε
ἕκος vi. 25. τε Ἰάλυσον vii. 136. κατὰ εἶδος viii. 25. σάφα εἴπας 61. τὲ ἰδὼν ix. 94.
καλὰ ἔρξαις x. 109. διαλλάξαιντο ἦθος xi. 22. εὐρὺ ἀνάσσων xiii. 34. δὲ ἴδιος 69. τόσα
εἰπεῖν 101. παρὰ ἐλπίδα 117. ἐρασίμολπε ἰδοῖσα xiv. 22. ἴθι Ἀχοῖ 29. ὄφρα ἰδοῖσ' 31. sic
enim legendum; ἀντὶ ἔργων Pyth. ii. 33. ἐπὶ ἐλπίδεσσι 89. ποτὶ ἅπαντα 123. πάντα
7 ἴσαντι iii. 52. ἀνέρι εἰδομένῳ iv. 37. Ἐπίαλτα ἄναξ 159. εὖτε ἔργον 185. δὲ Ἰωλκὸν,
nisi δ' Ἰαωλκὸν legendum 334. παῖδα ὃν, suum, vi. 36. μάλα ἀδόντι 51. καλὰ ἔργα vii.
20. ποτὲ Οἰκλέος, si recte sic cod. Bodl. viii. 55. δὲ οἴκοθεν 72. κελαδῆτε ἄκρᾳ xi. 17.
τε ἄναξ 94. μέγα εἰπεῖν Nem. v. 25. εὖτινα οἶκον vi. 42. μέγα εἰπὼν 45. ἐπὶ εἴκοσι cum
cod. Aug. 100. ἐπὶ ἶσα vii. 7. τρία ἔπεα 71. γλυκεῖα ἔργῳ 77. καλὰ ᾤκισεν x. 8. μέ-
γα ἔργον 119. ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ, nisi ἁλιερκέος scripsit, Isthm. i. 10. Ποσειδάωνι Ἰσθ-
μῷ 45. περὶ ᾧ, suo, iv. 60. ἆρα εἰπὼν vi. 81. τε εὐανθέα vii. 47. τε ἄδον viii. 40.
Ἄρεϊ ἐναλίγκιον 81. δὲ ἑσπέραις 94. Quod Ol. ii. 169. legitur, ἑκατόν γε ἐτέων, de-
fendi potest, sed non male scriberetur ἑκατόν γ' ἐπ' ἐτέων. Ol. iii. 29. hiatum
tollit melior lectio. v. 42. corruptum videtur, de quo loco infra. Pyth. i. 72.
scribe στεφάνοισί τ' ἐν ἵπποις τε. Ibidem v. 178. scribe, ὦ φίλος εὐτραπέλοις κέρδεσσ',
ut Nem. iii. 133. qua oblata opportunitate moneo ι dativi post duplex σ abjici
epicorum exemplo, non post unum σ. Itaque Nem ix. 55. aut cum scholiasta
σώματ' ἐπίαναν, aut σώμασι πίαναν legendum. Cod. Aug. σώμασιν ἐπίαναν. Olymp.
xiii. 153. autem scribe Ἀρκάς. Hic hiatus, Κάρνεια ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Pyth. v. 106.
non ferendus: malim σύν. Nem. v. 58. scribe τοῖο δ' ἐργὰν, et Isthm. vii. 18.
cum Heynio ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ. Alius locus, viii. 87. infra emendabitur. Ibidem v.
130. scribendum videtur, ἔδοξεν δ' ἄρ' ἐν ἀθανάτοις. In fragm. p. 19. μελίφρονα
ἀρχὰν error Schneideri est: apud Athenæum recte μελίφρονος.

Sequitur hiatus in longa syllaba, quæ est in arsi: Ol. iii. 54. iv. 10. vi. 141. vii. 3. ix. 149. x. 31. xi. 10. xiii. 48. xiv. 28. Pyth. i. 74. ii. 122. iii. 3. iv. 252. v. 112. ix. 79. 137. xi. 92. xii. 6. Nem. iii. 58. vi. 35. 36. ix. 131. x. 162. xi. 52. Isthm. i. 21. 86. iv. 24. 69. vii. 14. Sed Ol. xi. 87. xiii. 96. versuum distinctio mutata hiatum tollet. Ibidem v. 164. et Pyth. i. 130. scribendum Ζεῦ τέλει'. De Pyth. xii. 24. vide ad Orph. p. 722. Nem. i. 78. jam in commentatione de metris Pindari correctum. Isthm. vi. 83. ex Olymp. ix. 120. et Nem. x. 35. scribendum ἀναγήσασθ'. Isthm. viii. 124. lege ἀοιδαί γ' ἔλιπον.

Longa syllaba in thesi, ut jam ad Orphica observatum, non facit hiatum, nisi 8
in fine ordinis. Vide Pyth. i. 56. viii. 136. Isthm. i. 21. ii. 64. Ita defendi posset οὔπω a Schmidio in Pyth. x. 42. illatum, nisi etiam vulgata recte se haberet. Defendi posset etiam Pyth. iv. 115. παισὶ τούτου e cod. Bodl. receptum: sed longe exquisitius est vulgatum, παισὶ τούτοις. Sed quod ix. 84. legitur, φθονεροὶ δ' ἀμύνοντ' ἄτᾳ· εἴ τις ἄκρον ἑλὼν, nullo pacto ferri potest. Locum pessime corruptum sic emendandum puto: φθονεροὶ δ' ἀμεύονται, εἰ γάρ τις etc. i. e. *invidi prætereunt mediocrem sortem*. Vide Pyth. i. 86.

Frequentissimus omnium ille hiatus est, quo longa syllaba ante vocalem corripitur: qui quidem hiatus ab his numeris, qui ad trochaicum genus pertinent, prorsus exclusus est. Quare λυγρῷ ἐν νείκει Nem. viii. 42. sic, ut apud scholiasten est, ἐν λυγρῷ νείκει scribi debet. Etiam in dactylicis numeris hic hiatus peccat Nem. vi. 6. ubi αἰὲν scribendum.

Progredior ad productiones correptionesque brevium vocalium ante mutam cum liquida. Et quum vetustiores epici, ut ad Orpheum docui, productionem præferant, Pindarus non rarius hos sequitur, quam corripiendo vincit etiam Atticos. Sic frequentes apud eum correptiones sunt ante γλ, quas rarissime admiserunt Attici; ante φν, ut in ἀφνεὸς, in ἔπεφνε Ol. ii. 74. et alibi; ante πτ in Νεοπτόλεμος Nem. vii. 52. Sed nusquam ante ζ, quamquam ante σκ Nem. vi. 46. vii. 89. quorum tamen locorum in priore cum Heynio σκοποῦ ἄντα τυχεῖν scribendum videtur: quo magis alterum suspectum habeo. Monstra sunt πλαγχθέντες prima brevi Nem. vii. 55. ubi videant grammatici, ne πλανέντες legendum sit; et ἐσλὸς ter primam corripere creditum, Ol. ii. 35. Pyth. iii. 116. Nem. v. 155. Equidem, venia enim erit modesta audenti, antiquam vocabuli formam cum Ev. Scheidio ἐθιλὸς fuisse puto, servatam, ut tot alias, in Germanico *edel*. Ex qua forma quum medium ι ejiceretur, factum est ἐθλὸς, jure suo primam corripiens: quod quum Dorienses ἐσλὸς pronunciarent, hoc pro ἐθλὸς Pindaro obtruserunt grammatici. Cæteri Græci, invitante ipsa littera θ, ἐσθλὸς dixere. Alia similia non rara sunt, e quibus δίδυμνος vindicavi Pindaro in epist. ad Heynium p. 398. Sed propius accedunt βαθμὸς, βασμὸς, ἴθμα, ἴσμα, δυθμὴ, δυσμὴ, male δυσθμὴ 9
scriptum in schol. Ven. ad Iliad. xi. 61. Ἰσθμὸς pro ἰθμὸς dictum tradunt grammatici. Apud Hesychium est ἰθμαίνων, ἰσθμαίνων, ἰσμαίνει.

Pergo ad alia. Quum numeri e genere dactylico spondeum in quibusdam locis adspernentur, mirum est tamen, eam legem sæpius a Pindaro violari. Excusationem ab sede versus præsertim in nomine proprio habet Ol. x. 119. Nullam excusationem admittit Ol. v. 42. τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον, ubi vulgo ῥέοντα Ἰδαῖον, pejus etiam. Hunc locum aliis emendandum relinquo: illud apertum est, nusquam a Pindaro invocatum Idæum Jovem hic etiam inepte invocari. Pyth. iv. 406. scribendum ὀρόγυιαν, de qua forma videndus censor Porsoni in Monthly Review 1799. mens. April. p. 430. s. Nem. xi. 45. recte Schmidius, χαλκεντέα, ubi codex Aug. χαλκέων τε. Isthm. viii. 67. scribendum videtur, ἐπεὶ θεσφάτων ὄπ' ἄκουσαν. Pleraque

hujus generis vitia in uno vocabulo χρύσεος reperiuntur, si id, ut sæpius monenti Clarkio creditur, prima semper longa est. At equidem persuasum mihi habeo, ancipitem eam syllabam in lyrica dialecto esse. Brevem facit Pindarus Pyth. iii. 129. iv. 6. 257. 411. ix. 98. x. 61. Nem. v. 14. Isthm. vii. 69. Ipsique hoc tragici in melicis versibus aliquoties fecerunt: Sophocles in Antig. 103. Euripides in Med. 639. 683. in Iphig. Aul. 1057. in Bacchis 97. in Heracl. 919. in Herc. fur. 350. Ambigui loci sunt Sophoclis in Œd. R. 158. 188. Euripidis in Herc. fur. 395. Expendi merentur apud eumdem in Bacchis 372. in Elect. 192. Obtinet hæc mensuræ ambiguitas in solo adjectivo χρύσεος. Pindarus tamen etiam nomen χρυσὸς semel prima brevi posuit Nem. vii. 115. Aliæ apud hunc sunt longarum vocalium correptiones, partim ab epicis quoque aliisque poetis admissæ, ut primæ in υἱέων Nem. vi. 37. Isthm. viii. 52. tertiæ in ἱέρεα, neglecta lexicis forma, Pyth. iv. 9. quod ἱερέα scribendum, ἱερέη dictum Callimacho epigr. 42. i. partim excusationem idoneam habent, ut secundæ in ἥρωας Pyth. i. 103. iii. 13. iv. 102. et ἡρωΐαις Nem. vii. 68. ultimæ in ἰσχὺν Nem. xi. 41. partim
10 insolentiores sunt, ut primæ in πιαίνων Pyth. iv. 267. in αἰόλει ibidem. v. 414. in ἰοχέαιρα ii. 16. in μηνίονται 170. secundæ in τετραόροισιν Nem. vii. 137. ultimæ in Κύκνεια Ol. x. 119. quamquam huic quidem exemplo similia alibi quoque inveniuntur, ut Ἑκτόρεια χεὶρ in Rheso v. 764. quod iste Atticorum imitator ex diversæ formæ exemplis, ut βασίλεια χεὶρ, Πολυδεύκεια χεὶρ, apud Etym. M. p. 451, 50. 461, 44. hausit. Magis singularia sunt πὰν Ol. ii. 153. οἰκοριᾶν Pyth. ix. 35. ἀὲ v. 154. Nam Σερίφῳ media correpta Pyth. xii. 21. nondum credo sanum esse. Θεὸς autem pro una brevi syllaba positum Pyth. i. 109. nescio an defendi possit versu Praxillæ, ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον, apud Hephæst. p. 9. Eustath. p. 12, 23. 805, 21. 1372, 8. Πέλλανα Ol. xiii. 155. ultima brevi, quæ producitur vii. 156. Æolicæ dialecti est. Simile Νέμεα Ol. xiii. 47. potest etiam pluralis esse. Primæ correptio in Θειαῖος Nem. x. 45. 69. arguere videtur, nomen illud caruisse diphthongo. Δάπεδον sequitur auctoritatem epicam: quare Nem. vii. 121. ubi longa est prima, fortasse γάπεδον scribendum: v. Pors. ad Eurip. Or. 324. Ἀνὴρ et ὕδωρ epicorum exemplo variant: καλὸς, ut apud Atticos, prima semper brevi posuit: sic etiam ἴσος et φθίνειν.

Non minor in contractionibus licentia. Epicorum usu firmantur hæ: ἀργυρέῳ Ol. ix. 43. πορφυρέοις Nem. xi. 36. κουλέῳ, sic enim scribendum, x. 11. Ἡρακλέος Pyth. x. 4. Πηλέος Isthm. vi. 36. Πολυδεύκεος v. 42. γονέων Pyth. v. 27. Πυθέᾳ Isthm. vi. 85. Νεμέᾳ Nem. iv. 122. διαπρεπέα Isthm. v. 42. Ἀλκυονῆ vi. 48. Ὀδυσσῆ Nem. viii. 44. πάτρῳ Pyth. vi. 46. ἱππεταιὸν Nem. vi. 19. πλέον Pyth. iv. 401. ἢ ὅτ' Isthm. vii. 11. 12. Non multum recedunt hæc: Ὀποῦντος Ol. ix. 87. Νικοκλέους Isthm. viii. 134. Ἀριστοφάνευς Nem. iii. 35. ubi cod. Aug. male Ἀριστοφάνους; γενύων Pyth. iv. 401. Magis Dorica videntur hæc: ξυνᾶνα Nem. v. 50. τετράορον Pyth. x. 103. τετραορίᾶν Isth. iii. 28. τιμάορος Ol. ix. 124. χρυσάορα Pyth. v. 139. Λαομεδοντίαν Isthm. vi. 28. Λᾶον Ol. ii. 70. πεαῖσιν Isthm. vii. 71. νεαρὰ Pyth. x. 39. Nem. viii. 34. κτέατα vii. 59. πολυκτέανον Ol. x. 44. Κτέατον v. 33. Δὶ Pyth. viii. 142. Nem. i. 111. iv. 15. x. 105. Isthm.
11 viii. 75. Quædam ex hoc genere corrupta sunt. Ol. vii. 122. scribendum videtur φανόν. Pyth. xi. 67. recte Pauwius Πυθονίκῳ, ut Πυθοχρήστας, Πυθόκραντος. Nihil enim sani est in his, quæ Brunckius ad Æsch. Pers. 35. attulit. Tale esset λόγιοι Nem. vi. 51. sed veram lectionem, λόγοι, servavit cod. Aug. Nec μάτρωεις Isthm. vi. 91. contrahi potuisse puto, sed aut μάτρως legendum, aut, sublata interpunctione, ἀνάγαγον.

Diphthongi αι abjectionem, acceptam ab epicis, latius extendit Pindarus. Invenitur hæc in prima persona præsentis passivi Pyth. xi. 80. et futuri Ol. xiii.

72. et in tertia sing. Isthm. vi. 18. et in conjunctivo Ol. viii. 15. in tertia pluralis Ol. iii. 18. xii. 9. xiii. 59. Pyth. iv. 259. ix. 73. Nem. i. 48. iv. 125. v. 39. xi. 49. Isthm. iv. 20. et in perfecto Isthm. vi. 32. et in infinitivis passivi Ol. x. 47. Pyth. i. 86. iii. 33. 205. Nem. vii. 31. viii. 17. x. 35. et, secundum supra propositam emendationem, Isthm. vi. 83.

In crasi propius ad Atticos accedit Pindarus, v. c. *κἀκεῖνον* Ol. iii. 55. *κἀσόφοις* 81. *χὤπόταν*, *χὤταν* Pyth. ii. 159. s. *χὠπόσαι* ix. 83. *χὤτι*, *χὠπόθεν* 86. Doricæ crases sunt *τὦυτ'* Ol. i. 71. *τὠργείου* Isthm. ii. 15. Sed quod Isthm. iv. 42. Aldina habet, *κὴν*, vulgo *κεὶν* et vi. 87. *κ' ἐν* scriptum, id vereor ne abhorreat a Pindari dialecto. Solutio Ionica *παρθενηΐοισι*, nostra emendationem Nem. viii. 3. restituta, firmatur quodammodo a cod. Aug. in quo est *παρθενηΐσι*. Ad epicam legem factum est *ἄϊσος* Isthm. vii. 60.

Venio nunc ad Dorismum Pindari, qui aliquanto angustioribus circumscriptus est limitibus, quam plerosque existimasse video. Non Pindarus usquam primam personam pluralis numeri in *μες* terminavit; non *ἦνθεν* dixit, aut quæ similia apud alios reperiuntur: nam scholiastes ad Ol. vi. 37. nugas profert; non *σδ* pro *ζ*: nam *καχλάσδον* in fragm. pag. 43. Reiskii inventum est, meliora monstrante Pindaro Ol. ix. 3. iv. 318. non *Μῶσα*, Alcmani usurpatum et certa lege Theocrito; non genitivum secundæ declinationis in *ω* terminatum: nam Pyth. iv. 202. Nem. vi. 36. vii. 8. 41. Isthm. iv. 122. quin etiam O. vii. 35. et Nem. xi. 4. ubi *πέλας* additum, dativi restituendi sunt. Nec mirum, si Pindarus huic casui junxit *πέλας*: in quam quidem rem nolim Sophoclis loco uti in Aj. 774.
Πέλας, *ἐγγὺς*, et similia, genitivo juncta significant *prope ab aliquo loco*; dativo, 12
prope ad aliquem locum. Ol. ix. 85. recte legitur *φερτάτων*. Nem. iii. 16. *οὐρανῷ πολυνεφέλα* scholiorum indicio grammaticis debetur, ut fere in cæteris locis. Pindarus dederat *οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ κρέοντι*, ut *οἰκεῖν οὐρανῷ* dixit x. 109. Jam nemo, opinor, dubitabit, quin Nem. vi. 62. scribendum sit *χρυσαλακάτου*. Librarii, nimis interdum Dorismo prospicientes, aliquando etiam monstra reposuerunt, ut *θάσομαι* Isthm. i. 3. ubi v. Heynium, et *'Ασκλάπιον ἄρωα* Pyth. iii. 12. ubi etiam *'Ασκλάπιον* in dubitationem venit ob Nem. iii. 94. Nec *Δωριῆς* Pyth. i. 125. scriptum a Pindaro puto, sensu etiam *Δωρίοις* requirente. Valde suspectum est *ποττὰν* in fragm. pag. 8. Nec *νικῇ* Nem. v. 9. licet agnitum scholiastæ, probaverim, cui tuendo frustra afferas *διψῇ* iii. 10. Interdum vero Atticas formas librarii vel Ionicas pro Doricis dederunt, ut *λεὼν* Ol. ix. 100. *λεῷ* Pyth. viii. 76. *Μοῦσα* in fragm. pag. 56. 99. *'Αθηναίων* Pyth. i. 148. fragm. pag. 14. 64. Nolim tamen sollicitari *Μουσαγέτας* p. 74. etsi *Μοισαῖος* Pindarus dixit Nem. viii. 80. Isthm. vi. 2. viii. 134. Non enim constans ubique usus est, nec, si *κελαδεννὸς*, *κλεεννὸς*, *φαεννὸς*, aut *ὀδυναρὸς*, aut *ἔφανας*, *ἀπεφάνατο*, *ἀπανάνατο* dixit Pindarus, mirabere *ποθεινὸς*, *σκοτεινὸς*, *τυχηρὸς*, *ὑγιηρὸς*, *παπτήνας* dicentem. Sunt tamen, quæ numquam Doricis formis careant. Quare librariis imputanda *ἱερῆσιν ἀοιδῆς* fragm. p. 79. *ἐφημερίων* p. 80. *ἐφήμεροι* p. 97. *ἡμένη* p. 77. quod scribendum *ἡμένα*. Nam Ol. x. 41. male est *ἄμενον*, quod e vestigiis ed. Rom. *ἀμμένον* scribendum, cui verbo dativus junctus etiam Isthm. iv. 20. Deinde *ὑπηντίασεν* Pyth. iv. 241. et *ἤκουσαν* Isthm. viii. 67. *εἰργασάμην* ii. 67. *ναίουσι* vi. 97. *περιπνέουσι* Ol. ii. 136. *ἀείδουσι* fragm. p. 21. *κικλήσκουσι* p. 26. *στυγέουσι*, *ἀναδέρουσι* p. 32. *καίουσαι* p. 21. *λαχοῦσαι* p. 96. *τυχοῦσα* Isthm. viii. 79. Nam *τυχοῖσα* dicit Pindarus, et aut *ναίοντι*, cujus formæ exempla inveniuntur Ol. i. 47. ii. 135. iii. 12. vi. 36. 163. 170. vii. 18. 100. ix. 31. 75. x. 115. xiii. 12. xiv. 12. 17. Pyth. i. 43. 100. 121. ii. 27. 40. 56. 161. iv. 55. 157. 511. v. 16. 60. 97. 108. 135. 144. vi. 21. vii. 11. viii. 124. x. 109.
Nem. iii. 6. v. 72. vii. 14. 19. 123. ix. 65. x. 99. xi. 53. Isthm. v. 15. vi. 94. 13
viii. 102. fragm. p. 8. 84. aut *ναίοισι*, ut Pyth. iii. 31. iv. 32. ix. 110. x. 67. xii.

46. Nem. vi. 102. ix. 98. xi. 6. Isthm. ii. 41. Hinc Isthm. viii. 87. φατὶ, alio quoque nomine vitiosum, ita corrigendum, φάτις Ἰωλκοῦ. In singulari numero, si recte memini, semel τ pro σ positum in ἐφίητι Isthm. ii. 15. Tangam hic verbum εἶναι, cujus prima persona singularis numeri apud Pindarum est εἰμὶ, secunda ἐσσὶ, tertia ἐστί; prima pluralis εἰμὲν, Pyth. iii. 108. tertia ἐντὶ, Ol. iii. 151. ix. 158. Pyth. iv. 247. v. 132. Nem. i. 34. vi. 76. ix. 75. Isthm. ii. 44. et duobus locis, quorum tamen prior tantum certus est, εἰσὶν, Pyth. v. 155. fragm. pag. 17. Ἄραρε Pindaricum præbet cod. Aug. Nem. v. 81. Nec ferendum οὖν Pyth. ix. 179. quod ὦν est Ol. i. 138. 179. iii. 67. vi. 33. 87. Pyth. iii. 83. 147. iv. 138. 526. Nem. vi. 18. xi. 50. Isthm. ii. 19. iv. 1. fragm. p. 88. Φρασὶ quoque vereor ne ubique dixerit, quemadmodum Pyth. ii. 49. iii. 192. iv. 194. Nem. 108. Isthm. iii. 4. ut corrigi debeant Ol. vii. 44. Pyth. iii. 107. iv. 389. Similia sunt σκιαρὸς Ol. iii. 25. 31. et inversa ratione γελανὴς Ol. v. 5. Pyth. iv. 322. Ἀρτάμιδος vero Nem. i. 3. non habet idoneam auctoritatem. Constanter dicit σκᾶπτον, ὄρνιχα, et, nisi fallor, δίδοι, quod quum codd. habeant Ol. i. 136. vi. 178. vii. 164. restituendum videtur etiam Nem. v. 93. Uti Ψαύμιος Ol. iv. 18. Πάριος Pyth. vi. 33. Θέτιος Isthm. viii. 104. ita Δείνιος cod. Aug. Nem. viii. 26. In aliis vocabulis dialecti diversitas conjuncta est cum discrimine significationis. Ita τότε *nunc*, τόκα *interdum* dicit: v. Ol. vi. 112. Nem. vi. 18. 20. Quare in suspicionem venirent hæc Pyth. ii. 163. ὃς ἀνέχει τότε μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος, nisi cod. Aug. præberet ποτὲ μὲν, quo recepto recte servari τότ' αὖτε periti intelligent. Πόκα nusquam dixit. Similis differentia est in pronominibus τὶν, σοὶ, et τοὶ, quorum τὶν personæ distinguendæ inseruit: v. Ol. vi. 18. xii. 4. Pyth. i. 134. iii. 150. iv. 489. vi. 49. Nem. iii. 145. vii. 9. 85. 132. 140. Isthm. v. 21. et quidem correpta vocali, quæ apud Theocritum longa est: v. Pyth. i. 56. Nem. x. 55. unde Isthm. vi. 5. scribendum τίν γ':
14 encliticum autem nunc epicorum more τοὶ est, Pyth. iv. 252. 263. 294. fragm. p. 88. nunc σοὶ, Pyth. iv. 481. ix. 96. quod tamen personam distinguit in fragm. pag. 70. Τεΐν et ἐμὲν nusquam inveniuntur: quibus usum eum esse ex Aristophane non tuto colligitur: v. fragm. pag. 4. Primæ personæ apud Pindarum est ἐμοὶ, Ol. i. 82. 134. fragm. p. 65. accusativus pluralis νῶ e cod. Bodl. reponendus Pyth. iv. 261. secundæ nominativus τὺ, Ol. i. 135. Pyth. ii. 104. viii. 7. 10. 88. Nem. v. 75. Isthm. vii. 43. sed σὺ Ol. x. 5. Pyth. v. 7. genitivus σεῦ et σέθεν, accusativus σὲ et semel τὶν, correptum, ut in dativo, Pyth. viii. 97. Vexatissimi loci hæc constructio est, εὔχομαι, ἑκόντι νόῳ σὲ καταβλέπειν ἁρμονίαν: *cantum tu mihi, precor, inspires.* Raram hanc accusativi formam habent Theocritus xi. 39. 55. 68. et Corinna in excerptis gramm. Apollon. p. 555. (427. A.) Tertiæ personæ dativum ἷν, correptum, et digammo carentem, bis habet ex nostra emendatione Pyth. iv. 63. Nem. i. 99. Usus hac forma est etiam Hesiodus ibidem apud Apollon. p. 556. (427. B.) de quo loco v. Ruhnk. ep. crit. p. 115. Accusativum ἓ jam supra commemoravi: sed plerumque μὶν et νὶν usurpantur: quorum quum μὶν Ionicum, νὶν Doricum sit, ex quodam Pindari carmine allatum ab Apollonio in excerptis gramm. pag. 557. (423. A.) videri poterit νὶν ubique restituendum esse. Et fluctuat lectio Ol. ix. 116. Pyth. iv. 71. 193. Non tamen temere quidquam audendum. Libri μὶν præbent Ol. ii. 48. 102. iii. 50. 81. ubi male plerique μήν: vi. 94. 107. 163. vii. 10. 108. 111. 122. 128. 153. ix. 48. 90. 96. xi. 17. xiii. 98. 113. Pyth. i. 98. 188. iv. 140. 426. ix. 218. Nem. iii. 19. 66. v. 57. 70. vii. 124. ix. 119. x. 63. 139. xi. 22. ubi sic Heynius pro μίν; Isthm. i. 90. ii. 27. viii. 113. 136. νὶν autem Ol. i. 110. iii. 46. 58. vi. 21. vii. 70. viii. 44. Pyth. i. 61. ii. 52. 104. iii. 64. iv. 77. 414. 430. 510. v. 7. 166. vi. 19. ix. 11. 45. 58. 92. 126. 130. 138. 151. xi. 35. xii. 39. 52. Nem. ii. 10. iv. 5. 34.

126. v. 48. 95. vi. 71. vii. 61. viii. 14. x. 128. Isthm. i. 52. 60 ii. 38. iv. 123. vi. 77. 106. viii. 148. Offert hæc locorum enumeratio rem satis miram, dignamque de qua amplius quæratur: nam in quibusdam carminibus codices fere ubique hanc, in aliis alteram formam exhibent, ut in Ol. vii. et Pyth. ix. 15
Eadem inconstantia etiam in his est: Ποσειδάων et Ποσειδᾶν, unde genitivus Pyth. iv. 246. in uno codice Ποτειδᾶνος scriptus cum Heynio improbandus videtur. Similia sunt apud Pindarum Ἀλκμὰν et Ἀμυθάν. Nolim tamen Ἀμφιάρᾳον tueri Isthm. vii. 47. qui Ἀμφιάρηος vocatur Ol. vi. 20. Pyth. viii. 78. Nem. ix. 30. ubi v. 57. insolens dativi forma est Ἀμφιάρῃ, cum qua non potest comparari Παμφάῃ Nem. x. 92. ubi restituendus accusativus. Non magis κρατῆρα Isthm. vi. 2. præferendum Ionicæ formæ, quæ exstat Ol. vi. 155. Nem. ix. 118. Sed ἀσυχῇ Nem. vii. 120. corrigendum e Pyth. xi. 84. Aliquid etiam inconstantiæ est in futuris, aoristis, et perfectis verborum contractorum, et nominibus inde derivatis: in quibus verbis universe ex εω est η, ex αω autem α, in quo genere ut singulare notandum κοινᾶσαι et παρακοινᾶσθαι Pyth. iv. 204. 236. Jure suo excipiuntur κτάομαι et χρέω, unde κτησάσθαν est Ol. ix. 70. κτησάμεναι Nem. ix. 124. et χρῆσαι, χρῆσις, χρησμὸς sæpius. Tum καύχημα Isthm. v. 65. Correctione autem indigent ἀντήσας Ol. x. 49. et ἀναστήσῃ Pyth. iv. 276. ubi de tribus lectionibus, ἀναστήσῃ, ἀναστήσῃς, ἀνασταίη, fortasse nulla vera est, sed ἀναστήῃ. Ex altera classe regulam deserunt δοναθεῖσα Pyth. iv. 36. ἐδινάθην xi. 53. unde ὠκυδίνατος Isthm. v. 7. Tum ἀφθόνατος Ol. xiii. 35. ἀταρβάτοιο Pyth. iv. 149. ἴυδματον xii. 6. Mire variant hæc: ἐνόστησε Nem. xi. 33. et ἀπονοστάσαντος vi. 84. ubi Heynius non suspectum habens ὑμνᾶσαι Isthm. iii. 12. edidit tamen deinde ὑμνῆσαι, recte fortassis, ut alibi semper est apud Pindarum. Porro φωνᾶσαι et φωνᾶεν, quum Pyth. iv. 422. ἀφωνήτῳ reperiatur. Magis etiam variat φιλεῖν, unde minime dubia sunt πεφίληκε Pyth. i. 25. et πεφιλημένον Nem. iv. 74. sed suspecta φίλησε Nem. v. 82. et φιλήσαντα vii. 129. quum ἐφίλασε legatur Pyth. ii. 30. ix. 34. Pro significatione mutat dialectum πονεῖν, quod de molestia dicitur πονῆσαι Nem. vii. 55. Isthm. i. 56. de efficiendo πονᾶσαι Ol. vi. 17. Pyth. ix. 166. Ex his intelligi potest, cautum esse in hoc genere debere criticum, nec monstra procudere, velut nuper quidam νόαμα. Non magis Atheniensem Timodemum Nem. ii. Doriensem facere licebit. Maxime 16
differunt codd. in formis participiorum αις, αισα, et ας, ασα. Quarum Doricas quidam editores pene ubique prætulerunt, recte forsitan, modo ne metri caussa: nusquam enim Æolensium more ας illud corripuit Pindarus, qui error ne Maittairio quidem p. 319. (241. D.) ignoscendus. Variant in his formis libri, codices dico, quorum lectiones aut editæ aut a me adnotatæ sunt, et editionem Romanam, nondum ubique satis excussam, Ol. i. 127. ubi ὀλέσαις soli debetur Gregorio Cor. iii. 28. Pyth. i. 12. 158. 177. iii. 102. 136. iv. 60. 65. 337. 405. viii. 13. ix. 209. x. 52. Nem. i. 45. 68. 74. iii. 107. v. 92. xi. 36. Isthm. i. 56. Consensu, quod sciam, libri a criticorum mutationibus puri formas communes exhibent Ol. i. 98. ii. 108. iii. 5. v. 17. vi. 10. 34. 61. 97. vii. 8. 52. 61. 96. 106. ix. 87. 91. 111. 139. x. 23. 36. 49. 51. 54. 58. 87. 109. Pyth. iii. 23. 39. 190. iv. 109. 169. 179. 383. 393. 409. 413. 417. 479. 502. 522. v. 67. vi. 30. viii. 37. 74. ix. 66. 93. 129. 147. x. 37. xii. 28. Nem. v. 29. vi. 87. vii. 104. Isthm. vi. 60. nam viii. 61. ἔρισαν legendum videtur. Doricæ formæ inveniuntur. Ol. ii. 165. ix. 23. 142. x. 111. Pyth. i. 86. 154. iii. 63. 89. iv. 178. 184. 240. xii. 14. Nem. iv. 104. v. 51. vii. 99. 145. ix. 45. 58. ubi cod. Aug. σχίσαις, quod si σχίσσαις scribatur, et deinde κρύψιν θ', habebit quo defendi possit; x. 44. 152. Isthm.

ii. 21. 51. 59. iii. 1. iv. 43. 57. 65. 98. vi. 21. 75. In hoc quoque indice illud notabile est, quod in Nemeis, maximeque in Isthmiis, pene ubique Dorica forma comparet. In infinitivis quoque quum tantum non ubique communi forma utatur, aliquando tamen Doricam εν, nusquam ῆν habet. Quamquam non ausim contendere, illud εν non deberi grammaticis. Nam bis tantum certa lectio est, γαρύεν Ol. i. 5. et τράφεν Æolicum pro τραφεῖν Pyth. iv. 205. quorum locorum prior a carmine isto habet aliquam excusationem, ut infra apparebit, alter fortasse a verbo. Sed πορεύεν Ol. iii. 45. ἀκούεν vi. 112. σχὲν Nem. i. 106. τύχεν vi. 46. criticorum inventa sunt, repugnantibus antiquis libris. Ἀγαγὲν Pyth. iv. 98. jam in commentatione de metris Pindari correctum. Στέλλεν Ol. vii. 61. lectionis varietatem et scholia consideranti non erit dubium quin genuino εὐθὺν cedere
17 debeat. Μελιζέμεν Nem. xi. 23. si μελίζεν scriberetur, metro satis fieret, non sensui. Fortasse poeta scripsit μέλειν ἐν ἀοιδαῖς.

Addam his denique singulares quasdam formas et verba Pindaro propria. Ἀπίδας ex nostra emendatione Pyth. i. 161. ὑποφάτιες Pyth. ii. 140. ψεῦδας Nem. ii. 72. ψέγιον vii. 102. τόσσαι et ἐπιτόσσαι Pyth. iii. 48. iv. 43. x. 52. πεπαρεῖν ii. 105. παλαιμονεῖν 112. σωπᾶσαι Isthm. i. 88. et διασωπᾶσαι Ol. xiii. 130. κεχλαδὼς ix. 3. κεχλάδοντας Pyth. iv. 319. ἀκᾶ Pyth. iv. 277. ἀμᾶ Ol. iii. 38. ὦτε Nem. vi. 47. vii. 90. 137. Isthm. iv. 31. ἆς Ol. x. 61. ἔργμα cum aspero spiritu semper scriptum, et prægressam tenuem litteram in adspiratam mutans Nem. i. 9. Isthm. i. 65. Nec prætereundum κάπετον Ol. iii. 50. correpta prima, pro κάππετον. Alibi in verbo πεσεῖν τ pro σ ponit, ubi duo σ sibi vicina futura essent. Hinc est participium πετοῖσα Ol. vii. 126. Nem. iv. 66. ἔμπετες Pyth. viii. 117. Servatur σ, ubi non accedit alterum σ. Sed πετόντεσσιν Pyth. v. 64. ad Æolismum, de quo mox, retulerim. Pro πιτνῶντα Isthm. ii. 39. scribendum πιτνόντα. Illud κάπετον et Alcmanis καβαίνων apud Hephæst. p. 44. ne quem moveat, ut καβὰς scribendum putet Nem. vi. 87. in quo carmine pene omnium stropharum finis corruptus est, moneo ibi sic legendum videri: βαρὺ δέ σφι νεῖκος ἔμπας, Καββὰς Ἀχιλεὺς χαμαὶ ὃν ἀφ' ἁρμάτων Φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ Ἔγχεος ζακότοιο. Ἔμπας, ab sensu commendatum, ob metrum necessarium est, quum in vulgato ἔμπεσ', etiamsi vocalis sequatur, non possit brevem syllabam apostrophus ante anacrusin excipere. Ἀχιλεὺς uno λ cod. Aug. Ὃν addidi, quod alibi quoque Homerum sequitur Pindarus. Correptionem diphthongi ante hoc pronomen tuetur Ol. v. 17. Ἀόος Schmidio debetur: metrum certe hanc formam requirit: alibi poeta Ἀοῦς, Ἀργοῦς, Κλεοῦς, sed Pyth. iv. 182. ed. Rom. Χαρικλοῦς. Ἀκμᾷ denique, jam ab aliis inventum, et sæpius similiter a Pindaro usurpatur, nec semel cum αἰχμᾷ permutatum invenitur. Sed ne cui in reliquis strophis metrum difficultates objiciat, de his quoque dicendum puto. Ac v. 12. scribendum videtur οἷαν τίν': v. 25. νῦν πέφανται οὐκ ἄμμορος, ubi ἄμμορος cod.
18 Aug. præbuit: v. 49. εὐκλῆα, forma ab Homero accepta, apud quem est ἀκληεῖς Iliad. xii. 318. denique v. 99 ἄγγελος ἔβαν (seu potius βᾶν) πέμπτον γ' ἐπὶ εἴκοσι. Ἐπὶ sine elisione esse in cod. Aug. jam supra indicavi.

Dicendum est denique etiam de Æolismo Pindari, qui, si recte dijudico, duplex est, alius communis omnium ejus carminum, alius quorumdam proprius. Habet hic locus magnam difficultatem, nec nunc quidem nisi primis lineis describi potest. Motam semel quæstionem erit, fortasse aliquando qui plenius tractet. Harmonias Pindarus, quibus usus sit, commemorat tres, Doricam, Æolicam, Lydiam. Dorica et Æolica quales fuerint, docebit instar omnium Heraclides Ponticus apud Athenæum xiv. p. 624. D. his verbis: ἡ μὲν οὖν Δώριος ἁρμονία τὸ

ἀνδρῶδες ἐμφαίνει, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ οὐ διακεχυμένον, οὐδ' ἱλαρὸν, ἀλλὰ σκυθρωπὸν καὶ σφοδρὸν, οὔτε δὲ ποικίλον, οὔτε πολύτροπον. τὸ δὲ τῶν Αἰολέων ἦθος ἔχει τὸ γαῦρον καὶ ὀγκῶδες, ἔτι δὲ ὑπόχαυνον· ὁμολογεῖ δὲ ταῦτα ταῖς ἱπποτροφίαις αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις· οὐ πανοῦργον δὲ, ἀλλὰ ἐξηρμένον καὶ τεθαῤῥηκός. διὸ καὶ οἰκεῖόν ἐστιν αὐτοῖς ἡ φιλοποσία καὶ τὰ ἐρωτικὰ, καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὰν δίαιταν ἄνεσις. Lydiam Plutarchus de musica p. 1136. B. a Platone in lib. iii. de rep. repudiatam esse scribit, ἐπειδὴ ὀξεῖα καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρῆνον. Plato isto loco pag. 389. E. θρηνώδεις esse dicit harmonias, quæ μιξολυδιστὶ et συντονολυδιστὶ vocabantur: mox autem μαλακὰς et συμποτικὰς appellat τὴν Ἰαστὶ καὶ Λυδιστὶ, αἵτινες χαλαραὶ καλοῦνται. Plura in hanc rem quum ex aliis scriptoribus, tum ex illo Plutarchi libro de musica colligi possent. Ex eodem libro, maxime p. 1143. cognoscimus, id quod etiam sponte poterat intelligi, aliis harmoniis alios numeros aptari solitos fuisse. Ad quem finem philosophiam commendat Plutarchus pag. 1142. D. αὕτη γὰρ, inquit, ἱκανὴ κρῖναι τὸ μουσικῇ πρέπον μέτρον καὶ τὸ χρήσιμον. Hæc quoque res multis posset veterum scriptorum locis confirmari: de pleniore tamen ejus cognitione, nisi plura veterum musicorum scripta in lucem protrahantur, desperamus. Quare, quid conjectura effici possit, experiendum est. Quod si in numeris Pindari eadem diversitas invenietur, quæ est inter illas tres harmonias, ex numeris conjici poterit, quæ cujusque carminis fuerit harmonia. Inde vero, quæ maxime sibi dissimiles sunt harmoniæ, Dorica et Æolica, etiam cum dialecti quadam diversitate conjunctas fuisse non immerito suspicabimur. Ac major Pindari carminum pars numeros habet e dactylis et trochæis cum spondeo alternantibus mixtos: quod genus ob insignem gravitatem eximie convenit Doricæ harmoniæ. Idque ipse poeta indicat Ol. iii. 9. Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαόκωμον: ubi v. schol. Alia pars numeros habet brevium syllabarum frequentia concitatos, multoque motu inæquabiles: quod genus ab Horatio legibus solutum dici videtur. Hos ad Æolicam harmoniam aptatos fuisse et similitudo eorum cum isto genere harmoniæ ostendit, et ipse poeta significat Ol. i. 162. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ Αἰοληΐδι μολπᾷ χρή. Nem. iii. 136. ubi se carmen mittere dicit Αἰολίσσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν. Ad utrumque locum falsa veris miscent scholiastæ. Sed objicientur nobis hæc duo, unum, quod, quum poeta Ol. i. 26. dicat, ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβανε, nihil discriminis inter Doricam atque Æolicam harmoniam agnoscere videatur. At non dubitamus, quin Δωρίαν φόρμιγγα de Hypodoria harmonia intelligi voluerit*: ita vero Æolica harmonia vocabatur, ut Heraclides Ponticus apud Athenæum docet xiv. p. 624. E. F. et 625. A. Eamdem harmoniam poeta tangit his verbis in schol. ad Pyth. ii. 127. Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων. Alterum, quod objicietur, hæc verba sunt, Pyth. ii. 125. τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται· τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου φόρμιγγος ἀντόμενος. Nam, si scholiastas audias, Pindarus hoc carmen, quod nobis Æolicis numeris scriptum videtur, pretio emptum mitti dicit, distinguens illud ab Æolico carmine, gratis misso, cujus initium fuerit, σύνες ὅ τι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε, κτίστορ Αἴτνας. Fuerunt sane hujus quoque carminis numeri, ut exordium docet, Æolici: sed inepta tradere scholiastas jam Heynius et Gedickius senserunt: qui quidem nollem ad emendationem confugissent, quam nec res, nec metrum admittit. Inepta sunt in scholiastarum explicatione hæc duo, unum, quod de mercenario carmine

* Præstabit, opinor, Δωρίαν φόρμιγγα de poesi Doria, non de modis musicis intelligi.

20 et gratis misso poetam loqui putant; alterum, quod hic eum istud gratis missum carmen Hieroni commendare credunt, quod in ipso illo carmine fieri debebat. Utraque criminatione liberabitur Pindarus, si eum hoc dicere statuas: hoc carmen, i. e. ipsa carminis verba, Tyriæ mercis modo, i. e. navi, tibi mittitur: ipsum vero chori ingressum, carmen hoc Æolicis fidibus canentis, benigne excipias. Καστόρειον enim μέλος, obscurius memoratum Isthm. i. 21. canebatur apud Lacedæmonios, quum acie instructa hosti obviam irent: v. Plutarch. de mus. p. 1140. C. et alios, quos citavit Heynius ad Pyth. ii. init. Est autem carmen Pyth. ii. vel maxime in his, quorum numeri Æolicæ harmoniæ conveniunt. Eosdem numeros eamdemque harmoniam habuit Lasi hymnus in Cererem, ut ex ejus initio apparet, servato apud Athenæum xiv. pag. 624. E. Δάματρα μέλπω Κόραν τε Κλυμένοιο ἄλοχον Μελίβοιαν, ὕμνων ἀνάγων Αἰολίδ' ἅμα βαρύβρομον ἁρμονίαν. Tertia denique a Pindaro memoratur Lydia harmonia Ol. v. 44. xiv. 24. Nem. iv. 73. viii. 25. Quæ carmina, numeris mirifice diversa, hoc tamen commune habent, quod nec tam concitatis numeris sunt, ut Æolica, nec tam gravibus, ut Dorica. Ad Doricos numeros propius accedit Nem. viii. ad Æolicos Ol. xiv. maxime omnium proprie Lydios numeros dixerim, qui sunt in Nem. iv. Quantum ex tam tenuibus indiciis colligi potest, Doricam harmoniam in his carminibus fuisse conjicio: Ol. iii. vi. viii. xi. xii. Pyth. i. iii. iv. Nem. i. v. x. xi. Isthm. i. ii. iii. et iv. v. vi. Æolicam in his: Ol. i. ii. x. Pyth. ii. v. vi. vii. viii. xi. Nem. iii. vi. vii. Lydiæ vestigia reperire mihi videor in his: Ol. iv. v. vii. ix. xiii. xiv. Pyth. ix. x. xii. Nem. ii. iv. viii. ix. Isthm. vii. viii.

Redeo nunc ad Æolismum. Ac veri simile est, concitatiores Æolicæ harmoniæ numeros majorem sibi dialecti libertatem vindicasse. Lydii enim numeri, leviores Doricis, non aliam, quam hi, linguam habent. Æolicis igitur numeris hæ videntur propriæ formæ esse: ποὶ pro ποὺ Pyth. v. 135. expellendum Ol. iii. 7. ubi cod. Pal. recte τοι. In Doricis enim et Lydiis carminibus ποὺ dicit, ut Pyth. iv. 154. x. 18. Isthm. ii. 37. ne ab Æolicis quidem prorsus alienum, ut Ol. i.
21 44. Deinde πέδα Pyth. v. 62. (in quo tamen carmine v. 126. μέτα sine libris non mutandum) viii. 105. fragm. p. 74. apud Athen. pag. 641. C. e Schneideri emendatione: πεδέρχεται Nem. vii. 109. Composita tamen etiam in Doricis πέδα admittunt*: πεδάμειψαν Ol. xii. 18. πεδαυγάζων Nem. x. 114. ubi cod. Aug. ed. Rom. aliique libri πόδ' αὐγάζων. Porro ἐπάμεροι Pyth. viii. 135. quod in Doricis est ἐφάμεροι et ἐφαμέριοι. Tum ἐν pro ἐς Pyth. ii. 21. v. 50. et in Æolico fragment. p. 41. Nusquam hoc in Doricis invenitur, nisi forte librariorum errore, aut grammaticorum invento, ut Pyth. iv. 459. Ibidem v. 376. pro ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἐνήλυθον scribendum est, versuum quoque distinctione postulante, ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν ἤλυθον. Hoc ἔπειτεν, quod Ælius Dionysius apud Eustath. p. 1158. 39. Ionicum esse et apud Herodotum inveniri testatur, Phrynicho p. 48. Atticos respicienti, et inde Favorino in v. εἶτε, ἐσχάτως βάρβαρον vocatum, Pindaro etiam Nem. iii. 94. pro ἔπειτ' ἐν, ut jam Pauwius suspicabatur, restituendum. Cod. Aug. ibi ἐπὶ τόν. Æolicis carminibus etiam ὀνυμάξαι tribuendum videtur, Pyth. ii. 82. vii. 6. xi. 10. In cæteris enim communis forma invenitur, ὀνόμασθεν Ol. ix. 71. ὠνόμασεν Pyth. xii. 41. ubi nemo paullo doctior ὀνύμασθεν et ὠνύμασεν scribi volet. Nomen autem ὄνυμα et in Dorico et in Æolico carmine locum habet:

* Boeckhius pag. 293. "quod Hermannus hoc excusat in compositis, nihil est: quid enim hac quidem in re interest inter πέδα sim simplex et cum verbo compositum?" Non nihil, sed aliquid dictum esse fatebitur vir optimus, ubi reputaverit, vel a tragicis πέδα in compositis admissum inveniri. Omninoque non adeo ignotum credideram, compositorum alium esse, quam simplicium usum.

Ol. vi. 95. Nem. vi. 82. neque usquam ὄνομα apud Pindarum est. Etiam accusativus pluralis secundæ declinationis in ος terminatus in solis Æolicis carminibus videtur admissus esse: νᾶσος Ol. ii. 129. ἐσλὸς Nem. iii. 50. ubi quidem cod. Aug. ἐσλόν. Alibi si hæc forma invenitur, expellenda est, non minus quam Dorica ως, qua nusquam usum esse Pindarum puto. Traxit enim aliquid labis hic illic Pindarus a grammaticis, neque a recentioribus, sed a veterrimis et clarissimis, quod vel hæc, quæ habemus, scholia ostendunt: multo clarius intelligeretur, si reperirentur, qualia ad Iliadem. Ol. i. 85. genuina scriptura est κακαγόρος. Nem. iii. 42. ὑπερόχως, quod editum, vel ὑπερόχους duorum librorum, metro conveniret, si ἰδίᾳ sanum esset, quod et sensus et præstantissima apud scholiasten lectio διά τ' ἐρεύνασε corruptum esse arguunt. Restitue tres litteras ob præcedentium similitudinem neglectas: δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεσιν ὑπερόχος· διά τ' αὔτ' ἐρεύνασε τεναγέων ῥοάς. Πελάγεσι et accusativum ὑπέροχος, accentu nominativi scriptum, præbuit optimus codex, cujus sæpius jam facta est mentio. Nem. i. 35. fuisse qui metro repugnans ἐσλὸς scriberent ἐσλώς, scholia docent. Scribe ἐσλούς. Aristarchi apud scholiasten verba in cod. MS. sic scripta: καταλείπεται δὲ τῇ ἀρχαίᾳ σημασίᾳ τὸ ἐσλός. ἡ γὰρ ἀντίστροφος οὐκ ἀπῄτει τὸ υ. Dele cum edd. οὐκ, et hoc dicet Aristarchus, antiquo more Pindarum ο scripsisse, quod esset ευ pronunciandum. Nem. x. 116. cod. Aug. ἥμενος, quæ vetus lectio fuit. Aristarchus et Apollodorus scribebant ἥμενον, Didymus ἡμένος pro ἡμένους. Ed. Rom. al. ἡμένως. Accusativum seu pluralem seu singularem agnoscunt Heynio commemorati Pausanias et scholiastes Aristophanis, auctoritatem, opinor, sequuti grammaticorum. Mihi Pindarus, spreto incredibili commento, ut facit Ol. i. 43. ss. nominativo casu videtur ἥμενος de Lynceo dixisse. Denique in Æolico fragmento p. 36. v. 10. non debebat ἵππος in ἵππως mutari. Æolicorum carminum propria sunt etiam verba in μι terminata pro contractis: αἴτημι fragm. p. 70. Sed in alio Æolico fragm. p. 49. restituendus optativus σιγῷμι. Nisi fallor, etiam Dorica quædam, quæ in Æolicis carminibus inveniuntur, a Doricis abjudicanda erunt. Sic πολυμάλῳ recte videtur legi Ol. i. 19. recte vero etiam μῆλα Pyth. iv. 263. ix. 114. μηλοδόκῳ iii. 47. μηλοβότου xii. 5. μηλοβότᾳ Isthm. i. 67. Unde Ol. vii. 115. 145. ubi scriptura fluctuat, communem formam prætulerim. 22

Æolismi illius, quem poeta in omnibus carminibus usurpat, aliquot exempla jam supra dispersimus. His adde elisam litteram in περὶ Ol. vi. 65. Pyth. iv. 472. et in compositis περάπτων Pyth. iii. 94. περόδοις Nem. xi. 51 *. Non absimile est ποτ' ἀστῶν Ol. vii. 165. Deinde solutionem diphthongi in his: Αἰγεῖδαι Pyth. v. 101. Ἀλκεΐδᾶν Ol. vi. 115. Ἀτρεΐδας Pyth. xi. 47. Isthm. viii. 111. Κρηθεΐδας

* Adde περιδαῖον pro περιιδαῖον fragm. p. 65. quod ita scribendum videtur:

ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν,
ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περι-
δαῖον· ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται,
ὅθεν ἄδρος, πενθέων δ'
οὐκ ἔλαχον, οὐδὲ στασίων.

Paucis contentum esse hominem debere dicit, nec, si cupresso delecteris, quidquid hujus arboris circa Idam in Creta nascatur, expetendum. Abundabat autem Creta hoc genere arboris, auctore Hermippo apud Athenæum p. 27. F. Plinius H. N. xvi. c. 33. s. 60. de duobus generibus cupressi: *huic patria insula Creta. — Sed in Creta quocumque in loco terram moverit quispiam, vi naturali hæc gignitur, protinusque emicat: illa vero etiam non appellato solo ac sponte, maximeque in Idæis montibus, et quos Albos vocant, summisque jugis, unde nives numquam absunt, plurima, quod miremur.*

Pyth. iv. 271. Οἰνεῖδαι Isthm. v. 39. Πηλεῖδα Pyth. vi. 22. Καδμεῖαν Isthm. iv. 88. Πηνεϊὸν Pyth. x. 86. Λατοΐδας ix. 8. Τρεῖα Nem. iii. 103. iv. 40. vii. 59. Isthm. vi. 41. viii. 112. Sed non est horum constans usus: sic Αἰγεῖδαι Isthm.
23 vii. 21. Ἀτρεῖδαι Ol. ix. 107. Οἰκλεΐδαν Nem. x. 16. Λατοΐδα Pyth. i. 22. Alia, ut videtur, Æolica forma est ἀμεύσασθαι Pyth. i. 86. restituenda, ut supra dixi, etiam xi. 4. παραμεύσεται Nem. xi. 17. ἀμευσίπορος Pyth. xi. 58. ubi scribendum videtur κατ᾽ ἀμευσιπόρος τριόδους, nisi quis utriusque accusativi communem formam præferat. Prorsus Æolicum nomen, etiam digammo memorabile, ἀυάτα legitur Pyth. ii. 52. iii. 42. Addam denique hoc: duplicatas consonantes, quæ in quibusdam vocabulis, ut in κελαδεννὸς, κλεεννὸς, φαεννὸς, origine Æolicæ sunt, etiam in his verbis ad Æolicæ linguæ usum referendas videri, in quibus apud epicos aut improbatæ, aut rarissime adhibitæ inveniuntur. Ejusmodi sunt ἕσσαντο Pyth. iv. 363. ἕσσαι 486. καθέσσαντο, sive κάθεσσαν, v. 55. ἕσσαν Ol. ix. 79. θέσσαν l. 102. θέσσαντο Nem. v. 18.

Persequutus sum, quæ in Pindari dialecto maxime memorabilia videbantur. Omnia attingere nec licebat, neque animus erat. Quare si quis amplius de his rebus quærere volet, satis inveniet materiæ: veluti in verbis e præterito factis, ut γεγάκειν, κεχλάδοντας, πεφρίκοντας; in formis infinitivorum, de quibus βᾶμεν, στᾶμεν, et similes in rarioribus sunt; in terminationibus personarum, ut τίθεν, ἵεν, ἔγνον; et ex alio genere ἐξικέσθαν, κτησάσθαν; in compositorum formatione, ut βουλαφόροι, et quæ sunt hujuscemodi alia. Quæ omnia operæ pretium est aliquando diligentius pertractari.

DISSERTATIO IV.

NOTÆ AD PINDARUM.

In describendis carminum Pindaricorum metris hanc tenui rationem, ut initia eorum versuum, qui cum præcedentibus una numeri perpetuitate cohærent, paullum ad mediam paginam reducta ponerem, quo statim, ubi initium esset novi numeri, vel ubi plures versus uno numero continerentur, intelligi posset. Trochæum semantum, ut supra dictum est, longioribus lineis, —' — et interruptiones numeri signo continuationis „ notavi.

OLYMP. I.

STROPHÆ:

υ -' -' υ υ - υ -
    -' υ -' υ υ - ῡ
υ υ υ -' υ - -
    υ υ -' υ υ - υ υ - ῡ
-' υ - υ - υ ⏓
-' υ -' υ υ - ῡ
-' υ - υ - υ ⏓
-' υ - υ υ υ υ - υ -' υ - υ -' υ υ -
    -' υ - υ ⏓
-' υ - υ - υ - υ -' υ υ - -' υ ⏓
υ υ υ υ υ υ υ -' υ - υ -' υ -
υ —' —' υ -' υ υ υ ⏓
    υ,
υ -' -' υ - υ -' υ υ υ ⏓
υ -' υ υ υ - υ - υ -

EPODI:

⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ –
  –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
⏑ –́ –́ ⏑ –
  –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑̄
⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
  –́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ –́ –́ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
  –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

V. 16. Scribe ex melioribus libris *ἱκομένοις*, et refer ad *σοφοῖς*, quod latet in *σοφῶν μητίεσσι*. Codex Lipsiensis in bibliotheca Paullina *ἱκόμενοι*. Is codex scriptus est in charta bombycina, forma quadrata, et, præter Pindari Olympica cum maxime parte scholiorum recentiorum, Theocriti octo priora idyllia cum scholiis, atque Hesiodi Opera et Dies cum scholiis continet. Servatus est pessime: quippe nullum prope folium est, cujus non aliqua pars vetustate, situ, humore aut tabefacta sit, aut penitus interierit, quibusdam etiam foliis plane perditis, quorum duo a manu admodum recente in charta vulgari suppleta sunt. Cæterum inter lineas glossæ adjectæ, partim ab eadem manu, quæ textum et scholia scripsit, partim ab alia recentiore, sed quæ antiquior est illa, a qua folia, quæ interiere, scripta sunt. A prima manu interdum transversæ lineæ supra eas syllabas positæ sunt, quas librarius producendas indicare voluit. In quo genere etsi nonnumquam erravit, interdum tamen opportuna est ista admonitio ad metrorum correctionem. Sæpe enim eas syllabas ista lineola notavit, quas alii ineptis fulcrorum additamentis auxerunt, quum essent in fines versuum rejiciendæ. Ita Olymp. x. 70. ultimam syllabam in *ἄρα*, et v. 122. in *χρόνον* notavit. Hic igitur codex etiamsi non continet eximias quasdam et singulares lectiones, hanc tamen habebit auctoritatem, ut aliorum librorum scripturam nonnullis in locis confirmet atque corroboret. Ex quo genere quæ lectiones in eo inveniuntur, eas adnotandas putavi.

44. Pro *φρένας* meliores libri *φάτις*, quod recipiendum erat, nec debebat in *φάτιν* mutari. Volebat poeta dicere, *καί πού τι καὶ βροτῶν φάτις ἐξαπατᾷ*: nunc ad *φάτις* per appositionem adjectis verbis *ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις μῦθοι*, his accommodavit verbum *ἐξαπατῶντι*.

61. Restituendum metri caussa, quod vulgo legebatur, *τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον*. Qui articula usus non abhorret a Pindari consuetudine. Ita v. 13. *ὁ πολύφατος ὕμνος*, v. 129. *ὁ μέγας κίνδυνος*. ix. 3. *ὁ τρίπλοος κεχλαδώς*. xiii. 4. *τὰν ὀλβίαν Κόρινθον*. Pyth. i. 152. *τὰν εὔυδρον ἀκτὰν*, et alibi sæpissime. Codex Lips. *τὸν εὐνομώτατον εἰς ἔρανον*, sed *εἰς*, quod evanuerat, ab recentiore manu restitutum.

66. MSS. Lips. et Ciz. *χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις*.

69. Laomedontis filium habere videtur Ganymedem, ut Euripides Troad. 822. Cæterum v. Interpp. ad Hygin. fab. 271.

77. Τὲ non dicit Pindarus pro *σέ*. Itaque hæc conjunctio est. Quare v. 79. scribendum *τάμον κάτα*, ut Iliad. ii. 699. *ἔχεν κάτα*.

80. Parum felix grammatici cujuspiam correctio δεύματα majorem peritiam artis coquinariæ, quam diligentiam in perpendendis verbis poetæ prodit. Hic δεύτατα κρεῶν scripsit, utrumque sciens et prudens, κρεῶν propter διεδάσαντο: carnes enim, non ossa apponebantur convivis: δεύτατα autem propter φάγον: solus enim humerus consumptus, et deinde ebore suppletus est. Ἀμφὶ melius, opinor, adverbialiter ad διεδάσαντο referentur, quam ut præpositio ad τραπέζαισι.

91. Scribe ἄν. Idem error etiam alibi occurrit, ut Pyth. ii. 13. Nem. v. 23. vi. 103. Cæterum nihil difficultatis in οἷ et αὐτῷ. Οἷ cum πατὴρ conjungendum, pater ejus, ut Nem. vii. 32. Ψεύδεσί οἱ, et alibi sæpe.

102. Cod. Lips. θέσσαν.

128. Idem ἱρῶντας.

134. Atticæ formæ in Pindaro non locus. Lege οὗτος ἄεθλος ὑποκείσεται, metro etiam jubente. Ita etiam MSS. Ciz. et Lips.

138. Scribe ἔπεσι.

159. Scribe αἰεί.

163. Aldus et MSS. Götting. et Ciz. habent ἱππείῳ. Scribe ἱππίῳ, de more Pindari. Neque ἱππικὸς alibi apud nostrum.

167. Quantum ex codd. lectionibus colligi potest, ἄλλον ἢ a correctoribus profectum est, scripturam, quam in libris inveniebant, ἅμα καὶ non recte refingentibus. Videtur poeta dedisse καλῶν τι ἴδριν, ἀλλὰ καὶ δύναμιν κυριώτερον. Particulis τὶ, μὲν, et si quæ sunt similes harum, sæpe mutata orationis forma eæ particulæ respondent, quas aliæ, quam istæ, præcedere debebant.

172. Interpunge: θεὸς, ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι, μήδεται ἔχων τοῦτο κῆδος, Ἱέρων, μερίμναισιν. Deus, inquit, prospiciens tuis consiliis, hanc habet meditaturque curam. Plane alienum est, quod quibusdam in mentem venit, κῦδος.

OLYMP. II.

STROPHÆ:

υ -́ υ - -́ υ - ῡ
υ υ υ -́ υ - -́ υ υ υ -́ υ υ υ - υ ῡ
- -́ υ - -́ υ υ υ - υ υ υ -
υ υ
-́ υ - — υ -
- υ -́ υ υ υ ⏓
- -́ υ υ υ - υ -́ υ υ υ - -́ υ ⏓
υ -́ -́ υ υ υ - υ - -́ υ -
υ -́ -́ υ - ῡ
- -́ υ - υ υ υ - υ - υ -́ υ υ -

EPODI:

- -́ υ - -́ υ υ - υ υ
-́ υ - υ -́ υ υ υ - υ - -́ υ - ῡ
υ υ υ -́ -́ υ - υ -́ υ υ υ - -́ υ ⏓
- -́ υ - -́ υ — -́ υ υ υ - ῡ
υ υ

5 υ -́ υ υ υ - υ - -́ υ - ῡ
ύ -́ υ - υ - υ

v. 6. Exit hic versus, si quid video, non in dochmium, sed in duos Creticos. Male enim, si dochmius esset, ictus caderent in plerisque strophis. Si pæonico ordine finiretur versus, contractio pæonis in palimbacchium fortasse ab nomine proprio aliquam excusationem haberet, servata tamen in cantu modulatione pæonica: vide de mens. rh. p. 9.

10. Non sum verum assequuntus in diss. de dial. Pind. p. 6. Scribendum potius, γεγωνητέον, ὄπι δίκαιον ξένων, casu dativo. Non satis accurate de nomine ὄπις disseruit Boeckhius. Significat illud reverentiam hominum erga deos. Sic etiam apud Hesiod. Theog. 222. et Pindarum P. viii. 101. Inde ad hospitum reverentiam propter deos ultores violati hospitii translatum est.

17. Cod. Lips. ποταμοῦ, sed a prima manu supra ultimam syllabam scriptum Doricum ῶ.

19. Metro consuletur, si alia paullo, sed non deteriore sententia articulum addideris: ὁ πλοῦτον τε καὶ χάριν ἄγων γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.

29. Male interpungitur post πεπραγμένων. Interpungendum post δίκαν. Cæterum in fine hujus versus brevem, non ancipitem syllabam in metri descriptione posui. Nam, nisi egregie fallor, hic versus cum sequente una numeri perpetuitate cohæret, quæ in prima tantum et secunda epodo turbata est. Hic quidem vulgatam lectionem habet etiam scholiastes Sophoclis ad Trach. 744. Eustathius quid legerit, incertum est, quod is sententiam tantum exprimit p. 1591, 7. τὸ γὰρ πεπραγμένον οὐκ ἔστιν ἀποίητον γενέσθαι, ὥς που γνωματεύει καὶ Πίνδαρος. Repone vero facili conjectura: τῶν δὲ πεπραγμένον ἐν δίκᾳ τε καὶ κατὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἂν χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος. Τῶν δὲ quum posuisset, in fine addit, quod istuc referatur, ἔργων.

35. Cod. Lips. ἐσλῶν.

41. Scribe: πένθος δ' ἔπιτνε βαρὺ τῶν κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν. Aoristo hoc usus etiam Sophocles in Œd. Col. 1732. Nuper in mentem venit quibusdam, verbum πιτνεῖν exstirpare, et in ejus locum αὐθυπότακτον illud intrudere, cujus nullus est, nisi in aoristo usus.

48. Post hunc versum cod. Lips. ut alii libri addit, φιλέοντι δὲ Μοῖσαι.

56. Recte βροτῶν γε revocavit Boeckhius. Cod. Lips. βροτῶν κέκριται.

65. Vide ad v. 29. Hic quidem aut ἅτε πατρώϊα, aut, quod malim, ἃ τὰ πατρώϊα scribendum videtur.

66. Cod. Lips. τῶνδ' ἔχει.

70. Scribendum Λᾷον. Longis enim vocalibus subscribendum iota est, quo impuræ diphthongi, quæ sic nascuntur, a puris, quæ vocari solent, distingui queant. Itaque ut nunc λώϊον, πατρώϊον, nunc imminuto syllabarum numero λῷον, πατρῷον scribitur, ita etiam Λᾷος, Ὑπερῇδα, πάτρῳ, μάτρῳ, et quæ sunt alia hujus generis, scribi debent. Ac male profecto fecerunt, qui quum litterarum compendia ex typothetarum officinis ejicere vellent, etiam illud repudiarunt, quo longæ litteræ υ iota adjicitur. Eo enim ad impuram diphthongum a pura distinguendam carere non possumus. Aliter enim νέκυι bisyllabum, aliter Θυιὰς scribendum est.

74. Scribe ἔπεφνέ οἱ. Cod. Lips. πέφνεν ἑοῖ. Ciz. οἷ.

78. Cod. Lips. νέοις ἐν ἀέθλοις.

83. Libri fere ἔχοντι, quod plena interpunctione ad ῥίζαν apposita recepit Boeckhius. Et ita scholiastæ. At neque frigidius quidquam isto additamento, ὅθεν σπέρματος ἔχοντι ῥίζαν, neque alienius abrupto illo ad alia transitu cogitari potest. Quod Schmidius dedit, ἔχοντα, tam est elegans, ut, si ex his tantum duobus alterum optandum sit, non dubitem codices posthabere. Verum ἔχοντι grammaticis Dorismi studiosis deberi puto, poetam autem ἔχουσι dedisse, quod in nonnullis codd. est. Non est id autem tertia persona verbi, ut illis visum, sed dativus participii, qui est cum verbis τὸν Αἰνησιδάμου ἐγκωμίων τυγχανέμεν construendus. Πρέπει, inquit, τὸν Αἰνησιδάμου αὐτοῖς ἔνθεν σπέρματος ῥίζαν ἔχουσιν ἐγκωμίων τυγχάνειν. Cæterum ἔχοντι est etiam in Lips. et Ciz. et Lips. interpungit post ῥίζαν.

101. Non contenderim non esse verum ἐτήτυμον, sed ἀλαθινὸν ne quis calidius ad poetas ithyphallicos infimæ notæ ac sequioris ætatis detrudat, Theocritus, Callimachus, aliique intercedent.

102. Recte vetus lectio habet, εἰ δέ μιν ἔχων τις, agnita, ut videtur, etiam ab Eustathio, qui p. 714. 63. de Sophocleo illo in Œd. R. πρῶτα σὲ κεκλόμενος ita scribit: ἢ γὰρ ἐκεῖ λείπει τὸ εἰμὶ, ἢ τὸ κεκλόμενος ἀντὶ τοῦ κέκλομαι εἴληπται. χρῆσις δὲ ὁμοία σεσημείωταί που καὶ παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκαις. Sed male et hic, et quos sequutus est, hæc interpretantur. Non verbi locum tenet participium, sed fervor poetam ad anacoluthon abripuit. Volebat dicere: si quis opes virtute temperatas possidens, sortem intuetur eorum, qui propter bene facta diis cari sunt, is ita utitur divitiis, ut hic Thero. Sed delatus ad descriptionem illius beatorum sortis, pro apodosi, quæ sequi debebat, aliam liberius conformatam substituit v. 160. ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, et quæ sequuntur.

112. Quum ad νέμονται in optimis codd. adscriptum sit δέρκονται, vel etiam δὲ δέρκονται, festinantius nuper repositum est δράκησαν, qui aoristus vereor ut bene defendi possit. Quanto facilius erat scribere δεδόρκαντι βίον. Illud viderint alii, ne forte δέδορκαν βίοτον legi possit. Alexandrini, quorum hæc forma esse perhibetur, (v. Maittair. p. 301. ed. Sturz. et Sturzium de dial. Alex. p. 57.) mihi videntur magis formas vetustate obscuratas servasse, quam corrupisse usum communem. Smyrnæos certe, qui Æolenses origine erant, (v. Plutarch. Symp. Q. vi. 8. p. 694. B.) ab his potius, quam ab Alexandrinis formam istam accepisse crediderim.

114. Cum Heynio præferendum censeo ἐν χερὸς ἀκμᾷ, quod etiam liber Cizensis habet. Lips. ἀλκᾷ χερῶν.

129. Sribere νᾶσος. Ita etiam cod. Lips.

136. Festinantius, qui στεφάνοις non apte dici animadverterunt, reposuerunt κεφαλῆς. Ipsum illud nomen στεφάνοις, quod etiam in cod. Lips. est, et magis etiam lectio quorumdam librorum στεφάνους, monere poterat, ut στεφάνας scriberent, quo nomine partem capitis eam, cui corona imponitur, appellari satis notum est. Nisi ea etiam στέφανος dicta est, ut adeo στεφάνους servari possit.

158. Recte libri γαρύετον, quod jam Gurlittus in Simonidem et Bacchylidem dictum monuerat.

165. Cod. Lips. Ἀκράγαντα.

166. Etiam si αὐδάσομεν scribatur, tamen τανύσαις participium erit. Vide, si opus est, Porsonum in præf. ad Hec. p. 38. Sed αὐδᾶσθαι activa significatione, præter Sophoclis Philoct. 130. tuebitur etiam ejusdem fabulæ v. 852. et Æschyli Eum. v. 383. In Ajace v. 772. vehementer miror Boeckhium de passiva significatione cogitare potuisse. Cæterum cod. Lips. a manu prima αὐδάσομεν, sed postea ν erasum, et a manu secunda supra scriptum λέξω, διαβεβαιοῦμαι.

169. v. de dial. Pind. p. 7.

173. Recte se habet *αἶνον ἔβα κόρος*. Euripides Hippol. 234. *ὄρος βᾶσα*, et 1381.

καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βαίνει.

Ibidem v. 841. pariter, ut hic, *ἔβα* cum *ἐπέβα* permutatum fuit. Dochmiacus sic scribi postulat:

πόθεν θανάσιμος
τύχα σὰν ἔβα, γύναι, καρδίαν;

176. v. ad Nem. x. 157.

177. Scribe *καλοῖς ἔργοις*. Τὸ *λαλαγῆσαι θέλω* non est Græcum. *Θέμεν* et ad *τὸ λαλαγῆσαι* et ad *κρύφον* pertinet. Hoc enim dicit: invidia laudem invasit, improborum virorum rumores, obscurationemque honestis factis bonorum excitare volens. Etiam cod. Lips. *ἐσθλῶν καλοῖς ἔργοις.*

OLYMP. III.

STROPHÆ:

-' υ υ - υ υ - - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ -
- -' υ υ - υ υ - - -' υ -
- -' υ υ - υ υ - - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ -
- -' υ -' - -' υ -' -' υ -' -
-' υ υ - υ υ - - -' υ ⏓
-' υ -' - -' υ -' - -' υ -' -

EPODI:

-' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ -
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - -
-' υ -' - -' υ ⏓
-' υ υ - υ υ - -
-' υ υ - υ υ - - -' υ ⏓
-' υ υ - υ υ - - -' υ -' ⏓
-' υ υ - υ υ -
-' υ -' - -' υ -' - -' υ -' -

V. 6. Non opus emendatione. Hymnum vocat *ἵππων ἄωτον*, laudem equorum. Ita v. 1. 2. *ἀριστᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον.* Et viii. 97.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον.

7. Scribe: *Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι.* *Παρίστα* qui scribunt, exempla velim hujus formæ afferant. Nam activum hic non est aptum.

21. Valde friget γλεφάρων ὑψόθεν. Jungenda puto ἀτρεκὴς γλεφάρον, fixo, firmo oculo intuens, quod est strenui et severi judicis. Utitur hac voce defixis oculis Plutarchus de sollert. animal. p. 974. F. τὰς γὰρ αὐτῶν ὁμοῦ πάσας αἶγας, ὅταν ἀνάσχῃ μεθ᾽ ἡλίου τὸ ἄστρον, ἀτρεκῶς ἐπιστρεφομένας ἀποβλέπειν πρὸς τὴν ἀνατολήν. Sic scribendum pro vulgato ἐκεῖ στρεφομένας.

23. Temporum et modorum usitata apud Græcos consequutio postulat, ut legatur βάλῃ, quod etiam Mss. Lips. et Cizensis habent. Βάλοι hic significaret, carminibus indicari, quis reportasset victoriam.

29. Cod. Lips. θεράποντα. ὅγε, ac deinde Διὸς αἰτεῖ et σκιερὸν, quod postremum etiam in Cizensi est. Est hic locus in iis, qui sine librorum auxilio pro deploratis habendi sunt. Nam consideranti ea, quæ a viris doctis de hoc loco disputata sunt, vix, puto, dubium esse potest, quin a Pindaro scriptum sit, Διὸς ἄλτει πανδόκῳ. Neque illud ambiguum est, ἄλσει v. 31, ex interpretatione receptum, expulisse veram lectionem. Enimvero hoc quum semel factum esset, vetus et apud Gregorium jam atque Eustathium obvia corruptio αἴτει effecit, ut hoc pro verbo haberetur, atque αἰτεῖ scriberetur. Inde, quum inconcinna oratio displiceret, ὅγε pro λόγῳ scriptum. Hæc si non sine probabilitate conjecimus, quis affirmare ausit, quid hic scriptum fuerit a Pindaro? Nam aut infinitivus aliquis excidit, ut ἔμμεν, aut substantivum. Quam Boeckhius nuper viam iniit, ea et regulis artis criticæ adversari videtur, et orationem inconnexam infert, ubi nexus necessarius est. Nam quod ille ἦθος commemorat, id hic quale sit non intelligo. Omninoque quum sibi persuasit, asyndeta amare Pindarum, non videtur, ubi id ille fecerit et potuerit facere, satis perspexisse.

40. Scribe ἔθαλλεν, etsi longa syllaba non est omnino necessaria: ita etiam v. 42. ἔδοξεν scribendum. Utrumque sic scriptum in cod. Lips. qui etiam ἅμα.

45. Revocandum πορεύειν. Vide diss. de dial. Pind. pag. 16.

46. Vide diss. de mens. rh. p. 7.

54. MS. Lips. et Cizensis ἱράν.

56. Iidem codd. πνοιαῖς.

57. Nihil opus θαυμαίνει scribi, neque diligentius hæc consideranti deerit, quod respondeat quærentibus, cur, qui δένδρε᾽ ἔθαλλε scripserit, non dederit etiam δένδρε᾽ ἐθαύμαινε.

63. Cod. Lips. σὺν βαθυζώνου διδύμμοις παιδὶ Λήδας. Cizensis διδύμοισι. Scribendum διδύμνοις, ut νώνυμνος, ἀπάλαμνος, atque alia hujusmodi a poetis metri caussa usurpantur.

81. Recte Boeckhius οὔ μιν διώξω: sed non probo, quod μὶν refert ad τὸ πόρσω, quo facto bis idem dictum foret. Referendum puto ad Theronem: nam τὸ ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι. Compara finem primi carminis. Qui κεῖνος legerunt, permoti videntur optativo, cui ἂν deesset. At id omitti interdum Hoogeveenius jure et merito contendit, cui non debebat contradicere Eichstaedtius in specimine quæstionum philologicarum pag. 68. qui quos Homeri locos propter hanc rationem corrigendos putat, ii integerrimi sunt. Ita Iliad. ii. 340.

ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ᾽ ἀνδρῶν.

Pindarus autem Ol. xi. 21.

τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ᾽ αἴθων ἀλώπηξ
οὔτ᾽ ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος.

Æschylus Choeph. v. 590.

ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι;

Vide ad Pyth. x. 47.

OLYMP. IV.

STROPHÆ:

⏑ ⏑ –' ⏑ – ⏑ ⏑ – –' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–' ⏑ – ⏑ – –
⏑ ⏑ –' ⏑ ⏑ – –' ⏑ ⏑ – –
⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑̄
– –' ⏑ ⏑ – –' ⏑ ⏑ – –
– –' – – – –
⏑ –' ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ –' ⏑ – ⏑ – –
– –' ⏑ –' – ⏑ –' –' ⏑ –
–' ⏑ – ⏑ ⏑ –' ⏑ ⏑ ⏑ –' ⏑ ⏑ –
– –' ⏑ – ⏑ ⏓
– –' ⏑ ⏑ – –' ⏑ –
⏑ ⏑ –' ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

EPODUS:

– –' ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑
–' ⏑ ⏑ – ⏑ – –
⏑ –' ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– –' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓
⏑ –' ⏑ –' ⏑ ⏑ – –' ⏑ –' ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– –' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
–' ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ –' ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –' ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
–' ⏑ ⸱ ⏑ –

Epodum, quum antithetici versus nulli sint, ita constitui, quemadmodum maxime consuetudo Pindari postulare videbatur. Quamquam an ab ipso poeta versus sic distributi fuerint, incertum manet. In hujuscemodi enim carminibus neque est aliud, nec potest esse artis officium, quam ut caveat ea, quæ facienda non fuisse demonstrari potest; quæ facta sint, ut ostendat, exigere, id non minus ineptum foret, quam si quis eos, qui prosodiam tradunt, reprehenderet, quod quasdam syllabas dicerent ancipites esse.

3. Valde aberrant mea sententia a more veterum poetarum, qui quæcumque nomina deum aliquem deamve significare possunt, continuo ut numina introducunt, eaque re nescio quid venustatis atque elegantiæ se attulisse putant.

18. Mira et incredibilia commenti sunt interpretes, ut genitivum ὀχέων ex-

plicarent. Nihil opus his machinis. Hoc dicit, ἵκει ὁ κῶμος, Ψαύμιος ὀχέων κῶμος ὤν.

39. Inepta hic foret observatio physiologica. Sunt hæc omnia usque ad finem, ut Süvernio quoque et Gurlitto visum est, Ergini verba. De quo quæ narrantur in scholiis, ficta ex hoc loco esse puto. Rectius, opinor, adolescentem fuisse Erginum statuemus, qui derisus ab Lemniis mulieribus, quod inter ὁπλιτοδρόμους constitisset, victor monuerit eas, posse aliquem etiam præter ætatem validum et robustum esse. Cum Psaumide nulla est in his verbis comparatio, qui provectior ætate erat, nisi quis multa prius, quam Olymp. lxxxii. scriptum hoc carmen esse contendat. Illud tamen certum est, primam hic Psaumidis victoriam laudari, quum nullius alius mentio fiat; quinto carmine autem tertiam mularum, quia ibi etiam curulis victoriæ et equi desultorii memoratur.

40. Nostra versuum descriptio cum quibusdam libris ἀνδράσιν scribi postulat. Sic etiam cod. Lips. qui mox καὶ παρ τὸν ἁλικίας.

OLYMP V.

STROPHÆ :

-' - -' υ υ - -' υ υ - υ - -' υ -
-' - -' υ υ υ υ υ υ -
-' υ - υ - ῡ
υ υ -' υ υ - υ - - υ -
-' υ - υ - υ

EPODI :

-' - -' υ υ - υ υ - υ υ ' υ
-' υ - υ - -
-' - -' υ υ - υ υ - υ υ -
-' υ - -' υ -
-' υ - υ - υ

V. 9. Cod. Lips. recte Καμάρινα.

29. Hæc Libanius t. i. pag. 361. ed. Reisk. de Hippari intelligit.

37. Alienum est ab hoc loco, quod Boeckhius dedit. εὖ δὴ ἔχοντες. Hiatu si quis offendetur, poterit is ἠῢ δ' ἔχοντες scribere. Silent quidem, quod meminerim, grammatici de hac forma adverbii. Sed non dubitandum, quin proba sit. Qui formulam ἐῢ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλον consideraverit, Iliad. ξ. 202. 303. Odyss. τ. 354. facile adducetur, Iliad. π. 191. scribendum esse,

τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας ϝεῢ τρέφεν ϝηδ' ἀτίταλλεν.

Non opus est Jacobsii conjectura, σοφισταί. Καὶ enim hyperbaton facit, pro καὶ σοφοί. Ita vi. 41. Pyth. iv. 153. Similiter Pyth. ix. 151. κωφὸς ἀνήρ τις, κωφός τις ἀνήρ. Æsch. Choeph. 1038.

40. Cod. Lips. omittit ναίων.

42. Vide de dial. Pind. p. 9. et Elem. doctr. metr. p. 362.

51. Junge εὔθυμον cum τελευτάν. Eo enim placidus est finis vitæ, si adstant filii, opum paternarum heredes futuri.

OLYMP. VI.

STROPHÆ:

– –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –́ ⏒̲
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
– – ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ | ⏑̲́
⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –

EPODI:

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒̲
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ ⏒̲
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒̲
–́ ⏑ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –

V. 3. Vide ad Viger. p. 919.

4. Librorum lectionem ἀρχομένου habent etiam Plutarchus in πολιτ. παραγγ. p. 804. D. et Eustathius p. 1381, 2.

7. Valde memorabile est hoc carmen propter numeros in stropharum versibus septimo atque octavo. Vulgata divisio, si utrique versui una in fine syllaba adjiciatur, talis est, ut numeri sint optimi, et qui maxime huic generi carminis conveniant:

βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πί-
σᾳ, συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσ-
σᾶν.

At primam posterioris versus syllabam septimo adjiciendam esse, hiatus aliquot et fulcra producendis brevibus syllabis addita certissimum reddunt:

> βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ,
> συνοικιστὴρ τε τᾶν κλεινὰν Συρακοσ-
> σᾶν.

Verum si versus septimus ita, ut primo adspectu cuivis videri necesse est, vel tribus dactylis finiri statuetur,

- -′ υ -′ - -′ υ υ - υ υ - υ υ

vel in ordinem logaœdicum exire,

- -′ υ -′ - -′ υ υ - υ υ - υ -

neminem fore arbitror, quin, si vel aliquem sensum venustatis habeat, statim plane alienos esse hos numeros ab hac Dorica compositione intelligat. Tollunt enim proportionem illam membrorum, quæ strenue in his carminibus servatur, et servanda est necessario, nisi gravitatem illam Dorii generis excidere natura sua, et repente aliam speciem, eamque pene ridiculam induere volumus. Membrum hic requiritur ex duobus tribusve dactylis et una arsi, sive accedat in fine thesis trochaica, sine non accedat. Hac vero mensura nec brevius potest, nec longius esse. Itaque quum tamen certum sit, versum brevissima mensura longiorem, longissima autem breviorem esse, de alio potius numero, quam de prolongando ordine dactylico cogitandum est. Quod si quis forte pedem orthium in his duabus syllabis, quæ redundant, latere suspicabitur, facile revocari ab hac opinione poterit. Nam et per se absonum est, orthium, cujus prima syllaba quattuor, secunda octo tempora habet, non, ut in simili pede, trochæo semanto, factum videmus, in duabus syllabis natura longis repræsentari, et plane pes ille eo removetur, quod fere semper hæ duæ syllabæ ejusmodi voces in hoc carmine continent, in quibus nulla vis sententiæ, nullum pondus est: ut perineptum fuerit, longius eas produci, quam cæteras. Quod contra trochæus semantus ubique in iis vocibus est, quas eminere ante alias et singulari cum robore pronunciari sensus postulat. Verum in hac dubitatione viam monstrat sequens versus: qui quum non integro epitrito incipiat, sed a Bacchio ad epitritos transeat, prodit ea re, inceptum in praecedente versu numerum impleri Bacchio illo, ut vulgaris descriptio, quamvis metricis legibus repugnans, tamen rhythmicis consentanea sit: etsi aptius et magis de more Pindari est, dactylicum ordinem hic catalecticum in disyllabum esse Rhythmici enim ordines hi sunt:

- -′ υ -′ - | -′ υ υ - υ υ - υ
-′ υ -′ - | -′ υ -′ - | -′ υ -′ -

> βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πί-
> σᾳ, συνοικιστὴρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσ-
> σᾶν.

Sed ordo ille, qui sequitur dactylicum, medius intercipitur pausa post secundam syllabam facta: quo fit, ut hæc syllaba priori versui adjicienda sit, sed

ut pars sequentis rhythmi, non ut pars ordinis dactylici. Sic ergo metiendi sunt hi versus:

- -́ υ -́ - | -́ υ υ - υ υ - υ | ύ
υ -́ - | -́ υ -́ - | -́ υ - -

Et hoc modo apparet, justam membrorum proportionem restitui, voce in tertia thesi ordinis dactylici, ut par est, consistente, deinde autem incipiente epitritum, sed pausam statim post ejus primam arsin faciente, ac tum demum partem, quæ reliqua est, peragente.

15. Vide ad Viger. p. 723.

31. Lege πάρεστι, omisso νῦν. Ita etiam liber Cizensis. Sed cod. Lips. νῦν πάρεστι.

32, 33. Ordo verborum in MS. Lips. idem, qui in Pal. C. et. Gott. sed a manu secunda. Recte Boeckhius ex codd. οὔτε δύσηρις ἐών, οὔτ' ὢν φιλόνεικος ἄγαν. Sensus est autem: non opus est, ut sim rixosus, qui hæc prædicem: quippe nullum habiturus adversarium. Ita removebitur etiam Gurlitti reprehensio.

47. MSS. Lips. et Ciz. omittunt γέ.

55. Mala versuum descriptio molestum illud ac plane ineptum γὲ intulit, quod etiam a Ms. Cizensi abest.

65. Ms. Ciz. περ. Lips. πέρ', Æolensium more, recte.

72. Veram lectionem habet etiam cod. Lips.

73. Sic loquutus est pro ὑπ' ἐρατᾶς σπλάγχνων ὠδῖνος jucundo partu. Similiter v. 6. seq.

79. Cod. Lips. καδόμενοι

89. Nihil caussæ erat, quare Boeckhius diviso verbo, quod compositum est, ita offenderetur, ut ἐν κέκρυπτο scribendum putaret.

106. Conjeceram olim μεταλλάσαντί ἐν, quod repetii ad Orph. pag. 150. 788. Sed vide ad Viger. pag. 936. Quæ nuper de hoc aliisque Pindari locis Thierschius in Actis Monac. vol. ii. p. ii. disseruit, satis erit, si legisse me dixero. Καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον.

116. Hic quoque falsa dispositio numerorum vitiavit verba Pindari. Non dubito, quin scribendum sit, πατρὶ ἑορτάν. Ita x. 52. Διὸς ἄλκιμος υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ. Cod. Lips. πατρός θ' ἑορτάν τε.

122. Videndum ne tollenda sit interpunctio post 'Ιαμιδᾶν. Nam si sanus est locus in Nem. x. 69. ausus est Pindarus ἔπεσθαι etiam cum accusativo construere.

125. Servandum δ', a Schmidio loco suo restitutum. Alienum hic asyndeton, quod aptum est in verbis prægressis.

126. Etiam cod. Lips. τοῖς οἷς. Multo elegantius foret τοῖσιν vel οἷσιν, omisso altero pronomine.

127. Dele γὲ post δρόμον, quod etiam a Msto Cizensi abest.

129. Etiam Ms. Ciz. ὅροις, idque reponendum. Nam et exquisitius est, et metrum ita fieri jubet. 'Όρος scripserunt librarii, quorum animo obversaretur illud Homeri e catalogo,

οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ.

149. Non habeo magnam fidem narrationi scholiastæ de Ænea. Quid enim

Thebis chorus canat præconium Agesiæ Syracusani, quod ibi erat canendum, quo carmen missum esset, ut Nem. iii. 6. sqq. 18. 116. Aut si chorodidascalus a Pindaro ad Agesiam missus cum hoc carmine fuit, eane tam insignis persona erat, ut, si omnino compellanda esset, tantis laudibus extolleretur? Equidem vereor, ne grammatici, ut Æneam Pindari chorodidascalum fuisse perhiberent, nullo adducti alio argumento sint, quam hisce ipsius poetæ verbis: ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς, ἠϋκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρητὴρ (κρατὴρ MS. Ciz.) ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν. Quæ quidem etiam de quovis alio homine, cui poeta carmen suum choro tradendum committeret, dici potuere. In scholiis cod. Lips. nihil prorsus de Ænea adnotatum. Enimvero longe aptius et de more Pindari Æneam cognatum et hospitem Agesiæ Stymphalium intelligemus, cui missum fuerit hoc carmen, ut is eo Agesiam exciperet. Ac videntur mihi satis gravia argumenta reperiri, quibus Stymphalum, non Syracusas, carmen hoc missum esse conjiciamus. Primum enim quid est, quod poeta Syracusas, quam urbem effuse laudibus ornare solet, quamque nunc, ut victoris patriam, maxime prædicare debebat, negligentius et in transcursu tantum commemoret, Stymphalo autem et Arcadia atque Iamidis potissimum occupetur? Quod si Stymphalum misit carmen, nihil est, quare miremur. Deinde, si Syracusas misisset, victoria Agesiæ magis ad Ætnæum Jovem referri, quam ad Partheniam Junonem debebat, quæ ad Arcadiam, ac, nisi fallor, ad ipsam Stymphalum pertinet. Dubito enim, an illa non sit a monte Parthenio dicta, quod nemo præter scholiasten tradidit, sed ab eo, quod Stymphali antiquæ ab Temeno educata, dum virgo esset, Παιδὸς nomine colebatur, ut refert Pausanias viii. 22. Atque confirmat opinionem nostram de carmine Stymphalum misso etiam hoc, quod poeta omnium primam Junonem Partheniam cani, postremo autem loco Syracusarum mentionem, quæ quidem omitti non poterat, fieri jubet: ὄτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι, et postea, εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας. Porro illa quoque, quæ v. 165. de Hierone dicuntur, optime videntur cum nostra sententia congruere: σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἀγησία δέξαιτο κῶμον, οἴκοθεν οἴκαδ᾽ ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον, ματέρ᾽ εὐμάλοιο λείποντ᾽ Ἀρκαδίας. Λείποντα dicit, non λιπόντα, quo non reversum Syracusas, sed rediturum significat. Μάτηρ autem Ἀρκαδίας, ut hoc obiter moneam, cum scholiasta recentiore intelligendum est de matre Agesiæ Arcadica, i. e. de patria ejus Arcadica. Denique etiam quæ v. 46. leguntur, πρὸς Πιτάναν δὲ παρ᾽ Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν γ᾽ ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ, nolim de solo argumento carminis, quod circa Pitanam versetur, sed de misso carmine ad loca Pitanæ vicina intelligere. Similis locus est in initio carminis iv. Pyth. Quin etiam, quum idem nomen in eadem gente et familia sæpius frequentatum reperiatur, conjectura nostra eo erit probabilior, quod Æneas quidam, qui cum Mantineensibus et Arato contra Agidem tertium annis circiter CC post Agesiam pugnavit, inter Iamidas memoratur a Pausania viii. 10.

152. Legitur in multis libris ἀλαθέσι. In quo quidem propter ultimæ syllabæ libertatem non opus est ν addi. Attamen quum poetæ ubique illud ν ante consonas usurpaverint, mirum sane foret, ni sensissent, aures hoc sibi dari postulare, ut, ubi metrum ultimam longam requirat, littera ista non omittatur. Itaque recte ἀλαθέσιν.

164. Quomodo futuri optativus hic defendi possit, non video. Scribendum puto θραῦσαι.

172. Cod. Lips. ἀπεσκίμφθαι.

OLYMP. VII.

STROPHÆ:

υ υ -ʹ - -ʹ υ -ʹ -
-ʹ υ υ - υ υ - -ʹ υ -ʹ ⏓
-ʹ υ -ʹ - -ʹ υ ύ
- -ʹ υ -
- -ʹ υ -ʹ - -ʹ υ -ʹ -
-ʹ υ υ - υ υ - -
-ʹ υ υ - υ υ -
-ʹ υ υ - υ υ - - -ʹ υ -ʹ -
-ʹ υ υ - υ υ -
υ υ -ʹ - -ʹ υ -ʹ -
-ʹ υ - υ υ - -

EPODI:

-ʹ υ υ - υ υ - -
-ʹ υ υ - υ υ - - -ʹ υ ⏓
-ʹ υ -ʹ - -ʹ υ -ʹ -
-ʹ υ υ - υ υ - -
υ υ -ʹ υ υ -ʹ υ υ υ - υ υ - υ υ - -
-ʹ υ υ - υ υ ⏓
-ʹ υ -ʹ - - υ - - ⏓
-ʹ υ υ - υ υ -ʹ υ υ υ υ - -
-ʹ υ υ - υ υ -
υ υ -ʹ -ʹ υ υ - υ υ - - -ʹ υ ⏓
-ʹ υ -ʹ - -ʹ υ -ʹ - -ʹ υ - υ -ʹ -

V. 3. Ambo codd. nostri cum optimis libris et Athenæo xi. p. 503. F. ἔνδον ἀμπέλου, quod correctores in ἀμπέλου ἔνδον mutarunt : quam lectionem non est dubium metro magis convenire : v. de mens. rhythm. p. 7. Illud, ἔνδον ἀμπέλου, si ordinem verborum spectamus genuinum puto : ad metrum quomodo defendi posse videatur, dixi in prima dissertatione cap. xix.

5. Retinendum νεανίᾳ.

15. Dele γὲ, quod etiam ab libro Ciz. abest.

21. Scribendum sane hic θάμα, sed cave id idem, quod ἅμα, esse putes.

27. Cod. Lips. interpungit post Ῥόδον.

35. Cod. Lips. ἐμβόλῳ. Vide de dial. Pind. p. 11.

47. Necessario scribendum ἐν καὶ, quod etiam MSS. Lips. et Ciz. habent. Vide, quæ supra de hiatibus dicta sunt.

61. Cod Lips. στέλλε.

71. Vera est lectio plurimor. codicum, ac nostrorum quoque φαυσίμβροτος, ut ἐπιθόμβροτος, et alia, qui suavior sonus est.

83. Cod. Lips. ἀτέκμαρτον.

85. Dele γὲ, quod etiam a Ms. Cizensi abest.

109. Cod. Lips. λίπον.

122. Scribe φαεόν.

139. seq. Recte se habet vulgata interpunctio. Πατρωΐαν ad γαῖαν relato corrumpitur venustas loci. Sponte enim intelligitur, non potuisse hos aliam quam paternam possessionem dividere: quod diserte dictum, tenue et exile est, ubi non de fundo aliquo aut regione ab homine, sed de insula a deo possessa sermo est. Illud vero apte dictum est, ἀπάτερθε ἔχον πατρωΐαν ἀστίων μοῖραν, oratione etiam poetica: partem quisque paternarum urbium seorsim obtinuere.

156. Codex Lips. Αἴγινα Πελλάνα τε. Cod. Ciz. Πελλάνα τ' Αἰγινά τε. Recte Boeckhius, Πέλλανά τ'· Αἰγίνα τε νικῶνθ'.

162. Recte Heynius interpungi vult, τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν, ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα.

172. Interpungendum post Καλλιάνακτος. Nam nec τοὶ ad præcedentia relatum, ab languoris vitio satis tutum est, neque illa, ἔχει θαλίας καὶ πόλις, tam nude dicta vim ullam habent. Cod. Lips. Ἐρατιδᾶν.

OLYMP. VIII.

STROPHÆ:

–' ⏑ –' – –' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –' ⏑ –
– –' ⏑ –' – –' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
–' ⏑ –' – –' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –' ⏑ ⏓
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –' – –' ⏑ –
–' ⏑ –' – –' ⏑ –

EPODI:

– –' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –' ⏑ –
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄ –' ⏑ –
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
–' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄ –' ⏑ –
–' ⏑ – –' ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
–' ⏑ –' – –' ⏑ –

V. 10. Cod. Lips. πληρέονται πρὸς χάριν εὐσεβίων δ' ἀνδρῶν λιταί. Ἄνομαι ambiguæ prosodiæ vocabulum videtur, ex quo ἄνεται et κατάνεται apud Homerum prima longa est, ἄνοιτο autem brevi. Nisi forte ἄνομαι primam natura longam habet, ut ἄνειτο Iliad. xviii. 473. aoristus sit, in quo eadem syllaba necessario cor-

ripitur. Apud Æschylum quidem Choeph. 795. ἀνομένων primam brevem an longam habeat, incertum est. Pindari locum recte restituit Boeckhius. Quæ olim ad hunc locum schematis Pindarici caussa attuleram duo fragmenta Pindari, ea sic scribenda puto. Primum p. 67. iii.

δεῦτ' ἐν χορὸν, Ὀλύμπιοι,
ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοὶ,
πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
οἰχνεῖτε, πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν.
ἰοδέταν λάβετε στέφανον
τᾶν γ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν,
Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ
ἴδετε, πορευθέντ' ἀοιδαῖς
δεύτερον ἐπὶ κισσοδέταν θεὸν,
τὸν βρόμιον, τὸν ἐριβόαν τε καλέομεν,
ὑπάτων γόνον μὲν πατέρων μελπόμενοι,
γυναικῶν τε Καδμείαν Σεμέλαν.
ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ
μάντιν οὐ λανθάνει
φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰ-
χθέντος Ὡρᾶν θαλάμου
εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα.
τότε βάλλεται, τότ' ἐπ' ἀμβρόταν
χέρσον ἐραταὶ ἴων φόβαι,
ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται,
ἀχεῖταί τ' ὀμφὰ μελέων σὺν αὐλοῖς,
ἀχεῖται Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

Alterum p. 70. vi. quod tractavit Huschkius in Anal. crit. p. 110. seqq. ita scribendum videtur:

σοὶ μὲν κατάρχειν,
μᾶτερ, πάρα μεγάλοι ῥόμβοι κυμβάλων,
ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλα·
αἰθομένα δὲ δαΐς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.

18. Cod. Lips. εὐπραξίας. Ciz. εὐπραγίας.
20. Recte Boeckhium dedisse puto, ὅς σ' ἐν μὲν Νεμέᾳ πρόφατον. Sed quod ilic

vult, particulam ἐν per hyperbaton alio loco, ac debebat, collocatam esse, id vero nullo pacto fieri potuit. Ut sæpe μὲν et δὲ per inversionem quamdam aliis, quam quibus proprie debebant, vocabulis adjiciuntur, de qua re quum alii, tum Reizius in libro inclinatione accentus disputavit, ita hic audacior etiam facta est inversio. Volebat poeta dicere, ὅς σὲ καὶ Ἀλκιμέδοντα ἐποίησε νικῆσαι. Nunc in mentem ei venit diversis in locis eos victores fuisse, quos locos ut discerneret, dicere debebat ἐν μὲν Νεμέᾳ πρόφατον, πὰρ Κρόνου λόφῳ δὲ νῦν Ἀλκιμέδοντα; sed invertit oppositionem, et verbo πρόφατον opponit Ἀλκιμέδοντα δὲ, in quo nomine νῦν illud, quia huic scriptum est carmen, jam inest. Illud non recte, neque ex diligenti observatione elegantiæ factum, quod Boeckhius scripsit ὕμμι δ' ἐκλάρωσεν.

31. Cod. Lips. πολλά.

43. Idem liber τεύξειν.

51. Cod. Lips. et Ciz. ἀτυζόμενοι. Cizensis etiam ψυχάς.

71. MS. Ciz. Μιλησία. Lips. Μελησίᾳ, recte.

103. Sine dubio κὰν νόμον ἐρδομένων scribendum, ut recte Schmidius. Sic in cod. Lips. In Cizensi κᾶν νόμον.

109. MS. Lips. ὅν σφιν ὤπασε Ζεὺς γένει. Propter hiatum, qui in vulgari lectione v. 110. est, præferendum puto, quod Aldus habet:

κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν Ζεὺς γένει
ὤπασεν.

Atque ita etiam Ms. Ciz. nisi quod in eo male Ζεῦ est. Hiatus quidem iste etsi ex iis est, qui facile intolerantur, atque usu tritissimi sunt, tamen non videtur præter necessitatem adhiberi, ubi elegantior in promptu est verborum collocatio.

115. Scribendum puto βιοτὰν, numerorum caussa.

OLYMP. IX.

STROPHÆ:

υ υ -' υ υ - υ ⏓ | - -' υ υ - υ -
- - -' υ υ - υ - υ - ῡ
-' ῡ -' υ υ - υ - | υ -' υ υ - ῡ
-' - -' υ υ - υ - | -' - υ υ - ῡ
-' ῡ -' υ υ - υ - | ῡ -' υ υ - υ
ῡ υ υ -' ῡ -' υ υ - | - -' υ υ - -
-' ῡ -' υ υ - υ ⏒ | - -' υ υ - ῡ
υ -' υ υ - υ - -' υ ⏒
- -' υ υ - -' υ - ῡ -' υ υ - -

EPODI:

ῡ -' υ - υ - υ -
υ υ -' υ - υ - υ - ῡ
υ υ -' υ υ - -
- -' - - υ υ - υ - | —' —

-′ ᴗ ᴗ - - - - - -
- -′ ᴗ ᴗ - ᴗ ᴗ - ᴗ ᴗ ⏓
- -′ ᴗ - ᴗ ᴗ -′ ᴗ ᴗ - | —′—
- -′ ᴗ - | ᴗ̄ -′ ᴗ̄ -′ ᴗ ᴗ -
ᴗ -′ ᴗ -′ ᴗ ᴗ - ᴗ - ᴗ

Olymp. ix. Hoc carmen non potest ad Olympiadem lxxiii. referri, quod Corsinus fecit. Scholiastes ad v. 17. ἐνίκησε δὲ ὁ Ἐφάρμοστος καὶ Ὀλύμπια, ὡς προεῖπε, καὶ Πύθια, ἑβδομηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι. Et ad v. 18. καὶ γὰρ Πύθια ἐνίκησεν ὁ Ἐφάρμοστος τῇ τριακοστῇ Πυθιάδι. Quod si hic numerus Pythiadis, ut videtur, verus est, Pythica Epharmosti victoria ad Olympiadem lxxviii. referenda est, in quam incidit Pythias xxx. Atque ita etiam Corsinus. Atqui quum Pindarus et Olympicæ et Pythicæ victoriæ meminerit, necessarium foret, ut carmen hoc, in Olympicam victoriam scriptum, quinta Olympiade post adeptam victoriam factum esset. Quod quis verisimile putabit? Quamobrem mihi videtur scholiastes ad v. 17. quod ipse verborum ordo indicat, non qua Olympiade Olympia, sed qua Olympiade Pythia vicerit Epharmostus, indicare voluisse. Inde eum scripsisse puto οή Ὀλυμπιάδι, quod deinde in ογ′ mutatum fuit. Igitur Olympia qua Olympiade Epharmostus vicerit, incertum est.

Versus 1. 3. 4. 5. 6. 7. asynarteti sunt. Ita dubitationes omnes tolluntur.

V. 13. Cod. Lips. μέλεσσιν.

22. Cod. Lips. distinguit post Ὀπόεντος.

27. seqq. Si hi versus, ut supra dictum est, asynarteti sunt, nihil opus est mutationibus, quas Boeckhius durissimas et minime elegantes fecit.

43. Ἐπεὶ ἔναντ' ἂν πῶς τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν; Ms. Ciz. ἔναντ' ἂν πῶς ἄν. Cod. Lips. ἔναντ' ἂν πῶς τριόδοντος. Veram lectionem scholia servarunt,

ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντία
πῶς ἂν τριόδοντος Ἡ-
ρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν;

72. Mirum, hærere quemquam in verbis ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον λιγὺν potuisse; magis etiam mirum hærenti obtemperasse quemquam.

78. Cod. Lips. ἀνάπωσιν. Ciz. ἄμπωτιν.

82. Cod. Lips. κοῦροι κορᾶν τε φερτάτων τε Κρονιδᾶν. Nihil est aut obscurum in hoc loco, aut alienum ab iis, quæ alii scriptores tradiderunt, si modo lectionem sequamur Aldi et Ms. Cizensis, καὶ pro τὲ exhibentium. Ita igitur legendum puto:

κείνων δ' ἔσσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας
κοῦροι κορᾶν, καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν,
ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί.

Inde, inquit, vestri majores genus suum deducunt, quorum primi nati sunt e

puellis gentis Iapeti, et Jove. Κοϱᾶν dixit, quum unam tantum intelligeret Protogeniam, et φεϱτάτω, Κϱονιδᾶν, quum unum Jovem, qui est φέϱτατος Κϱονίδας. Neque enim, si gentem Saturniam intelligi voluisset, nomine φεϱτάτων esset usus, quod nimis usitatum de Jove est, quam ut ad omnem gentem Saturniam trahi possit. Τὲ ab imperitis metricis profectum. Dein πϱὶν v. 85. est *olim*, ut Isthm. viii. 151.

92. Scribe ἔχειν, ut in libro Cizensi est.

99. Hic versus cum v. 73. 115. 157. mutari vulgarem metrorum descriptionem postularunt. Vide quæ supra de hiatibus dicta sunt.

100. Necessario scribendum λαόν τε. Cizens. λαῶν. Lips. λεών.

103. Reponendum οἱ δ' Ἀϱκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται. Ita etiam Ciz. Manifesto mutata lectio ab iis, qui metro metuebant. Lips. quoque ἰδ' Ἀϱκάδες.

108. Restituendum Τεύθϱαντος, neque audiendus Schmidius.

115. Expellendum γὲ post νόον, quo nihil fingi ineptius potest. Atque abest etiam ab libro Cizensi. Sed restituenda eadem particula mox post Θέτιος, ubi vim suam habet et significationem. Certo enim scribendum est,

ἐξ οὗ Θέτιός γ' οὐλίῳ γόνος μιν ἐν ἄρει
παϱαγοϱεῖτο.

157. Dele γὲ, idque etiam MSS. Cizensis et Lips. omittunt.

162. seqq. hic locus neque interpunctione nec scriptura satis elegans est. Scribendum:

τοῦτο δὲ πϱοσφέϱων ἄεθλον,
ὄϱθιον ὠϱύσαι θαϱσέων,
τόνδ' ἀνέϱα δαιμονίᾳ γεγάμεν
εὔχειϱα, δεξιόγυιον ὁϱῶντ' ἀλκὰν,
Αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ ὃς Οἰλιάδα
νικῶν ἐπιστεφάνωσε βωμόν.

Δαιμονίᾳ recte habent MS. Ciz. et scholiastes. Post εὔχειϱα interpungit Cod. Lips. in quo postrema sic scripta sunt: αἰάντεόν τε δαιτὶ ὃς τ' ἰλιάδα νικῶν ἐπὶ στεφάνωσε βωμόν. Sed ἐν, quod MS. Ciz. et ed. Ald. habent, propter sensum abesse non potest. In δαιτὶ ὃς synizesis fit. Neque enim iota dativi abjicitur.

OLYMP. X.

STROPHÆ:

υ υ -' υ υ - - | υ -' -' υ ⏓
-' υ - -' υ υ - υ
υ -' υ -' - ύ υ υ -' - ύ υ υ -' -
ύ υ υ -' - | - -' υ υ - υ υ ⏓
υ -' -' υ υ υ - -' υ ⏓
υ -' υ - -' υ ⏓
ύ υ
υ -' — υ υ - υ -

EPODI:

υ -′ υ υ υ - υ υ - - -′ υ υ υ ⏓
υ -′ -′ υ υ - ύ υ ⏓
- -′ υ υ υ - υ υ υ -
υ ύ —
— υ υ - ύ υ - υ ῡ
- -′ υ υ - -
υ υ -′ υ υ υ - -
- -′ υ υ - υ ⏓
- -′ υ - υ ⏓
υ υ -′ υ υ ⏓
- -′ υ υ - υ υ - υ υ
υυ
υ -′ υ υ — - -′ υ υ υ - υ - -′ υ υ -

V. 3. Codex Lips. ἡμᾶς, quo confirmatur conjectura Mingarellii ἁμᾶς. Ego quidem vulgatam lectionem prætulerim.

12. Cod. Ciz. τόκος θνατῶν, ut alii libri. Vulgatum, ὁ τόκος ἀνδρῶν, quod etiam cod. Lips. habet, correctoribus deberi, tam est apertum, ut dubitari ea de re nequeat. Quod olim mihi in mentem venerat, τόκος ὁ θνατῶν, usuras inventas ab hominibus intelligi volebam: de qua re non monui lectorem, quia vel pueri sciunt, non posse dici τόκος ὁ pro ὁ τόκος. At neque tum mihi magnopere placebat illud τόκος ὁ θνατῶν, et nunc multo magis displicet. Alio enim nomine hic, quam θνατῶν, nominandi fuissent homines. Vereor, ne lateat hic litterarum similitudine obscuratum epitheton, quo nihil inveniri ad rem accommodatius potest, τόκος ὀνάτωρ.

13. Nullo modo de interrogatione cogitari potest. Non intellexerunt interpretes loquutionem satis usitatam, νῦν ὅτε, νῦν ὅπᾳ, i. e. νῦν ἔστιν ὅτε, vel ὅπᾳ. Æschylus Sept. ad Theb. 711. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν. Suppl. 638. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεούσας. Sophocles Aj. 802.

καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.

Simile est illud Horatii: *est ut viro vir latius ordinet arbusta sulcis.*

19. Scribendum Κύκνεια, ut ultima Æolensium more corripiatur, quem quidem præsertim in nominibus propriis nonnumquam sequutus est Pindarus. Ita Πέλλανα ultimam brevem habet Olymp. xiii. 155. contra, ut vulgo, longam vii. 156. et ἐπίβδαν Pyth. iv. 249.

21. Cod. Lips. Ἴλᾳ.

26. Scribendum arbitror, ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος, hac sententia: pauci quidam sine labore eam adepti sunt gloriam, quæ præ quibusvis præclare factis vitam reddere jucundam posset, ita ut, qui ea frueretur, ne opus quidem haberet ulla exercitatione virium et contentione. Cod. Lips. ἔργων. Ciz. ἔργον.

35. Scribendum ἄκονθ' ἑκὼν, ut Cod. Lips. Iambica enim anacrusis est, in qua longam quidem et brevem syllabam promiscue Pindarus adhibet, duas autem numquam ponit syllabas. Ciz. ἀέκονθ' ἑκών.

41. Uterque codex ἄμεινον.

48. Male interpungitur, κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος ἀλώσιος ἀντάσας, θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. Scribendum, κἀκεῖνος, ἀβουλίᾳ ὕστατος ἀλώσιος ἀντάσαις, (in Ms. Ciz. est ἀντίασας) θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. Quum inopia consilii sero pugnæ se immiscuisset, periit. Ἀβουλίᾳ etiam Lips. sed Ciz. ἀβουλίαις.

56. Verborum, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπου λύσιν, hic sensus est: campum, qui circa est, destinavit ad persolvendas diis epulas sacrorum.

72. Lege ex Aldo et libro Cizensi, ποταίνιον ἔλαχε.

76. Non dubito, quin vere conjecerit Schmidius εὐθύδρομον. Similiter Nem. x. 1. in libris omnibus est ἀγλαοθώκων, quum Pindarus scripsisset ἀγλαοθρόνων, quod in scholiis invenit.

76. Uterque codex εὐθύτονον. Schmidii εὐθύδρομον elegans quidem est, sed longius recedit ab librorum scriptura, in qua si quærenda sunt veræ lectionis vestigia, vide an ita scripserit poeta:

> σταδίου μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν πόνον,
> ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου
> Οἰωνός.

Mox v. 81, 82. vulgatus verborum ordo in nostro codice est.

77. Scribe ποσί.

82. In vulgari metrorum descriptione versus laborat, in quo Τίρυνθα primam brevem habere debeat, quæ, ut nos versus disposuimus, de more producitur. Sed in iis, quæ præcedunt, recipienda est ea verborum collocatio, quam e cod. Gotting. et Aldo notavit Beckius, φέρε πυγμᾶς τέλος. Eaque etiam in libro Cizensi est.

84. Codex, σῆμος ἠείδετο. ἄκοντι φράστωρ ἔλασε σκοπόν. et v. 87. ἅπαντας, ubi Ciz. ἁπάντων. Mox v. 89. uterque παραίθυξε.

85. Repone ἄκοντι Φράστωρ δ' ἔλασε.

94. Scribe καί νυν, ut νὺν corripiatur. Nec χάριν νίκας sollicitandum. Totus locus ita constituendus:

> ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι
> καί νυν, ἐπωνυμίαν χάριν
> νίκας ἀγερώχου
> κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος
> ὀρσικτύπου Διός,
> ἐν ἅπαντι κράτει
> αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.

Telum Jovis, inquit, fulmen cum omni victoria conjunctum canemus, præmium victoriæ Olympicæ Agesidami. Hymnum χάριν, præmium victoriæ, vocat; argumentum hymni Διὸς κεραυνόν, id est, Jovem, ἐν ἅπαντι κράτει ἀραρότα, in omni victoria præsentem, ut qui præses sit ludorum Olympicorum et distributor victoriæ. Γὲ post Διὸς recte omissum in Ms. Ciz.

97. Codex Lips. γὲ omittit. Idem in præcedente versu βροντὰν, atque sic etiam Ciz. in quo βροτὰν est.

103. Scribendum νεότατος, non metri caussa, cujus vulgata descriptio servari poterat si, Pindarus νεότατι, quod etiam in MS. Lips. est, scripsisset, sed ipsius linguæ gratia. Genitivus enim hic, non dativus, requiritur. Ita Olymp. xii. 15. ἔμπαλιν τέρψιος, et Pyth. xii. 65. ἔμπαλιν γνώμας. Ac videtur etiam antiquus scholiastes ita legisse, ita scribens: ὥσπερ τις γνήσιος παῖς ἐκ νομίμης γυναικὸς πατρὶ ποθεινὸς ὁρᾶται εἰς τὸ ἀνάπαλιν τῆς νεότητος ἐλθόντι, τουτέστι γηράσαντος πάνυ τοῦ ἑαυτοῦ πατρός. Facilis etiam error, præcedente ἥκοντι. Mox cod. Lips. θερμαίνειν.

115. Elegantissima et ad rem accommodatissima lectio est Aldi et libri Cizensis, στρέφοντι, quæ metri ignoratione male expulsa fuit. Lips. ἔχοντι.

118. Legendum sine dubitatione,

μέλιτι
εὐάνορα πόλιν καταβρέχων
παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου
αἴνησα.

Prima syllaba verbi Ἀρχεστράτου facit, ut spondeus dactyli locum teneat. Δὲ post μέλιτι etiam a Ms. Ciz. abest. Cæterum vide diss. de dial. Pind. p. 9.

122. Dele γὲ, quod etiam MSS. Lips. et Ciz. omittunt. Reliqua sic constituenda:

ὥρᾳ τε κεκραμένον, ἅ ποτε
ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.

Primæ duæ syllabæ verbi Γανυμήδει spondei loco anapæstum inducunt. Cod. Lips. ἅ τ' ἀναιδέα Γανυμήδει θάνατον.

OLYMP. XI.

STROPHÆ:

-́ υ -́ - -́ υ υ - υ υ - -
-́ υ -́ - -́ υ υ - υ υ -
-́ υ -́ - -́ υ υ -
υ
-́ υ -́ - -́ υ -
- -́ υ υ - υ υ - ῡ
-́ υ -́ - -́ υ -
-́ υ - - -́ υ -́ ⏓
-́ υ υ - υ υ -

EPODUS:

-́ υ υ - υ υ - - -́ υ -
-́ υ υ - υ υ - -

-' υ -' υ υ υ -
- -' υ υ - υ υ -
υ
-' υ -' - -' υ -' - -' υ -
υ
-' υ -' - -' υ -' - -' υ -
-' υ -' - -' υ -
-' υ υ - υ υ - - -' υ -' - -' υ -
-' υ υ - - -' υ -' -
υ
-' υ -' - -' υ -
-' υ -' - -' υ -' -

V. 4. Uterque codex πράσσοι. Mox etiam in Lips. interpunctio post τέλλεται, supra quod a prima manu scriptum, ἀντὶ τοῦ τέλλονται. Servato Pindarico schemate interpungendum puto, ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται, καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

8. MS. Lips. ἄγκειται. Ciz. ἔγκειται.

16. Vide ad Viger. p. 937.

OLYMP. XII.

STROPHÆ:

-' υ -' - -' υ υ - υ υ -
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - - -' υ υ -
-' υ -' - -' υ -' - -' υ -
-' υ -' - -' υ -' - -' υ υ ⏕
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - -
υ
-' υ - - -' υ -
- -' υ υ - υ υ - -
-' υ -' - -' υ

EPODUS:

-' υ υ - υ υ - - -' υ - -
-' υ υ - υ υ - -
υ
-' υ -' - -' υ -
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - υ υ -
- -' υ υ - υ υ - υ
-' υ -' - -' υ -' - -' υ - ⏕
-' υ υ - υ υ -
-' υ - -' υ -' - - υ υ -
-' υ -' - -' υ -' - -' υ -
-' υ -' - -' υ -' -

V. 1. Plane persuasum mihi habeo, Pindarum scripsisse 'Ιμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει: quod et scholiastæ veteris auctoritate confirmatur, et a prosodiæ elegantia commendationem habet. Cod. Lips. 'Ιμέρα εὐρυσθενέ' ἀμφὶ πόλει.

7. Nequaquam assentior Schmidio ταὶ pro τὰ reponenti. Metro certe non erat quod timeret. Sensus autem optimus est, si modo, ut sæpissime apud Pindarum, τὰ pro *nunc* accipiatur. Ita πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω sibi respondent. Sæpe, inquit, sursum, nunc etiam deorsum feruntur. Uterque codex cum cæteris libris τὰ δ' αὖ. Versu seq. cod. Lips. ψευδῆ.

23. Cod. Lips. εἴ κε μή, sed a manu recenti, a qua integri folii jactura suppleta est, inde a carminis xii. v. 21. usque ad xiii. 33.

28. Codex ὁμιλίων οἰκείαις παρ' ἀρούραις.

OLYMP. XIII.

STROPHÆ:

υ υ -' υ υ - ῡ
υ -' υ - -' υ -' υ υ - ῡ
υ '- υ υ υ υ - - -' υ ⏓
υ υ
- -' υ — υ - υ - υ -
υ υ -' υ - -' υ -' υ υ - ῡ
- -' υ - υ υ -
- -' υ -' - -' υ υ - υ υ - -' υ ⏒
υ -' υ υ - υ υ - -
υ
-' υ υ - υ υ - - -' υ -
-' υ -' - -' υ υ -

EPODI:

- -' υ υ - υ υ -
-' υ υ - υ υ - - -' υ -' ⏒
-' υ -' - -' υ υ - υ υ -
υ
-' υ -' - -' υ υ - -' υ -' -
ύ υ
— υ -' - -' υ -' - -' υ ⏓
-' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ ⏓
υ υ -' -' υ -' - -' υ -
-' υ -' - -' υ -
-' υ -' - -' υ -' -

V. 9. Recte Boeckhius ταμίαι ἀνδράσι per crasin conjungi observat.

17. Cod. Lips. παῖδες ἀλίτα, et mox ἅπασαν ἄκραις. Hoc etiam Ciz. habet.

19. dele γὲ, quod etiam in Ciz. abest.

21. Recte Boeckhius ἐν ἀέθλοις.

25. Cod. Lips. ταὶ Διωνύσου πόθιν ἐξέφαναν. Ciz. ἐξέφανε. Mox. v. 27. cod. Lips. τίς δέ. Γὰρ hic minus aptum videtur. Malim τίς δ' ἄρ'.

30. Scribe βασιλέα (quod hic trisyllabum) δίδυμον ἐπέθηκ'. 'Επέθηκ' optimi libri habent. Male Boeckhius epodorum v. 7. 8. in unum contraxit, contra justam proportionem membrorum.

42. In conjunctis οὐκ et οὔπω hæreri potuisse valde miror. Pauca de multis, quæ congeri possent, exempla dedit Erfurdtius in addendis ad Antig. Sophoclis v. 5. ed. min. Quare videndum, ne poeta οὐκ ἀβόλησεν scripserit. Nam Etymologus, qui p. 112, 50. ἀντιβόλησεν ex h. l. ut videtur, affert, lectionem a grammaticis refictam sequi potuit. Codex Lips. ἀντιβόλισε.

47. Scribi debet Νίμεά τ' οὐκ, quod etiam in Mss. Cizensi et Lips. est, sive hic pluralis est, sive singularis correpto α Æolico, de quo vide supra ad x. 19. Versu seq. Lips. omittit δέ.

53. Recte Boeckhius delevit μὰν, quod servat etiam Lips.

59. Etiam cod Lips. τέρψιες θ' ἕψοντ' ἐρίτιμοί τ' ἀοιδαί. Probum videtur, quod Schmidio auctore reposuit Boeckhius Τερψίᾳ θ' et 'Εριτίμῳ τ', sive ἕποντ', sive ἕσποντ' scribas.

63. Scribe πολίεσι περὶ, ut in Cizensi est.

76. Scribe θεμέναν τὸν γάμον αὐτᾷ, ναὶ σώτειραν 'Αργοῖ ex Aldo et Ms. Ciz.

85. Uterque cod. μέν. In Lips. linea productionis significandæ caussa supra scripta.

99. Non contempserim, quod quidam libri habent, ἀργᾶντα. Mutatum enim fuit a metricis, qui tribrachum non putarent ferendum. Etiam in Cizensi est ἀργάντα. Cod. Lips. ἀργόν. Videtur duplex olim in hoc loco lectio fuisse, altera vulgata, ἀργὸν πατρὶ, altera ἀργάεντα, omisso πατρὶ, quod Neptunus non satis recte pater Bellerophontis dicatur.

108. Scribe ὥς τέ οἱ.

111. Etiam Lips. et Cizensis χρυσὸν habent, quod metrorum imperitia in χρυσοῦν mutavit.

114. αὐερύῃ, correpta prima, ut tribrachus iambi vice fungatur. Sic Lips. seu Ciz. ἀναρύῃ.

115. Scribe 'Ιππίᾳ, ut cod. Lips. habet.

116. Dele δὲ, Aldi et Cizensis libri auctoritate.

118. Dele γὲ, quod etiam in Cizensi abest.

121. Scribe γένυι, disyllabum. Cod. Lips. γένυ. Ciz. γένυϊ.

129. Scribe ἔπεφνε.

130. Videtur, quod exquisitius est, διασωπάσομαι restituendum. Tum vero ex Aldo et Ms. Ciz. legendum puto:

— — διασω-
πάσομαί οἱ μόρον ἐγώ.

Altera lectio metricis debetur, tribrachum amovere studentibus. Cod. Lips. διασωπάσομαι αὐτῷ μόρον.

131. Quid hoc monstri est, quod Pegasus ἀρχιίαις φάτναις excipi dicitur? Repone ἀρχαίαι φάτναι ex Aldo et Gotting. et Cizensi ac Lipsiensi.

136. sq. Codex noster, *Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἕκων Ὀλιγαιθίδεσίν τ' ἔβαν*, atque supra *ἕκων* scriptum est *ἀντὶ τοῦ οἴκων*, supra *τ'* autem *τοι*.

140. Quis sibi persuadeat *ἔξορκος* substantivum esse? aut quis ferat sequentia tam nude dicta, *ἑξηκοντάκι γὰρ ἀμφοτέρωθεν ἀδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσθλοῦ*? Veram lectionem monstrant Aldina et Mss. Gotting. et Ciz. *ἑξηκοντάκι δ' ἀμφοτέρωθεν* exhibentes. Scripserat poeta *δὴ*, quod quum casu excidisset, substituerunt imperiti homines *γάρ*. Similiter *δὲ* et *γὰρ* in libris permutata v. 6. et 27. Nos ita locum restituimus:

> παύρῳ δ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό', ἀλαθής τέ μοι
> ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξη-
> κοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν ἀδύγλωσ-
> σος βοὰ κάρυκος ἐσθλοῦ.

Verax, inquit, et adjurans mihi aderit sexagesies utrimque audita præconis vox. Ita *δὴ* etiam alibi adhibet. Pyth. ix. 160. *Αἰγίνα τε γὰρ φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλέϊξεν*. Nem. viii. 80. *ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων δὶς δὴ δυοῖν*. Hic quidem *δὴ ἀμφοτέρωθεν* crasi juncta sunt. Quæ sequuntur, *τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤδη πάρειθε λελέχθαι*, merito jejuna videntur Heynio, siquidem is scholiastæ interpretationem sequutus est. Ac sane Pindaro nihil indignius hac febriculosa oratione. Quare ne dubita ita totius loci sensum concipere: canam Isthmias et Nemeæas Oligæthidarum victorias: Olympicas quidem, quippe omnium illustrissimas, jam pridem celebratas oportebat: futuras vero, quum eas adepti fuerint, dicam.

151. Receptam ex Pal. A. et B. lectionem confirmat codex noster.

152. Scribendum puto,

> ὅσα τ' Ἀρκὰς ἀνάσσων μαρτυρή-
> σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ.

Quæque, inquit, in Arcadia surgens testabitur ara, Lycæi regina. *Ἀνάσσων* est surgens. Similiter Nem. viii. 68. *χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἀΐσσει*, ad quem locum alia similia exempla commemorabimus. Nec mirum, quod aram Jovis appellat montis Lycæi reginam. In summo enim illa Lycæi cacumine constituta erat, ut nescias an nulla usquam venerabilior ac tam splendido nomine dignior Jovis ara esse potuerit. Cæterum v. de dial. Pind. p. 7.

155. Mutato accentu scribendum *Πέλλανά τε*.

163. Vide diss. de dial. Pind. p. 7. Scribe:

> ἄνα, κού-
> φοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν,
> Ζεῦ τέλει', αἰδῶ διδοὺς
> καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

Eodem modo supra in fragmentis Pindari p. 60, 61, 62. *ἀλλὰ* et *ἀνὰ*, et apud Pausaniam i. c. 4. *ἀλλὰ λαβόντες* et *ἀναλαβόντες* permutata invenimus. *Διδοὺς* exquisitior scriptura videtur, quod ex hoc participio *δὸς* repetendum ad *ἐκνεῦσαι*. Ejus explicationem esse conjicias, quod in quibusdam libris est, *αἰδῶ τε δίδοι*.

OLYMP. XIV.

Multi jam fuere, qui hoc quoque carmen antistrophicum esse animadverterent. Dawesio quidem nemo obtemperabit: feliciores sunt conjecturæ Mingarelli. Quod vero Vauvilliers in Comment. Acad. Paris. Inscript. t. xlvi. narrat, se tribus syllabis versui additis carmen sanasse, id quale sit, nec scio, nec scire cupio. Metrum carminis hoc est.

STROPHE:

-′ ῡ -′ υ υ - υ - υ
-′ υ -′ υ υ - υ - υ - ῡ
-′ υ υ - υ - υ -′ υ υ - ῡ
ύ υ υ -′ υ υ - υ - υ
-′ υ υ - υ - υ -
-′ υ υ - υ - -′ υ -
-′ υ υ - υ -
-′ υ υ υ - υ - -′ υ υ -
-′ υ υ - υ υ - υ -′ υ υ - -
-′ υ -′ υ υ - -′ υ υ - υ -
-′ υ υ - υ υ -
-′ υ - υ - υ - -′ υ υ -
υ υ
— -′ υ -′ υ υ - -′ υ -
-′ υ υ - υ ⏒
- -′ υ υ - - -′ υ υ -
-′ υ υ - υ - υ
-′ υ υ - υ - υ - υ

Adscripsi autem totum carmen, quia plurima mutanda fuerunt:

STROPHA:

Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι,
αἵτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ, πυλαιγό-
νων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι· σὺν γὰρ ὔμ-
μιν τά γε τερπνὰ καὶ
τὰ γλυκέα γίγνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ·
οὔτε θεοί ποτε σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ

κοιρανέοντι χορούς,
οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι
ἔργων ἐνουρανίων χρυσότο-
ξον θέμεναι παρὰ
Πυθώϊον Ἀπόλλωνα θρόνους,
ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τίμαν·

ANTISTROPHA:

πόντι' Ἀγλαΐα, φιλησί-
μολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου
παῖδες, ἐπάκοοι τανῦν, Θαλία τε
ἐρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ
κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ γὰρ Ἀ-
σώπιχον ἐν τρόπῳ,
ἔν τε μελέταις ἀείδων ἔμολον,
οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία
σεῦ ἕκατι. μελαντειχέα νῦν δόμον
Φερσεφόνας ἴθι, Ἀ-
χοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν,
Κλεόδαμον ὄφρα ἰδοῖσ' υἱὸν εἴ-
πῃς, ὅτι οἱ νέαν
κόλποισι παρ' εὐδόξοιο Πίσας
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

V. 1. Vide Elem. doctr. metr. pag. 703. Ms. Ciz. Καφησίων. Cod. Lips. Καφισίων, quod hic trisyllabum est, nisi in antistrophico versu ω πόντι' Ἀγλαΐα scribatur. Idem codex recte totum vocabulum λαχοῖσαι primo versui tribuit, secundum ab ἕδραν incipiens.

10. Codd. nostri Χαρίτων. Etiam versus 19. in utroque finitur copula τέ.

15. Forma Πυθώϊος a Stephano Byzantino notata est.

24. Ferendum hoc in lyrico, ut Λυδῷ pro Λυδίῳ dicat. Ac videtur etiam metricus scholiastes Λυδῷ habuisse, qui de hoc versu et sequentibus ita scribit: τὸ ϛ', χοριαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ζ', ἐξ ἀντισπαστικῆς καὶ ἰαμβικῆς κατακλεῖδος. τὸ η' ἐκ χοριαμβικοῦ εἰς ἀντισπαστικόν. Scilicet eum ita legisse necesse est:

κοῦφα βιβῶντα· Λυδῷ

γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρό-
πῳ μελέταις τ' ἀείδων μόλον,

vel etiam ἔμολον. Λυδῷ illud non memini postea mihi barbarum visum esse, ut Boeckhius narrat, quum Σκύθην οἶμον, et tot alia hujusmodi nemini non possint statim succurrere. Illud memini me dubitasse, an Pindarus, qui alibi, ubi κτητικῷ opus est, Λύδιος dicat, hic quoque, ut in libris est, Λυδίῳ scripsisset. Sed ob eam ipsam caussam tanto facilius gentile nomen hic corrumpi potuit. Ambo codd. nostri Λυδίῳ, et v. 24. ἔμολον, et v. 27. ἐλθὲ, et v. 29. ὄφρ' ἰδοῖσ'. Sed in Lips. versus 26. et reliqui a recente manu in folio serius inserto additi sunt, quum antiquum folium interiisset. In eodem cod. etiam v. 31. κόλποις scriptum.

PYTH. I.

STROPHÆ:

-' ⏑ -' - -' ⏑ -' -
-' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ -
-' ⏑ -' - -' ⏑ ⏑ -
-' ⏑ -' - -' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - | —' —
—' — | -' ⏑ -' - -' ⏑ ⏓
- -' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑̄ -' ⏑ -
-' ⏑ -' - -' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ -
-' ⏑ -' - -' ⏑ -' - -' ⏑ ⏓
-' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -' ⏑ -' -
-' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -
- ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -' ⏑ -' -

EPODI:

-' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -
-' ⏑ - - -' ⏑ -
-' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑̄ -' ⏑ -' -
-' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ ⏓
-' ⏑ -' - -' ⏑ -' - -' ⏑ -
⏑' ⏑ ⏑ -' - -' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - - -' ⏑ ⏓
⏑' ⏑
— ⏑ -' - -' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - - -' ⏑ -
-' ⏑ -' - -' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -
⏑' ⏑ ⏑ -' - -' ⏑ -' -
-' ⏑ -' - -' ⏑ -' -

-´ ᴗ ᴗ - ᴗ ᴗ ⏓
ᴗ ᴗ -´ -´ ᴗ ᴗ -
ᴗ́ ᴗ ᴗ -´ - -´ ᴗ -´ -

V. 1. Non possum satis mirari, quid sit, quod interpretes, quos equidem noverim, omnes explicationem scholiastæ sequuti sint, qua illi omnem quum simplicitatem exordii tum elegantiam sustulerunt. Quin id effecerunt, ut ne intelligi quidem omnino locus posset. Nam quis quæso intelligat versionem Gedikii, cum qua cæteræ ferme consentiunt: *goldene harfe Apollons, du der violenlockigen Musen mitgebietende lenkerin.* Atque Heynius quidem recte monuit, verba sic jungenda esse, χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μοισᾶν κτέανον, dum vocabulum σύνδικον aliter ac vulgo intelligatur. Nam si lyram σύνδικον eam dicere voluit, quæ Musis et Apollini chorum in Olympo ducentibus socia esset atque arbitra, quo tandem pacto id perplexius potuit atque obscurius indicare? Nam si intelligi vellet, adjicere debebat, in qua re lyra illa, et quem ad finem σύνδικος esset. Nihil certe moratus est lectorem Olymp. ix. 148. σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν. Hic ἀγλαΐαισιν addidit, quo ne opus quidem erat, quum constaret, de qua re ageretur: in nostro autem loco, ubi mentem ejus vix conjectura et meditatione assequi licet, nihil prorsus adjecit. Quæ quum ita sint, quis dubitabit, quin suo jure lyricus usus sit, et vocabulum σύνδικον, secus ac vulgo fit, passiva significatione de eo adhibuerit, in quo quis commune cum aliis jus habet. Ita difficultas atque obscuritas omnis evanescit, et cum simplicitate pristinus nitor loco ac vera redit elegantia. Lyra, inquit, quam communiter Apollo et Musæ possident. Similiter Pyth. v. 138. ἔνδικος non de eo, qui, quod justum est, facit, sed de eo, quod jure alicui debetur, adhibuit.

6. Reponendum, ὁπόταν προοιμίων.

26. Tuetur ἀτύζονται Plutarchus de superst. p. 167. C. et Symp. Q. ix. 14. p. 746. B.

67. Scribendum videtur, ἐοικότα δ' ἐν καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν.

72. Vide de dial. Pind. p. 7.

86. Vide ad Nem. vii. 103.

101. Vetus corruptio hunclo cum obtinet, ac vereor, ut μεταλάσσοντας, a μεταλάζω, quod Beckius recepit, aut auctoritate aliqua firmari queat, aut satis aptum rei vocabulum sit. Quare lenissima mutatione scribendum puto:

φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει
τειρόμενον μέτα λύσοντας ἐλθεῖν
ἥρωας ἀντιθέους Ποί-
αντος υἱὸν τοξόταν.

Ut miseria liberarent Philoctetam, venisse Græcos dicit. Pyth. iv. 518. λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας. Et iii. 89. de Æsculapio: τοὺς μὲν λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν.

109. V. de dial. Pind. p. 10. et Elem. doctr. metr. p. 53.

113. Hic quoque recte Mingarellus, πίθεό μοι.

125. Δωριῆς quum propter Atticam formam, tum multo magis propterea dis-

plicet, quod ad illa, Παμφύλου καὶ Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι, referendum est, quæ et nimis remota sunt, neque isto additamento indigent. Scribendum puto τιθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ Δωρίοις. Corruptio nata ex iotacismo, ut alia multa. Cæterum v. de dial. Pind. p. 12.

130. Hic locus non emendatione, sed unice interpretatione adjuvandus. Τοιαύταν αἶσαν ad præcedentia pertinet: fortunam dicit victoriarum præmiis conspicuam. Διακρίνειν autem est dijudicare, id est, rem ambiguam dirimere et certam facere. Hinc αἶσα διακρίνει λόγον ἀνθρώπων significat hoc: fortuna arbitra est sermonibus hominum, ac falsos damnat justos autem et veros comprobat. Cæterum vide de dial. Pind. p. 7. Sensus est: eadem semper fortuna civibus et regibus arbitra ac testis sit eorum, quæ jure de iis homines prædicant.

135. γέρων ferri non potest, quia, ut supra ostendimus, mediæ vocabulorum syllabæ breves in finibus versuum non possunt pro longis haberi. Scribendum:

> σύν τοί τίν κεν ἀγητὴρ ἀνὴρ,
> υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραί-
> ρων τράποι σύμφωνον ἐφ' ἀσυχίαν.

Id est, te duce, Jupiter, et ipse rex, et jussu ejus etiam filius, populum clementia ad concordiam adducat. Nihil hic perversius fingi potuit, quam υἱῷ γ' ἐπιτελλόμενος.

147. Non dubium, quin legendum sit, ἀρέομαι, ab αἴρομαι. Αἴρεσθαι μισθὸν proprie est *tollere præmium*: illud, ut, qui sustulit, etiam sibi habeat, non est in hoc vocabulo, sed plerumque, nec necessario, adjungitur. Itaque ἀρέομαι μισθὸν Ἀθηναίων χάριν πὰρ Σαλαμῖνος nihil aliud significat, quam hoc, pugnam Salaminiam præmium Hieroni tollam. Hoc enim agit, ut celeberrimarum pugnarum, Salaminiæ et Platæensis, comparatione Dinomenis filiorum ad Himeram bene gestas res exornet. Itaque capiam, inquit, tamquam præmium Hieroni ferendum, Salaminiam Atheniensium victoriam, Spartanorumque apud Platæas pugnam celebrabo, et Himeræum decus, gratulans filiis Dinomenis. Nec τελέσαις participium mutari debet. Nam δὲ v. 152. tantum ad oppositionem locorum adhibuit. Facilius ad constructionem est, quod quibusdam in mentem venit, ἐρέων, sed neutiquam necessarium, orationemque reddit minus poeticam.

151. Recte Beckius Μήδειοι κάμον.

161. Temerarium sane foret, omnia vocabula, quæ et auctoritate carent, neque originem suam manifesto produnt, propter has solas caussas damnare. Sed nec nimis lenem esse oportet in servandis istiusmodi vocabulis, præsertim si ad detegendam corruptionem probabiles rationes non desunt. Atque equidem hic nullus dubito, quin Pindarus ἐλπίδας, quod quidam libri habent, scripserit, tum quod, si rariore vocabulo usus esset, id ab scholiasta non fuisset tam negligenter tractatum, tum vero quod ipsa scholiastæ interpretatio, διανοίας, hunc quoque ἐλπίδας invenisse. νεκύεσσιν trisyllabum Odyss. xi. 568. Et Clarkius ad Iliad. xvi. 321. νέκυος apud indicat. Eadem enim explicatione utitur Pyth. ii. 89. ἐλπίδας νῦν τὰς φρένας φησὶ καὶ τὰς διανοίας. Et Isthm. ii. 64. τὰς δὲ ἐλπίδας ἀντὶ ἑνὸς τούτων, φροντίδος, διανοίας, διαθέσεως. Etiam Beckius nunc ἐλπίδας edidit. Reponendaque hæc vox in Æschyli Suppl. 101.

174. Scribe αἰεί.

178. Vide de dial. Pind. p. 7.

179. Recte liber Bodlei. εὐτραπέλοις κέρδεσσ'.

184. Necessario scribendum φθινεῖ, ut prior syllaba corripiatur.

186. Si nihil vitii est in vocabulo νέον, interruptum putari numerum oportet in medio epitrito. Sed praestat, opinor, νηλεονόαν scribere.

PYTH. II.

STROPHÆ:

⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –′ ⏑ – ⏑ –′ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – –
–′ ⏑̄ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ – –
–′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑
– –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –′ ⏑ –
⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑̄
– –′ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –′ ⏑ ⏑ ⏓
– –′ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ ⏑ – –′ ⏑ ⏓
– –′ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–′ ⏑ – ⏑ – ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ – –

EPODI:

⏑́ ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–′ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–′ ⏑ ⏑ – ⏑ – –′ ⏑ –′ ⏑ ⏑ –
⏑ –′ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ –
⏑ –′ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ –
–′ ⏑ – ⏑ –
⏑ ⏑ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ – –′ ⏑ ⏓
⏑̄ –′ ⏑ – –′ ⏑̄ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ – –′ ⏑ ⏓
⏑ –′ –′ ⏑ ⏑ – –′ ⏑ –
– –′ ⏑ –′ ⏑ ⏑ –
⏑ –′ –′ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ –
–′ ⏑ –′ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑

V. I. et seqq. Vide elem. doctr. metr. p. 515.

13. pro τᾶς necessario legendum ἇς, qui error etiam alibi occurrit, ut Olymp. i. 91. Nem. v. 23. vi. 103. Nam vulgarem versuum dispositionem falsam esse v. 27. 100. 115. 144. omni dubitatione eximunt, in quibus mediæ vocabulorum syllabæ breves summo et artis et aurium dispendio extenduntur. Cæterum κτίνας, qui in Pindaro bene versatus sit, mutari nolet.

33. Recte Beckius recepit conjecturam Spigelli, ποίνιμος, quod etiam scholiastam habuisse necesse est, qui per ἀμειπτικὴ explicat. Ποίναν τιθρίππων κελαδῆσαι est Pyth. i. 113.

48. Vereor ne recte in Romana et aliis edd. absit γὲ, quod toties a metricis additum. Hic certe et per sententiam et per metrum abesse potest. Basis enim est. Ac trochæum adhibuit v. 92. 107. 136.

49. Recte Schmidius e libris φρασίν. Nec de prosodia verendum. Nam Dorienses non modo η, sed etiam ε in α convertebant, idque α necessario breve est. Vide Gregor. Cor. p. 138. ibique Kœnium.

57. Delendum τέ. Nam quid hoc est, τὸ μὲν, ὅτι τε — ὅτι τε? Ubinam tandem sequitur, quod priori τὸ μὲν opponatur, τὸ δέ? Ne potest quidem, quia jam utramque rem, et parricidium, et libidinem, relatam audivimus. Nimirum hoc τὲ fulcrum esse voluerunt hiatus caussa, quæ mera est grammaticorum insania.

67. Præclara est Jacobsii emendatio κοῖνον, modo reliquisset ἑκόντα, et cum præcedentibus junxisset, quod nunc factum a Beckio.

70. Scribe οὐρανιᾶν. Neque ἄν τε mutandum, quod Pindaro æque atque Homero pro simplici ἂν usitatum.

77. Ἀνεδέξατο nec pro ἀνεδείξατο dictum videtur, neque in ἀνεδείξατο mutandum. Scribendum τὰν πολύκοινον ἀνεδέξατ' ἀγγελίαν. In se recepit, inquit, hunc nuncium.

78. Scribe, ἄνευ οἱ χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον. Ac vereor ut ἄνευ χαρίτων bene de Centauro intelligi possit: immo recte Plutarchus. Nam etsi non sine concubitu natus est, at mater nubes tamen in concubitu erat ἄχαρις.

91. Scribe πτερόεντ' αἰετὸν κίχε.

94. Scribendum puto ἔκαμψεν quod ante βρ pronunciabatur ἔκαμψεμ. Id enim amant Græcæ aures: unde ἄμβροτος, ὀπιθόμβροτος, et alia multa.

97. Elegantius videtur, quod scholiastes habuit, δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.

101. Non dubium puto, conjungenda esse τὸ πλουτεῖν σοφίας. Hujusmodi genitivos, qui notionem primariam continent, Pindarus sæpius in fine collocat. Ita statim Ol. i. τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις Πέλοπος.

107. Μὰν et ad sententiam inutile est, et male sonat. Recte alii μὲν, cui respondet καί. Ita μὲν et τὲ opponuntur v. 56. 60. Nem viii. 51. 53. Pyth. iv. 443. 445.

112. Longe elegantius est κενεά. Ol. x. iii. κενεὰ πνεύσειν.

119. Scribe ἀνδρέσσι.

123. Scribe ποτὶ ἅπαντα.

131. Scribe: γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών· καλός τοι πίθων πάρα παισὶν, αἰεὶ καλός. Levius curata est ab novissimo editore docta Huschkii ne hoc loco disputatio. Sed non omnia expedivit Huschkius. Cui quum de sensu horum verborum accedam, tamen eum sensum nego in vulgata lectione, quam ille servavit, inesse. Hoc ergo dicit poeta. Sis, qualis es, tui recordatus: pulcer simius, semper pulcer, in ore est pueris. I. e. norunt laudes, quibus vulpes simium decepit.

140. Non mirum, si difficilior constructio fraudem fecit interpretibus. Nam ὑποφάτιες dixit, quum eos deberet nominare, a quibus proficiscuntur calumniæ: et ad hos refert sequentia, ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.

142. Præclare Huschkius κερδοῖ pro κέρδει: quod tanto magis mirere non esse ab novissimo editore receptum, quo magis congruit cum ἄγαν v. 151. quod ille recte defendit.

163. Vide de dial. Pind. p. 13.

164. Scribe αὖθ' ἑτέροις. Non dicitur αὖ δὲ, sed δ' αὖ. Αὖτε autem pro δὲ ponitur, præcedente μέν. Odyss. xxii. 5.

οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται·
νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
εἴσομαι, αἴ κε τύχοιμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

Sententiam vero totius loci ita expediendam arbitror. Non est cum diis litigandum, qui nunc hos nunc illos adjuvant. (Hoc generatim dictum, neque spectat ad obtrectatores et eos, quibus invident.) At ne hac quidem re sese consolantur invidi, quorum ea mens est, quæ quum fortunas hominum expendit, si quam lancem depressam videat, dolorem inde sibi etiam ante creet, quam illi, quorum lancem gravatam vidit, optata consequantur. Quorum summa hæc est: invidi etiam futura aliorum felicitate excruciantur. Erratum maxime fuit in eo, quod *κείνους* et *ἑτέρους* non pro *ἄλλους μὲν, ἄλλους δὲ* acceperunt; dein, quod *τινὸς* non de ipsa lance, sed de eo intellexere, cujus lanx esset; denique, quod illa, *πρὶν ὅσα μητίονται* (hæc enim potior lectio videtur) *τυχεῖν*, non ad invidos ipsos, sed ad eos, quibus obtrectatores invident, pertinere arbitrati sunt.

173. Dele *γέ*.

PYTH. III.

STROPHÆ:

–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ –
–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ ⏓
– –́ υ υ – υ υ ⏓
–́ υ υ – υ υ – υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ υ ⏓
ύ υ
·— υ –́ – –́ υ υ – υ υ – – –́ υ ⏓
–́ υ υ – υ υ –
–́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ ⏓
–́ υ υ – υ υ – – –́ υ –́ –

EPODI:

–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ ⏓
–́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ ⏓
–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ – – –́ υ ⏓
υ
–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ – –
–́ υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ ⏓
–́ υ υ – υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ ⏓
–́ υ υ – υ υ – –
–́ υ υ – υ υ ⏓
–́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ – – –́ υ –́ –
υ υ –́ υ υ – –
–́ υ –́ – –́ υ –

V. 11. Hic versus si trimeter est, *ἀνωδυνιᾶν γυιαρκέων* potius scribendum erat, quam *γὲ* inserendum, quæ una litterula vehementer minuit laudem Æsculapii.

17. Scribendum *τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος*.

25. Scribe *αἴνησιν.*

28. Non dubito, quin vere Aldus exhibeat *οὐδὲ*, qui longe concinnior transitus est.

32. Non video caussam idoneam, cur *ὑποκουρίζεσθαι* disjungatur.

50. Recte hæc interpretatur Boeckhius, sed non facile vincet, ut *γνώμαν πιθὼν* falsum, verum autem *γνώμᾳ πιθὼν* habeatur.

63. Scribe *ἐδαμάσσατο.*

94. Vide de dial. Pind. p. 22.

114. seqq. *Κεκλημένον accitum* si intelligimus, et hoc ipsum languidem videtur, nec genitivi, *Λατοΐδα* et *πατέρος*, habent, unde pendeant. *Παῖδα* enim hic certe intelligi nequit. At si *κεκλημένον* ad genitivos istos retuleris, recte se habebunt omnia. De medicamentis quidem a Chirone mittendis non cogitandum: nam medicum quempiam ab eo requiri vel ex eo clarum est, quod Pindarus supra non nisi de Æsculapio loquitur: qui sicut olim Chironi in disciplinam traditus fuerat, ut morbos hominum sanaret, ita nunc optat, aliquis sit, quem idem ille Chiro ad Hieronem morbo affectum mitteret. Ac tanto viro non circumforaneum aliquem pharmacopolam mitti cupit, sed medicum insignem, et, qualis olim Æsculapius fuerat, ab Apolline aut ipso etiam Jove oriundum. Recte vero *κεκλημένος Λατοΐδα ἢ πατέρος.* Ita in Rheso v. 298.

τίς ὁ στρατηγὸς, καὶ τίνος κεκλημένος.

Adde Sophocl. Electr. 367.

133. Scribe *ἕλεν Κίῤῥα ποτέ.* Ac recte *ποτέ.* Nam non in has Pythicas victorias scriptum est hoc carmen, sed ad consolandum Hieronem, qui infirma valetudine laborabat. Id etiam Gedikius demonstravit.

136. Reponendum *πειράσαις* a *πειράω.* Idque nunc fecit Beckius.

185. Unica via, qua hæc explicari possint, hæc est, *χρὴ εὖ πάσχειν, τυγχάνοντα,* (nimirum *τὸ εὖ πάσχειν*) *πρὸς μακάρων.* Fortuna secunda uti decet, ubi quis eam ab diis nactus est. Id unum hic dicere potuit poeta.

190. Beckius edidit, *ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεταί τῳ, πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσας ἕπηται.* Quæ conjectura uti audacior nobis videtur, ita, quod ad numeros attinet, duplici vitio laborat. Nam encliticum *τῷ* non modo a præcedente vocabulo numeri interruptione male disjunctum, sed etiam in arsi, ubi ictu erigitur, haud apte collocatum est. Nihil mutandum puto, minime omnium autem, scribendum esse *εὖ* pro *ὅς*. Id enim ab hoc loco non minus alienum est, quam ab Homerico, unde præsidium huic conjecturæ petitur. Fatendum est quidem, aut *ὅς πολὺς*, aut *εὖτ' ἂν ἐπιβρίσας ἕπηται* omitti potuisse. Verum etiam ambo conjuncta, si recte intelligantur, offensione carebunt. Percepit mentem scholiastes, cujus hæc verba sunt: *οὐκ ἐπὶ πολὺ παραμένει, ἐπειδὰν, μάλιστα ἐπακολουθήσας, πολὺς ἐπιβαρήσῃ καὶ παραγένηται*: sed minus clare eloquutus est. Hoc dicit poeta: opes magnæ tum, quum maxime increscunt, proximæ sunt interitum.

192. Lego *φρασίν.* Vide supra ad Pyth. ii. 49.

199. Vide de dial. Pind. p. 6.

PYTH. IV.

STROPHÆ:

-' υ -' - -' υ υ - υ υ ⏓
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - -
-' υ -' - -' υ υ - υ υ ⏓
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - -
-' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ - υ υ - - -' ϋ -' -
-' υ υ - υ υ - -
υ
-' υ -' - -' υ ⏓
-' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ - υ υ ⏓
-' υ -' - -' υ -' υ -' -
-' υ - -' υ ⏓
ύ υ
— υ -' - -' υ -' -

EPODI:

-' υ -' - -' υ υ - υ υ - -
-' υ -' - -' υ ⏓
-' υ υ - υ υ - - -' υ - -
-' υ υ - υ υ -
-' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ -
-' υ υ - - -' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ ⏓
- -' υ υ - υ υ - υ υ - - -' υ ' -
-' υ -' - -' υ -' - -' υ υ -
υ
-' υ -' - -' υ υ - υ υ -
-' υ -' - -' υ -' -

V. 7. Non erat, quod metri caussa scriberetur ὀρνίχων. Pyth. i. 10. Διὸς αἰετός.

14. Mirum sane, si scripsit ἀργινόεντι, quod in quatuor syllabas haud satis eleganter contrahendum foret. Id verbum adscriptum videtur ab aliquo, qui Homerum eo usum meminerat. Pindaricum erat ἀργάεντι.

35. πολίων sine epitheto friget; ματρόπολιν epitheto non indiget. Scribendum μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν.

37. Necessario hic θεῷ εἰδομένῳ dativo casu legendum esse, participium διδόντι docet, quod inepte ad ἀνέρι referretur. Ita Homerus Iliad. ii. 186.

δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεί.

xvii. 207.

ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.

Hesiodus Theog. 479.

τὸν μέν οἱ ἐδέξατο γαῖα πελώρη
Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.

Æschylus Choeph. 757.

ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.

63. Insolens dicendi genus, ἀπίθησέ νιν, quod quo pacto defendi possit, equidem non video. Quare nata mihi conjectura, quemadmodum Dorienses pro ἐμοὶ τοὶ, ἐμὶν, τὶν, et τεῖν dixere, ita eos simili comparatione pro οἷ et ἑοῖ etiam ἵν ei ἑῖν usurpasse. Quod etsi nullo cujuspiam grammatici testimonio firmare possum, non dubito tamen, quin rem acu, quod aiunt, tetigerim. Quippe non mirum, si formæ perraræ mentionem non reperimus factam, quum etiam illorum locorum, in quibus de ἐμὶν et τὶν ac τεῖν tradant grammatici, magna sit paucitas. Itaque Pindarum scripsisse arbitror, οὐδ' ἀπίθησέν ἵν. Opinionem nostram confirmat similis locus Nem. i. 99. in quo pariter ἵν reponendum esse infra ostendemus. — Hæc olim scripseram, non recordatus eorum, quæ ab Ruhnkenio in Epist. crit. pag. 115. allata erant. Nunc res satis nota est. Vide de dial. Pind. p. 14. et ad Orph. Arg. 781. et notata ad Greg. Cor. p. 84. seq.

97. Δὲ post χρόνῳ veterem habet auctoritatem scholiastæ, qui per δὴ explicat, ut non videatur rejiciendum esse. Nec facile quisquam caussam finxerit, qua illatum fuerit illud δέ. At, nisi vehementer fallor, aliud in hoc loco vitium latet, antiquius illud quidem scholiasta, sed quod facillime admitteretur, ἀγαγὲν pro ἀνάγει. Ita enim scripsisse Pindarum arbitror, ut, majore interpunctione post καταβάντα posita, reliqua sic cohærerent: χρόνῳ δ' ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀνάγει Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα, præsens pro futuro. Admonebit eum, inquit, Phœbus oraculo: ac postea ille colonias in Libyam deducet. Sic quum omnino major orationi vigor accedit, tum χρόνῳ ὑστέρῳ, quod in vulgari lectione languet, vim suam recuperat. Ἀνάγει autem ut Nem. xi. Αἰολέων στρατιὰν δεῦρ' ἀνάγων. — Hæc olim scripseram. Nec, si hæc Medeæ verba sunt, aliam rationem video. Nam, quod Boeckhio videtur, aoristum ἄγαγεν futuri vice fungi, mihi quidem non persuadebunt exempla, quæ ille affert, unum Homeri Iliad. δ. 158. seqq. alterum Pindari Isthm. vi. (v.) 78. quæ si accuratius considerentur, plane aliena esse patebit. Nihilominus ferri poterit ἄγαγεν, modo hanc totam sententiam a Pindaro ipso per parenthesin additam statuamus. Et hac ex parte similis quodammodo erit ille in Isthmiis locus, in quo κέκλετο ex ipsius poetæ persona dictum est, etsi deinde sequitur, ὧς ἄρα εἰπών.

100. Matthiæ in obss. crit. præter necessitatem conjecit, ἦ ῥα Μήδειά γ' ἐπέων στίχας. Sinceram puto vulgatam. Quod nuper editum est, αἷ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες, nego Græcum esse.

110. Exquisitius est, quod scholiastes habuit, Κυράνᾳ. Idque Beckius recepit.

113. Etsi eleganter Heynius et Wagnerus in symbolis ad Pindari Argonautica interpretanda Luneburgi a. 1794. editis μέγα scribendum conjecerunt, nolim tamen vulgatam lectionem mutari. Μετὰ enim non est cum παιρὶ conjungendum, sed significat *postea*. Ac nunc quoque, inquit, multo post, floret Arcesilas. Similiter in Homerico hymno Mercurii v. 125.

ὡς ἔτι νῦν τάνυθ', ὅσσα πολυχρόνια πεφύασι,
δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον.

Ita enim legendum conjeci in schedis, quibus Ilgenius usus est, qui hanc emendationem repudiavit, quod τάνυται ei videbatur mediam longam habere, in quo falsus est. Nec vero ego illius conjecturam de hoc loco probare possum.

115. Vide de dial. Pind. p. 8.

128. Ἀκνάμπτοις prima brevi aures lædit. Ea syllaba si brevis est, ἄκαμπτος scribit Pindarus, ut Isthm. iv. 89. Itaque reponendum ἀκάμπτοις.

143. Legendum παρδαλέᾳ.

153. Recte se habet καὶ hyperbaton: vide ad Ol. v. 37.

175. πολιὰ γαστὴρ vereor ut candidam significare possit. Quin ne decorum quidem est, Jasonis matrem ita a Pelia describi, tamquam si ἀνασεσυρμένην contemplatus esset. Πολιὰ γαστὴρ est senilis uterus. Significat enim τηλύγετον videri Jasonem, et idcirco carum parentibus ac sedulo educatum.

201. Vide de dial. Pind. p. 11. Recte Pal. C. μέγα κωκυτῷ: quæ verba non ad κᾶδος θηκάμενοι, sed ad πέμπον pertinent. Ita multo et res ipsa clarius oculis subjicitur, et oratio alacrior est.

210. Dubitari plane nequit, quin scribi debeat ἱκοίμαν. Ego, inquit, qui Æsonis filius, popularis vester, sum, haud sane ad peregrinas regiones accesserim. Vide quæ dixi ad Sophoclis Ajacem v. 904.

222. Scribe Ὑπερῇδα.

261. Scribe νῷν.

276. Vide de dial. Pind. p. 15.

297. Recte, puto, scribitur ἄμμιν. Nam ubi potest, spondeum servat.

328. Vide de dial. Pind. p. 6.

355. Scribe σάμασιν.

381. Satis obscure loquutus est, si τετρακνάμον' est dativus. Neque hanc formam analogia firmat. Quamobrem retinendum censeo τετράκναμον, ut ad iyngem referatur, aliis pedibusque in quatuor radiis rotæ expansam. Ita etiam δεσμὸς τετράκναμος Pyth. ii. 73. vincula significat quatuor rotæ radiis inhærentia.

387. Retinendum Μηδείας. Euripides Androm. 523.

καὶ φόβον οἴκων ἀφιλέσθαι,

et sæpius ita Homerus.

401. In γενύων pariter atque in πνέεν facienda est synizesis. Vide Elem. doctr. metr. p. 53.

406. Vide de dial. Pind. p. 9.

423. Male Matthiæ obss. crit. ἱμβὰς ἄχει.

427. Pauwius ἔρειπτον. Vide tamen Etym. M. pag. 374, 38. et Zonaram p. 872. ubi ἐρέπτω pro ἐρέπω scribendum. Confer ad Isthm. iv. 94.

435. Scribendum λαῤῥοτατᾶν. Isti Dorici genitivi omnes contracti sunt e terminatione άων. Gregorius in hac re pag. 145. ut sæpe, satis negligens est, nec minus ejus epitome p. 325. Tamen idem inde colligas.

445. Et illa, σὺν αὐτᾷ, integra sunt: id est enim ipsa juvante: Iliad. iii. 439.

νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ.

et τὰν Πελίαο φόνον: vide ad Viger. p. 932. et Boeckhium.

450. Male conjeceram ἐπέδειξαν κρίσις de dial. Pind. p. 6. Veram lectionem puto κρῖμ' esse.

452. Emendavi hunc locum in diss. de dial. Pind. pag. 6.

468. Vide ad Viger. p. 938.

474. Post λοίσθιον plena distinctio adhibenda. Nam quæ sequuntur, non pendere a præcedentibus ostendit indicativus ἀμφέπει. Et sic etiam magis poetica oratio est. Sed ἄλλοις ἐν τείχεσι non dixit, quo locum, in quo nunc est trabes, ei opponeret loco, quem reliquit. Primum enim id satis et clare et eleganter illis, ἐὸν ἐρημώσαισα χῶρον, expressum est, quibus imitatus est illud Homericum,

ἐπειδὴ τὰ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν.

Deinde falsa etiam imagine usus est, si eam trabem nunc ἄλλοις ἐν τείχεσιν esse diceret: quasi ea antea ullo in muro fuisset. At vero hoc dicit: trabes columnis imposita, grave onus sustinet inter reliquos muros, id est, cum reliquis muris.

497. seq. retinenda lectio, ἐπέγνω δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων. Iliad. iv. 357. ὡς γνῶ χωομένοιο. xxiii. 450. 451. τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ἔγνω. Δικαιᾶν etiam ed. Romana habet. Non satis convenit huic loco, quod Heynius conjecit, δικαιᾶν Δαμόφιλον πραπίδων.

503. Major interpunctio, quæ quidem etiam scholiastæ auctoritate confirmatur, rectius, puto, atque elegantius tolleretur, quia id ipsum, quod juvenili robore ac senili sapientia præditus est Damophilus, caussam continet, quare obmutescant obtrectatores, atque ad ipso contemnantur.

PYTH. V.

STROPHÆ:

υ -́ υ - -́ υ -̆
 υυ
υ -́ υ — -́ υ - υ -́ υ υ -
υ -́ υ υ υ - υ -́ υ υ - υ -́ υ υ υ -
υ υ ύ υ υ υ -
 —
-́ υ υ υ - υ υ -̆
υ -́ -́ υ -̆
- -́ υ - -́ υ υ - υ ῡ
υ -́ -́ υ -́ υ υ - υ ῡ
υ -́ υ -́ - υ -́ -́ υ -̆

-' υ - -' υ υ -' υ υ υ - -' υ -
υ
υ -' -' - | υ -' υ -' υ -

EPODI:

υ -' -' υ υ υ - υ - υ -' υ υ -
υ -' -' υ υ - υ - υ - υ -
-' υ - υ υ -
-' υ -' υ υ -' υ υ υ - υ υ -
υ -' υ - -' υ -' υ υ - ⏓
υ -' -' υ υ -' υ υ υ -
-' υ υ -' υ υ υ - υ υ - -' υ -
ύυ ύυ
υ -' — υ - υ — υ - -
-' υ - -' υ ⏓
ύυ
— υ -' υ υ - υ -
υυ
-' υ υ - υ — υ - -' υ -

V. 7. Τοίνυν, quod codd. quidam præbent, error est librariorum. Non apta hic ista particula.

8. Scribe ἀκρᾶν.

9. E nostra dispositione versuum intelligitur non opus fuisse, ut σὺν in ξὺν mutaretur.

13. Male extrusa hic vulgata lectio, recepto εὐδιανός. Oratio nexu destituta hic ferri non potest. Loquutione usus est satis trita, verbum cum nomine pro solo verbo, vel verbo cum adjectivo ponens: εὐδίαν ὃς καταιθύσσει ἑστίαν, pro ὃς εὐδιανὴν ποιεῖ τὴν ἑστίαν.

19. sqq. Locus hic obscurissimus est. Quo diligentiore pervestigatione opus est, ne aut in retinenda vetere lectione aut in introducenda nova aliqua erremus. Primum συγγενὴς ὀφθαλμὸς de oris majestate dictum volunt: quæ significatio qua auctoritate vel probabilitate certe confirmari possit, non video. Credo natam interpretationem ex eo, quod αἰδοιότατον γέρας de eadem re dictum putarent, sicut Ol. vi. 127. αἰδοία ποτιστάζει χάρις εὐκλέα μορφάν. At hic omnia clara sunt: in nostro loco omnia obscurissima, etiam propter additum τοῦτο, quam quidem difficultatem Heynius ita expediendam censuit, ut τοῦτο ab illis, αἰδοιότατον γέρας, separaret, et sic jungeret, μιγνύμενον τοῦτο φρενὶ τεᾷ, *conjunctum illud cum prudentia*. At hoc genus dicendi in iis est, quæ in prosaico scriptore augent vim orationis, in poeta minuunt. Quod si αἰδοιότατον τοῦτο γέρας junxeris, quorsum referes? An ad ὀφθαλμόν? At quid hoc tandem: oris tui honestas hanc ipsam honestatem cum prudentia conjunctam habet. Itaque γέρας intelligendum esset de regia dignitate, de qua ante dixerat, ὅτι βασιλεὺς ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων, hoc sensu: oris tui honestas regia dignitate ornatur, quæ conjuncta cum prudentia est. Id recte, si quidem de significatione verbi ὀφθαλμὸς constaret. Sed illud etiam animadvertendum, δὲ post συγγενὴς nunc abesse non posse. Atqui hoc δὲ, quod etiam abest a Pal. C. nec nisi a conjectura profectum est, non potest non maxime sus-

pectum esse in tanta loci obscuritate, in qua quidquid aliquam lucem afferre videretur, avide arripuerunt interpretes. Nos igitur hoc δὲ remittamus ei, qui invenit, et videamus, an commoda interpretatione adhibita librorum lectionem conservare ac tueri possimus. Atque ὀφθαλμὸν notum est de eo dici, quod est in quaque re præstantissimum. Vide, ut alios multos prætercam, Spanhem. ad Callim. hymn. Dianæ 211. qui quidem male huc traxit Persarum regis ὀφθαλμὸν apud Aristoph. Acharn. 90. 124. de quo exposuit Schützius ad Æschyli Persas 976. Observandum est autem, quum oculi appellatio ad alia transfertur, ut rem insignem atque excellentem significet, id duplici de caussa fieri. Nunc enim sola caritas indicatur, ut apud Catullum xxxi. 1. vide iii. 5. xiv. 1. quia sine oculis vita pene mortua est. Ita apud Sophoclem in Ajace 977.

ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμόν.

apud Euripidem in Phœnissis 809.

Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαιρών.

Nunc vero, quia sine oculorum lumine omnia obscura et cæca futura essent, lumen hoc vocabulo significatur. Ita Euripides Phœn. 811. loco ad translationem declarandam aptissimo:

ἡγοῦ πάροιθε, θύγατερ· ὡς τυφλῷ ποδὶ
ὀφθαλμὸς εἶ σὺ, ναυβάταισιν ἄστρον ὥς.

et Androm. 405.

εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου.

Sophocles Œd. R. 987.

καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.

Ita enim legendum. Pindarus Ol. ii. 17. Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμὸς, et vi. 26. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, et nostro in carmine v. 75. ὄμμα τε φαεννότατον ξένοισι. Quod si hæc ad nostrum locum accommodamus, συγγενὴς ὀφθαλμὸς erit congenitum lumen, virtutis a natura insitæ splendor. Γέρας vero primo eoque frequentissimo significatu intelligimus, ut præmium significet. Refertur autem ad ὄλβον. Eum dicit τεᾷ μιγνύμενον φρενὶ, ut Olymp. ii. 96. πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος, et Pyth. ii. πλουτεῖν σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας. Jam nihil usquam, puto, difficultatis restat. Fortunatissimus es, inquit. Partim enim, quia magnis urbibus imperitas, innata tibi virtus hoc summum consequuta est præmium, opes scilicet, tua temperatum sapientia: partim etiam Pythica te nunc victoria beat. Γέρας τοῦτο sane paullo languidius dixit: sed ita etiam Olymp. i. 173. τοῦτο κῆδος, et Pyth. vi. 26. ταύτας τιμᾶς. Cæterum non dubito αἰδοιότατον pro αἰδεσιμώτατον legendum. Nam etsi versum posses dipodia iambica, et choriambo, quem iambus sequeretur, dimetiri, ita ut choriambi vicem etiam duo iambi sustinerent: obstat tamen, tum quod nusquam in choriambis hac libertate usus est Pindarus, tum quod hic versus, pariter ut sequens, e dochmiaco et anapæstico in iambum exeunte conflatus videbatur. Ac plures etiam in hoc carmine dochmii atque antispasti reperiuntur.

30, 31. Vereor ne frustra quæratur, ubi terrarum situs fuerit iste κᾶπος Ἀφροδίτας. Videtur enim nihil aliud, quam venustum amabile carmen significare. Ita Olymp. ix. 39. dicit ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον. Ita Pyth. vi. 1. ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας ἢ Χαρίτων ἄρουραν ἀναπολίζομεν. Alia similia loca attulit Jacobsius ad Anthologiam p. 1. Neque ἀμφὶ habet, in quo quis offendat. Sic Olymp. x. 92. ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον, i. e. ἐν τρόπῳ, ut Olymp. xiv. Λυδῷ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ ἀείδων ἔμολον. Igitur, memento, inquit, rei bene gestæ auctorem putare deum, dulcique carmine celebrare.

32. Omnino recte Gedikius, qui sublata interpunctione post ἀειδόμενον, ὑπερτίθεμεν cum λαθέτω junxit. Quod verum esse confirmatur eo, quod φιλεῖν v. 34. ab Aristarcho profectum est. Pindarus scripsit φίλει. Nam, ut Heynius observavit, nova hic prorsus sententia incipit. Fraudem fecit Aristarcho μὲν et δέ. Verum ex his particulis non sequitur, ut circuitus verborum continuari ulterius debeat.

44. Vehementer displicet verbum ποδαρχεῖν. Ποδαρκέων genitivus est. Illa enim τέμενος δώδεκα δρόμων ποδαρκέων ἀκηράτοις ἀνίαις, explicationis caussa addidit ad vocabulum γέρας. Simillimus locus est Olymp. xiii. 54. ubi pari audacia dicit, τρία ἔργα ποδαρχὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις.

48. Non dubito, quin vere conjecerit Pauwius τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων, ut creticus pæonis locum teneat. Idque recepit Beckius. Δαιδάλματα interpretatio est. Δαίδαλον enim Homerico usu pro substantivo adhibuit, ut Iliad. xix. 13. 19. Odyss. xix. 227.

50. ἂν pro ἐν etiam scholiastes videtur habuisse, per κατὰ explicans, receptum a Beckio. Retinendum puto ἐν. Interpungendum sic: ἀλλὰ κρέμαται, ὁπόσα χειραρᾶν τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος θεοῦ. Jungenda enim hæc: ἄγων ἐν νάπος.

51. Vera est vetus lectio, τό σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον, id est *propterea*, ut sæpe Homerus.

55. Nihil in καθέσσαντο de metro laborandum. Neque opus ut aut κάθεσσαν θεῷ, quod in diss. de dial. Pind. p. 6. conjeci, aut κάθεσσαν, τὸν μονόδροπον φυτὸν scribatur, quod edidit Boeckhius, commate per typothetæ errorem, ut puto, post μονόδροπον posito. Versus est asynartetus ex antispasto et iambico ischiorrhogico, quo genere sæpe usi tragici.

64. Recte Boeckhius ex MSS. μναμήϊ'.

67. Mala interpunctio est, quæ verba ἀταρβεῖ φρενὶ ad ἦλθες refert. Interpungendum: ὅλον δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενὶ, ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον.

77. Ita in Homerico hymno in Cererem v. 429. αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι, ubi alios locos attulit Ilgenius.

78. Attica forma γλῶτταν cedere debet communi γλῶσσαν.

92. Scribe,

μαντήϊον· τῷ Λακεδαίμονι,
ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ.

97. Reponendum monstrante libro Palatino, τὸ δ' ἐμὸν γαρύοντ' ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος, me Sparta oriundum celebrant. Ita etiam Beckius.

103. Ἐς, quo metrum corrumpitur, etiam propter ipsam rem ejiciendum esse ostendit Heynius. Sed etiam sequentia corrupta sunt, in quibus σεβίζομεν non

potest conjungi cum *Κυράνας πόλιν*. Quid enim Thebani in Carneis Cyrenen potius quam Apollinem canant? Nam *σεβίζομεν* de Thebanis dictum esse dubitari nequit. Atque tum alia nascitur difficultas ex his, *ἔνθεν ἀναδεξάμενοι τεὰ Καρνεῖα*. An a Thera? Id quidem non constat, et fides habenda esset soli Pindaro. Quamquam veri similius est, Sparta illud sollemne Thebas allatum. Neque vero satisfacit DU THEIL, qui in *hist. Acad. Inscriptt.* t. xxxix. pap. 194. locum sic vertit: *c'est depuis ce tems, ô Phœbus, qu'ayant adopté tes fêtes Carnéennes, nous célébrons dans les festins la ville de Cyrène si glorieusement fondée.* Qui non animadvertit, *ἔνθεν* hic non posse de tempore intelligi, quum nihil nisi Theræ mentio præcesserit. Omnem obscuritatem commoda interpunctione dimovebimus:

ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν
πολύθυτον ἔρανον,
ἔνθεν ἀναδεξάμενοι,
Ἄπολλον, τεὰ
Καρνήϊ' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν,
Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.

In fatis erat, inquit, ut sacra illa, a quibus nostra Carnea ducta sunt, Cyrenen afferrentur. Id poetam et voluisse dicere et debuisse quum ipsa res et debita Cyrenensi Arcesilao laus ostendunt, tum alii loci in hoc carmine v. 82. sqq. et Pyth. iv. 6. sqq. *μοῖραν*, quam hic dicit, eo spectasse indicant, ut Cyrene conderetur. Id hic ita expressit: *μοῖρα ἄγε πολύθυτον ἔρανον (ἐς) Κυράνας πόλιν.* *Ἔνθεν* autem ad *ἔρανον* spectat: ab illo Spartanorum sollemni, inquit, nos quoque duximus Carnea, eaque epulis celebramus. *Ἐν δαιτὶ* enim more suo pro *δαιτὶ* dixit. *Σὺν δαιτὶ* conjeceram in diis. de dial. Pind. p. 7.

116. Scribe *οἰχνέοντες*. Ita etiam Beckius.

120. *εὐθύτομεν* habet, quo defendatur, Isthm. vi. 32.

134. Non dubito quin Pindarus scripserit, *κώμων θ' ὑπεχεύμασιν*. *Ὕμνων* profectum a correctoribus, qui dochmium non animadverterant, aut non intellexerant. Scribe:

μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσι κώμων ὑποχεύμασιν
ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενὶ
σφὸν ὄλβον, υἱῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ.

Magnarum, inquit, virtutum tenero rore tincta per carminum libamina audiunt Orcina mente suam felicitatem et commune justumque filii decus Arcesilæ. Quam Boeckhius lectionem dedit, non una caussa est qaure ferri nequeat.

142. Λυτήριον adjectivum est. Quare sublata interpunctione verba continuanda sunt: τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.

150. Ἀγωνίας genitivus est: σθένος ἀγωνίας, robur certaminis, ut fulmen belli.

159. Veram lectionem, nisi magnopere fallor, monstrat Bodl. γ. καὶ τὸ λοιπὸν ἔπειτα, Κρονίδαι μάκαρες.

163. χρόνον non sollicitandum, quod scholiastes recte de vita intellexit, ut Olymp. i. 185. et Nem. vii. 99. ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων ποτὶ χρόνος ἕρποι. Δαμαλίζειν χρόνον igitur est *vitæ rationes perturbare.*

168. Etiam scholia videntur verissimam Heynii conjecturam ἔτι firmare, quam Beckius quoque recepit.

PYTH. VI.

υ –′ υ –′ υ υ υ – υ υ – υ – –
υ –′ υ –′ υ υ –
            υ υ
ύ υ υ –′ υ υ – υ — –′ υ ⏓
υ υ –′ –′ υ – υ –′ υ υ ⏓
–′ υ υ – υ – –
  υ –′ υ – υ υ –
ύ υ υ –′ υ υ – υ – –′ υ υ υ –
υ –′ υ – ῡ
– –′ υ – υ υ – ῡ
υ –′ –′ υ – | υ –′ ῡ –′ υ –

V. 4. Difficultates simul omnes evanescunt, si, quod unice verum est, reponitur, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς ἀέννaον προσοιχόμενοι.

13. Non opus erat, ut χεράδει scriberetur, quum ultima syllaba in finem versus incidat. Optima ex libris quibusdam lectio ἄξοισι a Boeckhio enotata est: qua recepta non erat opus ut ἄνεμοι reponeretur. Scribe:

οὔτ᾽ ἄνεμος ἐς μυχοὺς
ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι
τυπτόμενον.

Cæterum verissime judicavit Heynius, fragmentum Pindari, χεράδει σποδέων, ad alium locum pertinuisse. Beckius tamen edidit χεράδει γε σποδέων: in quibus verbis γὲ ferri non potest.

19. Nihil usquam difficultatis est, si ita interpungitur:

σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς, ὀρθὰν
ἄγεις ἐφημοσύναν,
τά ποτ᾽ ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ
Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ
Πηλεΐδα παραινεῖν.

'Επιδέξια separatim dictum, χειρὸς autem cum σχέθων jungendum est. Deinde ἰφημοσύναν, τὰ, similiter ut Nem. vii. 80. βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλος. Adde Pyth. ii. 138. ubi οἷα refertur ad ἀπάταισι. Euripides Alcest. 101.

χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις
τομαῖος, ἃ δὴ νεκύων
πένθεσσι πιτνεῖ.

Patrem, inquit, dextra tenens, rectum sequeris præceptum, ea nimirum, quæ olim Chiro Achillem monuit. Ita intelligitur, quare postea ταύτας τιμᾶς poeta scripserit. Quod etsi non minus languet, quam τοῦτο κῆδος, Ol. i. 173. et γέρας τοῦτο, Pyth. v. 23. tamen et multo præstantius est, quam θείας τιμᾶς, quod Beckius edidit, et habet, quo excusari possit, si reputaveris, id, de quo hic loquitur, pietatem esse erga parentes; illud, quod de Jove adjecit, more additum esse. Hic enim est totius sententiæ nexus: quum patris tui studiosissimus es, id facis, quod Chiro Achilli præcepit, dummodo quis deos, in iisque Jovem primo loco habeat, hunc honorem parentibus habendum esse, eum scilicet, quem tu tuo patri habes. Itaque θεῶν genuinum est, nec βαρυόπαν in genitivum mutari velim, βαρυοπᾶν, qui etiam ad aures ingratior accidat, quum in eodem versu statim eadem terminatio, eaque itidem in ictu sequatur. In γονέων contractio facienda.

28. Recte Boeckhius ἔγεντο.

36. Scribe βόασε. Brevis syllaba hic recte locum habet, et ita etiam v. 18.

37. Languet αὐτοῦ. Itaque recte et eleganter Heynius αὐτοῦ μένων jungit.

39. Scribe, ἰδόκησέν τε τῶν.

46. Scribe πάτρῳ.

49. Locus interpretum additamentis fœde corruptus, sed in quo tamen veræ lectionis vestigia facile a spuriis discernas. Pindarus ita scripsit:

τίν τ', ἐλέλιχθον, ὀργαῖς
ἐς ἱππίαν ἔσοδον
μάλα ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται.

Tibi, inquit, Neptune, suopte ingenio ductus ad equestria studia lubenter se dedit. In iis, quæ sequuntur, poterat quidem infinitivus ὁμιλεῖν etiam omisso articulo tamquam substantivum adhiberi, cujus generis aliquot exempla in Æschyli Agamemnone sunt: sed languida tamen foret oratio. Itaque recte scholiastes γλυκεῖα ὁμιλεῖν junxit: suavis ad vitæ societatem indoles etiam mel superat.

PYTH. VII.

STROPHE:

- -' ◡ -' ◡ ◡ -' ◡ ◡ ◡ ◡ - -
◡ -' ◡ ◡ - -' ◡ - ◡ - ◡
-' ◡ ◡ - - -' ◡ -' -
- -' ◡ ◡ - ◡̄
◡ -' ◡ ◡ ◡ - ◡ ◡ - -
- -' ◡ ◡ - ◡ -

υ ύ υ -΄ υ
ῡ ύ υ υ - υ

EPODUS :

-΄ υ -΄ υ υ - -΄ υ -΄ υ υ -
υ -΄ - -΄ υ -
- -΄ υ υ - υ -
υ υ υ -΄ υ υ -΄ υ υ υ - υ
υ
-΄ υ υ - - -΄ υ -΄ - -΄ υ υ -
- -΄ υ - -΄ υ υ -
υ -΄ υ υ - υ

V. 1. Boeckhius recte *μεγαλοπτόλιες* et in secundæ strophæ initio *πολίεσσι.*
6. *ναίοντα*, Homerico usu, pro *ναιόμενον* dixit. Iliad. ii. 626.

νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς, Ἤλιδος ἄντα.

Quam patriam, inquit, quam domum clariorem habitari dicam? Ultimi duo stropharum versus dochmiaci sunt.

17. Non debebat Beckhius Pauwio obsequi in transponendis verbis. Vulgatam lectionem habuit metricus scholiastes, qui hunc versum dimetrum iambicum brachycatalectum vocat. Quippe *εὐπραγία* secundam longam habet. Cæterum recte vulgo, *νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι.* Non semper *τὶ* minuit. Hic positum est propter *τὸ δέ.* Sensus est enim, partim gaudeo, partim doleo. Quod Boeckhius dedit, *χαίρω. τί τόδ' ἄχνυμαι*, tum dici potuisset, si poeta jam significasset, se dolere. Aliter si talem sententiam inferre voluisset, necessario conjunctivum adhibere debebat.

21. Recte scholiastes et Aldus *παρμονίμαν.* Scholiastes ad *φέρεσθαι* videtur *ὥστε* intellexisse, quod hic fieri non potest. Sententia facilis. *Φέρεσθαι* activa significatione: et *οὕτω* ad præcedentia spectat. Aiunt, inquit, ita felicitatem eam, quæ stabilis sit, etiam incommoda interdum affere.

PYTH. VIII.

STROPHÆ :

ύ υ υ -΄ υ υ - υ ⏓
-΄ υ -΄ υ υ υ υ υ -
- -΄ υ -΄ υ υ -
υ -΄ υ - -΄ υ υ - υ -
-΄ υ υ - -
ῡ -΄ υ -΄ υ υ - υ ⏓
ῡ -΄ υ -΄ υ υ - -
ῡ -΄ υ - υ ⏓
ῡ -΄ υ - ῡ -΄ υ - υ -

EPODI:

υ –ʹ υ –ʹ υ υ – υ – –
υ –ʹ υ ⏓
υ –ʹ υ –ʹ υ υ – –
ῡ –ʹ υ υ – ⏓
–ʹ ῡ –ʹ υ υ – υ – –
– –ʹ υ υ – ⏓
– –ʹ υ υ –
–ʹ υ υ – υ – υ –
υ –ʹ –ʹ υ υ – υ –
–ʹ υ –ʹ υ υ – υ ⏓
—ʹ — | ῡ –ʹ ῡ –ʹ υ υ – υ – υ – υ

V. 4. Scribendum *κλαῗδας*.

15. Matthiæ Observ. crit. *τὰν οὐδὲ Πορφυρίων λάθεν*, male.

19. Male scriptum *βία*, ut *ἔσφαλεν* ad *Ἁσυχίαν* referatur, ad quam referri non potest, quia quum nimis remotum sit hoc nomen, eo etiam obscurior fit oratio, quod ab secunda ad tertiam personam transit. Scribendum *βίᾳ*, casu primo. Ad eam refertur *μίν*: i. e. vim mole sua ruentem expertus est Typhœus.

28. Recte monet Boeckhius, non posse hunc versum Sotadeum esse. Omninoque ne primus quidem pes Ionicus a majore est. Sed quam ipse viam ingreditur, metro ita constituto,

– –ʹ ῡ | – ῡ –ʹ υ υ – υ – υ – ῡ

in ea palimbachius sequente trochæo solitario numeros præbet tam asperos et inconcinnos, ut vix quidquam fingi possit, quod a Pindaro alienius videatur. Prætereaque dubitationem monet illud, quod ubique a spondeo initium fit, ita ut minime, quod ipsi placet, ab amphibracho versum incipere verisimile sit: qui quidem pes numeros nihilo elegantiores redderet. Quapropter ego sic existimo, primum pedem trochæum semantum esse, deinde vero amphibrachum sequi. Et hoc quidem loco ego quoque conjeceram *υἱὸν ποίᾳ Παρνασσίδι*. *Ποίᾳ* e more Pindari, ut Doricum: vide Gregor. Cor. p. 99. ed. Kœn.

44. Recte Beckius *κνίσῃ*. Anceps enim prima syllaba est, quod antithetici ostendunt. Ibidem falsa versuum descriptio effecit, ut metrici verba transponerent. *Μοὶ ἴτω* ingratus est hiatus. Itaque restitue ex Aldo:

τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον
ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ.

48. Scribendum videtur *οἰχνέων*.

57. Recte *υἱοὺς Θήβαις*. Vide ad v. 28.

61. *Μάρνασθαι φυᾷ*, Nem. i. 38. est *pro suo ingenio suaque indole contendere*. Quod huc trahi non potest. Neque vero, si *μαρνάμενοι φυᾷ* ii sunt, qui virtute ab natura insita pugnant, satis apta nasci videtur sententia. Nam *ἐπιπρέπειν* quidem nihil aliud significat, quam *cerni*. Odyss. xxiv. 251.

οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
εἶδος καὶ μέγεθος.

Quod si dicis inter eos, qui ingenita virtute pugnent, cerni patrum audaciam in filiis, tantum abest, hi ut illos præcellant, ut ne discerni quidem ab iis possint. Quid enim interest inter utrosque, quandoquidem, quam illi a patribus suis virtutem acceperunt, eamdem aliquis tamen ex eorum majoribus naturæ munere consequutus sit, necesse est? Neque vero expedit, μαρναμένων φυᾷ πατέρων jungere, hoc sensu: patrum indoles, qui suopte ingenio incensi pugnabant, in filiis conspicitur. Nam et insolens est participium μαρνάμενος significatione præterita, nec sententia habet, quo magnopere commendetur. Quorsum istiusmodi distinctio, quum in filios animum a patribus nactos idem quod de his prædicatur, cadat, ut natura fortes sint? Nec denique sic interpungendum: ὧδ' εἶπε· μαρναμένων, φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα, id est, inter pugnantes: quod languidum foret. Itaque recte, arbitror, edd. veteres, ὧδ' εἶπε μαρναμένων· φυᾷ, et quæ sequuntur. Amphiaraus, inquit, quum Epigoni adversus Thebas expeditionem facerent, ita vaticinatus est, quoniam a natura patrum virtus ipsis indita esset, victoriam fore Alcmæonis ducis eorum, et Adrastum, priore expeditione afflictum, meliori usurum fortuna, nisi quod domesticus e filii morte luctus immineret. Μαρναμένων, ut infra v. 121. οὐδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν. Nec repugnat, quod mortuus pridem eo tempore erat Amphiaraus. Neque enim ἰδὼν v. 56. de vaticinatione viventis Amphiarai intelligendum: quod Pindarus si voluisset, v. 59. aut futurum aut conjunctivum adhibuisset, ut de re futura, non ἤλυθον, ut de præsenti. Immo de mortuo loquitur Amphiarao, oracula edente. Strabo lib. ix. pag. 612. εἶτα Ψωφὶς, ἡ τῶν Ὠρωπίων· ἐνταῦθα δέ που καὶ τὸ Ἀμφιαράειόν ἐστι τετιμημένον ποτὲ μαντεῖον, ὅπου φυγόντα τὸν Ἀμφιάρεων, ὥς φησι Σοφοκλῆς,

ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις
αὐτοῖς ὅπλοισι καὶ τετρωρίστῳ δίφρῳ.

Vide Ciceronem de divinat. i. 40. Plane vero rem confirmat Pausanias i. 34. qui de eodem loco ita scribit: ταύτῃ γὰρ ἀνελθεῖν τὸν Ἀμφιάραον λέγουσιν ἤδη θεόν. Ἰοφῶν δὲ Κνώσιος τῶν ἐξηγητῶν χρησμοὺς ἐν ἑξαμέτρῳ παρείχετο, Ἀμφιάραον χρῆσαι φάμενος τοῖς ἐς Θήβας σταλεῖσιν Ἀργείων ταῦτα τὰ ἔπη· τὸ ἐς τοὺς πολλοὺς ἐπαγωγὸν ἀκρατῶς εἶχε. Id nimirum hoc ipsum videtur oraculum esse, quod Pindarus hic commemorat, nisi quod hic rem non Oropi in confiniis Atticæ, sed ad Thebas accidisse narrat. Atqui, ubi devoratus a terra erat Amphiaraus, ibi etiam ejus oraculum. Occidit ille autem secundum Pindarum ad Thebas: vide Olymp. vi. 20. et 25. Nem. ix. 52. seqq. x. 14. Atque ita etiam Æschylus Septem adv. Theb. 589. ubi sic ipse Amphiaraus:

ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.

E quibus versibus nolim medium cum Schützio ejicere, neque propter tautologiam, quam equidem nullam esse puto, neque propter repetitionem vocabuli χθών. Quæ verborum iterationes in nullo scriptore facilius, quam in Æschylo ferendæ sunt, cui sunt familiares. Tum nescio an adjecto vocabulo μάντις id ipsum significet Amphiaraus, se etiam post mortem oraculo editurum. Certe sic longe aptius hoc vocabulum explicaveris, quam si illum mortis sibi impendentis non ignarum indicari statuas. Itaque recte scholiastes etiam tertium versum

de oraculis Amphiarai videtur intellexisse, ita scribens: ὁ Ἀμφιάραος, οἷα μάντις, εἰδὼς ὅτι καταποθεὶς ὑπὸ τῆς γῆς ὕστερον μετὰ θάνατον ἔσται μαντείας ἐκφέρων τοῖς θέλουσι, καὶ τιμὰς ἕξει λαμπρὰς, φησὶ, μαχώμεθα. οὐ γὰρ ἄτιμον καὶ ἄδοξον καὶ ἀφανῆ ἐλπίζω μόρον, αἰνιττόμενος τὴν μετὰ θάνατον αὐτοῦ τιμήν.

64. Vide Elem. doctr. metr. p. 711. seq.

73. Vereor ne etiam μοῦνος pro μόνος metricorum superfluæ sedulitati debeatur. Mox necessario scribendum λαῷ.

94. Scribendum πεντάεθλια.

95. Vide de dial. Pind. p. 14.

102. Metrum manere jubet librariorum lectionem Ξέναρκες. Nec sensus repugnat. Nam etiam ad patrem pertinet victoriæ decus: filium autem eo innuit, quod ὑμετέραις dicit. Tum Ξενάρκειος υἱὸς recte dicitur, ut supra, non item Ξενάρκειος simpliciter.

104. Πόνῳ interpretibus debetur. Χρόνῳ legendum, quod spectat ad ἄφθιτον ὄπιν. Perpetuo, inquit, vos diis curæ esse opto. Nam quæ quis celerius emolumenta consequitur, stulti ipsius virtuti adnumerant. At illa in deorum potestate sita sunt, alios tollere, alios deprimere amantium. Jam commemoratione tot victoriarum Aristomenem non esse in iis ostendit, quibus temere fortuna faveat, non ipsa virtus præsidio sit.

115. Recte νίκαις τρισσαῖς.

125. Scribe δεδαίγμενοι, quadrisyllabum.

126. Interpungendum: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἁβρότατος ἔπι, μεγάλας ἐξ ἐλπίδος, πέταται ἀνορέαις.

142. Δὴ scribendum, omissis punctis diæreseos, monosyllabum enim est, ut Nem. i. 111. et alibi.

PYTH. IX.

STROPHÆ:

⏑ ⏑ –́ ⏑̄ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – ⏑́,
⏑ ⏑ –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̲
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑̄
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –

EPODI:

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

υ' υ –' – –' υ –' –
–' υ υ – υ υ ⏓
–' υ –' – –' υ υ – υ υ – – –' υ ⏓
–' υ –' – –' υ –' –
υ υ
–' υ –' – –' υ υ – υ υ – – –' υ ⏓
–' υ –' – –' υ υ – υ υ –
–' υ –' – –' υ υ – υ υ – –
–' υ –' – –' υ ⏓
–' υ υ – υ υ –
ύ υ
— υ –' – –' υ υ – υ υ – –

V. 17. Lege κούφᾳ e cod. Gotting. Ita etiam Beckius.

22. Reponendum e scholiis γάμον μιχθέντα. Quid enim μιχθέντι de Apolline, de quo et superfluum, et falsum foret, quippe non præsens. Junxit, inquit, Venus connubium, de quo inter deum et Hypsei filiam convenerat. Pyth. iv. 395. καταίνησάν τε κοινὸν γάμον γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μίξαι, ubi etiam κοινὸν, ut hic ξυνὸν, additum.

39. Κεραΐζειν non mutandum. Brevis syllaba hic recte locum habet, ac sæpius a Pindaro in hoc numero adhibetur. Atque ut ἐφίλαισε κεραΐζειν poeticum sit, continuari tamen verborum nexum usque illo, minime poeticum est.

46. Disposui versus ita, ut παλαίοισαν in finem versus incideret, non hujus quidem vocabuli caussa, in quo ultima recte propter ictum produceretur, sed propter hiatus insolitos, qui sic distinguendos versus ostenderunt. vide v. 61. 105. 193. tum etiam propter v. 178.

59. Verum arbitror, quod scholia servarunt, ἀποσπαρθεῖσα, tum quod hoc proprium et rei apprime conveniens vocabulum est, tum quod de alterius simili usu non constat, tum vero etiam propter κίβδηλον σάν.

63. Scribe ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιηδέα ποίαν; Ita etiam scholiastes habuit. E κεῖραι pronunciationis vitio κεῖρε, atque inde κεῖρειν natum.

66. Metro repugnat χλιαρὸν, si vera nostra est versuum descriptio. Recte alii χλαρὸν, quod Doricum est pro χλωρὸν, eoque spectat interpretatio. Hesychii. Alia exempla mutati a Doriensibus ω in α collegit Kœnius ad Gregor. p. 85. seq.

84. Vide de dial. Pind. p. 8.

86. Recte Schmidius χὠπόθεν, quod etiam scholiastes habuit. Bodleiani libri lectio metro repugnat, quum prima in πότε in fine versus produci nequeat.

88. Scribe, εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι. Καὶ, quod etiam scholiastes habuit, abesse non potest, et γὲ, a metrico profectum, qui v. 44. ὕπνον pyrrhichium esse nesciret, molestiam facit auribus et metrum evertit.

114. Facile conjicere possis, ἀνδράσι χάρμα φίλοις ἄλπνιστον, quo vocabulo utitur Isthm. v. 15. Sed nescio an sincerum sit ἄγχιστον, ut significet præsentissimum: idque voluit is, qui per εὐκίνητον explicavit. Cæterum totus locus ita interpungendus:

θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων',

ἀνδράσι χάρμα φίλοις
ἄγχιστον, ὀπάονα μάλων,
Ἀργέα καὶ Νόμιον,
τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.

Quæ sic intelligenda sunt, *θήσονταί νιν ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλωνα ἀνδράσι φίλοις, ὥστε αὐτὸν, ὀπάονα μήλων ὄντα, χάρμα ἄγχιστον, Ἀγρέα καὶ Νόμιον καλεῖν, τοῖς δὲ, ὥστε αὐτὸν Ἀρισταῖον καλεῖν.* Erit ille, inquit, immortalis Jupiter, sanctusque Apollo, ut hominum ab ipso amatorum alii eum, quippe qui præsentissimum ipsis præsidium ad ovium custodiam sit, Agreum et Nomium, alii Aristæum sint appellaturi.

154. Vereor ne aut *αὲ*, aut cum Schmidio *αἶ* legendum sit, quod eo lubentius arripiam, quo rarius est. Firmatur autem utrumque grammaticorum testimonio, allata ipsius Pindari auctoritate de altera forma *αἰέ*. Vide Kœnium ad Gregor. p. 160. Nam in Etymologico non dubium, quin pro *Πεισάνδρῳ* legi debeat *Πινδάρῳ*: idque jam pridem demonstravit Ruhnkenius. Vide Heynium in Excursa i. ad lib. ii. Æneid. p. 287. Scholiastes quidem hoc vocabulum in sua explicatione non expressit.

178. Recte vulgo *πᾶσιν*.

179. Recte Pauwius *τὶς* cum *δόξα* junxit. Neque in Pindaro insolens aut *τὶς* aut *καὶ* alieno loco poni. Vide ad Olymp. v. 37.

PYTH. X.

STROPHÆ:

−′ ⏕ −′ ∪ ∪ − ⏕
∪ −′ ⏕ −′ ∪ ∪ −
∪ −′ −′ ∪ ∪ − −′ ∪ ⏔
∪ −′ ∪ ∪ − ∪ ∪ − −
−′ ∪ ∪ − ⏔
∪ −′ −′ ∪ ∪ ∪ − ⏕ −′ ∪ ∪ −
−′ ∪ −′ ∪ ∪ − −′ ∪ ∪ − ∪ −
∪ −′ −′ ∪ − ∪ −′ ∪ ∪ − ∪ − ∪
∪ ∪ − ∪ ∪ − ∪ −
∪ −′ ⏕ −′ ∪ −

EPODI:

∪ −′ ∪ ∪ − −′ ∪ −′ ∪ ∪ − ∪ −
−′ ∪ ∪ − ⏔
∪ −′ ∪ −′ ∪ ∪ − −′ ∪ ∪ − −′ ∪ ⏔
− −′ ∪ −′ ∪ ∪ − −′ ∪ ⏔
− −′ ∪ −′ ∪ ∪ − ∪ − ⏕
∪ −′ ∪ − ∪ −′ ∪ ∪ − ∪ − −′ ∪ −

V. 5. Pleniora hæc et majoris spiritus sunt, si, ut vulgo, continuantur: τί κομπέω παρὰ καιρόν; Quid est, inquit, quod temere dicam? Nihil. Sed enim Pytho me poscit. Nisi forte insolentiore verborum collocatione, sed non minus recta, τὶ κομπέω παρὰ καιρὸν, scribendum. Quidquamne temere jacto? Beckii lectionem, τί κομπέω; κατὰ καιρόν; qui sit in Pindaro versatus, probaverit nemo.

21. Recte Beckius Ὀλυμπιονίκα. Mox cum Aldo scribendum ὅπλοις· ἔθηκε.

42. Hiatus longæ vocalis in thesi, quem Schmidii οὔπω intulit, vitatur a Pindaro, ut supra diximus. Itaque scribendum οὔπως.

47. Oxonienses, ἂν εὕροις. Equidem Pindarum ita scripsisse putabam:

ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν σις εὕροι
ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
να θαυμαστὰν ὁδὸν,

propter εὕρῃ, quod Heynius in cod. Gott. esse dicit. Sed eum codicem εὕρῃς habere ait Boeckhius. Itaque videndum, ne verius sit, ἰὼν κεν εὕροις. Suspicionem hanc confirmat lectio Ms. Gott. εὕρῃ. Ἂν ex interpretatione natum, quod recte abesse ostendimus ad Ol. iii. 81.

56. Scribe ὀρθίαν.

76. Scribe posset, θαυματὰ θεῶν τελεσάντων, i. e. θαυμαστά. Sic in scuto Herculis 165. et in hymno Hom. in Merc. 80. ubi vid. Ilgen. et 440. Sed recte retinebitur vulgata lectio, modo sic interpungatur: ἐμοὶ δὲ, θαυμάσαι θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. Mihi, inquit, etiamsi dii faciunt, ut mirari necesse sit, nihil tamen videtur esse, quod effectum dare nequeant. Τελεῖν adjuncto infinitivo adhibuit etiam Olymp. xiii. 154. Pyth. i. 130.

91. Scribe ἐν καὶ παλαιτέροις. Ol. vii. 47. ἐν καὶ τελευτᾷ. Τὲ et καὶ etiam alibi in libris permutata, ut Ol. ix. 82.

94. γὲ manifesto a metricis additum. Fuit autem a Pindari manu ὑπέκνιζε. Xenoph. Mem. Socr. iii. 11. 3. ἡμεῖς δὲ ἤδη τε, ὧν ἐθεασάμεθα, ἐπιθυμοῦμεν ἅψεσθαι, καὶ ἄπιμεν ὑποκνιζόμενοι, καὶ ἀπελθόντες ποθήσομεν. Scholiastes, ὑπεκίνησε, quo ille videtur ὑπέκνιξεν explicare, quum Pyth. xi. 36. ἔκνισε per ἐκίνησε interpretetur.

PYTH. XI.

STROPHÆ:

- -' ⏑ -' ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑ - -' ⏑̄
- -' ⏑ -' ⏑ ⏑ -
-' ⏑ -' ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ - -' ⏑ ⏑̲
⏑́ ⏑ ⏑ -' ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ ⏑̲
⏑́ ⏑
-' ⏑̄ — ⏑ ⏑ - ⏑̄
-' ⏑ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ ⏑̲
- -' ⏑ -' ⏑ ⏑ - ⏑ -
-' ⏑ - ⏑ -

EPODI :

-́ ⏑ ⏑ - ⏑ - -
⏑ ⏑ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑̄
- -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - -́ ⏑ - ⏑ ⏑̲
⏑ ⏑ ⏑ -́ ⏑ ⏑ - ⏑ - -́ ⏑ -
⏑ -́ ⏑ - ⏑ - -́ ⏑ ⏑ ⏑ -
⏑̄ -́ ⏑ - ⏑̇ -́ ⏑ ⏑ - -

V. 6. Hic versus basi et choriambo constat, cujus prima syllaba interdum solvitur. Quare scribendum *ματρὶ πὰρ Μιλίαν.*

11. Μαντεῖον per metri quidem legem recte se habet, quum prima antispasti anceps sit. Sed longa tamen auribus molestissima est. Vera lectio est *μαντίων.*

22. Tollenda post *βαλὼν* interpunctio. Recte enim scholiastes, *ἔμνασεν ἑστίαν νικῶν*, i. e. *τῶν νικῶν*, jungit : qua sola ratione locus intelligi potest. Scribendum autem *νικᾶν*. Deinde *τρίτον* quoque, quod etiam scholia habent, verum. Τρίτος enim interpreti debetur, qui eo significare volebat, non ipsum Thrasydæum ter victorem fuisse, sed tertium gentis suæ.

36. Scribe *ἔκνισεν.*

38. Non dubium, quin recte Heynius, *λέχεϊ δαμαζομέναν.*

39. *ἔννυχοι* non debebat a Schmidio mutari.

46. Verba *ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει*, non possunt intelligi de obtrectatione hominum ignobilium. Nam non modo talis sententia inutilis ac superflua foret, quoniam v. 44. jam dixerat *κακολόγοι δὲ πολῖται*, sed manifesto etiam verba illa opposita sunt præcedentibus, *ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον.* Itaque hæc mens est poetæ, ex plebe homines si feroces sint et improbi, scelera eorum facilius latere atque ignorari, quam nobilium. Βρέμειν, ferocem esse, occurrit etiam in *εἰρεσιώνῃ* Homerica.

55. Dele *γέ*. Bonam lectionem ex codice MS. recepit Boeckhius, *ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει.*

59. Vide de dial. Pind. p. 23. et ad Nem. vii. 103.

63. sqq. Mens poetæ non potest obscura esse. Laudandum dicit eum, a quo mercedem pro laudibus pactus sis. Neque eam rem turpem visam Pindaro, ex Isthm. ii. clare intelligitur, si quis Theronis laudes Ol. ii. et alia huc trahi nolit. vid. scholia ad Nem. v. 1. et ad Isthm. ii. Cæterum verba et interpunctio hujus loci emendatione indigent. Primum inter aliorum omnium conjecturas optima est, quam Mingarellus protulit,

εἰ

μισθῷ γε συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον.

Deinde *χρὴ* v. 66. manifesto ab interpretibus illatum. Itaque merito omisit Beckius, qui quidem quam metri regulam sequutus sit, quum *ἄλλ' ἄλλοτε* scriberet, non video. Ego quidem sic scribendum puto :

Μοῖσα, τὸ δὲ τεὸν, εἰ μι-
σθῷ γε συνέθευ παρέχειν
φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλ-
λᾳ ταρασσέμεν
ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ,
τό γέ νυν, ἢ Θρασυδαίῳ.

Ταράσσειν est *movere, excitare.* Euripides fragm. Antiopæ vi.

ἐγὼ μὲν οὖν ᾄδοιμι καὶ λέγοιμί τι
σοφὸν, ταράσσων μηδὲν ὧν πόλις νοσεῖ.

Est autem, ut solitum in hoc genere loquendi, activi infinitivus pro passivo positus. Sensus est: tuum est, Musa, (si quidem mercede pacta es) præbere vocem auratam alibi aliter excitandam vel patri victori Pythico nunc quidem, vel Thrasydæo.

67. Languent hæc sic nude dicta, πατρὶ Πυθιονίκῳ, quia quare pater celebrandus sit, nulla redditur ratio præter filii victoriam. Scribendum dativo casu Πυθονίκῳ. Vide v. 22.

71. Repone ἴσχον. Ita etiam Beckius.

73. Legendum puto γυμνὸν, quum propter auctoritatis vetustatem, tum propter Isthm. i. 31. Neque enim opus, ut ὁπλιτόδρομοι opponantur.

78. Recte liber Bodl. ἂν πόλιν, sive potius ἂμ πόλιν scribere placeat. Non enim præter necessitatem solvendus choriambus.

83. Plura displicent in hoc loco. Vocabulum ἄτᾳ ad sensum, quidquid tentetur, valde incommodum est. Quam Boeckhius scholiasta duce sibi visus est in his verbis invenire sententiam, ea non video quomodo cum reliquis poetæ dictis conciliari possit. Præterea neque ἀμύνοντ' ἄτᾳ· εἰ legi potest, verbo male distracto, turpique admisso hiatu; neque ἀμύνονται ἄτᾳ· εἰ, conjunctis postremis vocibus per crasin, probandum videtur, si quidem ea crasis interpunctione interposita maxime invenusta est. Tum vero in his quoque est, quod quis hæreat, ἄκρον ἑλών. Ita enim hoc dictum est, ut de summis opibus potius, quam de mediocri sorte dici videatur. Hæc omnia facillima emendatione removeris, si reposueris:

ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ' ἀμεύονται·
τᾶν εἴ τις ἄκρον ἑλὼν,
ἀσυχᾷ τε νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
ἀπέφυγεν, μέλανα δ' ἂν ἐσχατιὰν
καλλίονα θάνατον σχέ-
θεν γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
εὐώνυμον κτεάνων κρατί-
σταν χάριν πορών.

Communibus, inquit, virtutibus operam do, quo avertuntur invidi: quarum si quis fastigium adeptus, modesteque eo usus, gravem effugit insolentiam, is vero pulcriorem denique atram consequitur mortem, dulci generi laudis gratiam, præstantissimum bonorum, relinquens. Quum aliquot libri pro ἴσχεν habeant ἐν, Ven. B. autem ἴσχεν ἐν, facillimum videbatur σχέθεν scribere. Non pugnaverim tamen pro hac scriptura, quum in cæteris strophis longa syllaba eo loco sit, scholiastæ autem participium habuisse videantur.

95. τὸ μὲν παρ' ἆμαρ conjungenda sine interpunctione.

PYTH. XII.

STROPHÆ:

- -' υ υ - υ υ - -
-' υ υ - υ υ -
-' υ υ - υ υ - -
-' υ υ - υ υ -
- -' υ υ - υ υ - -
-' υ -' - -' υ ⏓
-' υ υ - υ υ - -
-' υ υ - υ υ -
- -' υ υ - υ υ - -
-' υ -' - -' υ ⏓
- -' υ υ - υ υ -
-' υ -' - -' υ ⏓
υ
-' υ υ - υ υ - - -' υ ⏓
-' υ -' - -' υ -' - -' υ -' -

V. 3. seq. Verba ἅτ' ὄχθαις ἔπι μαλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος ἐΰδματον κολώναν, ὦ ἄνα, de Proserpina videntur intelligenda esse.

6. Disputavere nuper de hoc loco Ilgenius ad Homericos hymnos p. 517. et Eichstædtius in specimine quæstionum philologicarum p. 21. seqq. e quibus assentior Eichstædtio, ἄνα pro ἄνασσα dictum putanti, et tres primos versus carminis de urbe Agrigento, reliquos de nympha intelligenti. Etenim ἅ τε nolim hic pro *quæ* accipi, sed pro *et quæ*. Quo omnis loci difficultas tollitur. Quamquam Pindarus interdum nomina urbium ita adhibet, ut simul et urbes, et eos, a quibus illæ nomina sua ducunt, intelligere videatur, ut Pyth. ix. 5. Theocriti locus, xviii. 26. in quo Eichstædtius pro πότνια νὺξ reponi voluit πότνι' ἄναξ, a multis frustra tentatus est. Mea sententia plane ibi ab emendatione abstinendum. Neque enim dubitandum puto, quin ante v. 27. exciderit versus: quem si forte olim integrior codex in lucem dederit, intelligetur, quantum operæ et olei perdiderint, qui sana sanare laborarunt.

21. Vetus hic, sed manifestum vitium est, quum Σέριφος mediam longam habeat, neque versus ita disponi possint, ut ea syllaba in principium aut finem incidat. Scribendum puto:

εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ,
ταῖσί τε μοῖραν ἄγων,

i. e. Gorgonibus. Nec mirum videri debet, quod Gorgonas non ante sed post Seriphum commemorat, quum illis tamen ante pernicies afferenda esset, quam Seriphios Perseus posset in lapides transformare. At enim hæc ad consilium Persei spectant, qui quum Seriphiis perniciem meditaretur, postea profectus ad Gorgonas est, ut Medusæ inde caput auferret. Confirmant emendationem nostram, quæ sequuntur. Λαοῖσι in unam syllabam contrahi, quod Boeckhio placet, haud facile credam. De his qui sermonem esse putant, scribere poterunt τοῖσί τε.

24. Vide ad Orph. p. 722.

39. seq. Sensus horum versuum hic est: tibiam inventam quidem esse a Minerva, sed esse hominibus, non diis inventam. Abjecit enim Minerva tibiam, ubi eam non sine oris deformitate inflari sensit. Vid. Athen. xiv. p. 616. seq. Multis eam rem disputavit Böttigerus in Wielandii Museo Attico, vol. i. part. 2. In iis, quæ sequuntur, male εὐκλεᾶ refertur ad νόμον. Non enim εὐκλεᾶ νόμον, sed νόμον appellavit. Quare sic interpungendum, ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον, εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων.

NEM. I.

STROPHÆ:

⏑
- -′ ⏑ -′ - -′ ⏑ ⏓
- -′ ⏑ -′ - -′ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ ⏓
-′ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ ⏓
- -′ ⏑ -′ - -′ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ -
-′ ⏑ -′ - -′ ⏑ ⏓
-′ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -
-′ ⏑ -′ - -′ ⏑ ⏓
-′ ⏑ -′ - -′ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ -
-′ ⏑ -′ - -′ ⏑ -′ -
-′ ⏑ -′ - -′ ⏑ -

EPODI:

⏑́ ⏑ ⏑ -′ - -′ ⏑ -′ -
⏑
-′ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - | -′ ⏑ ⏓
-′ ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - ⏑ ⏑ - -
-′ ⏑ -′ - -′ ⏑ ⏓

-′ υ -′ - -′ υ υ - υ υ - υ υ - -
-′ υ -′ - -′ υ ⏓
- -′ υ - -′ υ υ -
-′ υ -′ - -′ υ -

V. 11. Facillima est correctio Mingarelli, ἐκ θεῶν, quam ille e scholiis hausit. At magnopere vereor, ne præpositionem ipse scholiastes interpretationis caussa adjecerit, quum ἀρχαὶ θεῶν, licet exquisitius dictæ, intelligi tamen perbene possint. Ἀρχαὶ θεῶν sunt cœpta a diis, ut ἀρχαὶ ἀνθρώπων Pyth. x. 16. ἀρχὴ Ἀλεξάνδρου Iliad. iii. 100. Eæque hic ad ἔργματα, non ad μέλος spectant. Βέβληνται autem dixit similitudine a fundamentis ædium ducta, quo apud Græcos vocabulum ἀρχὴ refertur. Igitur, orsa deorum, inquit, tamquam fundamenta, jacta sunt, cum ipsius Chromii præclaris conjuncta virtutibus; id est, deos fortunæ suæ auctores habet, neque ipse sibi studio et contentione virium defuit.

16. Ἔγειρε metro repugnat, ubicumque collocetur. Neque illud scholiastes habuit, qui ita scribit: ἔκπεμπε τοίνυν, ὦ Μοῦσα, καὶ σπεῖρε λαμπρότητά τινα τῇ νήσῳ τῇ Σικελίᾳ. Qui si scripsisset, σπεῖρε καὶ ἔκπεμπε, non posset dubitari, quin σπεῖρε a Pindaro profectum esset. Tamen ut ne sic quidem aliud olim quam σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ lectum arbitrer, tum id me movet, quod hoc σπεῖρε ejusmodi est, quod non ad aliud vocabulum illustrandum adhiberi, sed ipsum explicari a scholiasta debuisse videatur; tum quod scholiastes etiam alibi Pindaricum vocabulum addito καὶ post explicationem suam ponit, ut ad illa Nem. ix. 7. γλυκὺν ὕμνον πράσσετε, ubi sic scribit: διανύσατε καὶ πράσσετε τοὺς ἡδυτάτους διὰ λόγων ὕμνους. Itaque recte Beckius σπεῖρε recepit.

35. Recte se habent hæc sic: λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλούς, ὕδωρ καπνῷ φέρειν ἀντίον. Nactus est, inquit, Chromius hospitii liberalitate viros probos, quibus adversus invidos, ut aqua adversus ignem, uti possit.

39. Hæc ita interpungenda:

πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος,
βουλαῖσι δὲ φρήν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
συγγενὲς οἷς ἕπεται.

Robur facto, mens consilio sese prodit, si cui a natura datum, ut futura prævideat.

53. Scholiastes ὥ τε v. 57. habuit, idemque v. 53. ἐπεὶ ignorat. Inde Beckius edidit, τόνδ', ὅπως σπλάγχνων ὕπο ματέρος et v. 57. ὥς τ' οὐ λαθών, ut cæteri, quod non intelligo. Non ausim mutare ἐπεὶ, etsi id non videtur habuisse scholiastes, qui mox ὥς τε agnoscit. Si genuinum est ὥς τε, sane non video, quid melius sit, quam ἐπεὶ in ἄρα mutari. Sed quoniam hæc mutatio omni foret verisimilitudinis commendatione destituta, præstabit, opinor, aliam inire viam. Recte se haberet locus, si ὡς οὐ λαθὼν legeretur, ita ut hæc particula post plura verba repeti putetur. Verum ad aliam suspicionem ducit codex Augustanus, qui Boeckhio littera E notatur, si huic libro aliquid auctoritatis tribuendum est. In eo quum scriptum sit, ὥς του τ' ου, conjicias, deleto ὥς τ' scribendum esse οὔτοι λαθών, quæ ad sensum optima foret et elegantissima lectio.

59. Recte Boeckhius, ἀλλὰ θεῶν βασιλέα.

71. Δέος ex adnotatione ortum. Legendum βέλος, quod etiam scholiastes habuit, per κακὸν explicans.

74. Matthiæ in obss. crit. καί γ' ἄρ' αὐτὰ πόσσιν (maritum) ἄπειπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ἰδῶσ' ἀμύνεν (pro ἀμύνειν) ὕβριν κνωδάλων. Non opus. Sed scribendum ὅμως. Etenim ipsa Alcmena, inquit, territa est: tamen illa opem pueris tulit.

78. Bene est, si in aliquo libro Oxonienses mutatum hic verborum ordinem invenerunt. Admodum enim invitus hiatum Pindarus in diphthongis admittit. Quare hic eum scripsisse arbitror:

ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ-
κέοις ἀθρόοι σὺν ὅπλοις ἔδραμον.

97. seqq. Locus hic plane barbarus est, nisi emendatione adjuvetur. Qui de illis, quos Hercules interfecit, agi hic censent, iis triplex corrigendi via patet, ut aut τινὶ στείχοντι, aut τῷ cum Pauwio et Mingarello, i. e. ᾧ, scribant, aut denique, quod Beckius fecit, τῷ ἐχθροτάτῳ μόρῳ legant. Equidem omnino τῷ ut a Pindaro profectum putem adduci non possum, quum propterea, quod ejusmodi diphthongorum correptiones in ultima dactyli syllaba, quæ clarius, quam media, exauditur, nonnihil offensionis habent, præsertim in verbo monosyllabo; tum propter illud vitium, quod his correctionibus omnibus commune est. Verissime enim Heynius observavit, ἐχθρότατον μόρον languere. Nam cur tandem acerbius sit, ab Hercule, quam a quovis alio, interfici? aut quale illud tam dirum supplicii genus fuit, quo Hercules magis, quam alii viri fortes, metuendus esset? aut qui denique sunt isti, in quos crudelius, quam in tot alios, sævierit? At enim Antæus et Busiris, quos scholiastes intelligit, non fuere profecto inter eos, qui præ aliis miserabili exitu uterentur. Neque vero Gigantes, si quis forte hos intelligendos putet. Quæ quum ita sint, ego, majore interpunctione post αἰδροδίκας constituta, locum levissima, immo pene nulla mutatione facta ita restituendum arbitror:

καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέν ἰν δώσειν μόρον.

*Ἰν, pro οἱ, de qua forma dixi ad Pyth. iv. 63. In scholiis certe occurrunt hæc, quæ emendationem nostram confirment: εἰπεῖν (scribe εἶπεν) αὐτῷ καὶ τοῦτο ὁ μαντευόμενος Τειρεσίας. Loquitur autem Pindarus non de iis, quos Hercules occiderit, verum de Nesso, qui ipsi Herculi fraudulenta malitia crudelissimum mortis genus paraverit. Ita nihil usquam in toto loco barbarum, contortum, languidum; omnia clara, perspicua, nervosa. Cæterum δώσειν μόρον, ut Iliad. ix. 571. παιδὶ δόμεν θάνατον. Nec denique καὶ γὰρ, quod sequitur, in offensu est. Hoc enim non ad proxime præcedentia, sed ad summam vaticinii spectat. Exposuisse Tiresiam narrat fata Herculis, quæ ille interfecturus monstra esset, et a quo ipsi mors immineret. Jam rerum ab Herculu gestarum aliquod exemplum allaturus, etenim, inquit, Gigantes ille superabit; nec mortis mentionem factam oblitus, inter deos eum receptum iri prædicit.

106. Σχερῷ exquisitius est, quam ut non ab ipso Pindaro profectum sit. Nec σχεῖν hic requirebatur, sed ἕξειν. Quare scribendum puto:

ἔνεπεν, αὐτὸν μὰν ἐν εἰρά-
  νᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ
ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ποι-
  νὰν λαχόντ' ἐξαίρετον
ὀλβίοις ἐν δώμασι, δεξάμενον θαλερὰν Ἥ-
  βαν ἄκοιτιν, καὶ γάμον
δαίσαντα, πὰρ Διὶ Κρονίδᾳ
σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

Transpositione nihil opus, si quidem luculentum hic asynarteti exemplum habemus.

NEM. II.

⏑ –́ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏒
–́ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏒
  –́ ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
  –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑́ –
  –́ ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏑

V. 11. scribe δέδωκεν.

22. Matthiæ præter necessitatem ἐγεύσατ' pro ἄκουσεν, in obss. crit.

38. Lego: τὸν ω πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ, σὺν εὐκλέϊ νόστῳ. Nam quo magis consuetum est iota subscriptum in libris veteribus omitti, eo major Aldi est et scholiastæ auctoritas. Κωμάζειν τινὶ etiam alibi dicit, ut Pyth. ix. 157. Isthm. vii. 27.

NEM. III.

STROPHÆ:

– –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑́ ⏑ ⏑ ⏓
⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ –
  –́ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
  –́ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ –
– –́ ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ –
⏑ –́ ⏑ – ⏒ –́ ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ – ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – –́ ⏑ ⏓
⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

EPODI:

-́ υ υ - υ -́ υ υ - ῡ -́ υ - -
ύ υ υ υ - υ - υ υ υ υ -́ υ υ -
υ -́ υ - -́ υ -
-́ υ -́ υ υ - -́ υ - υ υ - -
-́ υ υ - υ - υ -́ υ υ -
-́ υ -́ υ υ - -́ υ υ υ υ ≚
υ υ -́ υ υ - υ -
υ υ -́ υ υ - υ - -́ υ -

V. 11. Scribe *ἀθλονικία*, quod etiam scholiastes habuit. Prosaicum foret *πρᾶγος* intelligere.

16. Vide de. dial. Pind. p. 12.

17. *θύγατερ*, vel puella, ut apud Sophoclem Œd. R. 1102. ubi v. Brunck. vel filia, Jovis nempe. Cæterum non intelligo, quid sibi velint hæc verba Valckenarii ad Euripidis Hippolytum 1162. *in Nem. iii. 17. κρέοντι a Scaligero in libri margine egregie mutatur in Κρέοντί.*

18. Male Matthiæ in obss. crit. *ἐγὼ δὲ κώμων τέ μιν ὀάροις.*

20. Recte et hic *ἕξει* se habet, et v. 25. *τεάν*. Ἕξει scilicet Jupiter, quem a Choro celebrari vult. Ei hunc hymnum ferre se dicit, dulcem acceptumque laborem, decus atque ornamentum Æginæ. Neque enim *χώρας ἄγαλμα* Ægina esse potest, sed ita hymnum vocat. Rem declarat v. 116. ubi hymnus dicitur *ἐπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων.* *Τεὰν κατ' αἶσαν* autem ad Musam referri debere, quod etiam scholiastæ in mentem venit, docet v. 145. Male Matthiæ in obss. crit. *θείαν* legi vult e corrupto loco Apollonii Rhodii i. 8.

30. Recte Beckius recepit lectionem libri Bodleiani, *ἐν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ.* Nam ad composita *πέδον*, non *πεδίον*, adhibetur. Γὲ, quod hic aptissime positum est, metri caussa omissum fuit, alibi propter eamdem rationem temere intrudi solitum.

35. Vulgaris error *πρόσω*. Scribe *προτέρω*. Scholia *περαιτέρω* explicant.

38. Scribe *ἔθηκε.*

43. Oratio abrupta et membrorum vinculis destituta narrationem, nisi in magna commotione animi, non decet. Distingue sic: *διά τ' αὖτ' ἐρεύνασε τεναγέων ῥοὰς, ὅπα πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος, καὶ γᾶν φράδισσε.* Et vero, inquit, pervestigavit mare, ubi ad eam, quæ quidem, posset accedi, itineris metam pervenisset, et terras terminavit. Vide de dial. Pind. p. 21.

57. Matthiæ in obss. crit. *χαμὼν*, male.

58. *Καὶ, etiam*, quia majore cum vi pronunciandum, hic in arsi producitur. Cæterum scribe *εἷλε.*

60. Matthiæ in obss. crit. legit *ἀγκόνησι.*

64. Metrum, sicut a nobis constitutum est, veram esse ostendit lectionem Aldinam, *χαλκότοξον.*

77. Legendum:

παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα, χερσὶ θαμινὰ
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων, ἴσα τ' ἀνέμοις
μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-
γροτέροις ἔπρασσεν φόνον.

Beckius, alia distinctione usus, ἶσά τ' ἀνέμοις edidit. Eodem modo ἀτέκμαρτον Olymp. vii. 83. a Schmidio recte in ἀτέκμαρτα mutatum, ac nos in Æschyli Choeph. 957. ἄξια pro ἄξιον reposuimus. Scholiastes ad hunc versum non legit ἶσος ἀνέμοις, sed rem, non verba, explicans, hoc adhibuit.

82. Quid sint ferarum σώματα ἀσθμαίνοντα, non intelligo. Neque enim Achilles persequendo, ut nunc regia principum crudelitas, feras enecabat, sed jaculo. Itaque recte Schmidius, σώματι ἀσθμαίνοντι, quod etiam scholiastes habuit.

94. Legendum videtur, καὶ ἔπειτεν Ἀσκληπιόν. Vide de dial. Pind p. 21.

95. Scribe δίδαξι.

102. Prima in ῥιπαῖσι recte producitur.

106. Interpunge: καὶ ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως, et quæ sequuntur. Ut eam, inquit, animo infigeret sententiam, ne Memnon rediret. Nam ut taceam, ἐπιμίξαις nudum poni non posse, recte quidem Nem. vii. 83. dicitur ἔπαξε διὰ φρενῶν ξίφος, sed de manibus idem immane et fœdum foret.

114. Omnino melius edd. vett. Ζεῦ ad sequentia referunt, atque ita etiam Beckius.

126. Δὲ etsi metro nihil nocet, delendum tamen videtur, tum quod in antitheticis omnibus brevis syllaba est, tum quod orationem languidiorem reddit.

128. Scribe:

τρίτον
ἐν παλαιτέροισι μέρος· ἕκαστον οἷον ἔχομεν
βρότεον ἔθνος· ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς
ὁ θνατὸς αἰών, φρονεῖν
δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον.

Suum, inquit, cuique ætati munus est: quorum singula seorsim, aliud alio tempore, possident homines: verum quartam etiam virtutem vita mortalium affert, ut quis sapiat in loco. Hoc enim vult, præter eas virtutes, quæ cujusque ætatis propriæ sint, aliam esse, non adstrictam uni tantum ætati. Recte igitur ὁ θνατὸς αἰών, quod etiam scholiastes habuit, et nunc Beckius recepit.

135. Si ἔερσα idem est, quod μεμιγμένον μέλι γάλακτι, non solum oratio frigidissima est, sed res quoque ipsa sibi repugnat. Nam idem etiam est πόμα. Quare κιρναμέναν ἔερσαν de admixta spuma, quæ potionem ambit, intelligo. Ac spuma bene mixtum esse potum indicat. Debet autem sic interpungi:

ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι, (κιρναμένον δ' ἔερσ' ἀμφέπει)
πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν.

NEM. IV.

⏒ –´ ⏒ –´ ⏑ ⏑ –
⏑ –´ – ⏑ ⏑ –
⏒ –´ ⏒ –´ ⏑ ⏑ ⏓
⏒ –´ ⏑ –´ ⏑ ⏑ – –
⏒ –´ ⏑ –´ ⏑ ⏑ ⏓
–´ ⏑ –´ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏑ –´ ⏑ ⏑ – –
–´ ⏒ –´ ⏑ –´ ⏑ ⏑ –
⏒ –´ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
–´ ⏒ –´ ⏒ –´ ⏑ ⏑ –
⏑ –´ ⏑ ⏑ – ⏒
⏑́ ⏑ ⏑ –´ ⏑ ⏑ – ⏑ –
⏒ –´ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑

V. 4. Scribe *θύγατρες.*

7. Recte Beckius ex Plutarcho *τέγγει* reposuit. V. 8. autem *τόσσον* non sollicitandum, quo vitatur hiatus, qui propter spiritum asperum molestissimus foret. Callim. hymn. Apoll. 94.

οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα, τόσσα Κυρήνῃ,

ubi vid. Intpp. Ita etiam in hymno Deli 246. *τόσσα* pro *ὅσσα.*

17. *ὕμνου προκώμιον* videtur exordium carminis dici.

40. Scribe: *ξὺν ᾧ ποτε Τρωΐαν.* Porro conjiciebam, *ὁ κρατερὸς Τελαμὼν,* ut Ol. xiii. 118. *ὁ καρτερὸς Βελλεροφόντας*, et Nem. vii. 38. *ὁ καρτερὸς Αἴας.* Sed melius forsitan est, quod Boeckhius edidit, *κραταιός.*

88. Recte judicavit Beckius, *λατρείαν* relinqui posse. Syllaba ibi communis.

94. *τέχναις χωσάμενος* male Matthiæ in Obss. cr.

95. Scribe *τᾷ δαιδάλῳ δὲ μαχαίρᾳ,* et mox *φύτευέ οἱ.* Neque enim *φιτεύειν,* sed *φιτύειν* dicitur. v. Brunck. ad Apollon. iv. 807.

101. Scribe *θρασυμαχάνων.*

122. *Νεμέᾳ* disyllabum, ut *Πυθέᾳ* Isthm. vi. 85. Nam iambica anacrusis numquam apud Pindarum duas syllabas habet: v. supra parte i. cap. 9.

126. Vetus vitium insidet. Beckii *πάτραν σφιν* inconcinnam reddit orationem. Scribe, *πάτραν ἵν' ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, τὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς πρόπολον ἔμμεναι.* Ubi, inquit, tuam gentem victoriis nobilitatam accipimus. *Πάτρα* enim Pindaro sæpius gentem significat, ut Pyth. vii. 5. Recte, ut puto, Boeckhius *ἵνα* ad *οἴκαδε* refert: sed male interpretatur *πρόπολον ἀοιδαῖς.* Nam ministrum esse carminibus nihil est aliud, quam materiam carminibus præbere vincendo.

133. Male Boeckhius dedit *ὁ χρυσὸς δ'.* Verba *ὁ χρυσὸς ἕδειξεν* usque ad *φῶτα* apodosis sunt horum, *εἰ κελεύεις —.* Quæ periodus plane similis est illi in Olymp. i. *εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν,* et quæ sequuntur. Tota autem quia comparationi inseruit, additum est sine copula alterum membrum, plane ut in fine Ol. ii. *ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν· ἐκεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;*

146. Extrema hujus carminis jam antiquitus fœde corrupta fuere. Beckii *τὰ δ' αὐτὸς ἄν τι τύχῃ* non intelligo. Tota stropha, nisi fallor, ita corrigenda est:

τὸν Εὐφάνης ἐθέλων

γεραιὸς προπάτωρ
σὸς ἄεισέν ποτε, παῖ,
ἄλλοισι δ' ἄλικες ἄλλοι.
τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ,
ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξ-
  οχώτατα φάσθαι.
οἷον αἰνέων κε Μελη-
  σίαν ἔριδα στρέφοι,
ῥήματα πλέκων, ἀπάλαι-
  στος ἐν λόγῳ ἕλκειν,
μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσθλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

Illum, inquit, olim avus tuus cecinit. Alii enim aliis æquales sunt, et, quæ quis ipse viderit, ea se optime dicturum putat. Quantam ille moveret invidiam, si Melesiam carmine laudaret, invictus dicendo, mitis ille quidem erga bonos, sed asper malignis adversarius. Ἴδῃ v. 48. scholiastes jam legisse videtur, ita scribens: ἕκαστος γὰρ, φησὶν, οἴεται ταῦτα ὑπάρχειν ἐξοχώτατα, ἅπερ αὐτὸς εἶδε. Τύχῃ e scholio natum, τύχῃ ἰδὼν, vel θεασάμενος: ut fortasse vera lectio sit ἰδών. Cæterum qui veterum ἔριδας legebant, vereor ne σρέφοι scripserint.

NEM. V.

STROPHÆ:

– –́ υ –́ ῡ –́ υ –
  –́ υ –́   –́ υ –́ –
  –́ υ υ – υ υ – – –́ υ –̆
–́ υ υ – υ υ – –
  –́ υ υ – υ υ – υ –́ υ –́ –
–́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ –̆
– –́ υ –́ – –́ υ –́ – –́ υ –̆
– –́ υ –́ – –́ υ υ – υ υ –̆
– –́ υ –́ – –́ υ –́ –
  –́ υ –́ – –́ υ –́ –

EPODI:

υ –́ υ υ – υ υ – –
  –́ υ –́ – –́ υ –́ –̆
–́ υ υ – υ υ – –́ υ –́ –
  –́ υ –́ – –́ υ –

- -ʹ υ υ - υ υ - -
υ
-ʹ υ -ʹ - -ʹ υ -
- -ʹ υ -ʹ - -ʹ υ υ -
-ʹ υ υ - υ υ - ῡ
-ʹ υ -ʹ - -ʹ υ υ - υ υ - - -ʹ υ -
-ʹ υ -ʹ - -ʹ υ υ - υ υ - υ υ - - -ʹ υ -ʹ -

V. 9. Vide de dial. Pind. p. 12.

10. Quid tandem hæc sententia a cæteris tam putide disjuncta est? Scribe γένυι, quo spectat scholiastæ τῇ γενειάδι. Sed præterea legendum φαίνων, minore interpunctione post στέφανον posita. Nec quidquam certius.

18. Recte puto Schmidium conjecisse, θέσσαντο, πὰρ βωμὸν πατρὸς θ' Ἑλλανίου στάντες, πίτναντ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾶ. Id et sensui convenit, et metro, de quo v. diss. de metris Pindari cap. xvi. Neque est, quare quis de medio πίτναντο sollicitus sit.

21. Scribendum videtur Ἐνδᾷδος, ἀρίγνωτες υἱοί. Vide de metris Pindari cap. xvi.

25. Vide diss. de mens. rhythm. p. 7.

33. Necessario legendum ἀνθρώπῳ. Scholiastes ita: ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὸ νοῆσαι ὅ τι δεῖ κατὰ καιρὸν σιωπῆσαι, σοφώτατόν ἐστι πρᾶγμα. Unde eum ἐν καιρῷ legisse conjicio.

34. Scribe χειρῶν, ut in scholiis est. Nam ubi metrum utramque formam admittit, præferenda usitatior.

37. Δὲ, quod in libris est ante αὐτόθεν, incommodum est. Scholiastes, qui ita scribit, ἤδη τίς μοι ὑποσκαπτέτω πήδημα τῶν μεγάλων σημείων, per ἤδη videtur αὐτόθεν explicuisse. Itaque delendum puto δ' illud. Nam qui μακρά μοι δὴ αὐτόθεν reponi vult, demonstret oportet, potuisse sic loqui Pindarum, nec debuisse μακρὰ δή μοι αὐτόθεν.

38. Recte videntur ἐλαφρὸν corrigere.

41. Scribe ἄειδ' ἐν Παλίῳ.

58. Vide diss. de dial. Pind. p. 7.

70. Μὲν hic nullam vim habet. Recte Beckius μὶν, ut Iliad. xiii. 315.

οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι, καὶ ἐσσυμένον, πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην.

et Odyss. xi. 569.

οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα.

75. Habet aliquam probabilitatem Mingarelli conjectura, τὺ δ' Αἰγίναθεν, ω Εὐθύμενες: in qua tamen ῶ offendit, quod et rarius apud Pindarum invenitur in hominum compellationibus, ut Isthm. vi. 76. ὦ Τελαμῶν, neque a Græcis tam lubenter, quam ab Romanis, corripitur. Ac ne locus quidem, in quo illud hic corriperetur, is est, in quo eleganter corripiuntur monosyllaba. Itaque nihil intercedam, quin cum Schmidio θεοῦ Νίκας scribatur.

78. Multa hic mutavit Beckius; at recte omnia se habent vulgo: ἤτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα. Lætatur, inquit, avunculus tuus, Pythea, cognatum sibi genus nunc eodem pervenisse. μεταΐξαντα pro μεταΐξαν. Nem. vi. 54. παλαίφατος γενεὰ, ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια. Notum vulgo,

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων.

Nec v. 84. κρατεῖ mutandum puto, cum quo etiam ἄραρε congruit. Superat, inquit, et eminet inter æquales cognatio Euthymenis.

86. Media brevis in μάρναται metro nihil officit.

98. Ἄνθεα et metro repugnat, et orationem reddit languidissimam, si στεφανώματα per appositionem dictum est. Natum hoc e scholiis, in quibus omnia solvi et diduci solent. Pindarus scripsit: ἀνθέων ποιᾶντα φέρειν στεφανώματα.

NEM. VI.

STROPHÆ:

ύυ
υ -' - -' υ -' υ υ - υ - — υ -
-' υ -' υ υ - υ -
-' ῡ -' υ - υ υ -
ύ υ υ -' υ υ - υ υ υ -' υ υ - υ υ - υ υ -
υ υ -' υ υ - υ υ -' υ υ υ - ῡ
-' υ -' υ υ - -' υ υ - υ υ -
-' υ υ - υ υ - ῡ
-' υ υ -' υ υ υ - ῡ
-' υ υ υ ⏒
-' υ υ υ - υ υ - υ - υ -

EPODI:

-' υ υ - -' υ υ - υ υ -' υ υ υ -
-' υ υ υ υ υ - υ -
- -' υ υ - υ υ - υ υ - -' υ υ -
-' υ υ - υ υ - υ ⏒
- -' υ υ - -' υ υ - υ υ -
—
υ υ -' υ ⏒
υ -' υ -' -
ύυ
— - -' υ υ - υ ⏒
- -' υ υ - υ υ - υ υ -

V. 6. Scribe αἰέν. Vide de dial. Pind. p. 8.

12. Ultimi duo stropharum versus multum negotii metricis crearunt. Videntur eos jam veteres grammatici, depravatis lectionibus adducti, non uno modo refinxisse. Satis tamen verisimile erit quum singulos versus, tum omnem stropham considerantibus, priorem pæonica ordine finiri, posteriorem a pæone ad dactylum et trochæos delabi. Et hic quidem scribendum puto:

καίπερ ἐφαμερίαν

οὐκ εἰδότες, οὐδὲ μετὰ νύκτας
ἄμμε πότμος, οὐδ'
ἄντιν' ἄῤ ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

Ita legit is scholiastes, cujus hæc verba habemus: *καίτοι μὴ γινώσκοντες μήτε τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν, μήτε τὰ διὰ νυκτὸς ἐσόμενα, μήτε ὅστις ἡμᾶς μόρος κατακέκρικε σκοπόν τινα καὶ στάθμην λαβεῖν.*

15. Sublata interpunctione post *ἰδεῖν* continuanda oratio usque ad *ἔμαρψαν.* Hoc dicit: non debent homines diis comparari, quippe obnoxium ubivis fato genus. Etiam Alcimidas cognatos suos ad agrorum exemplum spectandos exhibet, qui sicut alternis quiescunt, ita illi tantum abest ut deorum instar eumdem corporum atque animorum vigorem semper conservaverint, ut potius, simulatque alicui ex iis certaminum honorem dedisset fortuna, eum continuo alteri denegarit, quo clarior deinde evaderet is, qui ab illo proximus esset.

18. Scribe *ἀνδράσιν.*

25. Bonam lectionem servavit cod. Med. B. *νῦν τε πέφανται.* Participio junctum verbum per copulam: v. ad Viger. p. 772. Sed scribe:

νῦν τε πέφαται
οὐκ ἄμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας.

Πέφαται, i. e. *εἴρηται,* a grammaticis certe commemoratum est.

36. Legendum videtur Ἁγησιμάχῳ, ut prima producta sit, quod etsi non necesse est, suadent tamen antithetici.

45. Egregie Heynius: *ἔλπομαι μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν, ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱείς.* Vide diss. de dial. Pind. p. 8. Inde quæ sequuntur, partim e Schmidii correctione ita scribenda:

εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον, ἄγε Μοῖσα,
οὖρον ἐπέων
εὐκλέα· παροιχομένων γὰρ ἀνέρων.

51. Vide diss. de dial. Pind. p. 11.

62. Valde turbata videtur scriptura, sive librariorum culpa, sive correctionibus grammaticorum. Crediderim tale quid dedisse poetam:

ἀπὸ ταύτας
αἵματι πάτρας
χρυσοπλοκάμου ποτὲ Καλλίας ἁδὼν
ἔρνεσι Λάτους.

73. Recte, puto, Schmidius, *ἔρεφ' ἀσκίοις.* Utitur quidem in eadem re aoristo Ol. xiii. 45. sed *ἔρεφεν* eodem modo, ut Ol. i. 110. hic significabit, *gerebat coronam.*

82. Vera videtur Aldinæ scriptura *τηλόθεν γ'.*

86. Scribe:

νεῖκος Ἀχιλεὺς
ἔμπεσε χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων.

89. Malui Creticos numeros hic constituere, quam pæonicos, ut in diss. de mens. rhythm. p. 9.

91. ταύταν non debebat expelli. Basis enim est.

98. Hæc facile ita emendari possunt:

ἑκόντι δ' ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος
ἄγγελος ἔβαν,
πέμπτον ἐπὶ εἴκοσι τοῦτο γαρύων,

et quæ sequuntur.

103. Omnino verum, quod Schmidius reposuit, Ἀλκιμίδα ὅ γ' ἐπάρκεσε κλειτὰ γενεά. ὃ pro τὸ, v. ad Ol. i. 91.

106. Merito Heynius hic scholiastæ non multum fidei habet: in quo etiam id mirum, quod Timidæ loco Polytimidam inter propinquos Alcimidæ refert. Cæterum quod viri docti conjecerunt, δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει, παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε, Τιμίδα, non video quomodo sustentari possit, si non etiam ad παῖ addatur σέ τε. Quare veram censeo librorum quorumdam lectionem, παῖδ' ἔτ' ἐνόσφισε Τιμίδαν: quæ et cum illis, Ἀλκιμίδα ὅ γ' ἐπάρκεσε κλειτὰ γενεά, bene congruit, (nam de universa gente loquitur, e qua iniqua sorte usus Timidas victoria frustratus sit,) neque illud incommodi habet, quod Alcimidæ, qui laudandus erat, amissam victoriam tangat.

NEM. VII.

STROPHÆ:

υ -' -' υ υ - υ - -' υ - υ -
-' υ υ - υ υ υ υ - υ -
-' υ υ - υ - -' υ - υ⏓
-' υ υ - υ - -' υ - υ - υ ⏓
υ -' υ - -' υ υ υ υ -' υ υ - υ - ῠ
υ -' υ υ - -' υ -' υ υ υ υ ⏓
- -' υ υ - υ - ύ υ υ υ υ υ - υ -
υ ύ
- — υ υ - υ - ύ υ υ - υ ˘
- -' υ υ - υ -
-' υ -' υ υ - υ - υ

EPODI:

υ -' υ - -' υ υ -' υ υ υ ⏓

ύ υ υ -' υ υ - -' υ ⏓
-' υ -' υ υ - ύ υ υ - υ ⏓
ύ υ υ -' υ υ - ύ υ υ -' υ -
ύ υ υ -' υ υ - υ -
ύ υ υ -' υ υ - υ - υ - υ

V. 1. Scribe πάρεδρε.

5. Scribe ἀδελφὰν, vel vulgatam tribus syllabis pronuncia.

8. Ζυγὸς de lance dici non potest. Nec libra duo juga habet, ut ζυγὸς ἕτερος dici possit. Imo omnia firmant præclaram Schmidii correctionem, εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἑτέρα. Vide de dial. Pind. p. 11.

17. Scribe ἐνέβαλε, nisi hic quoque ταὶ in αἱ mutandum. Vide ad Olymp. i. 91. Egregie fallitur Boeckhius, ταὶ negans articulum esse.

23. Deleto τὶς retinendum puto εὕρηται, quod ad ἔργα referatur. Atque hanc lectionem uterque scholiastes videtur habuisse.

26. Bona prolata lectio ex Aug. C. confirmata scholiis, βλάβειν.

27. Nisi θανάτου πάρα dictum volumus ut παρ' Ἅδου, reponendum erit θάνατον πάρα θαμὰ νέονται.

32. Scribe, ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ γε μαχανᾷ.

36. Scribe ἰδέμεν.

41. Vide de dial. Pind. p. 11.

46. Locus hic antiquo vitio laborat, βοαθόων. Tum scholiastes pro γὰρ habuit παρὰ, idque recte et metro exigente. Scribendum arbitror:

τιμὰ δὲ γίγνεται,
ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον τεθνακότων
βοαθόον, τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
μόλον χθονός· ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν.

Βοηθόος est is, qui ad clamorem accurrit. Inde βοηθεῖν auxilio venire clamantibus: unde recentior forma βοηθός. Βοηθόοι simpliciter de viris fortibus dictum esse, valde dubito. Λόγος autem τεθνακότων βοαθόος, ut Olymp. i. 177. ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων. Similiter Olymp. xiii. 137. Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος Ἰσθμοῖ.

55. Vide diss. de dial. Pind. p. 8.

59. Scribe Τρωΐαθεν, et ex cod. Aug. κτέαν' ἄγων.

70. Omnino deserenda sunt, quæ scholiastes de excusatione cædis Neoptolemi profert. Longe hic alia Pindaro mens est. Interpungendum: ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις εὐώνυμον ἐς δίκαν. Τρία ἔπεα διαρκέσει. Ex Æacidis aliquem, inquit, in supplicationibus præsidem sanctorum sollemnium esse oportebat. Quas inde laudes Neoptolemo atque Æacidis ducere possit, eas se tribus verbis comprehensurum dicit: veracem enim testem certaminibus præesse Neoptolemum. Eoque etiam spectant, quæ sequuntur, in quibus arduum sibi esse dicit, justas Æacidarum generi laudes tribuere. Id est enim ὁδὸς κυρία λόγων.

83. Servata interpunctione, quam adscivit Heynius, tamen *οὐκ* retinendum censeo, tum propter librorum auctoritatem, tum quod id majorem hic vim habet, quam vocabulum *οὐδέ*.

88. Aldi *ἀποβλάπτει* etiam metro verum esse arguitur. Sed leniore, quam Schmidius, mutatione scribendum existimo:

Θεαρίων,
τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου
δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ
σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.

Μοῖρα, inquit, tibi consilii usum non impedit. *Σύνεσις* scribi cœpit, ubi *ἀποβλέπει* natum esset. Aoristi secundi participium metri caussa reponendum erat.

94. *Οὐ* semel positum pro repetito ferri non potest. Verbo *οἰκέων* non significat locum, in quo nunc est iste Achæus, (præsentem enim esse vult) sed unde oriundus est.

96. Delendum *καί*. Neque enim *οἰκέων* disyllabum esse potest, quum secundus stropharum versus cretico terminetur.

103. *Εὐξενίδα* vocativus Æolicus, ultima correpta. Nam Ionici majoris loco trochæum et tribrachum adhibuit. Cæterum locus hic aliter interpungendus videtur. Nam non modo duræ sunt illæ parentheses, sed languidam etiam reddunt orationem, quia id, quod summum rei est, et ad quod omnia dirigenda erant, in transitu tantum adjicitur, *ὃς ἐξέπεμψας παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν*. Quin hoc quoque mirum, quod ipse Sogenes suum corpus *ἐκπέμψαι* e certamine dicitur, quod non emisisse inde, sed retulisse dicendus erat. Itaque Aldi et scholiastæ auctoritate adductus ita scribendum atque interpungendum puto:

Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ, τέρμα προβὰς, ἄκονθ'
ὥς τε χαλκοπάρᾳον, ὄρσαι
θοὰν γλῶσσαν· ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴ-
θωνι πρὶν ἁλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.
ἔα με. νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεὶς
ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.

In his *ὃς ἐξέπεμψε* de jaculo intelligo, ut scholiastes, qui ad v. 109. ita scribit: *ὁ ἄκων, φησὶν, αἴτιος γενόμενος τῆς παντελοῦς νίκης, οὐκ ἐποίησε χρείαν σε ἔχειν τοῦ διὰ πάλης σε γενέσθαι τῶν ἀνταγωνιστῶν, ἀλλά σου ἄβρεκτον τὸν αὐχένα ἐξέπεμψε τοῦ ἀγῶνος*. Sic enim scribendum, nisi etiam *περιγενέσθαι* pro *γενέσθαι* fuit. Probat

hanc scholiastæ interpretationem Boeckhius. At sic inepta addidisset poeta illa, εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται, quibus laudem et lætitiam victoris imminuisset. Hæc non refutaverit, qui lectorem ad ipsa certamina Græcorum spectatum ablegarit, quo non sine labore vibrari jaculum intelligat. Recte, si quid video, scholiastes de omissa lucta cogitavit, sed male idem hæc ad Sogenem retulit. Sunt enim universe dicta: "deiero, me non terminos egressum, ærei jaculi instar, celerem concitasse linguam, quod non sudantem a lucta cervicem ante fervidiores solis radios dimisit: si labor fuit, plus consequitur voluptatis. Sine me. Si longius feror, victori non piget debitas laudes persolvere." Mens poetæ hæc est: non ego temere ac levi opera plus justo te laudo, ut qui quinquertio jactu longe metam superantes ab lucta adversarium deterrent: jucundius est enim labore victoriam consequi; quare sine me, si longius deduxi carmen. Eadem sententia prope eodem modo expressa fefellit interpretes in Pyth. i. 83. ἔλπομαι μὴ χαλκοπάραον ἀκονθ' ὡσεί τ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων, μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσεσθ' ἀντίους: i. e. longo jactu declinare adversarios: quod hic apertius dicit, facere, ut luctam detrectent. Sic Pyth. xi. 59. ἀμευσίπορος τρίοδος est trivium, quo fit, ut ab recta via declinemus.

115. Recte Schmidius χρυσὸν prima brevi esse putat. Vide diss. de dial. Pind. p. 9.

119. Scribe πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει.

121. Erravi de dial. Pind. p. 10. Δάπεδον recte se habet prima brevi, emendatis versibus, qui corrupti erant.

122. Si versus in dochmium exit, is sic restitui posset: γαρύεν θευμόρῳ. Scholiastes vocabulum θευμερᾷ omisit, ut nescias, quid in suis libris invenerit. Mihi quidem Pindarus videtur scripsisse γαρυέμεν ἁμέρᾳ ἐπὶ, quod et bene congruit cum ἀσυχᾶ v. 120. (ita enim scribendum, ut Pyth. xi. 84.) et eo etiam probabile fit, quia in antitheticis omnibus pæon purus creticum antecedit. Ac videtur repetitio ultimæ syllabæ verbi γαρυέμεν occasionem corruptioni præbuisse. Cæterum ἁμέρᾳ quam ἁμέρῳ maluit, ut Nem. ix. 106. αἰὼν ἁμέρα.

125. Ἐμᾷ falsum esse res ipsa docet. Sed ὑμᾷ nolim reponi, quia, licet ferri possit hic longa syllaba, tamen antithetici omnes brevem habent, quæ etiam gratior ad aures accidit. Itaque scribendum puto ἑᾷ, id est Sogenis. Ita ἑῷ δορὶ Τήλεφον τρώσειν, id est Telephi ipsius telo, Isthm. v. 53.

127. Scribe:

εἰ δὲ γεύεται
ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι
νόῳ φιλήσαντ' ἀτενέϊ γείτονι χάρμα πάντων
ἐπάξιον· εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων
θυμὸν προγόνων εὐ-
κτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

146. Scribe γήραϊ.

152. Locus hic quod ad metrum corruptus. Scribendum puto:

ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι
ἔπεσι. ταῦτα δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν
ἀπορία τελέθει.

NEM. VIII.

STROPHÆ:

-' ῡ -' υ υ - - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ - -
-' υ -' - -' υ -' -
-' υ -' - -' υ υ ⏓
-' υ -' - -' υ -' -
-' υ -' - -' υ υ - υ υ -
υ υ -' υ υ - - -' υ -
-' υ υ - υ υ - ⏓
υ
-' υ -' - -' υ - -' υ -
υ -' υ -' -

EPODI:

- -' υ υ - υ υ -
-' υ -' - -' υ ⏓
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - υ υ ⏓
υ υ -' -' υ -' -
υ
-' υ υ - υ υ - - -' υ -
ῡ υ
- -' υ -' - — υ -
υ υ -' υ -' - -' υ υ - υ υ - -' υ -
-' υ -' - -' υ υ -
υ
-' υ - - -' υ υ - υ υ - ⏓
-' υ -' - -' υ -' -
υ
-' υ -' - -' υ -' - -' υ -

V. 3. Male Schmidius metro consuluit ἄτι παρθένοισι καὶ παίδων scribendo. Neque convenit epitritis, quod ego conjeceram, ἄτε παρθενηΐοις παίδων τ', repetitum in diis. de dial. Pind. p. 11. Probabilius est, scripsisse Pindarum παρθενίοις ἄτε καὶ παίδων. Adjectivo eum, non substantivo παρθένοισι usum esse, e scholiis colligi potest.

4. Τὸν μὲν ἀμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις epitritis adversatur. Mirumque ἀμέροις masculina forma dici, quum alibi feminina utatur. Scholiastæ jam corruptam lectionem habuerunt. Prope verum accedit cod. Med. B. qui ἀμάροις præbet. Scribe: τὸν μὲν ἀμμοίροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάζεις. Idipsum est πραΰνειν ἔρωσι, ut scholiastes explicat.

18. Recte Beckius, πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες, et mox v. 22. γονάτων.

35. Idem recte post κίνδυνος interpunxit.

42. Vide de dial. Pind. p. 8.

48. Scribe δᾴοισιν.

53. Scribe ἄλλων δὲ μόχθων πολυφόροισιν ἐν ἀμέραις.

71. Recte ὑγρὸν, ultima brevis in fine versus.

80. Elegantius, puto, foret ὑπερείσω. Laudabo gentem tuam, et tribules.

83. Ἐπ' ἀοιδαῖς significat *propter carmina, carminum caussa.* Nam, nisi vehementer fallior, ἐπὶ de ratione tantum et consilio, quare aliquid agendum suscipiatur, non de caussa atque instrumento, per quod fiat, dici potest. Itaque vereor, ne hæc verba, νώδυνόν τις κάματον θῆκεν ἐπ' ἀοιδαῖς, nil aliud significare possint, quam hoc: leniit aliquis laboris molestiam spe carminum. Quod ab hoc loco alienum est. Quamobrem præfero ἐπαοιδαῖς. Canam, inquit, vestras victorias, et lætor, me aptum in labore atque utile carmen edere. Ac sæpe aliquis incantatione laboris molestiam leniit. Enimvero pridem cognita fuere vatum præconia, etiam ante Adrasti Cadmeorumque bella. Ἐπαοιδὰς, translata a mediocrum artibus similitudine, carmina vocat; ac recte scholiastes: ὅτι ὡς ἐπαοιδῇ τις χρησάμενος κουφίζει τὸν κάματον, οὕτω καὶ ἐγὼ ὡς ἐπῳδῇ χρησάμενος τῷ ὕμνῳ, κουφίσω τὴν κακοπάθειαν τοῦ ἠθληκότος. Ita Pyth. iv. 332. gloriam vocat φάρμακον ἀρετᾶς, et Nem. iii. 27. καματωδέων πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρόν. Propius etiam accedunt, quæ in exordio iv. Nem. dicit, ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι. Homerus Odyss. i. 337.

Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας.

Nec minus notus Theocriti locus in carmine xi. quem spectavit Callimachus epigr. xlix. quod ita nobis videtur corrigendum esse:

ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν
τῷ 'ραμένῳ· ναὶ μὰν οὐκ ἀθερὴς ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε·
ἦ πανακὲς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.
τοῦτο, δοκέω, χὠ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
τἀγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἔς θ' ἁμῖν κἀκεστὺς, ἀφειδέα πὸτ τὸν Ἔρωτα
τοῦτο τὸ πᾶν κείρευ τὰ πτερὰ, παιδάριον.
οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν σε δεδοίκομες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
οἴκοι τῶ χαλεπῶ τραύματος ἀμφότεραι.

Spectavit Callimachus versus 12—17. Cyclopis Theocritei. Κείρεσθαι πτέρα explicuit Jacobsius ad Paul. Silent. epigr. 20. Sophocles vocabulum ἐπῳδὴ ad πάρφασιν et blanditiarum illecebras transtulit in Œd. Col. 1193.

ἀλλὰ νουθετούμενοι
φίλων ἐπῳδαῖς, ἐξεπᾴδονται φύσιν.

NEM. IX.

-' υ υ - υ υ - -
-' υ υ - υ υ - ⏒
-' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ - -
-' υ -' - -' υ ⏓
-' υ υ - υ υ - -
-' υ υ - υ υ - - -' υ ⏒
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - -
-' υ υ - υ υ - ⏓
-' υ -' - -' υ ⏒
- -' υ -' - -' υ -' - -' υ -' -

V. 10. Perobscure hoc dictum est, *αὐδὰν μανύει.* Recte tamen explicuisse videtur Heynius. Scholiastes videtur aliam lectionem habuisse, quem ita corrigendum existimo: *τὸ γὰρ τοὺς λοιποὺς κρατοῦν καὶ νικῶν ἅρμα ἐλαύνων ὁ Χρόμιος τῇ τε Λητοῖ καὶ τοῖς δυσὶν αὐτῆς παισὶν αὐτὸ θαυμάζεσθαι δίδωσιν.*

17. Recte Beckius Benedicti emendationem *καύχαις* recepit.

21. Scribe *ἱππίων.*

39. Vide ad Viger. p. 919.

41. Beckius ante *ἄγαγον* addendum putavit *λεκτῶν*, non male. Tamen equidem arbitror ante illa, *καί ποτ' ἐς*, aliquid excidisse, idque recte videtur Boeckhius ex scholiasta eruisse, *δὴ τόθεν*:

ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἦ-
σαν μέγιστοι· δὴ τόθεν
καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θή-
βας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν, αἰσιᾶν
οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν.

51. Scholiis præfixum est, *ἐρεισάμενοι*, quod posset sane explicari. Sed recte *ἐρυσσάμενοι*, continentes, impedientes. Iliad. viii. 143.

ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο.

xxiv. 584.

μὴ ὃ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο.

Odyss. xvi. 457.

μή ἑ συβώτης
γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
ἔλθοι ἐπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Cæterum *σώμασ' ἐπίαναν* ingratius ad aures accidit, et mirarer profecto, ni Pindarus maluisset scribere *σώμασι πίαναν.* At vero melior lectio, *σώματα,* ab

scholiasta servata est, quæ mutata fuit ab iis, qui nominativum absolutum ἐρυσσάμενοι non intelligerent. Ita enim scripsisse videtur Pindarus:

Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν
νόστον ἐρυσσάμενοι, λευ-
καυθέα σώματ' ἐπίαναν καπνόν.

Quum in ripis Ismeni, inquit, iter inhibuissent, mortuorum corpora combusta sunt. Cæterum vide de dial. Pind. p. 7.

75. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8.

78. Hæc, ἄπιστον ἔειπα, nolim per interrogationem dici. Attenuant istiusmodi interrogatiunculæ vim et gravitatem orationis, omninoque abhorrent ab illa priscorum hominum dignitate, quam quia nos temporum vitio amisimus, tenui quadam et exili eam dictionis festivitate compensamus, quæ pungit et titillat animum, non erigit et roborat.

83. Non intelligo quid hoc sit, ἔκρινας οὕνεκα. Tum quæ illa est inutilis verborum copia et prolixitas, παρὰ πεζοβόαις, ἵπποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις, ἀνὰ κίνδυνον ἀϋτᾶς? Legendum atque interpungendum cum scholiasta:

Χρομίῳ κεν ὑπασπί-
ζων παρὰ πεζοβόαις, ἵπ-
ποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις
ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς,
οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεί-
να θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ
θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν
λοιγὸν Ἐνυαλίου.

Chromio, inquit, si pugnanti adstares, pernosceres belli sævitiam, quia æmulatio illum accendit. Homerus Iliad. iv. 539.

ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.

111. Etsi in duplici ἔτι non est hærendum, quod sæpius ita positum invenitur, tamen metri caussa, quum unus cod. ἔστι omittat, alius οὐκ ἔστι habeat, vel οὐκ ἔστιν τὸ πόρσω scribendum videtur, ut in diss. de mens. rhythm. pag. 8. conjeci, vel οὔπως ἔστι πόρσω.

NEM. X.

STROPHÆ:

⏑ ⏑ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑̄
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
⏑
–́ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –

EPODI:

–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏑
–́ ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –́ ⏓
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑́ ⏑ ⏑ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –

V. 1. Tertia syllaba verbi *ἀγλαοθώκων* produci non potest. Quare non dubium, quin recte apud scholiasten legatur *ἀγλαοθρόνων*. Eadem mensura syllabarum v. 137.

8. Libri *πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν ἄστη.* In cod. Aug. quem Boeckhius littera C notavit, ad ultimam syllabam verbi *κατῴκισθεν* supra adscriptum est compendium, quod *εν* significat, ita ut hoc indicium haberi possit scripturæ *κατῴκισσεν*, quæ criticis placuit, et metro accommodatior est. Sed durum videtur, ad hoc verbum intelligi nominativum *Ἄργος*. Scholiastes aliam lectionem habuit. Ejus hæc verba sunt: *πολλὰ δ' ἂν εἴη λέγειν, ὅπως ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κατῳκίσθησαν πόλεις ὑπὸ τῶν τοῦ Ἐπάφου χειρῶν.* Unde conjici licet, dedisse poetam: *πολλὰ δ', Αἰγύπτῳ ὅπᾳ ἔκτιθεν ἄστη*, a *κτίω*, unde *κτίμενος, κτίτης, κτίτωρ.*

11. *Κολεῷ* disyllabum est. Scribe vero *κουλεῷ.*

15. Scribe *βίλεσιν.*

24. Libri veteres *ἔναρεν. τί οἱ.* Cod. Aug. *ἔναιρε.* (sic) *τί οἱ.* Quod ego conjeceram, *ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκίοις ὅπλοις Τηλεβόας ἔναρεν. τῷ δ' ὄψιν εἰδόμενος — ἐσῆλθεν*, tollit quidem difficultatem, sed parum a verisimilitudine commendatur, ut ipse monui ad Orph. pag. 789. Boeckhius commate post *γενεὰν* et post *ἔναρεν* interpungens, dedit *καί οἱ ὄψιν εἰδόμενος*, crasin fieri posse ratus vocum *οἱ ὄψιν*, qua nihil vidi magis inauditum. *Τί* illud pariter atque alibi sæpe *πῶς, ποῖον*, interpretis videtur esse. Recte enim habere puto

lectionem ab Heynio receptam, ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν. ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις Τηλεβόας ἔναρεν, οἷ ὄψιν εἰδόμενος ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν. Hic enim locus in iis est, in quibus recte omitti copula potuit: de quo genere explicatum ad hymnos Homericos.

42. Recte Beckius Pauwii correctionem recepit, ποτὶ βουθυσίαν. Confirmat eam cod. Aug.

57. Omnia hic pessime perturbata. Verba, ἀείδω θεῷ ex Θειαίῳ corrupta sunt. Scribendum:

οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ
προσφέρων τόλμαν, παραιτεῖται χάριν,
γνωτὰ Θειαίῳ τε καὶ ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἄθλων κορυφαῖς.

Thiæus, inquit, non ignavia deprecatur decus Olympicorum certaminum, quum robur afferat. Notum hoc ipsi est pariter atque omnibus, qui illam gloriam concupiscunt; nimirum virtute ibi opus esse. Cæterum οὐδὲ scribendum erat, quod simplicius, atque idcirco etiam gravius est, quam si divisum legitur οὐ δέ.

74. Repone σύγγονος. Non enim opus ut τὲ producatur.

76. Recte, ut videtur, Boeckhius, νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο τόδ' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησεν.

90. Scribe χειρῶν.

90. Recte Pauwius ἀκμᾷ. Olymp. ii. 114. ἐν χερὸς ἀκμᾷ.

92. Vide de dial. Pind. p. 15.

129. Scholiastes: ἀλλ' οὔτε αὐτὸν ἔπληξαν τὸν Πολυδεύκην, οὔτε ὑποχωρῆσαι ὑπὲρ τοῦ πατρὸς πεποιήκασιν οἱ Ἀφαρητιάδαι, in quibus pro ὑπὲρ τοῦ πατρὸς aut ὑπὸ τοῦ πέτρου legendum, aut, ut paullo ante dixerat, ἀπὸ τοῦ τύμβου τοῦ πατρός. Hæc autem verba, ὑποχωρῆσαι πεποιήκασιν, ostendunt in Pindaro sic scribendum:

οὐδ' ἀνέχασσαν· ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ,
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.

Vidit hoc etiam Beckius, nisi quod non satis commoda interpunctione usus est. Ἀνέχασσαν, ab ἀναχάζω. χάζω notum ex Homero, in quo hoc verbum non *cedere*, ut vulgo putant, sed *continere*, *cohibere*, *reprimere*, significat. Defungar uno loco, qui est Iliad. xi. 333.

τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα.

Quod Eustathius explicat, στερήσας, μᾶλλον δὲ ὑποχωρεῖν ποιήσας.

134. Recte Beckius ἅμα δὲ edidit.

140. Scholiastes legit πνοὰς, ac recte, puto, Schmidius φρίσσοντα πνοὰς, ut Iliad. xiii. 437. φρίσσει νῶτον.

141. Nimis levi manu hic corrigunt θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς. Ostendi enim debebat, poni ita δὴ potuisse, quod haud facile credam. Scholiastes hæc præteriit. Vide vero, ne poeta Castorem, ut Jovis filium, majorem lacrimis

finxerit, et proinde sic potius scripserit, θερμὰ δ' οὐ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς, ὄρθιον φώρασε.

144. Non modo metrum, sed res ipsa ἐμοὶ efflagitat, quod nunc reposuit Beckius.

153. Recte Beckius στάξιν ἥρως.

157. Haud dubie verum vidit Benedictus,

αὐτὸς Οὔλυμπον θέλεις οἰκεῖν ἐμοί.

Cave credas Pindarum non dixisse θέλειν. Crasin, quam Boeckhius hic admisit, αὐτὸς Οὔλυμπον κατοικῆσαι ἐθέλεις, cujus similem intulit Olymp. ii. 176. difficilius sit tueri, quam θέλειν.

159. Scribe: ἔστι σοι μὲν τῶν λάχος.

170. Recte Schmidius χαλκομίτρα.

NEM. XI.

STROPHÆ:

```
                              υ
' υ -' - -' υ υ - υ υ - - -' υ ⏓
-' υ -' - -' υ -' -
  -' υ υ - υ υ - -
-' υ υ - υ υ - -
  - υ υ - υ υ ⏓
-' υ -' - -' υ -' - -' υ ⏓
-' υ υ - -' υ -
  -' υ -' - -' υ υ -
```

EPODI:

```
-' υ υ - υ υ - -
  -' υ υ - υ υ -
                              υ
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - - -' υ ⏓
-' υ υ - υ υ - -
  -' υ υ - υ υ - -
-' υ υ - υ υ - -
  -' υ υ - -' υ -
-' υ -' - -' υ -' - -' υ ⏓
-' υ - -' υ -' -
  -' υ υ - υ υ -
```

V. 1. Recte Heynius ἄτι retinuit.

4. Vide de dial. Pind. p. 11.

9. Scribendum ἀενάοις, in quo α longum.

15. Nihil opus ut σύγγονον mutetur.

17. Non opus, ut quidquam mutetur, si quidem verba, in quibus comparatio aliqua inest, etiam cum genitivo, ut nomina comparativa, construuntur.

22. Recte Heynius μὶν conjecit. Sequente versu μελίζειν ἀοιδαῖς scribendum.

29. Scribe ἄθλων.

34. Recte Beckius interpunxit, πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον κωμάσαις, ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν.

43. λίαν prosaicum est, nec minus friget Beckii μάλα. Haud dubie scribendum μάν.

45. Scribe χαλκέντια. Vide de dialecto Pindari pag. 9.

51. Bene Schmidius πάσαις ἐτέων περόδοις. Vide de dial. Pind. p. 21.

54. Egregia est conjectura Heynii, ἔθνος, quam illud etiam confirmat, quod ν male ab οὕτω disjunctum fuit. Scribendum enim οὕτως ἔθνος.

ISTHM. I.

STROPHÆ:

–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –́ ⏒
⏑
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
⏓ –́ ⏑ –́ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –

EPODI:

– –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
– –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ – ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –

V. 11. Scribe ὦπασεν.

34. Scribe, *ὁπότ᾽ ἐν δίσκοις ἴεν*, solita Pindaro dicendi ratione.

58. Non eleganter *κατὰ*, interposito *κεῖται* a *πᾶσαν ὀργὰν* disjungitur. Itaque malim *κατάκειται* scribi: si cui summo studio parata virtus est, eum, inquit, laudare decet. Similiter Isthm. v. 21. *τὶν δ᾽ ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ᾽ ἀρετὰ, Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν, Πυθίᾳ τε, παγκρατίου.* Sentenia eadem Isthm. v. 28.

92. Scribe *Πυθῶθεν*.

ISTHM. II.

STROPHÆ:

– –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏓
–́ ∪ –́ – – ∪ ⏓
–́ ∪ –́ – –́ ∪ –
–́ ∪ –́ – –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ –
–́ ∪ –́ – –́ ∪ –́ ⏓
–́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ⏓
∪
–́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – –́ ∪ –́ –
–́ ∪ –́ – – ∪́ –́ – –́ ∪ –́ –

EPODI:

–́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
∪
–́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – – –́ ∪ ⏓
–́ ∪ ∪ – ∪ ∪ –́ – –́ ∪ –́ –
–́ ∪ –́ – –́ ∪ –́ –
∪
–́ ∪ –́ – –́ ∪ –́ – –́ ∪ ∪ –
–́ ∪ –́ – –́ ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
∪́ ∪ ∪ – –́ ∪ –́ –

V. 2. in hoc carmine jam vehementer desideramus librorum veterum auxilium. Nec tamen quidquam est, quod conjectura non assequi liceat. Schmidius recte *οἵ*.

12. Recte Heynius *μελιφθόγγου*.

16. Recte Aldus *ῥῆμ᾽ ἀλαθείας*. Nam, ut secundus pes trochæus esse possit, tamen diphthongus in *ἀλαθείας* non sine magna aurium molestia corripitur. Quare non dubium, quin aliquid exciderit. Ac nisi magnopere fallor, ita scripsit Pindarus:

ῥῆμ᾽ ἀλαθείας ὁδῶν ἄγχιστα βαῖνον.

Ἀλαθείας ὁδὸν dixit etiam Pyth. iii. 184.

19. Tollenda interpunctio post ἀείδω.

21. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8. Elem. doctr. metr. p. 654. et diss. de metr. Pind. cap. xvi.

33. Certa emendatio est, νεῖμ' ἁπάσαις ἀνίαις. Æschylus Sept. contra Th. 596.

τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον ηὔδα,

ubi in uno νομῶν est.

ISTHM. III. et IV.

Mirum foret, si Pindarus, qui tantopere numerorum varietate delectatur, non modo duo carmina eodem metro scripsisset, sed ea etiam ad eumdem misisset victorem. Quæ res adeo mihi videtur insolens, ut quidvis potius tentandum, quam disjungenda ista carmina existimem. Accedit et editionis Aldinæ, et major etiam scholiorum auctoritas, inscriptionem et metri expositionem in quarto carmine omittentium. Quapropter aliqua investiganda ratio est, qua, si quæ sint, quæ ista carmina in unum conjungi prohibeant, solvi atque componi possint. Eaque subtiliter exposuit Heynius. Sunt autem hæc, primum, quod iv. 6—10. importunius repetantur, quæ in epodo tertii carminis dicta erant; deinde, quod in tertio carmine equestris, in quarto pancratii victoria laudetur; denique, quod quæ in quarto carmine celebratur victoria, prior fuerit ea, de qua in tertio poeta agit. Ex his primum argumentum ejusmodi est, ut solum per se parum ad rem dirimendam idoneum sit. Nam si languida est et frigida ista repetitio, quod negari non potest: at alia sunt in Pindaro, quæ nescio an magis etiam frigeant. Hic quidem, quo melius ad alia transire posset, adductus fuit, ut paullo ante dicta repeteret. Ita Nem. vi. 57. plane ut hic in quarti carminis principio, πλατεῖαι, inquit, παντόθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν: quam sententiam etiam ante posuerat v. 55. Similiter etiam in Pyth. v. stropha atque antistropha prima repetitiones quædam minus necessariæ occurrunt. Deinde quod in tertio carmine equestris victoria celebretur, id quidem, ut ipse Heynius fatetur, non magnam vim habet. Nam verba ἱπποδρομίᾳ κρατέων v. 21. ad Nemeæam victoriam spectant, non ad Isthmiam, quæ quo certaminis genere parta sit, in tertio quidem carmine nusquam indicatur. Longe gravius vero tertium argumentum est: Isthmiam victoriam, de qua quartum carmen agit, primam videri, tum propter v. 4. et 36. in quo ea laudes gentis Melissi quasi e somno suscitare dicatur, tum quod Nemeææ, de qua in tertio est, nulla mentio fiat. At hanc difficultatem commoda interpretatione explanare licet. Nam principium quidem quarti carminis:

ἔστί μοι θεῶν ἕκατι
μυρία παντᾶ κέλευθος,

ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις,
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν,

id sic est intelligendum: non deest mihi materia laudum, quibus majores tuos ornem. Isthmia enim tua victoria, quæ hunc a me hymnum exigit, opportunitatem affert. Quæ autem inde a v. 32. dicit, hac Melissi victoria laudes majorum ejus velut e somno suscitari, non sunt eo trahenda, ut intermissæ aliquamdiu virtutis eam victoriam novum quoddam documentum exstitisse censeamus, sed ad carminis impetrationem referri debent. Quantumvis enim egregias aliquis victorias reportarit, obscurari earum memoriam necesse est, nisi carminibus ad posteritatem perveniant. Hoc ergo dicit: fama gentis tuæ nunc, quum propter Isthmiam victoriam hunc a me hymnum nactus es, veluti e somno expergefacta splendet. Omnia enim, quæ deinceps sequuntur, eo spectant, ut poetarum tantummodo carminibus laudem florere ostendat, v. 68. seqq. Ita v. 46. majores Melissi olim hymnis celebratos fuisse dicit; ita Ajacis gloriam Homero deberi; ita Melissum denique carmine ornandum v. 73. In his ut Nemeææ victoriæ mentionem faceret, necesse non habuit, quoniam hanc ante jam, in iis, quæ nunc tertii carminis titulum habent, satis luculenter commemoraverat. Cæterum ultro sese offert conjectura, unde perturbatio carminis explicari queat. Videtur enim jam antiquissimis temporibus ea carminis pars, quæ nunc quarti carminis titulum gerit, a quibusdam exemplaribus abfuisse. Id et inscriptio ἵπποις indicat, et quæ ejus explicandæ caussa scholiastes dixit: πρόσκειται δὲ τῇ ᾠδῇ ἵπποις, διὰ τὸ μὴ δηλοῦν τὸν Πίνδαρον τὸ τοῦ ἀγωνίσματος εἶδος, πότερον κέλητι ἢ τεθρίππῳ· μόνον δὲ ἱπποδρομίᾳ λέγει ἐστεφανῶσθαι. Post ex aliis exemplaribus integratum carmen fuit: inde omissio in quarto carmine explicationis metrorum atque inscriptionis, ac silentium de ea scholiastæ. Metri autem ratio hæc est:

STROPHÆ:

-' υ -' - -' υ -' ⏓
-' υ -' - -' υ -' ⏓
υ
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - - -' υ ⏓
υυ
-' υ υ — υ υ - - -' υ -' ⏓
-' υ υ - υ υ - - -' υ -' ⏓
-' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ - υ υ - -' υ -' ⏓
-' υ -' - -' υ -' - -' υ - -

EPODI:

- υ υ - υ υ - - -' υ υ ⏓
υ υ - υ υ - ⏓

υ
-́ υ -́ - -́ υ ⏓
υ
- -́ υ -́ - -́ υ -
- -́ υ υ - υ υ - -
-́ υ -́ - -́ υ -́ -
υ
-́ υ -́ - -́ υ -
- -́ υ υ - υ υ -
υ
-́ υ -́ - -́ υ -
- -́ υ -́ - -́ υ -́ - -́ υ -

Carm. iii. v. 19. Scribe ἔστι μέν μοι. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

25. Scribe ἅρμασιν.

27. Scribe διέστειχον, quod etiam scholiastes habuit.

Carm. iv. v. 21. Nihil mutandum. Recte enim Schmidius σπεύδειν pro σπεῦδε dictum censet.

29. Vereor ne ἄνθος, quod libri habent, ex aliqua interpretum adnotatione ortum sit. Scholiastæ explicatio verisimile reddit, scriptum fuisse:

νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον
ποικίλων μηνῶν ζόφον
χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἔστηκεν ῥόδοις.

40. Ἀωσφόρος contrahi non potest. Quare necessario scribendum ἑωσφόρος.

45. Scribe ὤπασεν.

55. Recte Aldus et scholia, τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ. Τύχα hic non est victoria, sed quivis eventus certaminum. Hoc enim dicit: qui certamina non adeunt, tacentur; at etiam eorum, qui certant, ignota manet sors, nisi si victoriam adepti sint. Nunc enim hoc, nunc illud dat fortuna, atque interdum etiam inertior victoriam consequitur, quemadmodum Ulixes Ajacem vicit. Τὰ καὶ τὰ sunt secundæ atque adversæ res, ut alibi apud Pindarum. Commemorat autem hæc idcirco, ut excusationem paret Melissi majoribus iis, qui licet non abfuissent a certaminibus publicis, nulla tamen victoria inclaruerant.

57. Requiritur aoristus ἔσφαλε.

62. Scribe Τροίανδ' ἔβαν. Sequitur Homerum Pindarus.

78. Vide ad Viger. p. 939.

88. Scribe Καδμεῖαν.

94. Vide ne scripserit, ναὸν Ποσειδᾶνός σφ' ἐρέπτοντα σχέθοι, si quidem forma ἐρέπτειν genuina videtur: de qua dictum ad Pyth. iv. 427. Confer diss. de metr. Pind. cap. xvi.

112. Scribe κνισσᾶντι.

120. Quid illud importunum τήν? Scribe παίδων τε τρίταν. Nata corrupta e compendio scribendi.

122. Scribe πολυζήλῳ.

123. Vide Elem. doctr. metr. pag. 651. et diis. de mens. rhythm. p. 8. ac diss. de metr. Pind. cap. xvi.

ISTHM. V.

STROPHÆ:

⏑
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑́ ⏑ ⏑ –́ ⏒
⏑
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –

EPODI:

–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏒
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
⏑
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏒
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ –́ –

V. 1. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

20. Scribe θνατοῖσιν. Parum aptum hic metrum Creticus et choriambus. Atque eo non usum esse Pindarum ostendit librorum lectio v. 74. ἔκνιξ', quæ in textum revocanda est.

43. Recte Pauwius Πολυδεύκεος.

47. Πρότερον ex interpretatione natum. Scripsisse videtur πρῶτα μέν.

53. Καΐκου prima longa, utut excusatum a Boeckhio, tamen suspectum est. Itaque vereor ne alia magis recondita lectio a Pindaro profecta sit, expulsa illa adnotationibus interpretum. Ita enim ille, nisi fallor, scripsit:

τίς ἄρ᾽ ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Μυσίαις παρ᾽ ὄχθαις.

Id est ad Mysi amnis ripas, ut apud Æschylum in Myrmidonibus apud Strabonem xiii. pag. 616. (916.) scholiasten Hephæstionis pag. 84. (163.) et Macrobium Sat. v. 20.

ἰὼ Καΐκε Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί.

Eoque fortasse spectat scholion, τοῦ τῆς Μυσίας ποταμοῦ Καΐκου παρὰ τὰς ὄχθας.

60. Recte Boeckhius κελαδέειν.

63. Vide Elem. doctr. metr. p. 650.

74. Vide ad v. 20.

75. Habet hic locus, quæ merito displiceant. Primum γυιοδάμαις, adjectivum sine substantivo, quod asperrimum est. Nec quisquam ita pugiles appellaverit. Tum vero illa, χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντίπαλον, quam, quæso, exilia et tenuia sunt. Hæc incommoda omnia evitari interpunctionis mutatione et possunt et debent. Scribe:

αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι
χερσὶ, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον.

ISTHM. VI.

STROPHÆ:

– –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏓
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ ⏓
⏑́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
⏑́ ⏑ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –
–́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – –́ ⏑ ⏓
– –́ ⏑ –́ – –́ ⏑ –́ –

EPODI:

–́ ⏑ –̀ –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
–́ ⏑ –́ – –́ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – –

-' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ
-' υ -' - -' υ -
υ
- -' υ υ - υ υ - - -' υ -' -
-' υ -' - -' υ -' -
-' υ υ - υ υ -
- -' υ -' - -' υ υ - υ υ - - -' υ ⏓
-' υ -' - -' υ υ - υ υ - -' υ -
-' υ -' - -' υ -

V. 5. Scribe τίν γ' ἄωτον. Vide de dial. Pind. pag. 13.

7. Διϲπότᾳ sic nudum displicet, neque ita scripsit Pindarus. Lege ex Aldinæ et Romanæ vestigiis νῦν αὖτε 'Ισθμοῦ δεσπότα.

10. Recte, puto, Schmidius τρίτατον.

23. Recte idem, ut videtur, ὑψίθρονον αὖ.

36. Scribe Πηλέως ἄϊει. Scholiastes, κατακούει. Ac nescio qui factum sit, ut ἄϊει non expelleretur, quum in interpretatione tamen omnes cum scholiasta faciant.

42. Pereleganter Stephanus μόχθων. Tamen etiam scholiastes μόχθον habuit, isque recte sic Telamonem ipsum dici putat. Ibidem bene Schmidius Λαμεδοντίαν.

52. Vide diss. de mens. rhythm. p. 8.

61. Scribendum videtur, τοιοῦτόν γ' ἔπος. Vide diss. de dial. Pind. p. 6.

66. Tollenda interpunctio post ἁμὸν, et verba sic jungenda: νῦν σε λίσσομαι παῖδα ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἁμὸν μοιρίδιον τελέσαι. Expeto, inquit, abs te huic viro filium, qui hospitem meum beatum reddat. Nec v. 68. τὸν mutandum puto, quod propterea adhibuit, quia post mentionem pueri, de quo nunc pergit, hæc ξεῖνον ἁμὸν interposuerat. Quare ita jam orationem continuat: illum vero etiam robustum.

78. Recte Boeckhius κέκλετ', etsi male interpretatus. Vide quæ dixi ad Pyth. iv. 97.

83. Recte Mingarellus, ἀναγήσασθ' ἀρετὰς, ut Nem. x. 35. Vide de dial. Pind. p. 7.

84. Scribendum puto: Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας. Τὸ hic non bene abest.

90. Scribe μάτρως. Vide de dial. Pind. p. 11.

92. Vide diss. de metris Pindari cap. xvi.

106. Præclare Heynius, ἀνδράσιν ἀθληταῖσιν.

ISTHM. VII.

STROPHÆ.

υ υ -' υ υ - υ - υ - -
ῡ -' υ υ - υ - υ - υ - -' υ ⏓

- -' υ - ῡ -' υ υ - υ - -
- -' υ υ - υ - υ - ῡ
-' - -' υ υ - υ -
- -' υ υ - υ -
ῡ -' υ -' υ υ -
- -' υ -' υ -

EPODI:

-' υ -' υ υ - υ - υ - υ ⏑̲
- -' υ υ - υ -
-' υ υ - -
- -' υ υ - υ -
υ υ -' υ υ - υ - υ - -
- - -' υ υ - υ -
υ -' υ υ - υ ⏑̲
-' υ υ - -' υ - -' υ υ -
- υ -' υ υ -

V. 18. Recte Heynius ἀνίκ' ἄρ' ὀρθῷ. Neque hoc asperius sonare visum. Ita in Homerico hymno Cereris 20.

ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.

42. Male Matthiæ in Obss. crit. ἀμείβων. Scripsit, nisi fallor, Pindarus, λοιγὸν ἀντιτείνων ἐναντίῳ στρατῷ. Deinde v. 43. ἀπὸ nimis remotum ab ἀστῶν, ut cum hoc verbo conjungi possit. Quare ἀστῶν γενεᾷ jungenda arbitror, et ἀπὸ καὶ θανὼν dictum pro καὶ ἀποθανών.

47. Hiatus in verbis 'Αμφιάρηόν τε, εὐανθέα aut excusandus est, aut indicium P[h]andum vitiatæ lectionis. Nam continuari numeros certissimum est.

5. Verum est ἁρμόσαις.

71. Vide de dial. Pind. p. 10.

72. Scribe Πύθιον στέφανον. Pyth. x. 40. τυχόντα στεφάνων Πυθίων.

ISTHM. VIII.

υυ
υ -' -' υ -' υ υ - υ - υ —
-' υ -' υ -' υ υ ⏑̲
-' υ -' υ -' υ υ -
-' ῡ ' υ υ υ υ
- ύ υ -' υ -
-' υ -' υ υ - υ -
-' υ -' υ -' υ υ ⏑̲
υ -' -' υ -' υ υ -

-' u -' u u -
-' u -' u u -
-' u -' u u -
-' u -' u u -
-' ū -' u u -
ú u
u — -' u - ū
-' ī -' u u - u -' -' u u -
-' u -' u u u u
-' u -' u u -
u -' -' u -
u u u -' -' u u u -' u u u u u -
-' u u - u u ≃
ū -' u - u - ú u u -
-' u -' u u -

V. 4. Scribe, παρὰ πρόθυρον ἰών, ἀνεγειρέτω κῶμον. Ita Olymp. viii. 98. ἀνεγείρειν μναμοσύναν.

23. Vide Elem. doctr. metr. p. 712.

26. Haud satis probabilis est Schmidii conjectura. Scripsisse puto Pindarum ἄρειον αἰεὶ πέλει.

29. Recte Schmidius βίου.

32. Libri quidam καὶ ταόν. Videtur hoc ortum ex conjunctione duarum lectionum τὰ et τό. Duplex χρὴ non potest aliter defendi, quam ut sententiæ illæ conjungantur. Sensit hoc Boeckhius, qui tamen non debebat dicere, semel licuisse Pindaro χρὴ δὲ — χρὴ δὲ dicere, quum alias χρὴ μὲν — χρὴ δὲ dicatur: nam ne semel quidem licet δὲ — δὲ ponere, ubi μὲν — δὲ requiritur: sed dicendum erat, hic quidem necessario ponendum fuisse δὲ — δέ.

39. Recte se habent hæc, Ἀσωπίδων θ' ὁπλότεραι. Duæ, inquit, et natu minores filiæ. Tum etiam recte Schmidius, Ζηνί τε ἄδον βασιλέϊ.

49. Metra suadent, ut poetam ἔνεγκε, χειμᾷ τε scripsisse putem.

59. Vide de dial. Pind. p. 16.

67. Vide diss. de dial. Pind. p. 9. Verius tamen videtur, scribi ἐπάκουσαν.

75. Scribendum videtur Διί κε μισγομέναν, ut Διὶ monosyllabum sit. Τὲ sequente ἤ. Plato in Symposio vii. 7. οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκήσειαν τὴν ἑαυτῶν, ἢ ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσχρῶν, καὶ φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους. Iliad. ii. 289.

81. Scribe, χεῖρας Ἄρεϊ ἐναλίγκιον.

84. Quod Boeckhius dedit, Πηλέϊ θεόμορον ὀπάσαι γάμον Αἰακίδᾳ τὸ γέρας, eo sensu, quo ipse accepisse videtur, solœce dictum est: is sensus autem, quo non est solœce dictum, alienus ab hoc loco est. Scribendum videtur: Πηλέϊ γάμου θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ, sive mavis permutatis duorum vocabulorum sedibus, γέρας θεόμορον ὀπάσσαι γάμου Αἰακίδᾳ.

87. Vide de dial. Pind. p. 13.

89. Scribe εὐθύ.

102. Scribe, ξύν' ἀλέγειν. Ξυνά, una.

105. Recte Schmidius, νεαρὰν ἔδειξαν.

124. Vide de dial. Pind. p. 7.

125. Dele γέ. Quæ sequuntur, sic corrigenda:

ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι
στὰν, ἔπι θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.

129. Vide de dial. Pind. p. 7.
136. Corrige,

γέραιρέ τέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχεν σελίνων.

Ita Isthm. iii. 17. ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. Ἔλαχεν σελίνων, ut Olymp. xiv. 1. Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, et apud alios sæpius.
151. Scribe πρὶν ἰδέκεθ'· ὃν αἰνεῖν.

Quum nuper Prisciani opera minora, quæ eo ipso tempore ab Lindemanno, rectore scholæ Torgaviensis, novis curis expolita imprimebantur, inspicerem, vidi in fragmentis, quæ Priscianus in libello de metris comicis ex Heliodoro affert, tria esse, quæ ad mentem Heliodori Priscianique, certiore reperta codicum scriptura, jam facilius corrigi possent. Eas correctiones nolebam in hac repetita editione Pindari desiderari. Ac primus ex illis versibus, qui emendatione indigeat, hic est, qui ita scribi debet:

τροχὸν μέλος. ταὶ δὲ Χείρωνος ἐντολαί.

Nam tertio tantum et quarto pede laborare hunc versum dicit Priscianus, non etiam secundo. Cæterum Heliodorus, et hunc et cæteros trimetros esse iambicos putans, miram prodit imperitiam. Metrum hujus versus hoc est:

υ -' υ - -' υ - -' υ - υ -

Eoque metro etiam secundus est, qui ita scribendus:

ἐν δασκίοισιν πατήρ. νηλεεῖ νόῳ δ'.

Tertius autem sic emendandus est:

δ' οὐδὲν προσαιτέων ἐφθεγξάμαν ἔτι.

Is hoc metro est:

⏑̄ -ʹ ⏑ - ⏑ - | ⏑̄ -ʹ ⏑ - ⏑ -

nisi forte, contractione facta, hos numeros habuit;

⏑̄ -ʹ ⏑ - - | ⏑̄ -ʹ ⏑ - ⏑ -

I.

INDEX

VOCUM ET LOCUTIONUM.

I.

INDEX

VOCUM ET LOCUTIONUM

QUÆ IN PINDARI ODIS ET FRAGMENTIS

CONTINENTUR.

O. significat Olympia. P. Pythia. N. Nemea. I. Isthmia. Fr. Fragmenta. Fr. Inc. Fragmenta Incerta. Not. Notas. V. L. Varietatem Lectionis.

Αγ.

ἔπος. P. ii. 150. ἐν ἀγαθοῖσι κεῖνται κυβερνάσιες. P. x. 110. ἐν λόγοις ἀστῶν. N. xi. 22. ἀδόντα τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν. P. ii. 175. οὐ φθονέων. P. iii. 125. ποτίφορος οὗτος μισθός. N. vii. 93. v. Not. τί φίλτερον τοκέων κεδνῶν. I. i. 5. ἀγαθὰς Ὥρας σωτείρας. Fr. Inc. C. 7.

ἀγακλής. ἀγακλέα αἶσαν πατρός. I. i. 49. κούραν. P. ix. 187.

ἀγακτίμενος. ἀγακτιμέναν πόλιν Κυράνας. P. v. 107.

ἀγάλλω. ἀγάλλει μάτρως ὁμόσπορον ἔθνος. N. v. 79. ἀγάλλων (αὐτὸν) δίφρον χρύσεον ἔδωκεν. O. i. 139.

ἄγαλμα. ἄγαλμα Ἀΐδα (columnam sepulcralem) ἁρπάξαντες. N. x. 123. v. Not. ἱερώτατον, Θήβα. Fr. Inc. clxxiv. Νεμεαῖον πατρὸς Μέγα. N. viii. 127. χώρας ἕξει πόνον χαρίεντα. N. iii. 21. ἀγάλματα ἐργάζεσθαι ἐλινύσσοντα. N. v. 3.

ἄγαν. μηδὲν ἄγαν. Fr. Inc. xxix. δύσερις. O. vi. 33. πάγχυ διαπλέκει. P. ii. 152. (sed. v. V. L). πορσύνοντα. P. iv. 269. τὸν καταμεμφθέντα ἄγαν ἰσχύν. N. xi. 40.

ἀγανός. ἀγανᾷ ὀφρύϊ γελάξαις. P. ix. 66. ἀγανοῖς λόγοις ὧδε τὸν ἀμείφθη. P. iv. 180. ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς τίνεσθαι εὐεργέταν. P. ii. 43. χαρίτεσσι βαστάσαι. I. iii. 13. χερσί. P. ii. 13. ἀγανώτατος. Fr. p. 97.

ἀγάνωρ. ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον. N. ix. 35. ἀγάνορι μισθῷ. P. iii. 97. ἀγάνορα κόμπον χρὴ φέρειν. I. i. 60. πεῖραν ἐγχέων. N. ix. 67. πλοῦτον ἀνθεῖν. P. x. 27. ἀγανώτατος ἔμμεν κατεκρίθη θνατοῖς. Fr. Inc. xxxiv.

ἀγαπάω. ξείνων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται. I. vi. 102.

ἀγαπάζω. ἀγαπάζοντι τιμαὶ χάρμα καλλίνικον. I. v. 70. ἀγαπάζοντό μιν λόγοις μειλιχίοις. P. iv. 428.

ἀγαυός. ἀγαυοὶ βασιλῆες αὔξονται. Fr. Thren. iv. 6. ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν. P. iv. 127.

ἀγάφθεγκτος. ἀοιδᾶν ἀγαφθέγκτων. O. vi. 155.

ἀγγελία. (Nom. Propr. v. Ind. Nom. Propr.) ἀγγελίας ὀρθᾶς. P. iv. 496. ἀγγελίᾳ ὄρνιχος ἀρείονος. P. viii. 70. ἀγγελίαν γλυκεῖαν. O. iv. 8. κλυτὰν φέροισα πατρί. O. xiv. 30. πολύκοινον ἀνεδέξατο. P. ii. 78. πέμψω. O. ix. 37. τετραορίας. P. ii. 7. ἀγγελίαι εὐθὺς ἰόντων ἐς ἄντρον. I. viii. 90. ἀγγελίαις Εὐρυσθέος. O. iii. 50.

ἀγγέλλω. ἀγγέλλων ξυνὸν λόγον διορθῶσαι. O. vii. 38. κάρυξ ἀνέειπε. P. i. 62. ἐθέλω γεγωνεῖν. (v. V. L.) P. ix. 2.

ἄγγελος. ἄγγελος ὀρθός ἐσσι. O. vi. 153. ἔβαν. N. vi. 99. ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν φέρειν πράγματι. P. iv. 495. v. Not. ἀγγέλων ῥῆσιν παλίγγλωσσον θέσαν. N. i. 89.

ἄγγος. ἐν ἀγγέων ἕρκεσι παμποικίλοις. N. x. 67. v. Not.

ἄγε. ἄγε θυμέ. O. ii. 161. εἴ τι. O. i. 120. ὦ Μοῖσα, ὕμνον ἐξεύρωμεν. P. i. 115. δέκευ φίλτρον ἵππειον. O. xiii. 97. ἐπὶ σκοπὸν οὖρον ἐπέων. N. vi. 49. v. V. L. ἀλλὰ ἄγε. N. x. 153.

ἀγείρω. ἀγειρέτω κῶμόν τις Κλεάνδρῳ. I. viii. 4. ἐπὶ λαὸν ἀγείραις νασιώταν. P. ix. 93.

ἀγέλα. ἀγέλα φοίνισσα ταύρων Θρηϊκίων. P. iv. 365. Λάκαινα παρθένων. Fr. Hyporch. iv. 1. (λεόντων βαρυφθεγκτᾶν ἰάχει. Fr. ap. Herodian. in Diatriba p. 95. in Add. p. 163.) ἀγέλαν κορᾶν ἑκατόγγυιον. Fr. Scol. i. 3. v. Not. ἀγέλας ξανθὰς βοῶν. P. iv. 264.

ἀγεμονεύω. ἀγεμονεῦσαι παρ' ὄχθον Κρόνιον, O. ix. 5. ὁδόν. O. vi. 43.

ἀγεμών. ἀγεμὼν Ὀλύμπιος. O. ix. 85. v. Ζεύς. ἀγεμόνος ὑπερφιάλου ὕβριν δείσαντες. P. iv. 198. ἀγεμόνα ᾤκισσεν πόλιος. (Θήβαν.) I. viii. 44. ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γίνηται θεός. P. iv. 488.

ἀγένειος. ἐξ ἀγενείων κῦδος. O. viii. 72. ἀγενείων συλαθείς. O. ix. 135.

ἀγέρωχος. ἀγερώχου νίκας χάριν. O. x. 95. v. Not. ἀγέρωχον στεφάνωμα πλούτου. P. i. 96. ἀγερώχων ἐργμάτων. N. vi. 58.

ἀγέομαι. ἄγημαι πολλοῖς ἑτέροις σοφίας. P. iv. 442. ἀγεῖτο Ἀθάνα. P. x. 70. παντοίων νόμων. N. v. 45. v. Not. ἀγή-

σασθαι πάσας ἀρετὰς μακρὸν ἐμοί. I. vi. 83. conf. Schol. (pro ἡγέομαι.)
ἀγήραος. ἀγήραον κῦδος. P. ii. 96. ἀγήραοι κεῖνοι καὶ ἄνοσοι. Fr. Inc. xxx. 1.
ἀγησίχορος. ἀγησιχόρων φροιμίων ἀμβολάς. P. i. 6.
ἀγητήρ. ἀγητὴρ ἀνήρ. P. i. 134.
ἀγίζω. βωμῶν πατρὶ ἁγισθέντων. O. iii. 34.
ἀγκομίζω. ἀγκομίσαιτ' ἔπος Μηδείας. P. iv. 16.
ἀγκύλος. ἀγκύλῳ κρατί. P. i. 5.
ἀγκυλότοξος. ἀγκυλότοξοι Μῆδοι. P. i. 151.
ἄγκυρα. ἄγκυραν χαλκόγενυν. P. iv. 42. ἔρεισον ταχὺ χθονί. P. x. 80. βάλλετ' ὄλβου πρὸς ἐσχατιαῖς. I. vi. 19. ἄγκυραι δύ' ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι. O. vi. 173. ἐμβόλου κρέμασαν ὕπερθεν. P. iv. 342.
ἀγκών. ὑπὸ ἀγκῶνος ἔνδον φαρέτρας. O. ii. 149. ἐν ἀγκώνεσσι Νίκας πιτνῶν. N. v. 76.
ἀγλαΐα. ἀγλαΐα καὶ Μοῦσα ἀριστεύοντι. Fr. Inc. xxi. 4. ἀγλαΐας ἀνάσσων Ἄπολλον. Fr. Inc. liv. 1. ἀρχά. P. i. 4. σὺν ἀγλαΐᾳ με ἴδετε. Fr. Dithyramb. iii. 8. ἀγλαΐαν τινὰ ἔγειρε. N. i. 16. ἔδειξεν. P. vi. 46. πόρε. I. ii. 27. νικαφόρον ὤπασαν Ὧραι. O. xiii. 18. v. Not. ἀγλαΐαις ὅσαις ἁπτόμεσθα ἔθνος βρότειον. P. x. 44. ἀγλαΐαισιν ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι λαόν. N. ix. 73. σύνδικος αὐτῷ τύμβος Ἰολάου. O. ix. 151.
ἀγλαΐζομαι. ἀγλαΐζεται ἐν ἀώτῳ μουσικᾶς. O. i. 22.
ἀγλαόγυιος. ἀγλαόγυιον Ἥβαν. N. vii. 6.
ἀγλαόδενδρος. ἀγλαόδενδρον ματέρα Λοκρῶν (Ὀποῦντα). O. ix. 32.
ἀγλαόθρονος. ἀγλαοθρόνοις Μοίσαις. O. xiii. 136.
ἀγλαόθωκος. ἀγλαοθώκων πεντήκοντα κορᾶν. N. x. 2. v. V. L.
ἀγλαόκαρπος. ἀγλαοκάρπου (leg. ἀγλαοκάρπω. v. N.) ἀπὸ γᾶς Θηβαίων. Fr. Epinic. ii. 6. in Hieron. ἀγλαόκαρπον Νηρέος θύγατρα. (v. Thetis.) N. iii. 97. ἀγλαοκάρπους Ὧρας. Fr. Inc. C. 6.
ἀγλαόκουρος. ἀγλαόκουρον Κόρινθον. O. xiii. 5.
ἀγλαόκωμος. φωνὰν ἀγλαόκωμον. O. iii. 10.
ἀγλαοτριαίνας. (Epithet. Neptuni.) O. i. 64.
ἀγλαός. ἀγλαὸς ἀνήρ. O. xiv. 9. Ποσειδᾶν. I. viii. 60. ἀγλαὰ χθών. Fr. Inc. xlv. ἀγλαὸν γέρας ἕσπηται. O. viii. 15. πρόθυρον. I. viii. 3. τύμβον Ἀμφιτρύωνος. N. iv. 32. ἀγλαῷ σκάπτω πέλας N. xi. 4. ἀγλαοὶ παῖδες. I. vi. 90. πλόκαμοι κομᾶν. P. iv. 145. ἀγλααὶ νῖκαι. N. xi. 25. ἀγλαῶν ἀέθλων. P. v. 96. δενδρέων. O. ii. 133. ἀγλααῖσιν αἱμακουρίαις, O. i. 147. μερίμναις. N. iii. 122. πτερύγεσσι Πιερίδων, I. i. 91.
ἄγλωσσος. ἄγλωσσον λάθα κατέχει. N. viii. 41.
ἄγκειται. v. ἀνάκειμαι.
ἁγνός. ἁγνὸν ἄλσος. O. v. 24. Ἀπόλλωνα. P. ix. 112. θεὸν, Ἅλιον. O. vii. 109. τέμενος Ποσειδάωνος. P. iv. 363. ὕδωρ Δίρκας. I. vi. 109. φέγγος ὀπώρας. Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ἁγνῷ πελέκει τυπεὶς τέκετο Ἀθάναν. Fr. Inc. lxviii. ἁγνὰν κρίσιν ἀέθλων, O. iii. 37. ἁγνοὶ ἥρωες καλεῦνται. Fr. Thren. iv. 9. ἁγναὶ κοῦραι Κενταύρου. P. iv. 183. ἁγνόταται παγαὶ πυρὸς ἀπλάτου. P. i. 41.
ἀγνώμων. ἄγνωμον δὲ, τὸ μὴ προμαθεῖν. O. viii. 78.
ἄγνωστος. ἄγνωστον φωνὰν ψευδέων. O. vi. 113. ἄγνωστοι σιωπαὶ ἀπειράτων. I. iv. 51.
ἀγνώς. οὐκ ἀγνῶτι ἀείδω. I. ii. 19. (al. ἀγνῶτα. v. V. L. Not.) οὔτε ἀγνῶτα θηρῶν αἶσαν χθονός. P. ix. 103. ἀγνῶτες οὐκ ἐντὶ κώμων δόμοι. I. ii. 44.
ἀγορά. ἀγορᾶς πρυμνοῖς ἔπι. P. v. 125. ἐν ἀγορᾷ ὄχλου πλήθοντος. P. iv. 151. ἀγορὰν εὐκλέα πανδαίδαλον. Fr. Dithyramb. iii. 5. παλαίφατον. N. iii. 23. ἀγοραὶ μακάρων. I. viii. 59. κἀγοραὶ βουλαφόροι. O. xii. 6.
ἀγός. N. i. 77.
ἄγρα. ἔλαβε ποσὶν ἄγραν. N. iii. 143.
ἄγριος. ἀγρίους θῆρας κεραΐζειν φασγάνῳ. P. ix. 39. ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. ἀγρότερον φῆρα. P. iii. 8. (Chironem. v. Not.) ἀγροτέραν μέριμναν ὑπέχων πλοῦτος. O. ii. 110. παρθένον. P.

ix. 10. v. Not. *ἀγροτέροις λεόντεσσιν ἔπρασσεν φόνον.* N. iii. 81.

ἀγρός. ἀγροὺς πάντας ἀφίημί τοι. P. iv. 265.

ἀγρυξία. ἀγρυξίᾳ δέδενται ἄνδρες νικώμενοι. Fr. Inc. xxvi.

ἀγυιά. ἀγυιὰν ζαθέαν εὔκτήμονα προγόνων. N. vii. 136. *κοίλαν θνασκόντων.* O. ix. 53. *ἀγυιᾶν εὐστεφάνων κύρις.* P. ii. 107. *ἀγυιαῖς Καδμείων λευκίπποισι.* P. ix. 147. *ἀγυιὰς εὐρυχόρους Ἄβαντος.* P. viii. 77. *θεῶν ἐπασκήσει.* Fr. Inc. lxxxvi. 2.

ἀγυιᾶτις. ἀγυιᾶτις Ὀλυμπιάδων Σεμέλα. P. xi. 2.

ἄγχι. ἄγχι ἐλθὼν ἁλός. O. i. 114. *ἀρούραισι.* N. vi. 16. v. Not.

ἄγχιστα. ἄγχιστα ἀλαθείας. I. ii. 16. *σκοποῦ Μοισᾶν ἀκοντίζων.* N. ix. 132. [Fr. Inc. lxxviii. *Ex Schedis.*]

ἄγχιστον. ἄγχιστον χάρμα ἀνδράσι φίλοις. P. ix. 114.

Ἀγχοῦ. ἀγχοῦ χεύμασιν Σκαμάνδρου. N. ix. 95.

ἄγχω. ἀγχομένοις δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσε μελέων. N. i. 69.

ἄγω. ἄγεις ἐφημοσύναν ὀρθὰν χειρὸς ἐπιδέξια. P. vi. 20. *ἐγκώμιον τεθμὸν ἐκ Πίσας.* O. xiii. 40. *ἄγει χάρις.* P. ii. 32. *Μοῖρα θνατὸν σθένος.* N. xi. 54. *Αἴγυπτον.* Fr. Dithyramb. ix. 2. *ἀρετάν.* I. vii. 31. *πλοῦτον νόῳ.* P. vi. 47. *νεῖκος κεφαλᾷ.* P. ix. 54. *νόμος τὸ βιαιότατον χειρὶ ὑπερτάτα.* Fr. Inc. i. 2. *ἄγοντί με νῖκαι Ἰσθμοῖ.* P. vii. 11. *εἴ τις ἄγοι τιμάς.* I. ii. 50. *ἄγοις θεράποντα κλυτὰ Λατοῖ.* Fr. Inc. lxvi. *μοῖρά τις ἄγεν ἐς ἔρανον.* P. v. 102. *ἆγεν δι' ὅμιλον Νομάδων.* P. ix. 217. *ἐς πόλεμον ἆγεν σύμμαχον ἐς Τροΐαν.* I. vi. 40. *ἄγαγε πλόος τελευτάν.* P. iv. 375. *Ἀριστοτέλης.* P. iv. 117. *θρασὺν ὅμιλον Δολόπων.* Fr. Inc. xvi. *ἆγον Μοῖραι Θέμιν ποτὶ κλίμακα Ὀλύμπου.* Fr. Inc. c. 4. *ἄγαγον φῶτες μαιόμενοι ματρί.* O. i. 74. *χάριτες ἄνθεα.* O. ii. 93. *ἐς Θήβας στρατόν.* N. ix. 43. *ἄγειν δέρμα κριοῦ βαθύμαλλον.* P. iv. 286. *θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ὄπα.* P. x. 9. *νάεσσι ἀγαγὲν πολλούς.* P. iv. 98. v. V. L. *ἄγων ἄγοντα προφρόνως.* P. x. 104. *βίοτον ἀπήμαντον.* O. viii. 115. *δᾶμον ἐς φάος.* O. v. 32. *θυγατέρα Ἐπιμαθέος.* P. v. 36. *μοῖραν λαοῖσι.* P. xii. 22. *Ὑγίειαν χρυσέαν.* P. iii. 128. *κλέος ἐτήτυμον ἐς ἄνδρα φίλον.* N. vii. 91. *πλοῦτον καὶ χάριν ἐπ' ἀρεταῖς.* O. ii. 19. *δαιδάλματα.* P. v. 48. *Ζεὺς ἀγαγὼν νεφέλαν.* O. vii. 90. *ἀπόλεμον εὐνομίαν.* P. v. 89. *μοῦνος ζεύγλᾳ (βόας).* P. iv. 404. *ἀγαγόντα ἐκ Δελφῶν δόξαν.* P. ix. 132. *οὔτε ἄνεμος ἄξοι.* P. vi. 13. *ἄξοντα ἔλαφον.* O. iii. 52. *ἀγέσθω στρωμνὰν ἄφθιτον.* P. iv. 410.

ἀγών. ἀγὼν Ἀλκαθόου. I. viii. 149. *χάλκεος* (v. Not.) *ὀτρύνει.* N. x. 41. *ὑπὸ Κίρρας.* P. x. 24. *σέο δ', ἀγὼν, ἔβαλεν ὕμνος.* N. iii. 115. *ἀγῶνος Κλεωναίου.* N. iv. 27. *τέρμασιν.* P. ix. 202. *ἔξω βαλεῖν ἄκοντα.* P. i. 85. *ἐν ἀγῶνι Ὀρσοτριαίνα.* N. iv. 142. *ὁ Διός.* N. ii. 37. *Κίρρας.* P. xi. 20. *ἀγῶνα ἐξαίρετον ἀεῖσαι Ἡρακλέος.* O. x. 28. *ἐπιχώριον.* P. viii. 114. *θαητὸν νέμειν,* O. iii. 65. *πρεσβυτέρων μένεν.* O. ix. 136. *Ὑπερβορέων.* P. x. 48. *μηδ' αὐδάσομεν φέρτερον Ὀλυμπίας.* O. i. 11. *ἀγῶνες ἔννομοι Βοιώτιοι.* O. vii. 155. *ἀγώνων λαοσσόων μναστῆρα.* P. xii. 42. *μοῖραν.* N. x. 98. *πλείστων θίγον ἐν ἀέθλοισι.* I. i. 26. *πολυφάτων ἀκτῖνα.* P. xi. 71. *τιθεμένων,* Fr. Inc. xlvi. *φυλλοφόρων.* O. viii. 101. *ἱερῶν καταβολάν.* N. ii. 5. *ἀπὸ, γαρύων εὖχος.* N. vi. 101. *ἀγῶνας ἔχει Ἑρμᾶς.* O. vi. 134.

ἀγώνιος. Ἑρμᾶς. I. i. 85. *ἀγωνίῳ ποδί.* Fr. Inc. p. 42. *ἀγώνιον εὖχος.* O. x. 75. *ἐν ἀγωνίοις ἀέθλοις κλέος ἔπραξεν.* I. v. 10.

ἄδακρυς. ἄδακρυν αἰῶνα νέμονται. O. ii. 120. vid. *Ἄϊδρις.*

ἀδάμας. ἀδάμαντος ἄλοις κρατεροῖς δῆσεν κίνδυνος. P. iv. 125. *ἐξ ἀδάμαντος κεχάλκευται καρδίαν.* Fr. Scol. ii. 8.

Ἀδαμάντινος. ἀδαμάντινον ἄροτρον. P. iv. 398.

Ἀδαμαντοπέδιλος. ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες. Fr. Prosod. ii. 6. in Del.

ἀδείμαντος. ἀδείμαντον παῖδα. I. i. 14. *σπέρμα φέρων.* N. x. 30.

ἀδελφεός. ἀδελφεὸν ὁμόκλαρον. O. ii. 89. προπρεῶνα. N. vii. 127. ἀδελφεοῦ βίαν. N. x. 137. ἀδελφεοὺς ἐσλούς. P. x. 107.

ἀδελφεά. ἀδελφεὰν (leg. ἀδελφὰν) τεὰν ἀγλαόγυιον Ἥβαν. N. vii. 5.

ἀδελφός. ἀδελφοῖσιν Διός. I. viii. 76.

ἀδίαντος. ἀδίαντον σθένος ἐξέπεμψας. N. vii. 107.

ἄδικος. ἄδικον ὑπέροπλον ἥβαν. P. vi. 47. ἀδίκων ἀπέχειν ψυχάν. O. ii. 125.

ἀδινός. ἀδινὸν δάκος. P. ii. 98.

ἀδόκητος. ἐν ἀδόκητον καὶ δοκέοντα πέσε. N. vii. 45. [Eurip. Herc. f. 91. 92. *Ex Schedis.*]

ἄδολος. σοφία μείζων τελέθει. O. vii. 99.

ἄδρυς. ἄδρυς πενθέων. corr. Fr. Inc. xliii.

ἀδύγλωσσος. βοὰ κάρυκος. O. xiii. 142.

ἀδυεπής. ἀδυεπὴς λύρα. O. x. 113. ὕμνος. N. i. 5. ἀδυεπῆ τὸν Ὅμηρον. N. vii. 31.

ἀδυλόγος. ἀδυλόγοι λύραι. O. vi. 162.

ἀδυμελής. ἀδυμελεῖ κώμῳ. P. viii. 99. σὺν ὕμνῳ. I. vii. 20. φόρμιγγι. O. vii. 20. φωνᾷ. N. ii. 40. ἀδυμελῆ κόσμον. O. xi. 14.

ἀδύνατος. ἀδύνατον. N. vii. 82. ἀδύνατα P. ii. 148.

ἀδύπνοος. ἀδύπνοος Μοῖσα. O. xiii. 32. ἀδυπνόῳ φωνᾷ. I. ii. 38.

ἀδύς. ἀδεῖα χάρις. I. vi. 74. ἀδὺ κλαΐστρον γλεφάρων. P. i. 15. εὐνᾶς. P. ix. 74. ἀδεῖαν ἀκοάν. P. i. 174. ἀδεῖαι ὀμφαί. N. x. 61. ἀδίσταν ὀπώραν Ἀφροδίτας. I. ii. 8. ἀδείας ἐλπίδας. P. iv. 358.

ἄδυτος. ἄδυτον χρυσέων τριπόδων θησαυρόν. P. xi. 7. εὐώδεος ἐξ ἀδύτου. O. vii. 59.

ἄδω. ἀδέω. ἄδον Ἄρει. I. iv. 24. Ζηνί. I. viii. 48. ἀδόντι νόῳ. P. iv. 51. v. V. L. ἀδόντα Δίκᾳ. O. vii. 32. ἀδόντα εἴη με ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν. P. ii. 175. ἀδὼν (probatus. v. Not.) ἔρνεσι Λατοῦς. N. vi. 63. ἀστοῖς. N. viii. 64. v. Not. ἀδεῖν Τυνδαρίδαις εὔχομαι. O. iii. 1.

ἀέ. P. ix. 154. vide ἀΐ.

ἀεθλητής. ἀεθληταῖς ἀγαθοῖς. N. x. 95. ἄνδρα ἐν ἀεθληταῖς. I. vi. 106.

ἄεθλον. ἄεθλος. ἄεθλον τοῦτον ἑκὼν τέλεσον. P. iv. 293. ἄεθλα. O. i. 5. ἀέθλων ἀγλαῶν. P. v. 69. ἀεξιγυίων. N. iv. 119. ἁμίλλαις. O. v. 13. διδύμων μοῖρα. I. iii. 15. ἐρατῶν. N. vi. 22. ἐσχάτων. N. x. 59. ἐτείων τέρμα. I. iv. 115. ἱερῶν. O. viii. 84. ἱππείων. N. ix. 20. κορυφάν. O. ii. 24. κράτος. I. viii. 7. κρίσιν. N. x. 43. κυδίμων πτεροῖσι. D. xiv. 34. μεγάλων. O. iii. 37. N. i. 14. μάρτυρα. O. iv. 6. μοῖραν. O. vi. 135. μέγιστα ἕλη. P. x. 37. νίκας τέσσαρας. N. ii. 31. ἀέθλων πάμπρωτον. I. vi. 71. πατρωΐων. P. iv. 391. Πυθίων. P. iii. 130. πειρᾶσθαι παιδός. N. xi. 29. τεθμὸν μέγιστον. O. vi. 117. τέρμα. I. iv. 115. ὑψηλοτάτων. O. iv. 6. χρυσοστεφάνων μᾶτερ. O. viii. 1. γεύεται. P. x. 11. ἕνεκεν. O. i. 159. ἐξ ἀέθλων. I. i. 13. ἀέθλοισι ἀγωνίοις. I. v. 9. Ἀδραστείοις. I. iv. 44. κλεινὰν πόλιν. P. ix. 126. ἐν ἀέθλοισιν ἀριστεύων. N. xi. 18. ἀέθλοις γυίων. P. iv. 450. εὐδόξοις. I. iii. 2. ἐν ἀέθλοισιν θίγον πλεώνων ἀγώνων. I. i. 26. ἐν ἱεροῖς. O. xiii. 20. κρίσιν ἀμφ' ἀέθλοις. O. vii. 146. νέοις. O. ii. 78. νικαφόροις. P. viii. 36. Ὀλυμπίοισι. P. ix. 177. σὺν ἀέθλοις ποδῶν. P. ix. 203.

ἀεθλονικία. (leg. Ἀθλονικία. v. Schol.) ἀεθλονικίας πρᾶγος. N. iii. 11.

ἀεθλοφόρος. ἀεθλοφόρου λήματος. N. iii. 146. ἀεθλοφόροι τρεῖς. N. vi. 38.

ἀεί. (Adv.) O. i. 160. leg. αἰεί. O. viii. 14. ix. 83. P. i. 123. 130. 174. P. ii. 132. iv. 456. ix. 154. N. i. 106. vi. 6. viii. 37. v. V. L. I. iv. 6. 72. Fr. Thren. i. 13. ἐσαεὶ (in semper, in perpetuum). O. xi. 10.

ἀείδω. ἀείδω γνωτά. N. x. 57. οὐκ ἀγνῶτι. I. ii. 19. ἀείδει ἄλσος. O. v. 23. ἀείδειν Θεμίστιον. N. v. 91. ἀείδων ἐν μελέταις ἐν τρόπῳ Λυδίῳ. O. xiv. 25. ἄειδεν πρόφρων χορὸς Μοισᾶν. N. v. 40. ἄειδον ἐξ ὑπερῴου χρύσεαι κηληδόνες. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. p. 54. ἀεῖσαι ἀγῶνα. O. x. 28. ἀείδεται πολλοῖσι νικαφόροις ἐν ἀέθλοις. P. viii. 35. Σωγένης εὔδοξος μετὰ πενταέθλοις. N. vii. 11. ἠείδετο Σᾶμος ἀπὸ Μαντινίας. O. x. 84. ἀείδετο πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις. O. x. 92. ἀείσομαι ἁρμόζων χαίταν στεφάνοισι. I. vii. 54. ἀείσατε

ἐθέλων Εὐφάνης προπάτωρ. N. iv. 145. ἀειδόμενον ἀμφὶ κᾶπον γλυκὺν Ἀφροδίτας. P. v. 32. ἀείδοισιν ἐν ὕμνοις μάκαρα. Fr. Thren. iii. 5. p. 36. τί κάλλιον ἀεῖσαι. Fr. Prosod. v. 4. p. 47.

ἀέκων. ὡς ἀέκονθ' (scr. ἄκονθ') ἑκὼν πράσσοιτο μισθόν. O. x. 35. οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον. N. iv. 35.

ἀείρω. ἀείρας. Fr. Hyporch. iii. 3. ἀερθείς. N. vii. 111. ἀερθέντα πτερύγεσσι Πιερίδων. I. i. 90. ἀρετὰ ἀερθεῖσα. N. viii. 70.

ἀέλιος, Ἅλιος. (v. Ind. Nom. Propr.) ἀελίου ἀκτὶς πολύσκοπε. In. def. Solis. 1. v. Not. μένον λάμπει. Fr. Thren. i. 1. σθένος χρύσεον. P. iv. 257. παῖδα (ἁμέραν). O. ii. 59. ὀξείαις αὐγαῖς. O. iii. 44. v. Not. παῖς. P. iv. 428. (Αἰήτης) μᾶτερ Θεία. I. v. 1. ἀλίῳ ἀμφὶ ἑνί. O. xiii. 51. ζαμενεῖ. N. iv. 22. αἴθωνι. N. vii. 108. ἅλιον ἔχοντες ἀεί. O. ii. 110. ἐς ἅλιον ὕπερθεν. Fr. Thren. iv. 4.

ἀελλόπους. ἀελλόποδας δίφρους. P. iv. 32. ἀελλοπόδων ἵππων τιμαὶ καὶ στέφανοι. Fr. Inc. lxxxix. 1. ἵππων αἶνον μέγαν. N. i. 6.

ἀελπτία. ἀελπτίᾳ βαλών. P. xii. 55.

ἀέναος. ἀενάου πλούτου. Fr. Inc. clxvii. ἀενάου πυρὸς κεραυνόν. P. i. 9. ἀέναον τιμάν. O. xiv. 7. ἀεννάοις (leg. ἀενάοις) ἐν τραπέζαις. N. xi. 10. v. V. L. et Not.

ἀεξίγυιος. ἀεξιγυίων ἀέθλων. N. iv. 118.

ἀέξω. ἀέξει σε ἀλκὰ παγκρατίου. N. ii. 24. ἄεξε ἄνθος ὕμνων. O. vi. 180. αὐτοὺς καὶ πόλιν ἀέξοι (Ζεύς). O. viii. 116. ἀέξονται πλουτέοντες. Fr. Inc. lxi. 6. vide Αὔξω.

ἀές. (Doric. pro ἀεί.) Fr. Inc. cxxxii. ibid. Not.

ἀετός. ἀετὸν πτερόεντα κίχεν θεός. P. ii. 91. vide Αἰετός.

ἄημι. ὅσα μαρτύρια ἄηται ἐπ' ἀνθρώποις. I. iv. 15.

ἀθάνατος. ἀθανάτα Θέτις. P. iii. 178. ἀθάνατον βίον. P. iii. 110. νιν θήσονται. P. ix. 111. ὄνυμα. O. vi. 95. φωνᾶεν τοῦτο ἕρπει. I. iv. 68. ἀθανάτου στόματος. P. iv. 18. ἀθάνατοι. O. i. 106. N. i. 89. δατέοντο χθόνα. O. vii. 102. δαίονται πήματα σὺν δύο βροτοῖς ἓν παρὰ ἐσλόν. P. iii. 147. ἀθανάτων ἀνδρῶν τε. P. xii. 8. βασιλεύς. N. x. 29. θνατῶν τε καὶ ἀ. Fr. Inc. ii. 2. νέκταρ ἀμβροσίαν τε κλέψαις. O. i. 99. χωρὶς (procul a diis) O. ix. 62. τεθμός τις. O. viii. 33. πρὸς ἀθανάτων τετίμαται φίλος. I. iv. 101. φθόνος μὴ θρασσέτω. I. vii. 55. ἀθανάτοις ἀνέχοντες δῶρα πλεῖστα. Fr. Inc. clxvii. ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν. I. viii. 98. προσφέρομεν φύσιν. N. vi. 9. ἔδοξεν. I. viii. 130. τιμαῖς ἔμιχθεν. I. ii. 42. τιμαῖσι ποτιψαύει. Fr. Epinic. ii. 3. p. 11.

ἄθεμις. ἄθεμιν δόλον. P. iii. 56. Πελίαν. P. iv. 193.

ἄθεος. ἀθέων ἐκ βελέων ματρυιᾶς. P. iv. 288.

ἄθλησις. ἄθλησις θεόσδοτος. Fr. Inc. cxii.

ἆθλον. ἆθλον τοῦτο προσφέρων. O. ix. 162. ἄθλων μνᾶμα κάλλιστον. O. iii. 27. ἱππείων κορυφάν. N. ix. 20. πρῶτον, εὖ παθεῖν. P. i. 191.

ἆθλος. οὑτοσὶ ἐμοὶ ὑποκείσεται. O. i. 135.

ἀθλοφόρος. ἀθλοφόροις ἀνδράσιν. O. vii. 13.

ἀθρέω. ἄθρησον (considera. v. Not.) χάριν φόρμιγγος. P. ii. 129.

ἀθρόος. ἀθρόαν κακότατα. P. ii. 65. σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον. N. i. 78. στέφανοι. I. v. 10. φανερὰ θήσω ἀθρόα παύρῳ ἔπει. O. xiii. 139. ἀθρόοις ἔρνεσιν. I. i. 37. ἀθρόαις ἁμέραις πέντε. P. iv. 231.

ἄθυρμα. Ἀπολλώνιον. P. v. 29.

ἀθύρω. ἄθυρεν ἔργα μεγάλα. N. iii. 78. ἀθύρειν. I. iv. 67. ubi v.

αἰανής. αἰανὴς ταχείας ἀπάδις. P. i. 161. αἰανῆ λιμόν. I. i. 70. v. Not. κόρον. I. iii. 4. αἰανὲς κέντρον. P. iv. 420. [Vox Æschyl. Eumen. 413. 476. 569. 669 ? 941. *Ex Schedis.*]

αἰγίβατος. αἰγιβάται (al. αἰγίβατοι et αἰγίβοτοι) τράγοι μίσγονται γυναιξί. Fr. Inc. lxxxiv. v. Not.

αἴγλα. αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται. O. xiii. 49. διόσδοτος. P. viii. 137. αἴγλαν στεφάνοις, P. iii. 131. ἐς θαητάν. N. i. 54.

αἰγλάεις. αἰγλᾶεν κῶας χρυσέῳ θυσάνῳ. P. iv. 411. αἰγλᾶντα κόσμον τίθησι. P. ii. 19.

αἰδέομαι. αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν. N. v. 25. αἰδέονται ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς. P. ix. 73. αἰδεσθέντες ἀλκάν. P. iv. 308.

αἰδοῖος. αἰδοῖος ὁμιλεῖν ἀστοῖς. I. ii. 54. αἰδοία χάρις ποτιστάζει μορφάν. O. vi. 127. αἰδοίου ἀνδρὸς φαιδίμαν πρόσοψιν. P. iv. 51. αἰδοίαν δίδοι χάριν. O. vii. 164. ἀμφὶ τράπεζαν αἰδοίαν. Fr. Inc. xliv. 1.

αἰδοιέστατος. κτεάνων χρυσὸς αἰδοιέστατον. O. iii. 76. ἔχει ὀφθαλμὸς συγγενὴς γέρας αἰδοιέστατον. P. v. 22. v. Not.

ἄϊδρις. ἄϊδρις (al. ἄδακρυς, ἄδρυς. v. Not.) Fr. Inc. xliii. 3. ἀνήρ. P. ii. 68.

ἀϊδροδίκης. ἀϊδροδίκας θῆρας ἐν πόντῳ. N. i. 96.

αἰδώς. αἰδὼς κλέπτεται. N. ix. 79. v. V. L. Προμαθέος. O. vii. 81. αἰδῶ διδοὺς, Ζεῦ. O. xiii. 164. ἐρατάν. P. ix. 20. καλύψαι. N. iv. 260. v. Not. ὄφρα ἀφέλοιτο. P. iv. 388.

αἰεί. αἰεὶ βασιλῆες ἐγχώριοι. O. ix. 84. δονεῖν. N. vi. 95. ἕδος ἀσφαλές. N. vi. 6. ἔπεν'. P. ii. 138. ἔχοιεν γέρας. N. vii. 148. θάλλοντες. I. iv. 6. κλέος (ἐστί) O. viii. 14. καλὸς πίθων παρὰ παισί. P. ii. 132. v. V. L. μάρναται πόνος. O. v. 35. μένειν. P. i. 123. μενοινῶν. O. i. 93. ὁρᾷν μέτρον. P. ii. 63. πολύμυθοι. P. ix. 133. τέλει. P. i. 130. τέλλετο. P. iv. 456. φέρειν. N. vii. 57. χρῆμα πᾶν. I. viii. 27.

αἰετός. ἀρχὸς οἰωνῶν. P. i. 10. τανύπτερος. P. v. 149. ὠκὺς ἐν πετανοῖς. N. iii. 139. βασιλεὺς οἰωνῶν. O. xiii. 30. αἰετοῦ ῥόμβον ἴσχει. I. iv. 80. αἰετὸν μέγαν ἀρχὸν οἰωνῶν πέμψεν θεός. I. vi. 73. αἰετοὶ πάλλονται πέραν πόντοιο. N. v. 39. αἰητῶν (leg. ὀρνίχων. v. V. L.) Διὸς πάρεδρος. P. iv. 7.

αἰθήρ. αἰθέρος δι' ἐρήμας. O. i. 10. Fr. Inc. cxvi. Not. ἀπὸ κόλπων αἰθέρος ψυχρᾶς ἐρήμου. O. xiii. 125. μετ' αἰθέρα λαμπευθέντα (leg. λαμπετόωντα). Fr. Inc. xcvii. 3. ἐς αἰθέρα φαεννὸν (leg. φανόν.). O. vii. 122. πίτναν εἰς αἰθέρα χεῖρας. N. v. 20. πρὸς ὑγρὰν αἰθέρα. N. viii. 71. αἰθέρα λακτίζοισα φλόξ. I. iv. 112.

αἰθός. ἐπὶ αἰθᾶς ἀσπίδος. P. iv. 65.

αἴθω. αἰθούσας φλογός. O. vii. 86. αἰθόμενον πῦρ. O. i. 2. αἰθομένα δαΐς. Fr. Dithyramb. vi. 4. αἴθων κεραυνός. P. iii. 104.

αἴθων. ἀλώπηξ. O. xi. 21. αἴθωνα κεραυνόν. O. x. 98. αἴθωνι ἀλίῳ. N. vii. 105. αἴθωνα ῥόον καπνοῦ. P. i. 44.

αἷμα. αἷμα ἀπὸ ταύτας πάτρας. N. vi. 62. ἐμφύλιον. P. ii. 57. παίδων ἐπιγεινομένων. P. iv. 48. Πεισάνδρου ἀπὸ Σπάρτας κεκραμένον. N. xi. 44. τεὸν, Ζεῦ. N. iii. 114. αἵματος χάλαζαν. I. vii. 39. ἐν αἵματι κεκραμένα. Fr. Hyporch. iii. 1. v. Not.

αἱμακουρία. αἱμακουρίαις ἀγλααῖσι μέμικται. O. i. 147.

αἱμάσσω. αἵμαξε Μύσιον πεδίον μέλανι ῥαινων φόνῳ. I. viii. 9.

αἱμύλος. αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος. N. viii. 55.

αἰνέω. ἐγώ σε αἰνέω. Fr. Inc. ii. 6. ἐπεί μιν αἰνέω. O. iv. 23. αἰνέω Πυθέαν. I. v. 75. αἴνει παλαιὸν οἶνον. O. ix. 73. αἰνέων ἔριδα στρέφοι. N. iv. 151. αἰνητὰ αἰνέων. N. viii. 66. αἰνείων Μελέαγρον, αἰνέων τε καὶ Ἕκτορα. I. vii. 45. αἰνεῖν παντὶ θυμῷ καὶ ἐχθρόν. P. ix. 169. ἐσλούς. N. iii. 50. v. Not. ἀγαθῷ παρέχει. I. viii. 152. αἰνέσω ὥτε ὕδατος ῥοὰς ἄγων. N. vii. 92. αἰνέσω ἄνδρα στεφανωσάμενον. O. vii. 29. αἰνήσειν δόμον σεμνόν. N. i. 112. v. Not. αἴνησα παῖδα. O. x. 120. αἴνησεν ἄλλον γάμον. P. iii. 25. αἰνῆσαι μενοινῶν κεῖνον ἄνδρα. P. i. 83. κέρδος. P. iv. 248. αἴνησαν σοφοὶ ἔπος. Fr. Inc. xxix. αἰνήσαις υἱόν. O. ix. 23. αἰνεῖσθαι ἐν ἀστῶν ἀγαθοῖσι λόγοις. N. xi. 22.

αἴνιγμα. αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc.

αἶνος. τὶν ἕτοιμος. O. vi. 18. ἀφθόνατος. O. xi. 7. αἶνον ἔβα κόρος. O. ii. 173. μέγαν ἀελλοπόδων ἵππων. N. i. 6.

αἰνός. αἰνῷ φόβῳ ἔδωκε θῆρας. P. v. 81. ἐν αἰνᾷ ταρτάρῳ κεῖται. P. i. 29. αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν. P. xi. 86.

αἴξ. αἶγας Σκυρίας ἐξοχωτάτους. Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron.

αἰόλλω. οὐκ αἰόλει (al. αἰόλλει. v. V. L.) νιν πῦρ. P. iv. 414. v. Not.

αἰολοβρόντας. (epithet. Jovis.) αἰολοβρόντα Διὸς αἶσα. O. ix. 64.

αἰόλος. αἰόλῳ ψεύδει. N. viii. 48. v. Not.

αἰπεινός. αἰπεινᾶς Πυθῶνος. N. ix. 11. αἰπεινοὶ λόγοι. N. v. 59. αἰπειναὶ σοφίαι. O. ix. 161. αἰπεινῶν ἐπὶ σταθμῶν. P. iv. 135.

αἰπύς. αἰπὺν θάνατον οὐκ ἐξέφυγεν. O. x. 50. ἐς αἰπὺν σκότον ἔβαλε. Fr. Inc. xlvi.

αἵρεσις. αἵρεσιν παρδίδωμι. N. x. 155.

αἱρέω. αἱρέομαι (ἀρέομαι) χάριν μισθόν. P. i. 147. εἷλεν Ἰωλκὸν μόνος. N. iii. 58. Περγαμίαν. I. vi. 45. ἕλεν ἄταν ὑπέροπλον κόρῳ. O. i. 89. Οἰνομάου βίαν. O. i. 142. μόχθον ἐξαίρετον. P. ii. 54. ἕλε στεφάνους ἀριστεύων. P. iii. 133. ἥρωας ἱπποδάμους. N. iv. 48. ἕλον Ἀμύκλας. I. vii. 20. ἑλὼν φιάλαν ἀπὸ χειρός. O. vii. 2. νίκαν. O. viii. 87. βίοτον γλυκύν. P. ii. 47. εὖχος ἵπποις. P. v. 27. χειρὸς χειρὶ παρθένον. P. ix. 216. ἄκρον. P. xi. 84. ὃς ἂν ἕλῃ ἀμφότερα. P. i. 194. τὰ μέγιστα ἀέθλων. P. x. 37. ἑλεῖν ἄντλον. O. ix. 79. v. Not. πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν. P. ix. 199. ἑλεῖν ἀρετάν. Fr. Hyporch. i. 3. διπλόαν ἀρετάν. N. v. 96. εἵλετο αἰῶνα. N. x. 100. v. Not. κλέος ὥρουσαν ἑλέσθαι. O. ix. 155.

αἴρω. v. ἀράμενος.

αἶσα. οἵας εἰμὲν αἴσας. P. iii. 108. αἴσᾳ Διός. O. ix. 65. ὀλβίᾳ. Fr. Thren. ii. 1. αἶσαν κλυτὰν παρέχει θεός. O. vi. 175. ἔξοχον ἔπορον Αἰακίδαι. N. vi. 79. ἀγακλέα. I. i. 50. ταύταν μεθέπων Διόθεν. N. vi. 25. αἰεὶ τοιαύταν (sc. δὸς) αὐτοῖς. P. i. 132. v. Not. κατ' αἶσαν. P. iv. 190. τυραννίδων αἶσαν. P. xi. 81. παρὰ αἶσαν. P. viii. 16. κατὰ αἶσαν. N. iii. 26. αἶσαν χθονός. P. ix. 99. κατ' αἶραν τυχόντα. P. x. 40.

αἴσιος. αἴσιον βροντὰν ἐπέκλαγξε Ζεύς. P. iv. 40. φθέγμα βροντᾶς. P. iv. 351. αἰσιᾶν ὀρνίχων ὁδός. N. ix. 43. v. Not.

ἀΐσσω. ἀΐσσει δένδρον χλωραῖς ἐέρσαις. N. viii. 69.

ἄϊσος. δαίμων (al. ἄϊστος. v. V. L.) I. vii. 60.

ἀϊστόω. ἀΐστωσεν ὕλαν. P. iii. 67.

αἴσχιον. οὐκ αἴσχιον φυᾶς. I. vii. 32.

αἰσχύνω. αἰσχύνοι θαντὸν εἶδος. P. iv. 470. αἰσχύνων ἐπιχώρια. P. iii. 38. αἰσχυνθῆμεν θυμόν. N. ix. 63.

αἶτε. (dorice pro εἶτε.) P. iv. 138.

αἰτέω. αἰτέω ὄπιν ἄφθιτον θεῶν. P. viii. 101. v. V. L. et Schol. σε ὀπάζειν. N. ix. 71. σε. P. xii. 1. ὃν αἰτεῖς, παῖς ἔσσεταί τοι. I. vi. 76. αἴτει (pro ᾔτει. v. N. V. L.) O. iii. 30. αἴτεον. P. ix. 189. αἰτέων τιμάν τινα. O. vi. 102. αἰτήσων δαιδάλλειν πόλιν. O. vi. 46. ἐγὼ αἰτέομαι καλέσαι Μοῖσαν. I. viii. 8. αἴτημί σε τοῦτο. Fr. Inc. lviii. 5.

αἴτιος. αἴτιον θεὸν ὑπερτιθέμεν παντί. P. v. 33.

αἰτία. αἰτία μείων. O. i. 58. αἰτίαν μελίφρονα ἐνέβαλεν ῥοαῖσι Μοισᾶν. N. vii. 16.

αἰχμά. αἰχμὰ Κάστορος. I. v. 42. αἰχμᾶς δαμασιμβρότου. O. ix. 119. κέντρον. Fr. Inc. xciii. 4. v. Not. κλέος ἄνθησεν. P. i. 128. σὺν αἰχμᾷ Ἀργείᾳ. O. vii. 35. ἔγχεος ζακότοιο. N. vi. 90. λόγχας χαλκέας. N. x. 113. παρμένοντας. P. viii. 58. αἰχμᾷ (leg. ἀκμᾷ) συμπεσεῖν βαρύς. I. iv. 86. αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος θρέψε. N. x. 23. ὑπέραλλον ταμών. N. iii. 57. αἰχμαὶ νέων ἀνδρῶν. Fr. Inc. xxi. 3. αἰχμαῖς ἀκοντίζοντες. I. i. 33. αἰχμαῖσι διδύμοισιν. P. iv. 139. οὐλίαις ἀνθεῖ Ἄρης. O. xiii. 33.

αἰχματάς. αἰχματὰν θυμόν. N. ix. 87. κεραυνὸν σβεννύεις. P. i. 8. καὶ ἀκρόσοφον στρατόν. O. xi. 19. αἰχματᾶο Ἰάσονος. P. iv. 21. αἰχματαῖσι ἀνδράσι. O. vi. 147. αἰχματὰς ἥρωας φυτευθέντας. N. v. 13.

αἶψα. ἔλαβεν ἄργαν ποσίν. N. iii. 140. ὦρτο. P. iv. 237.

ἀΐω. θρῆνον ἄϊε (sc. Ἀθάνα.) P. xii. 17. ἄϊον μελπομενᾶν Μοισᾶν. P. iii. 161. ἀΐοντα βοὰν Πιερίδων ἀτύζονται. P. i. 27. ἀΐει. i. 6, 36.

αἰών. (v. Not. P. vii. 1.) αἰὼν ἁμέρα. N. ix. 106. ἀσφαλὴς οὐκ ἐγένετο. P. iii. 153. δόλιος κρέμαται ἐπ' ἀνδράσι. I. viii. 28. ἄλλ' ἄλλοτε ἐξάλλαξεν. I. iii.

31. ἐῤῥαίσθη δι' ἱστέων. Fr. Hyporch. iii. 5. εὐθύπομπος. N. ii. 12. v. V. L. μακρὸς ἐλᾷ τέσσαρας ἀρετάς. N. iii. 130. μείλιχος. P. viii. 139. μόρσιμος. O. ii. 19. πότμον ἐφάψας. O. ix. 90. τερπνὸς φέρτιστος ἀνδρί. Fr. Epinic. iii. 2. in Hieron. αἰῶνος ἰσοδένδρου τέκμαρ λαχοῦσαι. Fr. Inc. cl. αἰῶνος (medullæ. v. Not.) εἴδωλον λείπεται ζῶν. Fr. Thren. ii. 5. p. 19. κλυτᾶς βαθμίδων. P. v. 7. αἰῶνα ἄδακρυν νέμονται. O. ii. 120. ἀκίνδυνον πέσσοντα. P. iv. 331. μόρσιμον. I. vii. 59. εἵλετο. N. x. 110. v. Not.

αἰών, littus. αἰόνεσσιν Ὀγχηστίαισι. I. i. 46.

αἰωρέω. αἰωρεῖ ὑγρὸν νῶτον. P. i. 17.

ἀκᾷ P. iv. 277.

ἀκαμαντολόγχας. I. vii. 13.

ἀκαμαντομάχας. ἀκαμαντομάχαι τρεῖς υἱοὶ Ζηνός. P. iv. 304.

ἀκαμαντόπους. ἀκαμαντόποδος ἀπήνας. O. v. 6. βροντᾶς. O. iv. 2. ἀκαμαντοπόδων ἵππων. O. iii. 5.

ἀκάμας. ἀκάμαντος πόντου. N. vi. 67. ἀκάμαντας ἵππους. O. i. 141.

ἄκαμπτος. ἄκαμπτος ψυχάν. I. iv. 89.

ἄκατος. ἐπὶ ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ. N. v. 5. ὡς ἄκατον εἰναλίαν. P. xi. 62.

ἀκειρεκόμας. ἀκειρεκόμαν Φοῖβον. I. i. 8.

ἀκέντητος. ἀκέντητον δέμας παρέχων. O. i. 33.

ἀκέομαι. ἀκειόμενον δίψαν ἀοιδᾶν. P. ix. 180.

ἀκέρδεια. ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρως. O. i. 84.

ἀκερσεκόμας. ἀκερσεκόμᾳ Φοίβῳ. P. iii. 26.

ἄκεσμα. ἀκέσματα νόσων βαρειᾶν. P. v. 86.

ἀκήρατος. ἀκηράτοις ἀνίαις. P. v. 43.

ἀκίνδυνος. ἀκίνδυνον αἰῶνα. P. iv. 330. ἔπος. P. ii. 121. ἀκίνδυνοι ἀρεταί. O. vi. 14.

ἀκίνητος. ἀκίνητον τέρας χθονὸς εὐρείας. Fr. Prosod. i. 5. in Del. p. 26. ἀκινήταν ῥάβδον. O. ix. 50. ἀκίνητοι ἥρωες. P. iv. 101.

ἀκλάρωτος. ἀκλάρωτον θεόν. O. vii. 105.

ἀκλεής. τιμὰ ποδῶν. O. xii. 22. ἥβα. Fr. Epinic. v. p. 5.

ἀκμά. ἀκμᾷ ἥρος. P. iv. 114. φασγάνου. P. ix. 141. (αἰχμᾷ. V. L.) συμπεσεῖν βαρύς. I. iv. 85. ἀκμὰν ἐγχέων τραχεῖαν λιπών. P. i. 20. ζέοισαν ὕδατος. O. i. 78. ὀδόντων δεινοτάτων. N. iv. 104. ποδῶν (ἐναλίγκιον) στεροπαῖσι. I. viii. 83. ἀκμαὶ ἰσχύος θρασύπονοι. O. i. 156.

ἄκμων. ἄκμονι πρὸς ἀψευδεῖ χάλκευε γλῶσσαν. P. i. 167. Fr. Inc. lxx.

ἄκναμπτος. ἀκνάμπτοις χείρεσσιν ἢ βουλαῖς. P. iv. 128.

ἀκοά. ἀκοὰ ἀστῶν θυμὸν βαρύνει. P. i. 162. σοφοῖς. P. ix. 135. ἀκοὰν ἀδειᾶν εἶπερ φιλεῖς. P. i. 174.

ἀκοίτας. Fr. Inc. lxxiii. 2. ἀκοίταν ξυνᾶνα (consortem tori). N. v. 51. v. Not.

ἄκοιτις. ἄκοιτιν θαλερὰν Ἥραν. N. i. 110. ποντίαν. N. v. 66. Διὸς ἐπειρᾶτο. P. ii. 62.

ἀκόνα. ἀκόναν χαλκοδάμαν Ναξίαν. I. vi. 108. δόξαν ἔχω ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς. O. vi. 141.

ἄκος. ἄκος ὑγιηρὸν καλλίνικον πλαγᾶν. N. iii. 28. v. V. L.

ἀκοντίζω. μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσαιμι. I. ii. 52. ἀκοντίζων ἄγχιστα σκοποῦ Μοισᾶν. N. ix. 131. ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς. I. i. 33.

ἄκορος. εἰρεσία ἄκορος ὑπεχώρησεν. P. iv. 360.

ἀκούω. ἀκούει βάσις. P. i. 4. ἀκούομεν πάτραν πρόπολον ἀοιδαῖς ἔμμεναι. N. iv. 126. ἀκούοντι χθονίᾳ φρενί. P. v. 135. εἴ τις ἀκούῃ ἐσλὸν λόγον. I. v. 17. ἄκουσας θέλων ἀράν. I. vi. 63. ἄκουσεν Δαναὸν, οἷον γάμον εὗρεν. P. ix. 196. Ἕκτωρ Αἴαντος. N. ii. 22. θεσφάτων. I. viii. 67. ἄκουσον. N. vii. 2. ἀκούσατε. P. vi. 1. ἀκούσαις Ἀγγελίας Ἰφίων. O. viii. 107. ἀκούσαις ὑπηντίασεν. P. iv. 240. οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε ἰδεῖν. O. vi. 87. ἀκοῦσαι θαῦμα παριόντων. P. i. 51. εὖ. N. i. 47. μουσικὰν ὀρθὰν Ἀπόλλωνος. Fr. Hymn. vi. p. 51. ἀκούειν φωνὰν ἄγνωστον ψευδέων. O. vi. 113. εὖ. P. i. 192. ἀκούων ψαλμὸν ὑψηλᾶς πηκτίδος. Fr. Epinic. iv. 4. in Hieron.

ἄκραντος. ἀκράντοις οὐκ ἐφάψατο ἔπεσσι. O. i. 138. ἐλπίσι μεταμώνια θηρεύων. P. iii. 40. ἄκραντα γαρυέμεν. O. ii. 158.

ἀκρόθινα. ἀκρόθινα πολέμοιο ἔθυε. O. x.

69. O. ii. 7. v. Not. ἀκροθινίων κτέατ' ἀνάγων. N. vii. 60.

ἀκρόπολις. ἐν ἀκροπόλει τεῦξαν ἄλσος. O. vii. 90.

ἄκρος. ἄκρον ἄωτον σοφίας. I. vii. 25. εἴ τις ἄκρον ἑλών. P. xi. 84. πανδοξίας ἔστιν ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 14. πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς. N. vi. 39. τέλος ἄκρον ἔμμεν. P. ix. 210. I. iv. 54. κατ' ἄκραν κορυφάν. O. vii. 67. ἄκραις ἀρεταῖς. O. xiii. 19. ἄκραν (ἀκρᾶν) βαθμίδων αἰῶνος. P. v. 7. ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ. P. xi. 18. ἀκροτάτῳ βωμῷ. O. vi. 118. ἄκρας Ταινάρου. P. iv. 310. ἄκραν πρὸς ἀλλοδαπάν. N. iii. 47.

ἀκρόσοφος. ἀκρόσοφον καὶ αἰχματὰν στρατόν. O. xi. 19.

ἀκρωτήριον. σεμνὸν ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. ix. 12.

ἀκτά. ἀκτᾶς ἀπὸ Λερναίας. O. vii. 60. ἀκτὰν παρὰ εὔυδρον. P. i. 153. εὔσκιον Ἀχέροντος. P. xi. 34. πρὸς ἀκτὰν ψευδῆ νέομεν. Fr. Inc. lxi. 4. πρὸς ἀκτὰν Νείλου. I. ii. 62. ἀκταῖς ἐπιθορών. P. iv. 64. ἀμφὶ βαθυκρήμνοις. N. ix. 96.

ἀκτὶς et Ἀκτίν. ἀκτὶς ἀελίου πολύσκοπε. In def. Solis 1. καλῶν ἐργμάτων. I. iv. 71. ἀκτῖνα ἀγώνων πολυφάτων. P. iv. 71. ἀκτῖνες λαμπραὶ ἦλθον. P. iv. 352. ἀκτίνων ὀξειᾶν πατήρ. O. vii. 129. ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν σῶμα. O. vi. 92. ἀκτῖνας ὄλβου δέξατο ἆμαρ. P. iv. 454. μαρμαριζοίσας ὄσσων Θεοξένου. Fr. Scol. ii. 5.

ἀκύμων. ἀκύμονος πόντου πελάγει. Fr. Inc. xlix. 2.

ἀκύω. ἀκύει καπνὸς χίκων. Fr. Inc. cxxxiii. corr. v. Not.

ἄκων. κἄκοντι (ἄκοντι) ἔλασι σκοπόν. O. x. 85. ἄκοντι θοῷ. N. x. 130. ἄκοντα χαλκοπάραον. N. vii. 105. βραχυσίδαρον πάλλων. N. iii. 79. βαλεῖν χαλκοπάραον ἔξω ἀγῶνος. P. i. 84. ἀκόντων εὐθὺν ῥόμβον ἱέντα. O. xiii. 133. ἀκόντεσσι τιμὰν δάσασθαι. P. iv. 262. χαλκέοις. P. ix. 137.

ἀλάθεια. ἀλάθεια, ὤνασσα μεγάλας ἀρετᾶς. Fr. Inc. xxiii. θύγατερ Διός. O. x. 6. ἀτρεκής. N. v. 31. ἀλαθείας δέσποινα. O. viii. 3. ὁδόν. P. iii. 181. ἄγχιστα βαῖνον. I. ii. 16. ἐν ἀλαθείᾳ πεποῖσαι. O. vii. 126. ἀλάθειαν ἐτήτυμον ἐξελέγχων. O. x. 66. ἐὰν εἰδέμεν. N. vii. 36.

ἀλαθής. ἀλαθὴς ἔξορκος. O. xiii. 140. ἀλαθεῖ νόῳ. O. ii. 167. ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον. O. i. 45. ἀλαθέα μαντεῖον θῶκον. P. xi. 11. ἀλαθέσιν λόγοις. O. vi. 151. v. Not.

ἀλαθινός. φέγγος ἀλαθινόν. O. ii. 102.

ἀλαλά. ἀλαλὰ πολέμου θυγάτηρ, προοίμιον ἐγχέων. Fr. Inc. xxxvi. ἐξ ἀλαλᾶς καρτερᾶς. I. vii. 15. ἀλαλὰν δορίκτυπον. N. iii. 104. ἀλαλαὶ μανίαι τε ὀρινομένων. (al. ἀλαλαῖς μανίαις τε. v. Not. μανίᾳ τε ἀλαλᾷ τε. Add.) Fr. Inc. xxxvi.

ἀλαλάζω. ἀλάλαξεν βοᾷ ὑπερμάκει. O. vii. 68.

ἀλαλατός. ἀλαλατὸς Τυρσανῶν. P. i. 139.

ἀλάλκω. ἄλαλκε. N. iv. 89. τὸν πότμον Γανυμήδει ὥρα. O. x. 124.

ἀλάομαι. ἀλᾶται εὐφροσύνας. O. i. 94. ἀλᾶται Στράτων ἐν νομάδεσσι Σκύθαις. Fr. Epinic. v. 2.

ἄλγος. ἄλγος ἐμφανές. Fr. Inc. xxxix. ἐν ἄλγεσιν πωτῶνται. Fr. Thren. iii. 2.

ἄλδω. Διὸς ἄλτει ἄλσαι. D. P. ad O. iii. 30. vide Ἀλσός.

ἀλέγω. ἀλέγονται ἐν τοῖσιν Πηλεὺς καὶ Κάδμος. O. ii. 142. ἀλέγων γενεὰν Λοκρῶν. O. xi. 15.

ἀλέκτωρ. ἐνδομάχας. O. xii. 30. v. Not.

ἀλεξίμβροτος. ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. N. viii. 51. ἀλεξιμβρότοις πομπαῖς. P. v. 122.

ἀλέξω. ἐθέλοντι ἀλεξεῖν ὕβριν. O. xiii. 12.

ἀληθεῖς. Fr. Inc. cxiv. v. Not.

ἀλίβατος. ἀλίβατον πέτραν. O. vi. 110.

ἀλιερκής. ἀλιερκέα Ἰσθμοῦ δειράδα. I. i. 10. χώραν. O. viii. 34. ἀλιερκέες ὄχθαι ὑπὲρ Κύμας. P. i. 34.

ἀλίθιος. ἀλίθιος χόλος. P. iii. 21.

ἁλικία. ἁλικίας κρέσσονα νόον. P. v. 146. μέρος γηραιὸν ἀμφιπολεῖ. P. iv. 280. χρόνον. O. iv. 41. σὺν ἁλικίᾳ. Fr. Scol. ii. 4. conf. Not. ἐν ἁλικίᾳ δυνατὰ μαιόμενος. P. xi. 78. Κλεάνδρῳ λύτρον κῶμον ἀγειρέτω. I. viii. 1. πρώτᾳ. N. ix. 101. ἁλικίαν εὐανθέα ἀπέπνευσας. I. vii. 48. βάλετο ἐν πόντῳ. P. i. 145.

Ἀλιξ. ἅλικες παρθένοι. P. iii. 30. ἄλλοισιν ἄλλοι. N. iv. 147. ἁλίκων τις στέφανον πλεκέτω. I. viii. 144. ἅλιξι σὺν ἄλλοις. P. iv. 333. θαητὸν ἐν ἅλιξι. P. x. 90. ἁλίκεσσι συμπόταις. O. i. 99. ἅλικας ἐλθόντας κράτει. N. v. 83.

ἅλιος. ἁλίοιο γέροντος. P. ix. 167. ἁλίαις μετὰ κόραις Νηρέως. O. ii. 53. πρύμναις. O. ix. 111. ἁλίου δελφῖνος ὑπόκρισιν. Fr. Inc. xlix. 1. ἅλιον σῶς διαστείβων ναῒ θοᾷ. Fr. Inc. lxxxix. 3.

ἅλιος. vid. Ἀέλιος et Ind. Nom. Propr.

ἁλίπλαγκτος. ἁλιπλάγκτου γᾶς. P. iv. 24.

ἁλίσκω. ἁλίσκεται Πέργαμος ἀμφ' ἐργασίαις. O. viii. 56.

ἀλιτόξενος. ἀλιτόξενον ψευδέων ἐνιπάν. O. x. 7.

ἀλιτρός. ἀλιτρὰ ἐν Διὸς ἀρχᾷ δικάζει τις. O. ii. 107. ἀλιτροῖς μομφὰν ἐπισπείρων. N. viii. 67.

ἀλκά. ἀλκὰ παγκρατίου τλάθυμος. N. ii. 23. κρίνεται ἀνδρῶν διὰ δαίμονας. I. v. 13. ἀλκᾶς ἀπειράντου γεύεται. P. ix. 61. ἀλκᾷ χειρὸς εἶδον κρατέοντα παῖδα. O. x. 122. χειρῶν χθόνα ταράσσοντες. O. ii. 114. καρτερώτατον βέλος. O. i. 180. ἐν ἀλκᾷ ἐδόκησαν. O. xiii. 78. ἀλκὰν αἰδεσθέντες ἀνέρες. P. iv. 308. Ἀμαζόνων. N. iii. 65. ἀμαχανιᾶν. N. vii. 142. ὁρῶντα. O. ix. 165. φοίνιον Αἴαντος. I. iv. 58. φρενῶν ἔπαυσεν φόβος. N. iii. 68. μεγάλαι ἀλκαὶ πολὺν σκότον ἔχουσι. N. vii. 18.

ἀλκάεις. ἀλκᾶντες ἐκγόνους Ἡρακλέος. P. v. 95. Δαναούς. O. ix. 110.

ἄλκαρ. ἄλκαρ χοιράδος πέτρας. P. x. 81.

ἄλκιμος. υἱὸς Διός. O. x. 82. ἄλκιμον ἦτορ. N. viii. 41. ἀλκίμους ἄνδρας. N. v. 28.

ἀλκτήρ. ἀλκτῆρα νούσων παντοδαπᾶν. P. iii. 13.

ἀλλά. enimvero. O. ii. 173. et sæpe in transitu ad aliud quid. O. i. 26. vi. 37. vii. 159. viii. 12. ix. 8. xiii. 163. v. V. L. ἀλλὰ γάρ. O. i. 87. vi. 89. P. iv. 56. N. vii. 44. I. vii. 23. Fr. Scol. i. 12. ii. 15. ἀλλὰ in progressu orationis, pergendo ad aliud. P. iii. 68. 96. iv. 234. 398. N. ix. 48. xi. 10. et al. ἀλλά γε. P. xi. 34. ἀλλ' ἄγε. N. x. 153. ἀλλὰ post digressionem. O. iv. 10. ἀλλ' ὅμως. P. i. 161. N. x. 39. ἀλλ' οὐδέ. P. ii. 165.

ἀλλάσσω. ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν. N. xi. 49.

ἀλλαλοφονία. O. ii. 75.

ἀλλαλοφόνος. ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας. Fr. Inc. lii. (sic leg.)

ἄλλαλοι. ἀλλάλοις ἀμειβόμενοι. P. iv. 165. κοινὸν γάμον ἐν ἀλλάλοις μῖξαι. P. iv. 397.

ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὰν πρὸς ἄκραν. N. iii. 46. ἀλλοδαπῶν ἐκ ἀπείρατοι δόμοι. N. i. 33. ἀλλοδαπᾶν γυναικῶν ἐν λέχεσιν. P. iv. 88. ἀλλοδαπαῖς ἀρούραις. P. iv. 452.

ἄλλος. ἄλλος ἀνήρ. N. iv. 65. ἀνὴρ ἐτέλεσσεν ἄλλοις ὕμνον. P. ii. 25. μισθὸς γλυκὺς ἐφ' ἔργμασιν. I. i. 65. ἄλλο ἄστρον. O. i. 8. βέλος. I. viii. 72. ἄλλῳ χρόνῳ. O. ii. 69. μήτινα ἄλλον. O. i. 167. ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις. O. vii. 19. θύει λόγον. P. x. 83. ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγε. P. iii. 90. μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων τοῖς. O. vi. 125. περαίτερον ἄλλων. O. viii. 82. ἄλλων γαῖαν. P. iv. 210. ἐπὶ ἄλλοις ἄλλοι μεγάλοι. O. i. 180. ὅσα χάρματα ἄλλοις ἔθηκε. O. ii. 179. ἅλιξι σὺν ἄλλοις. P. iv. 333. μόχθον ἄλλοις δύστανον. P. iv. 477. ἄλλοις ἅλικες ἄλλοι. N. iv. 147. ἄλλοις ἐμπίπτων. I. i. 98. ἐν ἄστροις. I. iv. 41. N. vii. 81. ἄλλας σκοπιᾶς ἐφάψασθαι. N. ix. 113. ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ νίκαν. O. vii. 150. ῥοαὶ ἄλλοτε ἄλλαι. O. ii. 62. ἄλλαι δύο χάρμαι. O. ix. 128. 158. κεῖναι ἐξ ἄλλαν. O. vi. 42. ἄλλο πρᾶγος διψῇ ἄλλου. N. iii. 10. ἄλλα ἐπ' ἄλλον ἔβαν. O. viii. 16. ἄλλα ἄλλοτε. P. ii. 157. N. iii. 72. I. iii. 30. ἄλλα δέ, præcedente τὰ μέν. O. ii. 134. 132. vide etiam O. viii. 175. P. iii. 125. 186. viii. 109. xi. 65. I. iv. 9. vi. 167.

ἀλλοῖος. λύσας ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων. P. iii. 90. ἀλλοῖος οὖρος ἄλλοτε ἐλαύνει ἀνθρώπους. I. iv. 8. ἀλλοῖαι αὖραι. O. vii. 175. πνοαὶ ἀνέμων. P. iii. 187.

ἀλλότριος. ἀλλότριος χάρμα. P. i. 114. κᾶδος. N. i. 84. ποιμένα. O. x. 107. ἀλλοτρίᾳ ἀλόχῳ. Fr. Dithyramb. i.

2. ἀλλοτρίων ἔρωτες. N. iii. 51. ἀλλοτρίοις μὴ προφαίνειν. Fr. Inc. cxii. ἐπ' ἐσλοῖς. P. i. 163. ἀλλοτρίαις χερσί. I. i. 19. γλώσσαις. P. xi. 43.

ἅλμα. δι' ἅλμας. N. vi. 109. ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας. P. ii. 147. ἅλμα ἐναλίᾳ. P. iv. 69.

ἅλμα, τό. N. iv. 59. ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι μακρά. N. v. 36.

ἁλμυρός. ἁλμυροῖς ἐν βένθεσι. O. vii. 105.

[ἅλος. P. iv. 125. *Ex Schedis.*]

ἄλοχος. ἄλοχος Ἥβα. N. x. 32. ἔχε σπέρμα μέγιστον. O. ix. 94. ἐξ ἀλόχου παῖς. O. x. 102. ἀλόχῳ ἀλλοτρίᾳ θωραχθείς. Fr. Dithyramb. i. 1. ἄλοχον ἀρχαίαν Διός. Fr. Inc. c. 5. εὐειδέα ἐὰν ἔμμεν θέλων. I. viii. 62. μετῆλθεν γοναῖς. I. vii. 10. ἀλόχοις νέαις ἔχθιστον ἀμπλάκιον. P. xi. 41.

ἅλωμι. ἄνδρα ἁλωκότα. P. iii. 100.

ἀλπνός. ἄλπνιστον σὺν ὄλβῳ εὐανθεῖ. I. v. 16.

ἅλς. ἁλὸς ἀμετρήτας. I. i. 53. βαθυκρήμνου πολιᾶς θέναρ. I. iv. 97. Ἰονίας ὑπὲρ οἰκέων. N. vii. 95. κέλευθον βαθεῖαν ἀνοίγων. P. v. 118. μυχούς. P. vi. 12. ὑπὲρ πολιᾶς πέμπεται. P. ii. 126. ἐξ ὑγρᾶς. O. vii. 127. ἅλα ἀβάταν περᾶν οὐκέτι εὐμαρές. N. iii. 36.

ἄλσος. (v. Not. ad Fr. Inc. xv.) εὐερκὲς Αἰακιδᾶν. O. xiii. 156. εὔδενδρον Πίσας. O. viii. 12. ζάθεον. O. x. 53. κλυτὸν Δάματρος. I. i. 80. ἐς τεὸν δεῦτε. Fr. Scol. i. 2. ἁγνόν. O. v. 23. ὑψίγυιον. O. v. 31. τεῦξαν ἐν ἀκροπόλει. O. vii. 88. Ὀλυμπίου Διός. I. ii. 41. ἄλσει Διὸς πολυϋμνήτῳ. N. ii. 8. Διὸς πανδόκῳ. O. iii. 30. v. V. L. ἄλσει ἔνδον παλαιοτάτῳ. N. vii. 65. ἄλσεα μείζονα θεῶν κτίσε. P. v. 119. ἀλσέων κρηπῖδας. Fr. Inc. xv. 3. v. Not. ἄλτει. V. L. O. iii. 30.

ἄλυτος. ἀλύτῳ κύκλῳ ζεύξασα. P. iv. 383.

ἀλύσκω. σύ μιν ἄλυξεν Τυφώς. P. viii. 21.

ἅλωσις. O. x. 49.

ἀλώπηξ. ἀλώπηξ αἴθων. O. xi. 21. ἀναπιτναμένα αἰετοῦ ῥόμβον ἴσχει. I. iv. 79. ἀλωπέκων θρασειᾶν. Fr. Inc. lxxxv. 2. ἴκελοι ὀργαῖς. P. ii. 141.

ἅμα. O. vi. 222. P. xii. 43. ἅμ' Ἀτρείδαις. O. ix. 107. ἵπποις. N. ix. 60. κτεάνοις. N. ix. 109. πεντάθλῳ. O. xiii. 41. πρώτοις. O. viii. 60. στεφάνοις. N. ix. 125. φόρμιγγι. O. vii. 21.

ἁμᾶ. O. iii. 38. Fr. Inc. xliv. 2. v. Not. P. iii. 66. N. x. 134. N. v. 20. ἁμᾶ καί. N. vii. 115.

ἀμαιμάκετος. ἀμαιμακέτου τριόδοντος. I. viii. 74. ἀμαιμακέτῳ μένει θύοισαν. P. iii. 57. ἀμαιμάκετον κινηθμὸν πετρᾶν. P. iv. 370. κατὰ πόντον. P. i. 28.

ἁμαξιτός. ἁμαξιτὸν ὁδόν. N. vi. 92. καθ' ἁμαξιτὸν νεῖσθαι. P. iv. 439.

ἁμαξοφόρητος. ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται. Fr. Epinic. v. 3. v. Not.

ἆμαρ. ἆμαρ δεύτερον. I. iv. 114. γίνεται τέρμα ἀέθλων. I. iv. 115. κεῖνο διαίτασεν. P. ix. 121. μέσον ἑλεῖν. P. ix. 198. μοιρίδιον δέξατο ἀκτῖνας ὄλβου. P. iv. 455. ἄματα εὔφρονα. P. iv. 348.

ἁμαρτάνω. ἁμαρτάνει ἀνήρ. O. i. 104. ἅμαρτε ἀποπλέων Σκύρου. N. vii. 54.

ἀμαυρόω. μηδὲ ἀμαυροῦ τέρψιν. Fr. p. 7. iii. 3. ἀμαύρωσεν γένος Φόρκοιο. P. xii. 24. ἀμαυρῶσαι χρὴ ἐχθρόν. I. iv. 82.

ἀμαχανία. ἀπὸ ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος. O. v. 32. ἐν ἀμαχανίᾳ πιαινόμενον. P. ii. 99. ἀμαχανίαν σιγαλὸν φυγών. P. ix. 163. ἀμαχανιᾶν δυσβάτων ἀλκάν. N. vii. 143.

ἀμάχανος. ἀμάχανον τοῦτο εὑρεῖν. O. vii. 46. ἀμάχανον ἰσχὺν ποταίνιον ἔθηκας. Carm. in def. Solis 5. καλύψαι γλώσσαις ἀλλοτρίαις. P. xi. 42. ἀμαχάνων καμάτων. P. ii. 37.

ἄμαχος. ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις. P. ii. 139. κίονα Τροίας, Ἕκτορα. O. ii. 146. ἦθος κρύψαι. O. xiii. 16. ἀμάχους χεῖρας. I. vi. 60.

ἄμβασε. v. ἀναβαίνω.

ἀμβατός. ἀμβατὸς αὐτοῖς χάλκεος οὐρανός. P. x. 42.

ἀμβλύνω. ἀπὸ κόρος ἀμβλύνει ἀπάδις. P. i. 160.

ἀμβολά. ἁγησιχόρων φροιμίων ἀμβολάς. P. i. 7.

ἀμβολάδαν. (Adverb.) N. x. 62.

ἀμβροσία. ἀμβροσίαν ἀθανάτων κλέψαις

δᾶκεν συμπόταις. O. i. 100. ἐν χείλεσσι. P. ix. 110.

ἀμβρόσιος. ἀμβρόσιον ὕδωρ ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφώσσας. Fr. Inc. lvi. 1. ἀμβροσίων ἐπέων παγάν. P. iv. 532. ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων. N. viii. 2.

ἄμβροτος. ἐπ' ἄμβροτον χέρσον. Fr. Dithyramb. iii. 20. p. 68. ἄμβροτον θεόν. N. x. 12. ἄμβροτοι θεῶν πραπίδες. I. viii. 65.

ἀμείβω. ἄμειψε λόφον Κρισαῖον. P. v. 50. ἀμείψαντες ἵππους ἀντὶ δελφίνων. P. iv. 30. ἀμείβεται πόνον τρητὸν μελισσᾶν. P. vi. 54. ἀμειβόμενον φθόνον τὰ καλὰ ἔργα. P. vii. 19. ἀμειβόμενοι γάρυον. P. iv. 165. βόες ἀράσσεσκον χθόνα ὁπλαῖς. P. iv. 403. ἀμειβόμεναι ἄρουραι ἔδοσαν βίον. N. vi. 17. ἄμμι ἀμειβομένοις. I. i. 77. ἀμείφθη ὧδε λόγοις ἀγανοῖς. P. iv. 180. ἀμείβετο (ἀπαμείβετο. V. L.) εὐθὺς μῆτιν ἑάν. P. ix. 67. ἐν ἀμείβοντι. N. xi. 53.

ἀμείλιχος. στρατός. P. vi. 11. ἀμείλιχον κότον. P. viii. 10.

ἀμείρω. ἀμείρειν τιμᾶς βίον. P. vi. 27.

ἄμελξις. ἐς ἄμελξιν γάλακτος αἶγας Σκυρίας. Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron.

ἄμενον pro ἤμενον, ab ἧμαι, insideo. O. x. 41.

ἀμεμφής. ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν. O. vi. 78.

ἁμέρα. ἁμέρα ποδαρκής. O. xiii. 54. ἁμέρας σέλας καθαρὸν καλύψαι σκότει. Fr. Inc. xcviii. 4. ἐν ἁμέρᾳ. O. i. 9. μιᾷ. I. iv. 25. ἄστρον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον. Carm. in def. Solis 3. ἁμέραν ἀσύχιμον παῖδα ἀελίου. O. ii. 58. ἀνὰ μίαν. O. ii. 127. N. x. 104. ἁμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι. O. i. 53. ἅλιον ἔχοντες. O. ii. 110. ἁμέραισι. P. i. 44. ὀρθαῖς πέντε. P. iv. 231. ἐν ὑστέραις. P. x. 26. τὰ δὲ ἄλλαις. N. ix. 101. κυλινδομέναις. I. iii. 30. πολυφθόροις. N. viii. 53. ἁμέρας δώδεκα. P. iv. 45.

ἀμέρδω. ἄμερσέ σε πάτρας. O. xii. 24.

ἄμερος. ἄμερον οἶκον ἀστοῖς. O. xiii. 2. κατ' οἶκον. P. i. 137. Ἀσκλαπιόν. P. iii. 12. ἀμέροις χερσὶ βαστάζεις. N. viii. 4. v. Not. V. L. ἁμέρα αἰὼν τελέθει. N. ix. 106.

ἀμερόω. ἀμερώσαις πορθμὸν ναυτιλίαισι. I. iv. 98.

ἁμέτερος. ἁμετέρα μάτηρ Μοῖσα. N. iii. 2. ἁμετέρας γλώσσας. P. iii. 2. ἁμέτεροι. P. iii. 114. ἁμετέρων τοκέων. P. iv. 195.

ἀμέτρητος. ἀμετρήτας ἁλός. I. i. 53.

ἀμευσίπορος. ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην. P. xi. 59.

ἀμεύω. ἀμεύσασθαι ἀντίους. P. i. 86. v. V. L.

ἀμέω. vid. Ἀμεύω. V. L. ad P. i. 86.

ἀμίαντος. ἀμίαντον φάος. Fr. Inc. xcviii. 2.

ἅμιλλα. ἁμίλλαις ἀνδρῶν ἰσχύος. N. ix. 27. πεμπταμέροις. O. v. 14. ἁμίλλαισι παῖς. I. vii. 70. ὠκυδινάτοις. I. v. 7.

ἁμιλλάομαι. ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ ἐσχάτων ἀέθλων. N. x. 58.

ἀμμείναις. pro ἀναμείναις. P. vi. 30.

ἀμμνάσει. vid. ἀναμνάω.

ἄμμες (ἡμεῖς). P. iv. 256. ἄμμι. P. iv. 276. I. i. 76. vii. 69. P. iv. 297. ἄμμι. N. vi. 12. O. ix. 160.

ἄμμορος. καλῶν. O. i. 134.

ἀμνάμων. ἀμνάμονες βροτοί. I. vii. 24.

ἀμοιβά. ἀμοιβὰν γλυκεῖαν μόχθων. N. v. 88. ἀμοιβαῖς ἀγαναῖς τίνεσθαι εὐεργέταν. P. ii. 44.

ἀμοιβαῖος. ἀμοιβαῖα δεῖπνα παρέχων. O. i. 63.

ἄμοιρος. οὐκ ἄμοιρος κυναγέτας ἀμφὶ πάλᾳ πέφανται. N. vi. 26.

ἀμός. ἀμὸν γένος. P. iii. 72. χρέος. O. x. 10.

ἄμοχθος. ἀμόχθῳ καρδίᾳ. N. x. 55.

ἄμπαλος. Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. O. vii. 110.

ἀμπέλινος. ἀμπελίνοις τόξοις φρένας δαμέντες. Fr. Inc. lxi. 7.

ἀμπελόεις. ἀμπελόεν Μύσιον πεδίον. I. viii. 108.

ἄμπελος. ἀμπέλου δρόσῳ. O. vii. 3. παῖδα βιατάν. N. ix. 123.

ἄμπεμψας. vid. ἀναπέμπω.

ἀμπιπλάντες. vid. ἀναπίπλημι.

ἀμπλακία. ἀμπλακίαν ὑπὲρ Λαομεδοντίαν. I. vi. 43. ἀμπλακίαι ἀνακρίθματον

κρίμανται ἀμφὶ φρεσὶν ἀνθρώπων. O. vii. 45. δύο φιρέπονοι. P. ii. 55. ἀμπλακίαισι φρενῶν. P. iii. 23.

ἀμπλάκιον. ἀμπλάκιον ἔχθιστον νέαις ἀλόχοις. P. xi. 41.

ἀμπλακέω. τύχᾳ οὐκ ἀμπλακών. O. viii. 89.

ἀμπνέων. ἀμπνεῦσαι. vid. ἀναπνέω.

ἄμπνευμα. ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ. N. i. 1.

ἀμπνέω. ἀμπνεῦσαι καπνὸν λάβρον. O. viii. 47. ἀμπνέων πρίν τι φάμεν ἵσταμαι. N. viii. 32.

Ἀμπνοά. ἀμπνοὰν ἔστασαν ἥρωες. P. iv. 354. μόχθων λαβεῖν. O. viii. 9. στέρνων καθέλεν. P. iii. 102.

ἀμπολεῖν. vid. ἀναπολέω.

ἀμύμων. ἀμύμονα Κτέατον. O. x. 33.

ἀμύνω. ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. N. ix. 88. ἀμύνεται ἐν νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος. I. vii. 40. ἀμύνων λοιγὸν ἐναντίῳ στρατῷ. I. vii. 41. γαστρὶ λιμόν. I. i. 69. ἄμυνεν ὕβριν. N. i. 76. ἀμύνονται φθονηροὶ ἄτᾳ. P. xi. 83.

ἀμφαίνω. vid. Ἀναφαίνω.

ἀμφανδόν. ἀμφανδὸν τυχεῖν. P. ix. 73. v. Not.

ἀμφελίσσω. ἀμφελίξασθαι γνάθους τέκνοις. N. i. 64.

ἀμφέπω. ἀμφέπει σκᾶπτον θεμιστεῖον. O. i. 18. Δάματρα. O. vi. 160. μόχθον δύστανον. P. iv. 477. μυχὸν μαντήϊον. P. v. 92. πόλιν καλλίσταν ἀέθλοις. P. ix. 124. πόμα ἔερσα κιρναμένα ἀοίδιμον. N. iii. 136. ἀμφέπειν ὅμαδον χάλκεον ἀνορέᾳ. I. viii. 55. θυμὸν ἀγωνίᾳ. N. vii. 15. ἀμφέπων μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. P. iii. 93. ἀταλὸν θυμόν. N. vii. 134. ὄλβον κάλλιστον. I. iv. 99. ἀμφέποντα δαίμονα. P. iii. 192. v. Not.

ἀμφέπεσον (ἀμφιπέτω, ἀμφιπίπτω) κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν. O. x. 118.

ἀμφέρω. vid. ναφέρω.

ἀμφί. P. iv. 143. P. viii. 122. γυναικὸς Λιβύσσας. P. ix. 184. δαιμόνων. O. i. 56. Κυράνας σπουδὰν θέμεν. P. iv. 491. Μιδοίσας. N. x. 6. παγκρατίου. I. viii. 146. πράξιος ἐσσομένας. O. xii. 11. χερὸς ἐργασίαις. O. viii. 55. ἀέθλοις ἐξοχώτατοι. N. ii. 26. ἀέθλοις μαρνάσθω. I. v. 71. ἀέθλοις. I. i. 72. ἀκταῖς Ἑλώρου. N. ix. 96. ἀνδριάντι. P. v. 52. Ἄργει. O. xiii. 151. ἀργυρίδεσσι μένειν ἀγῶνα, O. ix. 136. ἀρετᾷ. P. i. 155. P. ii. 114. ἀρεταῖς τέταμαι. P. xi. 82. ἀρεταῖσι. O. v. 34. Ἀχέροντι ναιετάων. N. iv. 138. βουλαῖς. P. v. 160. βουλαῖς πυκναῖς. I. vii. 11. βουσὶν χολωθείς. N. x. 112. Ἑλένα. P. xi. 50. Θέτιος γάμον ἐρίσας. I. viii. 59. καλῶν μοίρᾳ. O. viii. 113. ἐνὶ ἁλίῳ. O. xiii. 51. κόμαις θῆκεν ἔργα. O. xiii. 55. κόμαισι βάλοι. O. iii. 23. Κορίνθῳ. O. xiii. 72. κρουνοῖς. O. xiii. 90. μαχανᾷ ἐμᾷ. P. viii. 47. Νεμέᾳ Διός. N. vii. 118. οἱ. P. ix. 213. πάλᾳ. N. vi. 26. παλαίσμασιν ἀνδρός. O. ix. 20. ποδὶ δεξιτερῷ πέδιλον. P. iv. 170. πόλει Ἱμέρᾳ λίσσομαι. O. xii. 2. πόνοις. N. viii. 72. σοφίᾳ. P. i. 22. τοκεῦσιν. P. vi. 42. τρόπῳ σέο. N. i. 42. φρεσὶν κρέμαται. O. vii. 43. Ἀχιλεῖ. N. viii. 52. ἀμφὶ ἀκμὰν ὕδατος. O. i. 78. βίοτον λοιπόν. O. i. 157. γένυ πραῢ τείνων φάρμακον. O. xiii. 121. ἕκαστον ὅσα νέομαι. P. viii. 93. θέμεθλα ναιετάοντος. P. iv. 320. Ἰόλαον. I. vii. 12. κῦδος ἀπήμων. N. i. 84. κᾶπον. P. v. 31. Κινύραν κελαδέοντι φᾶμαι Κυπρίων. P. ii. 27. πανάγυριν Ζηνός. O. ix. 144. Πηνεϊόν. P. x. 86. Πύλον σταθείς. O. ix. 46. τράπεζαν αἰδοίαν. Fr. Inc. xliv. 2. τράπεζαν ξενίαν. I. ii. 60. τράπεζαν φίλαν. O. i. 24. τρόπον ἐγκώμιον. O. x. 93. τὸν χρόνον ὅλον. O. ii. 55.

ἀμφίαλος. ἀμφιάλοισιν ἐν τεθμοῖς Ποσειδᾶνος. O. xiii. 57.

ἀμφιβάλλω. ἀμφιβάλλεται ὕμνος πολύφατος. O. i. 14. Add. ἀμφέβαλε κόμαις γέρας. P. v. 24.

ἀμφιδράμω leg. έω, ἀμφιτρέχω. σέλας λάβρον Ἁφαίστου ἀμφέδραμε. P. iii. 70.

ἀμφίδευτα i. q. δευτὰ, cocta. ἀμφίδευτα κρεῶν. O. i. 80. v. V. L.

ἀμφιθάλασσος. ἀμφιθάλασσον νόμον. O. vii. 61.

ἀμφίκειμαι. ἀμφίκειται δεσμὸς ὑπερφίαλος. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron.

ἀμφικρέμαμαι. ἀμφικρέμανται φρεσὶν ἀμ-

πλακίαι. O. vii. 45. ἐλπίδες φθονεραὶ φρένας θνατῶν. I. ii. 64.
ἀμφικυλίω. ἀμφικυλίσσαις φασγάνῳ. N. viii. 40.
ἀμφιλαφής. τόλμα καὶ δύναμις ἀμφιλαφής. O. ix. 122.
ἀμφινέμομαι. ἀμφινέμεταί σε ὄλβος. P. v. 18. ἀμφινέμονται πόλιν ὑψηλάν. Fr. Inc. clvii.
ἀμφίπεδος. ἐς ἀμφίπεδον ὄχθον. P. ix. 94.
ἀμφιπολίω. ἀμφιπολεῖ με γηραιὸν μέρος ἁλικίας. P. iv. 280. τρῶμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν. P. iv. 483.
ἀμφίπολος. τύμβον ἀμφίπολον ἔχων. O. i. 149. v. Schol. ἀμφιπόλους πέμποισα. O. vi. 53. ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιρίαν περὶ τιμάν. Fr. Prosod. iii. 1. in Delph. p. 76.
ἀμφίρυτος. ἀμφιρύτῳ Κέῳ. I. i. 9.
ἀμφίς. ἰσθᾶτος. P. iv. 451.
ἀμφιτίθημι. εὔχομαι μὴ ἀφιθέμεν Νέμεσιν μοίρᾳ καλῶν. O. viii. 113.
ἀμφότερος. ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός. N. viii. 139. ἀμφότεροι κασίγνητοι. P. iv. 220. κράτησαν ἔργον. O. ix. 127. πνέομεν. N. vi. 3. ὑπ' ἀμφοτέρων. O. vii. 23. ἀμφοτέραν χαρίτων. I. i. 6. ἀμφοτέροις. P. iii. 165. ἄμαχον κακόν. P. ii. 140. πιστοὶ πολλοὶ μάρτυρες. P. i. 172. τοκεῦσιν ὅμοιοι. P. ii. 86. μάρτυς ἔστω. P. iv. 293. ἀμφοτέροισιν ὃς ἐγκύρσῃ. P. i. 194. ἀμφοτέραις βασιλεῦσι. P. x. 3. ἀμφότερον. P. iv. 140. O. vi. 27. ἀμφότερα. O. i. 166. ἐπ' ἀμφότερα τέμνειν τέλος. O. xiii. 80.
ἀμφοτέρωθεν. ἑξηκοντάκι βοᾷ κάρυκος. O. xiii. 141. χαλάξαις πτέρυγα. P. i. 11.
ἄμφω (οἱ.) ἄμφω (ἄνδρας) πεφρίκοντας νῶτα πτεροῖς. P. iv. 326. δι' ἀμφοῖν. P. iii. 102.
ἀμώμητος. ἀμώμητον καρπὸν φρενῶν. P. ii. 135.
ἄν. οὐδὲ ἂν χρόνος δύναιτο. O. ii. 31. λάθα γίνοιτο ἄν. O. ii. 34. ἂν εἶποι. O. viii. 81. οὐκ ἂν εἰδείην. O. xiii. 65. τίς ἂν φράσαι δύναιτο. O. ii. 180. τότ' ἂν φαίην. O. xiii. 146. ἐπεὶ ἂν πῶς τίναξε. O. ix. 44. εὖτ' ἂν δὲ κτίσῃ. O. vi. 114. ὡς ἂν πρῶτοι κτίσαιεν. O. vii. 75. ὃς ἂν κράτησε. P. x. 36. οὔτε εὕροις ἄν. P. x. 47. τά τ' ἂν αὐτός τις τύχῃ. N. iv. 148. μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ. N. vii. 100. κάλλιον ἂν ἐνόστησε. N. xi. 32. εὖτ' ἂν ἴδω. Fr. Scol. ii. 17. p. 11.
ἀν' pro ἀνά. δάπεδον. N. vii. 121. κίνδυνον. N. ix. 83. κέλευθον. I. v. 30.
ἀνά. ἀνὰ βωμῷ θεᾶς. O. xiii. 107. σκάπτῳ Διός. P. i. 10. ἡμιόνοις. P. iv. 166. ἵπποις. O. viii. 67. x. 83. i. 66. ἀμέραν μίαν. O. ix. 127. γαῖαν σφετέραν. I. ii. 40. Ἑλλάδα. P. ii. 110. ὅμιλον. I. vii. 49. πόλιν. P. xi. 78. πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον. Carm. in def. Solis 18. p. 36. Σπάρταν. N. viii. 21.
ἀνὰ δ' ἔπαλτ'. O. xiii. 102. ἀν—ἀρπάξαις. P. iv. 60. ἀνὰ δ' ἄγαγον. I. vi. 90. v. V. L. ἀνὰ αὐλὸν ὄρσομεν. N. ix. 19. v. Not.
ἀναβαίνω, ἀναβάω, ἀνάβημι. ἀναβαίνει γένος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων. Fr. Inc. iv. 3. ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. P. iv. 340. ἀναβαίνων ἐς ἅρμα κρατήσιππον. N. ix. 8. ἀναβαίνειν ἀρεταῖς ὑψηλαῖς. I. v. 57. ἀνέβαν. O. vii. 87. ἀναβὰς εὐθύς. O. xiii. 123. τεῖχος ὕψιον δίκας. Fr. Inc. iv. ἀναβάσομαι στόλον εὐανθία. P. ii. 113.
ἀναβάλλομαι. ἀναβάλλεο. N. vii. 114. v. V. L. ἀναβάλλεται γάμον θυγατρός. O. i. 128. ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα. N. ix. 69.
ἀναβωλακία. ἀναβωλακίας ὀργυιὰν σχίζε νῶτον γᾶς. P. iv. 406.
ἀναγιγνώσκω, ἀναγνῶμι. ἀνέγνων κάρυκες ὡρᾶν. I. ii. 35. ἀνάγνωτέ μοι παῖδα Ἀρχιστράτου. O. x. 1.
ἀνάγκα. ἀνάγκα ἔντυέ μιν. O. iii. 51. θανεῖν οἷσιν. O. i. 131. ἀνάγκας δήσαις βοέοις ἔντεσιν. P. iv. 417. (ἀνάγκας χερσί. N. viii. 4. ἀν' ἀγκὰς χερσί. v. V. L.) ἀνάγκα ἐχθρᾷ δικάζει. O. ii. 108. κεραΐζεις Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 2. in Hieron. p. 17. ἐκτὸς ἔχειν πόδα. P. iv. 514. σὺν ἀνάγκᾳ. P. i. 98. Fr. Scol. i. 11. ἀνάγκαις σφυρηλάτοις πέδαις. Fr. Inc. xxviii. 3.
ἀναγκαῖος. ἀναγκαῖον λέχος. P. xii. 27.

ἀνάγω. ἀνάγει φάμαν παλαιὰν ἔργων εὐκλέων. I. iv. 37. ἀνάγη ἑπέταν πολύφιλον. P. v. 5. v. V. L. ἀνάγαγεν ἐς φάος μοῖραν ὕμνων. I. vi. 91. ἀνάγων κτέατ' ἀκροθινίων. N. vii. 59. δεῦρο στρατιὰν Αἰολέων χαλκεντέων. N. xi. 46.

ἀναγέομαι (ab ἡγέομαι). εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μοισᾶν. O. ix. 120. ἀναγήσασθαι πάντα βραχύ μοι στόμα. N. x. 36. v. Not.

ἀναδέρω. ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς. Fr. Inc. xcii. 5.

ἀναδέω. ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις. P. ii. 10. ἀνέδησαν ἔθειραν. I. v. 11. ἀναδήσαντες κόμας δάφνᾳ. P. x. 61. ἀνδησάμενός τε κόμαν πορφυρέοις ἔρνεσιν. N. xi 36. ἀνδησάμενοι ἀθρόοις ἔρνεσιν. I. i. 37. ἀναδεῖσθαι κόμαν πέμπειν στεφάνωμα. I. ii. 23.

ἀναδείκνυμι. ἀνέδειξαν νέαν ἀρετὰν σοφῶν στόματα. I. viii. 105. v. V. L. ἀνεδέξατο ἀγγελίαν. P. ii. 77.

ἀναδίδωμι. ἄνδωκεν αὐτῷ φιάλαν οἰνοδόκον. I. vi. 57. ἀναδιδοῖ (V. L. ἀνδιδοῖ) πάλιν ψυχάν. Fr. Thren. iv. 5. p. 21.

ἀναδραμέω l. δράμω. ἀμφιτρέχω. ἀνέδραμον κῦδος ὕμνῳ. O. viii. 72.

ἀναιδής. ἀναιδεῖ ἐλπίδι δέδεται γυῖα. N. xi. 59. ἀναιδέα πότμον. O. x. 123.

ἀναιρέω ex ἀνέλω. ἄνελεν ὑπὸ χειρῶν Κλυταιμνήστρας. P. xi. 27. ἀνελὼν ὑπὸ ματέρος. P. ix. 105. στάσιν ἐπίκοπον ἀπὸ πραπίδων. Fr. Inc. vii. 4. ἀνελόμενον ἄπασαν εὐδαιμονίαν. N. vii. 83.

ἀνάκειμαι. ἀνάκειται αἴγλα ποδῶν ῥεέθροις Ἀλφεοῦ. O. xiii. 49. αἶνος ἄγκειται. O. xi. 8.

ἀνακικύω. ἀνακικύει καπνὸς νεκύων. Fr. Inc. cxxxiii. (v. Not.)

ἀνακράζω. ἀνέκραγον χάριν νικῶντι αἱρεθείς. N. vii. 112. v. V. L. Not.

ἀνακρίνω. ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται. P. iv. 111.

ἀναλίσκω. ἀναλίσκοισα ὕπνον. P. ix. 44.

ἄναλκις. ἄναλκιν φῶτα οὐ λαμβάνει μέγας κίνδυνος. O. i. 130.

ἀναμνάω. ἀμμνάσει. P. iv. 96. ἀμμνάσειεν ἑ. P. i. 91.

ἄναξ. ἄναξ βωμὸς Λυκαίου. O. xiii. 154. v. Schol. Εὔφαμος. P. iv. 80. Ἐπιάλτα τολμάεις. P. iv. 159. πότμος. N. iv. 68. v. Not. οἴκων χρυσέων. I. iv. 103. Πηλεύς. N. iii. 56. ἄνακτα φέρτερον γόνον πατρὸς τεκεῖν. I. viii. 70. πάντων μακάρων. Fr. Inc. L. ἄνακτα. Peleum. I. viii. 104. (ὦ) ἄναξ. P. viii. 95. N. x. 145. Fr. Inc. lxvii. Πολύδευκες. P. xi. 94. ὦ ἄνα pro ἄνασσα. P. xii. 7. ἀνάκτων δώδεκα θεῶν. O. x. 53.

ἀναξία. ἀναξίαις. N. viii. 18. V. L.

ἀναξιφόρμιγξ. ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι. O. ii. 1.

ἀναπάσσω. ἀναπάσσει χάριν αὐλός. O. x. 114.

ἀνάπαυσις. γλυκεῖα ἐν παντὶ ἔργῳ. N vii. 76.

ἀναπαύω. ἀναπαυσάμεναι ἄρουραι σθένος ἔμαρψαν. N. vi. 20.

ἀναπέμπω. ἀναπέμπει χθὼν ἠρινὰ φύλλα. P. ix. 83. κρουνοὺς Ἁφαίστοιο ἑρπετόν. P. i. 43. ἄμπεμψας Ἄδραστον ὀρφανὸν ἐξ ἀλαλᾶς. I. vii. 16.

ἀναπετάω. ἀναπεπταμέναι ξείνων θύραι. N. ix. 4. v. Not.

ἀναπίπλημι. ἀμπιπλάντες πότμον ὁμοῖον. N. x. 107.

ἀναπίτνημι. ἀναπιτνάμεν αὐτοῖς πύλας ὕμνων χρή. O. vi. 45. ἀναπιτναμένα ἀλώπηξ ῥόμβον αἰετοῦ ἴσχει. I. iv. 80.

ἀναπλέκω. ἀναπλέκοντι χέρας ὅρμοισι. O. ii. 136.

ἀναπνέω. ἀναπνέομεν οὐκ ἐπὶ ἴσα. N. vii. 7. ἀμπνεῦσαι καπνόν. O. viii. 47. ἀμπνέων πρίν τι φάμεν. N. viii. 33.

ἀναπνοά. ἀμπνοὰν (ἐκ) μόχθων. O. viii. 9. ἔστασαν ἥρωες. P. iv. 354. στέρνων κάθελεν. P. iii. 102. ἀναπνοὰς φρίσσοντα. N. x. 140. v. V. L.

ἀναπολέω. ἀμπολεῖν ταῦτα τρὶς τετράκις. N. vii. 153.

ἀναπολίζομεν ἄρουραν Ἀφροδίτας P. vi. 2. v. V. L.

ἀνάπωσις. ἀνάπωσιν ἑλεῖν ἄντλον. O. ix. 78.

ἀνάριθμος. ἀναρίθμων ἀνδρῶν φόνῳ. I. v. 64.

ἀναρίθματος. ἀναρίθματοι ἀμπλακίαι. O. vii. 45.

ἀναρπάζω. ἀναρπάσας ἀπὸ γᾶς παῖδα

'Οποῦντος. O. ix. 87. ἀναρπάξαις δεξιτερᾷ ξένιον ἀρούρας. P. iv. 60.

ἀναῤῥήγνυμι (ἀναῤῥήγω). ἀναῤῥῆξαι πρὸς ἅπαντας λόγον ἀρχαῖον. Fr. Inc. xciii. 1. v. Not.

ἀνασπάω. ἀνσπάσσαντες (v. V. L.) μήδεσιν ἁμοῖς. P. iv. 49.

ἄνασσα. ὦ ἄνασσα, διὰ τεὰν τιμάν. I. v. 7. ὤνασσα, μεγάλας ἀρετᾶς ἀρχά, 'Αλάθεια. Fr. Inc. xxiii. 2. v. Ἄναξ.

ἀνάσσω. ἄνασσε Φαισάνᾳ ἀνδρῶν 'Αρκάδων. O. vi. 55. ἀνάσσων ἀγλαΐας Ἄπολλον. Fr. Inc. liv. 2. Δάλου Φοῖβε. P. i. 75. 'Αρκάσι βωμός. O. xiii. 153. ἀνάσσων εὐρὺ 'Ολυμπίας Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 31.

ἀνασχάζω. οὐδέ νιν ἀνέσχασαν. N. x. 129.

ἀνατείνω. ἄντεινεν κάρα ὀρθόν. N. i. 65. ἀνατεῖνον ἱστία πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. v. 93. ἀντεῖναι χεῖρας. O. vii. 115. ἀντείνει κῦδος ἀφάντων. N. viii. 58. ἀντέταται γέρας αἰόλῳ ψεύδει. N. viii. 43. v. Not. ἀνατείνας χεῖρας ἀμάχους οὐρανῷ. I. vi. 60. ἀνατείνασθαι χεῖρας ἐναλίας. Fr. Epinic. iii. in Glauc. p. 3.

ἀνατέλλω. ὦ Θήβα, ἄντειλας Διόνυσον. I. vii. 5. ἀνέτειλαν ὕδωρ Χάριτες. I. vi. 111. ἀνατελλομένα φλόξ. I. iv. 111.

ἀνατίθημι. ἀντιθεῖσα ἱερὰν ἔγραψεν. O. iii. 54. ἀναθέμεν λύρᾳ ἄσχολος εἰμί. P. viii. 40. ἀνέθηκε (σοι) κῦδος. O. v. 17.

ἀναφαίνω. ἄμφαινε πόλιν κυδαίνων. N. ix. 29. ἄμφανεν πεπρωμένον βασιλέα Κυράνας. P. iv. 110. ἀνέφανε Κυράναν νικάσαις. P. ix. 129. ἀμφανῆ (al. ἀμφάνῃ. v. Not.) κακόφρονα πραπίδων καρπόν. Fr. Inc. xli. ἀνεφάνατο ἀνὴρ νίκαν διπλόαν. I. iv. 119.

ἀναφανδόν. ἀμφανδὸν τυχεῖν εὐνᾶς. P. ix. 73.

ἀναφέρω. ἀμφέροντο σθένος ἀνδρῶν. N. xi. 49.

ἀναφροντίζω. ἀνφρόντισεν σχεθέμεν γάμον ἑτοῖμον. O. i. 101.

ἀνδάνω. ἀνδάνειν τὶν, Ζεῦ. P. i. 56.

ἄνδημα. ποικίλον. Fr. Hymn. ix. 2. p. 32.

ἀνδριάς. ἀμφὶ ἀνδριάντι σχεδόν. P. v. 53. ἀνδριάντα ἑκατοντόργυιον. Fr. Inc. xc.

ἀνδριαντοποιός. οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμι. N. v. 1.

ἀνδροδάμας. ἀνδροδάμας φόβος. N. iii. 67. ἀνδροδάμαν 'Εριφύλαν. N. ix. 37. ῥιπὰν μελικδέος οἴνου. Fr. Inc. lx. 1.

ἀνδροφθόρος. ἀνδροφθόρον μοῖραν. Fr. Inc. cxc. v. Not.

ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνων γυναικῶν Λαμνιᾶν ἔθνει. P. iv. 449.

ἀνεγείρω. χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι. O. viii. 98. ἀνεγειρομένα (φάμα) λάμπει χρῶτα. I. iv. 39.

ἀνέδραμον. v. ἀναδραμέω.

ἄνελε. ἀνελών. ἀνελόμενος. v. ἀναιρέω.

ἀνεκάς. ἀνεκὰς πέμπῃ ὄλβον. O. ii. 38.

ἄνεμος. ἄνεμος ἄξει. P. vi. 12. τίς με ἔξω πλόου ἔβαλεν. P. xi. 61. ἄνεμον τριταῖον μέλλοντα σοφοὶ ἔμαθον. N. vii. 26. v. Not. V. L. (ἀνέμων βληχρῶν ἀχείμαντοι πνοαί. Not. Fr. Thren. i. p. 18.) βαρυγδούπων στίχες. P. iv. 373. βασιλεὺς Βορέας. P. iv. 323. φθινοπωρὶς χειμερία καταπνοά. P. v. 162. παντοδαπᾶν ῥιπαῖσι. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 44. ὑψιπετᾶν πνοαί. P. iii. 188. ῥιπαῖσι θαλασσίαις. N. iii. 102. ῥιπαῖσι κλονέονται. P. ix. 85. ῥιπάς. P. iv. 346. ἀνέμων (leg. ἀνελών. v. Not.) στάσιν ἐπίκοπον ἀπὸ πραπίδων. Fr. Inc. vii. 4. ἔστιν ἀνθρώποις πλεῖστα χρῆσις. O. xi. 1. ἴσος ἀνέμοις. N. iii. 80.

ἀνεμόεις. ἠνεμόεσσαν Ἶπον. O. iv. 11. ἀνεμόεν ἱστίον κυβερνάτας ἐξίει. P. i. 177.

ἀνεμοσφάραγος. ἀνεμοσφαράγων κόλπων Παλίου. P. ix. 7.

ἀνέπω. ἀνέειπε κάρυξ ἀγγέλλων. P. i. 61. ἀνέειπεν ὕπατον. P. x. 14.

ἀνέσχασαν. v. ἀνασχάζω.

ἄνευ. ἄνευ ἀνίας ξυνᾶς. P. iv. 274. θεοῦ. O. ix. 156. στρατιᾶς μόνος. N. iii. 59. σέθεν οὐ φάος. N. vii. 3. v. Not. V. L. καμάτου οὐ φαίνεται ὄλβος. P. xii. 50. κυκνῶν. N. iii. 88. στεφάνων. N. iv. 125. χαρίτων. P. ii. 78.

ἄνευθεν δόξας. I. i. 111. λιπὼν ἀκμάν. P. i. 19.

ἀνέχω. ὃς ἀνέχει τὰ κείνων. P. ii. 163. ἀνέχοντες δῶρα πλεῖστα. Fr. Inc. clxvii.

ἀνεψιός. ἀνεψιὸς Ἑλένοιο, Μέμνων. N. iii. 110. ἀνεψιόν. P. iv. 225. v. V. L. ἀνήρ. ἀνὴρ ἀγλαὸς, καλός. O. xiv. 10. ἀγητήρ. P. i. 134. ἄϊδρις. P. ii. 68. Αἰτωλός. O. iii. 22. ἄλλος. φθονερὰ βλέπων. N. iv. 64. ἄλλος ἄλλοις ἐτέλεσσεν ὕμνον. P. ii. 25. ἀνθεῖ πραπίδεσσιν. O. xi. 10. ἄρμενος. Fr. Hymn. vi. p. 31. ἄρμενα πράξαις. O. viii. 96. ἅτε μάντις. I. vi. 75. Ἀχαιὸς οἰκέων ὑπὲρ ἁλὸς Ἰονίας. N. vii. 95. βιατάς. P. iv. 421. βροτήσιος. P. v. 3. γεύεται ἀνδρός. N. vii. 128. γίνεται εὐδαίμων καὶ ὑμνητός. P. x. 35. δέδεκται καταβολὰν ἀγώνων. N. ii. 4. διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο. I. iv. 118. ἔλπεται ἔχειν ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ ἀνδρός. Fr. Inc. xcix. 3. ἔλπεται λασέμεν θεόν. O. i. 104. ἔκπαγλος. P. iv. 140. εὐθύγλωσσος νομὸν προφέρει. P. ii. 159. ἐλασέν νιν μαχαίρᾳ. N. vii. 62. ἐξεπόνησε μέτρον. P. iv. 422. ἔρξαις καλά. O. x. 109. ὅς ἐγκύρσῃ. P. i. 194. ἐν ἀνδράσιν γένηται ἐξοχώτερος. N. iii. 126. ἦλθε προσπαλαίσων. I. iv. 90. θέμενος συγγενέσι παρεκοινᾶτο. P. iv. 234. θνατός. O. xiii. 43. θεῖος μένων. P. vi. 38. ἵκηται. O. x. 111. κεῖνος ἐπικύρσαις. O. vi. 10. κρέσσων καππαύει δίκαν. N. ix. 36. καλός. O. xiv. 10. κλέος ὥρμασε πελώριον. O. x. 24. κυβερνάτας. P. i. 176. κωφός. P. xi. 151. μορφὰν βραχύς. I. iv. 90. ὅδε. N. ii. 4. λευκωθεὶς κάρα. I. iv. 118. χρήματα, χρήματα. I. ii. 17. v. Schol. ψεφηνός. N. ii. 71. ἐοικότα παθών. P. ii. 53. θῆκεν νώδυνον κάματον ἐπ' ἀοιδαῖς. N. viii. 84. ὥρμασε κλέος. O. x. 24. ἀνδρὸς αἶσαν. I. i. 47. αἰδοίου πρόσοψιν. P. iv. 51. γεύεται ἀνήρ. N. vii. 128. ἐξ Ὀπόεντος. O. ix. 20. κείνου ἀρεταῖς. N. i. 12. Κολοφωνίου Πολυμνάστου. Fr. Inc. xviii. φίλου. I. vi. 26. φιλοξείνου αὐλείαις θύραις. N. i. 30. ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀνὴρ ὀλίγον ἔχειν ἔλπεται. Fr. Inc. xcix. 3. ἀνδρὶ τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. P. vii. 21. εἰδομένῳ θεῷ. P. iv. 37. δεσπότᾳ Συρακοσίῳ. O. vi. 30. σοφῷ δέσις. I. i. 62. φίλῳ παρασταμεν. P. iv. 1. φέρτιστον τερπνὸς αἰών. Fr. Epinic. iii. 2. in Hieron. p. 6. χρὴ μέλειν ἐλπίδα ἀγαθάν. I. viii. 33. τυχεῖν φέρτατον. O. vii. 48. οὐ φέρειν ἔρωτες κρέσσονες. N. iii. 52. φέγγος ἀλαθινόν. O. ii. 102. τῷδε παῖδα θρασὺν τελέσαι. I. vi. 66. φάμεν ἐοικός ἐστι καλά. O. i. 56. ἄνδρα ἀλωκότα κομίσαι ἐκ θανάτου. P. iii. 99. ἀφθονέστερον πραπίσι. O. ii. 170. δαιμονίως γεγάμεν εὔχειρα. O. ix. 164. εὐάρματον γεραίρων. I. ii. 24. εὐεργέταν. O. ii. 170. θνατόν. O. i. 85. καρτερόν. P. iv. 425. κεῖνον αἰνῆσαι μενοινῶν. P. i. 82. κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί. P. v. 144. μακαρίζω. N. ix. 14. Ναξίαν ἔμμεν φαίης. I. vi. 106. νυμφίον. P. ix. 208. ὄλβιον, P. ix. 4. πατέρ' Ἀρκεσίλαν. N. xi. 13. Ὀλυμπιονίκαν. O. vi. 163. πελώριον εὐθυμάχαν. O. vii. 28. τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει. O. viii. 88. τίν' ἄνδρα τῶν θανόντων. Fr. Inc. clxxxiii. ὑπέρφατον μορφᾷ. O. ix. 98. φίλον. N. vii. 91. φίλον ἐῤῥύσατο ἐκ πόνων, P. xii. 32. (ἄνδρες ὑπὲρ πόλεων. Fr. ap. Herodian. Diatrib. ap. Villois. Anecd. tom. ii. pag. 95. in Add.) νικώμενοι ἀγρυξίᾳ δέδενται. Fr. Inc. xxvi. 1. μέγιστοι σοφίᾳ. Fr. Thren. iv. 8. p. 21. ἀγαζόμενοι (ἀτιζόμενοι) Σκύθαι. Fr. Inc. xcii. 1. δωροφόροι. P. v. 115. ψυχὰς ἔχοντες κτεάνων κρέσσονας. N. ix. 78. μάντιες. O. viii. 3. μάτρωες. O. vi. 130. σοφοὶ καὶ ἀγαθοί. O. ix. 42. δοιοὶ ὑψιχαῖται. P. iv. 307. παίζομεν θαμὰ ἀμφὶ τράπεζαν. O. i. 52. ἀνδρῶν ἀναρίθμων. I. v. 64. ἀποιχομένων δίαιταν. P. i. 181. Ἀρκάδων ἄνασσε. O. vi. 65. Ἀχαιῶν. I. i. 83. ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος. N. vi. 1. ἀλλὰ κρίνεται διὰ δαίμονας. I. v. 13. δικαίων. N. x. 100. δικαίων σωτὴρ χρόνος. Fr. Inc. ix. 1. δυσμενέων στίχας. N. ix. 91. ἰσχύος ἁμίλλαις. N. ix. 27. εὐδόξων. I. ii. 49. εὐσεβέων. O. viii. 12. ἐπικωμίαν κλυτὰν ὄπα. P. x. 10. ἔπεστιν φέγγος λαμπρόν. P. viii. 138. ἔθνος ταχύποτμον. O. i. 109. ἀνδρῶν τις εὐτυχήσαις. I. iii. 1. αἵ γε ἀνδρῶν ἐλπίδες κυλίνδονται. O. xii. 6. ἐπιμομφὰν λῦσαι δυνατὸς ὁ τόκος. O. x. 12. Κλεωναίων. N. x.

79. κενεοφρόνων ἑταῖρον φθόνον. Fr. Inc. xxvii. καρδίαις ἀρχαῖα σοφίσματα ἐνέβαλον Ὧραι. O. xiii. 22. ἵκωμαι πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. vi. 41. ἀνδρῶν κῶμον. P. v. 28. κῦδος ἔσχεθε. O. ix. 132. τινὰ πλαγίῳ κόρῳ στείχοντα. N. i. 97. Λακεδαιμονίων. P. iv. 458. μετὰ ἀνδρῶν μάκαρ ἔναιεν. P. v. 128. ἀνδρῶν μακάρων. P. x. 71. μάργων. O. ii. 175. μάχαν ἐρέω. O. viii. 76. μοχθὸς μακρὸς οὐ τετύφλωται. I. v. 72. νέων. O. xiii. 33. νέων γένος ὀλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 22. p. 37. νέων ἀριστευόντων (ἀριστευόντι. v. Not.) αἰχμαί. Fr. Inc. xxi. 3. νόον φίλον ἔχοντα. P. iii. 9. ὄλβος οὐκ ἔρχεται ἐς μακρόν. P. iii. 189. παροιχομένων. N. vi. 50. πλεῖστος ὅμιλος. N. vii. 35. πολυπόνων ἐλπίδες. N. i. 49. v. V. L. Not. πολλοὶ σύγγονοι ἀριστῆες. P. ix. 189. προτέρων. O. vii. 134. σθένος. N. xi. 49. σοφοῖς. N. viii. 70. στρατόν. N. ix. 43. συμποσίου θάλλοντος. I. vi. 1. τεσσάρων ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν. I. iv. 27. σιδαροχαρμᾶν. P. ii. 3. φίλων. P. v. 165. φίλων χρεῖαι παντοῖαι. N. viii. 72. χειρόνων τέχνᾳ. I. iv. 56. περὶ ἀρετᾶς ἀνδρῶν. O. iii. 66. κάλλιστον ἀνδρῶν. P. iv. 219. ἀνδρῶν ἀθανάτων τε εὐμενίᾳ. P. xii. 8. πολεμίων καμόντων. P. i. 156. ἐν ἀνδράσι. P. viii. 107. παρὰ ἀνδράσι. O. vi. 25. ἀνδράσιν ἀθλοφόροις. O. vii. 13. αἰχματαῖσι. O. vi. 147. ἐν ἀνδράσι γερασφόρον. P. ii. 81. ἐσλοῖς. P. iii. 117. θνατοῖς. P. xii. 40. ἱπποσόαισι μαρνάμενον. P. ii. 119. ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται δόλιος αἰών. I. viii. 28. ἐν ἀνδράσιν ἐμπρέπει. P. viii. 39. ἀνδράσιν ἰσχὺν ποταίνιον ἔθηκας. Carm. in def. Solis 5. p. 36. ἐν ἀνδράσι νέοις. O. iv. 40. ἀνδράσι ναυσιφορήτοις. P. i. 64. ποντίοις. I. i. 10. ταμίαι πλούτου. O. xiii. 9. φίλοις χάρμα. P. ix. 113. ἄνδρεσσι (ἀνδράσιν) ἴδοσαν βίον. N. vi. 18. καὶ γυναιξί. P. v. 86. ἐς ἄνδρας μετέβησαν. O. ii. 64. ἀλκίμους δαίμων ἔλασεν. N. v. 28. ἐρῶντας τρεῖς καὶ δέκα ὀλέσαις. O. i. 127. τρεῖς καὶ δέκα πέφνε. Fr. Thren. iv. 1. p. 22. περικτίονας ἐνίκασε. I. viii. 139. πτεροῖς νῶτα πεφρίκοντας. P. iv. 325.

ἀνθεμόεις. ἀνθεμόεν πεδίον Δώτιον. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

ἄνθεμον. λείριον ποντίας ἐέρσας. N. vii. 116. ἄνθεμα χρυσοῦ φλέγει. O. ii. 130.

'Ανθέω. ἀνθεῖ ἀνὴρ ἐκ θεοῦ. O. xi. 10. Μοῖσα ἀδύπνοος. O. xiii. 32. Ἄρης ἀνθεῖ. O. xiii. 31. ἄνθησεν κλέος αἰχμᾶς. P. i. 128. ἄνθησαν χθὼν ἅτε ῥόδοις. I. iv. 31. ἀνθεῖν πλοῦτον ἀγάνορα. P. x. 28. ἀνθῆσαι κλέος Ἕκτορι λέγεται. N. ix. 94. ἀνθήσαντα καρπὸν ἥβας. P. ix. 193.

ἄνθος. ἄνθος ὕμνων εὐτερπὲς ἀέξε. O. vi. 180. ἥβας κυμαίνει. P. iv. 281. δένδρεα οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περιόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν. N. xi. 52. ἄνθεα τεθρίππων. O. ii. 91. ὕμνων. O. ix. 74. Ὀλυμπιάδος. N. vi. 104. τερπνὰ Ἀφροδίσια ἔχει. N. vii. 78. v. V. L. ποιάεντα στεφανώματα (ἀνθέων). N. v. 98. ἄνθεσι ἐστεφανώσατο δὶς Διαγόρας. O. vii. 147. ἄνθεσί νιν μίγνυον Καδμεῖοι. N. iv. 34.

'Ανθρακιά. ἀνθρακιὰν θερμάν. (v. V. L.) Fr. Inc. lix. 2.

Ἄνθρωπος. ἄνθρωπος διάβολος. Fr. Inc. cxxxvii. ἄνθρωποι σκιᾶς ὄναρ. P. viii. 136. καλέοισι Ἀρείας πόρον. N. ix. 97. νόμισαν. I. v. 3. πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται ἥρωες ἁγνοί. Fr. Thren. iv. 9. p. 22. ἀνθρώπων ἀγυιάς. Fr. Inc. lxxxvi. 2. γλυκὺ τέλος. P. x. 15. τις δαπάνᾳ χαρείς. I. vi. 14. ἐπιχθονίων γένος. Fr. Inc. iv. 3. ἔξοχα. O. viii. 30. κόρος βαρὺς ἀντιάσαι. N. x. 38. λόγον τινά. O. viii. 7. λόγον ἔτυμον. P. i. 133. λόγος τις ἔστι. N. ix. 23. μῶμος μείων ἕπεται. P. i. 160. παλαιαὶ ῥήσιες φαντί. O. vii. 100. πολλοὶ ὤρουσαν ἑλέσθαι κλέος. O. ix. 158. στηθέων οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 1. σοφώτατον ἐστὶ νοῆσαι. N. v. 33. δι' ἀνθρώπων τετίμακεν Ὅμηρος. I. iv. 64. τινά. P. iii. 153. τίς νιν τέκεν. P. ix. 58. ἀμφὶ φρεσίν. O. vii. 43. φάτις. P. iii. 197. χαμαιγενέων. P. iv. 175. ὑπέρ. I. ii. 53. ἐν θεοῖς κἀνθρώποις. P. ix. 72. ἐν ἀνθρώποις οὐδὲν τερπνὸν ἴσον ἔσσεται. O. viii. 70. ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ φῦλον

ματαιότατον. P. iii. 37. ἀνθρώποις ἔστιν ἀνέμων χρῆσις, O. xi. 1. ἔβαλεν χάρματα. O. vii. 80. γαῖαν πολύβοσκον. O. vii. 115. γλυκὺς μισθός. I. i. 66. ἔρις χαλεπὰ ὁμιλεῖν. N. x. 138. θεόσδοτος ἄθλησις προστύχῃ. Fr. Inc. cxii. ἰᾶσθαι νόσους. P. iii. 81. ξυνὸν φύτευμα. O. iii. 32. παρμονώτερος ὄλβος. N. viii. 29. πολλὰ παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. O. xii. 14. ἀπὸ στομάτων ἀνθρώποισιν τὸ Σὰν κίβδαλον. Fr. Dithyramb. vi. 3. v. Not. p. 44. ἀνθρώποις οὐχ ἕπεται τέκμαρ. N. xi. 55. ἐν ἀνθρώποισιν οὐ φαίνεται ὄλβος. P. xii. 50. ἀνθρώποισι φέρειν πρῶτον ἴυγγα. P. iv. 386. ἐπὶ ἀνθρώπους νίσσονται ἀοιδαί. O. iii. 18. ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται. I. iv. 15. ἀνθρώπους πάντας. I. iv. 10.

ἀνίον et ἀνία. ἀνία ἀντ' ἐρετμῶν. P. iv. 31. νωμάσαντα, I. i. 19. ἀνίαις ἀκηράτοις. P. v. 43. ἁπάσαις. I. ii. 33.

ἀνία. ἄνευ ἀνίας ξυνᾶς. P. iv. 274. ἀνίαισιν ὀξείαις τυπείς. N. i. 81.

ἀνιαρός. ἀνιαραῖς ζάλαις ἀντικύρσαντες. P. xii. 16. τοῦτο ἀνιαρότατον ἔμμεν φαντί. P. iv. 512.

ἀνίκα. Ποσειδᾶν ἤρειδε. O. ix. 46. ἀνίχ' εὑρίσκοντο. P. i. 94. ἐπέτοσσε. P. iv. 42. ἄντειλας Διόνυσον. I. vii. 4. ἔστασας. I. vii. 18. οἴχονται. Fr. Inc. lxi. 1.

ἀνίκατος. ἀνικάτου φαρέτρας. P. iv. 61.

ἀνίοχος. ἀνίοχον ἰσχύος καὶ χερῶν. N. vi. 111. ἀνιόχοις τεσσαράκοντα πετόντεσσιν. P. v. 65.

ἀνίστημι. ἀναστήσῃ. P. iv. 276.

ἀνοίγω. ἀνοίγων κέλευθον βαθεῖαν ἁλός. P. v. 118.

ἀνόμοιος. ἀνόμοια ἕλκεα ῥῆξαν δαΐοισιν. N. viii. 48.

ἀνορέα. ἀνορέας οὐκ ἀμπλακών. O. viii. 89. ἀνορέᾳ ἀμφέπειν χάλκεον ὅμαδον. I. viii. 53. ἀνορέαις ὑποπτέροις πέταται. P. viii. 230. ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς. N. iii. 34. στάλαισι Ἡρακλείαις. I. iv. 18.

ἀνορούω. Ἀθαναία ἀνορούσασα κατ' ἄκραν κορυφὰν πατέρος. O. vii. 67.

ἄνοσος. ἄνοσοι κεῖνοι (sc. θεοί) καὶ ἀγήραοι. Fr. Inc. xxx. 1.

ἄντα. ἄντα σκοποῦ τυχεῖν. N. vi. 46.

ἀνταγορεύω. ἀνταγόρευσεν ἀκᾷ Πελίας. P. iv. 277.

ἀντάεις. εἴ τις ἀντάεις. P. ix. 165.

ἀνταΰω. ἀντάϋσεν (οἱ) ἐκ νεφέων βροντᾶς αἴσιον φθέγμα. P. iv. 350.

ἀντέω. ἀντήσας ὕστατος ἀλώσιος. O. x. 49.

ἄντειλας. v. ἀνατέλλω.

ἄντεινον. ἀντεῖναι. ἀντέταται. v. ἀνατείνω.

ἀντερείδω. ἀντερείσαις χεῖρα χειρί. P. iv. 65.

ἀντέχω. ἐγὼ ἀντέχομαι Ἡρακλέος. N. i. 50.

ἀντί. ἀντὶ δελφίνων ἀμείψαντες ἵππους. P. iv. 29. v. Not. ἐρετμῶν. P. iv. 31. ἔργων φίλων. P. ii. 33. μόχθων. I. i. 63. πόνων. I. v. 31.

ἀντία. ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. iv. 507. πατρός. O. xiii. 75. προτέρων φθέγξομαι. O. i. 59. πράξει οἴκοθεν. P. viii. 73.

ἀντιάζω. ὅταν θεοὶ ἀντιάζωσιν μάχαν Γιγάντεσσιν. N. i. 102. ἀντιάξει μολπὰ μελέων πρὸς κάλαμον. O. x. 100.

ἀντιάνειρα. στάσις. O. xii. 23.

ἀντιάω. ἀντιάσαις τοίαισιν ὀργαῖς. I. vi. 21. ἀντιάσαι βαρὺς κόρος ἀνθρώπων. N. x. 38.

ἀντιβολέω. οὐκ ἀντεβόλησεν ἀνὴρ θνατὸς πρότερον. O. xiii. 42.

ἀντιθεῖσα. v. ἀνατίθημι.

ἀντίθεος. ἀντιθέῳ παρὰ Κάδμῳ. P. iii. 155. ἀντίθεοι ἥρωες. P. iv. 102. υἱέες ἀρίστευον. I. viii. 50. σὺν ἀντιθέοισι διδύμοις. O. iii. 62. ἀντιθέους ἥρωας. P. i. 103.

ἀντίκειμαι. ἀντίκειται τιμὰ ἀγαθοῖσιν. I. vii. 36.

ἀντικύρω. ἀντικύρσαντες ζάλαις. O. xii. 16.

ἀντιξοέω. οὐκ ἀντιξοεῖ Νεμέα. O. xiii. 74.

ἀντίος. Ζεὺς ἤλυθέν οἱ. N. x. 149. ἀντίον τέρας ὁρμαίνων. O. viii. 53. ἀντίους ἀμεύσασθαι. P. i. 86. ἀντίον φέρειν ὕδωρ. N. i. 35.

ἀντία (neutr. plur. adverb.). ἀντία προτέρων. O. i. 59. πατρός. O. xiii. 74. οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P.

iv. 307. v. Not. ἀντία τίναξε. O. ix. 42. ἐναντίῳ στρατῷ. I. vii. 41. in V. L.

ἀντίπαλος. μένος ἀντίπαλον γήραος. I. viii. 94. νόῳ. I. v. 77. ἀντιπάλων δηριώντων κάλλιον ἐνόστησε. N. xi. 32.

ἀντιτείνω. ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ. N. iv. 60.

ἀντίτομος. ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν. P. iv. 394.

ἀντιτυχέω. ἀντιτυχόντα μάχας. N. vii. 62.

ἀντιφερίζω. ἀντιφερίξαι παρὰ σοφόν. P. ix. 88.

ἀντιφθέγγομαι. ἀντεφθέγξατο ὄσσα πατρία. O. vi. 105.

ἀντίφθογγος. ἀντίφθογγον Λύδιον ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 3. in Hieron. v. V. L. p. 7.

ἀντιφλέγω. ἀντέφλεξεν ὅλον ὀφθαλμὸν Μήνα. O. iii. 36.

ἀντλέω. ἄντλει μαχανὰν ἔμπρακτον. P. iii. 110.

ἄντλος. ἄντλον ἀνάπωσιν ἐλεῖν. O. ix. 79. ἐν ἄντλῳ τιθεῖς ὕβριν. P. viii. 14. v. Not.

ἄντρον. ἄντρον ἄφθιτον Χείρωνος. I. viii. 89. πολυώνυμον Κιλίκιον. P. i. 33. Ἰδαῖον σεμνόν. O. v. 43. σεμνὸν προλιπών. P. ix. 50. ἔναιεν Χείρων. P. iii. 111. ἄντροθε νέομαι. P. iv. 181.

ἄντω. ἀντόμενος φόρμιγγος. P. ii. 130.

ἀνύω. ὁπότε ἄνυσεν τρίτον μέρος κασιγνητᾶν. P. xii. 20. v. V. L. ἀνύεται θεὸς τέκμαρ ἐπὶ ἐλπίδεσσι. P. ii. 90.

ἄνω. ἄννεται (ἄνεται) πρὸς χάριν εὐσεβέων. O. viii. 10.

ἄνω (Adv). ἄνω πολλὰ κυλίνδονται αὖ κάτω. O. xii. 7.

ἄνωθεν εὐαγορίας ἔπορον. v. Not. Fr. Scol. i. 10.

ἀνωδυνία. ἀνωδυνίας τέκτονα ἅμερον θρίψεν. P. iii. 111.

ἀνώνυμος. ἀνώνυμον γῆρας τις ἕψοι ἐν σκότῳ. O. i. 133.

ἀξία. ἀξίαις κείνου ἤθελον πείθεσθαι. N. viii. 18. v. V. L.

ἄξιος. ἄξιος μεμίχθαι εὐλογίαις ἀστῶν. I. iii. 5.

ἀξιόω. ἀξιωθείην κε μὴ κρύπτειν. N. x. 75.

ἀοιδά. ἀοιδὰ θεσπεσία ἐπέων. N. ix. 17. γλυκεῖα. N. v. 5. σχοινοτενὴς πρὶν εἶρπε διθυράμβῳ. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not. p. 44. καὶ λύρα βρέμεται. N. xi. 8. ἀοιδᾶς ἄτερ. O. x. 109. ποικιλοφόρμιγγος. O. iv. 4. ἀοιδᾷ μαλθακᾷ αὔξεται. N. ix. 116. κόμπον κιρνάμεν. I. v. 30. νέων ἀπύειν. P. v. 139. χάριν φυτεύει θεός. Fragm. Inc. in Add. ἀοιδὰν περιστέλλων. I. i. 46. μάλιστα φιλεῖ ἀεθλονικία. N. iii. 11. ἀοιδαὶ εὖτε ἔλιπον θανόντα (Ἀχιλλέα). I. viii. 125. θεύμοροι. O. iii. 18. σοφαὶ Μοισᾶν θυγατέρες. N. iv. 4. ἐρίτιμοι ἕψοντ'. O. xiii. 60. γλυκεῖαι μελίφθογγοι, μαλθακόφωνοι, ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα. I. ii. 13. sq. ἀοιδᾶν ἀγαφθέγκτων κρητῆρ. O. vi. 155. φύλλα ὤπασε. I. iv. 46. ἐρατᾶν ὄχημα. Fr. Scol. iii. 1. p. 14. πατήρ. P. iv. 314. δίψαν. P. ix. 179. μελικόμπων. I. ii. 46. κρηπῖδα βάλλεσθαι ἵπποισι. P. vii. 4. ἀοιδαῖς κλυταῖς ἐπέων. N. vii. 24. ἐπινικίοισι πρόπολον ἔμμεναι. N. iv. 128. ὑπὸ ἀοιδαῖς κουρίζεσθαι. P. iii. 33. ἀοιδαῖς πορεύσαντες (πορευθέντ') ἐπὶ κισσοδέταν θεόν. Fr. Dithyramb. iii. 9. 10. p. 41. εὐφροσύναις κεχαρημένος. Fr. Parthen. iv. 4. p. 16. σὺν ἀοιδαῖς θησέμεν. P. x. 88. ἑσπερίαις. P. iii. 33. ἐπ' ἀοιδαῖς ἀνὴρ θῆκε νώδυνον κάματον. N. viii. 84. ἀοιδῆς ἱερῆσι κεκρότηται κρηπίς. Fr. Inc. lxxxvi. 1. ἐν ἀοιδαῖς ἱμεραῖς. O. vi. 11. ἀοιδαῖς καλλίσταις ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. IV. ii. 2. p. 3. κλειναῖς ἀρετὰ τελέθει. P. iii. 203. μαλεραῖς ἐπιφλέγων. O. ix. 34. μελιγδούποισι μελιζέμεν ἀοιδαῖς. N. xi. 23. μελιφθόγγοις καταστείβειν Αἴγιναν. I. vi. 13. ἰανθεὶς, Ζεῦ. O. ii. 26.

ἀοίδιμος. ἀοίδιμον παρ' ὀμφαλὸν γᾶς. P. viii. 85. προφάταν Πιερίδων. Fr. Inc. lxxxvi. 3. στόμα. N. iii. 136. ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες. O. xiv. 3. ἀοίδιμοι καὶ λιπαραὶ Ἀθᾶναι, Ἑλλάδος ἔρεισμα. Fr. Dithyramb. x. 2. p. 45. v. Not.

ἀοιδός. ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι. N. vi. 51. v. Not. ῥαπτῶν ἐπέων Ὁμηρίδαι. N. ii. 2. v. Not. Ind. in Schol. voc. Homeridæ. σάμασι πείθονται. P. i. 5. ἀοι-

δοῖς μανύει δίαιταν ἀνδρῶν ἀποιχομένων. P. i. 183.

ἀπαγγέλλω. ἀπαγγελεῖ ἐν πτυχαῖς Κρισαίαισιν. P. vi. 18.

ἀπαγορία. ἀπαγορίας. Fr. Scol. i. p. 10.

ἀπάγω. ἀπάγεσθαι εἶπε. P. ix. 211.

ἄπαδις. ἀπάδις ταχείας ἀπαμβλύνει κόρος. P. i. 161. v. V. L.

ἀπαθής. ἀπαθὴς αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. P. iv. 530.

ἀπάλαιστος. ἕλκει ἐν λόγῳ. N. iv. 154.

ἀπαλάλκω. ἀπαλάλκοι νόσους ὀξείας. O. viii. 112.

ἀπάλαμνος. ἀπάλαμνοι φρένες. O. ii. 105.

ἀπάλαμος. ἀπάλαμον ἔχει βίον. O. i. 95.

ἀπαμβλύνω. κόρος ἀπαμβλύνει αἰανὴς ταχείας ἀπάδις. P. i. 160.

ἀπαναίνομαι. ἀπανάνατο εὐθὺς νύμφαν. N. v. 60.

ἀπάορος. ἀπάοροι ἐχθρῶν πτώσσοντι. P. viii. 124.

ἀπάρχω. ἀπάρχει ἔνθα Τεῦκρος. N. iv. 76.

ἅπας. ἅπας κίνδυνος. N. viii. 35. ὄλβος. Fr. Thren. i. 10. ἅπασα ἀλάθεια φαίνοισα. N. v. 30. ἅπαν νῶτον. P. iv. 147. i. 155. ἔργον. O. xiii. 23. κράτιστον, τὸ φυᾷ. O. ix. 152. ἀνύεται θεός. P. ii. 89. ἁπάσας Ἑλλάδος μυχῷ. N. vi. 45. ἅπαντι ἐν κράτει. O. x. 97. ἅπαντα χρόνον. N. i. 106. O. xiii. 36. λόγον. N. iv. 117. ἅπασαν εὐδαιμονίαν ἀνελόμενον. N. vii. 83. σπουδάν. P. iv. 492. ἅπαντες. Fr. Thren. ii. 1. p. 19. οὐκ ἀναπνέομεν ἐπὶ ἴσα. N. vii. 7. θνάσκομεν ὁμῶς. I. vii. 59. ἅπαντα τεύχει χάρις μείλιχα. O. i. 48. χορόν. P. ix. 200. ἁπάντων τελευτὰν γᾶν. N. xi. 21. καλῶν ἄμμορος. O. i. 134. πρὸς ἅπαντας. Fr. Inc. xciii. 1. ἅπαντας ἐν οἴκῳ. O. vi. 81. ὑπὲρ ἅπαντας μᾶκος κυκλώσαις. O. x. 17. μία μελίτα οὐχ ἅπαντας θρέψει. O. ix. 161. ἁπάσας αὐγὰς ἔδειξεν χρυσός. N. iv. 134. ἁπάσαις ἀνίαις. I. ii. 33.

ἀπάτα. ἀπάταισι θυμὸν οὐδὲ τέρπεται. P. ii. 137. ἀπάτας σκολιᾶς (al. ἀπάταις σχολιαῖς) τεῖχος. Fr. Inc. iv. v. Not.

ἀπαύρω. ἀπαυρέω. ἀπούρας ἀμετέρων τοκέων νέμεαι. P. iv. 265.

ἀπατάω. ἀπατᾶται φροντὶς ἐφαμερίων. Fr. Inc. lxxxvii. 2.

ἄπειμι. οὐκ ἄπεστι. N. iii. 132. ἀπεόντος Ἀελίου. O. vii. 106. ἀπεόντων ἤρατο. P. iii. 35.

ἀπείρατος. ἀπείρατον στρατὸν καλῶν. O. xi. 18. ἀπείρατοι ἐντὶ δόμοι ἀλλοδαπῶν. N. i. 33. ἀπειράτων ἄγνωστοι σιωπαί. I. iv. 50. φρένες κουφότεραι. O. viii. 79.

ἀπείρατος pro ἀπέραντος. βατίᾳ ἐν ἀπειράτῳ. O. vi. 90.

ἀπείραντος. ἀπειράντου ἀλκᾶς. P. ix. 61. v. ἀπέραντος.

ἀπειρομάχας. ἀπειρομάχας ἐὼν φανείη. N. iv. 50.

ἄπειρος pro ἤπειρος. ἀπείρου ῥίζαν τρίταν. P. iv. 14. ἄπειρον εὐρεῖαν λάβε. P. iv. 85.

ἄπειρος. inexpertus, indoctus. οὐκ ἄπειρον ἥβαν. I. viii. 153. ἄπειροι πόνων. Fr. Inc. xxx. 2. ἀπείροισιν ἀνέδειξεν στόματα σοφῶν ἀρετὰν Ἀχιλέος. I. viii. 106. ἀπείροισι γλυκὺ πόλεμος. Fr. Hyporch. ii. 2. p. 23.

ἄπειρος pro ἀπέραντος. ἄπειρον σκότον ἐρεύγονται ποταμοί. Fr. Thren. i. p. 19.

ἀπείρων. ἀπείρονα δόξαν σε εὑρεῖν φαμί. P. ii. 117.

ἄπεπλος. ἄπεπλος ὀρούσαισα ποσσίν. N. i. 74.

ἀπέραντος. ἀπέραντον πεδίον. N. viii. 64. cf. ἀπείραντος, ἀπείρατος.

ἀπευθής. ἀπευθὴς Τύχα. Fr. Inc. xxxi.

ἀπέχθομαι. ἀπεχθόμενον γῆρας. N. x. 156.

ἀπέχω. ἀπεῖχον δίφρον καμπύλον παναγυρίων. I. iv. 47. ἀπέχων σκοτεινὸν ψόγον. N. vii. 89. πάμπαν ἀπέχειν ψυχὰν ἀδίκων. O. ii. 125.

ἀπήμαντος. ἀπήμαντον βίοτον ἄγων. O. viii. 115.

ἀπήμων. ἀπήμων κέαρ θεὸς εἴη. P. x. 33. κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον. N. i. 84. v. V. L. ἐς ἀπήμονα ὄλβον. Carmen in def. Solis 11. p. 36.

ἀπήνη. ἀπήνας ἀκαμαντόποδος. O. v. 6. ἀπήνᾳ ξεστᾷ. P. iv. 167.

ἀπιθέω. οὐδέ νιν ἥρως ἀπίθησε. P. iv. 63.

ἄπιστος. ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεν.

O. i. 51. ἄπιστον ἔμμεν φαίνεται. P. x. 78. ἔειτα. N. ix. 78. ἀπίστοις οὐδὲν πιστόν. Fr. Inc. cii.

ἄπλατος. ἀπλάτου πυρὸς παγαὶ ἐρεύγονται. P. i. 40. ἄπλατον κεφάλαις θεῶν Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7. ἀπλάτοις κεφαλαῖς παρθενίοις ὀφίων. P. xii. 15.

ἄπλετος. ἀπλέτου δόξας. I. iv. 17.

ἁπλόος. ἁπλόαις ζωᾶς κελεύθοις. N. viii. 61.

ἀπό. ἀπὸ ἀγῶνος Κλεωναίου. N. iv. 27. ἀγώνων. O. viii. 101. N. vi. 102. Ἀθανᾶν. N. v. 89. Αἰγίνας. N. v. 6. Ἀθανᾶν. N. iv. 31. ἄκρας Ταινάρου. P. iv. 309. ἀκτᾶς Λερναίας. O. vii. 60. Ἀλφεοῦ ἔρνεα. N. vi. 32. ἀμαχανίας. O. v. 32. Ἄργεος. P. viii. 59. N. ix. 32. Fr. Epinic. ii. 5. in Hieron. p. 6. Ἀρκαδίας. P. iii. 45. ἀρχᾶς. P. viii. 34. βαθμίδων. P. v. 8. γᾶς. O. ix. 86. Fr. Epinic. ii. 6. in Hieron. p. 6. γᾶς ἀπό τε κτεάνων. P. iv. 516. γλώσσας. O. vi. 19. P. iii. 2. Δελφῶν. P. ix. 132. δενδρέων. O. ii. 132. ἀστῶν ζώων ἄπο καὶ θανών. I. vii. 43. Θήβαν. P. ii. 6. Θηβᾶν Καδμηϊᾶν. I. iv. 88. Ἰσθμοῦ ἄραντο νίκας. I. vi. 89. Καλλιάνακτος. O. vii. 170. χαλκικρήνου Τιλφώσσας. Fr. Inc. lvi. 2. Κλεωναίου ἀγῶνος. N. iv. 27. κλισιᾶν. P. iv. 237. κόλπων ἐρήμου αἰθέρος. P. xiii. 125. Κίῤῥας. P. vii. 14. Μαντινίας. O. x. 83. θνατᾶς ἀπὸ ματρὸς ἔφυ. Fr. Inc. xcix. 3. P. v. 153. μήτιος ὄπαζε. N. iii. 15. Μεγάρων. N. iii. 148. μυχῶν. O. iii. 49. ναῶν ὠκυπόρων. P. i. 144. Νεμέας. N. iii. 148. I. vi. 89. Νηρηΐδων. N. v. 14. νίκας ἀπὸ παγκρατίου ἄραντο. I. vi. 88. ἀπὸ ξανθᾶς πεύκας. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 43. Add. ξανθᾶν γενύων. P. iv. 400. οἴκων πατρίων. N. ix. 32. πασσάλου. O. i. 27. παγᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. παγκρατίου. I. vi. 88. πάτρας ταύτας. N. vi. 61. πραπίδων. Fr. Inc. vii. 4. σελίνων. I. viii. 136. Σπάρτας αἷμα. N. xi. 44. Σπάρτας. P. v. 97. στρωμνᾶς. N. i. 75. σταθμῶν αἰπεινῶν. P. iv. 133. Ταϋγέτου. N. x. 114. Fr. Epinic. ii. 1. in Hieron. p. 6. Τλαπολέμου. O. vii. 37. τειχέων. O. vii. 168. τόξου. O. ix. 9. N. vi. 47. τραπεζᾶν. Fr. Inc. lx. 3. χειρὸς ἀφνειᾶς. O. vii. 2. χρυσοῦ αὐτοφύτου. P. xii. 30. ἀπὸ avulsum a verbo. O. i. 21. ii. 125. ix. 54. xiii. 82. P. i. 160. iv. 119. 412. I. vii. 43. postpositum. τᾶς ἄπο. O. iii. 17. P. iv. 517.

ἀπὸ—ἀμβλύνει. P. i. 160.

ἀποβλέπω. ἀποβλέπει φρενῶν σύνεσις. N. vii. 88. v. V. L.

ἀποδάζομαι. ἀποδάσσασθαι ἴσον πάντων νεεῖς. N. x. 162.

ἀποδαμέω. οὐκ ἀποδαμεῖ Μοῖσα. P. x. 57.

ἀπόδαμος. οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος. P. iv. 8.

ἀποδείκνυμι. ἀποδεικνύμενοι ἀρετὰς μεγάλας, N. vi. 80.

ἀποδίδωμι. ἀποδώσω αὐτὸν Μοίσαις. P. iv. 120. v. Not. ἀπέδωκε τὸ μόρσιμον. N. vii. 64.

ἀποδρέπω. ἀποδρέψαι καρπὸν ἥβας. P. ix. 193. ἀποδρέπων κορυφὰς ἀρετᾶν πασᾶν. O. i. 21. ἀποδρέπεσθαι μαλθακὸν καρπὸν ὥρας. Fr. Scol. i. 10. p. 9.

ἀπὸ—εἴργω. O. xiii. 82. 83.

ἀπὸ—ἔχειν. O. ii. 125.

ἀποθνήσκω. ἀποθανὼν καὶ ζώων αὔξων κλέος. I. vii. 43. ἀποθανοῖσα βρόμῳ κεραυνοῦ. O. ii. 45.

ἀποίητος. ἀποίητον τέλος δύναιτο θέμεν χρόνον. O. ii. 31.

ἀποικέω. ἐς Καλλίσταν νᾶσον χρόνῳ ἀπῴκησαν. P. iv. 460.

ἀποικία. ἀποικίᾳ εὐάνορι Πέλοπος. O. i. 38. ἀποικίαν Δωρίδα ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ ὀρθῷ Λακεδαιμονίων. I. vii. 18.

ἄποινον. πυγμᾶς ἄποινα. O. vii. 30. ἀρετᾶς. P. ii. 26. ἄποινα μόχθων εἴ τις εὕρῃ. N. vii. 23. ἔργων εὐκλέων. I. iii. 111. νίκας Ἰσθμιάδος. I. viii. 6.

ἀποινόω. δαίμων ἀποινώσαις ἔλασεν N. v. 29.

ἀποίχομαι. ἀποιχόμενον Οὐρανίδα γόνον. P. iii. 4. ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει. P. i. 181.

ἀπόκειμαι. προμαθείας ἀπόκεινται ῥοαί. N. ix. 61. v. Not.

ἀπόκλαρος. πόνων οὔτις ἐστίν. P. v. 71.

ἀπόκρισις. ἀπόκρισιν (ὑπόκρισιν. v. Not.) ἁλίου δελφῖνος. Fr. Inc. xlix. 2.

ἀπολείπω. τόξοις ἀπολιπὼν ψυχάν. P. iii. 180.

ἀπόλεμος. ἀγαγὼν εὐνομίαν ἀπόλεμον. P. v. 89.

ἀπομνύω. ἀπομνύω—ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν. N. vii. 103.

ἀπονέμω. ἀπόνειμον ταῦτα, Νικάσιππε. I. ii. 68.

ἀπονείκω. ἀπένεικεν (ἐπένεικεν. v. V. L.) γλῶσσαν ὑπεροπτίαν. P. v. 78.

ἀπονέστερος. ἀπονέστερον βίοτον. O. ii. 111.

ἄπονος. ἄπονον χάρμα παῦροι ἔλαβον. O. x. 25.

ἀπονοστέω. οὐκ ἀπονοστάσαντος Μέμνονος. N. vi. 85.

ἀποπέμπω. Αἰακὸν ἀποπέμπων ἵπποις χρυσέαις. O. viii. 66.

ἀποπλέω. ἀποπλέων Σκύρου. N. vii. 53.

ἀποπνέω. ἔπος ἀπέπνευσε στόματος ἀθανάτου. P. iv. 18. χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσε μελέων. N. i. 70. ἀπέπνευσας ἁλικίαν εὐανθέα. I. vii. 48.

ἀπορία. ἀπορία τελέθει ταῦτα ἀμπολεῖν. N. vii. 154.

ἄπορος. ἄπορον ἀποθέσθαι νεῖκος. O. x. 47. ἄπορά μοι. O. i. 82. ἄπορα γάρ. N. vi. 116.

ἀποῤῥήσσω. ἀποῤῥηγνύμεναι ἀκτῖνες στεροπᾶς. P. iv. 353.

ἀποῤῥίπτω. χαμαιπετὲς ἔπος οὐκ ἀπέριψεν αὐτοῦ. P. vi. 37. ἀπό ῥιψόν μοι λόγον τοῦτον. O. ix. 54. ἀπορίψαις κρόκεον αἷμα. P. iv. 412.

ἀπορούω. ἀπώρουσαν τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων χθονίων. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 26.

ἀποσκίμπτομαι. ἀγαθαὶ ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. O. vi. 173. v. Not. V. L.

ἀποσπάω. ποίας ἀποσπασθεῖσα φύτλας. P. ix. 60.

ἀποστάζω. τερπνὰν χάριν ἀποστάζων. I. iv. 124.

ἀποσυλάω. ἀποσυλᾶσαι βιαίως τοκέων τιμὰν ἀρχεδικᾶν. P. iv. 195.

ἀποτίθημι. ἀπεθήκατο νόστον ἔχθιστον. O. viii. 91. ἀποθέσθαι νεῖκος κρεσσόνων. O. x. 47.

ἀποτρέπω. ἀπότρεπε ἔντεα ναὸς ποτὶ Εὐρώπαν. N. iv. 114.

ἀπότροπος. ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον. P. viii. 134.

ἀποφαίνω. ἀπεφάνατο οἶκον ταμίαν στεφάνων. N. vi. 42.

ἀποφεύγω. ἀπέφυγεν αἰνὰν ὕβριν. P. xi. 86.

ἀποφλαυρίζω. ἀποφλαυρίξαισά μιν ἀμπλακίαισι φρενῶν. P. iii. 23.

ἄπρηκτος. ἀπρήκτων κακῶν παυσάμενοι. I. viii. 17.

ἀπρόσικτος. ἀπροσίκτων ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι. N. xi. 63.

ἀπροσόρατος. ἀπροσόρατον πόνον. O. ii. 122.

ἅπτομαι. ἅπτομαι ἱκέτας γουνάτων Αἰακοῦ. N. viii. 24. ἅπτεται σταλᾶν Ἡρακλέος. O. iii. 78. οὐ ψευδέων ἅπτεται. P. iii. 53. ἅπτεται φθόνος ἐσλῶν ἀεί. N. viii. 37. v. V. L. ἁπτόμεσθα ἔθνος βρότεον ἀγλαΐαις. P. x. 44. v. V. L.

ἅπτω, necto, admoveo, injungo. ἅπτονται (ἅπτοντο. v. Not.) Ἡρακλείας στάλαις ἐσχάταισιν οἴκοθεν. I. iv. 20. ἁπτόμεναι θέλξαν. N. iv. 5. v. V. L. ἅμμενον μυχοῖς Ἄλιδος. v. V. L. O. x. 41.

ἅπτω, incendo. ἅψαι κεῖνον πυρσὸν ὕμνων. I. iv. 73.

ἀπτώς. ἀπτῶτι δόλῳ δαμάσσαις. O. ix. 139.

ἄπυρος. ἀπύροις ἱεροῖς. O. vii. 88.

ἀπύω. ἀπύει παρθένος Λοκρὶς Ζεφυρία. P. ii. 36. με Πυθώ. P. x. 7. ἀπύειν ἐν ἀοιδᾷ νέων. P. v. 140. ἄπυεν βαρύκτυπον εὐτρίαιναν. O. i. 116. ἀπύων ἐν αὐλοῖς Λυδίοις. O. v. 45.

ἄρα. ὡς ἄρα. O. vi. 87. O. viii. 61. x. 51. P. iv. 278. ix. 117. ὡς ἄρα. N. v. 54. viii. 55. ix. 49. x. 130. I. viii. 130. ὅπως ἄρα O. x. 70. δ' ἄρα. O. x. 64. P. iii. 47. 101. iv. 215. xi. 52.

ἀρά. ὦ Ζεῦ πάτερ, ἄκουσας ἀρὰν θέλων θυμῷ. I. vi. 63.

ἀραμένῳ. (ab αἴρω) τόλμαν καλῶν σύνεσις οὐκ ἀποβλέπει. N. vii. 87. v. Not.

ἀρασσίσκω. ἀράσσεσκον χθόνα ὁπλαῖς χαλκέαις. P. iv. 402.

ἀράχνης pro ἀράχνη. Fr. Inc. cxvi. v. Not.

ἀργάεις. ἀργᾶντες ταῦροι. Fr. Inc. cxl. vid. Ἀργός.

ἀργικέραυνος. Διὸς ἀργικεραύνου. O. viii. 5.

ἀργίλοφος. ἀργίλοφον πὰρ Ζεφύροιο κολώναν. Fr. Inc. clxix.

ἀργινόεις. ἀργινόεντι ἐν μαστῷ. P. iv. 14.

ἀργός. ἀργὸν ταῦρον θύων. O. xiii. 99. al. ἀργᾶντα aut ἀργάντα. vid. ἀργάεις.

ἀργυρίς. ἀμφὶ ἀργυρίδεσσιν μένειν ἀγῶνα. O. ix. 136.

ἀργύρεος. ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος. O. ix. 48. ἀργυρέαν κάλπιδα. O. vi. 68. ἀργυρέαισι φιάλαισι. N. ix. 121. ἀργυρέας Μοίσας. Fr. Inc. cvi. v. Not. ἀργυρέων κεράτων. Fr. Inc. lx. 5.

ἀργυρόπεζα. ἀφροδίτα. P. ix. 16.

ἀργυρόω. ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα ἀοιδαί. I. ii. 13. ἀργυρωθέντες ἐπέβαν. N. x. 80.

ἄρδω. εἴ τις ἄρδει ὄλβον ὑγίεντα. O. v. 55. ἄρδει Ἵππαρις στρατόν. O. v. 27. ἄρδοντι πάτραν καλλίστᾳ δρόσῳ Χαρίτων. I. ix. 94.

ἀρείων. γέρας ἄρειον ὄπιθεν. N. vii. 149. χρῆμα τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον. I. viii. 26. ἀρείονος ὄρνιχος ἀγγελίᾳ. P. viii. 69. ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι. N. viii. 7. v. Not.

ἀρετά. ἀρετὰ διπλόα θάλλοισα κεῖται τίν. I. v. 21. λάμπει σαφής. I. i. 30. τελέθει χρονία ἀοιδαῖς κλειναῖς. P. iii. 203. κατὰ κεῖται. I. i. 58. v. V. L. et Not. φιλόφρων Κροίσου. P. i. 184. αὔξεται. N. viii. 69. v. V. L. ἀρετᾶ ἄκρον. N. vi. 39. ἀνδρῶν. O. iii. 66. ἄποινα (sc. ὕμνον). P. ii. 26. ἐᾶς φάρμακον κάλλιστον. P. iv. 332. μεγάλας ἀρχὰ, ὤνασσα Ἀλάθεια. Fr. Inc. xxiii. 2. στέφανον. O. iii. 33. ἀρετᾷ θήξαις φύντα. O. x. 23. προξενίᾳ ἦλθον τιμάορος, O. ix. 124. κεκραμένον καθαρᾷ. P. v. 2. 3. κριθείς. N. vii. 10. ἀμφὶ ἀρετᾷ. P. i. 155. ἀρετᾷ κελαδέων. P. ii. 114. ποδῶν. P. x. 36. πρὸς ἀρετὰν ἀμφὶ τοκεῦσι. P. vi. 42. v. Not. ἀνδρῶν σύμφυτον οὐ κατελέγχει. I. iii. 22. ὁπόσαν ἔδωκε πότμος. N. iv. 68. μακροτέραν μηκέτι σπεύδειν. I. iv. 22. κελαδῆσαι εὔχομαι. N. ix. 128. νέαν Ἀχιλέος ἀνέδειξαν στόματα σοφῶν. I. viii. 107. πᾶσαν ὀρθώσαις. I. iv. 65. πατρώαν μηδὲ σιγάτω. I. ii. 66. ἐλεῖν εὐθεῖα κέλευθος. Fr. Hyporch. i. 3. p. 23. πρόφασις ἔβαλεν ἐς σκότον. Fr. Inc. xlvi. ἐν—ἔβαλεν ἀνθρώποισι. O. vii. 79. οὐκ αἴσχιον φυᾶς ἄγει. I. vii. 32. διπλόαν νικῶντα. N. v. 97. μεγάλαν θυμῷ λαβεῖν. O. viii. 8. εὑρόντα. O. vii. 163. ἀρεταὶ ἀκίνδυνοι. O. vi. 14. ἀρχαῖαι. N. xi. 48. αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι. P. ix. 133. μεγάλαι ἕπονται. I. iii. 66. τίμιαι. O. vi. 16. v. V. L. N. viii. 68. ἀρετᾶν πασᾶν ἀποδρέπων κορυφάς. O. i. 21. ἀρετᾶν ὑψηλᾶν ἄωτον. O. v. 1. μυριᾶν νόῳ ἀτελεῖ γεύεται. N. iii. 74. εὐρυσθενέων φάος. O. iv. 17. κορυφαῖς μεγάλαις. N. i. 51. v. V. L. Not. ἀρετᾶν στεφάνων τε ὀπαδόν. N. iii. 12. ἀρεταῖς ἄκραις ὑπερελθόντων. O. xiii. 19. βροτέαις ἐκ θεῶν μαχαναὶ πᾶσαι. P. i. 80. γνησίαις. O. ii. 21. δαιμονίαις. N. i. 13. διδακταῖς. O. ix. 154. κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν. P. viii. 32. ἀρεταῖσιν ἐσχατιάν. O. iii. 78. ἀρεταῖσιν ἡρωΐαις. O. xiii. 71. θάλλει. O. ix. 27. δεδαιδαλμένος. O. ii. 96. μεγάλαις. O. xi. 6. μυρίαις φλέγεται. N. x. 4. v. V. L. ἀμφὶ ἀρεταῖς μάρναται πόνος. O. v. 34. ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς. O. i. 145. ξυναῖσι τέταμαι. P. xi. 82. ἐν ἀρεταῖς παλαιαῖς. N. iii. 56. ἀρεταῖς ὑψηλαῖς πύργος τετείχισται. I. v. 57. φαενναῖς. N. vii. 75. v. V. L. ἀρετὰς θεοδμάτους πράσσει πόνῳ. I. vi. 15. μεγάλας ἀποδεικνύμενοι. N. vi. 80. πάσας ἀγήσασθαι μακρὸν ἐμοί. I. vi. 83. τέσσαρας ἐλᾷ αἰών. N. iii. 130. διώκειν ὕμνῳ. I. iv. 5. τιμῶντες. O. vi. 122.

ἀρήγω. ἀρήγει θράσος νεότατι. P. ii. 115. φέρειν ἐλαφρᾶς ζυγόν. P. ii. 173. ἀρήγοισαι λέχει Ἀλκμήνας. N. i. 72.

ἀρήϊος. ἀρήϊον πέφνε γένος. O. ii. 75.

ἀρηΐφιλος. ἀρηϊφίλου παῖδες υἱέων. I. viii. 52.

ἄρημι. ἄρημαι. ἄρηται κῦδος πολεμίζων. I. i. 71. κῦδος ἐπίδοξον. N. ix. 110.

ἄρης. v. Nom. Propr.

ἀρίγνωτες. υἱοὶ Ἐνδαΐδος. N. v. 21.

ἀρίγνωτος. ἀρίγνωτον πέδιλον. P. iv. 169.

ἀρίζηλος. ἀστὴρ πλοῦτος. O. ii. 101.

ἀριθμέω. ἀριθμῆσαι, μακροτέρας σχολᾶς. N. x. 86.

ἀριθμός. ἀριθμοῦ πρεσβυτέραν πρᾶξιν. Fr. Scol. ii. 2. v. Not. p. 11. ἀριθμῷ μᾶσσον. N. ii. 36. ἀριθμὸν ψάφων ποντιᾶν. O. xiii. 66. ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν. O. ii. 178.

ἀρισθάρμαλος. ἀρισθάρμαλον γέρας. P. v. 39.

ἀριστεύς. ἀριστῆες ἀνδρῶν. P. ix. 189. ἀριστέας ἄλλους. I. viii. 118.

ἀριστεύω. εἰ ὕδωρ ἀριστεύει. O. iii. 75. ἀριστεύει γυναιξὶν καλλικόμοισιν. N. x. 17. ἀρίστευον υἱέες ἀντίθεοι. I. viii. 50. στάδιον ἀρίστευσεν. O. x. 76. ὅσσα ἀριστεύσατε ἐν Δελφοῖσιν. O. xiii. 61. ἀριστεύων Φερένικος. P. iii. 132. ἐν ἀέθλοισιν ἐπέδειξιν βίαν. N. xi. 19. ἀριστευόντων (ἀριστεύοντι. v. Not.) νέων ἀνδρῶν αἰχμαί. Fr. Inc. xxi. 3. ἀριστεύοισαν πίειραν Σικελίαν. N. i. 20.

ἀριστογόνος. ἀριστογόνῳ ματέρι Ἡρακλέος. P. ix. 5.

ἀριστοπόνος. ἀριστοπόνοις χερσί. O. vii. 94.

ἄριστος. ἄριστος χειρὶ καὶ βουλαῖς. N. viii. 13. σωτὴρ ἀνδρῶν δικαίων ἄριστος χρόνος. Fr. Inc. ix. 2. ἄριστος καιρὸς νοῆσαι. O. xiii. 67. ἰατρὸς πόνων εὐφροσύνα. N. iv. 1. κἀρίστῳ Τελαμῶνι. P. viii. 144. ἄριστον ὕδωρ. O. i. 1. Not. Fr. Inc. vi. ἄριστον τὸ πλουτεῖν σὺν τύχᾳ. P. ii. 103. v. Schol. ἄριστοι ἔσχον νεῖκος πολέμοιο. I. vii. 49.

ἀριστοτέχνας. ἀριστοτέχναν θεόν. Fr. Inc. xix. ἀριστοτέχνα πάτερ. ibid. V. L.

ἀρκέω. ἄρκεσιν ἁγεμονεῦσαι παρ' ὄχθον Κρόνιον. O. ix. 4.

ἅρμα. ἅρμα θοὸν τάνυεν. O. viii. 65. κρατήσιππον ἀναβαίνων. N. ix. 8. Λύδιον. Fr. Inc. xxiv. 1. ἀπὸ γᾶς Θηβαίων. Fr. Epinic. ii. 5. in Hieron. p. 6. Νεστόρειον. P. vi. 32. νικᾶν καρύξαισα. I. iv. 43. Μοισαῖον. I. viii. 134. τετράορον Πιερίδων. P. x. 102. Χρομίου ὀτρύνει. N. i. 8. ἅρματι θεῷ. O. i. 175. τεθρίππῳ. I. i. 18. νίκαν εὔδοξον. P. vi. 17. ἅρματα πεισιχάλινα. P. ii. 21. ἁρμάτων ἐπὶ ταχυτάτων ἐμὲ πόρευσον. O. i. 125. ἱπποδρόμιον. I. i. 78. ἀφ' ἁρμάτων χαμαὶ καββαλεῖν. N. vi. 87. ἁρμάτων ζυγοῖς τετραόροισι. N. viii. 137. ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι. P. xi. 70. καλλινίκου Ἱέρωνος. P. i. 64. ὑφ' ἅρμασιν ἵππος. Fr. Inc. xxxvii. 1. ἐν ἅρμασιν ἵπποι ἐριζόμεναι. I. v. 6. ἅρμασι γλαφυροῖς. N. ix. 28. ἐν ἁ. δόξαν παλαιάν. I. iii. 25. ἅρμασιν καὶ ποσὶν τὶς λάχε στέφανον. O. x. 73.

ἁρματηλάτας. σοφός. P. v. 154.

ἄρμενος. ἄρμενος ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε ἦν. Fr. Hymn. vi. ἄρμενα πράξαις ἀνήρ. O. viii. 96. ἐν ἀρμένοισιν αὔξων θυμόν. N. iii. 100. (v. Not. ib.) vid. Ἄρω.

ἁρμόδιος. ἁρμόδιον δεῖπνον κεκόσμηται. N. i. 31.

ἁρμόζω. ἅρμοζον στρατὸν ἐν κρανααῖς Ἀθάναις. N. viii. 20. ἁρμόζων κόρᾳ ἄνδρα νυμφίον. P. ix. 207. ἁρμόζων στεφάνοισι χαίταν ἀείσομαι. I. vii. 55. ἁρμόζοντα ξείνια τεύχων. P. iv. 229. ἁρμόζοισα γάμον ξυνόν. P. ix. 21. θαητοῖσι γυίοις. P. iv. 142. οἷα ἅρμοσαν τέκτονες σοφοί. P. iii. 202. ἁρμόσαις βίοτον ἐμπεδοσθενέα. N. vii. 145.

ἁρμονία. καθ' ἁρμονίαν. P. viii. 97. v. V. L. ἁρμονίᾳ σὺν Λυδίᾳ. N. iv. 73.

ἀρότας. ἀρότᾳ γλυκὺς μισθός. I. i. 67. ἀρόταις Πιερίδων ὕμνον παρέχειν. N. vi. 55.

ἄροτρον. ἄροτρον ἀδαμάντινον. P. iv. 398. σπασσάμενος. P. iv. 416. ἐν ἀρότρῳ βοῦς. Fr. Inc. xxxvii. 2.

ἄρουρα. ἀρούρας ξένιον ἀναρπάξαις. P. iv. 60. ἄρουραν Ἀφροδίτας ἀναπολίζομεν. P. vi. 1. ξέναν φίλαν. N. v. 16. v. Not. Ὀρχομενοῖο πατρῴαν. I. i. 51. πατρίαν. O. ii. 27. ἄρουραι μέλαιναι οὔτε ἔδωκαν καρπόν. N. xi. 50. ἀρούραις ἐν ἀλλοδαπαῖς. P. iv. 453. καρποφόροις. N. vi. 17. παρ' οἰκείαις. O. xii. 28. ἀρούραισιν ἀφνεαῖς Πυλάδα. P. xi. 23.

ἀρόω. ἀρόσαι (τὸν) ἔδωκε Μοίσαισι. N. x. 49.

ἁρπάζω. ἅρπασε παῖδα ἐκ νεκροῦ. P. iii. 76. τάν ποτε ἅρπασε Λατοΐδας. P. ix.

9. σὲ ἁρπάσαι Ἀγλαοτρίαιναν. O. i. 64. ἁρπάξαντες ἔνθα ἄγαλμα Ἀΐδα. N. x. 125. v. Not.

ἀρπαλέος. ἀρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου. P. viii. 94. φροντίδα σχέθοι. P. x. 97. v. Not.

ἄῤῥηκτος. ἄῤῥηκτον φυάν. I. vi. 68.

ἄρτι. ἄρτι κυμαίνει ἄνθος ἥβας. P. iv. 281.

ἀρτιεπής. ἀρτιεπὴς ὄσσα πατρία. O. vi. 105. γλῶσσα. I. v. 58.

ἄρτιος. ἄρτια μηδόμενος. O. vi. 159.

ἀρχά. τέλος ἀρχά τε αὔξεται. P. x. 16. ἀγλαΐας. P. i. 4. μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια. Fr. Inc. xxiii. 1. ναυτιλίας τίς δέξατο. P. iv. 124. ἐξ ἀρχᾶς διορθῶσαι λόγον. O. vii. 37. ἐξ ἀρχᾶς. P. iv. 235. ἀπ' ἀρχᾶς ἔχει δόξαν. P. viii. 34. ἀρχὰν πατρὸς ἐν ἄστεϊ. O. xiii. 87. δείξαντος θεοῦ. Fr. Hyporch. i. 1. p. 23. μελίφρονα σκολίου. Fr. Scol. i. 14. διόσδοτον οἶδεν. Fr. Inc. xcvi. ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ. O. ii. 106. ἀρχαὶ βέβληνται θεῶν. N. i. 11. v. Not. λόγων ὑστέρων. O. xi. 5. ἀρχαῖς προτέραις νῦν ἑπόμενοι. O. x. 94.

ἀρχαγέτας. ἀρχαγέτας Ἀπόλλων. P. v. 80. ἀρχαγέτᾳ Τιρυνθίων. O. vii. 143.

ἀρχᾶθεν. ἀρχᾶθεν κοῦροι Ἰαπετιονίδος φύτλας. O. ix. 81. λέγονται τιμάεντες. I. iv. 12.

ἀρχαῖος. ἀρχαῖον λόγον. N. i. 52. λόγον μὴ ἀναῤῥῆξαι. Fr. Inc. xciii. 2. v. Not. ὄνειδος. O. vi. 151. ἀρχαίας εὐαμερίας. I. i. 54. ἀρχαίῳ παρὰ σάματι Πέλοπος. O. x. 30. ἀρχαίαν ἄλοχον Διός. Fr. Inc. c. 5. (pro ἀρχάν). κομίζων πατρός. P. iv. 188. ἀρχαῖαι ἀρεταί. N. xi. 48. ἀρχαῖαι φάτναι Ζηνός. O. xiii. 132. ἀρχαῖα σοφίσματα. O. xiii. 24. ἀρχαίων λόγος emend. Fr. Inc. xciii. 3. v. Not. ἀρχαιέστερον. Fr. p. 32.

ἀρχιδίκας. ἀρχιδικᾶν τοκέων. P. iv. 196. v. V. L. Schol.

ἀρχεῖαι φάτναι Ζηνός. O. xiii. 132. v. V. L.

ἀρχέπολις. ἀρχέπολίν νιν θήσεις. P. ix. 92.

ἀρχός. ἀρχὸς ἵππων πῦρ πνεόντων. O. vii. 130. vid. Ἅλιος. ἀρχὸς οἰωνῶν. P. i. 13. Jason. P. iv. 344. ἀρχῷ Συρακοσίων. P. i. 142. ἀρχὸν οἰωνῶν αἰετὸν μέγαν πέμψεν θεός. I. vi. 73. ἀρχοί οὐκ ἔτι ἔσαν παῖδες Ταλαοῦ. N. ix. 33.

ἄρχω. ὅστις ἄρχει ναός. P. iv. 409. ἄρχεν Οἰνόμαος. O. x. 61. ἄρχε δόκιμον ὕμνον. N. iii. 16. ἄρχειν βάσσαις Παλίου. P. iii. 7. ἄρξαι σπονδαῖσι νεκταρέαις. I. vi. 55. ἄρχονται τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἐκ προοιμίου. N. ii. 2. ἄρχετο φιλίων ἐπέων. P. iv. 53. ἄρξεται ἅμα πρώτοις. O. viii. 60. ἀρχόμενοι Δωδώναθεν. N. vi. 86. ἀρχόμεναι Διός. N. v. 47. τί κάλλιον ἀεῖσαι ἀρχομένοισιν; Fr. Prosod. v. 1. ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον. P. i. 66. ἀρχομένους ἔργου. O. vi. 4.

ἄρω. ἄραρε φέγγος τηλαυγὲς Αἰακιδᾶν. N. iii. 113. ἄρηρεν Νεμέα. N. v. 81. v. Not. Schol. ἀραρὼς χαρίτεσσι κλειναῖς Ἐρεχθειδᾶν. I. i. 29. ἀραρότα κεραυνὸν αἴθωνα. O. x. 98. ἄρμενα. vid. ἄρμενος.

ἀρωγός. ἀρωγὸν θάλος Ἀδραστιδᾶν. O. ii. 81.

ἇς pro ἧς. O. x. 61. (pro ἕως. v. Schol. O. x. 61. forte ex αἴς. Not. Fr. Inc. cxxxii.)

ἄσβεστος. ἄσβεστος αἰεὶ ἀκτὶς ἐργμάτων καλῶν. I. iv. 72.

ἀσεβής. ἀσεβέων ψυχαὶ ὑπουράνιοι πωτῶνται. Fr. Thren. iii. 1. p. 20.

ἀσθενής. ἀσθενεῖ χρωτὶ βαίνων. P. i. 107.

ἆσθμα. ἄσθματι φρίσσοντα ἀναπνοάς. N. x. 140.

ἀσθμαίνω. ἀσθμαίνοντα σώματα κόμιζεν παρὰ Κένταυρον. N. iii. 84.

ἀσκέω. ἀσκεῖται ἔνθα Θέμις. O. viii. 29. ἀσκεῖται Θέμις Διὸς ξενίου. N. xi. 9. v. Not. ἀσκήσω αἰεὶ φρεσὶ δαίμονα ἀμφέποντα. P. iii. 194.

ἄσκιος. ἀσκίοις ὄρεσιν Φλιοῦντος. N. vi. 73. ἐν ἀσκίοισιν. Fr. Inc. cxc. 4.

ἄσμενος. ἄσμενος εὗρεν ἐπιχώριον μάντιν. O. xiii. 104.

ἄσοφος. σοφοῖς κἀσόφοις ἄβατον. O. iii. 81.

ἀσπάζομαι. ἀσπάζοντό νιν φωνᾷ ἀδυπνόῳ. I. ii. 38.

ἀσπιδόδουπος. ἀσπιδοδούποισιν δρόμοις ὁπλίταις. I. i. 32.

ἀσπίς. ἀσπίδος αἶθας. P. viii. 66.
ἀστεροειδέα νῶτα αἰθέρος. v. Not. Fr. Inc. cxvi.
ἀστεροπά. ἀστεροπὰν ἐλελίξαις Κρονίων. N. ix. 45.
ἀστήρ. ἀστὴρ ἀρίζηλος πλοῦτος. O. ii. 101. ἀστέρος οὐρανίου τηλαυγέστερον φάος. P. iii. 134.
ἀστός. ἀστὸς αἴτ' ὢν ξεῖνος. P. iv. 138. ἀστὸν δόλιον. P. ii. 150. ἀστοὶ πορσύνοντες δαῖτα. I. iv. 105. ἀστῶν ἀφθόνων ἀοιδαῖς. O. vi. 11. ἀκοὰ βαρύνει θυμόν. P. i. 162. δᾶμον. O. v. 33. ἀγαθοῖσιν αἰνεῖσθαι χρεών. N. xi. 22. κλέος αὔξων. I. vii. 42. εὐλογίαις ἄξιος μεμίχθαι, I. iii. 5. φίλος. P. ix. 165. ποτὶ ἀστῶν. O. vii. 165. πρὸς ἀστῶν. P. iv. 530. τὸ κοινὸν ἀστῶν. Fr. Inc. vii. 1. ἀστῶν Ἐρεχθέος λόγος. P. vii. 9. ἅπτομαι ὑπὲρ ἀστῶν. N. viii. 24. ἀστοῖς ἐγὼ ἁδών. N. viii. 64. v. V. L. ἦν αἰδοῖος ὁμιλεῖν. I. ii. 54. βασιλεὺς πραΰς. P. iii. 125. διακρίνειν. P. i. 132. φίλος. Fr. Hymn. vi. p. 31. ἄμερον. O. xiii. 2.
ἀστραβής. ἀστραβῆ κίονα. O. ii. 146.
ἄστρον. ἄστρον φαεινὸν θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ. O. i. 9. ὑπέρφατον. Carm. in def. Solis 3. p. 36. ἄστρον τηλέφατον κυανέας χθονός. Fr. Prosod. i. 6. in Del. ἄστρα καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου. Fr. Inc. lxxix. ἄστροις ἐν ἄλλοις λάμπει Ἀωσφόρος. I. iv. 41.
ἀστρονομέω. οὐρανοῦ ὕπερ ἀστρονομοῦσα. Fr. Inc. v.
ἄστυ. ἄστυ ἱπποτρόφον Προίτοιο. N. x. 76. v. Not. Κυράνας θεῖον. P. iv. 464. ξένιον κατέδραμεν. N. iv. 38. ἄστεος ὀμφαλὸν πολύβατον. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41. πύργος. P. v. 75. ἄστει λιπαρῷ Σμυρναίων. Fr. Dithyramb. ix. 1. p. 45. cf. Not. Fr. Dithyramb. x. ἐν ἄστει Πειράνας. O. xiii. 86. ἄστει προσάγων ξυνὸν κόσμον. I. vi. 101. Πρωτογενείας γλῶσσαν φέροις. O. ix. 63. ἄστη Αἰγύπτῳ κατῴκισθεν παλάμαις Ἐπάφου. N. x. 9. ἀστέων μοῖραν. O. vii. 139. ῥίζαν φυτεύσεσθαι φαμί. P. iv. 26.
ἀστυνόμος. ἀστυνόμοις ἀγλαΐαισιν ἐπιμίξαι λάον. N. ix. 74.
ἄσυχα. P. xi. 84.
ἀσυχῆ (Adv.) ἀσυχῆ δόνει θρόον πολύφατον ὕμνων. N. vii. 120.
ἀσυχία. Ἀσυχία φιλόφρον θύγατερ Δίκας. P. viii. 1. ἀσυχίας μεγαλάνορος ἱερὸν φάος. Fr. Inc. vii. 3. ἀσυχίᾳ θιγέμεν φόρμιγγα. P. iv. 258. cf. V. L. P. xi. 84. ἀσυχίαν φιλεῖ συμπόσιον. N. ix. 114. πρὸς ἀσυχίαν φιλόπολιν τετραμμένον. O. iv. 26. σύμφωνον. P. i. 136. ἀσυχίαν σχὲν ἀεὶ ἅπαντα χρόνον. N. i. 107.
ἀσύχιος. ἀσύχιον εἰράναν παρέχοισα. P. ix. 40.
ἀσύχιμος. ἀσύχιμον ἁμέραν. O. ii. 58.
ἀσφαλής. αἰὼν οὐκ ἐγένετο. P. iii. 133. Δίκα. O. xiii. 7.
ἀσφαλὲς ἕδος αἰεὶ οὐρανός. N. vi. 6. δρακεῖσα. P. ii. 38.
ἀσχολία. ἀσχολίας ὑπέρτερον πρᾶγμα. I. i. 2.
ἄσχολος. ἄσχολός εἰμι ἀναθέμεν. P. viii. 40.
ἄτα. εἰς ὀχετὸν βαθὺν ἄτας. O. x. 46. ἄτᾳ ἀμύνονται φθονεροί. P. xi. 84. εἰς ἄταν φαινομέναν. N. ix. 49. ἄταν ὑπέροπλον ἕλεν κόρῳ. O. i. 90.
ἀταλός. ἀταλὸν θυμὸν ἀμφέπων. N. vii. 134.
ἀτάρ. N. iv. 77. P. iii. 176. P. iv. 301. N. vii. 57. Fr. Thren. ii. 8. p. 19.
ἀτάρβατος. ἀταρβάτοι ογνώμας. P. iv. 149.
ἀταρβής. ἀταρβεῖ κεφαλᾷ. P. ix. 53. φρενί. P. v. 67.
ἅτε (καθ' ἅτε, ὡς). ἅτε ἄγχιστα κεραυνοῦ ἡμένη. Fr. Inc. lxxvii. ἀλέκτωρ ἐνδομάχας. O. xii. 20. ἀνὴρ μάντις εἶπεν. I. vi. 75. αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει. O. i. 3. sic P. iv. 141. ii. 144. N. vii. 155. I. vi. 75. iv. 31. Fr. Inc. lv. p. 70. et lxxvii. p. 77. ἅτε (χάρις) διαφέρει. P. xi. 91. sic P. xii. 3. ἅτε (ἔπη) ἐπαγγέλλοντι. P. iv. 53. sic O. vii. 168. item N. vi. 53. ix. 20. vid. Ὅστε.
ἀτειρής. ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ. O. ii. 59.
ἀτέκμαρτος. ἀτέκμαρτον τὰ εἰς ἐνιαυτὸν προνοῆσαι. P. x. 98. ἐπιβαίνει νέφος λάθας ἀτέκμαρτα. O. vii. 83.
ἀτελής. μὴ ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν. P. v. 84. ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν. Fr. Inc. cxi. ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. N. iii. 74.

ἀτενής. ἀτενὲς ἴκελοι ὀργαῖς ἀλωπέκων. P. ii. 141.
ἄτερ. ἄτερ ἀοιδᾶς. O. x. 110. Ἀχιλέος. N. vii. 40. οὐ θεῶν ἄτερ. P. v. 102. ἄτερ παίδων. O. viii. 59. τέχνας. P. ii. 58. πόνων καὶ μαχᾶν. P. x. 66. ἐγχέων. P. ix. 47. οὐκ ἄτερ ὕμνων. I. v. 24. Χαρίτων. O. xiv. 11. εὐνᾶς. O. ix. 68. ὀμμάτων μή σε θεῶμ'. Carm. in def. Solis ii. p. 36. Ἀρτέμιδος. P. ii. 13.
ἄτερθε. ἄτερθε αἰχμᾶς. O. ix. 118. P. v. 129.
ἀτίζω. ἀτιζόμενοι. (al. ἀγαζόμενοι) τινὲς ἄνδρες Σκύθαι. Fr. Inc. xcii. 1.
ἀτιμάω. οὐκ ἀτιμάσαντά νιν. P. ix. 139. ἀτιμασθεὶς πρὸς Ἀφροδίτας ἑλικοβλεφάρου. Fr. Scol. ii. 11. p. 11.
ἀτιμία. ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας. O. iv. 33.
ἄτιμος. ἀτιμοτέραν γλῶσσαν. O. viii. 91.
ἀτιτάλλω. ἀτίταλλέν οἱ γόνον φέρτατον. N. iii. 99. ἀτιτάλλοισα καρδίαν ἐλπίς. Fr. Inc. iii. 1.
ἄτλατος. ἄτλατον δέος ἐκπλᾶξε γυναῖκας. N. i. 71. v. V. L. ἀτλάτου περὶ πάθας. O. vi. 65.
ἀτόλματος. ἀτόλματον μόχθον Ἑλλάδι. I. viii. 23.
ἄτολμος. ἄτολμος θυμὸς ἐών. N. xi. 42.
ἀτραπός. ἀτραπὸν ἐπισκότειον ἐσσυμένα ἐλαύνεις τι. Carm. in def. Solis. 7, 8. p. 36.
ἀτρέκεια. ἀτρέκεια νέμει πόλιν. O. x. 17. ἀτρέκειαν εἰπεῖν δίχα μοι νόος. Fr. Inc. iv. 4.
ἀτρεκής. ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας. O. iii. 21. ἀλάθεια. N. v. 31. ἀτρεκεῖ ποδὶ οὔποτ' κατέβα. N. iii. 72. σὺν καιρῷ. P. viii. 9. v. Not. V. L.
ἀτρεμία. ἀτρεμίαν ξύγγονον. N. xi. 15.
ἄτροπος. ἀτρόποισιν ἔπισσιν ἑλκύσαι Νεοπτόλεμον. N. vii. 151.
ἄτρυτος. ἄτρυτον πόνον. P. iv. 317.
ἄτρωτος. σὺν ἀτρώτῳ καρδίᾳ περάσαι τέλος. N. xi. 12. ἄτρωτοι παῖδες θεῶν. I. iii. 31.
ἀτύζω. ἀτύζονται βοὰν ἀΐοντα Πιερίδων. P. i. 26. δύο ἀτυζομένω πνοὰς βάλον. O. viii. 51.
αὖ. πότ' αὖ δ'. P. ii. 164. f. αὖθ'. τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες. Fr. Inc. lxi. 6. ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες. P. iv. 256. αὖ θέσθαι. O. vi. 119. πόλλ' ἄνω, τοὶ δ' αὖ κάτω. O. xii. 7.
αὐάτα (μεγάλαν. P. iii. 42. V. L.) vid. ἀάτα.
αὐγά. ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. I. iv. 110. αὐγαῖς ἁλίου ὑπακούεμεν. O. iii. 44. αὐγὰς ἁπάσας ἔδειξεν χρυσός. N. iv. 133.
αὐδά. αὐδὰν μανύει διδύμοις παίδεσσιν. N. ix. 10. (αὔχαν.)
αὐδάεις. αὐδάεντα κόσμον λόγων. Fr. Inc. lxxxvi. 3.
αὐδάω. αὔδασε τοιοῦτον ἔπος. I. vi. 61. αὐδάσομεν ἀγῶνα φέρτερον. O. i. 11. αὐδάσασα εἰς τρίς σε χαίρειν. P. iv. 108. ὡς αὐδάσαντος. P. iv. 411. N. x. 166. αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον. O. ii. 166.
αὖθι. αὖθι πνοὰς βάλον. O. viii. 51.
αὖθις. O. i. 109. N. iii. 97. P. iv. 486. vid. αὖτις.
αὐλά. αὐλὰν ὀλβίαν Ἡρακλέος. N. iv. 39. ἐσῆλθεν βασιλεὺς ἀθανάτων. N. x. 29.
αὖλαξ. αὔλακας ὀρθὰς ἐντανύσαις. P. iv. 405.
αὔλειος. αὐλείαις ἐπὶ θύραις. N. i. 29.
αὐλός. αὐλὸς γλυκὺς τὶν ἀναπάσσει χάριν. O. x. 113. αὐλὸν ὄρσομεν. N. ix. 19. αὐλῶν καναχαὶ δονέονται. P. x. 60. πάμφωνον μέλος τεῦχε. P. xii. 34. ἐρατὸν μέλος ἐκίνησεν. Fr. Inc. xlix. 3. ἐν πνοαῖσιν Αἰολῖσιν. N. iii. 37. v. Schol. ὁμοκλαῖς παμφώνοις. I. v. 34. ἐν ἔντεσιν αὐλῶν. O. vii. 22. βοὰν αὐλῶν. O. iii. 14. σὺν αὐλοῖς ἀχεῖτε. Fr. Dithyramb. iii. 23. p. 41. σὺν αὐλοῖς ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων. Fr. Inc. liii. αὐλοῖς Λυδίοις ἀπύων. O. v. 45.
αὐξάνω. αὐξάνει Διόνυσος νομὸν δενδρέων. Fr. Inc. xxxiii. vid. Αὔξω.
αὔξω. αὔξει θεὸς ἀερὸν λόγον. N. vii. 47. αὔξομεν ἔμπυρα θανόντων. I. iv. 108. αὔξῃς οὖρον ὕμνων. P. iv. 5. αὔξων πόλιν. O. v. 8. πάτραν. P. viii. 53. θυμόν. N. iii. 160. κλέος γενεᾷ. I. vii. 42. αὔξοντες νόμον Θεσσαλῶν. P. x. 100. αὔξεται Μοῖσα. P. iv. 496. ἀρετά. N. viii. 68. νικαφορίᾳ σὺν ἀοιδᾷ

μαλθακᾶ. N. ix. 116. τὸ τερπνὸν βροτῶν. P. viii. 132. γλυκύ. P. x. 17. v. V. L. αὐξομέναν γαῖαν ἔνδον θαλάσσας. O. vii. 114. αὔξονται (v. V. L.) ἄνδρες μέγιστοι σοφίᾳ. Fr. Thren. iv. 8. p. 21.
αὔρα. αὖραι Ὠκεανίδες περιπνέουσιν. O. ii. 130. ἀλλοῖαι διαιθύσσουσιν. O. vii. 175. αὐρᾶν ψυχρᾶν φάρμακον. O. ix. 147. σὺν Νότου αὔραις. P. iv. 361.
ἀΰτά. ἀΰτᾶς ὀξείας κίνδυνον ἔκρινας. N. ix. 84.
αὐτίκα. αὐτίκα ἦλθεν ἐς φάος. O. vi. 75. προσέννεπε. P. ix. 48. ἔννεπεν υἱός. P. iv. 429. ἔσαναν. O. iv. 8. ἔτισαν. O. ii. 105. ἦλθε. N. x. 122. δωρήσεται. P. ix. 100. παπτήναις. P. iv. 168. ἔστασεν. P. ix. 202. ἔννεπε. O. i. 75. ἵζετο. I. vi. 81. ἦν. O. xiii. 95. ἐκέλευσεν ἀντεῖναι χεῖρας. O. vii. 116. ἐξύφαινε. N. iv. 71. ἰόντων. I. viii. 90. φεύγων. N. i. 54.
αὖτις. αὖτις ἀπότρεπε ἔντεα ναός. N. iv. 114. κομίξαι τεὰν ψυχάν. N. viii. 75. ἐπέβασε. I. i. 54.
αὐτόθεν. αὐτόθεν ὑποσκάπτοι. N. v. 36. ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν. N. iii. 113.
αὐτόθι. αὐτόθι ἐντὶ φίλιπποι ἄνδρες. N. iv. 75.
αὐτόματος. αὐτομάτῳ κελάδῳ. P. iv. 107. αὐτόματοι ἐπλάζοντο. Fr. Inc. lx. 5.
αὐτόρυτος. ἀπὸ χρυσοῦ αὐτορύτου φαμὲν ἔμμεναι. P. xii. 30.
αὐτός. αὐτὸς γέρας ἔδεκτο. O. ii. 88. vii. 113. P. iv. 241. 301. viii. 79. ἥρως θάνεν. P. xi. 47. ἕπομαι. N. vi. 93. τις. N. iv. 148. αὐτοῦ. P. i. 35. I. iv. 64. αὐτῷ. O. xiii. 130. v. V. L. O. iii. 33. ii. 139. x. 40. P. ii. 71. iii. 77. αὐτόν. O. vi. 21. P. xii. 11. N. vii. 131. τὰ αὐτά. N. vii. 152. αὐταῖς. O. vi. 45. αὐτῶν προάστειον εἰσί. Fr. Thren. i. 3. p. 17. τωὔτ' ἐπὶ χρέος. O. i. 71.
αὐτόφυτος. αὐτοφύτων ἑλκέων. P. iii. 83.
αὐτόχυτος. αὐτόχυτον (al. αὐτόχυμον) νέκταρ. Fr. Inc. lxxx.
αὔχα. αὖχαι κενεόφρονες βροτῶν. N. xi. 38. v. Not. αὔχαν μανύει em. N. ix. 10.
αὔχημα. αὔχημα δόξας ὀπιθόμβροτον. P. i. 179.
αὐχήν. αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον. N. viii. 107. αὐχένων μάρψαις ὄφιας. N. i. 68. κάρα ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. αὐχένας δήσαις βοέοις ἔντεσιν. P. iv. 418.
ἀΰω. ἀΰει κλέος Πηλέος ἥρωος. I. vi. 37. ἄϋσεν τρίτον μέρος κασιγνητᾶν. Schol. P. xii. 19. v. V. L. et Ἀνύω.
ἀφαιρέω. ἀφαιρεῖται ὕμνος βραχὺ μέτρον ἔχων. I. i. 87. ὄφρα ἀφέλοιτο αἰδῶ. P. iv. 387. ἀφελεῖν δύνασαι μᾶνιν χθονίων. P. vi. 283.
ἀφάνεια. ἀφάνεια τύχας ἐστὶν μαρναμένων. I. iv. 52.
ἀφανής. ἀφανὴς πιέζεις σφυρηλάτοις ἀνάγκαις. Fragm. Incert. xxxviii. 3.
ἄφαντος. ἄφαντος ὡς ἔπελες. O. i. 72. ἄφαντον βρέμει. P. xi. 46. ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν. N. viii. 58. v. Not.
ἄφαρ. ἄφαρ πέμπε δράκοντας. N. i. 60. ἐξικέσθαν λαιψηροῖς πόδεσσιν. N. x. 119.
ἄφατος. ἀφάτων μελέων ψυχάς. N. i. 70.
ἀφαυρός. ἀφαυροτέροις ῥᾴδιον πόλιν σεῖσαι. P. iv. 485.
ἀφελεῖν. ἀφέλοιτο. vid. ἀφαιρέω.
ἄφθιτος. ἄφθιτος Ζεύς. P. iv. 518. ἄφθιτον σπέρμα. P. iv. 74. ἀφθίτου Γαιαόχου παῖς. P. iv. 58. ἄφθιτον ἐς ἄντρον Χείρωνος. I. viii. 89. βίοτον. O. ii. 53. ὄπιν θεῶν. P. viii. 101. v. V. L. στρωμνὰν ἀγέσθω. P. iv. 410. θέσσαν. O. i. 101.
ἀφθονία. ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος. N. iii. 14.
ἄφθονος. ἄφθονον βοράν. Fr. Inc. lxiv. ἀφθόνων ἀστῶν. O. vi. 10. ἄνδρα ἀφθονέστερον. O. ii. 172.
ἀφθόνατος. ἀφθόνατος αἶνος ἄγκειται. O. xi. 7. ἀφθόνατος ἔπεσσιν γένοιο, ὦ Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 35.
ἀφίημι. ἀγέλας ξανθὰς βοῶν ἀφίημι. P. iv. 265.
ἀφικνέομαι. ἀφίκετο δόμους Βαττιδᾶν. P. v. 38. ἀφίκοντό οἱ ξένοι. O. ix. 101. ἀφίξεται θεῶν τύχᾳ. P. viii. 75. μή μιν ἀφίξεσθαι. O. xi. 19.

ἀφίστημι. ἀφίσταμαι. O. i. 83. ἀφίστανται Μοῖραι. P. iv. 258. v. V. L.

ἄφνεός (v. Not. Fr. Inc. cxxii.) ἀφνεὸς τότε, ὃς ἀχρήμων. Fr. Inc. lxi. 5. ἀφνεᾷ Κορίνθῳ. Fr. Scol. i. 2. p. 8.

ἀφνεός. ἀφνεὸς πενιχρός τε παρὰ σᾶμα θανάτου νέονται. N. vii. 27. v. Not. ἀφνεᾶς ἀπὸ χειρός. O. vii. 2. ἀφνεὰν ἑστίαν Ἱέρωνος. O. i. 17. ἀφνεαῖς κορυφαῖς πολίων. N. i. 22. ἀφνεαῖς ἐν ἀρούραις. P. xi. 23.

ἄφνος (τό). οἱ δ' ἄφνει πεποίθασι. Fr. Inc. cxxii. v. Not.

ἀφορμάω. ἔνθ' ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται. Fr. Inc. clxvii.

ἄφοβος. ἄφοβον στράταρχον Αἰθιόπων, Μέμνονα. I. v. 50.

ἄφρων. πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων. P. viii. 105. v. V. L.

ἄφυκτος. ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων. I. viii. 140. ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκνοις κακῶν. Fr. Thren. iii. 3. ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσών. P. ii. 75. ἀφύκτοις ἑαῖς χερσὶν μάρψαις ὄφιας. N. i. 68.

ἀφώνητος. ἀφωνήτῳ ἴυγξιν ἄχει. P. iv. 422.

ἄφωνος. ἄφωνοι εὔχοντο παρθενικαί. P. ix. 173.

ἀχέω. ἀχεῖτε ὀμφᾷ μελέων. Fr. Dithyramb. iii. 23. ἀχεῖτε χοροὶ Σεμέλαν ἑλικάμπυκα. Fr. Dithyramb. iii. 24. (ἀχεῖται Bœotice pro ἀχοῦνται. Not. Fr. Dithyramb. iii. 23.) ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς. Fr. Inc. liii.

ἄχθος. ἄχθος δίδυμον νώτῳ μεθέπων. N. vi. 99.

ἄχνυμαι. ἄχνυμαι φθόνον ἀμειβόμενον. P. vii. 18. καίπερ ἀχνύμενος αἰτέομαι καλέσαι Μοῖσαν. I. viii. 9.

ἄχος. ἄχει ἀφωνήτῳ ἴυξιν. P. iv. 422. ἀχέων ἀλλοίων. P. iii. 90.

ἀχρήμαν. ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε. Fr. Inc. lxi. 5.

ἀψευδής. ἀψευδεῖ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν. P. i. 167. N. Fr. Inc. lxx.

ἀώς. πρὸς ἀῶ. P. ix. 44. v. Aurora.

ἀωσφόρος (Lucifer). θαητὸς λάμπει ἄστροις ἐν ἄλλοις. I. iv. 40.

ἄωτος. [Eustath. p. 949. 1.]. ἄωτος δίκας ἕπεται λόγῳ. N. iii. 50. ναυτᾶν. P. iv. 335. ὕμνων ἐγκωμίων. P. x. 82. ἀώτῳ μουσικᾶς. O. i. 23. v. Schol. ἄωτον ἀρετᾶν καὶ στεφάνων. O. v. 2. γλώσσας. I. i. 75. ζωᾶς δύω μόνα ποιμαίνοντι. I. v. 14. ἵππων. O. iii. 6. Ἰσθμιάδων κάλλιστον δρέπεσθαι. N. ii. 14. πατέρων εὐωνύμων. O. ii. 13. σοφίας ἄκρον. I. vii. 28. ἱερόν. P. iv. 233. χαρίτων Αἰγίνᾳ τραφέντα χρὴ προνέμειν. I. viii. 37. στεφάνων δεξάμενοι. I. vi. 6. χειρῶν. O. viii. 99. ἄωτοι ἡρώων περιναιεταόντων. N. viii. 15. στεφάνων. O. ix. 30.

B.

Βάζω. βάζεις νήπιε χρήματα διακομπέων. Fr. Inc. clii. v. V. L.

βαθμίς. ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότα ἀγάλματα. N. v. 3. ἀπὸ βαθμίδων. P. v. 8.

βάθρον. βάθρον πολίων. O. xiii. 6.

βαθύδοξος. βαθύδοξοι γείτονες. P. i. 127.

βαθύζωνος. βαθυζώνου (βαθυζώνοιο) Λήδας. O. iii. 65. βαθύζωνον Λατώ. Fr. Prosod. v. 3. βαθύζωνοι κόραι χρυσοπέπλου Μναμοσύνας. I. vi. 100. βαθυζώνοις Χαρίτεσσι. P. ix. 2.

βαθύκολπος. βαθυκόλπου Γᾶς ἀέθλοις. P. ix. 177. βαθυκόλπων Μοισᾶν. P. i. 24.

βαθύκρημνος. βαθυκρήμνῳ πολιᾶς ἁλός. I. iv. 97. βαθυκρήμνοισι ἀκταῖς Ἐλώρου. N. ix. 95.

βαθυλείμων. βαθυλείμωνα πέτραν. P. x. 23.

βαθύμαλλος. βαθύμαλλον δέρμα κριοῦ. P. iv. 286.

βαθυμήτας. βαθυμῆτα Χείρων. N. iii. 92.

βαθυπέδιος. βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ. N. iii. 30.

βαθυπόλεμος. βαθυπολέμου Ἄργεος τέμενος. P. ii. 2.

βαθύς. βαθὺν εἰς ὀχετόν. O. x. 46. κίνδυνον. P. iv. 368. κλᾶρον. O. xiii. 88. πόντον περάσσαις. P. iii. 136. βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν. O. ii. 99. βαθεῖαν ἐς πλάκα πόντου. P. i. 45. κέλευθον

ἁλός. P. v. 118. βαθείας φρενός. N. iv. 13. βαθεῖα ἅλμα ποντιάς. N. 59. βαθὺ ἦν κλέος. O. vii. 97. χρέος κατήσχυνε χρόνος. O. x. 10. ἐσλὸν πήματος. O. xii. 17. ὀχοίσας σκευᾶς ἑτέρας. P. ii. 145.

βαθύστερνος. βαθύστερνον χθόνα. N. ix. 59. βαθυστέρνου λέοντος κοίλᾳ νάπα. I. iii. 19.

βαίνω. ἔβαινεν ὕμνων κέλευθον. Fr. Inc. clxxii. ἔβα ἐπίκουρος Ἰσθμοῖ. O. xiii. 137. αἶνον ἔβα κόρος. O. ii. 173. ἔβα μάλιστα πρὸς στάθμαν πατρῴαν. P. vi. 45. κάρυξ ἕτοιμος Ὀλυμπίᾳ. N. iv. 120. ἄγγελος. N. vi. 99. σὺν Ὀρέστᾳ Ἀμύκλαθεν. N. xi. 44. Οὔλυμπόνδε. I. iv. 95. ἀκλεὴς ἔβα. Fr. Epinic. v. 4. ἐς ἄνδρας ἔβαν. O. ii. 65. ἐπὶ ἄλλον. O. viii. 26. ναιετάοντες ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα. P. iv. 321. πρὸς πόλιν Ἴρασα. P. ix. 185. εὐρὺν μυχὸν θαλάμου. N. i. 62. Τρῴανδε. I. iv. 62. βάσομεν κελεύθῳ καθαρᾷ. O. vi. 40. βέβακεν ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον ἀκτὶς ἐργμάτων. I. iv. 71. ἔβαινον ἐς δίφρον Μοισᾶν. I. ii. 3. βαίνειν ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ. Fr. Inc. cv. βαίνων χρωτὶ ἀσθενεῖ. P. i. 107. βαῖνον ῥῆμα ἄγχιστα ἀλαθείας. I. ii. 16. βαίνοισά ἐστιν παρὰ ματέρι. N. x. 33. βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ ἐναλίᾳ. P. iv. 69.

βαιός. βαιὰ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς. P. ix. 134.

βάλλω. βάλλω Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι. P. viii. 80. τίνα βάλλομεν. O. ii. 161. βάλλων γυναικεῖον στρατόν. O. xiii. 126. ὕπερθε ἄλλοτ' ἄλλον. P. viii. 109. v. Not. βαλλόμενος δινάσσατο (al. τινάξατο) μυχοὺς ἀλσέων. Fr. Inc. xv. 5. εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε. P. iv. 74. εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ. P. ix. 20. ἔβαλέν με ἄνεμος ἔξω πλόου. P. xi. 62. ὕμνος. N. iii. 115. ἐς αἰπὺν σκότον. Fr. Inc. xlvi. πνοὰς βάλον. O. viii. 51. ἔβαλον ἐς κακόταθ' ἀθρόαν εὐναί. P. ii. 66. ἄνεμον ὑπὸ κέρδει βάλον. N. vii. 26. ἔβαλον ἐξ ἀγαθῶν. N. xi. 39. v. Not. ἐβάλοντο παῖδες Ἀθηναίων κρηπῖδ' ἐλευθερίας. Fr. Inc. xl. 2. μὴ βαλέτω με φθόνος λίθῳ. O. viii. 73. λίθον βαλεῖν κεφαλᾶς αἰεὶ μενοινῶν. O. i. 93. ἄκοντα βαλεῖν ἔξω ἀγῶνος. P. i. 85. βαλὼν ἀελπτίᾳ. P. xii. 55. οὐ ψεύδει βαλών. N. i. 28. v. Not. βάλλεται ἄγκυραν ἐὼν θεότιμος. I. vi. 18. v. Not. βάλλεται ἐρατὰ φόβα ἴων. Fr. Dithyramb. iii. 19. p. 41. βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων. P. iv. 245. βαλέσθαι κρηπῖδα. ἀοιδᾶν ἵπποισι. P. vii. 4. βέβληντ' ἀρχαὶ θεῶν σὺν ἀρεταῖς δαιμονίαις ἀνδρὸς κείνου. N. i. 11. v. Not.

βᾶμα. βάματι ἐν πρώτῳ. P. iii. 75.

βάρβαρος. οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος πόλις. I. vi. 35.

βαρυβόας. βαρυβόαν πορθμὸν Ἀχέροντος. Fr. Inc. xxx. 3.

βαρύγδουπος. Διὸς βαρυγδούπου. O. viii. 58. σὺν πατρὶ βαρυγδούπῳ. O. vi. 138. βορυγδούπων ἀνέμων στίχες. P. iv. 373.

βαρύκομπος. βαρύκομποι λέοντες κεῖνον φύγον. P. v. 76.

βαρύκτυπος. βαρυκτύπου Ὀρσοτριαίνα ἀγῶνι. N. iv. 142. βαρύκτυπον Εὐτρίαιναν. O. i. 116.

βαρυλόγος. βαρυλόγοις ἔχθεσιν. P. ii. 100.

βαρύνω. βαρύνει ἀκοὰ ἀστῶν θυμὸν κρύφιον. P. i. 162. βαρύνθην ἰδών. Fr. Inc. lix. 4. βάρυνθεν περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται. N. vii. 63.

βαρυόπας. βαρυόπαν Κρονίδαν. P. vi. 24. v. V. L.

βαρυπάλαμος. βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον. P. xi. 37.

βαρύς. βαρὺς συμπεσεῖν ἀκμᾷ (αἰχμᾷ. v. V. L.) I. iv. 86. ἀντιάσαι κόρος ἀνθρώπων. N. x. 38. βαρὺ πιτνεῖ πένθος. O. ii. 41. νεῖκος. N. vi. 85. βαρείας δουλίας ἐξέλκων. P. i. 146. βαρείᾳ σὺν πάθᾳ ματρός. P. iii. 74. βαρειᾶν νόσων. P. v. 85.

βαρυσφάραγος. βαρυσφαράγῳ πατρί. I. viii. 47.

βαρυφθέγκτας. βαρυφθεγκτᾶν ἀγίλαι λεόντων ἰάχει. Fr. Pindari ap. Herodian. Grammat. t. ii. p. 95. Anecdot. Villois. v. Add.

βαρύφθογγος. βαρυφθόγγοιο νευρᾶς οὐ φείσατο χερσίν. I. vi. 50.

βάσανος. βασάνῳ καθαρᾷ διδάξαμεν χρυ-

σόν. Fr. Scol. i. 17. ἐν βασάνῳ χρυσὸς πρέπει. P. x. 106. v. Schol. βασάνῳ δόμεν νεαρά. N. viii. 34.

βασίλεια. βασίλεια θεῶν σπερχθεῖσα θυμῷ. N. i. 59. v. V. L. ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ. O. xiv. 3.

βασιλεύς. ἀνέμων Βορέας P. iv. 323. ἀθανάτων, Ζεύς. N. v. 64. N. x. 29. θεῶν μέγας. O. vii. 63. πραῢς ἀστοῖς. P. iii. 125. Ἱέρων. Fr. Inc. cliv. Οἰνώνας. N. viii. 13. Γιγάντων. P. viii. 22. πάντων Νόμος. Fr. Inc. i. 1. Ἐπειῶν ξειναπάτας. O. x. 43. ναῦ τόσσα εἰσάϊεν. P. iii. 49. πολίων. P. v. 20. Λαπιθᾶν. P. ix. 24. ἐλαύνων (Αἴπυτος). O. vi. 80. ἔειπεν. P. iv. 408. v. V. L. βασιλεῖ Αἴτνας φίλιον. P. i. 117. βασιλῆϊ εὐΐππου Κυράνας. P. iv. 2. Ζηνὶ ἄδον. I. viii. 41. βασιλέα Κυράνας. P. iv. 110. βασιλῆα θεῶν πρέπει γαρυέμεν. N. vii. 120. ἱπποχάρμαν. O. i. 36. οἰωνῶν δίδυμον θεῶν ναοῖς. O. xiii. 30. βασιλεῦ Αἰολίδα. O. xiii. 96. βασιλέες ἱεροί. P. v. 131. βασιλῆες ἀγαυοί. Fr. Thren. iv. 6. ἐγχώριοι. O. ix. 84. οὐρανοῦ πόντου τε. N. iv. 180. βασιλεῦσιν καὶ ἀστοῖς. P. i. 132. ἰσοδαίμονα φῶτα τεύχει. N. iv. 137. κορυφοῦται τὸ ἔσχατον. O. i. 182. ὕμνον ἄλλοις ἄλλος ἐτέλεσεν ὕμνον. P. ii. 25. βασιλῆας παῖδας Κρόνου ἴδον. P. iii. 166.

βασιλεύω. βασιλεύει γένος Ἡρακλέος. P. x. 4. βασιλευέμεν καὶ μοναρχεῖν ὄμνυμι προήσειν. P. iv. 295. βασιλεύων τότε κεῖθι. N. ix. 25. βασιλευομέναν (ἀρχαίαν) οὐ κατ' αἶσαν. P. iv. 190.

βάσις. βάσις (φόρμιγγος) ἀκούει. P. i. 4.

βᾶσσα. βᾶσσαν τάνδε ἵκεο πόσις. P. ix. 90. ἐν βάσσαις Κρονίου. O. iii. 41. Παλίου ἄρχειν. P. iii. 7. βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. I. iii. 17.

βαστάζω. βαστάζεις λουτρὰ θερμὰ Νυμφᾶν. O. xii. 27. ἀμέροις χερσί. N. viii. 5. v. Not. κωμάζοντα βαστάσαι ἀγαναῖς χαρίτεσσι. I. iii. 14. βαστάζων δαιδαλέαν φόρμιγγα. P. iv. 522.

βατία. βατίᾳ ἀπειράτῳ ἐγκέκρυπτο. O. vi. 90. v. Schol.

βάω. vide Βαίνω.

βέλος. βέλος κραιπνὸν Ἀρτέμιδος θήρευσε Τιτυόν. P. iv. 160. ἄλλο κρέσσον κεραυνοῦ τριόδοντος διώξει χερί. I. viii. 72. βέλος πυρπάλαμον κελαδησόμεθα. O. x. 96. βέλος ἄπλατον. (V. L.) N. i. 72. βέλη ὠκέα πολλὰ φωνᾶντα ἐντὶ ἔνδον φαρέτρας. O. ii. 150. πολλὰ βέλεα οὐ χρὴ καρτύνειν χεροῖν. O. xiii. 135. βελέων ἀθέων ματρυιᾶς. P. iv. 289. ὀξυτάτων πότνια Κυπρογένεια. P. iv. 380. ἐκ βελέων Πάριος. P. vi. 33. βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι. N. i. 103. τοισίσδε βέλεσσιν ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. ix. 13. βέλεσι πρόσφορον Δαναῶν ἱπποδάμων. Fr. Inc. xvi. 2. βέλεσι Διὸς κεραυνωθεῖσα γαῖα. N. x. 15.

βένθος. ἁλμυροῖς ἐν βένθεσι κεκρύφθαι νᾶσον. O. vii. 105.

βία. βία Ἡρακλέος. O. x. 31. Φώκου κρέοντος. N. v. 22. βίᾳ ἔσφαλεν μεγάλαυχον. P. viii. 19. βίαν Πολυδεύκεος ἀνατείνασθαι. Fr. Epinic. iii. in Glauc. p. 3. Οἰνομάου ἕλεν. O. i. 142. ἐπέδειξεν ἀριστεύων ἐν ἀέθλοισιν. N. xi. 19. μίξαν Κόλχοις. P. iv. 379. Κάστορος. P. xi. 93. χερῶν ἐπαινῆσαι. N. v. 34. παιδὸς πειρᾶσθαι. N. xi. 28. ἐπὶ βίαν ἀδελφεοῦ χώρησεν. N. x. 138. ὑπέρθυμον Μέμνονος. I. viii. 116.

βιάζω. βιασθέντες δύᾳ. N. ix. 34.

βίαιος. βίαια πάντα ἐκ ποδὸς ἐρύσαις. N. vii. 98.

βιαίως. βιαίως μοχθίζει περὶ χρήμασιν. Fr. Scol. ii. 12. βιαίως ἀπισυλᾶσαι. P. iv. 196. τὸ βιαιότατον ἄγει χειρὶ ὑπερτάτᾳ. Fr. Inc. ii. 3.

βιατάς. Ἀντίλοχος. P. vi. 28. Ἄρης. P. i. 19. ἀνὴρ (Ἰάσων) ἐξεπόνησ' ἐπίτακτον μέτρον. P. iv. 420. βιατὰν ἀμπέλου παῖδα. N. ix. 122. νόον Πατρόκλου. O. ix. 114. βιαταὶ χερσὶ ἔφυν. P. i. 81.

βιάω. πάρφασις βιᾶται τὸ λαμπρόν. N. viii. 57. v. Not.

βίος. βίου τέλος θνατὸν διέρχονται. I. iv. 8. ἐν βίῳ τέρψιν. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. p. 7. βίον ἀθάνατον μὴ σπεῦδε. P. iii. 110. ἀπάλαμον ἔχει. O. i. 95. γονέων πεπρωμένον μὴ ἀμείρειν τιμᾶς. P. vi. 27. κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς. P. viii. 106. πεδίων ἄνδρεσσιν

ἐπηετανὸν ἔδοσαν ἄρουραι. N. vi. 18. οἶδεν βίου τελευτάν. Fr. Inc. xcvi.

βιοτά. βιοτὰ ἐν θαλάμοις πολυχρύσοις. Fr. Inc. lxxxix. 2. βιοτᾷ ἑκατονταετεῖ. P. iv. 503. βιοτὰν λαχόντες. N. vii. 80. φιλάνορα οὐκ ἔλιπον. Fr. Inc. cxli.

βιοτεύω. ῥῆμα ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. N. iv. 11.

βίοτος. βιότου πόρον ἑλίσσων αἰών. I. viii. 29. βιότῳ ἔργον πρὸ πάντων φάος. O. x. 27. βίοτον ἁρμόσαις ἐμπεδοσθενία. N. vii. 145. ἄγων ἀπήμαντον. O. viii. 115. ἀπονέστερον νέμονται. O. ii. 112. ἄφθιτον. O. ii. 53. γλυκὺν ἑλών. P. ii. 47. ἀμφὶ λοιπόν. O. i. 157.

βλαστάνω (ex βλαστέω). βλάστε νᾶσος ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς. O. vii. 127. ἔβλαστεν υἱὸς, Οἰνώνας βασιλεύς. N. viii. 12. v. Schol.

βλάπτω. βλάπτων λόγον ἀλίοιο γέροντος. P. ix. 167.

βλέπω. βλέπων φθονερὰ ἄλλος ἀνήρ. N. iv. 64. βλέπειν ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι. P. viii. 97. v. V. L.

βλέφαρον. βλεφάροις. N. viii. 4. corrigendum γλεφάροις. vid. Γλέφαρον.

βληχρός. βληχροὶ ποταμοί. Fr. Thren. I. (2.) p. 18. (βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοι πνοαί. Not. ib.)

βοά. ἀδύγλωσσος κάρυκος. O. xiii. 142. πρέπει νικαφόρῳ. N. iii. 117. βοᾷ ὑπερμάχει ἀλάλαξεν. O. vii. 69. καλάμοιο. N. v. 17. ὅσσα διήρχετο κύκλον. O. ix. 140. βοὰν αὐλῶν. O. iii. 14. ἀΐοντα Πιερίδων ἀπύζονται. P. i. 26. βοαὶ λυρᾶν δονέοντι. P. x. 60.

βοάω. βόασεν ὃν παῖδα. P. vi. 36. εἷς δράκων βοάσας. O. viii. 52.

βόεος. βοέοις ἔντεσιν. P. iv. 417.

βοηθόος. βοαθόων τεθνακότων. N. vii. 48.

βοηλάτας. βοηλάτᾳ σὺν Διθυράμβῳ. O. xiii. 26. v. Schol.

βορά. βορὰν ἄφθονον. Fr. Inc. lxiv.

βοτάνα. βοτάνα λέοντος ἔρεψε νικάσαντα. N. vi. 71.

βουβότας. βουβόταν Ἀλκυονῆ οὔρεϊ ἴσον. I. vi. 48. βουβόται ἔξοχοι πρῶνες. N. iv. 83.

βουθυσία. ὑπὸ βουθυσίαις μεγίσταις. O. v. 13.

βουλά. βουλὰν διπλόαν οὐ θέτο γνώμᾳ. N. x. 167. βουλαὶ πρεσβύτεραι. P. ii. 121. γερόντων. Fr. Inc. xxi. 1. βουλᾶν κλαΐδας ὑπερτάτας ἔχοισα Ἁσυχία. P. viii. 3. ἀμφὶ βουλαῖς. P. v. 160. καὶ χερσὶ ἄριστος. N. viii. 13. ἀκνάμπτοις. P. iv. 128. δαιμόνων. O. vi. 77. ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος. O. ii. 137. οὐ κλέπτει Ἀπόλλωνα ἔργοις ἢ βουλαῖς. P. iii. 54. πρέσβυς. P. iv. 502. πυκναῖς Τειρεσίαο. I. vii. 11. βουλαῖσι δαιμόνων. I. iv. 32. φρὴν πράσσει. N. i. 40.

βουλαφόρος. βουλαφόροι ἀγοραί. O. xii. 6.

βούλευμα. βουλεύματα θεῶν ἐρευνᾶσαι. Fr. Inc. xcix. 3. βουλεύμασι ποικίλοις πείσαισα. N. v. 52.

βουλεύω. βουλεύοντα φόνον κάπρῳ. Fr. Inc. xxxvii. 4. βουλεῦσαι δυνατοί. N. ix. 89.

βούλομαι. ὡς ἐβουλόμεσθα ἐνικήσαμεν. Fr. Parthen. v. 1.

βοῦς. βοῦς μία μάτηρ Κρηθεῖ τε καὶ Σαλμωνεῖ. P. iv. 253. v. Not. ἐν ἀρότρῳ. Fr. Inc. xxxvii. 2. βοῶν ξανθὰς ἀγέλας. P. iv. 264. πυρίπνέοντα σώματα. Fr. Inc. lix. 1. ἀμφὶ βουσὶν χολωθείς. N. x. 112. βουσὶν πατρῴαις εἰράναν παρέχουσα. P. ix. 41. βόας σκίμψατο ἐν μέσσοις. P. iv. 400.

βοῶπις. βοῶπιν Ἁρμονίαν. P. iii. 162.

βράσσων. βρασσόνων μελέων. (em.) Thren. ii. 7. p. 20.

βραχύς. βραχὺς (ἐστὶν) ἐξικέσθαι (ἐς) χαλκόπεδον ἕδραν θεῶν. I. vii. 61. βραχὺς μορφάν. I. iv. 89. ἐν βραχεῖ. P. i. 159. βραχὺν εἶμεν ἴσαμι. P. iv. 441. βραχὺ μέτρον ἔχει καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων. P. iv. 509. μέτρον ἔχων. I. i. 87. τὶ τερπνόν. O. x. 112. μοι στόμα. N. x. 35. v. Not. βραχεῖαι ὁδοί. P. ix. 120. ἐν βραχίστοις εἰρήσεται τὸν Ἀργείων τρόπον. I. vi. 87.

βραχυσίδαρος. βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων χερσί. N. iii. 79.

βρέμω. βρέμει ἄφαντον. P. xi. 46. βρέμεταί σφιν λύρα καὶ ἀοιδά. N. xi. 8.

βρέφος. βρέφος δόμεν ἐκέλευσε. O. vi. 55. ἐπιγουνίδιον κατθηκάμεναι. P. xi. 108.

βρέχω. βρέχε νιφάδεσσι πόλιν. O. vii. 63. μησὶ γὰρ βρεχέσθω. Fr. Inc. clxx. βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. O. x. 62. ἀκτῖσιν ἰῶν βεβρεγμένος σῶμα. O. vi. 91.

βρίθω. βρίθει μέγα τις συγγενεῖ εὐδοξίᾳ. N. iii. 70. ὄλβος πλούτῳ ἔβρισε Κινύραν. N. viii. 30. (v. ἐπιβρίθω.) βέβριθε χρυσοκάρποισι. Fr. Thren. i. 6. p. 17.

βρόμιος. βρομίαν φόρμιγγα ὄρσομεν. N. ix. 19. βρομίαις ὀπαδὲ λύμφαις (em. Νύμφαις.) Fr. Parthen. 3. p. 16. v. Not.

βρόμος. βρόμῳ κεραυνοῦ. O. ii. 45.

βροντά. βροντᾶς ἀκαμαντόποδος ἐλατὴρ ὑπέρτατε Ζεῦ. O. iv. 1. αἴσιον φθέγμα. P. iv. 351. βροντὰν πυρπάλαμον βέλος. O. x. 96.

βρότεος. βρότεον ἔθνος. P. x. 43. N. iii. 129. βροτέᾳ φρενὶ ἐρευνᾶσαι βουλεύματα θεῶν. Fr. Inc. xcix. 3. βρότεα σώματα. O. ix. 52. βροτέων λεχέων τυχοῖσα. I. viii. 78. βροτεᾶν πολίων καλλίστα. P. xii. 2. βροτέαις ἀρεταῖς. P. i. 80.

βροτήσιος. ἀνήρ. P. v. 3.

βροτός. οὐ κλέπτει βροτὸς Ἀπόλλωνα. P. iii. 54. παντὶ βροτῷ. O. i. 162. βροτοὶ ἀμνάμονες. I. vii. 24. βροτοὶ καλέομεν Ἐριβόαν. Fr. Dithyramb. iii. 11. p. 41. βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσιν. Fr. Prosod. i. 4. in Del. βροτῶν αὖχαι κενεόφρονες. N. xi. 38. v. Not. ξενίαις πλείσταις τραπέζαις. O. iii. 72. ὄλβον ὑπέρτατον. P. iii. 156. ὑψιφρόνων. P. ii. 95. τερπνὸν αὔξεται. P. viii. 132. φρένας ἐξαπατῶντι. O. i. 44. παῦροι πιστοὶ ἐν πόνῳ. N. x. 147. πεῖρας θανάτου οὔτι κέκριται. O. ii. 56. ἔλεγχος. O. iv. 30. ψιθύρων παλάμαις. P. ii. 139. βροτοῖς πάντα τεύχων θεός. Fr. Inc. xcix. 2. πάντα τερπνὰ καὶ γλυκέα γίνεται (σὺν Χάρισιν). O. xiv. 8. δαίονται ἓν ἐσλὸν ἀθάνατοι. P. iii. 146. ἰατά ἐστι. I. viii. 30. ταῦτα λέγειν Ἰξίονα φαντί. P. ii. 40. βροτοῖσιν διδόμεν ἀλκὰν δύνασαι. N. vii. 142.

βρύκω. βρύκει σώματα βοῶν. Fr. Inc. lix.

βῶλαξ. βώλακα δαιμονίαν δέξατο. P. iv. 66.

βωμός. βωμὸς ἄναξ Λυκαίου. O. xiii. 54. v. Not. βωμοῖο θέναρ θεόκτιστον. P. iv. 367. βωμῷ Ἀθάνας. O. xiii. 106. ἀκροτάτῳ Ζηνός. O. vi. 118. μαντείῳ Διός. O. vi. 7. παρὰ πολυξενωτάτῳ. O. i. 151. βωμὸν θέμεν. O. xiii. 115. Οἰλιάδα. O. ix. 166. Ὀλύμπιον. O. x. 121. πατέρος Ἑλλανίου. N. v. 19. κτίσαιεν. O. vii. 75. ἐπὶ βωμοῖς θεῶν. Fr. Thren. i. 14. βωμῶν στεφανώματα νεόδματα. I. iv. 107. ἁγισθέντων πατρί. O. iii. 34. βωμοὺς διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς. O. v. 10.

Γ.

Γᾶ. γᾶς ἀλιπλάγκτου. P. iv. 25. v. Not. ἀγλαοκάρπου. Fr. Epinic. ii. 6. in Hieron. βαθυκόλπου ἐν ἀέθλοις. P. ix. 178. Ἐπειῶν. O. ix. 86. τὰ ὑπένερθε γᾶς γεωμετροῦσα. Fr. Inc. v. γᾶς ὀμφαλὸν ὀρθοδίκαν. P. xi. 16. v. Not. ὀμφαλὸν ἀοίδιμον. P. viii. 84. ἀναβωλακίας νῶτον σχίζε. P. iv. 407. κατὰ γᾶς δικάζει τις. O. ii. 107. γᾶς πατρῴας. P. iv. 516. κινητήρ. I. iv. 33. γᾶς ὀλίγον ἐμοὶ δέδοται. Fr. Inc. xliii. 3. κατὰ γᾶν καὶ πόντον. P. i. 28. ὑπὸ γᾶν κρύψαν. P. ix. 142. γᾶν σχίσας ὀρθῷ ποδί. Fr. Encom. ii. Fr. Inc. cxlviii. τελευτὰν ἁπάντων ἐπιεσσόμενος. N. xi. 21. φράδυσσε. N. iii. 41.

γαθέω (γηθέω). γάθησεν περὶ ψυχάν. P. iv. 217. γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ ἐν ἀρεταῖς παλαιαῖσι. N. iii. 56.

γαῖα. γαῖα ἐν Θήβαις κεραυνωθεῖσα βέλεσι Διός. N. x. 15. γαῖα κατέμαρψεν αὐτόν τε καὶ ἵππους. O. vi. 21. γαίας εὐκάρποιο μέτωπον. P. i. 57. ὑπὸ κεύθεσι. N. x. 105. νώτων ὕπερ ἐρήμων. P. iv. 46. ὀμφαλόν. P. viii. 8. ὑπένερθεν ἥμισυ πνέοις. N. x. 163. πάσας καὶ ἁλὸς θέναρ. I. iv. 96. θυγάτηρ. P. ix. 31. (ἐν) γαίᾳ πωτῶνται. Fr. Thren. iii. 2. p. 20. πυρὶ καυθεῖσα. N. x. 64. πεφύρεσθαι κόμαν φαιδίμαν. N. i. 104. ὑπέδεκτο. N. x. 14. διὰ γαῖαν δασσάμενοι. O. vii. 138. ἐς γαῖαν Ἰστρίαν. O. iii. 46. διδόντι γαῖαν ξείνια. P. iv. 38. ἄλλων

ξεῖναν. P. iv. 210. ἀνὰ σφετέραν. I. ii. 40. ποίαν εὔχεαι πατρίδα ἔμμεν. P. iv. 172. πολύβοσκον ἀνθρώποις, καὶ εὔφρονα μήλοις Ῥόδον. O. vii. 115 γαῖαν κατακλύσασα. Carm. in def. Solis. 21.

γαιάοχος. γαιάοχος Ποσειδᾶν. O. i. 39. εὐδίαν ὄπασσεν. I. vii. 52. γαιαόχου ἀφθίτου Ἐννοσίδα. P. iv. 58. v. V. L. γαιόχῳ εὐρυσθενεῖ. O. xiii. 114. vid. Ποσειδᾶν.

γάλα. γάλα λευκόν. Fr. Inc. lx. 3. γάλακτος ἐς ἄμελξιν. Fr. Epinic. ii. in Hieron. γάλακτι σὺν λευκῷ μεμιγμένον. N. iii. 135.

γαλάνα. λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας. Fr. Inc. xlvii. 1.

γαμβρός. γαμβρὸς Ἥρας. I. iv. 103. γαμβροῦ θεῶν εὐδαίμονος. I. vi. 37. γαμβρῷ νεανίᾳ προπίνων. O. vii. 5. γαμβρὸν (affinem. v. Not) Ποσειδάωνα. N. v. 67. ὅσοι γαμβροὶ (proci) ἦλθον. P. ix. 206.

γαμέω. ἔγαμεν μίαν Νηρεΐδων ὑψιθρόνων. N. iv. 105. ὁπότε Ἁρμονίαν γᾶμεν. P. iii. 162.

γάμος. γάμου θεύμοιρον ὀπάσαι γέρας. I. viii. 86. κραίνειν τελευτὰν τερπνάν. P. ix. 118. γάμῳ Θέτιος ἐρίσαις. I. viii. 60. γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας. Fr. Encom. i. 6. Θέτιος φαντὶ συναλέγειν ἄνακτα. I. viii. 103. ξυνὸν ἁρμόζοισα. P. ix. 22. ἄλλον αἴνησε. P. iii. 25. ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν σχεθέμεν Ἱπποδάμειαν. O. i. 111. θυγατρὸς ἀναβάλλεται. O. i. 127. κλεινότερον θυγατρὶ φυτεύων. P. ix. 195. κοινὸν γλυκύν. P. iv. 396. δαίσαντα. N. i. 111. θεμέναν ἀντία πατρός. O. xiii. 75. ὠκύτατον ἐλεῖν. P. ix. 199.

γάρ. vulgari usu. O. ii. 87. iii. 33. 64. etc. At lyrica collocatione iv. 3. (scilicet). P. ii. 46. ἀλλὰ γάρ (enimvero). O. i. 87. vi. 90. P. iv. 56. N. vii. 44. I. iv. 25. N. ix. 79. P. iv. 263. καὶ γάρ (siquidem). O. vii. 49. viii. 74. P. i. 18. ix. 75. N. i. 74. P. iv. 124. γὰρ οὖν. I. ii. 19.

γαρύω. κόρακες ὥς, ἄκραντα γαρυέμεν. O. ii. 158. v. V. L. Schol. γάρυον τοιαῦτα ἀμειβόμενοι. P. iv. 166. γαρύων τοῦτο εὖχος. N. vi. 100. μῆτιν. O. xiii. 70. ~~γαρυέμεν~~ θεῶν βασιλῆα θευμερᾶ ὀπὶ πρέπει. N. vii. 122. γλυκύ τι. N. iii. 55. γαρύεν ἄεθλα. O. i. 5. γαρύεν ἐμὸν κλέος ἐπήρατον. P. v. 98. v. V. L. γαρύσομαι αἶσαν πατρός. I. i. 47.

γαστήρ. γαστρὸς πολιᾶς. P. iv. 176. γαστρὶ αἰανῆ ἀμύνων λιμόν. I. i. 69.

γαστρίμαργος. γαστρίμαργον εἰπεῖν τινα μακάρων ἄπορα ἐμοί. O. i. 82.

γάω. ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν. O. ix. 164.

γέ. O. i. 127. vi. 35. 47. ix. 157. et al. γε μάν. xiii. 147. P. i. 33. N. viii. 85. I. iii. 31. γε καί. P. v. 76. τόσον γε. N. iv. 7. οὔ γε. γε μέν. x. 62.

γεγάκω. (Φοίβου αὐτὸν φᾶ γεγάκειν πατρός. O. vi. 83.)

γεγωνέω. ἅτε Πίσα με (πράσσει) γεγωνεῖν. O. iii. 117. ἐθέλω γεγωνεῖν σὺν Χαρίτεσσι. P. ix. 3. Θήρωνα γεγωνητέον ὀπί. O. ii. 10.

γείνω. αἰὼν ἀσφαλὴς οὐκ ἔγεντ'. P. iii. 154. v. V. L. ἐγένετο πρότερον Ἀντίλοχος. P. vi. 28. γένετο ὑπέρτατος υἱῶν. N. vi. 37. Ἀπόλλων ἐν χρόνῳ. Fr. Inc. xcv. ὀξύτατον ὄμμα. N. x. 117. ἐγένοντο σοφοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἄνδρες κατὰ δαίμονα. O. ix. 42. χάρμαι. O. ix. 129. ἱπποτρόφοι. I. iv. 23. δίδυμαι γένοντο θύγατρες. I. viii. 38. ἐγένοντο σώφρονες. I. viii. 56. ἐγένοντο στρατὸς θαυμαστός. P. ii. 85. γένοιο ἔπεσσιν ὀφθόνατος Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 35. γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών. P. ii. 131. v. Not. V. L. λάθα γένοιτο ἄν. O. ii. 34. μὴ γένοιτο ἀτελὴς μαντεύμασιν. P. v. 84. εἰ μὴ θεὸς κυβερνατὴρ γένηται. P. iv. 489. ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται. N. iii. 124. πόνων, οἳ γένωνται σὺν νεότατι. N. ix. 104. v. Not. μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι. O. v. 57. γενέσθαι Ζεὺς μὴ μάτευε. I. v. 18. γενέσθαι πάροιθε ὑπέρτερον. P. ii. 111. Θήραν πολίων ματρόπολιν. P. iv. 35. λόγον πλέον ἢ πάθεν. N. vii. 31. πρὶν γενέσθαι ἔριν. N. viii. 86. vid. Γίνομαι.

γείτων. γείτων ὅτι μοι. P. viii. 82. γείτονι ἐν πόντῳ. N. ix. 103. γείτονα πόλιν

ἐκύδανεν. P. i. 60. γείτονα Διὸς προφάταν. N. i. 90. v. Schol. γείτονα τί φαῖμεν ἔμμεναι γείτονι; N. vii. 128. σεισίχθονα. I. i. 77. γείτονες βαθύδοξοι. P. i. 127. γειτόνων φθονερῶν τις. O. i. 76. πολλοί. P. iii. 64.

γελανής. καρδίᾳ γελανεῖ. O. v. 5. γελανεῖ θυμῷ θᾶσσον. P. iv. 322.

γελάσειας· ὦ Πὰν γελάσειας ὀπαδὲ Νύμφαις. Fr. Parthen. 3. p. 16. v. Not.

γελάω. γελᾷ ὁρῶν ὕβριν. P. x. 55. ἄλλοις ἐμπίπτων γελᾷ. I. i. 98. γελάξαις ὀφρύϊ ἀγανᾷ. P. ix. 66.

γέλως. γέλως γλυκὺς ὥρσεν χάριν. P. viii. 123.

γενεά. γενεὰ παλαίφατος. N. vi. 54. τὸν μὲν πατραδελφεοῦ κριτοῦ οὐ κατελέγχει. I. viii. 143. Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου. P. iv. 242. γενεᾶς Λάμπωνος εὐάθλου. I. vi. 4. ὀρφανόν. O. ix. 92. γενεᾷ σὺν ἑβδόμᾳ δεκάτᾳ. P. iv. 16. γλυκυτάτᾳ. P. xi. 88. ἱερᾷ. P. x. 65. πορὼν ὕμνον θαυμαστόν. I. iv. 36. κλειτᾷ ἐπάρκεσε. N. vi. 104. κλέος αὔξων. I. vii. 42. πατρὶ τεῷ γενεᾷ τε. P. vi. 15. γενεᾷ ὁπλοτέροισιν. P. vi. 40. εὐρυσθενεῖ Ἀλκμανιδᾶν. P. vii. 3. v. V. L. ἐς γενεὰν κείνου ἵκετο. N. x. 25. Κλεονίκου ἐκμαθών. I. v. 72. οὐδέποτε ἐκλείψειν. O. vi. 86. κούρας. P. ix. 78. Λοκρῶν. O. xi. 15. γενεαῖς ἀνδρῶν ἀλλασσόμεναι ἀρεταί. N. xi. 49.

γενέθλιος. ὁ πατὴρ ἀκτίνων ὀξειᾶν (Ἅλιος). O. vii. 128. Ζεὺς ἄμμι ἔστω μάρτυς. P. iv. 298. δαίμων. O. xiii. 148. v. Not. σὺν γενεθλίῳ Ζηνὶ ὔμμι κλάρωσεν Πότμος. O. viii. 20.

γενέτειρα. τέκνων. N. vii. 3.

γένειον. μέλαν ἔριφον λάχναι. O. i. 110. (V. L. P. iv. 401.)

γέννα. Μιδυλίδου. Fr. Inc. clxxvii. γέννᾳ εὐρυσθενεῖ Ἡρακλέος. O. vii. 40. γένναν εὐδαίμον' ἔνθα ἐπόψατο τεκοῖσα. Fr. Prosod. ii. 7. p. 26. εἰπὲ γένναν. P. iv. 178.

γενναῖος. γενναῖον λῆμα. P. viii. 62.

γεννάω. γεγενναμένον πεμπταῖον. O. vi. 89. ὅθεν γεγενναμένοι φῶτες ἵκοντο. P. v. 99.

γένος. ἓν γένος ἀνδρῶν, ἓν θεῶν. N. vi. 1. γένος ἀρήϊον πέφνε. O. ii. 75. ἀνθρώπων ἐπιχθονίων. Fr. Inc. iv. 3. αἰεὶ φέρειν τοῦτο γέρας. N. vii. 57. ἀνδρῶν νέων ὀλοφυδνὸν θήσεις. Carm. in def. Solis 23. θεσπέσιον Φόρκοιο ἀμαύρωσεν. P. xii. 24. πολύγνωτον ματρώων ὑμετέρων. N. x. 70. v. V. L. πολύκλειτον Ἰαμιδᾶν. O. vi. 121. Εὐφάμου τέλλετο. P. iv. 455. ἵκωμαι πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. vi. 41. γένος ἁμόν. P. iii. 72. Ἡρακλέος. P. x. 4. Ἐννοσίδα. P. iv. 307. Κοίου. Fr. Prosod. ii. 3. p. 26. Ὠκεανοῦ. P. ix. 26. κριτόν. P. iv. 90. φιλόμαχον ἐκ Περσέος. Fr. Inc. lvii. πιστὸν θεῶν. N. x. 102. ἐς γένος αὐτῷ. N. iv. 111. γένει Αἰακῷ Μοῖσαν φέρειν. N. iii. 48. Σπαρτῶν ὁμόδαμος ἐών. I. i. 41. λοιπῷ. O. ii. 29. ἐπὶ γένει Βάττου. P. v. 168. Ζεὺς κόσμον ὤπασε γένει. O. viii. 110.

γένυς. οὔπω γένυς ἔφαινε τέρειναν ματέρα οἰνάνθης. N. v. 10. ἀμφὶ γένυ πραῢ τείνων φάρμακον. O. xiii. 121. γενύων λαβροτάταν δράκοντος. P. iv. 435. ἐκ γενύων καρπαλιμᾶν γόον χριμφθέντα. P. xii. 36. ἀπὸ ξανθᾶν γενύων. P. iv. 401. γένυσι σκολιοῖς ἀναδέρουσι πόδας. Fr. Inc. xcii. 4.

γεραιός. γεραιὸς προπάτωρ Εὐφάνης. N. iv. 154.

γεραίρω. γεραίρων Ἀκράγαντα κλεινάν. O. iii. 3. ἄνδρα εὐάρματον. I. ii. 24. γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον. N. xi. 5. ἐγέραρε βωμούς. O. v. 10. ἐγέραρεν Αἰακίδας. N. v. 15. v. V. L. γεραραί μιν (αὐτόν). I. viii. 136. γεραίρων τράποι δᾶμον ἐφ' ἀσυχίαν ex em. P. i. 136.

γέρας. γέρας ἀντέταται αἰόλῳ ψεύδει. N. viii. 43. v. Not. ἀμφίβαλε κόμαις. P. v. 41. ἀγλαόν. O. viii. 15. αἰδοιέστατον. P. v. 22. ἔσσεται ἐξοπίσω. O. vii. 124. ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔδεκτο. O. ii. 88. θεύμοιρον ὀπάσαι. I. viii. 86. ἔχει Ἰόλαος ἱπποσόαν ἐν Θήβαις. I. v. 41. τηλέφαντον ὄρσαι Μελικέρτᾳ. Fr. Epinic. i. 3. τεύχων ἅρματι τεθρίππῳ. I. i. 18. τοῦτο δόμεν εὔχομαι. P. v. 168. τοῦτο αἰεὶ φέρειν γένος. N. vii. 58. αὐτῷ γέρας (ἐστὶ) Ἀλκιμίδων. O.

viii. 26. αἰεὶ ἔχειν. N. vii. 149. v. Not. ἔχεις Μεγάροις. P. viii. 112.

γερασφόρος. γερασφόρον οὔτ' ἐν ἀνδράσι οὔτ' ἐν θεῶν νομοῖς. P. ii. 81.

γέρων. γέρων τράποι δᾶμον ἐφ' ἀσυχίαν. P. i. 136. v. Γεραίρω. γέροντος ἁλίοιο λόγον. P. ix. 167. Μεσσανίου. P. vi. 35. γέροντα ξένον. P. xi. 58. γερόντων βουλαί. Fr. Inc. xxi. 1.

γεύω. γεύεται ἀλκᾶς. P. ix. 61. ἀέθλων. P. x. 11. εἰ γεύεται ἀνὴρ ἀνδρός. N. viii. 127. μυριᾶν ἀρετᾶν γεύεται. N. iii. 74. κέαρ ὕμνων. I. v. 25. γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων. I. i. 29. οἵγε ἐγεύσαντο πόνων. N. vi. 40.

γέφυρα. πόντου. N. vi. 67. γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων. I. iv. 34.

γεφυρόω. γεφύρωσε νόστον Ἀτρείδαισι. I. viii. 111.

γεωμετρέω. γεωμετροῦσα τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπερθεν. Fr. Inc. v.

γηραιός. γηραιὸν μέρος. P. iv. 279.

γηραλέος. ἐκ γηραλέων γλεφάρων. P. iv. 216.

γῆρας. εὔθυμον φέρειν. O. v. 52. πολιὸν δέξασθαι εὔχεται. I. vi. 22. οὐλόμενον οὐ κέκραται γενεᾷ. P. x. 64. ἀπεχθόμενον. N. x. 156. πρὸς γῆρας τελέθει αἰὼν ἁμέρα. N. ix. 106. γῆρας τί κέ τις ἕψοι ἀνώνυμος ἐν σκότῳ; O. i. 132. (ἐς) γῆρας μόρσιμόν τ' ἐς αἰῶνα. I. vii. 59. γήραος ἀντίπαλον ἀνέπνευσεν μένος. O. viii. 94. γήρᾳ λιπαρῷ ἁρμόσαις βίοτον. N. vii. 146.

γηροτρόφος. γλυκεῖα ἐλπίς. Fr. Inc. iii. 2. v. Not.

γίνομαι. γίνεται βροτοῖς τερπνὰ πάντα καὶ γλυκέα (σὺν Χάρισι). O. xiv. 7. χόλος οὐκ ἀλίθιος γίνεται παίδων Διός. P. iii. 22. δυσπαλὲς γίνεται. P. iv. 487. γίνεται ἀνὴρ ὑμνητός. P. x. 35. τιμά. N. vii. 46. γίνεται φωνὰ θαρσαλέα παρὰ κρητῆρα. N. ix. 118. κέλευθος προσάντης. I. ii. 48. δεύτερον ἆμαρ τέρμα ἀέθλων ἐτείων. I. iv. 116.

γιγνώσκω. γνῶμι. ἔγνων (ἔγνωσαν) Θῆβαι. P. ix. 137. ἔγνω μιν χαλκός. O. vii. 153. γινώσκοντί μιν. O. vi. 163. ἔγνον ἐσελθόντα ὀφθαλμοὶ πατρός. P. iv. 214. ἔγνωκας φθέγμα πάγκοινον. Fr. Inc. xviii. γνῶθι νῦν σοφίαν. P. iv. 467. γνοὺς ξεινίαν κοίταν. P. iii. 56. γνόντα τὸ πὰρ ποδός. P. iii. 107. γινώσκομεν ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν. P. iii. 202. γίγνωσκε ἐπειγομένους. P. iv. 59. οὐ γίνωσκον τὸν μέν. P. iv. 152. γινώσκοντα καλά. P. iv. 513.

γλάζω. τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις. Fr. Parthen. I. p. 15.

γλαυκός. γλαυκοὶ δράκοντες. O. viii. 48.

γλαυκώψ. γλαυκῶπα ποικιλόνωτον ὄφιν. P. iv. 444. γλαυκῶπες δράκοντες. O. vi. 76.

Γλαυκῶπις. vid. Ἀθάνα. Ind. Nom. propr.

γλαυκόχροος. γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας. O. iii. 23.

γλαφυρός. γλαφυροῖς ἅρμασι. N. ix. 28.

γλέφαρον [Eustath. p. 1534. 63.]. γλεφάρων (v. V. L.) ὑφόθεν. O. iii. 21. ἁδὺ κλαΐστρον. P. i. 15. ἐκ γλεφάρων γηραλέων πομφόλυξαν δάκρυα. P. iv. 216. ἐπὶ γλεφάροις ἀθανάτοισιν νεῦσαν. I. viii. 99. ἐπὶ γλεφάροις παῦρον ὕπνον. P. ix. 44.

γλυκερός. γλυκερὸν κέντρον ἐν ξυνῷ εἴη συμπόταις. Fr. Scol. iii. 4. γλυκεροῦ νόστου πρόφασις κώλυεν μεῖναι. P. iv. 56. γλυκεραῖς εὐναῖς. P. ix. 19.

γλυκύς. γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν. O. iii. 58. κρητήρ. O. vi. 154. αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν. O. x. 113. μισθὸς ἀνθρώποις. I. i. 66. γέλως ὦρσεν χάριν. P. viii. 123. γλυκεῖα ἀνάπαυσις ἐν παντὶ ἔργῳ. N. vii. 77. γηροτρόφος ἐλπίς. Fr. Inc. iii. 1. ἀοιδά. N. v. 5. φόρμιγξ. N. iv. 71. φρήν. P. vi. 52. γλυκὺ τρωγάλιον λήγοντος δείπνου. Fr. Inc. lxiv. τρωγάλιον. Fr. Inc. xciv. μέλημα κλεπτόμενον Κύπριδος. Fr. Inc. ci. πόλεμος ἀπείροισιν. Fr. Hyporch. ii. 1. ψεῦδος μεθέπων. P. ii. 68. λύτρον οἰκτρᾶς συμφορᾶς. O. vii. 142. μέλος. O. x. 4. γλυκύ τι δαμωσόμεθα. I. viii. 18. τι γαρυέμεν. N. iii. 55. τέλος ἀνθρώπων. P. x. 15. πὰρ δίκαν. I. vii. 68. γλυκείας Ἀφροδίτας. O. vi. 57. γλυκὺν ὀϊστὸν ἵει Πυθῶνα. O. ix. 17. πόθον ἔνδαιεν Ἥρα.

P. iv. 327. ὕμνον ἐπέων πράσσετε. N. ix. 7. γάμον μίξαι. P. iv. 397. ὕπνον σύγκοιτον παῦρον. P. ix. 42. νόστον ἐρυσάμενοι. N. ix. 54. v. V. L. ἄωτον. O. v. 2. προφάταν κώμου. N. ix. 120. κᾶπον. P. v. 31. καρπὸν φρενός. O. vii. 14. βίοτον ἑλών. P. ii. 47. γλυκεῖαν ἀγγελίαν. O. iv. 9. ὄπα ἐμάν. P. x. 86. τύχαν τερπνῶν. O. xiii. 165. ὀργὰν ἔσχεν. I. ii. 54. ἀμοιβὰν μόχθων. N. v. 87. πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι ἦτορ. I. iii. 16. γλυκεῖαι ἀοιδαὶ μελίφθογγοι Τερψιχόρας. I. ii. 11. γλυκέα καὶ πάντα τερπνὰ γίνεται βροτοῖς (σὺν Χάρισιν). O. xiv. 7. γλυκυτέραν ὁδόν. O. i. 175. γλυκυτάτᾳ γενεᾷ. P. xi. 88. νόον ὑπὸ γλυκυτάταις φροντίσιν ἔθηκε. O. i. 30.

γλῶσσα. γλῶσσα ἁμετέρα τὰ μὲν ποιμαίνειν ἐθέλει. O. xi. 9. ὅ τι κεν ἐξέλοι φρενὸς βαθείας. N. iv. 13. οὐκ ἔξω φρενῶν. I. vi. 105. μοι ἀρτιεπὴς τοξεύματ' ἔχει. O. v. 59. γλώσσας ἄωτον. I. i. 75. ἀπὸ γλώσσας φθέγξατο. O. vi. 19. ἀπὸ γλώσσας ἁμετέρας εὔξασθαι. P. iii. 3. δόξαν ἀκόνας ἔχω ἐπὶ γλώσσᾳ. O. vi. 140. γλῶσσαν χάλκευε πρὸς ἄκμονι ἀψευδεῖ. P. i. 167. 8. κακὰν ὀρφανίζει. P. iv. 504. ἀτιμοτέραν. O. viii. 91. θοὰν ὄρσαι. N. vii. 106. ἐμὰν εὑρέτω κελαδῆτιν. N. iv. 140. φέροις ἄστει Πρωτογενείας. O. ix. 64. ὀρνύει λέγειν τόλμα εὐθεῖα. O. xiii. 15. μαψυλάκταν πεφυλάχθαι. Fr. Inc. xxxviii. v. Not. θάρσος τε αἰετὸς ἔπλετο. P. v. 143. γλῶτταν (corr. γλῶσσαν) ὑπερποντίαν ἀπένεικεν. P. v. 78. v. V. L. γλώσσαις ἀλλοτρίαισι μαλύψαι. P. xi. 43.

γνάθος. αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. (4.) γνάθους ὠκείας ἀμφελίξασθαι τέκνοισι. N. i. 63.

γναμπτός. ἐν γναμπτοῖς δρόμοις. I. i. 82.

γνήσιος. γνησίαις ἀρεταῖς. O. ii. 21.

γνώμα. γνώμας ἔμπαλιν τὸ μὲν δώσει. P. xii. 56. ἀταρβάτοιο πειρώμενος ἐσάθη. P. iv. 148. γνώμᾳ διώκων μέτρα. I. vi. 103. ἀποτρόπῳ σεσεισμένον. P. viii. 134. οὐ θέτο διπλόαν βουλάν. N. x. 167. καθαρᾷ. O. vi. 27. εὐσεβεῖ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς. O. iii. 73. διώκων μέτρα. I. vi. 103. κυβερνατῆρος πεπιθών. I. iv. 122. θρώσκω γνώμᾳ. Fr. Inc. cxv. v. Not. γνώμαν πολύστροφον θνατῶν κυβερνᾷ. Fr. Inc. iii. 4. γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει. N. iv. 65. παρὰ γνώμαν πολλὰ ἔπεσεν ἀνθρώποις. O. xii. 14. πιθών. P. iii. 50. v. Not. γνώμαις φθονεραῖς φέρειν κόμπον. I. i. 61.

γνωτός. γνωτὰ ἀείδω. N. x. 57.

γονεύς. γονέων βίον ἀμείρειν. P. vi. 27. ἐλπίδες ὀκνηρότεραι. N. xi. 28.

γονή. ὑπὸ πατροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι. N. vii. 124. γοναῖς Ἡρακλείοις μετῆλθεν ἄλοχον. I. vii. 10. τρίταισιν γοναῖς. P. iv. 255. v. V. L.

γόνος. γόνος Θέτιος. O. ix. 115. γόνον Οὐρανίδα Κρόνου. P. iii. 4. ἐξαίρετον ἰδών P. iv. 218. φέρτατον ἀτίταλλεν. P. iii. 99. θεοῖο κλέπτοισα. O. vi. 60. λίθινον κτησάσθαν. O. ix. 70. ὑπάτων πατέρων μέλπωμεν. Fr. Dithyramb. iii. 12. φέρτερον ἄνακτα τεκεῖν. I. viii. 70. ὑπερφίαλον τέκε. P. ii. 79.

γόνυ. γονάτων ἐλαφρὰν ὁρμὰν ἔχω. N. v. 38. γουνάτων σεμνῶν Αἰακοῦ ἅπτομαι ἱκέτας. N. viii. 22. ἐμπιτνῶντα γούνασιν Νίκας. I. ii. 39.

γόος. γόον ἐρικλάγκταν ὄφρα μιμήσαιτο. P. xii. 39. ὦρσεν ἐκ Δαναῶν. P. iii. 182.

γουνός. ἐν γουνοῖς Ἀθανᾶν. I. iv. 42.

γραμμά. ποτὶ γραμμᾷ. P. ix. 208.

γράφω. ἂν (sc. ἔλαφον) ἔγραψεν ἀντιθεῖσα ἱεράν. O. iii. 54. ἔγραψε στάθμαν. N. vi. 13. γέγραπται πόθι φρενὸς ἐμᾶς. O. x. 3.

[γρῖφος. Fragm. p. 44. *Ex Schedis.*]

γύαλον. ἐν γυάλοις Θεράπνας. N. x. 106. Πυθῶνος. P. viii. 90.

γυιαρκής. γυιαρκέος ἀνωδυνίας. P. iii. 12.

γυιοδάμας. ἐν γυιοδάμαις. I. v. 75.

γυῖον. πρὶν γυῖον ἐμπεσεῖν ἁλίῳ αἴθωνι. N. vii. 108. γυῖα μαλθακὰ τεύχει. N. iii. 8. v. V. L. καλύψαιμι χθονί. N. viii. 65. ἀναιδεῖ ἐλπίδι δέδεται. N. xi. 60. γυίων ἀέθλοις. P. iv. 450. σθένει ἐρίζοντι. N. v. 72. γυίοις περιάπτων πάντοθεν φάρμακα. P. iii. 94

θαητοῖσιν ἁρμόζοισα. P. iv. 142. ἐν τέτρασι γυίοις παίδων. O. viii. 90.
γυιοπέδη. γυιοπέδαις ἀφύκτοις πεσών. P. ii. 76.
γυμνάσιον. γυμνασίοις ἱππείοις τέρπονται. Fr. Thren. i. 7.
γυμνός. (δενδρέων) γυμνὸς κᾶπος. O. iii. 43. γυμνὸν φάσγανον κολεοῦ τινάσσων. N. i. 80. γυμνοὶ καταβάντες ἐπὶ στάδιον. P. xi. 73. ἐν γυμνοῖσι σταδίοις. I. i. 31.
γυνά. γυνὰ νηλής. P. xi. 34. γυναικὸς θυμόν. P. ix. 51. Λιβύσσας. P. ix. 184. γυναῖκα δόντες Οἰκλείδᾳ. N. ix. 39. γυναικῶν Λαμνιάδων. O. iv. 32. μετὰ γυναικῶν κωκυτῶ. P. iv. 202. ἀλλοδαπᾶν ἐν λέχεσιν. P. iv. 90. γόνον ὑπάτων πατέρων γυναικῶν τε—Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. iii. 13. p. 41. Λαμνιᾶν γυναικῶν ἀνδροφόνων. P. iv. 449. γυναικὶ καὶ ἄνδρεσσι. P. v. 87. γυναιξὶν καλλικόμοισιν ἀριστεύει. N. x. 17. μίσγονται τράγοι αἰγιβάται. Fr. Inc. lxxxii. ἀρχὰν σκολίου γυναιξὶν ξυναῖς ξυνάορον. Fr. Scol. i. 16. γυναῖκας ἐκπλᾶξε δέος. N. i. 71. v. V. L.
γυναικεῖος. γυναικείῳ θράσει ψυχὰν φορεῖται. Fr. Scol. ii. 13. γυναικεῖον στρατὸν βάλλων Ἀμαζονίδων. O. xiii. 127.

Δ.

δάδοχος. δάδοχον (διάδοχον) τυραννίδος. Fr. Inc. clxxviii. v. Not.
δάημι. δαεὶς σάφα. O. vii. 168. δαέντι σοφία μείζων ἄδολος τελέθει. O. vii. 98. v. Not. ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου. Fr. Inc. lx. 2.
δάζομαι. δάσασθαι τιμὰν ξίφεσι. P. iv. 263.
δαιδαλέος. δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων. P. iv. 526.
δαίδαλμα. δαιδάλματα χειραρᾶν τεκτόνων. P. v. 48. v. Not.
δαίδαλος. (δαίδαλον, Homerico usu pro substantivo.) δαίδαλον ὄχημα (ἀπὸ) Σικελίας. Fr. Epinic. ii. 7. in Hieron. p. 6.
δαιδάλλω. δαιδάλλειν πόλιν εὐανορίαις. O. v. 48. πλοῦτος δεδαιδαλμένος ἀρεταῖς. O. ii. 97. δεδαιδαλμένοι μῦθοι ψεύδεσι ποικίλοις. O. i. 46. δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς μελιγδούποις. N. xi. 23.
δαιδαλόω. δαιδαλωσέμεν πτυχαῖς ὕμνων. O. i. 169.
δαΐζω. δεδαϊγμένοι συμφορᾷ. P. viii. 123. (δεδαιγμένοι.) δαϊχθεὶς ἐκ βελέων Πάριος. P. vi. 33.
δαιμόνιος. δαιμόνιον πόδα. O. vi. 13. ἐς ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. xlvii. 5. δαιμονίαν κίονα ὑπέστασε ξένοις. O. viii. 36. βώλακα δέξατο. P. iv. 66. δαιμόνιαι τροφοί. P. ii. 5. δαιμονίοισι φόβοις. N. ix. 64. δαιμονίαις ἀρεταῖς κείνου ἀνδρός. N. ii. 13.
δαιμονίως. ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν. O. ix. 164.
δαίμων. δαίμων ἄϊσος. I. vii. 60. ἀποινώσαις. N. v. 29. γενέθλιος. O. xiii. 148. ξεινοδόκησεν. Fr. Inc. x. οἰοπόλος ἐπῆλθεν. P. iv. 50. παρίσχει. P. viii. 108. συμφυτεύει δόξαν ἐπήρατον. I. vi. 16. σάμερόν νιν ἐκτελευτάσει. P. xii. 52. Ὑπεριονίδας. O. vii. 73. ἕτερος (infestus. v. Not.) ἐς κακὸν τρέψαις. P. iii. 62. φαυσίβροτος. (V. L.) O. vii. 72. δαίμονος ὀρνύντος. P. x. 16. τύχα. O. viii. 88. Ξενοφῶντος δαίμονος οὖρον εὔθυνε. O. xiii. 38. δαίμονα ἀμφέποντα αἰεὶ ἀσκήσω. P. iii. 193. δαίμον' ἀνδρῶν φίλων. P. v. 165. κατὰ δαίμονα ἐγένοντο. O. ix. 42. ἀμφὶ δαιμόνων φάμεν καλὰ ἐοικὸς ἀνδρί. O. i. 56. πρὸς δαιμόνων λαχὼν ὄλβον. N. ix. 107. δαιμόνων θέλγει φρένας. P. i. 21. βουλαῖς. O. vi. 77. I. iv. 32. πὰρ δαιμόνων χρὴ μαστευέμεν. P. iii. 107. δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε. I. viii. 49. διὰ δαίμονας ἀλλὰ ἀνδρῶν κρίνεται. I. v. 13.
δαίνυμαι. δαινυμένων πάντων κάρυξε. I. vi. 52.
δάϊος. δαΐοισιν ἐν χροῒ ἀνόμοια ἕλκεα ῥῆξαν. N. viii. 48. δαΐων ὑπέρτεροι. N. iv. 62.
δαΐς. αἰθομένα ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις. Fr. Dithyramb. vi. 4. p. 43. (cf. Add.)
δαίς. ἐν δαιτὸς μοίρᾳ. P. iv. 226. (ἐν)

δαιτὶ ἐπεστεφάνωσε βωμόν. O. ix. 166. ἐν δαιτὶ σεβίζομεν. P. v. 107. δαῖτα κλυτὰν ἐποψόμενος. O. viii. 69. πορσύνοντες τῷ. I. iv. 104. οὔτε δαῖτας κοιρανέοντι. O. xiv. 18. πάσας θεῶν προσέπτυκτο. I. ii. 57.

δαΐφρων. Ἀλκμήνα. P. ix. 148.

δαίω. δαίσαντα γάμον. N. i. 111. παρ' οἷς ἐδαίσατο Περσεύς. P. x. 50. δαίσαντο θεοὶ παρ' ἀμφοτέροις. P. iii. 165. δαίσαντο νεογυίους φῶτας ἑπτὰ πυραί. N. ix. 56. δαίονται πήματα. P. iii. 145.

δάκνω. ἕκατι τᾶς, καρὸς ὣς, δαχθείς. Fr. Scol. ii. 12. p. 11.

δάκος. δάκος ἀδινόν. P. ii. 97.

δάκρυ. δάκρυα ξανθᾶς λιβάνου. Fr. Scol. i. 3. p. 10. θερμὰ τέγγων στοναχαῖς. N. x. 141. πομφόλυξαν ἐκ γλεφάρων. P. iv. 216.

δαμαῖος. Δαμαίῳ πατρί. O. xiii. 98.

δαμαλίζω. δαμαλιζομέναν ἑτέρῳ λέχει. P. xi. 38. μὴ δαμαλίζοι χειμερία κατάπνοά. P. v. 163. v. V. L. et Not.

δάμαρ. δάμαρτος Ἀκάστου Ἱππολύτας. N. iv. 92. δάμαρτα ξανθῷ Μενέλα. N. vii. 41.

δαμασίμβροτος. δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. O. ix. 119.

δαμασίφρων. δαμασίφρονα χρυσόν. O. xiii. 111.

δαμάω, δαμάζω. ὃς ἐδάμασας Γίγαντας. N. vii. 133. δάμασσας ἀγῶνα ἔργῳ. P. viii. 116. δάμασε κἀκείνους Ἡρακλέης. O. x. 38. ἐδάμασσε πώλους ποικιλανίους. P. ii. 14. δάμασε θῆρας ὑπερόχως. N. iii. 40. ἧβαν οὐ δάμασεν ἄπειρον ὑπὸ χειᾷ. I. viii. 154. δαμάσσαις δόλῳ φῶτας. O. ix. 139. ἐδαμάσατό νιν. P. iii. 64. πῆμα δαμασθέν. O. ii. 36. δαμασθέντες ἀρχῷ Συρακοσίων. P. i. 142. δμᾶθεν κεραυνῷ. P. viii. 23. δαμέντα φρένας ἱμέρῳ. O. i. 65. δαμέντας φρένας τόξοις ἀμπελίνοις. Fr. Inc. lxi. 7. δαμεῖσα τόξοις χρυσέοις. P. iii. 16.

δᾶμος. δᾶμον Ὑπερβορέων. O. iii. 28. ὀτρύνει ἀγὼν χάλκεος ποτὶ θυσίαν. N. x. 42. τράποι. P. i. 135. ἀστῶν. O. v. 33.

δαμότας. ἐν δαμόταις ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν. N. vii. 97.

δαπάνα. δαπάνα μάρναται ἀμφὶ ἀρεταῖς. O. v. 34. δαπάνᾳ ἵππων χαῖρον. I. iv. 50. χαρείς. I. vi. 14. δαπάναι ἐλπίδων. I. v. 73. δαπανᾶν λυτήριον καλλίνικον. P. v. 143. δαπάναις καὶ πόνοις. I. v. 59. δαπάναις μὴ κάμνε λίαν. P. i. 175.

δάπεδον. δάπεδον ἀν' τόδε. N. vii. 121. ἐν Πυθίοισι δαπέδοις. N. vii. 50. δαπέδοις σεμνοῖς. N. x. 51.

δάπτω. δάψεν υἱὸν Τελαμῶνος φθόνος. N. viii. 39.

δαρός. δαρὸν ὀπάζειν μοῖραν παισὶν αἰτέω σε. N. ix. 71.

δατέομαι. δατέοντο χθόνα ἀθάνατοι. O. vii. 103.

δάφνα. δάφνᾳ χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες. P. x. 61.

δαφοινός. δαφοινὸν ἄγραν ἔλαβεν. N. iii. 142.

δέ. Adversativa, *at*, *vero*, *contra*, *tamen*. Interdum reddi potest *nam*; ita O. vi. 4. sæpe μὲν et δὲ *quidem*, *vero*, *partim*, *partim*, ut P. v. 19. 24. sæpe pro copula ponitur, ut in Homero, *et*, ut O. i. 48. et multis locis. Proprium Pindaro est δὲ poni in transitione ad alterum, ut P. ii. 34. I. i. 44. interdum altero vel tertio loco: Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ'. I. i. 83. iii. 6. P. x. 15. ἐν δ' ἄρα καί. Fr. Scol. ii. 15. p. 11. Interdum redditur *sane*, ut sit pro δή. Carm. in def. Solis 14. p. 37. Reddi potest per γάρ. P. ii. 113. N. viii. 78.

δεῖ. δεῖ σάμερόν γε ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ. O. vi. 47.

δείδω. ξενίου πατρὸς χόλον δείσαις. N. v. 62. ὑπερφιάλου ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν. P. iv. 199.

δεικνύω. δείκνυεν πείρατα ἀέθλων πατρῴων. P. iv. 391. δεῖξέν τε Κειρανίδᾳ πᾶσαν τελευτάν. O. xiii. 105. ἔδειξεν ἀγλαΐαν. P. vi. 46. χρυσὸς αὐγὰς ἁπάσας. N. iv. 134. ὥστε δεῖξαι. O. ix. 112. πατρὶ δεῖξον. O. xiii. 99. δείκνυσι κρίσιν. Fr. Thren. ii. 9. δείξαντος θεοῦ ἀρχάν. Fr. Hyporch. i. 1. p. 23. δεικνύναι χρὴ παντὶ λαῷ. Fr. Inc. cxii.

δεῖμα. δεῖμα παροιχόμενον. I. viii. 24. θυμῷ κλέπτων. P. iv. 172. περὶ δείματι φύγον κεῖνον. P. v. 77.

δεινός. δεινὸν πάθον. N. x. 121. δεινὰν στάσιν. N. ix. 31. δεινῶν πολέμων. P. ii. 116. δεινοτάτων ὀδόντων ἀκμάν. N. ix. 104. δεινοτάτους ἀναπέμπει κρουνοὺς Ἁφαίστοιο. N. i. 47.

δεῖπνον. δεῖπνον ἁρμόδιον κεκόσμηται. N. i. 32. δείπνου λήγοντος (mensis secundis. v. Not.) γλυκὺ τρωγάλιον. Fr. Inc. lxiv. δεῖπνα ἐπαγγέλλοντι εὐεργέται ξείνοις. P. iv. 55. ἀμοιβαῖα θεοῖς παρέχων. O. i. 65. δείπνων τέρψιας. P. ix. 35. ἐν δείπνοισιν εὗρε τὸν βάρβιτον. Fr. Epinic. p. 7.

δειρά. δειρᾶν ἀπὸ Ἀρκαδίας. O. iii. 48. ἐν δειραῖς Μαιναλίαισιν. O. ix. 88.

δειράς. δειράδα Ἰσθμοῦ. I. i. 11. Κορίνθου O. viii. 68.

δέκω. δέκονται θεὸν σὺν βοᾷ καλάμοιο. N. v. 71. γέρας ἔδεκτο. O. ii. 88. υἱὸν νόῳ εὐμενεῖ. P. viii. 26. στέφανον. I. viii. 151. δέγμενος λόγοις μειλιχίοισιν. P. iv. 118. δέκευ κῶμον. O. iv. 14. δῶρα. O. v. 6. φίλτρον ἵππειον. O. xiii. 97. τιμὰν Πυθιόνικον. P. viii. 6. cf. Δέχομαι.

δελφίν. δελφῖνος ἁλίου ὑπόκρισιν. Fr. Inc. xlix. 1. δελφῖνι ἶσον εἴποιμι Μελησίαν. N. vi. 109. δελφῖνα θαλασσαῖον παραμείβεται θεός. P. ii. 94. δελφίνων ἐλαχυπτερύγων. P. iv. 29.

δελφίς. δελφὶς ἰθύει τάχιστα παρὰ ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 3.

δέμας. δέμας θανεῖν. N. xi. 15. ἀκέντητον παρέχων. O. i. 33. περθόμενοι πυρί. P. iii. 87.

δέμνιον. δέμνιον Ἀρτέμιδος. N. i. 3. v. V. L.

δένδρεον. οὐ καλὰ δένδρεα ἔθαλλε χῶρος. O. iii. 40. θαύμαινε δένδρεα. O. iii. 57. δένδρεα οὐκ ἐθέλει—φέρειν ἄνθος. N. xi. 51. v. Not. δενδρέων νόμων αὐξάνει Διόνυσος. Fr. Inc. xxxiii. ἀπὸ ἀγλαῶν δενδρέων ἄνθεμα. O. ii. 133.

δένδρον. ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν. Fr. Inc. cv. δένδρον ἀΐσσει ἱέρσαις χλωραῖς. N. viii. 69.

δεξιόγυιος. ἀνέρα δεξιόγυιον. O. ix. 165.

δεξιός. δεξιὸν χερσί. I. v. 77. δεξιτερῷ ἀμφὶ ποδί. P. iv. 170. v. Not. δεξιτερᾷ ἀναρπάξαις. P. iv. 60. δεξιωτάταν ὀπαδὸν ἀρετᾶν. N. iii. 13. v. Not.

δέος. δέος ἄτλατον ἐκπλᾶξε γυναῖκας. N. i. 71. al. βέλος. v. V. L.

δέρκω. κλέος τηλόθεν δέδορκε. O. i. 152. σοὶ ἀπὸ Νεμέας φάος. N. iii. 148. παιδὶ τοῦτο φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. N. ix. 98. οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν. N. vii. 4. δρακεῖσα ἀσφαλές. P. ii. 38. (alii δραμεῖσα. v. V. L.) δέρκομαι ὄμματι λαμπρόν. N. vii. 97. δέρκεται πότμος τύραννον. P. iii. 151. δρακεὶς ὅσσων ἀκτῖνας μαρμαριζοίσας. Fr. Scol. ii. 5.

δέρμα. δέρμα κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν. P. iv. 286. λαμπρόν. P. iv. 430. θηρὸς περιπλανᾶται. I. vi. 69.

δεσμός. δεσμὸς ὑπερφίαλος ἀμφίκειται. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. δεσμὸν ἔπραξε τετράκναμον. P. ii. 73. δεσμοῖς κατωκάρα δέδενται. Fr. Inc. cxix.

δέσποινα. Κόλχων. P. iv. 19. Κύπρου. Fr. Scol. i. 1. Οὐλυμπία ἀλαθείας. O. viii. 3. δέσποιναν χθονὸς νιν θῆκε. P. ix. 13.

δεσπόσυνος. δεσποσύναισιν κιόνεσσι. P. iv. 476.

δεσπότας. δεσπότας Ὀλύμπου. N. i. 17. δεσπότᾳ κώμῳ. O. vi. 31. δεσπόταν πεδίων κελαινεφέων. P. iv. 93. ναῶν. P. iv. 369. Συρακόσιον προσέμιξε κράτει. O. i. 35. Βελλεροφόνταν. I. vii. 65. δεσπότᾳ sc. Ἰσθμοῦ. I. vi. 7. δέσποτα ποντόμεδον. O. vi. 176. δέσποτα Ὀλύμπου Ἄμμων. Fr. Hymn. in Ammon. i. δεσπόται Ἰσθμοῦ. Fr. Scol. i. 13.

δεῦρο. δεῦρο ἀποπέμπων Αἰακὸν ἵπποις. O. viii. 67. ἴμεν. O. vi. 107. ἀνάγων. N. xi. 45.

δεῦτε. δεῦτ' ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι. Fr. Dithyramb. iii. 1. ἐς ἄλσος τεόν. Fr. Scol. i. 2.

δεύτερος. ἥρως ἐξ Ὠκεανοῦ. P. ix. 27. δεύτερα μοῖρα εὖ ἀκούειν. P. i. 192. δευτέρου ἆμαρ. I. iv. 114. ἀοιδαῖς πορεύσαντες. Fr. Dithyramb. iii. 9. p. 41. κρατῆρα. I. vi. 2. δευτέραν ὁδόν. P. viii. 60.

δέχομαι. κέρδος ὕψιστον δέχεται. I. i. 74. δέχονται φάτναι ἀρχεῖαι Ζηνός. O. xiii. 132. οὐδέ μιν φόρμιγγες δέχονται. P. i. 190. δέξεται νύμφαν ἐν δώμασιν. P. ix. 97. ποινὰν παλαιοῦ πένθεος. Fr. Thren. iv. 3. εὔφρων. P. ix. 130. δέξατο ἐλθόντα. O. iii. 48. ποτὲ ὄρνιν. P. iv. 40. πολλὰ πτερὰ νικᾶν. P. ix. 220. τίς ἀρχὰ ναυτιλίας δέξατο. P. iv. 124. δέξατο ἆμαρ ἀκτῖνας ὄλβου. P. iv. 454. νιν. I. i. 54. βώλακα δαιμονίαν. P. iv. 66. στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ. O. vi. 44. ἕδνα. P. iii. 168. τὸν ἀμφ' ἀρετᾷ. P. i. 155. δέξαιτο κῶμον. O. vi. 166. ῥῆμα. N. iv. 18. δέξαι Ἀρισταγόραν ἐς τεὸν θάλαμον. N. xi. 3. σὺν εὐμενίᾳ στεφάνωμα τόδε. P. xii. 9. κῶμος καὶ στεφαναφορίαν. O. viii. 14. δεξαμένῳ στεφάνους. I. iii. 18. δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν. N. i. 109. δεξαμένα θεῶν φέρτατον. I. vii. 7. δεξάμενοι ἄωτον στεφάνων. I. vi. 6. δέξασθαι αἶδαν γήραός τε πολιόν. I. vi. 22. δέδεξαι κῶμον. P. v. 28. δέδεκται πρῶτον ἀνὴρ καταβολὰν νικαφορίας. N. ii. 6. vid. Δέκω.

δέω. δῆσεν κίνδυνος ἀδάμαντος ἅλοις κρατεροῖς. P. iv. 125. δῆσαις ἀνάγκας ἔντεσιν βοέοις. P. iv. 417. δέδεται ἐν μελαμφύλλοις Αἴτνας κορυφαῖς. P. i. 53. σοφία κέρδει. P. iii. 96. γυῖα ἀναιδεῖ ἐλπίδι. N. xi. 59. δέδενται ἀγρυξίᾳ ἄνδρες νικώμενοι. Fr. Inc. xxvi. 2. δεθεὶς χεῖρας ἱμάντι. N. vi. 60. δέδενται δεσμοῖς κατωκάρα. Fr. Inc. cxix.

δέομαι. δεόμεναι ὕμνων μεγάλαι ἀλκαί. N. vii. 19.

δή. δὴ τότε. O. iii. 45. δήποτε. I. viii. 139. O. ix. 14. x. 72. δὴ καί. N. i. 25. δή. P. iv. 487. ix. 162. N. viii. 32. 82. 86. x. 143. I. ii. 41. Fr. Epinic. ii. p. 1. Fr. Hyporch. i. 2. p. 23. δ' an pro δή. P. iv. 98. V. L.

δηριάω. δηριώντων κάλλιον ἐνόστησε. N. xi. 32.

δηρίω. δηρίομαι πολέσιν περὶ πλήθει καλῶν. O. xiii. 63.

διά. δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς αὔξεται Μοῖσα. P. iv. 496. αἰθέρος. O. i. 10. ἅλμας. N. vi. 109. ἀμφοῖν ῥίψαις. P. iii. 102. ἀνθρώπων τετίμακε. I. iv. 64. θαλάσσας. N. vi. 81. φρενῶν ἔπαξε ξίφος. N. vii. 38. διὰ δαίμονας κρίνεται. I. v. 13. v. V. L. δύναμιν. P. ii. 38. ὅμιλον ἄγεν. P. ix. 217. πόντον βέβακεν. I. iv. 70. Ὑπερβορέους. I. vi. 34. τιμὰν τεάν, ὦ 'νασσα. I. v. 6. διὰ τὸν Ὅμηρον. N. vii. 31. δι' ὀστέων ἐῤῥαίσθη αἰών. Fr. Hyporch. iii. 5.

διαβιόω. περιφράξας ἐμαυτὸν διαβιῶ; Fr. Inc. iv.

διαβολία. διαβολιᾶν ὑποφάτιες. P. ii. 140.

διάβολος. διάβολος ἄνθρωπος. Fr. Inc. cxxxvii. v. Not.

διαγγέλλω. διαγγέλλοισα. N. v. 6.

διάδοχος. διάδοχον τυραννίδος. Fr. Inc. clxxviii.

διαιθύσσω. διαιθύσσοντιν αὖραι ἄλλοτ' ἀλλοῖαι. O. vii. 175.

δίαιτα. κεινὰν παρὰ δίαιταν. O. ii. 116. ἀνδρῶν δίαιταν μανύει. P. i. 182.

διαιτάω. πόλιν ὤπασεν λεών τε διαιτᾶν. O. ix. 100. διαίτασεν κεῖνο ἆμαρ κεῖνος. P. ix. 121.

διακομπέω. βάξεις μοι χρήματα διακομπέων. Fr. Inc. clii.

διακρίνω. διέκρινεν ἐν καθαρῷ. O. x. 55. διακρίνειν ἔτυμον λόγον. P. i. 133. διακρίνειν ὀρθᾷ φρενὶ δυσπαλές. O. viii. 32. διακρῖναι σὺν ἀέθλοις ποδῶν. P. ix. 203. τὰ διακρῖναι πολλὸς χρόνος ἐν καιρῷ. Fr. Inc. lix. 5.

διαλλάσσω. διαλλάξαιντο ἦθος οὔτ'—οὔτε O. xi. 20.

διανέμω. διανέμειν ἄστυ Κυράνας. P. iv. 465. διανέμων πάνδοκον εὐκλέα ναὸν Πυθῶνος. P. viii. 89. 90.

διανίσσομαι. διανισσόμενον λεπτοῦ χαλκοῦ. P. xii. 43.

διαντλέω. διαντλήσαις οὐλομέναν νοῦσον. P. iv. 522.

διάπειρα. διάπειρα βροτῶν ἔλεγχος. O. iv. 29.

διαπιτάω. διαπιτάσατε χεῖρας. Fr. Scol. i. 3.

διαπλέκω. διαπλέκοις βίοτον εὐδαίμον' ἐόντα ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήρᾳ. N. vii. 147. διαπλέκει ἄγαν (ἄταν) πάγχυ. P. ii. 153. διαπλέξαισα οὔλιον θρῆνον. P. xii. 14.

διαπρεπής. διαπρεπέα νᾶσον Αἴγιναν. I. v. 56.

διαπρέπω. ἅτε πῦρ νυκτὶ διαπρέπει. O. i. 3.

διαπρύσιος. διαπρυσίᾳ Ἀπείρῳ. N. iv. 82.

διαρκέω. διαρκέσει ἐς δίκαν τρία ἔπεα. N. vii. 71.

διασιγάω. διασιγάσομαι αὐτῷ μόρον. O. xiii. 130.

διαστείβω. διαστείβων (al. διαστείχων. v. V. L.) ναῒ θοᾷ ἅλιον. Fr. Inc. lxxxix. 3.

διασωπάω. διασωπάσομαι μόρον. O. xiii. 130. V. L.

διαυλοδρόμας. διαυλοδρομᾶν παιδῶν ὕπατον. P. x. 14.

δίαυλος. διαύλου σταδίου τιμὰν ἔχει. O. xiii. 50.

διαφαίνω. διαφαίνεται τέλος ἐν πείρᾳ. N. iii. 123. διέφαινε αὐτῷ πυρὰ καιομένα. P. iii. 77.

διαφέρω. διαφέρει χάρις Ἰόλαον Ἰφικλείδαν. P. xi. 91. διαφέρομεν ἕκαστος φυᾷ. P. vii. 79.

διδακτός. διδακταῖς ἀρεταῖς. O. iv. 154. ὃς διδακτὰ ἔχει. N. iii. 71. v. Not. V. L.

διδάσκω. δίδαξεν μαλακόχειρα νομὸν φαρμάκων. N. iii. 96. διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. Fr. Scol. i. 17. διδάξαι ἰᾶσθαι νόσους. P. iii. 80. τὸ διδάξασθαι ῥᾴτερον. O. viii. 77.

διδασκαλία. διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. P. iv. 180.

δίδυμος. διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ. N. i. 55. διδύμᾳ χερί. P. ii. 16. δίδυμον ἄχθος νώτῳ μεθέπων. N. vi. 98. βασιλῆα οἰωνῶν θεῶν ἐν ναοῖς. O. xiii. 30. v. Not. θησαυρὸν μαντοσύνας. O. vi. 111. πηδάλιον στρέφοισα. Fr. Inc. xxxi. δίδυμοι γὰρ ἔσαν. P. iv. 371. δίδυμαι γένοντο θύγατρες. I. viii. 38. διδύμων ἀέθλων μοῖρα. I. iii. 15. υἱῶν. P. ix. 149. σὺν διδύμοις παισὶ Λήδας. O. iii. 63. διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει. N. ix. 10. διδύμαισιν αἰχμαῖσιν. P. iv. 140. διδύμους υἱοὺς πέμπε. P. iv. 316. διδύμας χάριτας. P. iii. 127. διδύμους ἓξ βωμούς. O. v. 10.

δίδωμι. ἔδωκεν ἀρετὰν Πότμος ἄναξ. N. iv. 68. θεὸς τὸν ἀγάλλων δίφρον χρύσεον. O. i. 140. ἀρόσαι Μοίσαισι. N. x. 49. Ζεὺς Φερσεφόνᾳ. N. i. 18. Ἀπόλλων. P. v. 80. θῆρας φόβῳ. P. v. 80. κῦδος. P. ii. 164. δῶκεν συμπόταις ἁλίκεσσι νέκταρ ἀμβροσίαν τε. O. i. 100. δῶκεν ἀντίτομα. P. iv. 395. οὐκ ἔδωκαν καρπὸν μέλαιναι ἄρουραι. N. xi. 50. δῶκαν τράφεν Χείρωνι. P. iv. 205. δώσει ἔμπαλιν γνώμας. P. xii. 56. δώσειν νιν φᾶσε μόρον. N. i. 99. δέδωκέν νιν κόσμον Ἀθάναις. N. ii. 12. δέδωκε θάλος κοινὸν μάτρωϊ ὁμωνύμῳ. I. vii. 34. (v. Not.) δέδοται ἐμοὶ ὀλίγον γᾶς. Fr. Inc. xliii. 3. ἔδοσαν βίον ἐπηετανὸν ἄρουραι ἄνδρεσσι. N. vi. 19. ἔδοσαν θεοὶ νίκαν. Fr. Parthen. p. 16. ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν. O. vi. 54. ἔργα ἐσλὰ δόμεν θέλοι. O. viii. 111. δόμεν νὶν τοῦτο γέρας. P. v. 167. δόμεν ἐς ἔλεγχον βασάνῳ νεαρά. N. vii. 34. ξένιον μάστευσε δοῦναι. P. iv. 62. δόντες αὐτῷ γυναῖκα. N. ix. 39. διδοῖ τέλος. I. iv. 55. διδοῖ ψᾶφον. P. iv. 472. διδοῖτε (αὐτῷ) ἔχειν δύνασιν. P. v. 160. ἐδίδου Λίβυς κόρᾳ νυμφίον ἄνδρα. P. ix. 207. δίδοι πλόον εὐθύν. O. vi. 178. δίδου φωνάν. N. v. 93. δίδοι (Ζεῦ) χάριν. O. vii. 164. δίδοι πρᾶξιν φίλαν. O. i. 163. Μοῖρα καιρὸν ὄλβου δίδωσι. N. vii. v. Not. δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ. P. v. 88. διδοὺς αἰδῶ. O. xiii. 164. καιρόν. P. i. 111. διδόντι ξείνια. P. iv. 38. διδόντων Τυνδαριδᾶν. O. iii. 70. διδόμεν ἀλκάν. N. vii. 143. φῶτα ἐσλὸν ὕμνοις θεᾶν. I. viii. 132.

διέπω. διέποντι μοῖραν. N. x. 99. διεῖπον στρατόν. Fr. Inc. xvii. τὰν διέπων σκάπτῳ καθαρῷ. O. vi. 158.

διείργω. διείργει πᾶσα κεκριμένα δύναμις. N. vi. 4.

διερός. διερὸν θέρος. Carm. in def. Solis v. 20. p. 36.

διέρχομαι. διήρχετο κύκλον. O. ix. 140. διέρχονται τέλος θνατὸν βίου. I. iv. 8. λόγον ἅπαντα ἄπορα διελθεῖν. N. iv. 117.

διθύραμβος. διθυράμβῳ σὺν βοηλάτᾳ. O. xiii. 27. διθυράμβῳ πρὶν εἷρπε ἀοιδὰ σχοινοτενής. Fr. Dithyramb. vi. p. 44.

v. Not. διθύραμβον θύσων ποιήσεσθαι. Fr. Inc. in Add. cf. Ind. Schol.

δίκα. δίκα ἀσφαλής. O. xiii. 7. δίκα κώμῳ παρέστακε. P. viii. 100. δίκας τεῖχος. Fr. Inc. iv. ἄωτος ἕπεται λόγῳ. N. iii. 50. δόλιον πρὸ δίκας. P. iv. 248. ἐν δίκᾳ καὶ παρὰ δίκαν πεπραγμένων. O. ii. 30. ἐν δίκᾳ φθέγξατο. O. vi. 19. συναντόμενος κόρος δίκᾳ. I. ii. 174. σὺν δίκᾳ γένωνται. N. ix. 105. v. Not. δίκᾳ εὐθείᾳ. N. x. 22. δίκᾳ ξεναρκέϊ. N. iv. 19. σὲ ἐν δίκᾳ ἐρχόμενον. P. v. 18. σὺν δίκᾳ αἰνεῖν. P. ix. 170. ἐν δίκᾳ μὴ κεκινδυνευμένον. N. v. 25. δίκαν καππαύει κρέσσων ἀνήρ. N. ix. 35. Φιλοκτήταο ἐφέπων. P. i. 96. δίκαν λύκοιο ὑποθεύσομαι. P. ii. 155. πὰρ δίκαν γλυκύ. I. vii. 68. εὐώνυμον ἐς δίκαν. N. vii. 70. δίκας εὔθυνε λαοῖς. P. iv. 272. ἐπείραινε δαιμόνεσσι. I. viii. 49.

δικάζω. δικάζει τὶς ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς. O. ii. 107.

δικαία. δικαίαν πραπίδων Δαμοφίλου. P. iv. 500.

δίκαιος. δικαίῳ πηδαλίῳ. P. i. 166. δίκαιον ξένον. O. ii. 11. δακαίων ἀνδρῶν περικηδόμενοι. N. x. 100. χρόνος σωτὴρ ἄριστος. Fr. Inc. ix. 2. ἐν δικαίοις ἀνδρῶν. N. viii. 70.

δικαιόπολις. δικαιόπολις νᾶσος (Ægina. v. Not.). P. viii. 31.

δικαιόω. νόμος ἄγει δικαιῶν. Fr. Inc. ii. p. 48.

δίκω. ἔδικε μᾶκος πέτρῳ. O. x. 86. πολλὰ φύλλα καὶ στεφάνους δίκον ἐπὶ αὐτόν. P. ix. 218.

δινάζω. μυχοὺς δινάσσατο (f. τινάξατο. v. Not.). Fr. Inc. xv. 5.

δινέω. ἐδινάθην κατὰ τρίοδον ἀμευσίπορον. P. xi. 95.

διορθόω. ξυνὸν λόγον διορθῶσαι. O. vii. 38.

δῖος. δῖον Αἰακόν. I. viii. 48. δίᾳ Πυθῶνι. P. vii. 10.

διόσδοτος. διόσδοτος αἴγλα. P. viii. 137. διόσδοτον ἀρχάν. Fr. Inc. xcvi.

διπλόα. διπλόα θάλλοισα ἀρετά. I. v. 21. διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο. I. iv. 118. βουλὰν εὖ θέτο γνώμᾳ. N. x. 167.

δίς. ἐστεφανώσατο δίς. O. vii. 148. xii. 26. P. x. 22. δὶς τόσους. N. iv. 49. δὶς δὴ δυοῖν. N. viii. 82. δὶς ἔσχεν λάθαν πόνων. N. x. 44. 63. δὶς πράθον πόλιν Τρώων. I. v. 46. μὴ δίς. I. viii. 92.

δισκέω. δισκήσαις μακρά. I. ii. 51.

δίσκος. δίσκοις λιθίνοις ἵεν. I. i. 34.

δισσός. δισσῶν σταδίων. N. viii. 26. δισσαῖσι χερσίν. N. i. 67.

διφρηλασία. διφρηλασίας ῥιμφαρμάτου. O. iii. 67.

διφρηλάτας. διφρηλάται ἡρώων. I. i. 24. διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος. P. ix. 143.

δίφρος. δίφρῳ χρυσέῳ ἔνεγκε παρθένον. P. ix. 11. ἀναγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μοισᾶν. O. ix. 121. v. Not. δίφρον καμπύλον παναγυρίων ἀπεῖχον. I. iv. 47. ἐς δίφρον Μοισᾶν. I. ii. 3. ξεστὸν δίφρον. P. ii. 20. δίφρον ὅλον κομίξαις. P. v. 66. χρύσεον. O. i. 140. δίφρους ἀελλόποδας νωμάσοισι ἀντὶ ἐρετμῶν. P. iv. 32.

δίχα. δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Fr. Inc. iv. 4. δίχα κεῖται. P. v. 126.

διχόβουλος. διχόβουλον Νέμεσιν. O. viii. 114.

διχόμηνις. διχόμηνις Μήνα. O. iii. 35. διχομηνίδεσσιν ἐν ἑσπέραις. I. viii. 93.

δίψα. δίψαν ἀκειόμενον ἀοιδᾶν. P. ix. 180.

διψάω. διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου. N. iii. 10.

διώκω. οὐ διώξω. O. iii. 81. δίωξει χερ ἄλλο βέλος κρέσσον κεραυνοῦ. I. viii. 73 μὴ δίωκε, θυμὲ, πρᾶξιν. Fr. Scol. ii. p. 11. v. Not. διώκων ἦλθε. N. x. 123. καμπύλον μέλος διώκων. Fr. Hyporch. vi. διώκων φόρμιγγα χρυσέῳ πλάκτρῳ Ἀπόλλων. I. v. 44. τερπνὸν ἐφάμερον. I. vii. 57. μέτρα γνώμᾳ. I. vi. 103. διώκειν ὕμνῳ ἀρετάς. I. iv. 5.

διώξιππος. διωξίππου Κυράνας. P. ix. 4.

δνοφερός. βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί. Fr. Thren. i. (2). δνοφερὸν κῦδος θηκάμενοι. P. iv. 200.

δοιοί. δοιοὶ ἀνέρες. P. iv. 306. δοιὰς ὄφιας. N. i. 67.

δοκέω. δοκεῖ σοφὸς πολλοῖς. P. viii. 105. ἐν δοκέοντα καὶ ἀδόκητον πέσε. N. vii. 46. ἐδόκησε τελέσαις ἔργον πελώριον. P. vi. 40. ἐδόκησαν τέμνειν τέλος μαχᾶν. O. xiii. 79. δεδόκηται τοῦτο ἐπαινῆσαι.

N. v. 36. δόξομεν σφόδρα καταβαίνειν ἐν φάει. N. iv. 61. ἔδοξε κᾶπος ὑπακουέμεν. O. iii. 42. ἀθανάτοις. I. viii. 130. τόσα εἰπεῖν. O. xiii. 102. σοφοὶ ἔδοξαν. O. v. 38.

δόκιμος. δόκιμον ὕμνον ἄρχε. N. iii. 18.

δόλιος. δόλιος αἰὼν κρέμαται ἐπ' ἀνδράσι. I. viii. 28. δόλιον ἀστόν. P. ii. 150. δόλιον κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας. P. iv. 248. δολίων ἑρκέων. N. iii. 89. δολίαις τέχναισι. N. iv. 94.

δολιχήρετμος. δολιχήρετμον Αἴγιναν. O. viii. 27.

δόλος. τὸν ἐκ δόλου δυσπενθέος τροφὸς ἄνελε. P. xi. 27. δόλῳ ὀξυρεπεῖ ἀπτῶτι δαμάσσας. O. ix. 139. δόλῳ πεδᾶσαι. N. v. 49. δόλον ἄθεμιν. P. iii. 56. δόλον αὐτῷ θέσαν. P. ii. 71.

δολοφραδής. δολοφραδὴς πάρφασις. N. viii. 56.

δολόω. μὴ δολωθῇς κέρδεσιν εὐτραπέλοις. P. i. 178.

δόμος. δόμον Ἀΐδα. P. iii. 18. αἰνήσειν δόμον σεμνόν. N. i. 112. δόμον ἔθεντο πρῶτον. O. ix. 68. ἐκόσμησαν τριπόδεσσι. I. i. 27. ἔχει ἐν τεμένεσσι τεοῖς. N. vii. 138. δόμον θαητὸν ἔτευξαν. P. vii. 10. θεοῦ εὐτυχία. N. vii. 67. Φερσεφόνας μελαντυχία. O. xiv. 29. δόμοι οὐκ ἐντὶ ἀπείρατοι ἀλλοδαπῶν. N. i. 33. δόμοι οὐκ ἐντὶ ὑμῖν ἀγνῶτες. I. ii. 44. ἐκ δόμων. P. viii. 18. πρὸ δόμων. P. ii. 35. δόμοις Ἀδραστιδᾶν. O. ii. 81. ἐν δόμοις Φιλύρας. N. iii. 76. δόμοισιν χρυσέοις οὐρανοῦ. N. x. 165. δόμους Ἀνταίου. I. iv. 87. Βαττιδᾶν. P. v. 38. ἔλυσεν ἁβρότατος. P. xi. 52. δόμους πατέρων φράσσατέ μοι. P. iv. 207.

δόναξ. δονάκων διανισσόμενον. P. xii. 44. δόνακων νομίων λησάμενος. Fr. Inc. cxlii.

δονέω. δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. P. iv. 390. θρόον ὕμνων δόνει. N. vii. 119. δονεῖν μάλιστα θυμόν. N. vi. 96. δονέων παλάμᾳ. P. i. 85. λυρᾶν βοαὶ, καναχαί τε αὐλῶν δονέονται. P. x. 60. δοναθεῖσα φρήν. P. vi. 36.

δόξα. δόξα καὶ εὐφροσύνα ἐπιφλέγει. P. xi. 69. οὐ δόξας ἄνευθεν. I. i. 100. ἀπλέτου. I. iv. 17. δόξας, αὔχημα ἐπιθόμβροτον. P. i. 179. ἐν δόξᾳ, pro σὺν δόξᾳ. O. x. 74. σὺν δόξᾳ περάσαι τέλος. N. xi. 10. δόξα τεῶν προγόνων. P. ix. 182. v. V. L. δόξαν ἐμάν. N. xi. 30. ἀπείρονα. P. ii. 117. τινὰ ἐπὶ γλώσσᾳ ἔχω. O. vi. 140. τελέαν ἀπ' ἀρχᾶς ἔχει. P. viii. 34. ἐπήρατον δαίμων οἱ συμφυτεύει. I. vi. 16. ἱμερτὰν ἀγαγόντα. P. ix. 132. παλαιὰν Κλεωνύμου ἅρμασι. I. iii. 25. φέρει. N. ix. 80. v. V. L. P. i. 70. εὑρίσκοντι. Fr. Inc. xcvii. 3. ποθεινοτάταν φέρειν. O. viii. 85.

δόρπος. δόρπου λύσιν. O. x. 57. v. Not.

δόρυ. δόρυ εἰνάλιον. P. iv. 47. ἐκ δούρατος. P. iv. 68. δουρὶ μάρνασθαι. O. vi. 29. δουρὶ τυπέντα. N. xi. 61. δορὶ ἐῷ τρῶσεν. I. v. 53. δορὶ ἐκταμὼν ἶνας Τρωΐας. I. viii. 113. τὰ δούρατα ἐνῆκεν. Fr. Inc. ii. 2.

δορίκτυπος. δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων. N. iii. 104. δορικτύπων Αἰακιδᾶν. N. vii. 14.

δόσις. κούφα ἀνδρὶ σοφῷ. I. i. 62. δόσιν ἁρπαλέαν πενταεθλίου. P. viii. 94. κτεάνων εὐθύνοι χρόνος. P. i. 88. Μοισᾶν. O. vii. 12. πολέμοιο. O. x. 68. οὐκ ὀλίγαν τερπνῶν λαχόντες. P. x. 30.

δότειραν. δότειρα πενίας στάσιν. Fr. Inc. vii. 5.

δουλεία. δουλείας βαρείας ἐξέλκων. P. i. 147.

δουλοσύνα. δουλοσύναν ματρός. P. xii. 27.

δράκων. δράκοντος εἴχετο (vellus aureum. v. Schol.) λαβροτάταν γενύων. P. iv. 434—437. δράκοντα ποικίλον ἐπὶ ἀσπίδος. P. viii. 65. δράκοντες γλαυκῶπες. O. vi. 78. γλαυκοὶ τρεῖς. O. viii. 48—52. v. Not. δρακόντων φόβαις ποικίλον κάρα. P. x. 73. δράκοντας πέμπε. N. i. 60. 70.

δράμω. δραμέω. (quod τρέχω.) ἔδραμον ταχὺ ἀγοὶ Καδμείων. N. i. 78. δραμεῖν ποτὶ στάθμαν. N. vi. 13. (δραμεῖσα. v. V. L. P. ii. 38.)

δραπέτας. εὐδαιμόνων οὐκ ἔστιν ὄλβιος. Fr. Thren. v. 1. corruptum v. Not.

δράστας. (δράστης.) θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας, ὀπαδεῖ. P. iv. 411. v. Not.

δρέπω. τιμὰν οἵαν οὔτις δρέπει Ἑλλάνων. P. i. 95. δρέπων ἥβαν ὑπέροπλον. P. vi. 48. δρέπειν καρπὸν σοφίας. Fr. Inc.

cxi. δραπὼν εὐζωᾶς ἄωτον ἁμέραις πέντε. P. vi. 231. δρέπεσθαι ἄωτον κάλλιστον Ἰσθμιάδων. N. ii. 13. χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι. Fr. Scol. ii. 3. p. 11.

δρόμος. δρόμου ἵππων τέρμα. O. iii. 59. ἐν δρόμῳ Πυθιάδος. P. i. 61. σὺν ποδῶν νικᾶσαι σθένει. N. x. 90. δρόμον δωδέκατον. O. vi. 127. δρόμον νικῶν ἐν ἔντεσι. O. iv. 35. πλαγᾶν εὐθυπορῆσαι Φυλακίδᾳ. I. v. 76. σταδίου νικῶν. O. xiii. 41. λαιψηρὸν φύγε. P. ix. 215. δρόμοις ἀσπιδοδούποις ὁπλίταις. I. i. 32. ἐν γναμπτοῖς. I. i. 82. ἐν δρόμοις Πέλοπος. O. i. 153. παρέχων δέμας. O. i. 33.

δρόσος. δρόσῳ ἀμπέλου φιάλαν καχλάζοισαν. O. viii. 4. μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν. P. v. 133. Χαρίτων καλλίστᾳ ἄρδοντι πάτραν. I. vi. 94.

δρῦς. ἐν στελέχει δρυός. N. x. 115. v. Not. μεγάλας ὄζους. P. iv. 469.

δύναμαι. δύνασαι ἀφελεῖν μᾶνιν χθονίων. P. iv. 283. διδόμεν ἀλκὰν βροτοῖσιν. N. vii. 141. οὐ δύνανται φέρειν. P. iii. 148. οὐδ' ἂν δύναιτο. O. ii. 32. τίς ἂν δύναιτο φράσαι. O. ii. 180. δύνασθαι ἐπικρατεῖν ἐρώτων ἀρειόνων. N. viii. 9. οὐκ ἐδυνάσθη καταπέψαι μέγαν ὄλβον. O. i. 85.

δύναμις. ἀμφιλαφής. O. ix. 122. θεῶν πληροῖ κτίσιν. O. xiii. 116. πᾶσα κεκριμένα διείργει. N. vi. 5. δύναμιν κυριώτερον. O. i. 168. διὰ τεάν. P. ii. 38. θεόσδοτον. P. v. 17. υἱοῦ ἐκνόμιον εἶδε. N. i. 88.

δύνασις. δύνασιν ἀγασθείς. P. iv. 424. τελεῖ θεὸς πρόφρων. P. v. 158. μεγάλαν γυναικός. P. ix. 52.

δυνατός. λῦσαι. O. x. 11. θρέψαι φῶτα. N. ii. 20. ἐν δυνατῷ. P. iv. 163. οὐ δυνατόν μοι ψυχὰν κομίξαι. N. viii. 77. δυνατὸν θεῷ ὄρσαι φάος ἐκ νυκτὸς μελαίνας. Fr. Inc. xcviii. 1. οὐ δυνατὸν ἐξελέγχειν μυρίον χαλκόν. N. x. 84. εἰ δυνατὸν — ἀναβάλλομαι. N. ix. 66. δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον. N. vi. 57. παῦροι βουλεῦσαι. N. ix. 92. δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἀλικίᾳ. P. xi. 77.

δύο. O. viii. 50. δύ' ἄγκυραι. O. vi. 173. δύο ἀμπλακίαι. P. ii. 55. δύο ἀπὸ Κίρρας. P. vii. 14. δύο δράκοντες. O. vi. 76. πλόκοι σελίνων. O. xiii. 45. πήματα δύο δαίονται. P. iii. 146. δῦ' ἐν Κορίνθῳ χάρμαι. O. ix. 128.

δύσβατος. δυσβάτων ἀμαχανιᾶν ἀλκάν. N. vii. 143.

δύσερις. δύσερίς τις ἄγαν. O. vi. 33.

δύσθροος. δυσθρόου φωνᾶς. P. iv. 111.

δύσκολος. δύσκολον ἐρευνᾶσαι βουλεύματα θεῶν βροτέᾳ φρενί. Fr. Inc. xcix.

δυσμενής. δυσμενέων κράτει. P. viii. 12. v. Not. ἀνδρῶν στίχας. N. ix. 91.

δυσμή. ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. I. iv. 110.

δυσπαλής. διακρίνειν φρενὶ δυσπαλές. O. viii. 33. δυσπαλὲς γίνεται. P. iv. 487.

δυσπενθής. δυσπενθέος δόλου. P. xi. 28. δυσπενθέϊ σὺν καμάτῳ ἄϊε. P. xii. 18.

δύστανος. δύστανον μόχθον ἀμφέπει. P. iv. 478.

δύσφαμος. δύσφαμον κλέος. N. viii. 62.

δύσφορος. δυσφόρῳ θάμβει μιχθεὶς ἔστα. N. i. 85. δυσφόρων μεριμνῶν σχοινίον λύοντι. Fr. Inc. xxv. 2.

δύσφρων. δυσφρόνων παραλύει. O. ii. 95.

δυωδεκαδρόμος. δυωδεκαδρόμων τεθρίππων. O. ii. 92.

δώδεκα. ἁμέρας. P. iv. 45. ἥρωας ἕλεν. N. iv. 45.

δωδέκατον δρόμον. O. vi. 126.

δωδεκάγναμπτος. δωδεκάγναμπτον τέρμα. O. iii. 59.

δωδεκαδρόμος. δωδεκαδρόμων ποδαρκέων. P. v. 44. v. V. L.

δωδεκάμηνος. δωδεκάμηνον τέλος περάσαι. N. xi. 11. v. Not.

δῶμα. ἐν δώματι πολυχρύσῳ. P. iv. 95. δῶμα ὕπατον Διός. O. i. 67. Ἥρας θεοπρεπές. N. x. 5. Περσεφόνας μακύων. I. viii. 119. Χρομίου ὄλβιον. N. ix. 6. πρὸ δωμάτων. P. v. 129. ἐν δώμασι. P. iv. 201. ἐν ὀλβίοις. N. i. 109. ἐν χρυσέοις. P. ix. 98. δώματα ἐσελθών. P. x. 51.

δωρέω. ἐδώρησαν θυσίαις Ἑρμᾶν εὐσεβέως. O. vi. 131. δωρήσεταί οἱ χθονὸς αἶσαν ἔννομον (sc. εἶναι). P. ix. 101. γαμβρῷ φιάλαν. O. vii. 4.

δῶρον. δῶρα φίλια Κυπρίας. O. i. 120. v.

Not. (cf. Not. ad N. viii. 11.) δώρων Κυπρίας ποιμένες. N. viii. 12. δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐς γένος. N. iv. 110. πλεῖστα. Fr. Inc. clxvii. Ψαύμιος δέκευ. O. v. 7.

δωροφόρος. ἄνδρες δωροφόροι. P. v. 115.

E.

ἔαρ. ἔαρ εὔοδμον ἐπαΐωσιν φυτὰ νεκτάρεα. Fr. Dithyramb. iii. 17.

ἐαρόδρεπτος. ἐαροδρέπτων στεφάνων ἰοδέτων λοιβάν. Fr. Dithyramb. iii. 7.

ἐάω. μὶν οὐκ εἴασεν ἄμπαλος θέμεν. O. vii. 112. ἔα πόλεμον χωρὶς ἀθανάτων. O. ix. 61. ἔα με (sine me. v. Not.). N. vii. 110. ἐᾶν (valere jubere) νομὸν Κρήτας. Fr. Inc. xliii. 2.

ἑός. ἑὴ, ἑὸν, suus. ἑὰν ἀλάθειαν. N. vii. 36.

ἕβδομος. ἑβδόμᾳ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ. P. iv. 16.

ἐγγενής. σφίσιν ἐγγενὲς, ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσι. N. x. 95.

ἐγγυαλίζω. μὴ ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν πέταλα νεικέων. I. viii. 92.

ἐγγυάω. μὶν ἐγγυάσομαι μὴ μισόξενον στρατόν. O. xi. 16.

ἐγγύς. ἐὼν ἐγγὺς Ἀχαιὸς ἀνήρ. N. vii. 94. Φέρης. P. iv. 221.

ἐγείρω. ἔγειρε σφὶν οἶμον ἐπέων. O. ix. 72. λύραν εὔχορδον. N. x. 39. νυν ἀγλαΐαν τινα νάσῳ. N. i. 16. ἐγεῖραι χρέος. P. ix. 181.

ἐγκαταβαίνω. ἐγκατέβα κροκωτὸν σπάργανον. N. i. 58.

ἐγκαθίζω. ἐγκαθίζων θρόνῳ. P. iv. 272.

ἐγκίρνημι. ἐγκιρνάτω τίς μιν. N. ix. 119.

ἐγκονητί. κατέμαρψεν Θέτιν. N. iii. 61.

ἐγκρύπτω. ἐγκέκρυπτο σχοίνῳ. O. vi. 90.

ἐγκύρω. ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ. P. i. 194. ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ. P. iv. 503.

ἐγκώμιος [Eustath. p. 1919, 19.] ἐγκώμιον μέλος ζεῦξαι. N. i. 10. τεθμὸν στεφάνων. O. xiii. 39. ἀμφὶ τρόπον. O. x. 93. ἐγκωμίων μελέων τυγχανέμεν. O. ii. 86. ὕμνων ἄωτος. P. x. 82.

ἔγνων. vid. Γιγνώσκω.

ἐγρηγορέω. ἐγρηγορότων ἐνύπνια. Fr. Inc. cxiii.

ἐγχείβρομος. κόρᾳ ἐγχειβρόμῳ. O. vii. 79. vid. Ἀθάνα.

ἐγχεικέραυνος. ἐγχεικέραυνον Ζῆνα. P. iv. 345. ἐγχεικεραύνου Ζηνός. O. xiii. 109.

ἐγχεσφόρος. ἐγχεσφόροις Αἰθιόπεσσιν. N. iii. 107.

ἔγχος. κραταιὸν ἔφεπε. P. vi. 34. χάλκεον. O. i. 123. ἄτερ ἐγχέων. P. ix. 47. ἐγχέων προοίμιον Ἀλαλά. Fr. Inc. xxxvi. 2. ἀκμὰν τραχεῖαν. P. i. 20. φοινικοστόλων πεῖραν. N. ix. 68.

ἐγχώριος. ἐγχωρίαν λίμναν. O. v. 25. ἐγχώριοι βασιλῆες. O. ix. 83.

ἐγώ. O. viii. 11. ix. 33. P. iv. 120. 264. οὗτος ἐγώ. O. iv. 37. ἐγὼν ἐθέλω. P. iii. 137. ἔγωγε τάκομαι. Fr. Scol. ii. 15. ἐμοὶ ἄπορα εἰπεῖν. O. i. 82. ὑποκείσεται. O. i. 134. ἀπόριψόν μοι. O. ix. 55. iii. 8. P. x. 76. ἐμὲ ὀτρύνει. O. iii. 68. χρή. P. iv. 250. χρεών. P. ii. 96. ἔπεμψαν. O. iv. 3.

ἕδνον. κάλλιστον. O. ix. ib. ἕδνα δέξαντο. P. iii. 168.

ἕδος. ἠΰπυργον Αἰακιδᾶν. N. iv. 29. μένει ἀσφαλὲς οὐρανός. N. vi. 6. Ἀρτέμιδος. P. ii. 12. Ὀλύμπου. O. ii. 23. ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων. I. i. 43. Φερσεφόνας. P. xii. 3.

ἕδρα. ἕδραν νέοικον. O. v. 19. εὔκυκλον. N. iv. 107. θεῶν χαλκόπεδον. I. vii. 63. καλλίπωλον. O. xiv. 2. ἕδραι σφὶν κίκληνται. O. vii. 140. ἐν ἕδραις χρυσέαις. P. iii. 167. ἕδραισι Θεράπνας. P. xi. 95.

(ἐεινοώας ἦν πατήρ.) Fr. Inc. cxc.

ἔερσα. κιρναμένα ἀμφέπει πόμα ἀοίδιμον. N. iii. 136. ἐέρσας ποντίας. N. vii. 117. ἐέρσαις χλωραῖς δένδρον ἀΐσσει. N. viii. 69.

ἕζω. ἕζετο αὐτίκα ὣς εἰπών. I. vi. 81. ἕσσαι δυσπαλὲς ἐπὶ χώρας. P. iv. 485.

ἔθειρα. ἔθειραν ἀνέδησαν. I. v. 11.

ἐθέλω. ἐπεύξασθαι ματρί. P. iii. 137. γειτονεῖν. P. ix. 1. v. Not. ἐναρμόξαι ὕμνῳ. I. i. 20. εἰ ἐθέλεις Οὔλυμπον. N. x. 175. δένδρεα οὐκ ἐθέλει φέρειν ἄνθος. N. xi. 51. v. Not. εὐτυχῶς ἐθέλει ναίειν. N. vii. 132. ποιμαίνειν γλῶσσα.

O. xi. 9. ἐθέλοντι ἀλέξειν. O. xiii. 12. ἐθέλοντι μάλα. N. vii. 14. οἷς ἂν ἐθέλῃ. P. v. 88. ἤθελον ζώειν Χείρωνα. P. iii. 1. ἔθελον ἀποδρέψαι ἄνθος ἥβας. P. ix. 193. ἤθελον πείθεσθαι. N. viii. 17. ἤθελε πεδάσαι δόλῳ νιν. N. v. 50. ἐθέλων ἀείσατο. N. iv. 144. ἐθέλοντά με προσέλκει. O. vi. 142. ἐθέλοντα ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν. I. vii. 65. ἐθελοίσας Κλεοῦς. N. iii. 145. ἐθελήσω λόγον διορθῶσαι. O. vii. 36. ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν. P. i, 77. θέλοντι μένειν. P. i. 121. θέλοι δόμεν. O. viii. 111. θέλων λαλαγῆσαι. O. ii. 176. τὸ Καστόρειον θέλων ἄθρησον. P. ii. 129. θυμῷ θέλων. I. vi. 63. θέλων ἄλοχον ἑὰν ἔμεναι. I. viii. 62. θέλοντες ἀγαγεῖν. P. x. 9.

ἔθνος. βρότεον. P. x. 43. N. iii. 129. ἔθνει Λαμνιᾶν γυναικῶν. P. iv. 418. ἀνέρων ταχύποτμον. O. i. 109. Βοιώτιον. Fr. Dithyramb. iv. Λοκρῶν κλυτόν. O. x. 118. ὁμόσπορον. N. v. 80.

εἰ. εἰ δὲ—νῦν γε. O. iii. 75. 77. (*si*) O. i. 5. P. xi. 63. (*cum*) O. ix. 38. εἴ τις. O. ii. 103. v. 55. P. ii. 108. 110. iv. 259. 468. viii. 17. 103. xii. 49. I. iv. 69. ii. 49. iii. 1. 5. 17. 19. εἴ τινα. P. iii. 152. εἰ δέ τις. P. xii. 49. N. xi. 16. I. i. 96. εἰ μή. O. i. 174. xii. 23. P. iv. 488. εἰ δέ (*cum jam*). N. iii. 32. v. Not. (*cum vero*) O. vii. 5. (*quando*) O. xi. 4. (*si tamen*) P. iii. 111. (*cum autem*) P. iii. 141. 182. (*et cum*) P. iii. 195. (*nam cum*) N. iv. 129. v. 34. vii. 16. 127. 131. I. i. 58. εἰ δὲ δή O. i. 85. εἰ δέ γε. P. ix. 88. εἰ δὲ ἐγώ. O. viii. 71. εἴ τι. O. i. 28. 120. P. i. 169. εἴ πέρ τι. P. i. 174. εἴπερ. N. ii. 10. εἰ γάρ. N. ix. 109. I. vi. 14. εἰ γάρ (pro εἴθε, *sit modo*. v. Not.) P. i. 87. N. vii. 144. εἰ δή (*sane*). O. vi. 129. εἰ δ' ἔτι. N. iv. 21. εἰ μέν. N. x. 155. 160. εἰ ἔχει (*an habeat*). O. viii. 6. P. iv. 291. N. vii. 101. εἰ δυνατόν N. vi. 96. εἰ ἦν. N. vii. 109. 111. εἴ ποτι. P. iv. 473. I. vi. 61. εἰ σοφὸς, εἰ καλός (pro *ut*. v. Not.) O. xiv. 9. εἰ pro ὅτι. O. vi. 152.

εἰδέω. εἰδότι τοὶ ἐρέω. P. iv. 252. τὸ διδάξασθαι εἰδότι ῥαίτερον. O. viii. 78. πολλὰ εἰδὼς φυᾷ ὁ σοφός. O. ii. 155. οὐκ εἰδυῖα. Fr. Inc. lxxxvii.

εἶδος. εἶδος οὐ κατελέγχων ἔργῳ. O. viii. 25. εἶδος πρέπεν θυγατέρι Κρόνου. P. ii. 69. εἶδος θαητόν. P. ix. 191. αἰσχύνοι. P. iv. 470.

εἴδω. εἶδον (παῖδα) κρατέοντα ἀλκᾷ χερός. O. x. 121. ἑκὰς ἐών. P. ii. 98. φέγγος πάμπρωτον. P. iv. 197. σὲ νικάσαντα. P. ix. 173. εἶδε ἐκνόμιον λῆμα υἱοῦ. N. i. 86. εὔκυκλον ἕδραν. N. iv. 107. Ἀπόλλων μίν. I. ii. 26. ἴδω νεόγυιον παιδῶν ἐς ἥβαν. Fr. Scol. ii. 18. p. 11. ἴδον βασιλῆας ἐν ἕδραις χρυσέαις. P. iii. 166. ἴδε χθόνα κἀκείναν. O. iii. 55. πόλιν ἵζοισαν εἰς ὀχετόν. O. x. 46. Λυγκεὺς πεδαυγάζων. N. x. 115. ἴδετε με. Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 41. et ἴδῃ υἱὸν τυχόντα στεφάνων. P. x. 41. οὔτε ἰδεῖν εὔχοντο. O. vi. 88. μάσσονα ἢ ὡς ἰδέμεν. O. xiii. 162. ἰδεῖν οἶκον εὔχεται. P. iv. 523. τὸ συγγενές. N. vi. 15. ἀλάθειαν. N. vii. 36. νιν λιτάνευον. N. viii. 14. ἰδεῖν μορφάεις. I. vii. 31. εὐφράνθη ἥρως ἰδὼν θετὸν υἱόν. O. ix. 94. ἰδὼν ὕβριν. P. i. 140. υἱούς. P. viii. 56. ἰδὼν ἐνοπὰν σαρκῶν. Fr. Inc. lix. 4. ἐκεῖνα. Fr. Inc. xcvi. ἰδοῖσα δ' ὀξεῖα Ἐριννύς. O. ii. 73. ἰδοῖσα κῶμον. O. xiv. 22. ὄφρα ἰδοῖσα εἴπῃς. O. xiv. 31.

εἴδομαι. ἰδέσθαι ὀνοτός. I. iv. 85. εἰδομένῳ θεῷ ἀνέρι. P. iv. 37. τεύτῳ ὄψιν ἐειδόμενος. N. x. 28. εὖ οἶδα. N. iv. 96. μανθάνων οἶσθα. P. iii. 144. οἶσθα τέλος πάντων. P. ix. 81. οἶδεν τὸ μέλλον. O. ii. 103. οἶδεν μὲν βίου τελευτὰν, οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν. Fr. Inc. xcvi. 3. 4.

εἴδωλον. αἰῶνος ζῶν λείπεται. Fr. Thren. ii. 5. v. Not. et V. L.

εἴκοσι. ἐνιαυτοὺς ἐκτελέσαις. P. iv. 184.

εἴκω. τὰ ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι. O. xiii. 145. ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε. N. iv. 52. ἄμμι ἔοικε κελαδῆσαι. I. i. 76. ἔοικε κρύπτειν σκότει. Fr. Inc. cxii. εἰκὼς τόλμᾳ λεόντων. I. iv. 77. ἐοικός ἐστιν ἀνδρί. O. i. 56. ἐοικότα κόμπον. I. v. 30. χρόνον ἁλικίας. O. iv. 42.

καιρόν. N. vii. 86. ἔρδων ἐοικότα μορφᾷ. N. iii. 33. ἐοικότα παθών. P. ii. 53. χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρεσί. P. iii. 107. ἐοικότα pro ἐοικός. P. i. 67.

εἰλαιοῦντο. Fr. Inc. cxxxvi.

εἱλέω. εἶλον. vid. Αἱρέω.

εἰλαπινάζω. εἰλαπινάζουσιν εὐφρόνως. P. x. 62.

εἶμα. κρόκεον Ἰάσων ἀπορίψαις. P. iv. 413.

εἰμί. ἄσχολος εἰμί. P. viii. 40. ξεῖνος. N. vii. 89. οὐ τραχύς. N. vii. 112. οὐκ ἀνδριαντοποιός. N. v. 3. ἀβάπτιστος. P. ii. 145. ἄγγελος ἐσσί. O. vi. 153. ἐσσί μοι υἱός. N. x. 150. μαθών. P. ii. 131. v. V. L. ἰατὴρ ἐπικαιρότατος. P. iv. 480. ὅτι ἐσσὶ βασιλεύς. P. v. 20. πολλῶν ταμίας ἐσσί. P. i. 172. ἐσσὶ γὰν ὤν σοφός. I. ii. 19. ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων πλείστα χρῆσις. O. xi. 1. ἐστὶν ἀνδρὶ ἐοικός. O. i. 55. οὔτις πόνων ἔστιν ἀπόκλαρος. P. v. 71. φῦλον ἔστι ματαιότατον. P. iii. 36. οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος. I. vi. 34. ἔστιν αἰετὸς ὠκύς. N. iii. 138. ἔστι βαίνοισα. N. x. 33. ἐστὶ μοὶ κέλευθος ἕκατι θεῶν. I. iv. 1. οὐκ ἔστιν ἔτι. N. ix. 111. οὐκ ἔστιν ὄλβος δραπέτας εὐδαιμόνων. Fr. Thren. v. 1. σοφώτατον ἐστὶ νεῆσαι. N. v. 32. ἔστι βαρὺς ἀντιάσαι κόρος. N. x. 37. λόγος ἀνθρώπων. N. ix. 13. ἔστι σοι τούτων λάχος. N. x. 159. ἄκρον ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 13. ὁδὸς πιστοτάτα. Fr. Inc. xciii. 3. μέρος θανόντεσσιν. O. viii. 102. τὸ γὰρ μόνον ἐστὶν ἐκ θεῶν. Fr. Thren. ii. 6. ἔστι χρῆσις. O. xi. 1. ἀφάνεια τύχας. I. iv. 52. ἔστιν ἐοικός. N. ii. 16. ἄβατον. O. iii. 80. Μοῖρα. I. iii. 15. ἰατὰ βροτοῖς. I. viii. 30. ὅσαι εἰσὶν ἔσοδοι. P. v. 155. ἐντὶ γὰρ ὁδοί. O. ix. 158. κρυπταὶ κλαΐδες. P. ix. 69. λαχόντες ἀΐδαν. P. v. 132. πολλὰ βέλη ἔνδον φαρέτρας. O. ii. 151. ἐντὶ θνατῶν φρένες ὠκύτεραι. P. iv. 247. οὐκ ἐντὶ δόμοι ἀπείρατοι. N. i. 34. εἰσὶν αὐτῶν προάστειον. Fr. Thren. i. 3. οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι. I. ii. 44

ἦν ἐσορᾶν καλός. O. viii. 24. ἦν ὅτε. Fr. Dithyramb. iv. 1. εἰ γὰρ ἦν. N. vii. 35 οὐκ ἔτι ἦν. I. i. 35. αἰδοῖος ἦν. I. ii. 54. ἦν οὗτος Τάνταλος. O. i. 87. ἦν θέσφατον. P. iv. 126. εὐμαρὲς λίαν συμβαλεῖν. N. xi. 43. τουτάκις βασιλεύς. P. ix. 25. ἄρμενος ξείνοις. Fr. Hymn. vi. πάροιθε φορητά. Fr. Prosod. ii. 1. in Del. ἦν καὶ πάλαι ἐχθρὰ πάρφασις. N. viii. 54. v. Not. ἦν πάλαι ὕμνος ἐπικώμιος. N. viii. 85. ἦν βαθὺ κλέος. O. vii. 97. ἦν καλὸς ἐσορᾶν. O. viii. 23. εἰ πόνος ἦν. N. vii. 109. πεπρωμένον ἦν. I. vii. 69. ἔσσαν. O. ix. 79. ἔσαν οὐκ ἔτι ἀρχοὶ παῖδες Ταλαοῦ. N. ix. 33. ἔσαν γὰρ δίδυμοι. P. iv. 371. ἦσαν μέγιστοι Δαναῶν. N. ix. 40.

εἴην κεινός. O. iii. 81. εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι. O. ix. 120. εἴην μέλων εὐθυμίᾳ. Fr. Inc. lviii. 4. εἴη θεός. P. x. 33. εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος. N. viii. 59. εἴη καὶ ἐρᾶν. Fr. Scol. ii. 1. εἴη γλυκερὸν ἐν ξυνῷ. Fr. Scol. iii. 3. εἴη με ὁμιλεῖν. P. ii. 175. εἴη κατασπένδειν. I. vi. 6. εἴη μιν φράξαι χεῖρα ἔρνεσι. I. i. 90. τὶν ἁνδάνειν εἴη, Ζεῦ. P. i. 56. εἴη θεὸς εὔφρων εὐχαῖς. O. iv. 22. εἴη φιλεῖν φίλον. P. ii. 153. εἴη Ὀλυμπιονίκας. O. vi. 6.

ἔσσομαι σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις. P. iii. 191. ἔσομαι τοῖος. P. iv. 279. ἔσσεταί τοι παῖς. I. vi. 76. ἔσσεται οὐδὲν τερπνὸν ἴσον. O. viii. 70. τὶς λύσις ἔσσεται πενθέων. N. x. 143. τὶς ἔσται ποινὰ φωνᾶς δυσθρόου. P. iv. 112. ἔσσεται ἀπόκλαρος οὔτις. P. v. 72. ἔστα χρόνος. P. xii. 54. ὁπόθεν ἔσσεται. P. ix. 87.

εἶναι τέθμιον σαφίστατον. I. vi. 28. ἔμμεν. O. v. 38. τέλος ἄκρον ἔμμεν. P. ix. 210. ἀγανώτατος ἔμμεν κατεκρίθη. Fr. Inc. xxxiv. ἰσώνυμον ἔμμεν. O. ix. 97. ὕπατος πρὸς ἀρετὰν ἔμμεν. P. vi. 42. ἄπιστον ἔμμεν φαίνεται. P. x. 78. ἄλοχον Διὸς ἔμμεν. Fr. Inc. c. 5. ἄλοχον ἐὰν ἔμμεν θέλων. I. viii. 63. Ῥόδον φανερὰν ἐν πελάγει ἔμμεν. O. vii. 104. ὁδὸν σκυρωτὰν ἔμμεν. P. v. 123. ἀνιαρότατον ἔμμεν φαντί. P. iv. 512. ναξίαν ἔμμεν ἐν πέτραις ἄλλαις φαίνε. I. vi. 106. πατρίδα ἔμμεν. P. iv. 174. ἔμμεναι πάτραν πρόπολον ἀοιδαῖς ἀκούομεν. N. iv.

129. ἔμμεναι ἀπὸ χρυσοῦ φάμεν. P. xii. 31. γείτονα τὶ φαῖμεν γείτονι ἔμμεναι. N. vii. 128. ἔμμεναι—φάτο. P. iv. 59. N. vii. 66. πάμπαν θεός. N. x. 108. τὸ ἄπιστον πιστὸν ἔμμεναι. O. i. 52.
γέρας ἔσσεσθαι ἐξοπίσω. O. vii. 124. ἔσεσθαι μάντιν περὶ θνατῶν. O. vi. 84. ἔσεσθαι κλυτὰν Αἴτνην. P. i. 71. ἐσσομένας πράξιος σύμβολον. O. xii. 10. ἐσσόμενον προϊδεῖν. N. i. 40. τὰ ἐσσόμενα. O. xiii. 146.
ἐὼν ξύγγονος. N. x. 73. καλός. N. iii. 32. θεὸς ἐπίτροπος. O. i. 171. οἶος. P. iii. 10. ἀπειρομάχας. N. iv. 50. θεότιμος. I. vi. 19. παῖς. N. iii. 77. ὑπένερθεν γαίας. N. x. 164. ἄτολμος θυμός. N. xi. 42. οὐ φιλόνεικος. O. vi. 32. ἑκάς. P. ii. 98. ἐχθρὸς ποτὶ ἐχθρόν. P. ii. 154. παραστάτας Ἰόλᾳ. N. iii. 63. ὡραῖος ἐὼν καὶ καλός. O. ix. 141. θαυμαστὸς ἐὼν φάνη στρατῷ. O. ix. 143. ἐοῖσα φθινόκαρπος. P. iv. 471. ὑμνητὸν ἐόντα. P. xi. 93. πλόον ἐόντα. P. iv. 303. πρόφαντον σοφία. O. i. 187. ἐκτὸς καμάτων. O. vi. 178. εὐδαίμονα. N. vii. 147. ἐοῦσαν Θήβαν πολύκλειτον. Fr. Inc. lxxxvi. 2. ἐόντων φύλλα ὤπασε. I. iv. 46. ἐόντων. N. i. 46.
Εἰν. εἰν (pro ἐν) γουνοῖς. I. iv. 42. εἰν ἀέθλοις. O. xiii. 20. vid. Ἐν.
Εἰνάλιος. εἰναλία Ἐλευσίς. O. ix. 150. εἰναλίου Ποσειδάωνος. P. iv. 364. εἰναλίᾳ Σερίφῳ. P. xii. 21. v. Schol. εἰνάλιον δόρυ. P. iv. 47. πόνον. P. ii. 144. εἰναλίαν ἄκατον. P. xi. 62.
εἵνεκεν. εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν. I. viii. 69.
εἰράνα. 1) ἐν εἰράνᾳ σχὲν ἀσυχίαν. O. i. 105. εἰράναν πολλὰν καὶ ἀσύχιον παρέχοισα. P. ix. 41. 2) vid. Ind. Nom. Propr.
εἴργω. εἴργει πότμῳ ζυγὸν ἕτερον (τὰ) ἕτερα. N. vii. 8. v. Not.
εἰρεσία. ὑπεχώρησεν ἐκ παλαμᾶν ἄκοπος. P. iv. 359.
εἰρέω. εἰρήσεται ἐν βραχίστοις. I. vi. 87.
εἴρω (necto). εἶρειν στεφάνους. N. vii. 113.
εἷς. εἷς (δράκων) ἐσόρουσε. O. viii. 52. μία νίκα. P. vii. 13. μελίτα. O. ix. 161. ἐν μιᾷ μοίρᾳ. O. vii. 174. ἑνὶ ἀμφ' ἀλίῳ. O. xiii. 51. μίαν ἁμέραν. O. ix. 127. ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος, ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι. N. vi. 1.
εἰς. εἰς ἀάταν. P. ii. 52. v. V. L. ἐνιαυτόν. P. x. 98. Ἀΐδα δόμον. P. iii. 18. ὀχετόν. O. x. 46. Ἔφυραν. N. vii. 55. ἱερὰν Ταίναρον. P. iv. 78. σταθμόν. O. x. 110. τρίς. P. iv. 108. εἰς αἰθέρα. N. v. 20. v. V. L. εἰς σοφίας λόγον. Fr. Inc. lxxxiii.
εἰσαΐω. εἰσάϊεν τόσσα βασιλεὺς ναοῦ. P. iii. 48.
εἰσάλλομαι. δράκοντες νέον πύργον ἐσαλλόμενοι. O. viii. 49.
εἰσείδω. εἰσιδέτω υἱὸν ἐν πολέμῳ θανόντα. I. viii. 80.
εἴσοδος. εἴσοδον ἵππιον. P. vi. 51.
εἰσοράω. ἐσορᾶν καλὸς ἦν. O. viii. 24.
εἰσορούω. ἐσόρουσε (δράκων) εἷς βοάσαις. O. viii. 52.
ἐκ et ἐξ. βελέων ἀθέων. P. iv. 288. βελέων Πάριος δαϊχθείς. P. vi. 33. ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν. O. ix. 102. ἐξ ἀδύτου. O. vii. 58. ἄλλων. O. vi. 124. γᾶς. P. iv. 24. γενύων χριμφθέντα. P. xii. 36. γλεφάρων. P. iv. 215. Δαναῶν. P. iii. 182. δούρατος κατακλυσθεῖσαν. P. iv. 68. δόμων. P. viii. 18. τὸν ἐκ δόλου ἄνελε. P. xi. 27. Διός. O. vii. 41. N. xi. 55. θανάτου. P. iii. 99. θαλάμων ἐλθόντα. O. vii. 53. θεοῦ. O. xi. 10. θεῶν. P. x. 31. Fr. Thren. ii. 6. ἱερᾶς Σικυῶνος. N. ix. 27. κόλπων. P. ix. 7. Κρόνου. N. v. 12. λεχέων. I. iv. 37. P. ix. 63. λόχου. N. iv. 97. καμάτων μεταμειψάμενοι. P. iii. 169. μελαίνας νυκτός. Fr. Inc. xcviii. 1. μεγάρων. P. ix. 48. μεγάλων πενθέων. I. viii. 12. μάχας ῥύοντο. I. viii. 114. Μελανίπποιο κεκραμένον αἷμα. N. xi. 47. μιᾶς ματρὸς πνέομεν. N. vi. 1. Μεσσάνας. P. iv. 213. ναὸς ἀπισκίμφθαι. O. vi. 172. νεφέων. P. iv. 350. παλαμᾶν ταχειᾶν. P. iv. 360. πατέρων λῆμα. P. viii. 63. Περσέως. Fr. Inc. lvii. Πελλάνας. N. x. 82. περικτιόνων. N. xi. 24. ποδός. N. vii. 98. πόντου. P. iv. 287. πόνων. P. xii. 31. N. ix. 104. προοιμίου ἄρχονται. N. ii. 3. προ-

τέρων καμάτων. P. iii. 169. Πίσας. O. xiii. 41. Πυθῶνος. O. vi. 80. xii. 26. P. xii. 10. Πύλου. P. iv. 309. στρατοῦ Δαναῶν. P. viii. 74. φρενός. O. ii. 162. χειμῶνος. I. vii. 53. Διὸς σαφές. N. xi. 55. σέθεν, Ζεῦ. I iii. 7. ἐκ Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου. P. iv. 309.

ἑκάεργος. Ἀπόλλων. P. ix. 47.

ἕκαθεν. ἐπελθὼν χρόνος. O. x. 9.

ἕκαλος. ἁγεμὼν μίχθη ἐν δειραῖς. O. ix. 17. ἕπειμι γῆρας. I. vii. 58.

ἑκάς. ἐών. P. ii. 98. Χαρίτων. P. viii. 30.

ἕκαστος. ὀρούει. P. x. 95. ἔλπεται φάσθαι. N. iv. 149. διαφέρομεν φυᾷ. N. vii. 79. ἕπεται ἐν ἑκάστῳ μέτρον. O. xiii. 67. ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. I. i. 35. χρῆμα ἕκαστον τεκμαίρει. O. vi. 124. οὐ σκαιότερον χρῆμα ἕκαστον. O. ix. 157. ἀμφὶ ἕκαστον. P. viii. 98. ἕκαστον μέρος. N. iii. 129. ἕκαστον πρὸς ἔργον. N. viii. 7. ὡς ἑκάστα ἄφωνοι παρθενικαὶ πόσιν εὔχοντο. P. ix. 175. ἑκάστοις κεῖται. Fr. Inc. li.

ἑκάτερος. θέλων ἄλοχον ἑὰν ἔμμεν. I. viii. 63.

ἑκατέρωθι. μείναντες. O. ii. 124.

ἑκαταβόλος. ἑκαταβόλε. P. viii. 88. vid. Ἀπόλλων. ἀπὸ τόξων Μοισᾶν ἑκαταβόλων. O. ix. 8.

ἕκατι. Αἰγίνας. N. iv. 36. Διός. I. v. 37. θεῶν. I. iv. 1. κηρός. Fr. Scol. ii. 16. Κάστορος. P. v. 10. Μναμοσύνα. N. vii. 22. ποδῶν. N. viii. 81. σέο. I. v. 2. σεῦ. O. xiv. 28. στεφάνων. P. x. 89. Χαρίτων. O. iv. 14. Fr. Inc. cxxviii. p. 91.

ἑκατόγγυιος. ἑκατόγγυιον ἀγέλαν κορᾶν ἐπήγαγε. Fr. Scol. i. 3.

ἑκατογκεφάλας. ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος. O. iv. 11.

ἑκατόγκρανος. Κίλιξ Τυφώς. P. viii. 20. Fr. Epinic. v. p. 8.

ἑκατόμβη. ἑκατόμβας κλειτὰς ὄνων. P. x. 51. v. V. L. et Schol.

ἑκατόμπεδος. ἑκατόμπεδοι κέλευθοι ἔργων καλῶν. I. vi. 32.

ἑκατόν. ἑκατόν γε ἐτέων. O. ii. 168. πάντα θύειν ἑκατόν. Fr. Inc. xi.

ἑκατονταέτης. ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ. P. iv. 503.

ἑκατοντακάρανος. Τυφώς. P. i. 31.

ἑκατοντόργυιος. ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα. Fr. Inc. xc.

ἐκβάλλω. ἐκβαλεῖν ἔπος κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς. P. ii. 148.

ἔκγονος. ἔκγονοι σέθεν. I. vii. 21. Παμφύλου καὶ Ἡρακλειδᾶν. P. i. 122. ἐκγόνων τεῶν, Αἴγινα, Διός τε. N. vii. 73. ἐκγόνους ἀλκᾶντας Ἡρακλέος Αἰγιμιοῦ τε. P. v. 96.

ἐκδιδασκέω. ἐκδιδάσκησεν Αἰσονίδαν λιτὰς Κυπρογένεια. P. iv. 386.

ἐκδίδωμι. ἐκδώσομεν Διΐ τοῦτο πράσσειν. O. xiii. 149. ἐκδόσθαι θυμὸν πρὸς ἥβαν. P. iv. 525.

ἐκκαλέω. ἐκκάλεσεν Τειρεσίαν. N. i. 90.

ἐκκυλίω. τρόπος ὅστις νιν ἐξεκυλίσθη. Fr. Epinic. ii.

ἐκεῖνος. vid. Κεῖνος.

ἐκλείπω. ἐκλείψειν γενεάν. O. vi. 86.

ἐκμανθάνω. ἐκμαθὼν γενεὰν Κλεονίκου. I. v. 72.

ἐκνεύω. ἐκνεῦσαι ποσίν. O. xiii. 163.

ἐκνόμιος. ἐκνόμιον λῆμα υἱοῦ εἶδε. N. i. 87.

ἔκπαγλος. ἔκπαγλος αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνήρ. P. iv. 140. σθένει. I. vii. 30. ἔκπαγλον μέγαν πολεμιστὰν Ἀλκυονῆ. N. iv. 44. ἐν πόνοις λαῶν Αἴαντα. I. vi. 79.

ἐκπέμπω. ἐξέπεμψας παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον. N. vii. 106.

ἐκπλήσσω. ἐκπλᾶξε δέος γυναῖκας. N. I. 71. v. V. L.

ἐκπονέω. ἐξεπόνησε μέτρον ἀνήρ. P. iv. 421.

ἐκπρεπής. μία (νίκα). P. vii. 13.

ἐκπτύω. ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι. corr. Fr. Hyporch. iii. 1. p. 24.

ἐκτανύω. τὸ δέρμα ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι. P. iv. 431.

ἐκτέμνω. δορὶ ἐκταμὼν ἶνας Τροΐας. I. viii. 113.

ἐκτελέω. ἐκτελέσαις εἴκοσι ἐνιαυτούς. P. iv. 184.

ἐκτελευτάω. κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει. P. iv. 33. ἐκτελευτάσει νιν σάμερον Δαίμων. P. xii. 51.

ἐκτός. καμάτων. O. vi. 178. ἐκτὸς ἔχειν πόδα. P. iv. 514.

ἐκφαίνω. Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν (ἐξέφαναν, ἐξέφανον. v. Schol. V. L.) σὺν Διθυράμβῳ χάριτες. O. xiii. 25. ἐξέφαναν κράτος καὶ δῶρα ἐς γένος. N. iv. 111.

ἐκφέρω. ἔκφερεν Διόθεν μόρσιμον πεπρωμένον. N. iv. 100.

ἐκφεύγω. ἐκφυγεῖν κινηθμὸν πετρᾶν. P. iv. 371. οὐκ ἐξέφυγε θάνατον. O. x. 50.

ἐκχράω. ἅτε οἱ ἔχραον φρένες. O. vii. 170.

(ἕκων, pro εἴκων. V. L. O. xiii. 136. vid Εἴκω.)

ἑκών. ἑκὼν πράσσοιτο μισθόν. O. x. 35. ἔβαν ἐπίκουρος. O. xiii. 136. οὔτις εὕρατο κακόν. Fr. Inc. lxxxvii. τέλεσον ἄεθλον τοῦτον. P. iv. 293. ἔντυνεν. P. iv. 321. ἑκόντος ἐκ δόμων. P. viii. 18. ἑκόντι νόῳ. P. viii. 96. ἑκόντι νόῳ πρέπει. P. v. 57. ἑκόντι νώτῳ. N. x. 97. ἑκόντες πείθεσθαι ἤθελον. N. viii. 18.

ἐλαία. ἐλαίας γλαυκόχροα κόσμον. O. iii. 23. σκληρᾶς σκάπτῳ. O. vii. 51. χρυσέας. O. xi. 13. καρπός. N. x. 65. ὃς ἐλαίᾳ Πισάτιδι στεφανωθείς. O. iv. 19. ἐλαιᾶν Ὀλυμπιάδων φύλλοις χρυσέοις. N. i. 26.

ἔλαιον. ἐλαίῳ φαρμακώσασα ἀντίτομα ὀδυνᾶν. P. iv. 393.

ἐλασίβροντος. παῖ Ῥέας ἐλασίβροντε. Fr. Inc. cliii.

ἐλάσιππος. ἐλάσιππον ἔθνος. P. v. 113.

ἐλάτη (ἡ). χλωραῖς ἐλάτῃσι τυπεὶς Καινεὺς ᾤχετο. Fragm. Inc. cxlviii.

ἐλατήρ. βροντᾶς — Ζεῦ. O. iv. 1. ἐλατῆρας ἵππων θοᾶν. Fr. Prosod. v. 4.

ἐλαύνω. ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος. Carm. in def. Solis v. 8. ἐλαύνει οὖρος πάντας ἀνθρώπους. I. iv. 10. ἤλαυν᾽ ἐντανύσαις αὔλακας. P. iv. 406. ἐλαύνων στρατὸν ἦκε. O. x. 77. ἐς Ἴστρον ἐλαύνων. O. viii. 65. βασιλεὺς ἐλαύνων ἵκετο. O. vi. 80. ἐλαυνόντεσσιν (sc. ἵππους). O. vi. 127.

ἔλαφος. ἐλάφῳ. Fr. Hyporch. vi. ἔλαφον θήλειαν. O. iii. 52. (v. Schol.) ἐλάφους κτείνοντ᾽ ἄνευ κυνῶν. N. iii. 88.

ἐλαφρός. ἐλαφρὸν εἴρειν στεφάνους. N. vii. 113. Κυπάρισσον φιλέειν. Fr. Inc. xliii. ὁρμὰν γονάτων ἔχω. N. v. 38. ἐλαφρῶς φέρειν ζυγόν. P. ii. 171.

ἐλαχυπτέρυξ. ἐλαχυπτερύγων δελφίνων. P. iv. 29.

ἐλάω. ἐλᾷ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς αἰών. N. iii. 129. ἔλα νῦν μοι πεδόθεν. I. v. 48. ἔλασε ἄκοντι σκοπὸν Φράστωρ. O. x. 85. τὶς δαίμων ἔλασεν ἀποινώσαις. N. v. 29. v. V. L. ἔλασεν ἀνὴρ μαχαίρᾳ. N. vii. 62. ἤλασε χαλκὸν ἐν πλευραῖς. N. x. 131.

ἔλδομαι. εἰ ἔλδεαι γαρύεν. O. i. 6.

ἔλεγχος. 1) ἐλεγχέεσσιν οὐκ ἐμίανε. N. iii. 24. (κατελέγχειν de probro. ib. Not.) 2) διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος. O. vi. 30. v. Not. ἐς ἔλεγχον δόμεν βασάνῳ νεαρά. N. viii. 35.

ἐλέγχω. ἤλεγξαν ὠκύτατι Ἑλλανίδα στρατιάν. P. xi. 75.

ἐλεινρός. ἐλεινρᾶν μελισσᾶν. Fr. Scol. p. 13.

ἐλελίζω. ἐλιλίξαις ἀστεροπὰν Κρονίων. N. ix. 45. ἐλελίζων φόρμιγγ᾽ ἀμφὶ παλαίσμασιν ἀνδρός. O. ix. 20. ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

ἐλελίχθων. τετραορίας ἐλελίχθονος. P. ii. 8.

ἐλευθερία. ἐλευθερίας φαεννὰν κρηπῖδα. Fr. Inc. xl. 2. σὺν ἐλευθερίᾳ. I. viii. 31. θεοδμάτῳ. P. i. 119.

ἐλευθέριος. Ζηνὸς ἐλευθερίου. O. xii. 1.

ἐλεύθερος. ἐλευθέρῳ στόλῳ. P. viii. 141. ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπορεῖν. P. ii. 105.

ἐλεύθω. vide sub Ἔρχομαι.

ἐλέφας. ἐλέφαντι κεκαδμένον ὦμον φαίδιμον. O. i. 41. v. Not. ἐλέφαντα λευκόν. N. vii. 115.

ἑλικάμπυξ. ἑλικάμπυκα Σεμέλαν ἀχεῖτε χοροί. Fr. Dithyramb. iii. 24.

ἑλικοβλέφαρος. ἑλικοβλεφάρου Ἀλκμήνας. P. iv. 305. Ἀφροδίτας. Fr. Schol. ii. 11.

ἑλικῶπις. ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας. P. vi. 1.

ἑλινύω. ἑλινύσσοντα ἀγάλματα. N. v. 2. v. V. L. ἑλινύσσοντας ὕμνους. I. ii. 67.

ἑλίσσω. ἑλίσσων πόρον βιότου. I. viii. 29. τὸ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον. N. vi. 94. ἑλισσομέναν ψᾶφον. O. x. 12. ἑλισσόμεναι ὧραι. O. iv. 5. σὺν πόνοις μέριμναι νέων. Fragm. Inc. xcvii. 2.

ἕλκος. ὀδυναρὸν ἐνέπαξεν. P. ii. 168. ἕλκεος τρῶμαν ἀμφιπολεῖν. P. iv. 483. ἕλκει τειρόμενον. P. i. 100. ἕλκεα ἀνό-

μοια ῥῆξαν. N. viii. 50. πολλὰ ἔμβαλεν πλευραῖς ῥόπαλον. Fr. Hyporch. iii. 2. ἑλκέων αὐτοφύτων ξυνάονες. P. iii. 84.

ἕλκω. ἕλκει ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ. N. iv. 154. ἕλκων χειρὸς ὀπίσσω. N. xi. 42. ἕλκομαι ἦτορ ἴϋγγι. N. iv. 56. ἑλκόμενος στάθμας περισσᾶς. P. ii. 167.

ἑλκύω. ἑλκύσαι ἔπεσσι Νεοπτόλεμον. N. vii. 152.

ἑλλανοδίκας. ἀτρεκής. O. iii. 21.

ἐλπίς. γλυκεῖα, ἀτιτάλλοισα καρδίαν, γηροτρόφος. Fr. Inc. iii. 1. κουροτρόφος. Fr. Inc. in Add. ἐξ ἐλπίδος. P. viii. 128. ἐλπίδι ἀναιδεῖ δέδεται γυῖα. N. xi. 59. παρὰ ἐλπίδα. O. xiii. 117. ἐλπίδα ἔχω. P. iii. 196. ἀγαθὰν χρὴ μέλλειν ἀνδρί. I. viii. 32. αἵγε ἀνδρῶν ἐλπίδες πολλαὶ ἄνω, ταὶ δ' αὖ κ τω, κυλίνδονται. O. xii. 6. ὀκνηρότεραι. N. xi. 28. ἐνύπνια ἐγρηγορότων. Fr. Inc. cxiii. κοιναὶ ἀνδρῶν. N. i. 48. φθονεραὶ ἀμφικρέμανται φρένας θνατῶν. I. ii. 64. ἐλπίδων κενεᾶν τέλος χαῦνον. N. viii. 77. δαπάναι I. v. 74. ἐλπίσιν ἀκράντοις μεταμώνια θηρεύων. P. iii. 40. ἐσχάταις. I. vii. 50. ἐπὶ ἐλπίδεσσι. P. ii. 87. ἐλπίδας ἀδείας ἐνίπτων. P. iv. 358.

ἔλπομαι. κλεΐξειν. O. i. 175. νῦν. O. xiii. 147. βαλεῖν. P. i. 83. θησέμεν. P. x. 85. μέγα εἰπὼν τύχεν ἄντα σκοποῦ. N. vi. 45. ἔλπεται εἴ τις λασέμεν θεόν. O. i. 104. τὶ ἔλπεται ἀνὴρ ἔχειν. Fr. Inc. xcix. (3.) ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι. N. iv. 148. ἤλπετο πράξασθαι. P. iv. 432.

ἕλον. ἕλω. vid. Αἱρέω.

ἐμβαίνω. ἐμβαίνομεν μεγαλανορίας. N. xi. 57. ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρὸς τὸ συγγενές. P. x. 19.

ἐμβάλλω. ἐνέβαλεν ἀρετὰν καὶ χάρματα. O. vii. 79. αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν. N. vii. 17. ἔμβαλεν Τήλεφος Δαναοὺς πρύμναις. O. ix. 122. ἕλκεα πολλὰ ῥόπαλον. Fr. Hyporch. iii. 2. ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος πέτρον. N. x. 126. v. Not. ἐνέβαλον καρδίαις πολλὰ σοφίσματα. O. xiii. 21. ἐμβαλεῖν κώπαισι κάρυξε τερασκόπος. P. iv. 357. ἐμβάλλων (Ἰάσων) κέντρον αἰανὲς φυᾷ. P. iv. 420. ἐνεβάλετο πόντῳ ἁλικίαν. P. i. 145.

ἐμβασιλεύω. ἐμβασίλευεν Μολοσσίᾳ. N. vii. 56.

ἔμβολος. ἐμβόλου κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν. P. iv. 341.

ἐμμίσγω. ἐμμέμικται αἱμακουρίαις. O. i. 147. ἐνέμιγεν πελάγεσσι. P. iv. 447.

ἐμός. ἐμᾶς στρατιᾶς. O. vi. 27. φρενός. O. x. 3. ἐμᾷ ἀμφὶ μαχανᾷ. P. viii. 47. τὸ ἐμόν. I. viii. 84. v. V. L. ἐμὸν κλέος. P. v. 9. πρόθυρον. P. viii. 138. ἐμὰν χάριν. P. x. 101 ὄπα. P. x. 87. μαχανάν. P. iii. 194. ἀράν. I. vi. 62. ἐμῶν κτεάνων φύλαξ. P. viii. 83. ὕμνων. O. vi. 180.

ἔμπα. ἔμπα ἀντίτεινε ἐπιβουλίᾳ. N. iv. 58.

ἔμπαλιν. τέρψιος. O. xii. 15. γνώμας. P. xii. 56.

ἔμπαν. ἐμβαίνομεν. N. xi. 57. παρδίδωμι. N. x. 154. προσφέρομεν. N. vi. 8. v. V. L.

ἔμπας. ὀπιζομένων. P. iv. 153. τὰ καὶ τὰ νέμων. P. v. 74. v. V. L. Schol. τὶ προσφέρομεν ἔμπας. v. V. L. N. vi. 8.

ἐμπήγνυμι (ab ἐμπήγω). ἐμπάξαιτο χεῖρας φρεσί. N. iii. 108. v. Not.

ἐμπεδόμοχθος. ἐμπεδόμοχθον πόνον. O. i. 96.

ἔμπεδος. ἔμπεδον χαίρει. P. x. 53. δουλοσύναν. P. xii. 26. τέλος. N. vii. 84.

ἐμπεδοσθενής. ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις. N. vii. 145.

ἔμπειρος. ἐμπείρων τις ταρβεῖ. Fr. Hyporch. ii. 2. ἐνέπαξεν ἕλκος. P. ii. 168. v. Not.

ἐμπίπτω. ἔμπεσέ σφιν νεῖκος. N. vi. 86. ἐνέπεσεν ὕπνῳ. I. iv. 39. πρὶν ἐμπεσεῖν. N. vii. 108. ἐμπεσὼν γυιοπέδαις. P. ii. 76. ἔμπετες. P. viii. 117. [πέσεν ἐν. N. vii. 45. I. iv. 39. viii. 14. *Ex Schedis.*]

[ἐμπιτνέω. N. v. 76. *Ex Schedis.*]

ἐμπνέω. ἐνέπνευσεν μένος πατρὸς πατρί. O. viii. 93. ἐμπνεύσαις οὖρος. I. ii. 59.

ἐμπολά. κατὰ ἐμπολὰν Φοίνισσαν πέμπεται. P. ii. 125.

ἔμπρακτος. ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν. P. iii. 110.

ἐμπρέπω. ἐμπρέπει ἐν ἀνδράσιν. P. viii. 39

ἔμπυρος. ἔμπυρα ὀκτὼ θανόντων αὔξομεν. I. iv. 106.

ἐμφανής. ἐμφανὲς ἄλγος. Fr. Inc. xxxix.

ἐμφλέγω. ἕσπερον ἐνέφλεξε σελάνας φάος. O. x. 90.

ἔμφρων. ἔμφρονι δεῖξαι. O. ix. 112.

ἐμφυής. ἐμφυὲς ἦθος. O. xi. 20.

ἐμφύλιος. ἐμφύλιον αἷμα ἐπέμιξε θνατοῖς. P. ii. 59.

ἐν. ἐν ἀγαθοῖς. P. ii. 149. x. 111. ἀγορᾷ. P. iv. 150. ἀεθληταῖς. I. vi. 106. ἀέθλοις. O. ii. 78. P. viii. 36. N. xi. 18. I. v. 9. αἵματι. Fr. Hyporch. iii. 1. αἱμακουρίαις. O. i. 146. Ἀθάναις. O. vii. 151. ix. 133. xiii. 53. N. viii. 19. Ἀδραστείοις ἀέθλοις. I. iv. 44. ἀλαθείᾳ. O. vii. 126. ἄλγεσιν. Fr. Thren. iii. 2. ἁλικίᾳ. P. xi. 77. ἁλικίᾳ πρώτᾳ. N. ix. 100. ἄλλαις πέτραις. I. vi. 107. ἄλσει Διός. N. ii. 7. ἁμέρᾳ. O. i. 9. Carmen in def. Solis v. 3. ἁμίλλαις. I. v. 7. Ἀμύκλαις. P. xi. 48. ἀμείβοντι. N. xi. 53. ἁμέραις. P. x. 27. ἀμαχανίᾳ. P. ii. 98. ἀνθρώποις. P. iii. 36. xii. 49. O. viii. 70. ἀνδράσι. O. iv. 40. P. ii. 80. viii. 39. N. iii. 126. P. ii. 119. ἀνιόχοις. P. v. 64. ἅλιξι. P. x. 90. Ἀργείᾳ Νεμέᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 14. ἀρμένοις. N. iii. 99. Ἀρίμοις. Fr. Epinic. v. 3. in Hieron. Ἄργει. P. v. 93. I. v. 41. Ἄρει. O. ix. 116. P. v. 113. I. v. 60. ἅρμασι. P. xi. 70. I. v. 5. ἀρότρῳ βοῦς. Fr. Inc. xxxvii. 2. ἀρχᾷ. O. ii. 107. Ἀρκαδίᾳ. O. vii. 153. ἀρούραις. P. iv. 452. xi. 23. ἄστροις ἄλλοις. I. iv. 41. ἀλλάλοισι μίξαι γάμον. P. iv. 397. ἀσκίοις. Fr. Inc. cxc. ἀοιδαῖς ἱμεραῖς. O. vi. 11. ἀοιδᾷ. P. v. 139. ἅπαντι κράτει. O. x. 97. ἀφνειᾷ Κορίνθῳ. Fr. Scol. i. 2. αὐλοῖς ἀπύων. O. v. 45. ἀκάτῳ. N. v. 5. Ἀπολλωνίᾳ νάπᾳ. P. vi. 7. ἀκροπόλει. O. vii. 89. ἀλκᾷ. O. xiii. 78. ἐν ἅρματα. P. ii. 21. αὐλῶν ἔντεσιν. O. vii. 22. ἀώτῳ ἀγλαΐζεται. O. i. 23. πόλεμον ἐν ἀρεταῖς ἡρωΐαις. O. xiii. 71. N. iii. 56. Ἀχαιοῖς. I. i. 42. βάσσαις. O. iii. 41. βάσσαισιν Ἰσθμοῦ. I. iii. 17. βένθεσιν ἁλμυροῖς. O. vii. 105. βίᾳ τέρψιν. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. βουλαῖς. O. ii 137. P. iv. 503. βραχίστοις. I. vi. 87. βάματι. P. iii. 75. βασάνῳ πρέπει χρυσός. P. x. 106. γοναῖς. P. iv. 255. γυάλοις. P. iii. 90. γυάλοις Θεράπνας. N. x. 106. γυιοδάμαις. I. v. 75. γυιοπέδαις. P. ii. 75. γυίοις. O. viii. 90. γούνασιν. I. ii. 39. δαμόταις. N. vii. 96. δείπνοις. Fr. Epinic. iv. 2. in Hieron. δειραῖς. O. ix. 88. Δελφοῖσι. O. xiii. 61. δίκᾳ. O. vi. 18. P. v. 18. N. v. 25. δίφρῳ Μοισᾶν. O. ix. 121. δόμοις. N. iii. 76. δικαίοις. N. viii. 70. δρόμοις. O. i. 33. δρόμοις Πέλοπος. O. i. 153. δόξᾳ. O. x. 74. δυνατῷ. P. iv. 163. δυσμαῖσιν αὐγᾶν. I. iv. 110. δώμασι. P. iv. 201. N. i. 109. ἕδραις. P. iii. 167. εἰράνᾳ. N. i. 105. ἑκάστῳ ἕπεται μέτρον. O. xiii. 67. ἐν ἕκαστον πρᾶγος (pro ἐν ἑκάστῳ πράγματι). Fr. Hyporch. i. 3. v. Not. ἕκτᾳ. P. iv. 234. Ἑλλάδι. P. x. 29. ἔντεσι. O. iv. 34. ἔντεσιν αὐλῶν. O. vii. 22. ἔντεσσιν ἱππείοις. O. xiii. 28. Ἐπιδαύρῳ. I. viii. 150. ἐπιχωρίοις. P. ix. 178. ἑπταπύλοις Θήβαις. P. viii. 56. I. viii. 35. ἐρατεινῷ μέλιτι. I. v. 68. ἔργμασιν. Fr. Inc. lxxxii. 1. ἔργῳ. N. viii. 83. ἕρκεσιν ἀγγέων. N. x. 67. ἔρνεσιν. N. xi. 36. ἑσπέραις. I. viii. 93. εὐδία καταθείς. Fr. Inc. vii. 1. εὐθείαις ἐδοῖς. N. i. 37. εὐτυχίᾳ. N. i. 13. Εὐξείνῳ πελάγει. N. iv. 79. θαλάμῳ. P. iii. 19. θαλάμοις. Fr. Inc. lxxxix. 2. θαλάσσᾳ. P. ix. 84. θεοῖς. P. ix. 71. θερμῷ χροΐ. N. viii. 49. Θήβαις. P. iii. 160. I. v. 40. θυμῷ. O. vi. 61. θυσίαισιν Αἰτωλῶν. I. v. 38. θυρέτροις. I. vii. 9. Ἰσθμῷ. O. vii. 148. I. v. 21. Ἰσθμοῖ. O. ii. 90. Ἰσθμιάδεσσι. O. xiii. 46. ἱεραῖς Ἀθάναις. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 41. ἱερομηνίᾳ. N. iii. 3. καθαρᾷ κελεύθῳ. O. vi. 39. καθαρῷ. O. x. 55. φάει καθαρῷ. P. vi. 14. καιρῷ. Fr. Inc. lix. 5. καλλίσταν pro εἰς. P. iv. 459. καρδίαις. O. xiii. 21. κορυφαῖς. N. i. 50. v. Not. κοίλᾳ νάπᾳ. I. iii. 19. κονίᾳ χέρσῳ. N. ix. 102. κρανααῖς Ἀθάναις. O. vii. 151. κύκλῳ. P. iv. 382. λέχεσιν. P. iv. 90. λόγῳ τούτῳ. P. iv. 105. N. iv. 154. λόγοις ἀγαθοῖς N. xi. 22. λόφῳ. P. ix. 161. μακροῖς. P. ix. 134. μαστῷ. P. iv. 14. Μαραθῶνι. O ix.

134. μάχαις. O. ii. 79. μάχαις πτολιπόρθοις. O. viii. 46. P. viii. 38. μεγάρῳ. N. i. 44. Μεγάροις. O. vii. 157. μεγάλοις μέγας ἔσσομαι. P. iii. 191. μέσσαις. N. v. 42. μέσσοις. P. iv. 298. ix. 211. μέσοισι. I. viii. 68. μηλοδόκῳ Πυθῶνι. P. iii. 46. μηνί. O. vi. 52. μιᾷ ἁμέρᾳ. I. iv. 25. μικρῷ χρόνῳ. O. xii. 18. Μοίρᾳ μιᾷ. O. vii. 174. Μοίσαις. P. v. 152. μυχῷ. P. viii. 113. μυχοῖς Κορίνθου. N. x. 78. νάσῳ. P. iv. 74. ναυσί. O. vi. 15. P. iii. 120. I. vi. 44. νάπος (is νάπος. v. V. L.) θεοῦ. P. v. 50. νεφέλᾳ ταύτᾳ. I. vii. 38. Νάξῳ. P. iv. 156. Νεμέᾳ. O. viii. 20. N. ii. 35. I. vi. 71. νείκει. N. viii. 42. νομοῖς. P. ii. 81. ἐν πάντα νομόν (pro εἰς). P. ii. 157. νυκτί. O. vi. 171. I. iv. 60. νύκτεσσι. O. ii. 109. ξυνῷ. P. ix. 166. Fr. Scol. iii. 3. Οἰνώνᾳ. I. v. 44. οἴκῳ. O. vi. 81. Ὀλύμπῳ. O. xiii. 131. Fr. Prosod. i. 5. in Del. Ὀλυμπίοις ἀέθλοις. P. ix. 177. Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ. O. x. 71. Ὀλυμπίᾳ. O. vi. 43. etc. ὀλίγῳ. P. viii. 131. ὄμμασι. N. viii. 74. ὄμβρῳ Διός. I. v. 64. ὀνείροις πολλοῖς. Fr. Thren. ii. 8. ὁμοκλαῖς αὐλῶν. I. v. 34. ἐν ὀργᾷ παρμένων. P. i. 173. ὄρει. P. iii. 159. οὔρεσι. P. vi. 20. ὀρφανίᾳ. I. viii. 14. ὄρφνᾳ. O. i. 115. ὅπλοισι. P. x. 22. ὄρνιξιν. P. v. 149. παγκρατίῳ. O. viii. 77. παλαιτέροις. N. iii. 127. P. x. 91. πελάγει. O. vii. 103. N. iii. 41. Fr. Inc. lxi. 3. xlix. 3. πεδίλῳ. O. vi. 12. πεζομάχαις. P. ii. 120. παισὶ νέοισι. N. iii. 125. πείρᾳ. N. iii. 123. παισί. P. iv. 501. περισθενεῖ. N. iii. 26. πετανοῖς. N. iii. 139. Πίσᾳ. O. vi. 8. x. 51. etc. πνοαῖσιν αὐλῶν. N. iii. 137. πλευραῖσι Λυγκέος. N. x. 131. πεδίῳ. I. viii. 115. πολέμῳ. P. iii. 179. N. ix. 85. x. 111. I. viii. 81. πόνῳ. N. x. 147. I. iv. 79. πόντῳ. O. xii. 4. I. v. 5. πόντοιο πύλαις. N. x. 50. ποσί. P. viii. 44. πόνοις-λαῶν. I. vi. 79. πτεροῖς. O. i. 140. πτυχαῖς. P. vi. 18. ix. 27. N. ii. 33. προχοαῖς. P. iv. 36. πρώτῳ βάματι. P. iii. 75. πρύμνᾳ. P. iv. 344. πύλαις Κορίνθου. O. ix. 128. P. viii. 67. Πυθῶνι. O. ii. 71. P. ix. 126. N. xi. 29. Πυθιάδι. P. viii. 20. Πυθίοισι. N. ii. 14. Σικελίᾳ. O. i. 20. Σκύθαις. Fr. Epinic. v. σκότῳ. O. i. 132. σοφοῖς. P. iv. 526. σπαργάνοις. P. iv. 203. στελέχει δρυός. N. x. 115. v. Not. στήθεσιν. Fr. Inc. xxxviii. v. Not. σφυροῖς. P. ii. 84. σχερῷ. N. xi. 50. I. vi. 32. σχοίνῳ ἀπειράτῳ O. vi. 90. τεθμοῖς. O. xiii. 57. τείχει. P. iii. 68. Τενέδῳ. Fr. Scol. ii. 19. τελευτᾷ. O. vii. 48. τελετᾷ ταύτᾳ. O. x. 63. τελεταῖς. P. ix. 173. N. x. 63. τείχεσιν. P. iv. 478. τεμένει. P. xii. 47. τεμένεσσι. N. vii. 138. τίν. N. vii. 132. τραπέζαις ἀεννάοις. N. xi. 10. Τροΐᾳ. N. ii. 21. Τίρυνθι. O. vii. 52. ὕμνοις. Fr. Thren. iii. 5. ὕπνῳ. I. iv. 39. Φθίᾳ. P. iii. 179. φοναῖς. P. xi. 57. φορμίγγεσσι. I. v. 34. φρεσὶ καιομέναν. P. iv. 389. φυλακᾷ μεγάλᾳ. P. iv. 134. χείλεσσι. P. ix. 109. χερί. N. i. 79. χερσί. P. iii. 98. χέρνῳ. O. xii. 5. N. i. 95. χορόν. Fr. Dithyramb. iii. 1. χρόνῳ. Fr. Inc. xcv. P. iv. 519. P. viii. 19. χορδαῖς. P. ii. 127. χόρτοις. O. xiii. 62. ψάφοις. N. viii. 44. ὥρᾳ. O. vi. 47. φάει. P. vi. 14. N. iv. 62. χειμῶνι. I. ii. 62. ὠδῖσιν. P. ix. 149. ἐν avulsum a suo verbo. O. i. 146. x. 90. P. i. 52. 145. ii. 75. iii. 113. ix. 109. N. iii. 108. I. ii. 39. 43. καὶ ἐν, κἀν. P. i. 68. [ἐν pro εἰς. Eustath. p. 1390, 48. cum Accus. Eustath. p. 1839, 55.] [Plura Fiorillo ad Herod. p. 78. *Ex Schedis.*]

ἐναγώνιος. Ἑρμᾶς. P. ii. 18. παῖς. N. vi. 23.

ἐναίρω. ἔναιρε κάπρους. N. iii. 82. ἔναρεν Τηλεβόας ἐν χαλκέοις ὅπλοις. N. x. 27.

ἐναλίγκιος. ἐναλίγκιον γέρας Ἄρηϊ. I. viii. 82.

ἐνάλιος. ἐναλίᾳ σὺν ἅλμᾳ βᾶμεν. P. iv. 69.

ἐναλλάξ. μεταμειβόμενοι. N. x. 103.

ἔναντα. τοὶ δὲ ἔναντα στάθεν. N. x. 123. τίναξεν. O. ix. 43. (ἀντία.)

ἐναντίος. τὸ ἐναντίον ἔσκεν. N. v. 56.

ἐναντίον φίλων ἐλθεῖν. Fr. Inc. xxvii. 2. ἐναντίῳ στρατῷ λοιγὸν ἀμύνων. I. vii. 41. ἐναντίας χεῖρας. Fr. Epinic. iii. in Glauc. Caryst.

ἐναρίζω. ἐνάριξεν υἱὸν Ἀόος αἰχμᾷ. N. vi. 88.

ἐναργής. ἐναργέα βωμόν. O. vii. 76.

ἐναρίμβροτος. ἐναριμβρότου μάχας. I. viii. 114. ἐναρίμβροτον στράταρχον Μέμνονα. P. vi. 30.

ἐναρμόζω. φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ Δωρίῳ. O. iii. 9. ἐναρμόξαι μιν ὕμνῳ Καστορείῳ. I. i. 21.

ἔνατος. ἐνάτῳ ἔτεϊ. Fr. Thren. iv. 4.

ἐνδαίω. ἔνδαιεν Ἥρα ἡμιθέοισιν πόθον ναός. P. iv. 328.

ἐνδείκω. (ἐνδείκνυμι.) οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου. O. vii. 106.

ἔνδικος. ἔνδικον χάριν. P. v. 137.

ἐνδομάχας. ἅτε ἀλέκτωρ, O. xii. 20.

ἔνδον. ἔνδον καχλάζοισαν φιάλαν. O. vii. 3. ἄλσει. N. vii. 65. μὶν ἔκνιξεν χάρις. I. vi. 74. νέμει πλοῦτον. I. i. 96. τράφε. N. iii. 93. θαλάσσας. O. vii. 113. Ὀλύμπου. P. xi. 96. φαρέτρας. O. ii. 150.

ἔνδοθεν. τέρπεται θυμόν. P. ii. 137.

ἐνδυκέως. δέκονται. P. v. 114.

ἐνέγκω. χαλινὸν ἤνεγκε. O. xiii. 39. ἔνεγκε δίφρῳ παρθένον. P. ix. 10. ἐνεγκὼν ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν. I. viii. 45.

ἐνείκω. ἔνεικε μάτηρ Ἀχιλλέα. O. ii. 143. ἀπὸ παγᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. Λοκρῷ. O. ix. 89. ἐνεῖκαι ποτὶ κᾶπον Διός. P. ix. 91.

ἕνεκα et ἕνεκεν. ἕνεκεν ἀέθλων. O. i. 159. ἕνεκα τετραορίας. O. ii. 9. ἕνεκεν λήματος. N. iii. 146. ἐργμάτων. N. vi. 50. ἔργων. N. x. 5. πυγμαχίας. O. xi. 12.

ἐνιλάω. ἐνιλάσῃ καρδίᾳ κότον. P. viii. 12.

ἐνίπω. ἐνίπει φρονεῖν τὸ παρκείμενον. N. iii. 131. ἐνέποισιν ἱερούς. N. vi. 102. ὡς ἔννεπεν. O. i. 137. ἔννεπεν υἱὸς Ἀελίου. P. iv. 430. Ἀπόλλων. O. viii. 53. πεφύρσθαι κόμαν φαιδίμαν. N. i. 104. ὡς ἔννεπε. N. x. 149. ἔννεπέ τις κρυφᾷ. O. i. 75. ἔνεπον. Fr. Dithyramb. iv. 1. ἐνίποι κόσμον λιπαρόν. O. viii. 107. ἐννέπων ὄαρον. N. vii. 102. ἐννέποισα θεὰ ὡς φάτο. I. viii. 98.

ἐνέρχομαι. ἐνήλυθον ἐς Φᾶσιν. P. iv. 377.

ἐνέχω. νῦν ἥρως ἀγγελίᾳ ὄρνιχος ἐνέχεται ἀριίστος. P. viii. 70.

ἔνερθε. ἔνερθε ὑπὸ γᾶν. P. ix. 142.

ἔνθα. ἔνθα ἀσκεῖται. O. viii. 28. ἀπάρχει. N. iv. 76. βουλαὶ γερόντων. Fr. Inc. xxi. 2. ἀνεφάνατο. I. iv. 117. δέξατο. O. iii. 46. ἕσσαντο. P. iv. 362. ἐπόψατο. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. ἐκτάνυσαν. P. iv. 430. ἔχρησεν πότε. P. iv. 6. ἐπεδείξαντο κρίσιν. P. iv. 450. ἦλθε. O. i. 69. θήσεις. P. ix. 92. κεκόσμηται. N. i. 32. καλεῖ. P. xi. 12. κεῖτο. P. ix. 145. μίξαν. P. iv. 377. νενίκανται. N. ix. 4. νικάσαις. P. ix. 129. N. x. 44. περιπνέουσιν. O. ii. 128. πεῖραν ἔχοντες. N. iv. 123. τέκες. I. viii. 46. τέκεν. O. vii. 131. συγκωμάξατε Μοῖσαι. O. xi. 16. τραφεῖσα. O. vi. 57. φύγε. P. ix. 214. ὤκισε. O. vi. 111.

ἐνθάδε. τὰν ἐς νύκτα. Fr. Thren. i. 2. p. 17.

ἔνθεν. ἔνθεν ἔπορον. P. iv. 461. ἁρπάξαντες. N. x. 125. v. Not. ἐρεύγονται σκότον. Fr. Thren. i.

ἐνθόρω, vel έω. ἐνθορὸν πῦρ. P. iii. 67.

ἐνιαυτός. ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον. P. x. 98. ἐνιαυτοὺς ἐκτελέσαις εἴκοσι. P. iv. 184.

ἐνιπά. ἐνιπὰν ἀλιτόξενον ψευδέων. O. x. 7.

ἐνίπτω. ἐνίπτων ἐλπίδας ἀδείας. P. iv. 358.

ἔννομος. ἔννομοι ἀγῶνες. O. vii. 155. ἔννομον αἶσαν χθονός. P. ix. 102.

ἐννύχιος. ἐννύχιοι κοῖται. P. xi. 39. v. V. L. ἐννύχιαι κοῦραι μέλπονται θεόν. P. iii. 140.

ἐνόπλιος. ἐνόπλια ἔπαιζεν. O. xiii. 124.

ἐνόρκιος. ἐνόρκιον λόγον αὐδάσομαι. O. ii. 166.

ἐντανύω. πᾶσαν εὐφροσύναν ἐντάνυεν. P. iv. 230. v. Not. V. L. ἐντανύσαις αὔλακας ὀρθάς. P. iv. 405.

ἐντέλλω. ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος. O. vii. 74.

ἐντίθημι. ἐνέθηκε φίλων παρεόντων. O. vii. 9. v. Not. εἴ τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ ὕμνῳ τίθει. P. iii. 113.

ἐντολά. ἐντολὰς Χείρωνος. Fr. Inc. cxc.

ἔντεα (τὰ) ναὸς ἀπότρεπε. N. iv. 115. ἐντέων σθένος. P. v. 46. χαλκοῖς ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον. O. iv. 34. ἐν ἔντεσιν αὐλῶν παμφώνοις. O. vii. 22. ἐν ἔντεσιν ἱππείοις. O. xiii. 28. ἔντεσιν βοέοις δήσαις. P. iv. 418. σὺν ἔντεσι. P. xii. 37. ἱππείοις σὺν ἔντεσιν. N. ix. 52. [ἔντεα, τὰ ἅρματα. Eustath. p. 1350, 31.]

ἐντύνω. ἔντυνεν Ζήταν Κάλαΐν τε. P. iv. 322.

ἐντύω. ἔντυέ μιν ἀνάγκα. O. iii. 51. ἔντυε γάμου κραίνειν τελευτάν. P. ix. 119. ἔντυε βασιλεὺς ἀνέμων. P. iv. 327. v. V. L. ἔντυε θυμὸν θεός. N. ix. 86.

ἐνύπνιον. ἐνυπνίῳ πιθέσθαι. O. xiii. 111. ἐνύπνια ἐγρηγορότων. Fr. Inc. cxiii.

ἐξ. ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον. N. xi. 39. v. Not. ἀγωνείων. O. viii. 71. ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. ἀδύτου. O. vii. 59. ἀδάμαντος. Fr. Scol. ii. 8. ἀέθλων. O. viii. 84. I. i. 12. ἀγλαῶν. P. v. 69. ἀέθλων ἦλθε. N. vi. 22. ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν. N. ii. 30. Αἰακοῦ. O. viii. 40. Αἰολιδᾶν ἀγαυῶν θανέμεν. P. iv. 127. ἀλαλᾶς. I. vii. 14. ἄλλων. O. vi. 124. ἄλλαν. O. vi. 41. ἁλὸς ὑγρᾶς. O. vii. 127. ἁλός. I. i. 53. ἀλόχου. O. x. 102. Ἀμφιτρυόνων ἔπορεν. P. iv. 117. Ἀπόλλωνος ἔμολεν. P. iv. 313. ἀρχᾶς. P. iv. 235. O. vii. 36. ἀρχᾶς θήσεις. Carm. in def. Solis v. 22. p. 36. ἀτιμίας. O. iv. 33. (αὐτοῦ) ἐγίνοντο. P. ii. 85. αὐτοῦ γλιφάρων πομφόλυξαν. P. iv. 215. αὐτῶν ἀνασήσῃ κακόν. P. iv. 275. ἐλπίδος. P. viii. 128. ἐπίων κελαδεννῶν. P. ii. 200. Ἐριβοίας παῖδα τελέσαι. I. vi. 65. ἑνὸς πατρός. P. x. 3. ἑνὸς σπέρματος πῦρ. P. iii. 66. ἀργυρέων κεράτων. Fr. Inc. lx. 5. οἴκου. Fr. Inc. clxxx. ὀνείρου ἦν ὕπαρ. O. xiii. 94. Ὀπόεντος. O. ix. 22. οὗ. O. vi. 120. ix. 115. ὑπερῴου. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. οὐρανοῦ. N. v. 63. φαρέτρας. P. iv. 161. ὠκεανοῦ. P. iv. 45. ix. 26.

ἕξ. διδύμους βωμούς. O. v. 10. υἱοὺς τίκε. O. i. 145.

ἐξάγω. λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν. P. iii. 90.

ἐξαίρετος. ἐξαίρετον ἀγῶνα Ἡρακλέος. O. x. 28. καμάτων μεγάλων ποινάν. N. i. 108. γόνον. P. iv. 219. κᾶπον Χαρίτων. O. ix. 39. μόχθον. P. ii. 54. ἐξαιρέτοις ἔρνεσι. I. i. 93.

ἐξαίρω. ἐξάρατο ἔδνον κάλλιστον. O. ix. 15.

ἐξαίφνας. O. ix. 78.

ἐξάκις. νικῶντα. O. vii. 156.

ἐξαλλάσσω. ἐξάλλαξεν αἰὼν ἄλλ᾽ ἄλλοτ᾽. I. iii. 30.

ἐξανίημι. τίς—ἀνθρώπων σε ἐξανῆκεν. P. iv. 176.

ἐξανίστημι. ἐξανίστανται μεγάλας Δαχιδαίμονος. P. iv. 86.

ἐξαπίνας. P. iv. 488.

ἐξαπατάω. δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι μῦθοι ἐξαπατῶντι. O. i. 47.

ἐξαρκέω. ἐξαρκέων κτεάτεσσι. O. v. 55. φίλοις. N. i. 47.

ἐξάρχω. ἐξάρχετε φωνᾷ ἀδυμελεῖ. N. ii. 40.

ἐξαυδάω. ἐξαύδασεν ἔπος. N. x. 150.

ἐξελέγχω. ἐξελέγχειν μυρίον χαλκὸν οὐ δυνατόν. N. x. 85. ἐξελέγχων Ἀλάθειαν. O. x. 65.

(ἐξέλω.) ἔξελεν λέβητος. O. i. 40. ἐξέλοι φρενὸς βαθείας. N. iv. 13.

ἐξέλκω. ἐξέλκων δουλείας Ἑλλάδα. P. i. 146.

ἐξενέπω. ἐξένεπε. O. viii. 26. ἐξενέπειν μακρά. N. iv. 53.

ἐξερεθίζω. ἐξερεθίζων παρ᾽ αἶσαν. P. viii. 16.

ἐξερείπω. εἴ τις ἐξερείψαι ὄζους δρυός. P. iv. 468.

ἐξερωτάω. γενεὰν ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα. P. ix. 79.

ἐξέτης. τὸ πρῶτον κόμιζεν σώματα. N. iii. 85.

ἐξευρίσκω. ἐξεῦρε κράτος ἀέθλων. I. viii. 8. ἐξεύρωμεν ὕμνον. P. i. 116. ἐξευρὼν θέναρ ἁλός. I. iv. 97. ἐξευρόντα νεαρά. N. viii. 34. χρὴ ἐξευρεῖν κύνα πλάθυμον. Fr. Inc. xxxvii. 5.

ἐξεύχομαι. τοῖσι μὰν ἐξεύχετο. O. xiii. 85.

ἐξηκοντάκι. O. xiii. 141. v. Not.

ἐξίημι. ἐξίει ἱστίον. P. i. 176.
ἐξίκομαι. (ἐξικνέομαι.) κείνᾳ φάος ἐξικόμαν κε. P. iii. 136. ἐξικέσθαν ἄφαρ πόδεσσιν λαιψηροῖς. N. x. 119. ἐξίκηται πῦρ χειμέριον. P. iv. 474. σοφίας ἄωτον ἄκρον. I. vii. 26. ἐξίκετο νέᾳ κεφαλᾷ Στρόφιον ξένον. P. ix. 53. ἐξικέσθαι βραχὺς χαλκόπεδον ἕδραν θεῶν. I. vii. 61. v. Not.
ἐξοπίσω. ἔσσεσθαι γέρας. O. vii. 124.
ἔξορκος. ἀλαθὴς ἐξορκός μοι ἐπέσσεται. O. xiii. 140. Sed v. V. L. et D. P.
ἔξοχος. ἔξοχος κᾶπον Διός. P. ix. 90. μάντιν. O. vi. 83. προφάταν Διὸς ἐκκάλεσεν. N. i. 91. αἶσαν. N. vi. 79. ἔξοχοι βουβόται. N. iv. 85. ἔξοχα πλούτου. O. i. 4. ἀνθρώπων. O. viii. 30. ἑταίρων. P. v. 34. ἐξοχώτερος γένηται παῖς ἐν παισί. N. iii. 124. ἐξοχώτατοι ἀμφὶ ἀέθλοις. N. ii. 28. ἐξοχωτάτας αἶγας Σκυρίας. Fr. Epinic. ii. 4. in Hieron. p. 6. ἐξοχώτατα φάσθαι ἕκαστος ἔλπεται. N. iv. 150.
ἐξόχως. O. ix. 104.
ἐξυφαίνω. ἐξύφαινε φόρμιγξ μέλος πεφιλημένον. N. iv. 71. ἐξυφαίνονται χάριτες. P. iv. 489.
ἔξω. ἀγῶνος βαλεῖν. P. i. 85. πλόου ἄνεμός με ἔβαλεν. P. xi. 61. φρενῶν. I. vi. 105. παρέλκει. O. vii. 85. τρέψαντες τὰ καλά. P. iii. 149.
ἔξωθεν. στηθέων ἔξωθεν οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 2.
ἐοικώς. vid. Εἴκω.
ἑορτά. ἐς ἑορτάν. O. iii. 61. ἑορτὰν πατρὸς κτίσῃ πλειστόμβροτον. O. vi. 116. θυγατρὸς (Δάματρος). O. vi. 161. πενταετηρίδα ἵσταεν. O. x. 70. πενταετηρίδα Ἡρακλέος κωμάσαι. N. xi. 34. ἑορταῖς μεγίσταις θεῶν. O. v. 11. ἑορταῖς νέαισι. N. ix. 26. σὺν ἑορταῖς. P. viii. 94.
ἐός. ἐὸν κᾶδος. O. vii. 9. ὄλεθρον. P. ii. 75. χῶρον. P. iv. 479. ἐῷ δορί. I. vii. 53. ἐᾶς ἀρετᾶς. P. iv. 332. ἐᾷ κεφαλᾷ. O. vi. 103. vii. 123. καρδίᾳ. P. ii. 169. ἐὰν ἀλάθειαν. N. vii. 36. πόλιν. O. x. 46. ψυχάν. P. iv. 283. μῆτιν. P. ix. 67. ἄλοχον. I. viii. 63. ἐαῖς χερσίν. N. i. 68.
ἐπάγω. σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμα ἄγει. O. ii. 68. v. Not. ἐπάγαγες δόσιν ἀρπαλέαν. P. viii. 94. ἐπάγαγεν ἀγίλαν κοράν. Fr. Scol. i. 4. p. 8.
ἐπαγγέλλω. ἐπαγγέλλοντι δεῖπνα ξείνοις. P. iv. 55.
ἐπαείρω. ἐπαείροντι κλυτὰν Λοκρῶν ματέρα. O. ix. 31.
ἐπαινέω. ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί. P. v. 144. ἐπαινήσομεν ἀδελφεοὺς ἐσλούς. P. x. 107. ἐπαινήσαις πάντας. P. iv. 336. ἐπαινήσαντες σύνθεσιν. P. iv. 299. ἐπαινῆσαι πόλεμον σιδαρίταν. N. v. 35. ἐπαινέων οἶκον τρισολυμπιονίκαν. O. xiii. 1. ἐπαινεῖν λόγον. P. ii. 123.
ἔπαινος. μῶμον κέρναται. Fr. Inc. clxxx.
ἐπαΐσσω. ἐπαΐσσων οὖρος. I. iv. 10.
ἐπαΐω. ἐπαΐωσιν φυτὰ ἔαρ εὔοδμον. Fr. Dithyramb. iii. 17. pag. 41.
ἐπάκοος. ἐπάκοοι νῦν. O. xiv. 21.
ἐπακτός. ἐπακτὸς χειμέριοις ὄμβρος. P. vi. 10. ἐπακτὸν ποιμένα ἀλλότριον. O. x. 107.
ἔπαλπνος. ἔπαλπνος νόστος. P. viii. 120.
ἐπάμερος. ἐπάμεροι τί ἐσμεν. P. viii. 135.
ἐπανατέλλω. ἐπαντέλλων χρόνος. O. viii. 37.
ἐπάξιος. ἐπάξιον πάντων χάρμα. N. vii. 131. παγκρατίου στεφάνωμα. I. iv. 76.
ἐπαοιδά. ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων. P. iii. 92. ἐπαοιδὰς λιτάς. P. iv. 385.
ἐπαρκέω. ἐπάρκεσε κλυτᾷ γενεᾷ. N. vi. 104.
ἐπασκέω. ἐπασκήσω ἥρωα κλυταῖς τιμαῖς. N. ix. 23. v. Not. ἐπασκήσει ἀγυιὰς θεῶν. Fr. Inc. lxxxvi. 2.
ἐπαυρέω. ἐπαῦρον πολλοὶ γειτόνων. P. iii. 65. ἐπαύρεο ἀμοιβὰν μόχθων. N. v. 89.
ἐπαυχένιος. ἐπαυχένιον ζυγὸν φέρειν. P. ii. 171.
ἐπεί. ἐπεί (*quoniam.*) O. iv. 22. vii. 166. x. 106. P. iv. 217. I. ii. 66. (*postquam.*) O. vi. 44. P. ii. 67. v. 122. ix. 140. N. vii. 62. Fr. Inc. lx. 2. (*siquidem.*) O. i. 127. N. x. 26. I. viii. 148. (*num.*) O. ii. 178. xiv. 6. P. vii. 4. N. vi. 38. ἐπεί (*ex quo.*) O. i. 40. etenim. O. ix. 43.
ἐπείγω. ἐπειγόμεναι ὧραι. N. iv. 55.

ἐπειγομένων θεῶν πρᾶξις ὠκεῖα. P. ix. 119. ἐπειγομένους γιγνώσκω. P. iv. 59. Ξάνθον ἤπειγεν Ἀπόλλων. O. viii. 62.

ἔπειμι. γῆρας ἔκαλος. I. vii. 58. σιμνόν τι ψευδέεσσιν. N. vii. 33. ἐπέσσεταί μοι ὅρκος ἀληθής. O. xiii. 140. ἔπεστι φέγγος ἀνδρῶν. P. viii. 138.

ἔπειμι. ἐπήει γᾶν καὶ θάλασσαν. Fr. corr. Inc. xv. p. 54.

ἔπειτα. N. iii. 94. x. 151. N. x. 169. I. vii. 27. O. ix. 129. P. v. 129. N. iii. 95. O. viii. 76. P. iv. 377.

ἐπέρχομαι. ἐπερχόμενος πάτρωϊ. P. vi. 46. ἐπῆλθε δαίμων οἰοπόλος. P. iv. 50. ἐπελθὼν χρόνος. O. x. 9.

ἐπέτης. ἐπέταν πολύφιλον. P. v. 5.

ἔπετος. ἐπέτειος. Fr. Inc. cxxiv.

ἐπεύχομαι. ἐπεύξασθαι ἐθέλω ματρί. P. iii. 137.

ἐπέχω. ἔπεχε σκοπῷ τόξον. O. ii. 160.

ἐπητανός. ἐπητανὸν βίον. N. vi. 19.

ἐπήρατος. ἐπήρατον δόξαν. I. vi. 17. κλέος. P. v. 98. v. V. L.

ἐπί. cum genit. ἐπὶ ἁβρότατος. P. viii. 127. ἀσπίδος. P. viii. 66. ἁρμάτων. O. i. 124. βαθμίδος. N. v. 3. ὁλκάδος. N. v. 4. χώρας. P. iv. 485. cum dat. Ἀκράγαντι. O. ii. 164. ἀκταῖσιν θορών. P. iv. 64. ἀλλοτρίᾳ ἀλόχῳ. Fr. Dithyramb. i. 2. ἄλλοισι. O. i. 180. Ἀλφεῷ. O. viii. 13. ἀνδράσι κεῖται. P. viii. 107. κρέμαται. I. viii. 28. ἀοιδαῖς. N. viii. 83. ἀρεταῖς. O. ii. 21. αὐχένι. Fr. Hyporch. vi. βωμῷ. O. vi. 118. βωμοῖς θεῶν. Fr. Thren. i. 14. γλεφάροις. P. ix. 43. Βάττου γένει. P. v. 168. ubi em. ἔτι. γλώσσᾳ. O. vi. 140. εἴκοσι πέμπτον. N. vi. 100. ἐλπίδεσσι. P. ii. 89. ἔργματι. I. i. 36. εὐχᾷ. P. ix. 156. δένδρῳ λεπτῷ. Fr. Inc. cv. ἔργμασιν. I. i. 65. ἔργοισιν. P. v. 160. ἐπλοῖσιν. P. i. 163. εὐναῖς. P. ix. 19. Εὐρίπῳ. P. ii. 35. εὐφροσύναις. Fr. Parthen. iv. 4. θανάτῳ. P. iv. 331. θύραις ἔσταν. N. i. 29. Ἴδᾳ. N. x. 132. Κασταλίᾳ. P. iv. 290. θηρσί. Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. κράνᾳ. P. iv. 523. κρημνοῖς. O. iii. 39. πεύκαις. Fr. Dithyramb. vi. 4. ὁδῷ. O. x. 38. οἱ ἔκλαγξε βροντάν. P. iv. 40. οἱ κρατὶ κατέχευας. P. i. 14. νίκαις. Fr. Inc. in Add. ὀφρύϊ Παρνασσίᾳ. O. xiii. 159. ὄχθαις. P. xii. 4. N. ix. 53. ῥεέθροις. N. ix. 21. I. v. 43. O. xiii. 48. ῥηγμῖνι. N. v. 24. στεφάνῳ. O. xi. 13. συντυχίαις. P. i. 70. σφυρῷ ἔστασας. I. vii. 19. τρόποις ἀποδαμεῖ. P. x. 58. τύχᾳ. O. xiv. 23. ὕδατι Ἀσωπίῳ. N. iii. 6. c. accus. ἐπ' Ἀλκμάναν μολών. N. x. 19. ἀμφότερα. O. xiii. 80. ἀνθρώπους. I. iv. 15. O. iii. 18. ἀσυχίαν τράποι. P. i. 136. ἴσα. N. vii. 7. Ἰσθμόν. O. viii. 64. κορυφάν. N. ix. 19. κράναν. P. iii. 122. θεὸν κισσοδέταν. Fr. Dithyramb. iii. 10. λαὸν ἀγείρας. P. ix. 93. μὲν δίκον φύλλα. P. ix. 119. ξενίαν ἐλθόντος. N. x. 91. πόνον πέμπε. P. iv. 317. σκοπὸν τοῦτον. N. vi. 48. v. Not. στάδιον. P. xi. 73. οἶδμα. Fragm. Inc. lxxxix. 3. στόμα. P. iv. 361. χθόνα βέβακεν. I. iv. 70. πέταται. N. vi. 81. ῥιπὸς πλέοις. Fr. Inc. xxxv. χέρσον. Fr. Dithyramb. iii. 20. χρέος. O. i. 71. ἄλλον. O. viii. 16. ἄλλοτ' ἄλλον λόγον. P. x. 83.

ἐπιβαίνω. βάω. βῆμι. ἐπιβαίνει νέφος Λάθας. O. vii. 82. πότμος αὐτὸν ἐπέβασεν εὐαμερίας. I. i. 55. ἐπέβαν Σικυωνόθε. N. x. 81. ἐπέβαν πολλῶν καιρόν. N. i. 28. v. V. L. ἐπέβα ὑπερτάταις ἀνορέαις. N. iii. 34. ἐπέβαινεν θείαις ὀδύναισι. Fr. Prosod. ii. 3. in Del.

ἐπιβάλλω. ἐπὶ στέφανον βαλών. P. xi. 22. ἐπὶ εὐναῖς βάλεν αἰδῶ. P. ix. 20.

ἐπίβδα. πρὸς τραχεῖαν ἐπίβδαν. P. iv. 249. v. Not.

ἐπιβουλία. ἐπιβουλίᾳ ἀντίτεινε. N. iv. 60.

ἐπιβρίθω. ἐπιβρίσαις ὄλβος ἕπηται. P. iii. 190.

ἐπιγείνομαι. ἐπιγεινομένων παιδῶν. P. iv. 83.

ἐπιγουνίδιος. ἐπιγουνίδιον βρέφος κατθηκάμεναι. P. ix. 107.

ἐπιδεικνύω. ἐπίδειξιν βίαν. N. xi. 19. ἐπιδείξαντο κρίσιν ἀέθλοις γυίων. P. iv. 451. μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου. Fr. pag. 51.

ἐπιδέξιος. ἐπιδέξια χειρὸς σχέθων νιν ἄγεις. P. xi. 29. v. Not.

[ἐπιδίκω. P. ix. 219. *Ex Schedis.*]

ἐπίδοξος. κῦδος ἐπίδοξον ἄρηται. N. ix. 110.

ἐπιεσσάμενος. ἐπιεσσόμενος. vid. Ἐφέω.

ἐπιζεύγνυμι. ἐπιζευχθέντες στέφανοι χαίταις. O. iii. 11.

ἐπιθορέω. ἐπὶ ἀκταῖσι θορών. P. iv. 64.

ἐπίκαιρος. ἐπικαιρότατος ἰατὴρ ἐσσί. P. iv. 480.

ἐπικλάζω. ἐπέκλαγξε βροντὰν αἴσιον Ζεὺς πατήρ. P. iv. 41.

ἐπίκοπος. ἐπίκοπον στάσιν. Fr. Inc. vii. 4.

ἐπίκουρος. Ὀλιγαιθίδαισι. O. xiii. 137. ἐπίκουρον ὁδόν. O. i. 177.

ἐπίκρανον. ἐπικράνοις. Fr. Prosod. ii. p. 27.

ἐπικρατέω. ἐπικρατεῖν δύνασθαι ἐρώτων ἀρειόνων. N. viii. 8. v. Not.

ἐπίκρυφος. ἐπίκρυφον οἶμον. O. viii. 92.

ἐπικύρω. ἐπικύρσαις ἀστῶν ἐν ἀοιδαῖς. O. vi. 10. μὴ ἐπικύρσαιεν μετατροπίαις φθονεραῖς. P. x. 32.

ἐπικώμιος. ὕμνος ἦν πάλαι. N. viii. 85. ἐπικωμίαν κλυτὰν ὄπα. P. x. 9. ἐπικώμια ἴδια ναυστολέοντες. N. vi. 56.

ἐπιλανθάνω ex λήθω. ἐπιλέλαθα ὀφείλων. O. x. 4. ἐπιλασθὲν καλὸν ἔργον θνάσκει. Fr. Epinic. ii. 6. p. 3.

ἐπίλασις. ἐπίλασιν καμάτων παράσχοι χρόνος. P. i. 89.

ἐπίλοιπος. ἐπίλοιποι ἁμέραι. O. i. 53.

ἐπιμίγνυμι a μίγω. ἐμφύλιον αἷμα ἐπέμιξε θνατοῖς. P. ii. 59. ἀγλαΐαις ἐπιμίξαι λαόν. N. ix. 74. ἐπιμίξαις Αἰθιόπισσι χεῖρας. N. iii. 107.

ἐπιμομφά. ἐπιμομφὰν ὀξεῖαν ἀνδρῶν λῦσαι. O. x. 11.

ἐπινέμω. ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. ix. 11.

ἐπινεύω. ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν. I. viii. 99.

ἐπίνικος et -ιος. ἄωτον ἐπίνικον φράσαι. O. viii. 99. ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς. N. iv. 128.

ἐπίνομος. ἐπίνομον στρατὸν ἡρωΐδων. P. xi. 13. v. Not.

ἐπιπέμπω. Θεοὶ ἐπιπέμπετε χάριν κλυτάν. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41.

ἐπίπερθεν. ἐπίπερθεν γᾶς γεωμετροῦσα. Fr. Inc. v. 1. pro ἐφύπερθεν.

ἐπιπρέπω. ἐπιπρέπει παισὶν λῆμα γενναῖον. P. viii. 63.

ἐπίσκοπος. ἐπίσκοποι Μινυᾶν. O. xiv. 5.

ἐπισκότιος. ἐπισκότιον ἀτραπὸν ἐσσυμένα. In def. Solis p. 37. [ἐπίσκοτον.]

ἐπισπείρω. ἐπισπείρων μομφὰν ἀλιτροῖς. N. viii. 67.

ἐπισπέομαι. (ἐφέπομαι.) οἱ δὲ ἐπίσποντο. P. iv. 237.

ἐπίσταμαι. εἰ ἐπίστα συνέμεν. P. iii. 143. ἐπίστανται ἀγεμονεῦσαι ὁδόν. O. vi. 43. ἐπίστασαι ἔρξαι καὶ παθεῖν. P. viii. 8.

ἐπιστατέω. ἐπιστατεῖ. N. vii. 72.

ἐπιστείχω. τάνδε νᾶσον ἐπιστείχοντα. I. vi. 29.

ἐπιστεφανόω. νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν. O. ix. 168.

ἐπιτακτός. ἐπιτακτὸν μέτρον ἐξεπόνησεν. P. iv. 421.

ἐπιτανύω. ἐπιτανύσας (τόξον) Ἀκράγαντι. O. ii. 165.

ἐπιτέλλω. ἐπίτειλον θάνατον καὶ ἐμοί, ἄναξ. N. x. 145. ἀγητὴρ υἱῷ ἐπιτελλόμενος. P. i. 135.

ἐπιτέρπομαι. ἐπιτερπόμενον ἵπποις. O. v. 51.

ἐπιτίθημι. ἐπιτίθησι κόσμον. P. ii. 16. 19.

ἐπιτεύχω. στέφανον ἐπιτεῦξαι Ἰλίῳ. O. viii. 43.

ἐπιτόσσω. (ὁ Θεὸς) ἐπέτοσσε. P. iv. 43. v. Not. V. L. ἐπιτόσσαις Θεῷ ῥέζοντας ἑκατόμβας. P. x. 52.

ἐπιτρέπω. ἐπιτρέψοντί οἱ Μοῖσαι. O. vi. 36. ἐπέτραπε τοῖς. O. iii. 64.

ἐπίτροπος. Θεὸς ἐών. O. i. 171.

ἐπιφανής. ἐπιφανέστερον οἶκον. P. viii. 7.

ἐπιφέρω. ἐπιφέροισα τιμάν. O. i. 50.

ἐπιφλέγω. ἐπιφλέγει δόξα καὶ εὐφροσύνα. P. xi. 69. ἐπιφλέγων πόλιν ἀοιδαῖς. O. ix. 34.

ἐπιχέω. ἐπὶ θρῆνον ἔχευαν. I. viii. 128. ἐπέχεεν ἀλλότρια θωραχθείς. V. L. Fr. Dithyramb. i. p. 40.

ἐπιχθόνιος. ἐπιχθονίων ἀνθρώπων γένος. Fr. Inc. iv. 3. τίς ἐπιχθονίων εὗρεν σύμβολον θεόθεν. O. xii. 12. πάντων. N. x. 116. κεδνότατον. I. viii. 48. κρατεῖν. O. vii. 93. ἐπιχθονίοις ἔσσεσθαι μάντιν ἔξοχον. O. vi. 85.

ἐπιχώριος. παῖς Αἴσονος. P. iv. 209. ἐσθὰς Μαγνήτων. P. iv. 141. μείς. N. v. 82. ἐπιχώριον ἀγῶνα Ἥρας. P. viii. 114. χάρμα. N. iii. 116. μάντιν. O. xiii. 104. ἐπιχωρίων καλῶν. I. vii. 2. ἔσοδοι. P. v. 156. ἐπιχωρίοις πάντεσσι. P. ix. 173. ἐπιχώρια αἰσχύνων. P. iii. 38.

ἐπιψαύω. ἐπιψαύειν τῶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων. P. iv. 164. ἐπίψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος. I. iv. 17.

ἔποικος. ἐποίκων. O. ix. 105.

ἐποίχομαι. ἐποίχονται αὐτοὺς ξενίαις τραπέζαις. O. iii. 72.

ἐπόπτομαι. ἐπόψατο ἔνθα γένναν εὐδαίμονα. Fr. Prosod. ii. 6. 7. p. 26. ἐποψόμενος δαῖτα. O. viii. 69.

ἐποπτεύω. ἐποπτεύει ἄλλοτ' ἄλλον χάρις. O. vii. 19.

ἐπόπτης. Πυθῶνος ἐπόπταις. N. ix. 12.

ἔπος. ἔπος, μηδὲν ἄγαν, σοφοὶ αἴνησαν. Fr. Inc. xxix. ἔπος εἶπεν ἐν Θήβαις. O. vi. 25. ἀκίνδυνον. P. ii. 121. εἰπόντα ἀγαθόν. I. i. 63. εὐτράπελον εἰπών. P. iv. 186. Θήραιον Μηδείας ἀγκολίσαιθ'. P. iv. 15. κοινὸν εὔξασθαι. P. iii. 5. κραταιὸν ἐκβαλεῖν. P. ii. 148. τοῦτο πρότερον λεγόμενον. N. iii. 92. τὸ τοιοῦτον αὔδασεν. I. vi. 61. ἐξαύδασε. N. x. 150. Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ. I. vi. 99. χαμαιπετὲς οὐκ ἀπέριψεν. P. vi. 37. ἔπει παύρῳ. O. xiii. 138. ἔπεα τρία διαρκέσει. N. vii. 71. ἐπέων θεσπεσίων ῥάβδον. I. iv. 67. γλυκὺν ὕμνον πράσσετε. N. ix. 7. καρπὸς οὐ κατέφθινε. I. viii. 101. οἶμον λιγύν. O. ix. 72. σοφῶν βάλλετο κρηπῖδα. P. iv. 245. ἀμβροσίων παγάν. P. iv. 532. φιλίων ἄρχετο. P. iv. 52. ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν γινώσκομεν. P. iii. 200. ἐπέων θέσιν. O. iii. 14. ῥοαῖσι κλυταῖς. I. vii. 26. Μηδείας στίχες. P. iv. 99. ἀοιδᾶ θεσπεσία. N. ix. 16. ῥαπτῶν Ὁμηρίδαι ἄρχονται. N. ii. 2. v. Not. οὖρον. N. vi. 49. ἔπεσσιν ἐφάψατο οὐδὲ ἀκράντοις. O. i. 138. ἀτρόποισιν ἑλκύσαι. N. vii. 102. ἀφθόνατος γένοιο, Ζεῦ πάτερ. O. xiii. 35.

ἐπουράνιος. ἐπουράνιοι. Fr. Thren. iii. 4. p. 21.

ἑπτά. O. vii. 132. N. ii. 35.

ἑπτάγλωσσος. ἑπτάγλωσσον φόρμιγγα. N. v. 43.

ἑπτάκις. O. xiii. 56.

ἑπτάκτυπος. ἑπτακτύπου φόρμιγγος. P. ii. 130.

ἑπτάπυλος. ἑπτάπυλοι Θῆβαι. P. ix. 139. ἑπταπύλοις Θήβαις. P. iii. 160. viii. 56. N. iv. 31. ἑπταπύλοισι Θήβαις. P. xi. 19. I. viii. 35. ἑπταπύλους Θήβας. N. ix. 42. v. Not. V. L.

ἔπω. τῷ μὲν εἶπε. O. i. 119. ἔπος εἶπεν. O. vi. 25. εἶπε στέλλειν πλόον. O. vii. 60. εἶπεν ἱερὰν γαῖαν. O. vii. 113. εἶπεν οὕτως. P. iv. 19. ὧδε. P. viii. 61. ἐν μέσσοις. P. ix. 211. εἶπεν φωνάσαις ἅτε μάντις ἀνήρ. I. vi. 75. Θέμις. I. viii. 68. ἔειπεν. O. iv. 35. Ἀπόλλων. P. iii. 71. ὥς. P. iv. 277. ὧδε. P. iv. 408. ὄφρα εἴπῃς. O. xiv. 32. εἴ τις εὖ εἴπῃ τι. I. iv. 69. εἴποιμι Μιλησίαν ἴσον δελφῖνι. N. vi. 109. εἶποι ἐκεῖνος κεῖνα ἔργα. O. viii. 81. εἰπὲ γένναν. P. iv. 178. εἰπεῖν τινα μακάρων γαστρίμαργον. O. i. 82. μέγα εἰπεῖν αἰδέομαι. N. v. 25. τόδε θρασύ μοι. N. vii. 74. v. V. L. εἰπεῖν μέγα. N. vii. 84. v. Not. εἰπεῖν ἀτρέκειαν δίχα μοι νόος. Fr. Inc. iv. p. 51. εἰπὼν ἔπος εὐτράπελον. P. iv. 187. μέγα. N. vi. 45. ὣς ἄρα εἰπών. P. ix. 117. I. vi. 81. εἰπόντα ἔπος. I. i. 63. ἄπιστον ἔειπα. N. ix. 78. εἶπον (*præcipe*). O. vi. 156. v. Not. ὡς σάφα εἶπας. O. viii. 61.

ἕπω. ἕπεται ἐν ἑκάστῳ μέτρον. O. xiii. 67. μῶρος. P. i. 160. ὁ λόγος κούραις. O. ii. 39. αἰεὶ ψιθύρων παλάμαις. P. ii. 138. σῶμα πάντων θανάτῳ. Fr. Thren. ii. 3. σοὶ μοῖρα εὐδαιμονίας. P. iii. 150. ὄλβος παλαιός. P. v. 73. ἑσόμενον προϊδεῖν. N. i. 41. λόγῳ δίκας ἄωτος. N. iii. 49. γένος τιμά. N. x. 69. [v. Herm. ad Ol. vi. 122.] ἐκ Διὸς σαφὴς τέκμαρ ἀνθρώποις. N. xi. 56.

Ζεῦ, μεγάλαι ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν. I. iii. 6. εὖτε ἂν ἕπηται. P. iii. 190. ἕπετό οἱ μετ' ἀλκὰν 'Αμαζόνων. N. iii. 66. εἵπετο νέφος πλούτου. Fr. Inc. clxvii. θυμὸς δ' ἐπίσθω. I. vi. 71. ἑπόμενοι νῦν ἀρχαῖς προτέραις. O. x. 94. ἕψονται τέρψιες μακρότεραι. O. xiii. 59.

ἕψω. τίς ἕψοι μάταν γῆρας καθήμενος ἐν σκότῳ; O. i. 133. ἑψόμενος χρυσός. N. iv. 132.

ἐπωνύμιος. ἐπωνυμίαν χάριν νίκας. O. x. 95. ἐπωνυμίαν τοῦ (ὄρους Αἴτνας) πόλιν. P. i. 58.

ἐπώνυμος. ὅρειχος φανέντος ἐπώνυμον Αἴαντα. I. vi. 78. ἐπώνυμε ζαθέων ἱερῶν. Fr. Epinic. v. in Hieron.

ἔρανος. ἐς ἔρανον εὐνομώτατον ἐκάλεσε πατήρ. O. i. 62. ἔρανον λυγρὸν Πολυδέκτᾳ θῆκε. P. xii. 28.

ἐρασιπλόκαμος. ἐρασιπλοκάμου Τυροῦς γενεά. P. iv. 242.

ἐρατεινός. ἐρατεινὸν ὕδωρ. O. vi. 146. ἐρατεινῷ μέλιτι. I. v. 68. ἐρατειναῖς εὐναῖς ἀποδρέπεσθαι ὥρας καρπόν. Fr. Scol. i. 9. 10.

ἐρατός. ἐρατὸν φάος σελάνας εὐώπιδος. O. x. 91. παῖδα. O. x. 120. χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 95. χῶρον. Fr. Thren. i. 11. μέλος αὐλῶν. Fr. Inc. xlix. 3. ἐρατᾶς ὠδῖνος. O. vi. 74. ἐρατὰν ἐπέβαλεν αἰδῶ. P. ix. 20. ἐρατῶν ἀέθλων. N. vi. 22. κώμων. I. ii. 45. ἐρατᾶν ἀοιδᾶν ὄχημα. Fr. Scol. iii. 1. ἐρατὰ ἴων φόβα. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41.

ἔραμαι. οὐκ ἔραμαι ἔχειν πολὺν πλοῦτον. N. i. 44. ὧν ἔραται. P. i. 115. N. x. 153. ἤρατο ἀπιόντων. P. iii. 34. ἐραίμαν καλῶν θεόθεν. P. xi. 76. ὄφρα ἔραταί τις (pro ἔρηται). P. iv. 164.

ἐράω. ἄνδρας ἐρῶντας. O. i. 128. ἐράσσατο Ποσειδᾶν. [Heynius adscripsit: "ad ἔραμαι."] O. i. 39. Ἥρας (Ἰξίων). P. ii. 50. ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. p. 11. εἴη ἐρᾶν. Fr. Scol. ii. 1.

ἐργάζομαι. ἐργάζεσθαι ἀγάλματα ἐλινύσσοντα. N. v. 3. οὐκ ἐλινύσοντας αὐτὰς εἰργασάμην. I. ii. 67.

ἐργασία. ἀμφὶ ἐργασίαις χερός. O. viii. 56.

ἔργμα. ἔργματι ἐπὶ ἑκάστῳ. I. i. 36. ἐργμάτων ῥῆμα χρονιώτερον βιοτεύει. N. iv. 10. ἐργμάτων ἀγαθῶν ὕμνος. N. iv. 136. ἀγερώχων ἕνεκεν. N. vi. 58. καλῶν ἀκτὶς βέβακεν διὰ πόντον. I. iv. 71. ἔργμασιν νικαφόροις ζεῦξαι μέλος. N. i. 10. ἔργμασιν οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἐπιστατεῖ. N. vii. 72. ἔργμασιν ἐπὶ ἄλλοις ἄλλος μισθός. I. i. 65. ἐν ἔργμασι νικᾷ τύχα. Fr. Inc. lxxxii. 2.

ἔργον. οὔτε ἔργον οὔτε ἔπος εὐτράπελον εἰπών. P. iv. 186. καλόν. Fr. Epinic. ii. 6. in Alex. Amynt. p. 3. μέγα ἐμήσαντο ὠκέως. N. x. 120. πελώριον τελέσαις. P. vi. 41. ἅπαν τοῦ εὑρόντος. O. xiii. 23. πρὸς ἔργον κεκαλυμμένον. O. v. 36. ἔργον κράτησαν. O. ix. 127. φάος πρὸ πάντων. O. x. 27. ἰσχύος. I. iv. 116. ἕκαστον. N. viii. 7. κορύσσοντα ἐν πεδίῳ. I. viii. 115. τοῦτο ἐμοὶ τελέσας. P. iv. 408. φιλόξενον παθόντες. I. ii. 37. ἔργου ἀρχομένους. O. vi. 4. εἴχετο Ἰάσων πίσυνος θεῷ. P. iv. 414. ἔργῳ δάμασσας. P. viii. 116. φυγὼν σιγαλὸν ἀμαχανίαν. P. ix. 163. πράσσει σθένος. N. i. 39. καθελὼν εὖχος. O. x. 75. οὐκ ἐλέγχων. O. viii. 25. ἐν ἔργῳ ἱεὶς κόμπον πρόσφορον. N. viii. 83. ἔργῳ παντὶ ἀνάπαυσις. N. vii. 77. ἔργα ἐσλὰ ἐπ' ἐσλοῖς. O. viii. 110. καλά. P. vii. 20. μεγάλα ἄθυρεν χερσί. N. iii. 78. ἔργα λαμπευθέντα (λαμπετόωντα. v. V. L.) λάμπει μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. 3. τρία κάλλιστα θῆκεν ἀμφὶ κόμαις. O. xiii. 54. πολλὰ μενεινῶντες. N. xi. 58. κεῖνα ἔργα ἐκεῖνος εἴποι. O. viii. 82. ὁμοῖα ἔργα ζωοῖσιν. O. vii. 95. τὰ ἔργα ἐν Ἀρκαδίᾳ. O. vii. 153. v. Schol. ἔργων τέλος. O. ii. 33. ἔργων εὐκλέων φάμαν ἀνάγει. I. iv. 38. θεοδότων κέλευθον. I. v. 29. θρασέων ἕνεκεν. N. x. 5. εὐκλέων ἄποινα. I. iii. 11. καλῶν μυρίαι κέλευθοι. I vi. 31. περὶ πάντων ἔργων κρίνει πότμος. N. v. 74. ἔργων τέλος πᾶν ἐν τίν. N. x. 55. πάντων ἔργων ταμίαι, χάριτες. O. xiv. 14. χάρις ποίνιμος ἀντὶ ἔργων. P. ii. 33. ἔργοις κακοῖς. O. ii. 177. καλοῖς

ἔσοπτρον. N. vii. 20. ὀπάζων μελέταν. I. vi. 97. οὔτε βουλαῖς οὐ κλέπτει Ἀπόλλωνα. P. iii. 54. καὶ μορφᾷ ὑπέρφατον ἄνδρα. O. ix. 99. ἐπ' ἔργοισιν δύνασιν ἔχειν. P. v. 160. Ἡρακλέος τεκμαίρομαι. Fr. Inc. ii. 5.

ἔργω. vid. Εἴργω.

ἔρδω. ἔρδω. καλὰ ἔρξαις. O. x. 109. ἔρξαι μαλθακόν. P. viii. 7. ἔρδων ἀνήρ. O. i. 104. ἔρδων φίλος. Fr. Inc. lviii. 1. ἐοικότα μορφᾷ. N. iii. 33. εἰ δὲ τύχᾳ τις ἔρδων. N. vii. 16. μαρνάσθω τὶς ἔρδων ἀμφ' ἀέθλοις. I. v. 71. πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι ἐχθρόν. I. iv. 82. μέρος καννόμον ἐρδόμενον. O. viii. 104.

ἐρεθίζω. ἐρεθίζεσθαι. Fr. Inc. xlix.

ἐρείδω. ἤρειδέ μιν Ποσειδᾶν. O. ix. 47. Φοῖβος. 48. ἔρεισον ἄγκυραν χθονί. P. x. 80. ἐρειδομένα ὀρθαῖς κιόνεσσι. P. iv. 476. ἐρειδόμενόν νιν ναυαγίαις. I. i. 52.

ἐρείπω. ἐριπόντι αὐτῷ. O. ii. 77.

ἔρεισμα. Ἀκράγαντος. O. ii. 12. Ἑλλάδος. Fr. Dithyramb. x. 2. v. Not. p. 45.

ἐρέπτω. vid. Ἐρέφω.

ἐρετμός. ἀντ' ἐρετμῶν. P. iv. 31.

ἐρεύγω. ἐρεύγονται παγαὶ πυρὸς ἐκ μυχῶν. P. i. 40. v. Schol. τὸν ἄπειρον σκότον ποταμοί. Fr. Thren. i. p. 18.

ἐρευνάω. ἐρευνῶν εὑρήσεις. O. xiii. 161. ἐρεύνασεν ἰδίᾳ ῥοὰς τεναγέων. N. iii. 43. ἐρευνασάτω ἱερὸν φάος ἁσυχίας. Fr. Inc. vii. 3. ἐρευνᾶσαι βροτέᾳ φρενὶ βουλεύματα θεῶν. Fragm. Inc. xcix. 3.

ἐρέφω. λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον. O. i. 110. βοτάνα λέοντος ἔρεφέ νιν. N. vi. 73. v. Schol. δύο αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων. O. xiii. 45. ἐρέφοντα κρανίοις ναόν. I. iv. 93. ἐρεπτόν μιν στεφάνοις ποίας. P. iv. 427. v. V. L.

ἐρέω. ἐρέω, εἰ χρὴ ἀντιφερίξαι. P. ix. 89. ταύταν χάριν Νεμέᾳ. O. viii. 75. τοῦτο. Fr. Inc. cxii. λεγόμενον. P. v. 145. τοὶ εἰδότι. P. iv. 252. μάχαν ἐν Σπάρτᾳ. P. i. 149. μαθών τις ἂν ἐρεῖ. N. vii. 100.

ἔρημος. ἐρήμας δι' αἰθέρος. O. i. 10. Fr. Inc. cxvi. v. Not. ἐρήμου ἀπὸ κόλπων αἰθέρος. O. xiii. 126. ἔρημοι ἁμᾷ καίοντο. N. x. 134. ὑπὲρ ἐρήμων νώτων γαίας. P. iv. 46.

ἐρημόω. ἐρήμωσεν ἑστίαν μάκαιραν ἀνδρῶν τεσσάρων. I. iv. 27. Κάδμον ἐρήμωσαν θύγατρες εὐφροσύνας μέρος. P. iii. 174. ἐρημώσασα ἑὸν χῶρον. P. iv. 479. ἀκτὶς Ἀελίου ἐρημωθεῖσα—ὀμμάτων. Carm. in def. Solis. 2. p. 37. emend.

ἐριβρεμέτης. ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων. I. iv. 78.

ἐρίβρομος. ἐριβρόμου νεφέλας στρατός. P. iv. 11. ἐριβρόμου χθονὸς ὀμφαλόν. P. vi. 3. v. Not. ἐρίβρομοι λέοντες. O. xi. 22.

ἐρίζω. οὐκ ἐρίξει χειρόνεσσιν ὁ φθόνος. N. viii. 38. σθένει γυίων ἐρίζοντι. N. v. 72. οὐκ ἐρίζειν χρὴ πρὸς θεόν. P. ii. 162. ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. P. iv. 507. ἐρίσας ἀμφὶ γάμῳ Θέτιος. I. viii. 59. ἐρίζεται ταχυτὰς ποδῶν. O. i. 155. ἐριζόμενοι Πανελλάνεσσι. I. iv. 49. ἐριζόμεναι νᾶες ἐν πόντῳ. I. v. 4.

ἐρικλάγκτας. ἐρικλάγκταν γόον ὄφρα μιμήσαιτο. P. xii. 39.

ἐρίπλευρος. ἐριπλεύρῳ φυᾷ ἐμβάλλων κέντρον. P. iv. 420.

ἔρις. χαλεπὰ ὁμιλεῖν κρεσσόνων. N. x. 135. ἔριν Ἀδράστου καὶ Καδμείων. N. viii. 87. ἔριδα στρέφοι. N. iv. 152. v. V. L.

ἐρισφάραγος. Eustath. p. 1636. 8.

ἔριφος. ἐρίφων μιθοπήριον. v. Not. Fr. Hymn. v. p. 30.

ἐρίτιμος. ἐρίτιμοι ἀοιδαί. O. xiii. 60.

ἕρκος. ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας. P. ii. 147. οἷον ἕρκος. P. v. 151. ἑρκέων δολίων. N. iii. 89. ἕρκεσιν παμποικίλοις ἀγγέων. N. x. 68. v. Not.

ἔρνος. φοίνικος οὐ λανθάνει μάντιν. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41. ἔρνος ἱμερόεστατον παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. ἔρνεϊ Τελεσιάδα. I. iv. 77. ἔρνεσιν Λατοῦς ἀδών. N. vi. 64. ἔρνεσιν ἀνδησάμενοι χαίτας. I. i. 38. προφυρέοις κόμαν ἀνδησάμενος. N. xi. 37. Ὀλυμπιάδων Ἀλφεοῦ φράξας χεῖρα. I. i. 94. ἔρνεα ἀπ' Ἀλφεοῦ στεφανωσάμενος. N. vi. 32.

ἐρπιτόν. πυκινώτατον. Fr. Epinic. ii. 2.

in Hieron. Ἀφαίστοιο ἀναπέμπει κρουνούς. P. i. 47.

Ἕρπω. ἕρπει τοῦτο ἀθάνατον φωνᾶεν. I. iv. 68. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι. N. xiii. 148. πρὶν εἷρπε ἀοιδὰ σχοινοτενής διθυράμβῳ. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not. ἕρπων χρόνος. N. iv. 70. ἕρποι χρόνος λοιπὸς εὔφρων. N. vii. 100. τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν. P. iv. 249. ἔργα ὁμοῖα ἑρπόντεσσι ζωοῖσιν. O. vii. 96.

Ἐρυθρός. ἐρυθρῷ πόντῳ. P. iv. 448.

Ἐρύκω. ἐρύκει τεθμὸς τὰ μακρὰ ἐξενέπειν. N. iv. 53. ἐρύκετον χερὶ ἐνιπάν. O. x. 7.

Ἐρύω. ἐρύσαις πάντα βίαια ἐκ ποδός. N. viii. 99. ἐρυσάμενοι (ἐρυσσ.) νόστον γλυκύν. N. ix. 54. v. V. L.

Ἔρχομαι. ἱκέτας. O. v. 44. πὰρ μέλος. N. vii. 101. φέρων μέλος. P. ii. 7. ἔρχεται ὄλβος ἀνδρῶν οὐκ ἐς μακρόν. P. iii. 189. ὕπατον βροτῷ. O. i. 161. ἔρχονται ἐς ὁδὸν φανεράν. O. vi. 123. κοιναὶ ἐλπίδες. N. i. 48. ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ. P. v. 18. ἐρχομένοις ἐς πλόον. P. i. 66. ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Ζεύς. P. iii. 176. φέρων θάνατον. P. x. 74. Ζεὺς ἀντίος οἱ. N. x. 149. ἤλυθον κασίγνητοι ἀμφότεροι. P. iv. 220. πεμπόμενοι ἐπ' Ἀξείνου στόμα. P. iv. 362. δευτέραν ὁδὸν ἀπ' Ἄργεος. P. viii. 59. ex emendat. V. L. I. vi. 84. ἦλθες Λιβύας πεδίον. P. v. 68. ἔνθα ἦλθε Γανυμήδης. O. i. 70. ὑπὸ σπλάγχνων ἐς φάος. O. iv. 73. v. Not. θυμῷ μάντευμα. P. iv. 129. ἐξ ἀέθλων. N. vi. 21. ἀνὴρ προσπαλαίσων. I. iv. 90. αὐτίκα παῖς Λήδας. N. x. 122. ἦλθον μέγαρον Πελία. P. iv. 239. v. V. L. τάχα. P. iv. 305. λαμπραὶ ἀκτῖνες στεροπᾶς. P. iv. 362. γαμβροί. P. ix. 206. πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς. N. vi. 40. ταμίας κώμων. I. vi. 84. v. V. L. ἀρετᾷ. O. ix. 124. ὅταν ξένον ἐμὸν ἔλθῃς. I. ii. 69. ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ. P. viii. 137. αὐτῷ ἐλθεῖν κῦδος. O. iii. 69. δεῖ σάμερον ἐλθεῖν. O. vi. 47. πομπαῖον οὖρον. P. i. 69. μεταλλάσοντας. P. i. 102. οὐκ ἔμεινε τράπεζαν νυμφίαν. P. iii. 28. ἐναντίον φίλων. Fr. Inc. xxvi. 2. ἐς σταθμοὺς οὐρανοῦ ἐθέλοντα. I. vii. 66. ἐλθὼν ἄγχι ἁλός. O. i. 115. παρὰ Κρόνιον. O. i. 178. ἐς θεὸν μαντεύσατο. O. vii. 57. ὄμβρος. P. vi. 10. κόρος. P. viii. 44. φίλος φίλοισι. N. iv. 37. εἰς ἱερὰν Ταίναρον. P. iv. 79. Ἡρακλέης. O. vi. 114. ἐλθόντος ἀπ' Ἀρκαδίας ξένου. P. iii. 43. ἐπὶ ξενίαν Κάστορος. N. x. 91. ἐλθόντα ἀπὸ δειρᾶν Ἀρκαδίας. O. iii. 48. ἐκ θαλάμων Μηδέας. O. vii. 52. ἐκ Λυκίας. O. xiii. 83. ἐλθόντες νᾶσον. P. iv. 92. ἐλθόντεσσι ξείνοις. P. iv. 53. ἐλθόντας πρὸς θαλάμους. P. iv. 285. ἄλικας. N. iv. 83.

Ἔρομαι. εἴρετο πάντας παῖδα. O. vi. 81.

Ἔρως. ἔρως ἑτέρων ἔκνιξε φρένας. P. x. 94. ἔρως ἔχεν. I. viii. 64. ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. ἔρωτες εὐπρόσωποι παρήϊξαν. Fr. Inc. xlvii. 1. ἀλλοτρίων κρέσσονες. N. iii. 51. ἐρώτων ἀρειόνων. N. viii. 3. ἀπροσίκτων ὀξύτεραι μανίαι. N. xi. 63. ἀφροδισίων χάριτας. Fr. Scol. iv. 1. p. 14. ματέρας. Fr. Scol. i. 4. pag. 8. δρέπεσθαι κατὰ καιρόν. Fr. Scol. ii. 4. pag. 13.

Ἐς. ἐς ἄδυτον. P. xi. 7. αἰθέρα πεμφθεῖσαν. O. vii. 122. Αἴτναν. N. ix. 3. ἅλιον. Fr. Thren. iv. 3. Ἄλιν. O. i. 126. ἄλσος τεόν. Fr. Scol. i. 2. ἐς ἄμελξιν γάλακτος. Fr. Epinic. ii. 3. in Hieron. ἀνθρακιὰν θερμάν. Fr. Inc. lix. 1. Ἄργος. I. vii. 17. ἅρμα ἀναβαίνων. N. ix. 8. δίφρον. I. ii. 3. γαῖαν. O. iii. 45. δῶμα. N. ix. 6. θάλαμον δέξαι. N. xi. 3. Θήβας. N. ix. 41. Λακέρειαν. P. iii. 59. λέχος. P. iii. 177. Ἰωλκὸν κατέβα. P. iv. 334. μυχόν. N. i. 62. μυχούς. P. vi. 12. ναόν. P. vi. 4. νᾶσον ἐνεγκών. I. viii. 45. πόλιν. I. v. 28. Τροΐαν ἄγε. I. vi. 41. σταθμούς. I. vii. 65. χθόνα μόλῃ. P. iv. 136. χώραν. O. vi. 108. Φᾶσιν ἐνήλυθον. P. iv. 376. Ἴστρον. O. viii. 63. ἀγῶνα ὁδόν. P. x. 47. ἀδελφεόν. O. ii. 89. Αἰθίοπας. N. vi. 83. ἄνδρα ἄγων. N. vii. 91. ἄνδρας. O. ii. 64. Ἀμφιάραον. O. vi. 20. θεὸν ἐλθών. O. vii. 57. ἥβαν νεόγυιον. Fr. Scol. ii. 19. αἴγλαν μόλεν. N. i. 54. αἰῶνα μόρσιμον. I.

vii. 58. μακρόν. P. iii. 189. ἀάταν. N. ix. 49. κακότατα. P. ii. 65. ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. xlvii. 5. σκότον αἰπύν. Fr. Inc. xlvi. ὄλβον ἀπήμονα. Carm. in def. Solis v. 11. μέσον. Fr. Inc. cxii. κακόν. P. iii. 63. κίνδυνον ἵέμενοι. P. iv. 368. γενεάν. N. x. 25. γένος. N. iv. 111. δίκαν. N. vii. 70. ἔλεγχον. N. viii. 85. θησαυρὸν ἴτε. P. xi. 7. ἑορτάν. O. iii. 61. ἔρανον. O. i. 62. P. v. 103. ἑστίαν. O. i. 16. ὅμιλον. P. x. 70. πλόον. P. i. 66. I. vi. 52. πόλεμον ἄγε. I. vi. 39. νομόν. O. vii. 61. πραπίδας. P. v. 90. τελευτάν. O. v. 52. φάος. O. v. 32. vi. 75. I. vi. 91. χάριν. O. i. 121. x. 16. τὸ πᾶν. O. ii. 152. τρίς. O. ii. 123. Θήβας. N. ix. 41. ἄντρον. I. viii. 89. πόλιν. I. v. 28.

Ἐσαεί. ἀνθεῖ ἀνήρ. O. xi. 10. v. Not.

Ἐσέρχομαι. ἀθανάτων βασιλέως αὐλὰν ἐσῆλθεν. N. x. 29. ἐσελθὼν ἱερὰν Ταίναρον. P. iv. 79. v. Not. δώματα. P. x. 51. ἐσελθόντα (v. V. L.) ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός. P. iv. 213. ἐσερχομένοις πλόον. P. i. 66. v. V. L.

Ἐσθάς. ἀμφότερόν μιν ἔχεν. P. iv. 140. ἀμφὶς ἐσθᾶτος. P. iv. 451.

ἐσθλός. (ἐσθλὸς et ἐσλὸς *in Pindaro inconstanter scribitur.*) ἀπονέστερον ἐσθλοὶ νέμονται βίοτον. O. ii. 112. ἐσθλῶν κρύφον. O. ii. 177.

ἐσλός. ἐσλοῦ κάρυκος. O. xiii. 143. Πέλοπος. N. ii. 33. ἐσλὸν παράμερον. O. i. 160. βαθύ. O. xii. 17. παρ' ἓν ἐσλόν. P. iii. 145. κλέος. P. iv. 311. τὶ παθών. P. ix. 157. τετελεσμένον. N. ix. 14. τὸν ἐσλὸν χρὴ ὑμνῆσαι. I. iii. 13. ἄγγελον. P. iv. 494. λόγον. I. v. 17. Τήλεφον. I. v. 52. φῶτα. I. viii. 131. ἐσλοί. O. iv. 9. ὑπὸ ἐσλῶν χαρμάτων. O. ii. 35. ἐσλῶν καὶ ἅπτεται sc. ὁ φθόνος. N. viii. 37. v. Not. V. L. ἐσλῶν μεῖζαν. N. x. 37. ἐσλοῖς ἀνδράσι. P. iii. 116. πρέπει ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. iv. 2. p. 3. ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. P. i. 163. περὶ ἐσλοῖσι μάρναται. N. v. 86. ἐσλὸς (Dorice pro ἐσθλοὺς. v. V. L.) λέλογχε φέρειν ἀντίον. N. i. 35. ἐσλὸς (ἐσθλοὺς) αἰνεῖν. N. iii. 50. v. Not. ἐσλοὺς ἀδελφεοὺς ἐπαινήσομεν. P. x. 107. ἐσλὰ ἔργα ἐπ' ἐσλοῖς. O. viii. 110. ἐσλὰ πέπαται. P. viii. 103. ἐσθλοῖς. N. iv. 155.

ἔσοδος vel εἴσοδος. εἴσοδον ἵππιον εὗρες. P. vi. 50. ἔσοδοι καλῶν ἐπιχωρίων. P. v. 156.

ἔσοπτρον. ἔργοις καλοῖς ἔσοπτρον. N. vii. 20.

ἑσπέριος. χαρίτων ὁμάδῳ φλέγεν. N. vi. 66. ἑσπερίαις ὑπὸ κουρίζεσθαι ἀοιδαῖς. P. iii. 33.

ἕσπερος. ἑσπέρας. P. iv. 70. ἑσπέρᾳ σὺν ἄκρᾳ. P. xi. 18. ἑσπέραις διχομηνίδεσσι. I. viii. 94. ἕσπερον σελάνας φάος. O. x. 90.

ἕσπομαι. ὄλβος ἅμα ἕσπετο. O. vi. 122. ἕσποιτο τόλμα καὶ δύναμις ἀμφιλαφής. O. ix. 123. ἕσποιτο μοῖρα. P. x. 26. ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπηται. O. viii. 15. ἑσπόμενοι Ἡρακλῆϊ. I. v. 47. ἕσπεσθαι ἐφετμαῖς. I. vi. 25.

ἑστία. ἑστίᾳ παρὰ συγγόνῳ. O. xii. 21. ἑστίαν ἐς μάκαιραν Ἱέρωνος. O. i. 17. ἑστίαν μάκαιραν ἐρήμωσεν ἀνδρῶν τεσσάρων. I. iv. 28. πατρῴαν. P. xi. 21.

ἐσχατιά. πρὸς ἐσχατιὰν θανάτου. P. xi. 86. πρὸς ἐσχατιαῖς ὄλβου ἐβάλλετο ἄγκυραν. I. vi. 17. πρὸς ἐσχατιὰν ἱκάνων. O. iii. 78.

ἔσχατος. ἔσχατον πρὸς πλόον. P. x. 45. τὸ ἔσχατον κορυφοῦται. O. i. 182. θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. περὶ ἐσχάτων ἀέθλων. N. x. 58. ἐσχάτας ναυτιλίας μάρτυρας. N. iii. 39. ἐσχάταις ἐλπίσιν. I. vii. 50. ἐσχάταισιν οἴκοθεν στάλαισιν Ἡρακλείαις. I. iv. 19.

ἑταίρα. ἑταῖραι παρθένοι. P. iii. 52. ἑταιρᾶν οἰκοριᾶν δείπνων. P. ix. 36. v. V. L.

ἑταῖρος et ἕταρος. ἑταῖρον φθόνον ἀνδρῶν κενεοφρόνων. Fr. Inc. xxvii. ἑταῖροι ὤρεγον χεῖρας. P. iv. 425. ἔξοχα ἑταίρων φιλεῖν. P. v. 34. ἑτάρων μυρίων ὀρφανόν. I. vii. 17. κωμάζοντι φίλοις σὺν ἑταίροις. O. ix. 6. ἑταίρους ὄτρυνον. O. vi. 148. εὖ δέξαι ἐς θάλαμον. N. xi. 4.

ἐτεῖος. ἐτείων ἀέθλων τέρμα. I. iv. 115.

ἕτερος. ἕτερος δαίμων. P. iii. 62. ἑτέρα

εἴργει ἕτερον in V. L. N. vii. 9. ἑτέρῳ λέχει. P. xi. 38. ἑτέρας σκευᾶς βαθὺ ὀχοίσας. P. ii. 145. ἕτερον οἶκον. N. vi. 42. τίνα. P. ii. 110. λόγον οὐκ ἔχει. O. vii. 158. ἕτερον ἑτέραις χερσὶ βαστάζεις. N. viii. 5. ἕτεροι εὔχονται πεδίον. N. viii. 63. ἕτεροι βασιλέες ἱεροί. P. v. 230. ἕτεραι τέχναι ἑτέρων. N. i. 36. ἕτερα ἕτερον εἴργει. N. vii. 9. ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ἔκνιξε φρένας. P. x. 93. ἑτέροις ἔδωκεν κῦδος μέγα. P. ii. 164. παρέδωκε. P. ii. 95. ἑτέροισιν πολλοῖσιν ἄγημαι. P. iv. 442.

ἐτήτυμος. ἐτήτυμον ἀλάθειαν μόνος ἐξελέγχων χρόνος. O. x. 65. ἐτήτυμον ἄγων κλέος. N. vii. 92.

ἔτι. ἔτι. O. i. 175. ii. 27. P. iii. 112. οὐκ ἔτι πλάσομαι. P. iii. 72. P. x. 39. 87. ἔτι ὀφείλει. N. ii. 9. v. V. L.

ἔτος. ἔτει ἐνάτῳ. Fr. Then. iv. 4. ἑκατὸν ἐτέων. O. ii. 169. πάσαις περιόδοις ἐτέων. N. xi. 51.

ἑτοῖμος. ἑτοῖμος θησαυρὸς ὕμνων. P. vi. 7. κάρυξ ἀέθλων. N. iv. 120. αἶνος. O. vi. 18. ἕτοιμον γάμον. O. i. 111. πάρεδρον. O. ii. 138. τροφαῖς ἵππων. O. iv. 24.

ἔτυμος. ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων διακρίνειν. P. i. 133.

ἐτύμως. O. vi. 129.

εὖ. εὖ ἀγορηθείς. I. i. 73. ἀκούειν. P. i. 192. δέξαι. N. iii. 3. εἴπῃ. I. iv. 69. πράσσει σὺν πόνῳ. O. xi. 4. οἶδα. N. iv. 69. ἔχοντες. O. v. 37. πασχέμεν. P. iii. 186. ubi v. Not. νιν ἔγνωκεν. P. iv. 510. πάσχων. I. v. 17. εὖ μὲν, εὖ δέ. N. xi. 3. εὖ μή. P. ix. 166. παθεῖν. N. i. 46. πέπραγεν Ῥαδάμανθυς. P. ii. 133. καθορᾶς. P. ix. 87. πρασσόντων ξείνων. O. iv. 7.

εὐαγκής. εὐαγκεῖ λόφῳ Νίσου. N. v. 84.

εὐάγων. εὐάγων τιμά. N. x. 71. v. V. L.

εὐαγορία. εὐαγορίας ἔπορον. Fr. Scol. i. 6. p. 8.

εὔαθλος. εὐάθλου Λάμπωνος παῖς. I. vi. 3.

εὐαίνητος. Ὀρφεύς. P. iv. 315.

εὐαμερία. εὐαμερίας ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος νιν. I. i. 56.

εὔανδρος. εὔανδρον ματρόπολιν. N. v. 17.

εὐάνθεμος. πρὸς εὐάνθεμον φυάν. O. i. 109.

εὐανθής. Μετώπα. O. vi. 144. ὄλβος. Fr. Thren. i. 10. εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ. I. v. 15. ὀργᾷ παρμένων. P. i. 73. εὐανθέα ἀλικίαν ἀπέπνευσας. I. vii. 48. στέφανον πόρε. I. vii. 71. στόλον ἀναβάσομαι. P. ii. 113.

εὐανορία. πόλιν κλυταῖς εὐανορίαις δαιδάλλειν. O. v. 46.

εὐάνωρ. εὐάνορι παρ' ἀποικίᾳ. O. i. 37. εὐάνορα Ἀρκαδίαν. O. vi. 135. λαὸν Ἥρας. N. x. 66. πόλιν. O. x. 119. εὐάνορες Ἀχάρναι. N. ii. 26. v. Schol.

εὐάρματος. Ἱέρων. P. ii. 9. εὐάρματον ἄνδρα. I. ii. 24. πόλιν κτίσσειεν. P. iv. 13. v. Κυράνα. εὐάρματε Θήβα. Fr. Inc. clxxiv.

εὐαχής. εὐαχέα ὕμνον. P. ii. 25.

εὔβουλος. Θέμις εἶπε. I. viii. 68. εὐβούλου Θέμιτος. O. xiii. 11. Νηρέος. P. iii. 163. εὔβουλον οὐρανίαν Θέμιν. Fr. Inc. lxvii. et c. 1.

εὐδαιμονία. εὐδαιμονίας μοῖρα ἕπεται. P. iii. 150. εὐδαιμονίαν θάλλοισαν. P. vii. 22. ἅπασαν τυχεῖν. N. vii. 83.

εὐδαίμων. ἀνὴρ γίνεται. P. x. 33. εὐδαίμονος Κυράνας. P. iv. 491. γαμβροῦ θεῶν. I. vii. 37. εὐδαίμονι σὺν πότμῳ. O. ii. 31. εὐδαίμονα ἐόντα βίοτον. N. vii. 147. γένναν. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. εὐδαίμων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβιος. Fr. Thren. v. 1. p. 22. v. Not.

εὐδείελος. εὐδείελον Κρόνιον. O. i. 178. χθόνα Ἰωλκοῦ. P. iv. 136.

εὔδενδρος. εὐδένδροιο ματέρος. P. iv. 131. ἄλσος εὔδενδρον Πίσας. O. viii. 12. εὐδένδρῳ ὄχθῳ. N. xi. 31.

εὐδία. εὐδίαν ἑστίαν. P. v. 12. v. V. L. εὐδίαν μελιτόεσσαν ἔχει. O. i. 158. ὄπασσεν εὐδίαν ἐκ χειμῶνος. I. vii. 53. [Fr. Inc. vii. p. 52. *Ex Schedis.*]

εὐδιανός. εὐδιανὸν φάρμακον αὔραν ψυχρᾶν. O. xi. 146.

εὔδματος. εὐδμάτου Κολώνας. P. xii. 5.

εὐδοξία. σὺν εὐδοξίᾳ Κάστορος. P. v. 9. εὐδοξία συγγενεῖ μέγα βρίθει. N. iii. 70.

εὔδοξος. εὔδοξος Σωγένης. N. vii. 11. εὐδόξοιο παρὰ κόλποις Πίσας. O. xiv.

33. εὐδόξῳ Μίδᾳ. P. xii. 10. εὔδοξον Ἱπποδάμειαν. O. i. 112. v. Schol. νίκαν ἅρματι. P. vi. 17. λύτρον. I. viii. 2.
εὕδω. εὕδεις βασιλεῦ; O. xiii. 95. εὕδει ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετόν. P. i. 9. μελέων πρασσόντων. Fr. Thren. ii. 7. p. 19. χάρις παλαιά. I. vii. 24. εὑδόντεσσιν ἐν ὀνείροις. Fr. Thren. ii. 8.
εὐειδής. εὐειδέα ἄλοχον. I. viii. 62.
εὐεργεσία. εὐεργεσίαις ξένων ἀγαπᾶται. I. vi. 102.
εὐεργέτης. ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσι. O. ii. 171. τὸν εὐεργέταν τίνεσθαι. P. ii. 43. ἑκόντι πρέπει νόῳ ὑπαντιάσαι. P. v. 59. ἁρμάτων. I. i. 77. εὐεργέται δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον ξείνοις. P. iv. 54.
εὐερκής. εὐερκὲς ἄλσος. O. xiii. 156.
εὐζωά. εὐζωᾶς ἱερὸν ἄωτον δραπών. P. iv. 233.
εὐήρατος. εὐήρατον ῥίζαν. P. ix. 15. εὐηράτων παρὰ σταθμῶν. O. v. 21. εὐηράτοις σὺν φιλοφροσύναις. O. vi. 165.
εὐθαλής. vid. Εὐθηλής.
εὐθηλής. εὐθαλεῖ τύχᾳ. P. ix. 128. v. V. L.
εὔθρονος. εὐθρόνου Ἀφροδίτας. I. ii. 8. Κλεοῦς. N. iii. 145. εὐθρόνοις κούραις Κάδμοιο. O. ii. 39. Ὥραις. P. ix. 105.
εὐθύγλωσσος. ἀνὴρ νομὸν προφέρει. P. ii. 158.
εὐθύδρομος. εὐθύδρομον στάδιον. V. L. O. x. 76.
εὐθυμάχας. εὐθυμάχαν πελώριον ἄνδρα. O. vii. 27. (v. Schol. V. et R.) V. L.
εὔθυμος. εὔθυμον γῆρας. O. v. 51.
εὐθυμία. εὐθυμίαν μείζω φέρει. I. i. 88. μετὰ εὐθυμιᾶν. O. ii. 63.
εὐθύνω. εὔθυνε δίκας λαοῖς ἱππόταις. P. iv. 272. εὔθυνε οὖρον δαίμονος Ξενοφῶντος. O. xiii. 38. εὐθύνοι ὄλβον. P. i. 88.
εὐθύπνοος. εὐθυπνόου Ζεφύροιο. N. vii. 48.
εὐθύπομπος. αἰών. N. ii. 11. v. V. L.
εὐθυπορέω. εὐθυπορεῖ ὁδὸν ἐχθράν. O. vii. 167. εὐθυπορῆσαι δρόμον πλαγᾶν. I. v. 76.
εὐθύς. O. xiii. 115. N. i. 23. ὁρμαίνων. O. viii. 51. ἀμείβετο. P. ix. 67. ἀπανάνατο. N. v. 60. ἀναβάς. O. xiii. 123. ἀναρπάξαις. P. iv. 60. ἰών. P. iv. 148. ἰόντων ἐς ἄντρον. I. viii. 89. εὐθεῖα κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν. Fr. Hyporch. i. 3. τόλμα ὀρνύει γλῶσσαν. O. xiii. 14. εὐθείᾳ δίκᾳ συνάρμοξεν καρπὸν φρενῶν. N. x. 22. εὐθὺν εὗρον. N. vi. 48. πλόον. O. vi. 177. ῥόμβον. O. xiii. 133. εὐθείαις ὁδοῖς. N. i. 37. εὐθυτάτῳ κοινᾶνι. P. iii. 50.
εὐθύτονος. εὐθύτονον στάδιον. O. x. 76. et in V. L. P. v. 120. cf. Schol.
εὐθύτομος. εὐθύτομον πεδιάδα. P. v. 120. v. V. L. Schol.
εὔιππος. εὐίππου Φλεγύα. P. iii. 14. Κυράνας. P. iv. 2. εὔιππον στρατόν. em. Fr. Inc. xvii. εὐίππων Τυνδαριδᾶν. O. iii. 70. εὐίππους Ἀμαζόνας. O. viii. 62.
εὔκαρπος. εὐκάρπου χθονός. N. i. 20. εὐκάρποιο γαίας μέτωπον. P. i. 57.
εὐκλής. εὐκλεῖ παρὰ Δίρκᾳ. O. x. 101. εὐκλέϊ σὺν νόστῳ. N. ii. 39. εὐκλέϊ λόγῳ. N. iii. 120. εὐκλέα μορφάν. O. vi. 128. ναὸν διανέμων. P. viii. 89. μναστῆρα ἀγώνων. P. xii. 42. νύμφαν. P. ix. 97. νᾶσον. N. v. 27. N. vi. 77. οὖρον. N. vi. 49. ἀγοράν. Fr. Dithyramb. iii. 5. p. 41. εὐκλέων ἔργων. I. iii. 11. φάμαν. I. iv. 38. εὐκλέας ὀϊστούς. O. ii. 163.
εὐκλεΐζω. εὐκλέϊξεν τρὶς πόλιν. P. ix. 162.
εὐκτήμων. εὐκτήμονα ζαθέαν ἀγυιὰν προγόνων. N. vii. 136.
εὔκυκλος. εὔκυκλον ἕδραν εἶδεν. N. iv. 107. v. Not.
εὐλογία. εὐλογία συνάορος φόρμιγγι. N. iv. 8. εὐλογίαν προστιθείς. O. v. 56. εὐλογίαις φαινέμεν τάνδε νᾶσον. I. vi. 30. ἀστῶν μεμίχθαι. I. iii. 5.
εὔμαλλος. εὔμαλλον μίτραν φέρει. I. v. 79.
εὔμαλος. εὐμάλοιο Ἀρκαδίας. O. vi. 169.
εὐμαχανία. εὐμαχανίαν ἔφανας. I. iv. 4.
εὐμαρής. εὐμαρὲς περᾶν ἀβάταν ἅλα. N. iii. 37. ἦν συμβαλεῖν λίαν. N. xi. 43. πράξασθαι. P. iii. 205.
εὐμενέω. εὐμενέοντες ἀνεψιόν. P. iv. 225. v. V. L.

εὐμενής. ἐπὶ εὐμενεῖ τύχᾳ. O. xiv. 23. εὐμενεῖ νόῳ. P. viii. 25. εὐμενέσσι παρὰ Κρονίδαις. P. ii. 46.

εὐμενία. δέξαι σὺν εὐμενίᾳ. P. xii. 8.

εὐνά. ἄτερ εὐνᾶς. O. ix. 69. εὐνᾶς ἀδείας τυχεῖν. P. ix. 74. v. Not. ὁμόφρονος. O. vii. 11. νυμφείας ἐπείρα. N. v. 56. εὐνὰν οὐ τέλεσαν πραπίδες θεῶν. I. viii. 68. εὐναῖς ἐρατειναῖς. Fr. Scol. i. 10. γλυκεραῖς. P. ix. 19.

εὐνάζω. εὐνάσθη ξένου ἐλθόντος λέκτροις. P. iii. 44.

εὐνομία. 1) v. Ind. Nom. Propr. 2) εὐνομίαν ἀπόλεμον ἀγαγών. P. v. 90.

εὔνομος. εὔνομον μοῖραν. N. ix. 70. εὔνομον ἐς πόλιν. I. v. 28. ἐς ἔρανον εὐνομώτατον. O. i. 61.

εὔοδμος. εὔοδμον ἔαρ ἐπαΐωσιν φυτά. Fr. Dithyramb. iii. 17. pag. 41.

εὐορκία. εὐορκίαις ἔχαιρον. O. ii. 119.

εὐπάραος. εὐπαράου Μεδοίσας. P. xii. 28.

εὐπραγία. εὐπραγίᾳ νέᾳ χαίρω. P. vii. 17.

εὐπραξία. πολλαὶ ὁδοὶ εὐπραξίας. O. viii. 18.

εὐπρόσωπος. εὐπρόσωποι ἔρωτες παρήϊξαν. Fr. Inc. xlvii. 2.

εὔπυργος. εὔπυργον ἕδος Αἰακιδᾶν. N. iv. 19.

εὑρίσκω. εὑρίσκοντι δόξαν. Fr. Inc. cxvii. 3. εὑρίσκων ἀνὰ πόλιν ὄλβῳ τὰ μέσα. P. xi. 78. ὃς εὗρες ἵππιον εἴσοδον. P. vi. 50. εὗρεν οὔπω τις σύμβολον πράξιος ἐσσομένας. O. xii. 12. ἐπιχώριον μάντιν. O. xiii. 104. παγὰν ἐπέων. P. iv. 532. γάμον. P. ix. 197. θεός. P. xii. 39. Τέρπανδρος Λύδιον ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 1. in Hieron. εὗρον ὁδὸν ἀμαξιτὸν παλαιότεροι. N. vi. 92. εὕροις ὁδὸν ἐς ἀγῶνα. P. x. 47. εὕρατο οὔτις κακὸν ἑκών. Fr. Inc. lxxxvii. 1. εὑρέτω γλῶσσαν ἐμὰν κελαδῆτιν. N. iv. 140. εὑρήσεις ἐρευνῶν. O. xiii. 161. εὑρήσει κριτὸν γένος. P. iv. 89. εὑρὼν ὁδὸν λόγων. O. i. 177. Φλέγραισιν Ἀλκυονῆ. I. vi. 48. εὑρόντος ἅπαν ἔργον. O. xiii. 23. εὑρόντι μοι τρόπον νεοσίγαλον. O. iii. 8. εὑρόντα ἀρετάν. O. vii. 163. εὑρόντεσσι (ἀρετάν). I. i. 60. εὑροῖσα. P. xii. 41. εὑρόμενον ἀρχὰν μελίφρονα σκολίου. Fr. Scol. i. 15. ἀμάχανον τοῦτο εὑρεῖν. O. vii. 46. δόξαν ἀπείρονα. P. ii. 118. εὑρίσκοντο τιμὰν παλάμαις θεῶν. P. i. 94. εὕρῃ τις ἄποινα μόχθων. N. vii. 23. v. V. L. εὑρέσθαι κλέος ἐλπίδα ἔχω. P. iii. 196. εὑρέσθαι φάρμακον κάλλιστον σὺν ἄλλοις. P. iv. 333.

εὑρησιεπής. O. ix. 120.

εὐρυαίχμης. εὐρυαίχμαν στρατὸν Σύριον. Fr. Inc. xvii. v. Not.

εὐρυβίας. εὐρυβία κούρα Ὑψέος. P. ix. 23. εὐρυβίαν Ποσειδᾶνα. O. vi. 98. Αἴαντα. I. vi. 78. Περικλύμενε εὐρυβία. P. iv. 312.

εὐρύκολπος. εὐρυκόλπου χθονὸς ὀμφαλόν. N. vii. 49.

εὐρυλείμων. Λιβύα. P. ix. 95.

εὐρυμέδων. Ποσειδᾶν. O. viii. 41. εὐρυμέδοντα Κρόνου γόνον, Χείρωνα. P. iii. 5.

εὐρύς. εὐρείας χθονὸς ἀκίνητον τέρας. Fr. Prosod. i. 3. in Del. εὐρὺ κλέος ἔχοντι κόραι Διός. O. x. 115. εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας Ζεῦ. O. xiii. 34. εὐρὺ ῥέοντα Ἀλφεόν. O. v. 42. εὐρεῖαν ἄπειρον λάβε. P. iv. 85. εὐρὺν θαλάμου μυχόν. N. i. 62.

εὐρυσθενής. Ἀπόλλων. I. ii. 26. Πυθέας. N. v. 8. Τελαμών. N. iii. 62. ὁ πλοῦτος. P. v. 1. v. V. L. εὐρυσθενεῖ γενεᾷ Ἀλκμανιδᾶν. P. vii. 3. v. V. L. γέννᾳ Ἡρακλέος. O. vii. 40. εὐρυσθενέ' Ἱμέρᾳ. O. xii. 1. εὐρυσθενέων ἀρετᾶν φάος. O. iv. 17.

εὐρύτιμος. εὐρυτίμου Διός. O. i. 67.

εὐρυφαρέτρας. Ἀπόλλων. P. ix. 46. εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον ὀρχηστά. Fr. Inc. liv. 2.

εὐρυχαίτας. εὐρυχαίταν πάρεδρον Δαμάτερος Διόνυσον. I. vii. 4.

εὐρύχορος. εὐρυχόρου Ἀσίας. O. vii. 33. Λιβύας σπέρμα. P. iv. 75. v. V. L. Σπάρτας. N. x. 97. εὐρυχόρους ἀγυιὰς Ἄβαντος. P. viii. 77.

εὐσεβής. εὐσεβεῖ γνώμᾳ. O. iii. 73. εὐσεβέων ἀνδρῶν. O. viii. 11. εὐσεβέων (ψυχαί). Fr. Thren. iii. 4. p. 21. εὐσεβέστατον. I. viii. 87.

εὐσεβέως. O. vi. 133.

εὔσκιος. εὔσκιον ἀκτὰν Ἀχέροντος. P. xi. 33.
εὐστέφανος. εὐστεφάνων ἀγυιᾶν κύρει. P. ii. 107.
εὖτε. O. iii. 50. vi. 113. P. iii. 191. v. Not. iv. 135. N. vi. 88.
εὐτειχής. εὐτειχεῖ προθύρῳ. O. vi. 2. εὐτειχέα δόμον θεοῦ. N. vii. 67. εὐτειχέσιν πὰρ πύλαις Κάδμου. I. vi. 111.
εὐτερπής. ἄνθος ὕμνων εὐτερπές. O. vi. 180.
εὐτράπελος. εὐτράπελον ἔπος εἰπών. P. iv. 186. εὐτραπέλοις κέρδεσσι μὴ δολωθῇς. P. i. 178.
εὐτριαίνας. εὐτρίαιναν βαρύκτυπον. O. i. 116.
εὐτυχέω. τετράκις εὐτυχέων κλεινᾷ ἐν Ἰσθμῷ. O. vii. 149. εὐτυχήσαις ἀνδρῶν τις. I. iii. 1.
εὐτυχία. ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 13. κραίνει σέθεν εὐτυχίαν. O. vi. 139.
εὐτυχῶς. ναίειν. N. vii. 133.
εὔυδρος εὔυδρον ἀκτάν. P. i. 152.
εὐφαμία. εὐφαμίαις χαίρει Ἀπόλλων. P. x. 54.
εὔφορος. εὐφόρων πόνων λάθαν. N. x. 46.
εὐφραίνω. εὐφραίνουσί τινα ἵππων τιμαί. Fr. Inc. lxxxix. 1. εὔφρανας θυμὸν τεόν. I. viii. 3. εὐφράνθη ἥρως ἰδὼν υἱόν. O. ix. 94. εὐφρανθεῖσα Ναῒς λέχει. P. ix. 29.
εὐφρόνα. μέλαιναν εὐφρόναν δρακέντες. N. vii. 4.
εὐφρόνως. P. x. 63.
εὐφροσύνα. καὶ δόξα ἐπιφλέγει. P. xi. 69. ἄριστος ἰατρὸς πόνων. N. iv. 1. εὐφροσύνας ἀλᾶται. O. i. 94. μέρος. P. iii. 174. πᾶσαν ἐς εὐφροσύναν ἐντάνυεν. P. iv. 230. πρὸς εὐφροσύναν γλυκεῖαν τρέψαι ἦτορ. I. iii. 16. εὐφροσύναις ἀοιδαῖς κεχαρημένος. Fr. Parthen. p. 16.
εὔφρων. κόμισον ἄρουραν. O. ii. 27. θεὸς εἴη εὐχαῖς. O. iv. 21. Κυράνα δέξεται. P. ix. 130. ἕρποι λοιπὸς χρόνος. N. vii. 99. ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον. O. ii. 66. γαῖαν μάλοις. O. vii. 116. εὔφρονες ἶλαι. N. vii. 70. εὔφρονα ἄματα. P. iv. 348.
εὔφυλλος. ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας. I. iv. 89.
εὔφωνος. εὐφώνων Πιερίδων πτερύγεσσιν. I. i. 90.
εὐχά. ἐπὶ εὐχᾷ. P. ix. 156. εὐχαῖς λοιπαῖς θεὸς εὔφρων εἴη. O. iv. 22. εὐχαῖς ἀπὸ θεσπεσίαις λίσσομαι. I. vi. 64.
εὔχειρ. ἀνέρα εὔχειρα. O. ix. 165.
εὔχομαι. O. iii. 3. ἐπεὶ εὔχομαι. O. xiv. 6. μὴ θέμεν. O. viii. 113. νόῳ ἑκόντι βλέπειν. P. viii. 96. κελαδῆσαι ταύταν ἀρετάν. N. ix. 126. νὶν δόμεν. P. v. 166. ποίαν γαῖαν εὔχεαι πατρίδα ἔμμεν. P. iv. 173. εὔχεται δέξασθαι. I. vi. 20. ἰδεῖν οἶκον. P. iv. 522. εὔχονται χρυσόν. N. viii. 63. τὸ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται. O. vii. 41. οὔτε ἀκοῦσαι οὔτε ἰδεῖν εὔχοντο. O. vi. 88. παρθενικαὶ ἑκάστα πόσιν ἢ υἱόν σε ἔμμεν εὔχοντο. P. ix. 176. εὔξασθαι κοινὸν ἔπος ἀπὸ γλώσσας. P. iii. 5.
εὔχορδος. εὔχορδον λύραν ἔγειρε. N. x. 39.
εὖχος. ἀγώνιον. O. x. 75. ἑλών. P. v. 26. ἀπὸ ἀγώνων γαρύων. N. vi. 101.
εὐχωλά. εὐχωλαῖς τελείαις ἰανθείς. Fr. Schol. i. 4.
εὐώδης. εὐώδεος ἐξ ἀδύτου. O. vii. 58. εὐῶδες ἄνθος. N. xi. 52.
εὐώλενος. εὐώλενον Κυράναν. P. ix. 31.
εὐώνυμος. εὐωνύμῳ πάτρᾳ. N. vii. 125. εὐώνυμον πάτραν. N. xi. 25. χάριν κτεάνων. P. xi. 89. θεμίσκοπον. N. vii. 70. εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν. N. iv. 39. cf. Fragm. p. 45. εὐωνύμων πατέρων. O. ii. 13. πεδῶν. N. viii. 81.
εὐῶπις. εὐώπιδος σελάνας φάος ἐρατόν. O. x. 90.
ἐφάπτω. innecto. πότμον ἐφάψαις. O. ix. 91. ἐφαπτοίμαν κελεύθοις ἁπλόοις ζωᾶς. N. viii. 61. ἐφάψατο οὐκ ἀκράντοις ἔπεσσι. O. i. 138.
ἐφάπτομαι. attingo. ἐφαπτομένα χερὶ κοῦφα. P. ix. 18. ἐφάψατο μαντευμάτων. P. viii. 86. οὔ τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ. O. ix. 19. ἐφάψασθαι ποδοῖν σκοπιᾶς ἄλλας. N. ix. 113.
ἐφαμέριος ἐφαμερίων φροντίς. Fr. Inc. lxxxvii. 2. ἐφαμερίαν στάθμαν. N. vi. 10.
ἐφάμερος. ἐφάμερε τάλας. Fr. Inc. clii.

L. ἔχε σπέρμα. O. ix. 92. ἔχεν ἔρως. I. viii. 64. οὐδὲ ἔχε Ἀΐδας ῥάβδον ἀκινήταν. O. ix. 51. εἶχεν καλὸς ὀπώραν. I. ii. 8. ἔχον ἀπάτερθε ἀστέων μοῖραν. O. vii. 137. ἂν ἔχοι θεός. N. vii. 131. ἔχοιεν αἰεὶ γέρας. N. vii. 148. ἕξει πόνον. N. iii. 20. εἴχετο ἔργου. P. iv. 414. γενύων δράκοντος. P. iv. 435. vid. Σχέω.

ἑωσφόρος. λάμπει. I. iv. 43. vid. Ἀωσφόρος.

Z.

ζάθεος. ἐν ζαθέῳ χώρῳ δέξαι. Fr. Inc. lxxxvi. 3. ζαθέᾳ Ἰσθμῷ. I. i. 45. Πύλῳ. P. v. 94. ζάθεον ἄλσος. O. x. 53. ζαθέαν ἀγυιὰν προγόνων. N. vii. 136. ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε. Fr. Epinic. v. in Hieron. ἐπὶ ζαθέοις κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. O. iii. 39.

ζάκοτος. ζακότοιο ἔγχεος αἰχμᾷ. N. vi. 90. νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερόν. Carmen in def. Solis. 19. p. 36.

ζάλη. ζάλαις ἀντικύρσαντες. O. xii. 16.

ζαλωτός. ζαλωτὸν εὐνᾶς θῆκε. O. vii. 10.

ζαμενής. Κένταυρος. P. ix. 65. v. Not. et Schol. Μέμνων. N. iii. 111. παῖς Αἰήτα. P. iv. 17. Σιληνός. Fr. Inc. lxxiii. 1. τόλμα. Fr. Inc. clxxxi. ζαμενεῖ ἀλίῳ ἐθάλπετο. P. iv. 21.

ζεύγλα. ζεύγλᾳ πέλασσε (βόας) μοῦνος ἀγαγών. P. iv. 404.

ζεύγω. ζεύξω τέλος χαρίτων σὺν θεοῖς. I. i. 7. ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων. P. x. 102. ζεῦξόν μοι σθένος ἡμιόνων. O. vi. 37. ζεῦξαι Πάγασον. O. xiii. 91. ζεῦξαι μέλος ἔργμασιν. N. i. 10. ζεύξασα ἐν κύκλῳ ἴϋγγα Κυπρογένεια. P. iv. 383. v. V. L. ζυγὲν ῥοαῖσι κλυταῖς ἐπέων. I. vii. 26.

ζόφος. ζόφον Γαδείρων. N. iv. 112. ζόφον χειμέριον μηνῶν ποικίλων. I. iv. 30.

ζυγός. ζυγὸν ἕτερον πότμω εἴργει ἕτερα. N. vii. 8. v. V. L. (Not. et D. P.) ζυγὸν ἐπαυχένιον λαβόντα. P. ii. 173. πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. v. 94. ζυγοῖς ἁρμάτων τετραόροις. N. vii. 187.

ζωθάλμιος. χάρις. O. vii. 19.

ζώνη. ζώναν φοινικόκροκον καταθηκαμένα. O. vi. 66.

ζωή. ζωᾶς ἁπλόαις κελεύθοις. N. viii. 61. περὶ ζωᾶς καὶ θανάτου πεῖραν. N. iv. 68. ζωᾶς ἄωτον ποιμαίνοντι. I. v. 14.

ζωός. ζωοῖσιν ἑρπόντεσσιν ὁμοῖα ἔργα. O. vii. 95. ζωαὶ ἔσαν δίδυμοι. P. iv. 372. ζῶον εἴδωλον αἰῶνος λείπεται. Fr. Thren. ii. 5. in Not. p. 19.

ζώω. ζώει ἐν Ὀλυμπίοις. O. ii. 44. ζώει ὄλβος μάσσων. I. iii. 7. ζώειν Χείρωνα ἤθελον. P. iii. 4. ζώων καὶ ἀποθανών. I. vii. 43. ζώων ἔτι—ἴδῃ υἱόν. P. x. 39. ζῶν εἴδωλον. Fr. Thren. ii. 4. p. 19.

H.

ἤ. ἤ. P. xi. 60. μείζονα ἢ ὡς ἰδεῖν. O. xiii. 162. N. vii. 30. πότερον—ἤ. P. xi. 38. 34. 67. ἤ, ἤ. N. x. 108. Fr. Scol. ii. 8. Fr. Prosod. v. 2. in Aphæam. ἤ, ἤτοι. N. vi. 8. ἤ pro δή. P. vi. 1, 2. ἤ quinquies repetitum in Carm. in def. Solis v. 16-20. et in Encom. Fr. i.

ἦ. ἦ, *certe, sane, utique*. O. i. 43. xiii. 90. N. viii. 41. P. ix. 40. ἦ μάν. P. iv. 71. N. viii. 48. I. i. 88. ἦ ῥα. P. ix. 63. I. vii. 3. ἦ μάλα. P. iv. 113. ἦ κεν. P. i. 91. ἦ μήν. Fr. Scol. i. 5.

ἥβη. ἥβας ἄνθος κυμαίνει. P. iv. 281. χρυσοστεφάνοιο καρπόν. O. vi. 96. P. ix. 192. ἥβᾳ θάλλοντα τέκνα. Fr. Inc. clxvi. ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήρᾳ βίοτον ἁρμόσαις. N. vii. 146. ἥβᾳ κεχλάδοντας. P. iv. 319. πρὸς ἥβαν θυμὸν ἐκδόσθαι. P. iv. 525. ἥβαν ἄδικον ὑπέροπλον δρέπων. P. vi. 48. v. V. L. ἄπειρον καλῶν. I. viii. 153. ἐς ἥβαν νεόγυιον παίδων. Fr. Scol. ii. 19. Ἥβη, dea. v. Ind. Nom. Propr.

ἤδη. ἤδη. O. iii. 33. vi. 37. viii. 100. x. 104. xiii. 144. P. ii. 109. iii. 100. iv. 112. 279. 301. 374. v. 26. 68. ix. 119. N. ii. 34. I. vi. 18.

ἠθαῖος. ἠθαῖον ξεῖνον. I. ii. 69.

ἦθος. τοιοῦτον μή ποτέ μοι εἴη. N. viii. 60. ἐμφυὲς διαλλάξαιντο. O. xi. 22. συγγενὲς κρύψαι. O. xiii. 16. ἤθεσιν ἀνδρῶν Λακεδαιμονίων μιχθέντες. P. iv. 459.

ἥκω. ἥκει ὀχέων Ψαύμιος. O. iv. 18. ἧκεν Μιδέαθεν. O. x. 78. ταχέως. P. iv. 224. ἥκοντι πατρὶ νεότατι (νεότατος). O. x. 103.
ἥλιος. vid. Ἅλιος.
ἡλικία. vid. Ἁλικία.
ἧμαι. ἄμενον. O. x. 41. N. x. 116.
ἡμίθεος. ἡμιθέων πλόος. P. iv. 375. ἡμιθέοισιν. P. iv. 327. ἡμιθέοις ναύταις Ἰάσονος. P. iv. 20.
ἡμίονος. σθένος ἡμιόνων. O. vi. 38. ἀνὰ ἡμιόνοις ξεστᾷ τε ἀπήνᾳ. P. iv. 167. ἵπποις, ἡμιόνοις τε. O. v. 15.
ἥμισυς. ἥμισυ μὲν, ἥμισυ δέ. N. x. 163. 165.
ἠνεμόεις. ἠνεμόεσσαν ἶπον. I. iv. 11. vid. Ἀνεμόεις.
ἤπειρος. vid. Ἄπειρος.
ἦρ. ἦρος φοινικανθέμου ἀκμᾷ. P. iv. 114.
ἠρινός. ἠρινὰ φύλλα ἀναπέμπει χθών. P. ix. 82.
ἡρώϊος. ἡρωΐαις ἐν ἀρεταῖς. O. xii. 71. ἡρωΐαις πομπαῖς πολυθύτοις. N. vii. 68.
ἡρωΐς. ἡρωΐδων στρατὸν ἐπίνομον. P. xi. 14. v. Not.
ἥρως. Ἀτρεΐδας θάνεν. P. xi. 47. δεύτερος γένος ἐξ Ὠκεανοῦ. P. ix. 27. λαοσεβής. P. v. 128. πρώτιστος. P. ii. 57. πόσις. N. x. 153. θεός (Hercules). N. iii. 38. Euphemus. P. iv. 64. Λοκρός. O. ix. 94. Λυδὸς Πέλοψ. O. ix. 15. ἥρωος Πηλέος. I. vi. 37. ἥρωϊ Εἰλατίδᾳ. O. vi. 54. ὑφ᾽ ἥρωι λύοι χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 96. ἥρωα ἐπασκήσω τιμαῖς. N. ix. 24. Ἀσκλαπιόν. P. iii. 13. τίνα; O. ii. 2. ἥρως, Æacus. O. viii. 56. ἥρωες ἁγνοί. Fr. Thren. iv. 9. ἀντίθεοι. P. iv. 102. Argonautæ. P. iv. 356. ἡρώων περιναιεταόντων ἄωτοι. N. viii. 15. διφρηλάται κράτιστοι. I. i. 23. ἡρώων λόγον. I. v. 23. τις. P. ix. 205. ἥρωσι μόχθον, Τροίαν. I. vi. 42. ἥρωας αἰχματάς. N. v. 23. ἀντιθέους. P. i. 103. ἱπποδάμευς. N. iv. 47. ὑπερτάτους ἐν μάχαις. P. viii. 37.
ἡσυχία. vid. Ἁσυχία.
ἦτοι. O. ii. 4. 55. xii. 20. xiii. 118. P. xii. 52. N. vi. 9. v. 78.

ἦτορ. ἄλκιμον. N. viii. 41. ἴϋγγι ἕλκομαι. N. iv. 57. ἔχοισα καθύπερθε μόχθου. P. ix. 56. Ζηνὸς ἔπεισε. O. ii. 144. ἴσον ταχυτᾶτι. O. iv. 38. τρέψαι γλυκεῖαν πρὸς εὐφροσύναν. I. iii. 17. τυφλὸν ἔχει. N. vii. 35. φίλον, ἔλδεαι. O. i. 6.
ἠΰκομος. ἠΰκομοι Χάριτες. P. v. 60. ἠϋκόμων Μοισᾶν. O. vi. 154.
ἠΰπυργος. ἠΰπυργον ἕδος Αἰακιδᾶν. N. iv. 18.

Θ.

θαέομαι. θαέομαι. P. viii. 65. v. Not. cf. V. L. ad I. i. 3.
θαητός. Ἀωσφόρος. I. iv. 40. θαητὸν ἀγῶνα. O. iii. 65. δόμον. P. vii. 11. (τὸ) δέμας. N. xi. 15. μέγαρον. O. vi. 3. εἶδος. P. ix. 191. εἶδος αἰσχύνοι. P. iv. 470. ἐν ἅλιξι θησέμεν. P. x. 90. θαητὰν ἐς αἴγλαν. N. i. 54. θαητοῖσι γυίοις ἁρμόζοισα. P. iv. 142.
θάλαμος. θαλάμου προθύρῳ. O. vi. 2. Ὡρᾶν. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. μυχὸν εὐρύν. N. i. 61. θαλάμῳ πολυχρύσῳ Λιβύας. P. ix. 122. ἐν δαμεῖσα. P. iii. 19. θάλαμον ἐς τεόν. N. xi. 3. θαλάμων ἄλσος. O. v. 30. ἐκ Μιδέας. O. vii. 53. θαλάμοις μεγαλοκευθέεσσιν. P. ii. 61. ἐν πολυχρύσοις. Fr. Inc. lxxxix. 2. πρὸς θαλάμους Αἰήτα. P. iv. 285.
θάλασσα. θαλάσσας πολιᾶς ἔνδον. O. vii. 114. v. Schol. διὰ πέταται ὄνυμα αὐτῶν. N. vi. 81. κρημνὸν θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. ἐν θαλάσσᾳ. O. ii. 51. ἐν θ. ψάμαθοι. P. ix. 84. θάλασσαν ἐπήει κινηθείς. Fr. Inc. xv. 1. Ἰονίαν. P. iii. 120.
θαλασσαῖος. θαλασσαῖον δελφῖνα. P. ii. 93.
θαλάσσιος. θαλασσίαις ῥιπαῖσιν ἀνέμων. N. iii. 101.
θάλεια. θάλειαν μοῖραν ἀγώνων. N. x. 99. v. V. L.
θαλία. θαλίας ἔχει πόλις. O. vii. 173. θαλίαις τερπναῖς. O. x. 93. σὺν εὐφώνοις. P. i. 73. θαλίαις εὐφαμίαις τε. P. x. 53.

θαλερός. θαλερὰν Ἥβαν. N. i. 110.
θαλέω. θάλησε σελίνοις. N. iv. 143. v. V. L. θάλησεν ἄστυ νικαφορίαις. N. x. 77. v. V. L. vid. Θάλλω.
θάλλω. θάλλει ἀρεταῖς. O. ix. 27. μέρος ὄγδοον. P. iv. 116. ἔθαλλε χῶρος δένδρεα. O. iii. 40. θάλλων οὐ (κατὰ) πάντα χρόνον ὄλβος. I. iii. 10. χρυσέᾳ κόμᾳ. I. vii. 69. θάλλοντος συμποσίου ἀνδρῶν. I. vi. 1. θάλλοντες ἀρεταῖς αἰεὶ σὺν θεῷ. I. vi. 6. θάλλοισαν εὐδαιμονίαν. P. vii. 22. δέσποιναν. P. ix. 15. θάλλοισα ἀρετά. I. v. 21. τὰ μέσα ὄλβῳ μακροτέρῳ τεθαλότα. P. xi. 81. [τέθηλεν ὄλβος. Fr. ex Thren. p. 17. θάλλοντα ἥβᾳ. Fr. Inc. clxvi. p. 100. *Ex Schedis.*]
θάλος. θάλος ἀρωγὸν Ἀδραστιδᾶν. O. ii. 81. σεμνὸν Ἀλκαϊδᾶν. O. vi. 114. κοινόν. I. vii. 34. Συρακοσσᾶν. N. i. 2.
θαλπνός. θαλπνότερον ἄστρον. O. i. 9.
θάλπω. ἐθάλπετο ἁλίῳ πατήρ. N. iv. 23.
θαμά. O. i. 25. φύονται. O. iv. 40. διδόμεν. N. vii. 143. μέλπονται. P. iii. 40. iv. 71. N. i. 25. 33. ii. 13. κιθαρίζων. N. iv. 25. N. v. 69. ἐμίγνυντο ἀμφὶ τράπεζαν. Fragm. Inc. xliv. 3.
θαμάκις. N. x. 72. I. i. 37.
θαμβέω. ἐθάμβεεν (αὐτὸν) Ἄρτεμίς τε καὶ Ἀθάνα. N. iii. 86.
θάμβος. θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς. N. i. 85.
θαμινά. O. i. 85. N. iii. 78.
θάνατος. πεῖρας θανάτου οὔτι κέκριται. O. ii. 57. ἐκ θανάτου κομίσαι ἄνδρα. P. iii. 99. μέλανος καλλίονα ἐσχατιάν. P. xi. 87. παρὰ σᾶμα νέονται πενιχρὸς ἀφνεός τε. N. vii. 27. v. Not. περὶ καὶ ζωᾶς. N. ix. 68. θανάτοιο πρίατο κομιδὰν πατρός. P. vi. 39. θανάτοιο κῆρας. Fr. Hyporch. vi. 42. θανάτῳ πόρεν Κύκνον. O. ii. 147. οἰκτροτάτῳ. P. iii. 73. περισθενεῖ ἕπεται σῶμα πάντων. Fr. Thren. ii. 4. p. 19. ἐπὶ θανάτῳ. P. iv. 332. θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν. O. x. 49. λίθινον. P. x. 75. οἱ φύτευσεν. N. iv. 96. μοι ἐπίτειλον. N. x. 144. φυγών. N. x. 155.
θάνω. vid. θνήσκω.

θαρσαλέος. θαρσαλέα φωνά. N. ix. 117.
θαρσέω. θαρσήσαις λόγοις ἀγανοῖς. P. iv. 179. ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων. O. ix. 163.
θάρσος. θάρσος αἰετὸς ἔπλετο. P. v. 148.
θᾶσσον. ἀγάνορος ἵππου. O. ix. 35. ἔντυεν. P. iv. 322.
θαῦμα. ἀκοῦσαι. P. i. 50. οὐ θαῦμα. N. x. 94. θαύματα πολλά. O. i. 43. v. V. L.
θαυμάζω. Fr. Scol. i. 12. p. 10. θαυμάσαι. P. x. 76. θαύμασον δύναμιν μεγάλαν. P. ix. 53.
θαυμαίνω. θαύμαινε τόθι δένδρεα. O. iii. 57.
θαυμάσιος. θαυμάσιον τέρας. P. i. 49.
θαυμαστός. θαυμαστὸν ἐὼν φάνη. O. ix. 144. στρατός. P. ii. 86. πατήρ. P. iii. 126. ὄνειρος. P. iv. 289. υἱὸς Ἀελίου. P. iv. 429. θαυμαστὸν ὄλβον λαχών. N. ix. 108. ὕμνον πορὼν γενεᾷ. I. iv. 36. θαυμαστὰν ὁδόν. P. x. 48. θαυμασταὶ πέλονται. I. v. 8. θαυμαστά. O. i. 43. in V. L.
θάω. θάομαι. v. V. L. ad I. i. 3.
θεά. I. viii. 98. θεᾶς ἀνὰ βωμῷ. O. xiii. 107. Νίκας. N. v. 75. θεᾷ (Ἀθανᾷ). O. vii. 75. θεᾶν ὕμνοις. I. viii. 132.
θεάω. μή σε θεῷμ' ἄτερ ὀμμάτων. Carm. in def. Solis p. 36. v. V. L. et V. L. ad P. viii. 64.
θεῖος. θεῖος ἀνήρ. P. vi. 38. φήρ. P. iv. 211. cf. Schol. θεῖον ἄστυ Κυράνας. P. iv. 465. θεῖον ἔρνιχα. O. ii. 159. θείαις ὀδύναισι ἐπέβαινεν. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26.
θέλγω. θέλγει φρένας δαιμόνων. P. i. 22. θέλξαν νιν ἀοιδαί. N. iv. 5. v. V. L.
θέλω. vid. Ἐθέλω.
θέμεθλον. ἐν θεμέθλοις Διὸς Ἄμμωνος. P. iv. 28. θέμεθλα Παγγαίου. P. iv. 320.
θέμις. ξενίου Διὸς ἀσκεῖται. N. ix. 9. v. Not. θέμιδες Διός. O. x. 29. θέμισσιν. Φοῖβος ἀμμνάσει τὸν μέν. P. iv. 96. dea. v. Ind. N. P.
θεμίσκοπος. θεμίσκοπον εὐώνυμον οἰκεῖν. N. vii. 68.
θεμίπλεκτος. θεμιπλέκτοις ἅμα στεφάνοις. N. ix. 125.

θεμισκρέων. θεμισκρεόντων Βαττιδᾶν. P. v. 38. v. V. L.

θεμίζω. θεμισσαμένους ὀργὰς ἐμὲ καὶ σέ. P. iv. 250.

θεμιστός. θεμιστῶν ὕμνων μάντιες Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii.

θεμιστεῖος. θεμιστεῖον σκᾶπτον ἀμφέπει. O. i. 18.

θεμιτός. σὲ, ὃν οὐ θεμιτὸν θιγεῖν ψεύδει. P. ix. 75.

θέναρ. νεόκτιστον βωμοῖο. P. iv. 367. ἁλός. I. iv. 97.

θένω. θένον σκάπτῳ ἐλαίας Λικύμνιον. O. vii. 50.

θεόδματος. θεοδμάτας Δάλου. O. vi. 101. θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ. P. i. 118. θεόδματον χρέος. O. iii. 12. ὦ θεοδμάτα. Fr. Prosod. i. 1. in Del. p. 25. θεοδμάτων ὀχέων ἐφαπτομένα. P. ix. 17. νόμων. Fr. Inc. cxc. 5. p. 105. θεοδμάτους ἀρετάς. I. vi. 15.

θεόθεν. O. xii. 12. P. xi. 76.

θεόμοιρος. θεόμοιρ' Ἀρκεσίλα. P. v. 6. v. V. L. θεόμοιρον γέρας γάμου. I. viii. 84.

θεόπομπος. θεόπομποι τιμαί. P. iv. 123.

θεοπρεπής. θεοπρεπὲς δῶμα Ἥρας. N. x. 3.

θεοπροπέω. θεοπροπέων ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι μάντις. P. iv. 339.

θέορτος. θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ. O. ii. 67.

θεός. τί θεός; τί τὸ πᾶν; Fr. Inc. xcix. 1. ἀγάλλων ἔδωκε δίφρον. O. i. 139. ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται. P. iv. 488. ἅπαν ἀνύεται. P. ii. 89. 91. αὔξει ἁβρὸν λόγον. N. vii. 47. γενέσθαι μὴ ματεύσῃ. O. v. 57. ἔμμεναι πάμπαν. N. x. 108. ἐπίτροπος. O. i. 171. εὗρεν. P. xii. 39. εὔφρων. O. iv. 21. εἰ ἔχοι ἂν τοῦτο. N. vii. 131. ἥρως. N. iii. 38. εἰ ὀρέξαι πλοῦτον. P. iii. 195. ὀρθωτὴρ πέλοι Ἱέρωνι. P. i. 109. οὐ θεὸς, οὐ βροτός. P. iii. 54. παρέχοι. O. vi. 173. πέμψεν αἰετόν. I. vi. 73. πρόφρων. P. v. 157. σάφα εἶπας. O. viii. 61. τὶς τὸν λίθον ἄμμι παρέτρεψε. I. viii. 22. κείνη θυμὸν ἔντυεν. N. ix. 86. φυτεύει χάριν ἀοιδᾷ. Fragm. Incert. in Add. ἄνευ θεοῦ. O. ix. 156. θεοῦ δείξαντος ἀρχάν. Fr. Hyporch. i. 1. p. 23. δόμον. N. vii. 67. μοῖρα. O. ii. 37. νάπος κοιλόπεδον. P. v. 51. σὺν παλάμᾳ. O. x. 25. σπέρμα καθαρὸν φέροισα. P. iii. 27. τύχα. N. vi. 41. σάματι. P. iv. 355. θέλοντος πλέεις. Fr. Inc. xxxv. τᾶς θεοῦ. N. v. 23. v. V. L. θεοῦ μεγάλας κύνα (Pana). Fr. Parthen. ii. p. 15. θεοῖο γόνον κλέπτοισα. O. vi. 10. ὥσπερ θεῷ. O. vii. 144. θεῷ εἰδομένῳ ἀνέρι. P. iv. 37. γνωτὰ ἀείδω. N. x. 57. σὺν θεῷ ὄλβος φυτευθείς. N. viii. 28. θεῷ πίσυνος Ἰάσων. P. iv. 413. μιχθέντι κούρᾳ. P. ix. 21. ἐν θεῷ τέλος. O. xiii. 147. θεῷ ῥέζοντας ἑκατόμβας. P. x. 52. σὺν θεῷ. I. iv. 7. θεῷ Λυδίῳ (Λυσίῳ, Λυκίῳ. v. V. L.). Fr. Inc. xxv. 1. θεῷ δυνατὸν ὄρσαι φάος. Fragm. Inc. xcviii. 1. οὐ χρὴ ἐρίζειν πρὸς θεόν. P. ii. 161. θεὸν ἁγνὸν (Ἅλιον). O. vii. 109. αἴτιον. P. vii. 33. Ἀπόλλωνα. O. vii. 57. ἄμβροτον. N. x. 13. δέκονται σὺν βοᾷ. N. v. 71. τίνα; O. ii. 2. ἀριστοτέχναν. Fr. Inc. xix. ὀρσοτρίαιναν. P. ii. 23. λασέμεν εἴ τις ἔλπεται. P. i. 103. Σίσυφον ὡς θεόν. O. xiii. 74. σεμνὰν Ῥέαν μέλπονται. P. iii. 141. ποντίαν. I. viii. 71. πρὸς θεὸν ᾤχετο. N. vii. 58. θεὸν Κρονίδαν. P. vi. 26. θεὸν κισσοδέταν. (Bacchum.) Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41. θεοὶ κοιρανέοντι χορούς. O. xiv. 11. δαίσαντο. P. iii. 165. Γιγάντεσσιν ἀντιάζωσιν μάχαν. N. i. 100. θεοὶ, ἐπιπέμπετε χάριν κλυτάν. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41. θεοὶ νίκαν ἔδοσαν. Fr. Parthen. v. 6. p. 16. θεῶν ἄλσεα. P. v. 120. ἀνάκτων δώδεκα. O. x. 59. ἄτερ. P. v. 102. βασιλεὺς ὁ μέγας, Ζεύς. O. vii. 13. βασιλῆα. N. vii. 120. βασίλεια. N. i. 59. v. V. L. γαμβροῦ εὐδαίμονος. I. vi. 37. γένος ἕν. N. vi. 1. γένος πιστόν. N. x. 102. δαῖτα. I. ii. 57. δύναμις. O. xiii. 116. ἕδραν χαλκόπεδον. I. vii. 63. ἕκατι. I. iv. 1. ἐπειγομένων πρᾶξις ὠκεῖα. P. ix. 119. ἐφετμαῖς. P. ii. 39. καλλίστα Ἥβα. N. x. 34. κάρυκα Ἑρμᾶν. O. vi. 132. κρατίστου. O. xiv. 20. ναοῖσιν. O. xiii. 29. νόμοις. P. ii. 81. ὄπιν ἄφθιτον. P. viii. 101. v. V. L. ὅρκον. O. vii. 119.

καὶ φωτῶν παῖδες. P. iv. 23. παῖδες ἄτρωτοι. I. iii. 31. παῖδες φεύγοντι ἐν φόβοις δαιμονίοισι. N. ix. 65. παλάμαις. P. i. 94. πολέμιος Τυφώς. P. i. 30. πραπίδες ἄμβροτοι. I. viii. 66. σὺν τιμᾷ. P. iv. 91. σὺν τιμαῖς. P. iv. 463. τελεσάντων. P. x. 77. τιμίοις. O. ii. 118. τύχᾳ. P. viii. 75. υἱοί. P. xi. 94. φέρτατον. I. vii. 7. ἑορταῖς μεγίσταις. O. v. 11. πρώταν ἀγαζόμενοι. N. xi. 7. ἐκ θεῶν μαχαναὶ ἔφυν. P. i. 79. πρὸν θεῶν. P. iv. 112. ἐκ θεῶν. P. x. 31. θεῶν ἀρχαὶ βέβληνται. N. i. 11. v. Not. θεῶν ἄπλατον Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7. θεῶν χορευτὴν τελεώτατον. Fr. Parthen. iii. pag. 15. θεῶν ἐπὶ βωμοῖς. Fr. Thren. i. 14. p. 18. ἐκ θεῶν μόνον ἐστίν. Fr. Thren. ii. 6. p. 19. ἄτε θεῶν πλέον τι λαχών. Fr. Inc. lxxvii. v. V. L. θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἀγυιὰς ἐπασκήσει. Fr. Inc. lxxxvi. 2. θεῶν βουλεύματα ἐρευνᾶσαι. Fr. Inc. xcix. 3. ἐν θεοῖς. P. ix. 71. σὺν θεοῖς. I. i. 7. σὺν θεοῖς πολλαὶ ὁδοὶ εὐπραξίας. O. viii. 18. θεοῖσι δεῖπνα παρέχων. O. i. 63. θεοὺς λοιδορῆσαι. O. ix. 56.

θεόδοτος et θεόσδοτος. θεοδότων ἔργων. I. v. 29. θεόσδοτον δύναμιν κάλλιον φέροντι. P. v. 17. θεόσδοτος προστύχῃ. Fr. Inc. cxii.

θεότιμος. ἐών. I. vi. 19.

θεοφιλής. θεοφιλῆ τάνδε πόλιν. I. vi. 96.

θεόφρων. θεόφρονα κοῦρον. O. vi. 70.

θεραπεύω. μὴ θεράπευε κάδεα. I. viii. 16. θεράπευσαν Δαναοὶ Ὀδυσσῆ ἐν ψάφοις κρυφίαισι. N. viii. 45. θεραπεύων τὸν δαίμονα. P. iii. 194. θεραπεύων. Fr. Schol. ii. 10. p. 11. v. Not.

θεράπων. θεράπων οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ. P. iv. 511. θεράποντα Ἀπόλλωνος. O. iii. 28. ἄγοις, κλυτὰ Λατοῖ. Fr. Inc. lxvi. θεράποντα ξένοισι οἶκον. O. xiii. 3. θεραπόντεσσι λυσιπόνοις. P. iv. 72.

θέρειος. θερείαις πρὸς Φᾶσιν. I. ii. 61. v. Not.

θερινός. θερινῷ πυρὶ δέμας πιρθόμενοι. P. iii. 87.

θερμαίνω. θερμαίνει νόον φιλέτατι. O. x. 104.

θερμός. θερμῷ χροΐ. N. viii. 49. θερμὸν ὕδωρ. N. iv. 7. θερμὰν ἐς ἀνθρακιάν. Fr. Inc. lix. 1. θερμὰ λουτρὰ Νυμφᾶν. O. xii. 27. δάκρυα τέγγων στοναχαῖς. N. x. 141. θερμᾶν νόσων. P. iii. 117.

θέρος. νότιον διερὸν ζακότῳ ὕδατι. Carm. in def. Solis v. 19. pag. 36.

θέσις. ἐπέων. O. iii. 14.

θεσπέσιος. θεσπεσία ἀοιδά. N. ix. 16. θεσπέσιον γένος Φόρκοιο. P. xii. 23. θεσπεσίων ἐπέων. I. iv. 67. θεσπεσίαις ὑπὸ εὐχαῖς. I. vi. 64.

[θέσσομαι. N. v. 18. *Ex Schedis.*]

θέσφατος. θέσφατον ἦν Πελίαν θανέμεν. P. iv. 126. θεσφάτων ἤκουσαν. I. viii. 67.

θετός. θετὸν υἱὸν ἰδών. O. ix. 95.

θευμερᾷ ὄπι. N. vii. 123. corruptum. v. Not.

θεύμορος. θεύμοροι ἀοιδαί. O. iii. 18.

θέω. ex eo deducta vid. sub Τίθημι.

θῆλυς. θήλειαν ἔλαφον. O. iii. 52. v. Schol.

θήρ. θηρὸς δέρμα. I. vi. 69. ποντίου πετραίου νόον ἴσχων. Fr. Inc. xlviii. p. 68. θηρῶν οὐκ ἀγνῶτα χώραν. P. ix. 103. ἐριβρεμετᾶν λεόντων. I. iv. 78. ἐπὶ θηρσὶ τρέχειν. Fr. Epinic. ii. 1. in Hieron. p. 6. θῆρας ἀϊδροδίκας ἐν χέρσῳ καὶ πόντῳ κτανών. N. i. 96. ἔδωκε φόβῳ. P. v. 81. ἀγρίους κεραΐζειν φασγάνῳ. P. ix. 39. ἐν πελάγει δάμασε. N. iii. 41.

θηρεύω. θήρευσε Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος. P. iv. 161. θηρεύων ματαμώνια ἐλπίσιν ἀκράντοις. P. iii. 40. θηρευέμεν χρὴ μέτρον κερδέων. N. xi. 62.

θησαυρός. ἑτοῖμος ὕμνων. P. vi. 7. θησαυρὸν δίδυμον ὤπασε. O. vi. 111. χρυσέων τριπόδων ἄδυτον. P. xi. 8.

θίγω. ἐν ἀέθλοις θίγον ἀγώνων. I. i. 26. ὕμνων θίγοισα νᾶσος κλειναῖσιν ἀρεταῖς. P. viii. 33. φόρμιγγος θιγέμεν. P. iv. 528. θιγέμεν (αὐτῶν ἐν) νουμηνίᾳ. N. iv. 57. ὃν οὐ θεμιτὸν θίγειν ψεύδει. P. ix. 75.

θνάσκω. (θνήσκω.) θνάσκει πῆμα ὑπὸ

χαρμάτων. O. ii. 36. καλὸν ἔργον ἐπιλασθέν. Fr. Epinic. ii. 6. p. 3. θνάσκομεν ὁμῶς ἅπαντες. I. vii. 59. θνάσκοντι πλοῦτος στυγερώτατος. O. x. 108. πρὸς κοίλαν ἀγυιὰν θνασκόντων. O. ix. 54. τεθνακότων βοᾷ θοῶν. N. vii. 47. οὔπω τεθναότα. N. x. 139. θάνεν ἥρως. P. xi. 47. θανεῖν οἷσιν ἀνάγκα. O. i. 131. θανέμεν Πελίαν θέσφατον ἦν. P. iv. 127. φαντὶ ἐν Νάξῳ θανεῖν. P. iv. 157. θανὼν κεῖται. P. v. 126. ὡς θανὼν παισὶ κλέος προσάψω. N. viii. 62. θανόντος υἱοῦ ὀστέα. P. viii. 74. θανόντα ἐν πολέμῳ. I. viii. 80. οὐδὲ θανόντα ἀοιδαὶ ἔλιπον. I. viii. 125. θανόντων ἀπάλαμνοι φρένες. O. ii. 104. θανόντων ὀκτὼ ἔμπυρα αὔξομεν. I. iv. 109. ἔστι καί τι θανόντεσσι μέρος καννόμον ἐρδόμενον. O. viii. 102. ἄνδρα τινὰ θανόντων. Fr. Inc. clxxxii.

θνατός. θνατὸς ἀνήρ. O. xiii. 44. θνατὸν ἄνδρα. I. i. 36. θνατὸν οὐκ ἔτι ἐστὶν ἐφάψασθαι πόρσω ἄλλας σκοπιᾶς. N. ix. 113. θνατὸν σπέρμα. N. x. 152. σθένος οὕτω ἄγει Μοῖρα. N. xi. 54. τέλος βίου. I. iv. 7. ἀπὸ θνατᾶς ματρὸς ἔφυ. Fr. Inc. xcix. 3. περὶ θνατῶν ἔσεσθαι. O. vi. 84. εἴ τις θνατῶν ἔχει νόῳ ὁδὸν ἀλαθείας. P. iii. 184. θνατῶν φρένες. P. iv. 247. λόγοις. P. vi. 16. φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες. I. ii. 63. καὶ ἀθανάτων. Fr. Inc. i. 2. γνώμαν μάλιστα κυβερνᾷ. Fr. Inc. iii. 3. χάρις ἅπαντα μείλιχα θνατοῖς τεύχει. O. i. 49. θνατοῖς ἐπέμιξεν αἷμα ἐμφύλιον. P. ii. 59. θνατοῖς ἀνδράσι. P. xii. 41. θνατοῖσι θνατὰ πρέπει. I. v. 20. θνατοῖς ἕπονται ἀρεταὶ μεγάλαι. I. iii. 6. θνατοῖς κατεκρίθη ἀγανώτατος ἔμμεν. Fr. Inc. xxxiv. θναταῖς φρεσί. P. iii. 107. θνατὰ μέλη μεμνάσθω περιστέλλων. N. xi. 20.

θοός. θοᾶς Ἀργοῦς. P. iv. 44. ναός. O. vi. 171. θοῷ ἄκοντι. N. x. 130. ἅρματι. O. i. 176. θοᾷ ναΐ σῶς οἶδμα ἅλιον διαστείβων. Fr. Inc. lxxxix. 3. θοὸν ἅρμα τάνυεν. O. viii. 65. θοὰν ἀκτῖνα ἀγώνων. P. xi. 72. γλῶσσαν. N. vii. 106. θοαὶ νᾶες κυβερνῶνται ἐν πόντῳ. O. xii. 4. θοῶν τεθνακότων βοᾷ. N. vii. 48. θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας. Fr. Prosod. v. 4. p. 28. θοαῖς ἐν ναυσί. N. vii. 41. μάχαις. P. viii. 36. θοὰς ἵππους. P. iv. 30. θοὰς ἵππως. Carm. in def. Solis. v. 10. p. 36. θοαῖς ὠδίνεσσι. Fr. Prosod. ii. p. 27.

θορέω. πρῶτος θορών. P. ix. 212.

θόρυβος. θόρυβον μέγαν παραίθυξε συμμαχίᾳ. O. x. 88.

θράσος. θράσος πολέμων ἀρήγει νεότατι. P. ii. 116. θράσεος οὐ μετέχω. P. ii. 153. θράσει γυναικείῳ ψυχὰν φορεῖται. Fr. Scol. ii. 9. pag. 11.

θράσσω. μὴ θρασσέτω φθόνος ἀθανάτων. I. vii. 56. v. Not.

θρασεομάχης. θρασεομαχᾶν λεόντων ὄνυχας. N. iv. 102. (θρασυμαχάνων.)

θρασύγυιος. θρασύγυιον νίκαν. P. viii. 52.

θρασυμάχανος. Ἡρακλέης. O. vi. 114. vid. θρασεομάχης.

θρασυμήδης. θρασύμηδες παῖ Ἀμύντα. Fr. Epinic. iv. 2. p. 3. θρασυμήδει Σαλμωνεῖ. P. iv. 254. θρασυμήδεα Ἀμφιάραον. N. ix. 31.

θρασύμυθος. θρασύμυθον ὕβριν. O. xiii. 13.

θρασύπονος. θρασύπονοι ἀκμαὶ ἰσχύος. O. i. 156.

θρασύς. θρασεῖ σθένει γυίων ἐρίζοντι. N. v. 73. θρασὺν παῖδα. I. vi. 65 ὅμιλον Δολόπων. Fr. Inc. xvi. θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν. N. vii. 74. θρασέων ἔργων. N. x. 5. θρασεῖα Ἀθάνα. N. iii. 87. θρασείᾳ καρδίᾳ πνέων. P. x. 68. θρασεῖαι κύνες Γηρυόνα. I. i. 15. v. V. L. Not. θρασειᾶν Γοργόνων οὔλιον θρῆνον. P. xii. 15. ἀλωπέκων. Fr. Inc. lxxxv. 2.

θραύω. μὴ χρόνος θραύσοι ὄλβον. O. vi. 164.

θρέψας etc. vid. Τρέφω.

θρῆνος. θρῆνον οὔλιον διαπλέξαισα Ἀθάνα. P. xii. 14. πολύφαμον. I. viii. 128.

θρόνος. θρόνον ᾧ ἐγκαθίζων εὔθυνε δίκας. P. iv. 271. ὑπέρτατον. O. ii. 141. θρόνους θέμεναι παρ' Ἀπόλλωνα. O. xiv. 16.

θρόος. θρόον πολύφατον ὕμνων δόνει ἀσυχᾷ.

N. vii. 119. θρόον (emend.) μὴ ἀναῤῥῆξαι. Fr. Inc. xciii. 3.

θρώσκω. θρώσκει γνώμα. Fr. Inc. cxv. v. Not.

θυγάτηρ. Διὸς Ἀλάθεια. O. x. 5. Θέμιδος Εὐνομία. O. ix. 24. Τιτυοῦ Εὐρώπα. P. iv. 81. Φλεγύα. P. iii. 14. πολέμου Ἀλαλά. Fr. Inc. xxxvi. 2. Νηρέως (Θέτις.) I. viii. 91. Γαίας. P. ix. 31. θυγατρὸς (Δάματρος) λευκίππου. O. vi. 161. Ἑρμᾶ Ἀγγελίας. O. viii. 106. γάμον. O. i. 128. θυγατέρι ὑπερεχωτάτα οὐρανία Κρόνου. P. ii. 71. θυγατέρα Ἐπιμαθέος Πρόφασιν. P. v. 36. θυγατέρες σοφαὶ ἀοιδαὶ Μοισᾶν. N. iv. 4. θύγατερ Ὠκεανοῦ. O. v. 4. θύγατερ ἄρχε ὕμνον. (Musa.) N. iii. 17. μεγιστόπολι. P. viii. 3. Λατοῦς. O. iii. 46. πόντου θύγατερ. Fr. Prosod. i. 3. in Pel. p. 26. θυγατρὶ φυτεύων γάμον. P. ix. 194. θύγατρα ἀγλαόκαρπον Νηρέος. N. iii. 98. θύγατρες τρεῖς Κάδμου. P. iii. 172. δίδυμαι γένοντο. I. viii. 38.

θύματα. μιγνύντων πυρὶ παντοῖα. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

θυμιᾶν. θυμιᾶτε. Fr. Scol. i. p. 10.

θυμός. ἄτολμος ἐών. N. xi. 42. ὀτρύνει. O. iii. 68. ὥρμαιν'. O. iii. 45. ἐπέσθω. I. vi. 71. θυμῷ γελανεῖ. P. iv. 322. δεῖμα κλέπτων. P. iv. 172. ἐν θυμῷ φίλτρον τίθεν ὕμνοι. P. iii. 113. θυμῷ θέλων. I. vi. 63. πολλὰ καμόντες. O. ii. 15. λαβεῖν ἀρετάν. O. viii. 8. παντὶ αἰνεῖν. P. ix. 170. παντὶ παρφαμένα λιτάνευεν. N. v. 57. σπερχθεῖσα. N. i. 60. πυκινῷ ἦλθε μάντευμα. P. iv. 130. ἐν θυμῷ πίσαις. O. vi. 61. θυμὸν αἰχματάν. N. ix. 81. ἀμφέπειν σύμπειρον ἀγωνίᾳ. N. vii. 15. ἀταλὸν ἀμφέπων. N. vii. 135. κρύφιον βαρύνει. P. i. 162. γυναικὸς θαύμασον. P. ix. 57. εἰκὼς τόλμα λεόντων. I. iv. 78. ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν. P. iv. 525. μαχατὰν αἰσχυνθῆμεν. N. ix. 63. καίπερ ἀχνύμενος ἐγώ. I. viii. 10. πινυτοὶ ἐγένοντο. I. viii. 57. μάλιστα δονεῖν. N. vi. 97. πάντα αὔξων ἀρμένοισι. N. iii. 100. τεὸν εὔφρανας. I. vii. 3. ἀπάταισι τέρπεται. P. ii. 136. ἰάναιν πατρί. O. vii. 78. θυμὲ, ἄγε. O. ii. 161. θυμὲ, πρὸς τίνα ἄκραν πλόον παραμείβῃ; N. iii. 45. θυμὲ, χρῆν δρέπεσθαι ἐρώτων. Fr. Scol. ii. 2. p. 11.

θύνω. θύνει ἐπ' ἄλλον λόγον. P. x. 84.

θύρα. θύραι ἀναπεπταμέναι νενίκανται ξείνων. N. ix. 5. ἔσταν ἐπὶ θύραις αὐλείαις ἀνδρὸς φιλοξείνου. N. i. 30.

θύρετρον. ἐν θυρέτροις Ἀμφιτρύωνος. I. vii. 9.

θύσανος. θυσάνῳ χρυσέῳ αἰγλᾶεν κῶας. P. iv. 411.

θυσία. ποτὶ θυσίαν Ἥρας. N. x. 42. σεμνὰν θυσίαν. O. vii. 76. θυσίαις λιταῖς ἱλάρησαν. O. vi. 132. θυσίαισι δέχοντο. P. v. 115. φαενναῖς Αἰτωλῶν. I. v. 38.

θύω, insanio, concitor. θύοισαν μένει ἀμαιμακέτῳ. P. iii. 87.

θύω. ἔθυε δειλὰν ἀκρόθινα πολέμοιο. O. x. 69. θύων ταῦρον. O. xiii. 98. θύσων ποιήσεσθαι διθύραμβον. Fr. Inc. in Add. θύειν πάντα ἑκατόν. Fr. Inc. xi.

θυόεις. ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41.

θωρήσσω. θωραχθεὶς ἐπέχειν ἀλλότρια. Fr. Dithyramb. i. 1. p. 40. v. V. L.

I.

ἰαίνω. ἰαίνει καρδίαν κάματι. P. i. 21. νόον. P. ii. 166. ἰάναιν θυμὸν πατρί. O. vii. 78. ἰανθεὶς ἀοιδαῖς. O. ii. 26. εὐχωλαῖς. τελσίας. Fr. Scol. i. 4. p. 8.

ἰάομαι. ἰᾶσθαι νόσους. P. iii. 82.

ἰατήρ. ἐπικαιρότατος ἐσσί. P. iv. 480. ἰατῆρα παρασχεῖν νόσων. P. iii. 114.

ἰατρός. ἄριστος πόνων, εὐφροσύνα. N. iv. 3.

ἰατός. ἰατά ἐστι βροτοῖς καὶ τά. I. viii. 30.

ἰαχή. ἰαχὰν ὑμεναίων. P. iii. 29.

ἰάχω. ἰάχει βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων. Fr. emend. ap. Herodian. Diatrib. t. ii. Anecd. Villois. p. 95. in Add.

ἰδέα. ἰδέᾳ καλόν. O. x. 123.

ἰδεῖν, ἰδέμεν. vid. Εἴδω. Ἰδέ. O. ix. 103.

ἴδιος. ἐγὼ ἐν κοινῷ σταλείς. O. xiii. 69.

ἰδίᾳ ἐρευνάσει βοὰς τιναγέων. N. iii. 42.
ἴδια ἐπικώμια ναυστολέοντες. N. vi. 55.
ἴδρις. ἴδριν καλῶν. O. i. 167.
ἱερομηνία. ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι. N. iii. 4.
ἱερεύς. ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας. P. ii. 31.
ἱέρεια. ἱέρεα πάρεδρος χρυσέων ὀρνίχων Διός. P. iv. 9.
ἱερός. ἱερᾶς Σικυῶνος. N. ix. 127. ἱερᾷ γενεᾷ. P. x. 65. ἱερὸν ἄωτον εὐζωᾶς. P. iv. 233. γένος Σπαρτῶν. Fr. Encom. i. 2. p. 39. οἴκημα ποταμοῦ. O. ii. 16. πόρον ὑπερπόντιον. Fr. Inc. clv. φάος ἀσυχίας. Fr. Inc. vii. 3. ἱερὰν Θέμιν. P. xi. 15. νᾶσον. P. iv. 11. Ταίναρον. P. iv. 78. ἱερὰν ἔγραψε. O. iii. 54. ἱεροὶ βασιλέες. P. v. 131. ἱερῶν ἀγώνων καταβολάν. N. ii. 5. ἐξ ἱερῶν ἀέθλων. O. viii. 84. ἱερῶν ζαθέων ὀμώνυμε πάτερ. Fr. Epinic. v. 4. in Hieron. p. 4. ἱερᾶν φιλοτάτων κλαΐδες. P. ix. 70. ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις. O. xiii. 20. ἀπύροις. O. vii. 88. κλάροισι. P. iv. 339. ἱεραῖς Μελίσσαις. Fr. Inc. clxxv. v. Schol. ad P. iv. 106. ἐν ἱεραῖς Ἀθάναις οἰχνεῦντι. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 41. ἱερῆσιν ἀοιδῆς κεκρότηται κρηπίς. Fr. Inc. lxxxvi. 1. ἱεροὺς ἐνέποισιν ἀγῶνας. N. vi. 102. ἱερώτατον ἄγαλμα, Θήβα. Fr. Inc. clxxiv.
ἱέω. ἵημι. ἵει ὀϊστόν. O. ix. 17. ἱεὶς κόμπον πρόσφορον ἐν ἔργῳ. N. viii. 83. ἀπὸ τόξου. N. vi. 47. ἱέντα ῥόμβον εὐθὺν ἀκόντων. O. xiii. 135. ἱέντες ὀϊστούς. O. ii. 164. ἱέμενοι ἐς κίνδυνον. P. iv. 368. οἷα ἵεν χερσίν. I. i. 34.
ἰθύω. ἰθύει δελφὶς τάχιστα παρὰ ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 2.
ἴκτιλος. ἴκτιλοι ὀργαῖς ἀλωπέκων. P. ii. 141.
ἰκάνω. ἰκάνων πρὸς ἐσχατιάν. O. iii. 78.
ἱκετεύω. πρὸς Διός σε. Carm. in def. Solis 9. p. 36, 37.
ἱκέτας. σοῦ ἔρχομαι. O. v. 44. γουνάτων ἅπτομαι. N. viii. 21.
ἵκω. εἰ ἵκεις ὥστ' ἀείδειν Θεμίστιον. N. v. 91. ἱκὼν παρὰ σταθμῶν. O. v. 20. χρόνῳ. P. xi. 47. ἱκόμαν οἴκαδε. P. iv. 187. οὐχ ἱκόμαν γαῖαν. P. iv. 210. ἵκεο τάνδε βᾶσσαν. P. ix. 90. νᾶσον. N. iii. 4. ἵκετο ἐλαύνων ἐκ Πυθῶνος. O. vi. 80. Ἀμφιτρύων τυπείς. N. i. 81. ἐς γενεάν. N. x. 24. Πελίας σπεύδων. P. iv. 167. χρόνῳ. P. iv. 139. ἵκοντο εἰς Ἔφυραν. N. vii. 55. Θήρανδε φῶτες. P. v. 100. πέτραν Κρονίου. O. vi. 109. ἵκωμαι πρὸς γένος ἀνδρῶν. O. vi. 40. ὅταν ἵκηται ἀνὴρ εἰς Ἀΐδα σταθμόν. O. x. 111. ἱκέσθαι σπεῦδεν ὅμιλος ἐς ἄταν. N. ix. 50. τέλος ἄκρον. I. iv. 54. ἱκόμενοι ἐς ἑστίαν Ἱέρωνος. O. i. 17. v. V. L. it. ad P. ii. 67.
ἴλη. ἔνθα ἶλαι εὔφρονες δέκονται. N. v. 70.
ἵλαος. ἵλαος νίσσεται. O. iii. 62. δέξαι στεφάνωμα τόδε. P. xii. 6.
ἱλάσκομαι. O. vii. 15.
ἱμάς. ἱμάντι δεθεὶς χεῖρας. N. vi. 60.
ἵμερος. ἵμερος γλυκύς μιν ἔσχεν. O. iii. 58. ἱμέρῳ δαμέντα φρένας. O. i. 60.
ἱμερόεις. ἱμεροέστατον ἔρνος παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. p. 26.
ἱμερτός. ἱμερτὸν λέχος. P. iii. 77. ἱμερτὰν δόξαν. P. ix. 132. ἱμερταῖς ἐν ἀοιδαῖς. O. vi. 11.
ἶν. P. iv. 63. N. i. 99.
ἵνα. ἵνα pro ἔνθα. O. i. 155. viii. 3. ix. 64. P. iv. 182. ix. 99. 124. N. iii. 22. vii. 60. ἵνα θάλησε (quando). N. iv. 143.
ἶνας. vid. Ἴς.
ἰοβλέφαρος. ἰοβλέφαρον Ἀφροδίτην. Fr. Inc. lxxvi. v. Not.
ἰοβόστρυχος. ἰοβόστρυχον παῖδα. O. vi. 50. ἰοβοστρύχοισι Μοίσαις. I. vii. 83.
ἰόδετος. ἰοδέτων στεφάνων λοιβὰν λάβετε. Fr. Dithyramb. iii. 6. pag. 41.
ἴον. ἴων ἀκτῖσι. O. vi. 91. ἴων ἐρατὰ φόβα. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41.
ἰοπλόκαμος. ἰοπλοκάμων Μοισᾶν. P. i. 2.
ἰός. ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν. O. vi. 79.
ἰοστέφανος. ἰοστέφανοι καὶ λιπαραὶ Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. x. p. 45. v. Not.
ἰοχέαιρα. παρθένος. P. ii. 16.
ἶπος. ἶπον ἠνεμόεσσαν. O. iv. 11.
ἵππαιχμος. ἵππαιχμον λαὸν πολέμου. N. i. 25.
ἵππαρχος. ἱππάρχου Ποσειδάωνος. P. iv. 80. v. V. L.
ἵππειος. ἱππείᾳ Ἀθάνᾳ. O. xiii. 114.

(ἱππίᾳ.) ἵππειον φίλτρον. O. xiii. 97. ἱππείων (ἱππίων) ἄθλων κορυφάν. N. ix. 20. ἱππείοις ἔντεσιν. O. xiii. 82. N. ix. 52. γυμνασίοις τέρπονται. Fr. Thren. i. 7. p. 17.

ἱππευτής. ἱππευτᾶν Νομάδων ὅμιλον. P. ix. 217.

ἱππικός. ἱππικῷ νόμῳ. O. i. 163. (ἱππίῳ.)

ἵππιος. Ἵππιον Ἄργος. I. vii. 17. εἴσοδον εὗρες. P. vi. 50. σθένος. P. ii. 22.

ἱππόδαμος. ἱπποδάμων Δαναῶν. Fr. Inc. xvi. ἱπποδάμους ἥρωας. N. ix. 48.

ἱπποδρομία. ἱπποδρομίας κῦδος ἔπορεν. P. iv. 119. ἱπποδρομίᾳ κρατέων. I. iii. 21.

ἱπποδρόμιος. ἱπποδρόμιον εὐεργέταν ἁρμάτων. I. i. 78.

ἱππόκροτος. ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν. P. v. 123.

ἱππόμητις. ἱππόμητιν Ἰόλαον. I. vii. 12.

ἵππος. δαϊχθεὶς ἐπέδα ἅρμα. P. vi. 32. ὑφ' ἅρμασι. Fr. Inc. xxxvii. 1. ἵππου ἀγάνορος θᾶσσον. O. ix. 35. ἵππον πτερόεντα. O. xiii. 122. νεκρὸν, κτάμενον ἐν φάει. (v. Not.) Fr. Inc. xcii. 2. Θεσσαλόν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. ἵπποι ἐν ἅρμασιν (ἐριζόμεναι). I. v. 5. κτησάμεναι φιάλαις. N. ix. 123. ἵππων ἀελλοπόδων αἶνον μέγαν. N. i. 6. τιμαί. Fragm. Incert. lxxxix. 1. ἀκαμαντοπόδων ἄωτον ὕμνον. O. iii. 3. δαπάνᾳ χαῖρον. I. iv. 50. τέρμα δρόμου ἵππων. O. iii. 60. σιδαροχαρμᾶν. P. ii. 4. ἀρχὸς πῦρ πνεόντων. O. vii. 130. τροφαῖς. O. iv. 24. θοᾶν ἐλατῆρας. Fr. Prosod. v. 4. p. 28. παρὰ ἵπποις. N. ix. 82. ἵπποις ἡμιόνοις τε. O. v. 15. ἵπποις ἑλὼν εὖχος. P. v. 27. σὺν ἵπποις ἀκτῖνα ἔχον ἀγώνων. P. xi. 72. ἵπποις νίκαν Ἰσθμίαν. I. ii. 20. ἀμ' ἵπποις. N. ix. 60. ἵπποις Ποσειδανίοις. O. v. 50. χρυσέαις. O. viii. 67. στεφάνοισί τε. P. i. 71. χρυσέαις. O. i. 66. Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτο. P. ii. 83. βαλέσθαι κρηπῖδα ἀοιδᾶν. P. vii. 4. χρυσέαισιν ἄγον. Fr. Inc. c. 2. τέτρασιν. O. x. 83. ἵππως θοὰς τράποιο Θήβαις. Carm. in def. Solis v. 10. p. 36. ἵππους ἀκάμαντας. O. i. 141. θοάς. P. iv. 30. φαιδίμας. O. vi. 22.

ἱπποσόα. θυγάτηρ Λατοῦς. O. iii. 47.

ἱπποσόας. Ἰόλαος. I. v. 40. ἱπποσόαισιν ἀνδράσιν μαρνάμενον. P. ii. 119.

ἱππότας. ἱππόταις λαοῖς εὔθυνε δίκας. P. iv. 272.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας νομίζων. I. ii. 55.

ἱπποτρόφος. ἱπποτρόφον ἄστυ Προίτειο. N. x. 76. ἱπποτρόφοι ἐγένοντο. I. iv. 23.

ἱπποχάρμης. ἱπποχάρμαν βασιλῆα. O. i. 36.

ἴς. ἶνας Τροΐας ἐκταμὼν δορί. I. viii. 113.

ἴσαμι. βραχὺν οἶμον. P. iv. 441. ἴσαμεν ἔσοπτρον καλοῖς ἔργοις. N. vii. 21. ἴστε Αἴαντος ἀλκάν. I. iv. 58. δόξαν Κλεωνύμου. I. iii. 24. κεφάλαια λόγων. P. iv. 206. ἴσθι νῦν. O. xi. 11. ἴσθι. N. v. 87. ἴστω. O. vi. 12. λαχὼν ὄλβον. N. ix. 107. v. Not. σαφές. I. vii. 37. ἴσαντι πάντα νόῳ. P. iii. 52.

ἰσοδαίμων. ἰσοδαίμονα βασιλεῦσιν φῶτα τεύχει ὕμνος. N. iv. 137.

ἰσόδενδρος. ἰσοδένδρου αἰῶνος τέκμαρ λαχοῦσαι. Fr. Inc. cl.

ἶσος et ἴσος. ἶσον τερπνὸν οὐδὲν ἔσσεται ἐν ἀνθρώποις. O. viii. 70. ἶσον ἀνέμοις. N. iii. 80. ἶσον καί. O. ix. 27. ἶσον δελφῖνι. N. vi. 109. οὔρεϊ Ἀλκυονῆ. I. vi. 48. (οὔρει.) πάντων ἀποδάσσασθαι. N. x. 162. πλούτῳ ἄνθος φέρειν. N. xi. 52. ἦτορ. O. iv. 38. ἶσον δὲ—ἶσα δέ. O. ii. 109. ἐπὶ ἶσα ἐκ ἀναπνέομεν ἅπαντες. N. vii. 7. v. V. L. ἶσα πάντες νέομεν. Fr. Inc. lxi. 4.

ἵστημι. ἕσταν ἐπ' αὐλείαις θύραις ἀνδρὸς φιλοξείνου. N. i. 29. ἔστα μόνος σὺν Ἀχιλλεῖ. O. ix. 109. ὕπερ ἔστα μεγάλαις σκοπιαῖς ὀρέων. Fr. Inc. xv. 4. θάμβει δυσφόρῳ μιχθείς. N. i. 85. ἕσταν παρὰ τάφον παρθένοι. I. viii. 127. στάντα ἐν ῥινῷ λέοντος. I. vi. 54. στάντες παρὰ βωμόν. N. v. 20. στάμεν παρὰ ἀνδρί. P. iv. 2. ἑσταότα ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἀγάλματα. N. v. 4. ἵσταμαι ποσσὶ κούφοις. N. viii. 32. λύτρον ἵσταται Τλαπολέμῳ. O. vii. 143. vid. Στάω.

ἱστίον. ἀνεμόεν ἐξίει. P. i. 176. οὖρος ὑπέστειλε. I. ii. 60. ἱστία ἀνατεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. v. 93. ἱστίων μεταβολαί. P. iv. 521.

ἱστός. ἱστῶν παλιμβάμους ὁδούς. P. ix. 33.

ἰσχύς. ἰσχύος ἀκμαὶ θρασύπονοι. O. i. 156. ἀνίοχον. N. vi. 110. ἀνδρῶν ἁμίλλαις. N. ix. 27. ἔργον. I. iv. 116. ἰσχὺν ἄγαν καταμεμφθέντα. N. xi. 41.

ἴσχω. ἴσχει ὄλβος φθόνον μείονα. P. xi. 45. ῥόμβον αἰετοῦ. I. iv. 81.

ἰσώνυμος. ἰσώνυμον ἐκάλεσσε μάτρωος. O. ix. 97.

ἴϋγξ. ἴϋγγα ποικίλων ζεύξασα κύκλῳ Κυπρογένεια. P. iv. 380. v. Schol. ἴϋγγι ἕλκομαι ἦτορ. N. iv. 55, 56. v. Not.

ἰΰζω. ἴϋξεν ἄχει ἀφωνήτῳ. P. iv. 422.

ἰχθύς. ἰχθὺν παιδοφάγον. Fr. Inc. cxxxix.

ἰχνεύω. ἰχνεύων (ἰχνέων. v. Not. V. L.) ματραδελφεοὺς παλαισμάτεσσι. P. viii. 48. ἰχνεύων πεζὸς παρὰ Λύδιον ἅρμα. Fr. Inc. xxiv. 2. (ἰχνεύειν et οἰχνεύειν sæpius permutantur. v. Not. ib.)

ἴχνος. ἴχνος ὕπτιον. Fr. emend. Inc. iv. p. 51. ἐν ἴχνεσιν Πραξιδάμαντος. N. vi. 27. ἐν ἴχνεσιν πατρὸς ἐμβέβακεν. P. x. 20.

ἰώ. ἰὼ Πὰν—ἰὼ Πάν. Fr. Parthen. v. i. 3. p. 16.

K.

καββαίς. vid. Καταβαίνω.

κᾶδος. κᾶδος ἐὸν τιμάσαις. O. vii. 8. ἀμφ' ἀλλότριον ἀπήμων. N. i. 84. δνοφερόν. P. iv. 200. κάδεα μὴ θεράπευε. I. viii. 16.

κάζω. κεκαδμένον φαίδιμον ὦμον ἐλέφαντι. O. i. 42.

καθαρός. καθαροῦ λέβητος. O. i. 40. καθαρᾷ βασάνῳ διδάξαμεν χρυσόν. Fr. Scol. i. 17. p. 10, 11. γνώμᾳ. O. iv. 27. ἀρετᾷ. P. v. 3. κελεύθῳ. O. vi. 39. ἐν καθαρῷ διέκρινε. O. x. 55. καθαρῷ σκάπτῳ διέπων. O. vi. 158. ἐν καθαρῷ φάει. P. vi. 14. καθαρὸν φέγγος Χαρίτων. P. ix. 159. σπέρμα θεοῦ φέροισα. P. iii. 27. σέλας ἁμέρας καλύψαι σκότει. Fragm. Inc. xcviii. 4. καθαρὰν κέλευθον. I. v. 29

καθέλω. ἀμπνοὰν στέρνων κάθελεν. P. iii. 103. μὴ καθέλοι μιν αἰών. O. ix. 90. καθελὼν εὖχος ἔργῳ. O. x. 75.

καθέζω. ὃν (ἀνδριάντα) Κρῆτες καθέσσαντο. P. v. 55.

κάθημαι. καθήμενος ἐν σκότῳ. O. i. 133.

καθοράω. τί μέλλει, εὖ καθορᾷς P. ix. 87.

καθύπερθε. καθύπερθε μόχθου. P. ix. 55. λευκᾶς γαλάνας. Fr. Inc. xlvii. 1.

Καί. postponitur, σοφοὶ καί. O. vi. 41. P. iv. 155. καὶ, *etiam*. P. iv. 391. viii. 39. ϗ τόν. P. ii. 67. ϗ ἐγώ. O. vii. 12. ϗ γάρ. O. vii. 49. P. iv. 321. N. i. 100. καὶ γὰρ αὐτή. N. i. 74. καὶ γὰρ ὁμῶς. O. viii. 74. καὶ, καί. P. x. 105. καί (vi explicandi, *nempe*). P. ix. 182. καί περ. N. vi. 10. I. viii. 9. καί κε. P. iii. 120. iv. 530. καί νυν. P. iii. 116. καὶ μὰν, vere. P. iv. 514. I. iv. 21. καί μοι. N. x. 144. καὶ πού τι καί. O. i. 44. καὶ, τὶ, τέ. P. iv. 345. καὶ σοφοί. O. v. 37. καὶ, *etsi*. P. iv. 471. *sic*. N. ii. 4. καί τοι γάρ. O. vii. 86. καὶ, *vel*. O. vii. 98. xiii. 116. 118. etc.

Καιρός. ἄριστος νοῆσαι. O. xiii. 67. βραχὺ μέτρον ἔχει. P. iv. 509. παντὸς ἔχει κορυφάν. P. ix. 135. καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον. N. viii. 6. καιρῷ ἀτρεκεῖ. P. viii. 9. ἐν καιρῷ πολλὸς χρόνος. Fr. Inc. lix. 5. μὴ κατὰ καιρόν. O. viii. 32. τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν. O. ix. 58. παρὰ καιρὸν κομπέω. P. x. 5. κατὰ καιρόν. I. ii. 32. καιρὸν βαλὼν ψεύδει. N. i. 28. v. V. L. καιρὸν δίδωσιν ὄλβου ἐοικότα. N. vii. 86. v. Not. καιρὸν διδοὺς θεός. P. i. 111. φέρει. O. ii. 99. εἰ φθέγξαιο. P. i. 157. κατὰ καιρόν. Fr. Scol. ii. 1. p. 11. 13.

Καίω. ἁμᾷ καίοντο ἔρημοι. N. x. 134. v. V. L. καιόμενος πυρί. P. iii. 181. καιομένοιο πυρὸς φλόγα. P. iv. 401. καιομένα πυρά. P. iii. 77. καιομέναν ἐν φρεσί. P. iv. 389.

Κακηγορία. κακαγορίαν, δάκος ἀδινὸν, φεύγειν. P. ii. 97.

Κακήγορος. κακαγόρως λέλογχεν ἀκέρδεια. O. i. 85.

κακολόγος. κακολόγοι πολῖται. P. xi. 44.

κακοποιός. κακοποιὸν ὄνειδος. N. viii. 56.

κακός. κακὸν οὔτις εὕρατο ἑκών. Fr. Inc. clxxxvii. 2. κακὸν ἄμαχον. P. ii. 139. μὴ κακὸν νεώτερον ἀναστήσῃ. P. iv. 276. ἐς κακὸν τρέψαις. P. iii. 63. κακῶν παυσάμενοι ἀτρήκτων. I. viii. 17. κακὰ φρονέων. P. viii. 119.

κακόφρων. κακόφρονα πραπίδων καρπόν. Fr. Inc. xli. v. Not.

κάλαμος. καλάμοιο βοᾷ. N. v. 71. v. Not. πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μολπά. O. x. 99.

καλέω. καλεῖ στρατὸν ἡρωΐδων συνίμεν. P. xi. 14. μὲ χορεῦσαι ὁ Μουσαγέτας. Fr. Inc. lxv. κισσοδέταν θεόν. Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41. καλέοισιν ἄλσος Διός. I. ii. 41. ἄνθρωποι Ἀρείας πόρον. N. ix. 98. (Pana.) κύνα μεγάλας θεοῦ καλέουσιν Ὀλύμπιοι. Fr. Parthen. ii. 2. p. 15. ἐκάλει Ζῆνα ῥιπὰς κυμάτων. P. iv. 346. ἐκάλεσεν ἐς ἔρανον. O. i. 60. μὶν ἰσώνυμον μάτρωος. O. ix. 96. Ποσειδᾶνα. O. vi. 98. καλεῖν Ἀρισταῖον. P. ix. 116. v. Not. καλέσαι Μοῖσαν αἰτέομαι. I. viii. 11. καλέων ἐς πλόον Αἰακίδαν. I. vi. 15. θεόν. P. ii. 23. καλεῖσθαί μιν ὄνυμα. O. vi. 93. καλέσαντο συνεργὸν τείχεος. O. viii. 43. κέκληνταί σφιν ἕδραι. O. vii. 140. κεκλημένον Λατοΐδα. P. iii. 199. ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται. Fr. Thren. iv. 9. pag. 21.

καλλιγύναιξ. καλλιγύναικι πάτρᾳ. P. ix. 130.

καλλίκομος. καλλίκομον κούραν. P. ix. 186. καλλικόμοισιν γυναιξίν. N. x. 17.

καλλίνικος. καλλίνικος ὁ τριπλόος. O. ix. 3. v. Not. et Schol. καλλινίκου Ἱέρωνος ἅρμασιν. P. i. 64. καλλίνικον ὕμνον. N. iv. 26. καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν. P. v. 142. κῦδος πατρίδι. I. i. 13. φέρει ἄκος πλαγᾶν. N. iii. 31. χάρμ᾽ ἀγαπάζοντι. I. v. 69.

καλλίκρηνος. ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφώσσας. Fr. Inc. lvi. 2. v. Not.

καλλίπεπλος. καλλιπέπλου Κορωνίδος. P. iii. 43.

καλλιπλόκαμος. Ἑλένᾳ καλλιπλοκάμῳ. O. iii. 2.

καλλίπλουτος. καλλίπλουτοι πόλιες. O. xiii. 159.

καλλίπωλος. καλλίπωλον ἕδραν ναίετε. O. xiv. 2.

καλλίροος. καλλιρόῳ Δίρκᾳ. I. viii. 42. καλλιρόοισιν πνοαῖς. O. vi. 142.

καλλίχορος. καλλιχόρῳ πόλει Χαρίτων. P. xii. 45.

καλός. ἦν ἐσορᾶν. O. viii. 24. καὶ ὡραῖος. O. ix. 141. εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς ἀνήρ. O. xiv. 9. καλὸς πίθων αἰεὶ καλὸς παρὰ παισίν. P. ii. 132. v. V. L. καλὸς ἐών. N. iii. 32. I. ii. 7. ἰδέᾳ καλόν. O. x. 122. καλὸν νέον λαχών. P. viii. 126. ξυνὸν ὀρθῶσαι. I. i. 64. πῆμα. P. ii. 72. πονᾳθῇ. O. vi. 17. καλὸν ἔργον. Fr. Epinic. ii. 6. p. 3. καλὸν ἀποδρέπεσθαι καρπόν. Fr. Scol. i. 10. p. 9. καλῷ Ἀγάθωνι. Fr. Scol. iv. 3. p. 14. καλὰ γινώσκοντα. P. iv. 513. δένδρεα. O. iii. 40. ἔργα. P. vii. 20. N. vi. 51. ἔρξαις ἀνήρ. O. x. 109. μελπόμενος. N. i. 30. μὴ παρίει. P. i. 165. ῥέζοντα. P. ix. 171. τρέψαντες ἔξω. P. iii. 149. φάμεν ἀμφὶ δαιμόνων. O. i. 57. ἔχω φράσαι. O. xiii. 14. ἀκτὶς καλῶν ἐργμάτων βέβακεν. I. iv. 72. καλῶν ἁπάντων ἄμμορος. O. i. 134. ἀπείρατον στρατόν. O. xi. 18. ἄπειρον ἥβαν. I. viii. 154. ἐπιχωρίων. I. vii. 2. ἐπιχωρίων ἔσοδοι. P. v. 156. ἐραίμαν θεόθεν. P. xi. 76. ἔργων μυρίαι κέλευθοι. I. vi. 31. ἴδριν. O. i. 167. μοίρᾳ. O. viii. 113. νεώτατον. P. viii. 46. οἰκείων παρέσφαλεν. N. xi. 41. περὶ πλήθει δηρίομαι. O. xiii. 64. τερπνῶν μοῖραν. Fr. Inc. cxii. τόλμαν. N. vii. 87. v. Not. τούτων μοῖρά σε ἐφίκοιτο. I. v. 19. καλοῖς ἔργοις ἔσοπτρον. N. vii. 20.

καλλίων. κάλλιον δύραμιν φένοντι σοφοί. P. v. 16. κάλλιον ἐνόστησε. N. xi. 32. καλλίονες τελευταί. Fr. Hyporch. i. 2. p. 23. τί κάλλιον — ἀεῖσαι. Fr. Prosod. v. 4. p. 28. καλλίονα ἐσχατιάν. P. xi. 87.

κάλλιστος. χορὸς Μοισᾶν. N. v. 41. καλλίστα θεῶν Ἥβα. N. x. 34. πολίων. P. xii. 2. καλλίστᾳ Χαρίτων δρόσῳ ἄρδοντι. I. vi. 94. κάλλιστον ἀνδρῶν γένον ἰδών. P. iv. 219. ἄωτον

Ἰσθμιάδων. N. ii. 14. ὄλβον ἀμφέπων. I. iv. 99. καλλίσταν πόλιν. P. ix. 124. κάλλιστον ἰᾶς ἀρετᾶς φάρμακον. P. iv. 332. ἕδνον. O. ix. 15. μνᾶμα ἄθλων. O. iii. 27. προοίμιον. P. vii. 1. κάλλιστα ῥέξαις. O. ix. 142. ἔργα. O. xiii. 58. καλλίσταις ἀοιδαῖς ὑμνεῖσθαι. Fr. Epinic. ii. 2. p. 3.

κάλπις. κάλπιδα ἀργυρέαν. O. vi. 68.

καλύπτω. Μοῖραι ἀφίστανται αἰδῶ καλύψαι. P. iv. 260. v. Not. καλύψαι ἀλλοτρίαισι γλώσσαις. P. xi. 42. τετελεσμένον ἐσλὸν χαμαὶ σιγᾷ. N. ix. 15. v. Not. σκότει ἁμέρας σέλας. Fr. Inc. xcviii. 3. καλύψαιμι γυῖα χθονί. N. viii. 65. ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον. O. v. 36.

κάματος. ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται ὄλβος. P. xii. 51. καμάτου μεταλαμβάνειν πιστοί. N. x. 148. καμάτῳ δυσπενθεῖ. P. xii. 18. κάματον μέγαν. P. v. 62. νώδυνον θῆκεν ἐπ' ἀοιδαῖς. N. viii. 84. καμάτων ἀμαχάνων πολεμίων. P. ii. 37. ἐκ προτέρων. P. iii. 169. ἐκτὸς ἐόντα. O. vi. 177. ἐπίλασιν παράσχοι χρόνος. P. i. 89. λύτρον κῶμον. I. viii. 2. μεγάλων ποινὰν λαχόντα. N. i. 107. πολεμίων. P. ii. 37.

καματώδης. καματώδεις οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 2. καματωδέων πλαγᾶν. N. iii. 27.

κάμνω. μὴ κάμνε λίαν δαπάναις. P. i. 175. κάμον Μῆδοι. P. i. 151. μὴ κάμοι χρόνος. O. viii. 38. καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ. P. viii. 68. καμόντες πολλὰ θυμῷ. O. ii. 15. καμόντων ἀνδρῶν πολεμίων. P. i. 156.

κάμπτω. ἔκαμψέ τινα ὑψιφρόνων βροτῶν. P. ii. 94.

καμπύλος. καμπύλον δίφρον παναγυρίων ἀπεῖχον. I. iv. 47. μέλος διώκων. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

καναχή. καναχαὶ αὐλῶν δονέονται. P. x. 60.

καναχηδά. καναχηδὰ πεποικιλμέναν μίτραν. N. viii. 25. v. Not.

καπνός. καπνοῦ ῥόον προχέοντι. P. i. 43. καπνῷ κνισᾶντι αἰθέρα λακτίζοισα φλόξ. I. iv. 114. καπνῷ ὕδωρ ἐσλὼς φέρειν. N. i. 35. καπνὸν λάβρον ἀμπνεῦσαι. O. viii. 47. ἐπίαναν σώμασι λευκανθέα. N. ix. 55.

καπνόω. καπνωθεῖσαν πάτραν. P. v. 111.

κᾶπος. γυμνὸς (δενδρέων). O. iii. 43. γλυκὺν κᾶπον Ἀφροδίτας. P. v. 32. Χαρίτων νέμομαι ἐξαίρετον. O. ix. 40. Διὸς ἔξοχον ὑπὲρ πόντου. P ix. 91.

καππαύει. vid. Καταπαύω.

κάπρος. κάπρῳ φόνον βουλεύοντα. Fr. Inc. xxxvii. 4. p. 63. ποιμένες κάπρων λεόντων τε. Fr. Inc. clxxi. p. 101. v. Not. κάπρους ἔναιρε. N. iii. 82.

κάρα. κάρα ὀρθὸν ἄντεινεν. N. i. 64. μύρτοις λευκωθείς. I. iv. 117. ποικίλον φόβαισι δρακόντων φέρων. P. x. 73.

καρδία. καρδίᾳ ἀμόχθῳ. N. x. 55. γελανεῖ. O. v. 5. ἑᾷ ἐνέπαξεν ἕλκος. P. ii. 169. ἐνελάσῃ κότον. P. viii. 11. θρασείᾳ πνέων. P. x. 68. νῦν ταρβεῖ περισσῶς. Fr. Hyporch. ii. 2. p. 23. καρδίαν ἰαίνει κώματι Ἄρης. P. i. 20. ὀρθὰν ἔστασαν. P. iii. 171. μέλαιναν κεχάλκευσαι φλογί. Fr. Scol. ii. 10. p. 11. ἀτιτάλλοισα ἐλπίς. Fr. Inc. iii. 1. καρδίαις ἀνδρῶν ἀρχαῖα σοφίσματα ἐνέβαλον Ὧραι. O. xiii. 22.

καρπάλιμος. καρπαλιμᾶν γενύων. P. xii. 35.

καρπός. ἐλαίας. N. x. 65. ἐπέων οὐ κατέφθινε. I. viii. 101. καρποῦ φθίσιν. Carm. in def. Solis v. 15. p. 36, 37. καρπῷ Διωνύσοιο. Fr. Scol. iii. 4. p. 14. καρπὸν ἀμώμητον φρενῶν ἔλαχε. P. ii. 135. φρενῶν συνάρμοξε. N. x. 22. ἥβας λάβε. O. vi. 97. ἥβας ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι. P. ix. 193. πραπίδων κακόφρονα. Fr. Inc. xli. (καρπὸς φρενῶν, prudentia. Not. ib.) γλυκὺν φρενός. O. vii. 14. ἔδωκαν μέλαιναι ἄρουραι. N. xi. 50. σοφίας δρέπειν ἀτελῆ. Fr. Inc. cxi. μαλθακὸν ἀποδρέπεσθαι ὥρας. Fr. Scol. i. 10. p. 10.

καρποφόρος. καρποφόρου Λιβύας. P. iv. 11. καρποφόροις ἀρούραις. N. vi. 16.

καρταίπους. καρταίποδα sc. ταῦρον. O. xiii. 114. v. Not.

καρτεραίχμης. καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν. I. vi. 55.

καρτεροβρόντης. καρτεροβρόντα Κρονίδα. Fr. Inc. lviii. 2.

καρτερός. Αἴας. N. vii. 38. Βελλεροφόντας. O. xiii. 118. Τελαμών. N. iv.

41. ὄρκος. P. iv. 296. καρτερᾶς ἀλαλᾶς. I. vii. 14. καρτερὸν ἄνδρα. P. iv. 425. λίθον. O. i. 91. καρτερὰν μέριμναν ἔπαυσε. I. viii. 25. καρτερώτατον βέλος ἀλκᾶ. O. i. 180.

καρτύνω. καρτύνειν βέλεα χεροῖν. O. xiii. 135.

κάρυξ. κάρυξ ἀγγέλλων ἀνίειπε. P. i. 61. Ἀφροδίτας φιλοτάτων ἀμβροσιᾶν. N. viii. 2. ἕτοιμος ἔβαν ἀέθλων. N. iv. 120. κάρυκος ἐσλοῦ βοά. O. xiii. 143. κάρυκα θεῶν. O. vi. 132. κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων. I. ii. 34. κάρυκας ὄρνυεν Ἰάσων. P. iv. 302.

καρύσσω. ἐκάρυξε πατέρ' καὶ ἕδραν. O. v. 18. κάρυξεν αὐτοῖς τερασκόπος. P. iv. 356. Θήβαν ἱπποδρομίᾳ κρατέων. I. iii. 20. πάντων δαινυμένων. I. vi. 52. καρύξαισα νικᾶν. I. iv. 43. v. Not.

καρχάσιον. ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου. N. v. 94.

κασίγνητος. κασιγνήτου Πολυδεύκεος. N. x. 93. περὶ μάρνασαι. N. x. 160. σὺν κασιγνήτῳ διδύμῳ. N. i. 55. κασίγνητον νόθον Ἀλκμήνας. O. vii. 49. κασίγνητοι ἀμφότεροι. P. iv. 220.

κασιγνήτα. κασιγνήτα Δάλου. N. i. 4. Ζηνός. N. xi. 2. κασιγνήταν πέμψεν. P. iii. 57. κασιγνητᾶν μέρος τρίτον. P. xii. 20. κασιγνήτας Μοίρας. I. vi. 24. κασίγνηται, Δίκα καὶ Εἰράνα, Εὐνομίας. O. xiii. 6.

κατά. κατὰ γᾶς. O. ii. 107. κατ' αἶσαν. P. x. 40. N. iii. 25. αἶσαν. P. iv. 190. ἄκραν κορυφάν. O. vii. 67. ἀμαξιτόν. P. iv. 439. ἁρμονίαν ὅσα νέομαι. P. viii. 97. γᾶν καὶ πόντον. P. i. 28. δαίμον'. O. ix. 42. Ἑλλάδα. O. xiii. 160. ἐμὰν μαχανάν. P. iii. 193. καιρόν. I. ii. 32. κλέος ἤλυθον P. iv. 221. κόλπον. O. ix. 131. λαύρας. P. viii. 123. μέλη. O. i. 79. οἶκον. P. i. 138. Ὄλυμπον. N. x. 31. ὁδόν. N. ix. 43. καθ' ὁδόν. N. ii. 10. κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν. I. iv. 66. τέλος. I. iv. 18. τρίοδον. P. xi. 58. Φοίνισσαν ἐμπολάν. P. ii. 125. χρόνον. O. x. 122. χῶρον ἱερατόν. Fr. Thren. i. 12. p. 18. καιρόν. Fr. Scol. ii. 3. 11. κατ' ἴχνος ὕπτιον. Fr. Inc. iv. v. Not. καννόμον pro κατὰ νόμον. O. viii. 103. ἀνθρώπων ἀγυιάς. Fr. Inc. lxxxvi. 4. p. 79.

καταβαίνω. καταβαίνει ἄλλον ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ. P. viii. 111. ὅπα πόμπιμον κατέβαινε τέλος νόστου. N. iii. 44. καταβαίνειν ἐν φάει. N. iv. 63. κατέβα εἰς δόμον Ἀΐδα. P. iii. 19. ἄωτος ναυτᾶν εἰς Ἰωλκόν. P. iv. 335. ποδὶ ἀτρεκέϊ. N. iii. 72. κατέβαν ἐς Ῥόδον. O. vii. 24. εἰ κατέβαν. P. iii. 128. καταβὰς Ἀλφεῷ. O. vi. 97. πρώραθεν. P. iv. 39. καββαὶς χαμαὶ ἀφ' ἁρμάτων. N. vi. 87. καταβάντα ναόν. P. iv. 97. καταβάντι Παρνασσοῦ. O. ix. 67. καταβάντες ἐπὶ στάδιον. P. xi. 74.

καταβολά. καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων δέδεκται ἀνήρ. N. ii. 5.

Καταβρέχω. κατάβρεχε σιγᾷ καύχημα. I. v. 65. καταβρέχων πόλιν μέλιτι. O. x. 119.

κατάγω. κατάγει Ἀΐδας σώματα. O. ix. 52.

καταδραμέω. (κατατρέχω.) ξένιον (εἰς) ἄστυ κατέδραμεν. N. iv. 38.

κατὰ — ἐλέγχων εἶδος. O. viii. 25.

καταζευγνύω. καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον ἐν ἅρματα. P. ii. 22.

καταιθύσσω. καταιθύσσει ἱστίαν μάκαιραν. P. v. 14. v. Not. V. L. καταίθυσσον (πλόκαμοι) ἅπαν νῶτον. P. iv. 147.

καταινέω. καταίνησαν γάμον μῖξαι. P. iv. 395.

κατάκειμαι. κατάκειται ἀρετὰ ὀργάν. I. i. 58. κατάκειντι πρῶνες βουβόται ἔξοχοι. N. iv. 85.

κατακλάω. οὐδὲν σθένος ἐντέων κατέκλασε. P. v. 46.

κατακλύζω. κατακλύσσει κῦμα ῥέον, ψᾶφον. O. x. 15. λέγοντι χθόνα κατακλύσαι σθένος ὕδατος. O. ix. 76. κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος. P. iv. 68. γαῖαν θήσεις κατακλύσασα. Carm. in def. Solis. v. 21. p. 36.

κατακρίνω. κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Fragm. Inc. xxxiv. v. V. L.

κατακρύπτω. κατακρύπτει κόνις. O. viii. 114. κατακρύψαις ἔχειν πλοῦτον οὐκ ἔραμαι. N. i. 45.

καταμάρπτω. κατέμαρψεν ἐγκονητὶ Θέτιν.

N. iii. 60. *κατέμαρψεν αὐτὸν γαῖα.* O. vi. 22. *καταμάρψαισα τέχνα ἔσφαλλε.* I. iv. 57.

καταμέμφομαι. καταμεμφθέντα ἄγαν ἰσχύν. N. xi. 40.

καταμιαίνω. μὴ καταμιάναις ψεύδεσι. P. iv. 177. v. V. L.

κατανεύω. Ζεὺς κατένευσέν οἱ χαίταις. N. i. 19. *κατένευσεν Ζεὺς ἐξ οὐρανοῦ.* N. v. 62.

καταπαύω. καππαύει δίκαν ἀνὴρ κρέσσων. N. ix. 35. *τί κάλλιον—καταπαυομένοισιν ἀεῖσαι.* Fr. Prosod. v. 2. p. 28.

καταπέπτω. καταπέψαι ὄλβον μέγαν. O. i. 87.

(*καταπίμπρασθαι.* Fr. Inc. cxiv. v. Not.)

καταπίπτω. κάπετον δύο δράκοντες. O. viii. 50.

καταπνοά. καταπνοὰ ἀνέμων φθινοπωρὶς χειμερία δαμαλίζοι. P. v. 162.

καταρέω. σιγᾷ κατεῤῥύη. Fr. Inc. cxc. p. 104.

κατάρχω. σοὶ κατάρχει, μᾶτερ. Fr. Dithyramb. vi. i. p. 43. (*σοὶ καταρχαὶ, μᾶτερ.* v. V. L. *σοὶ καταχεῖ, μᾶτερ.* V. L. ib. et D. P.)

κατασπένδω. κατασπένδειν Αἴγιναν ἀοιδαῖς. I. vi. 12.

κατασχέω. κατασχοῖσα ξίφος μονόψαφον ἐν κολεῷ. N. x. 11. *κατασχόμενος ῥιπαῖσι.* P. i. 18. (Wakefield ad Georg. iv. 123. conj. *καταρδόμενος*, quia somnus *irrigat artus.*)

κατατέμνω. μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη. O. i. 79.

κατατίθημι. κατέθηκεν εὐθύτομον πεδιάδα ἔμμεν. P. v. 120. *καταθηκαμένα ζώναν.* O. vi. 67. *κατθηκάμεναι βρέφος ἐπιγουνίδιον.* P. ix. 118. *ἐν εὐδίᾳ καταθείς.* Fr. Inc. vii. 1.

καταφημίζω. κατεφάμιξε μάτηρ αὐτὸν καλεῖσθαι τοῦτο ὄνομα. O. vi. 93.

καταφθίνω. οὐ κατέφθινε καρπὸς ἐπέων. I. viii. 102.

ταταφαίνω. τοῦτον κατέφανε λόγον. N. x. 20.

καταφράζω. κατέφρασεν σαφανὲς ἰὼν πόρσω ὁ Χρόνος. O. x. 68.

καταφυλλοροέω. κατεφυλλορόησε τιμὰ ποδῶν. O. xii. 20.

καταχέω. σοὶ καταχεῖ, μᾶτερ. em. Fr. Dithyramb. vi. 1. pag. 43.

καταχεύω. κατέχευας νεφέλαν ἐπὶ κεφαλᾷ. P. i. 16.

κατελέγχω. οὐ κατελέγχεις Θεόγνητον. P. viii. 50. *οὐ κατελέγχει σύμφυτον ἀνδρῶν ἀρετάν.* I. iii. 23. *τὸν μὲν οὐ κατελέγχει γενιὰ κρεοῦ πατραδελφεοῦ.* I. viii. 142. *ἔργῳ οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων.* O. viii. 25.

κατέχω. κατέχει λάθα λυγρῷ ἐν νείκει. N. viii. 42. v. Not. *παντᾷ ἐχθρὰ φάτις Φάλαριν.* P. i. 187. *φρασὶν κόρον.* I. iii. 3. *φᾶμαι ἀγαθαὶ κατέχοντι.* O. vii. 18. *κατέχων μέτρα.* I. vi. 104.

κατοικίζω. κατῴκισθεν ἄστη καλάμαις Ἐπάφου. N. x. 8. *ἀν' Ῥόδον.* Fr. Inc. clxvii.

Κάτω. πολλὰ ἄνω, τὰ δὲ αὖ κάτω. O. xii. 7. *κάτω πατρόθεν.* P. ii. 87. *ἐνθάδε κάτω.* Fr. Thren. i. 2. p. 17. *κατωκάρα δεσμοῖς δέδενται.* Fr. Inc. cxix. v. Not.

καυτήρ. καυτῆρα Φάλαριν χαλκέῳ ταύρῳ. P. i. 183.

καύχα. καύχας ἐπέων ἀοιδὰ πρόσφορος. N. ix. 17. v. V. L. Schol.

καύχημα. καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ. I. v. 65.

καυχάομαι. τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρόν. O. ix. 58.

καύω. (*καίω.*) *καυθεῖσα πυρὶ γαίᾳ.* N. x. 65.

καχλάζω. φιάλαν ἔνδον δρόσῳ καχλάζοισαν. O. vii. 3. *καχλάδων κρόταλα.* corr. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 43. emend. cf. Add. vid. *Κεχλάδω* et V. L. P. iv. 318, 319.

κέαρ. κέαρ ἀπήμων. P. x. 33. *ἐμὸν οὐ γεύεται ἄτερ ὕμνων.* I. v. 24. *ἐμὸν φάσει.* N. vii. 150.

κεδνός. κεδνὰν παρθένον. P. ix. 216. *χάριν συγγόνων.* O. viii. 105. *κεδνοὶ πολῖται.* P. iv. 208. *κεδναὶ κυβερνάσιες πολίων.* P. x. 111. *κεδνῶν τοκέων.* I. i. 5. *κεδνότατον ἐπιχθονίων.* I. viii. 48.

κεῖθι. κεῖθι βασιλεύων. N. ix. 26.

κεῖμαι. λέων ξανθός. Fr. Inc. lxxxv. 1.

κεῖται ἐν Ταρτάρῳ Τυφώς. P. i. 29. ἐπὶ πρυμνοῖς ἀγορᾶς θανών. P. v. 126. τὰ δὲ οὐκ ἐπὶ ἀνδράσι. P. viii. 107. ἐν δαπέδοις Πυθίοις Νεοπτόλεμος. N. vii. 50. ἐν Ἰσθμῷ ἀρετὰ θάλλοισά τιν κεῖται. I. v. 22. ἀρετὰ κεῖται κατὰ πᾶσαν ὀργάν. I. i. 58. σφέτερα ἑκάστοις. Fr. Inc. li. κεῖνται κυβερνάσιες πολίων ἐν ἀγαθοῖς. P. x. 110. κεῖτο λόχμᾳ (δέρμα). P. iv. 434. ἔνθα οἱ κεῖτο. de sepulto. P. ix. 146. κεῖτο τέλος ἔργματι ἑκάστῳ. I. i. 36.

κεινὸς (κενὸς) εἴην. O. iii. 81. κεινὰν παρὰ δίαιταν. O. ii. 11.

κεῖνος et ἐκεῖνος. ἐκεῖνος. O. ii. 179. κεῖνος. P. iv. 501. κεῖνος ἀνήρ. O. vi. 10. 137. ὄρνις. P. iv. 33. πλόος. P. iv. 374. Ἄτλας. P. iv. 515. ἔννεπεν. P. ix. 169. N. iv. 138. φθόνος. N. viii. 39. ἐὼν Ὀλυμπιόνικος. N. vi. 30. ἐπείρα. N. v. 55. κείνου ἀνδρός. N. i. 12. κείνου βελέων. N. i. 103. ἀξίαις. N. viii. 17. ὄμμα. N. x. 116. κατὰ κλέος. P. iv. 221. ἐς κείνου γενεάν. N. x. 25. κείνῳ pro αὐτῷ. P. iii. 136. κεῖνον sc. Ἱέρωνα. O. i. 163. κατὰ χρόνον. O. x. 122. ἄνδρα. P. i. 82. γε. P. iv. 433. P. v. 76. κείνων ἔσσαν οἱ πρόγονοι. O. ix. 79. ψυχάν. Fr. Thren. iv. 4. p. 21. τὰ κείνων. P. ii. 163. iv. 256. κείνοις εἰπών. P. iv. 187. κείνα θεός. N. ix. 86. κείνας χερσίν. P. ii. 13. κείναν πόλιν. P. i. 117. κεῖναι scil. ἡμίονοι. O. vi. 41. κεῖνο, P. i. 47. ἆμαρ διαίτασε. P. ix. 121. κεῖνα ἔργα δὲ ἐκεῖνος ἂν εἴποι. O. viii. 81. κἀκείναν χθόνα. O. iii. 55. κἀκείνοις. N. v. 40. κἀκεῖνος. O. x. 48.

κείρω. ἐκ λεχέων κεῖρεν μελινδέα ποιάν. P. ix. 64. v. Not. κερθέντες πλόκαμοι. P. iv. 145.

κέκλυθι, κέκλυτε. vid. Κλῦμι.

κέκραται etc. vid. Κεράω.

κελαδεννός. ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν. P. iii. 200. κελαδεννᾶς ὕβριος. I. iv. 14. κελαδεννᾶν Χαρίτων. P. ix. 158.

κελαδῆτις. γλῶσσαν κελαδῆτιν. N. iv. 140.

κελαδέω. ὄφρα Θέμιν κελαδῆτε σὺν ἑσπέρᾳ ἄκρᾳ. P. xi. 17. τίνα κελαδήσομεν. O. ii. 3. κόσμον ἀδυμελῆ κελαδήσω. O. xi. 14. κελαδῆσαι Ἥραν Παρθενίαν. O. vi. 150. πὰρ Δεινομένει ποινὰν ἵππων. P. i. 112. μνᾶμα Νικοκλέους. I. viii. 135. χρὴ ἱπποδρόμιον ἁρμάτων. I. i. 78. ἀρετὰν ταύταν εὔχομαι. N. ix. 128. περὶ κείνων ἔχει γλῶσσα τοξεύματα πολλά. I. v. 59. κελάδησεν ὕμνον καλλίνικον. N. iv. 26. κελαδεῖν παῖδα Κρόνου. O. i. 16. κελαδέοντι φᾶμαι Κυπρίων ἀμφὶ Κινύραν. P. ii. 27. κελαδέων ἀμφ' ἀρετᾷ. P. ii. 115. χάρμ' ἐπιχώριον. N. iii. 116. κελαδησόμεθα χάριν νίκας. O. x. 95.

κέλαδος. κελάδῳ αὐτομάτῳ. P. iv. 107. ἀκούοντες κέλαδον νόμων θεοδμήτων. Fr. Inc. cxc. 5. p. 104.

κελαινεγχής. κελαινεγχεῖ Ἄρει. N. x. 158.

κελαινεφής. κελαινεφεῖ σκότει καλύψαι ἁμέρας σέλας. Fr. Inc. xcviii. 3. κελαινεφέων πεδίων δεσπόταν. P. iv. 93.

κελαινῶπις. κελαινῶπιν νεφέλαν. P. i. 13.

κελαινώψ. κελαινώπεσσι Κόλχοισι. P. iv. 377, 378. v. Schol.

κέλευθος. ἐστί μοι μυρία. I. iv. 2. γίνεται προσάντης. I. ii. 47. οὐθεῖα ἀρετὰν ἑλεῖν. Fr. Hyporch. i. 2. p. 23. κελεύθου φείσασθαι. N. ix. 49. κελεύθῳ καθαρᾷ. O. vi. 39. κέλευθον ἁλὸς βαθεῖαν ἀνοίγων. P. v. 118. καθαράν. I. v. 29. ὀρθὰν ἰών. P. xi. 60. Δωρίαν ὕμνων. Fr. Inc. em. clxxii. κέλευθοι φέρον ἔργα ὁμοῖα ζωοῖσιν. O. vii. 96. μυρίαι ἑκατόμπεδοι ἔργων καλῶν τέτμηνται ἐν σχερῷ. I. vi. 32. κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν. N. viii. 60. κελεύθους πάσας οἶσθα. P. ix. 81. πόντου ἐκάλει. P. iv. 347.

κελεύω. εἰ κελεύεις με. N. iv. 130. ἐκέλευσεν ἥρωϊ δόμεν βρέφος. O. vi. 119. αὐτίκα ἀντεῖναι χεῖρας. O. vii. 116. διακρῖναι. P. ix. 203.

κέλομαι. κέλεται Φρίξος κομίξαι ψυχὰν ἑάν. P. iv. 283. ἐνυπνίῳ πιθέσθαι μιν κελήσατο. O. xiii. 113. στάντα μιν σπονδαῖς ἄρξαι. I. vi. 54.

κενεός. κενεᾷ πραπίδι. P. ii. 112. (κενεά.) κενεὰν γνώμαν σκότῳ κυλίνδει. N. iv.

66. κενεᾶν ἐλπίδων χαῦνον τέλος. N. viii. 77. κενεὰ πνεύσαις. O. x. 112.

κενεόφρων. κενεόφρονες αὖχαι βροτῶν. N. xi. 38. v. Not. κενεοφρόνων ἀνδρῶν φθόνον ἑταῖρον. Fr. Inc. xxvii.

κενέωσις. ἦ πόντου κενέωσιν — φέρεις — ἀνὰ πέδον. Carm. in def. Solis 18. p. 36.

κεντέω. κεντεῖ νῶτον ἄπαν στρωμνά. P. i. 55.

κέντρον, κέντρον αἰανὲς φυᾷ ἐριπλεύρῳ ἐμβάλλων. P. iv. 420. αἰχμᾶς. Fr. Inc. xciii. 4. γλυκερόν. Fr. Scol. iii. 5. p. 13, 14. ποτὶ κέντρον λακτιζέμεν. P. ii. 174.

κεραΐζω. κεραΐζειν θῆρας φασγάνῳ. P. ix. 39. κεράϊζες Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7.

κέρας. κέρας Νείλου. Fr. Inc. lxxxiv. ἐξ ἀργυρέων κεράτων. Fr. Inc. lx. 6.

κεραυνός. κεραυνὸς αἴθων ἐνέσκηψε. P. iii. 104. κεραυνοῦ βρόμῳ ἀποθανοῖσα. O. ii. 45. κεραυνοῦ κρέσσον βέλος. I. viii. 72. ἅτε κεραυνοῦ ἄγχιστα ἡμένη. Fr. Inc. lxxviii. κεραυνῷ δμαθεν. P. viii. 23. παμβίᾳ σχίσεν χθόνα Ζεύς. N. ix. 58. κεραυνὸν αἴθωνα ἀραρότα. O. x. 98. αἰχματὰν πυρὸς σβεννύεις. P. i. 8. ἐπ' Ἴδᾳ ψολόεντα πυρφόρον πλᾶξε. N. x. 133. κεραυνῶν πρύτανιν. P. vi. 24.

κεραυνόω. γαῖα κεραυνωθεῖσα βέλεσι Δίος. N. x. 15.

κεράω. γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ. P. x. 65. ὥρᾳ κεκραμένον. O. x. 123. πλοῦτον ἀρετᾷ κεκραμένον. P. v. 2. αἷμα κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο. N. xi. 46. ἐξέπτυσε κεκραμένα ἐν αἵματι. Fr. Hyporch. iii. 1. p. 24. φίλτατον. P. viii. 17.

κερδαίνω. λόγον ἐκέρδαναν. I. v. 33.

κερδίων. οὔτοι κερδίων ἅπασα ἀλάθεια. N. v. 30.

κέρδος. δόλιον αἰνῆσαι πρὸ δίκας. P. iv. 248. ὕψιστον δέχεται. I. i. 73. κέρδει τι τελέθει; P. ii. 142. ὑπὸ κέρδει βάλον. N. vii. 26. κέρδει σοφία δέδεται. P. iii. 96. αἰδὼς κλέπτεται. N. ix. 79. v. V. L. κερδέων μέτρον χρὴ θηρευέμεν N. xi. 62. κέρδεσιν εὐτραπέλοις μὴ δολωθῇς. P. i. 178.

κερδαλέος. κερδαλέον τὶ μάλα τελέθει. P. ii. 143.

κευθμών. κευθμῶνας ὀρέων σκιοέντων. P. ix. 60.

κεῦθος. ὑπὸ κεύθεσι γαίας. N. x. 105.

κεφαλή. κεφαλᾶς βαλεῖν. O. i. 93. ὑπὲρ κεφαλᾶς Ταντάλου λίθον, μόχθον. I. viii. 20. κεφαλᾷ ἀταρβεῖ ἄγει νεῖκος. P. ix. 54. κεφαλᾷ ἑᾷ τιμὰν αἰτέων. O. vi. 102. κεφαλᾷ ἑᾷ ἔσσεσθαι γέρας. O. vii. 123. νέᾳ ἐξίκετο. P. xi. 53. κεφαλὰν Εὐρυσθῆος ἔπραθεν. P. ix. 140. κεφαλᾶν πολλῶν νόμον. P. xii. 41. κεφαλαῖς ἀπλάνοις ὀφίων. P. xii. 16. κεφαλὰς ἠδὲ πόδας ἀναδέρουσι κρύφα. Fr. Inc. xcii. 5.

κεφάλαιον. κεφάλαια λόγων. P. iv. 206.

κεχλάδω. κεχλάδοντας ἥβᾳ. P. iv. 313. v. V. L. et ad O. ix. 3.

κῆδος. κῆδος ἔχων. O. i. 173. vid. Κᾶδος.

κήδω. καδόμενοι. O. vi. 79.

κῆλον. κῆλα δαιμόνων θέλγει φρένας. P. i. 21.

κήρ. κῆρας θανάτοιο. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

κηρίων μελισσοτεύκτων ἐμὰ γλυκύτερος ὀμφά. Fr. Inc. cxxix. v. Not.

κηρὶς μελισσᾶν. Fr. Scol. ii. 12. p. 12.

κήρυξ. vid. Κάρυξ. et Κηρύσσω. vid. Καρύσσω.

κίβδαλος. τὸ Σὰν κίβδαλον (v. Not.) ἀπὸ στομάτων. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 44.

κίδναμαι. ἀεὶ κίδναται κατὰ χῶρον ἐρατὸν ὀδμά. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

κιθαρίζω. κιθαρίζων θαμὰ ποικίλον ὕμνον. N. iv. 23.

κίθαρις. κίθαριν πόρεν. P. v. 87.

κικλήσκω. κικλήσκων πρεσκύδα με Ἰάσονα. P. iv. 212.

κινδυνεύω. μὴ κεκινδυνευμένον ἐν δίκᾳ. N. v. 25.

κίνδυνος. κίνδυνος ἅπας. N. viii. 35. μέγας. O. i. 139. τίς δῆσεν ἀδάμαντος ἅλοις κρατεροῖς. P. iv. 125. κινδύνῳ κεκαλυμμένον ἔργον. O. v. 36. κίνδυνον ὀξείας αὐτᾶς ἔκρινας. N. ix. 83. βαθύν. P. iv. 368.

κινέω. ἐκίνησεν ἐρατὸν μέλος αὐλῶν. Fr.

Inc. xcix. 3. κινηθεὶς ἐπῄει γᾶν. (al. κινηθεῖσαν.) Fr. Inc. xv. 1.

κινηθμός. κινηθμὸν πετρᾶν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν. P. iv. 370.

κινητήρ. γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων. I. iv. 33.

κιρνάω, κίρνημι. κόμπον ἀοιδᾷ κιρνάμεν. I. v. 31. κιρναμένα ἔερσα ἀμφέπει πόμα ἀοίδιμον. N. iii. 136. κίρναμεν μελέων κρατῆρα δεύτερον. I. vi. 3. κίρναται ἔπαινος ποτὶ μῶμον. Fr. Inc. clxxx.

κισσοδέτης. κισσοδέταν θεὸν Βρόμιον. Fr. Dithyramb. iii. 10. p. 41.

κισσοφόρος. παῖς. O. ii. 50.

κιχέω. (κιχάνω.) κίχεν αἐτὸν πτερόεντα. P. ii. 91. νίν. P. ix. 45. ἄσθματι φρίσσοντα ἀναπνοάς. N. x. 140. κιχὼν παῖδα. P. iii. 76.

κίων. κίων οὐρανία νιφόεσσα Αἴτνα. P. i. 36. κίονα δαιμονίαν ὑπέστασε. O. viii. 36. κίονα Τροίας, Ἕκτορα. O. ii. 146. κίονες ἀδαμαντοπέδιλοι σχέθον ἐπὶ πέτρᾳ. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. p. 26. 27. ὑπὲρ κιόνων Ἡρακλέος. N. iii. 36. v. Schol. κιόνεσσι δεσποσύναισιν ὀρθαῖς, P. iv. 475. κίονας χρυσέας. O. vi. 3.

κλαΐς. κλαΐδος ναΐας ἔρωτες. Fr. Inc. xlvii. 4. p. 67. κλαΐδες Πειθοῦς φιλοτάτων κρυπταί. P. ix. 69. κλαΐδας ὑπερτάτας ἔχοισα βουλᾶν καὶ πολέμων Ἁσυχία. P. viii. 4.

κλαΐστρον. ἀδὺ βλεφάρων. P. i. 16.

κλᾶρος. προπετὴς ἐνόσφισεν ἄνθεα. N. vi. 107. κλᾶρον βαθύν. O. xiii. 88. κλάροις θεοπροπέων ἱεροῖς. P. iv. 339.

κλαρόω. κλάρωσεν ὔμμε πότμος. O. viii. 19.

κλεεννός. κλεεννᾶς Πυθιάδος. P. v. 25. Ἀρκαδίας μεδέων. Fr. Parthen. iv. 1. p. 16. κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς Πίνδου. P. ix. 27. κλεεννότατον Βάττου μέγαρον. P. iv. 498.

κλεΐζειν. κλεΐξεῖν. O. i. 176.

κλεινός. οἰκιστήρ. P. i. 59. κλεινᾶς Ὀπόεντος. O. ix. 22. κλεινᾷ Ἰσθμῷ. O. vii. 148. κλεινὰν Ἀκράγαντα. O. iii. 3. πόλιν ἀέθλοις. P. ix. 125. κλειναὶ Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. x. 2. p. 45. κλεινᾶν Συρακοσσᾶν. O. vi. 8. N. i. 2. κλειναῖς ἀοιδαῖς. P. iii. 203. ἀρεταῖς Αἰακιδᾶν. P. viii. 32. χαρίτεσσιν Ἐρεχθειδᾶν. I. ii. 28. κλεινότερον γάμον φυτεύων. P. ix. 195.

κλειτός. κλειτᾶς Ἰωλκοῦ. P. iv. 137. κλειτᾷ γενεᾷ. N. vi. 104. κλειτὰν Ἰσθμόν. N. v. 18. κλειτὰς ἑκατόμβας ὄνων. P. x. 51.

κλέος. αἰχμᾶς ἄνθησεν. P. i. 128. βαθύ. O. vii. 97. λάμπει. O. i. 37. μέγα. O. viii. 14. Ὀλυμπιάδων. O. i. 151. ἀνθῆσαι Ἕκτορι. N. ix. 93. ἀρεταῖς ἑλέσθαι. O. ix. 155. δύσφαμον μὴ προσάψω παισί. N. viii. 62. ἐπήρατον γαρύειν. P. v. 69. ἐτήτυμον ἄγων ἐς ἄνδρα. N. vii. 92. εὐρὺ ἔχοντι Κόραι Διός. O. x. 115. ὑψηλὸν εὑρέσθαι ἐλπίδα ἔχω. P. iii. 197. κείνου. P. iv. 220. μέγιστον αὔξων γενεᾷ. I. vii. 42. πελώριον. O. x. 24. Πηλέος ἄυει. I. vi. 37. ποθεινὸν ἔπραξεν. I. v. 10. ἐσλὸν ἐκράνθη. P. iv. 310. κλεὸς pro κλέεος. Fr. Inc. cxxviii. κλεὸς ἕκατι. Fr. Inc. ibid.

κλέπτω. κλέπτει σοφία παράγοισα μύθοις. N. vii. 34. (Ἀπόλλωνα) οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις. P. iii. 54. ἄστρον —ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον. Carm. in def. Solis 3. p. 36, 37. γλυκὺ μέλημα Κύπριδος. Fr. Inc. ci. κλέπτων θυμῷ δεῖμα. P. iv. 171. κλέπτοισα θεοῖο γόνον. O. vi. 60. κλέψειν Μήδειαν σὺν αὐτᾷ. P. iv. 445. κλέψαις νέκταρ ἀμβροσίαν τε. O. i. 98. κλέπτεται ὑπόκρυφα αἰδώς, κέρδει. N. ix. 79. v. V. L.

κλέω. κλέονται ἐν φορμίγγεσσιν. I. v. 33.

κλίμαξ. ποτὶ κλίμακα σεμνὰν Ὀλύμπου. Fr. Inc. c. 3.

κλίνω. κλιθεὶς θαμὰ τᾷδε μέλει. N. iv. 25. v. Not. κλιθεὶς πόρῳ Ἀλφεοῦ. O. i. 148.

κλισία. ἀπὸ κλισιᾶν ὦρτο. P. iv. 237.

κλονέω. κλονέων χερὶ ἀφύκτῳ. I. viii. 140. κλονέονται ῥιπαῖς ἀνέμων. P. viii. 85.

κλόνος. σὺν κλόνῳ ῥιψαύχενι. Fr. Inc. xxxvi. v. Not.

κλύω. κλύειν ἀκοὰν ἀδεῖαν ἀεὶ φιλεῖς. P. i. 175. πυκινὰν μῆτιν κλύοντες. P. iv. 103.

κλῦμι et Κέκλυμι. κλῦτε ὦ Χάριτες. O. xiv. 6. κέκλυτε παῖδες. P. iv. 22. κλῦθ' Ἀλαλὰ, πολέμου θυγάτηρ. Fr. Inc. xxxvi. 2.

κλυτόμαντις. κλυτόμαντι χρυσέα Πυθοῖ. Fr. Inc. lxxxvi. 3

κλυτόκαρπος. κλυτοκάρπων στεφάνων. N. iv. 124.

κλυτός. Ἑρμᾶς. P. ix. 104. κλυτὰ Λατοῖ. Fr. Inc. lxvi. κλυτᾶς αἰῶνος. P. v. 7. κλυτᾷ φόρμιγγι. I. ii. 4. κλυτὰν ἀγγελίαν. O. xiv. 30. αἶσαν παρέχοι. θεός. O. vi. 174. ἔσσεσθαι (Αἴγιναν) ἵπποις στεφάνοισί τε. P. i. 72. ματέρ' ἀγλαόδενδρον. O. ix. 31. ναυσὶν (Αἴγιναν) θέσσαντο. N. v. 18. ὄπα. P. x. 10. παῖδα Νηρέος Θέτιν. P. iii. 164. χέρα. P. ix. 62. χάριν ἐπιπέμπετε. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41. δαῖτα ἐποψόμενος. O. viii. 69. κλυτὸν ἄλσος. I. i. 80. ἔθνος. O. x. 118. κλυταῖς Ἀμύκλαις. P. xi. 48. ἀοιδαῖς ἐπέων. N. vii. 24. ἐπέων ῥοαῖς. I. vii. 26. εὐανορίαις. O. v. 47. τιμαῖς ἐπασκήσω ἥρωα. N. xi. 23. v. Not. πτυχαῖς ὕμνων. O. i. 170. ἐφετμαῖς. I. vi. 25. κίονας μάρτυρας κλυτάς. N. iii. 40.

κνήμων ἄγει λιπαρὰν Αἴγυπτον. Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 45. (em. ἀγχίκρημνον e Schol. ad P. ii. 1.)

κνίζω. κνίζον ὀργὰν λόγοι αἰπεινοί. N. v. 59. ἔκνισεν ὄρσαι χόλον. P. xi. 37. ὄπιν. I. v. 74. μὴ κνίσσῃ (κνίσῃ) κόρος ἐλθών. P. viii. 44. ἔκνιξέ γε φρένας ἔρως. P. x. 95. (ὑπέκνιξε φ.) ἔκνιξέν μιν ἔνδον χάρις ἀδεῖα. I. vi. 74. κνιζομένα. O. vi. 75.

κνίσα et Κνίσσα. ἀγαζόμενοι κνίσσᾳ. N. xi. 8.

κνισσάεις. κνισσάεσσα πομπὰ μάλων. O. vii. 145. κνισᾶντι (κνισσᾶντι) καπνῷ. I. iv. 113.

κνώδαλον. κνωδάλων (ὀφίων) ὕβριν. N. i. 76. κνωδάλων ὀρθιᾶν ὕβριν. P. x. 56.

κνώσσω. κνώσσων αἰετός. P. i. 16. κνώσσοντί οἱ. O. xiii. 100.

κοιλόπεδος. κοιλόπεδον νάπος θεοῦ. P. v. 50.

κοῖλος. κοίλᾳ νάπᾳ λέοντος. I. iii. 19. κοίλαν πρὸς ἀγυιάν. O. ix. 53. ὑπὸ χθόνα. Fr. Inc. xcvi. ἐν ναυσὶ κοίλαις· O. vi. 15. Κωπαΐς, κοιλότατον χωρίον. Fr. Inc. xiv.

κοιμάω. κοιμᾶτο. I. viii. 46.

κοινάω. κοινάσαντες νυκτὶ ὁδόν. P. iv. 204. v. V. L. ibid. et ad 236.

κοινός. κοινὸν γάμον. P. iv. 396. λόγον. O. O. x. 15. (τὸ) κοινὸν θάλος. I. vii. 34. ἔπος. P. iii. 3. σπέρμα. O. vii. 170. φέγγος. N. iv. 20. τὸ κοινόν. Fr. Inc. vii. 1. p. 52. ἐν κοινῷ σταλείς. O. xiii. 69. κοινὰν νίκαν. P. vi. 15. χάριν. P. v. 138. κοιναὶ Χάριτες. O. ii. 90. ἐλπίδες. N. i. 48.

κοινόω. κοινώσομαι αὐτὸν ὀάροις λύρᾳ τε. N. iii. 19.

κοινών. κοινῶνι παρὰ εὐθυτάτῳ. P. iii. 50.

κοινωνία. κοινωνίαν μαλθακάν. P. i. 189.

κοιρανέω. κοιρανέοντι οὔτε χοροὺς θεοὶ ἄτερ χαρίτων. O. xiv. 11.

κοίρανος. ζαμενὴς Μέμνων. N. iii. 109.

κοίτη. κοίταν ξεινίαν. P. iii. 56. κοῖται ἐννύχιοι παράγον. P. xi. 39.

κοιτάζω. ὡς κοιτάξατο ἀνὰ βωμῷ. O. xiii. 109.

κολεός. κατασχοῖσα ἐν κολεῷ ξίφος. N. x. 11. κολεοῦ γυμνὸν φάσγανον. N. i. 80.

κολλάω. κολλᾷ ὑψίγυιον ἄλσος σταδίων θαλάμων. O. v. 29. Μοῖσά σοι χρυσόν. N. viii. 115.

κολοιός. κολοιοὶ κραγέται. N. iii. 143.

κόλπος. κόλπου Ἀργείου. P. iv. 86. κόλπον Νεμέας. O. ix. 131. ἀπὸ κόλπων ἐρήμου αἰθέρος. O. xiii. 125. Παλίου ἀνεμοσφαράγων. P. ix. 7. κρύψε κόλποις. O. vi. 51. παρὰ κόλποις Πίσας. O. xiv. 33.

κολώνη. κολώναν εὔδματον. P. xii. 6. ἀργίλοφον Ζεφύροιο. Fr. Inc. clxix.

κόμη. κόμᾳ χρυσέᾳ θάλλων. I. vii. 69. κόμαν ἀνδησάμενος πορφυρέοις ἔρνεσι. N. xi. 36. φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι. N. i. 104. ἀναδεῖσθαι σελίνων. I. ii. 22. κομᾶν πλόκαμοι ἀγλαοί. P. iv. 145. ἀμφὶ κόμαις ἔργα κάλλιστα θῆκεν ἀμέρα. O. xiii. 55. κόσμον κόμαις ἀμφιβάλοι. O. iii. 23. κόμαις τιαῖς ἀμφέβαλε γέρας. P. v. 42. ἴων φόβα ῥόδα τε κόμαισι

μίγνυται. Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 41. κόμας ἀναδήσαντες δάφνᾳ. P. x. 61.

κομιδή. κομιδὰν πατρός. P. vi. 39.

κομίζω. κόμιζε πόλιν τάνδε στόλῳ. P. viii. 143. κόμιζεν σώματα ἀσθμαίνοντα παρὰ Κένταυρον. N. iii. 84. κομίζοντες Ἑλέναν. O. xiii. 82. ἐκόμισαν λόγιοι καὶ ἀοιδοὶ τὰ καλά σφιν ἔργα. N. vi. 52. κόμισον εὔφρων ἄρουραν. O. ii. 28. κόμισαι ἄνδρα ἐκ θανάτου. P. iii. 99. δάμαρτα Μενέλᾳ. N. vii. 41. ἐκόμιξαν νίκας τέσσαρας ἐξ ἀέθλων. N. ii. 31. κομίξαι ψυχὰν ἑάν. P. iv. 284. v. Not. αὖτις ψυχάν. N. viii. 76. κομίξαις ὅλον δίφρον. P. v. 66. κομίζων ἀρχαίαν πατρός. P. iv. 188.

κομπέω. παρὰ καιρόν. P. x. 5.

κόμπος. κόμπον ἀγάνορα φέρειν. I. i. 60. ἑεὶς πρόσφορον ἐν ἔργῳ. N. viii. 83. τὸν ἐοικότα κιρνάμεν ἀοιδᾷ. I. v. 30.

κονία. κονίᾳ χέρσῳ. N. ix. 102.

κόνις. οὐ κατακρύπτει χάριν. O. viii. 104.

κόρα. κόρᾳ ἐγχειβρόμῳ, Ἀθάνᾳ. O. vii. 79. ἐδίδου νυμφίον ἄνδρα. P. ix. 207. κόραν γλαυκώπιδα. N. vii. 141. Ἐπάφοιο. P. iv. 25. μάντιν ὄλεσσε. P. xi. 49. Πριάμου. P. xi. 29. κόραι Διὸς Πιερίδες. O. x. 116. Κάδμου. P. xi. 1. βαθύζωνοι Μναμοσύνας. I. vi. 110. κορᾶν ἀγλαοθώκων. N. x. 2. (f. ἀγλαοθρόνων.) φερτάτων Κρονιδᾶν. O. ix. 83. (cm. φερτάτω.) φορβάδων ἀγέλαν ἑκατόγγυιον. Fr. Scol. i. 3. p. 8. v. Not. κόραις ἁλίαις Νηρῆος. O. ii. 52. v. Κούρα.

κόραξ. κόρακες. O. ii. 157. v. Schol.

κόρος. αἰανὴς ἀπαμβλύνει ἀπάδις ταχείας. P. i. 160. ἀνθρώπων βαρύς. N. x. 37. ἐλθὼν πνίσῃ. P. viii. 43. οὐ δίκᾳ συναντόμενος. O. ii. 173. κόρου ματέρα Ὕβριν. O. xiii. 13. v. Not. κόρῳ πλαγίῳ ἀνδρῶν στείχοντα. N. i. 98. ἕλεν ἄταν. O. i. 89. κόρον αἰανῆ κατέχει φρεσίν. I. iii. 4. ἔχει μέλι. N. vii. 77.

κορύσσω. κορυσσέμεν βίον μαχαναῖς. P. viii. 106. κορύσσοντά μιν ἔργον ἐν πεδίῳ. I. viii. 115.

κορυφή. κορυφὰν ἔχει καιρός. P. ix. 136. ἀέθλων. N. ix. 20. νέμων. O. ii. 24. ἄκραν. O. vii. 67. ὀρθὰν λόγων. P. iii. 141. κτεάνων. O. vii. 7. κορυφαὶ λόγων. O. vii. 125. ἐν κορυφαῖς μεγάλαις ἀρετᾶν. N. i. 51. v. Not. κορυφαῖς μελαμφύλλοις Αἴτνας. P. i. 53. πολίων ἀφνεαῖς. N. i. 22. κορυφαῖς ἐσχάτων ἀέθλων ἀμιλλᾶται. N. x. 59. κορυφὰς ἀρετᾶν πασᾶν ἀποδρέπων. O. i. 21.

κορυφόω. κορυφοῦται ἔσχατον βασιλεῦσι. O. i. 182.

κοσμέω. κοσμεῖν νᾶσον. N. vi. 77. ἐκόσμησαν δόμον τριπόδεσσι. I. i. 27. στᾶσε κοσμήσαις αὐτάν. P. ix. 209. κεκόσμηταί μοι δεῖπνον. N. i. 32.

κόσμος. κόσμῳ φέρειν πήματα. P. iii. 148. κόσμον ἐλαίας ἀδυμελῆ κελαδήσω. P. xi. 12. αἰγλᾶντα ἐπιτίθησι. P. ii. 19. γλαυκόχροα ἐλαίας. O. iii. 23. v. Schol. δίδωκέν νιν Ἀθάναις μεγάλαις. N. ii. 12. λιπαρὸν Ὀλυμπίᾳ. O. viii. 108. ξυνὸν ἄστει προσάγων. I. vi. 101. ποικίλον αὐδάεντα λόγων τειχίζομεν. Fr. Inc. lxxxvi. 2. ποτίφορον ἔλαβες. N. iii. 54. v. Not.

κότος. κότον ἀμείλιχον ἐνελάσω καρδίᾳ. P. viii. 11.

κότταβος. κότταβον Ἀγάθωνι καλῷ. Fr. Scol. iv. 2. p. 14.

κούρα. κούρα Παλλάς. O. xiii. 92. κούρας γενεάν. P. ix. 78. κούρᾳ Ὑψέος. P. ix. 23. κούραν καλλίκομον ἀγακλέα Ἀνταίου. P. ix. 187. Κορωνίδα. P. iii. 69. κοῦραι ἐννύχιαι τὰν θεὸν μέλπονται. P. iii. 138. ἁγναί. P. iv. 183. κούραις Κάδμοιο εὐθρόνοις. O. ii. 39.

κοῦρος. κοῦρον θεόφρονα. O. vi. 70. κοῦροι φύτλας κορᾶν τε. O. ix. 82.

κουρίζεσθαι ὑπὸ—ἀοιδαῖς. P. iii. 33.

κουροτρόφος. ἐλπίς. Fragm. Inc. in Add. στάσιν ἐχθρὰν κουροτρόφον. Fr. Inc. vii. 5. p. 52.

κοῦφος. κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ. I. i. 62. κοῦφα (κούφᾳ) χερὶ ἐφαπτομένα. P. ix. 18. κοῦφα βιβῶντα. O. xiv. 24. κούφαν κτίσιν. O. xiii. 117. κούφοις ποσσὶν ἵσταμαι. N. viii. 32. κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν. O. xiii. 163. κουφότεραι φρένες. O. viii. 80.

κραγέτης. κραγέται κολοιοί. N. iii. 143.

κραδία. κραδία ἀπήμων ἀμφὶ κᾶδος ἀλ-

λότριον. N. i. 84. v. Not. κραδίᾳ ἀτρώτῳ περάσαι τέλος. N. xi. 12.

κραίνω. κραίνει σέθεν εὐτυχίαν. O. vi. 139. κραίνειν τερπνὰν γάμου τελευτάν. P. ix. 118. κραίνων ἐφετμάς. O. iii. 19. ἐκράνθη κλέος. P. iv. 311.

κραιπνός. κραιπνὸν βέλος Ἀρτέμιδος. P. iv. 161. κραιπνοὶ σθένει βασιλῆες. Fr. Thren. iv. 5. p. 21. κραιπνότεραι [πέτραι] κυλινδέσκοντο. P. iv. 372.

κράνα. κράνᾳ Ἀπόλλωνος. P. iv. 524. κράναν Ἀρέθουσαν. P. iii. 123. Κασταλίαν φιλέων. P. i. 75. Ὑπερηΐδα (Ὑπερῇδα) λιπών. P. iv. 222.

κραναός. κραναὰ Δᾶλος. I. i. 3. ἐπὶ κραναᾷ πέτρᾳ. Fr. Prosod. ii. 5. in Del. p. 26, 27. κραναοαῖς ἐν Ἀθάναις. O. vii. 150. O. xiii. 53. N. viii. 19.

κρανίον. κρανίοις ξένων. I. iv. 92.

κράς. κρατὶ ἐπὶ ἀγκύλᾳ. P. i. 15. κρατὶ δυσμενέων. P. viii. 13. κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας. P. xii. 28. κρᾶτα τρία. Fr. Epinic. iii. p. 8. v. Not.

κραταιός. κραταιὸν ἔπος. P. ii. 149. ἔγχος. P. vi. 34.

κρατέω. Θέτις κρατεῖ (ἐν) Φθίᾳ. N. iv. 81. ἅλικας κράτει ἐν λόφῳ Νίσου. N. v. 84. κράτει μάκει πάχει τε (δράκων) ναῦν πεντηκόντορον. P. iv. 437. κράτεσκεν ποσσί. N. iii. 90. κράτησεν ἐν Πυθῶνι. N. vi. 61. ἐκράτησε στέφανον. N. x. 46. ἀμφότεροι κράτησαν ἔργον. O. ix. 126. πᾶσαν τέχναν κρατεῖν ἐπιχθονίων χερσί. O. vii. 94. κρατέων Ἱέρων. P. ii. 10. ἱπποδρομίᾳ κάρυξε Θήβαν. I. iii. 21. πάλᾳ. O. viii. 26. κρατέοντα ἀλκᾷ. O. x. 121. κρατήσας ἀρετᾷ ποδῶν ἢ χερσίν. P. x. 36.

κρατιστεύω. κρατιστεύων λόγος. Fr. Inc. xciii. 5.

κρατερός. ὁ Αἴας. N. vii. 38. κρατεροὶ Οἰνεῖδαι. I. v. 39. κρατερᾶν ὑπὸ χειρῶν. P. xi. 26. κρατεροῖς ἅλοις ἀδάμαντος δῆσεν. P. iv. 125.

κρατήρ. κρατῆρα δεύτερον μελέων. I. vi. 2. cf. Κρητήρ.

κρατησίμαχος. κρατησίμαχον σθένος υἱῶν διδύμων. P. ix. 150.

κρατήσιππος. κρατήσιππον ἐς ἅρμα ἀναβαίνων. N. ix. 8.

κρατησίπους. κρατησίποδα Φρικίαν. P. x. 25.

κράτιστος. κρατίστου θεῶν παῖδες. O. xiv. 20. κράτιστον. N. vii. 39. κράτιστον φυᾷ. O. ix. 152. κράτιστοι διφρηλάται. I. i. 25.

κράτος. κράτος ἀέθλων ἐξεῦρε. I. viii. 7. καὶ δῶρα ἐξέφαναν ἐς γένος. N. iv. 110. Ζηνὸς Αἰτναίου. O. vi. 162. κράτει προσέμιξε δεσπόταν. O. i. 34. Διὸς ἐν ἅπαντι κράτει. O. x. 97. κράτει ὑπαντιάξαισα. P. viii. 14.

κρέας. κρεῶν δεύτατα. O. i. 80. v. V. L. κρεῶν ὕπερ. N. vii. 61. v. Not.

κρέκω. κρέκει φόρμιγξ ἡδύτερα. Fr. Inc. cxxix.

κρέμημι. κρέμαται μῶμος τοῖς. O. vi. 24. ἀλλὰ κρέμαται. P. v. 46. κρέμαται αἰὼν ἐπ᾽ ἀνδράσι. I. viii. 28. ἀμφὶ φρεσὶν ἀνθρώπων ἀμπλακίαι κρέμανται. O. vii. 24. κρέμασαν ἀγκύρας ἐμβόλου ὕπερθεν. P. iv. 341.

κρέσσων. ἀνήρ. N. ix. 35. φθόνος οἰκτιρμῶν. P. i. 164. κρέσσονα ἔσφαλε. I. iv. 56. κρέσσονα ἁλικίας νόον. P. v. 146. πλούτου μέριμναν. P. viii. 136. v. V. L. κρέσσον κεραυνοῦ ἄλλο βέλος. I. viii. 72. κρέσσονες ἔρωτες. N. iii. 52. κρεσσόνων νεῖκος. O. x. 47. ἔρις χαλεπὰ ὁμιλεῖν. N. x. 136. κρεσσόνων ἀγαθῶν. O. ii. 43. κρέσσονας κτεάνων ψυχάς. N. ix. 77.

Κρέων κρέοντος Φώκου. N. v. 22. σὺν κρέοντι Αἰακῷ. P. viii. 143. κρέοντι οὐρανῷ ὕμνον ἄρχε. N. iii. 17. κρεόντων Αἰακιδᾶν. N. vii. 66.

κρήμνημι. κρημνάντων ναῒ ἄγκυραν. P. iv. 43. v. V. L.

κρημνός. Fr. Inc. cxlv. v. Not. παρὰ κρημνὸν ἔσχατον θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. O. iii. 39. Βοιβιάδος. P. iii. 61.

κρηπίς. κρηπὶς χρυσία κεκρότηται ἀοιδῆς ἱερῇσιν. Fr. Inc. lxxxvi. 1. κρηπῖδα ἀοιδᾶν βαλέσθαι. P. vii. 3. ἐπέων σοφῶν βάλλετο. P. iv. 245. φαεννὰν ἐλευθερίας. Fr. Inc. xl. 2. κρηπῖδας ἀλτέων δινάσσατο (τινάξατο. v. V. L.) Fr. Inc. xv. 5.

κρητήρ. κρητὴρ γλυκὺς ἀοιδᾶν. O. vi. 155.

παρὰ κρητῆρα θαρσαλέα γίνεται φωνά. N. ix. 118. (deb. κρατήρ.)
κρίνω. κρίνει περὶ ἔργων πότμος. N. v. 73. ἔκρινας κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς. N. ix. 83. κρίνεται διὰ δαίμονας ἀλκὰ ἀνδρῶν. I. v. 13. κέκριται πεῖρας θανάτου. O. ii. 56. κεκριμένων πόνων ἰατρός. N. iv. 2. κεκριμένα δύναμις. N. vi. 4. κρίθη νόστος ἐν Πυθιάδι. P. viii. 121. v. V. L. κρίθεν εἰ. P. iv. 300. κριθεὶς ἀρετᾷ. N. vii. 10.
κριός. κριοῦ δέρμα βαθύμαλλον. P. iv. 186. νάκος πάγχρυσον. P. iv. 121.
κρίσις. ἀμφὶ ἀέθλοις. O. vii. 146. κρίσιν ἁγνὰν ἀέθλων. O. iii. 37. γυίων ἐπεδείξαντο ἀέθλοις. P. iv. 451. ἀέθλων. N. x. 43. τ...τνῶν χαλεπῶν. Fr. Thren. ii. 10. p. 19.
κριτός. κριτὸν γένος. P. iv. 89. κριτοῦ πατραδελφεοῦ γενεά. I. viii. 143.
κρόκα. κρόκαις μαλακαῖσι νῶτον ἐπιεσσάμενοι. N. x. 83.
κρόκεος. κρόκεον εἷμα. P. iv. 412.
κροκωτός. κροκωτὸν σπάργανον. N. i. 58.
κρόταλον. κρόταλα καχλάδων. Fr. Dithyramb. vi. 3. p. 43. v. Καχλάδων.
κροτέω. κεκρότηται κρηπὶς χρυσέα. Fr. Inc. lxxxvi. 1.
κρουνός. ἀμφὶ κρουνοῖς. O. xiii. 90. κρουνὸς Ἀφαίστοιο. P. i. 48.
κρύβδα. πέμπον. P. iv. 203.
κρύβδαν. κρύβδαν πατρός. P. iii. 28.
κρυόεις. κρυόεν μάντευμα. P. iv. 129. κρυοέσσᾳ συντυχίᾳ. I. i. 53.
κρύπτω. μὴ κρύπτε σπέρμα. O. vii. 170. τὸ εὖ πεπονάμένον μὴ κρυπτέτω. P. ix. 167. sq. μὴ κρύπτειν φάος ὀμμάτων. N. x. 75. κρύψε παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις. O. vi. 51. κρύψεν αὐτὸν ἅμα ἵπποις. N. ix. 60. κρύψαν ὑπὸ γᾶν. P. ix. 142. κρύπτειν σκότει. Fr. Inc. cxii. κρύψαι ἦθος ἄμαχον. O. xiii. 16. κεκρύφθαι νᾶσον ἐν βένθεσιν ἁλμυροῖς. O. vii. 105.
κρυπτός. κρυπταὶ κλαΐδες. P. ix. 68.
κρύφα. Fr. Inc. xcii. 4.
κρυφᾶ. κρυφᾶ τις ἔννεπε. O. i. 75.
κρυφαῖος. κρυφαῖον πλοῦτον νέμει. I. i. 97.
κρύφιος. κρύφιον θυμὸν βαρύνει. P. i. 162. κρυφίαις ἐν ψάφοις. N. viii. 44.
κρύφος. κρύφον θέμεν ἐσθλῶν. O. ii. 177.
κτέανον. σύνδικον Μοισᾶν. P. i. 3. ἀπὸ κτεάνων. P. iv. 517. κτεάνων δόσιν εὐθύνοι χρόνος. P. i. 88. αἰδοιέστατον χρυσός. O. iii. 75. χάριν κρατίσταν. P. xi. 89. ψυχὰς κρέσσονας. N. ix. 76. κορυφάν. O. vii. 6. καὶ φίλων λειφθείς. I. ii. 18. ἐμῶν φύλαξ. P. viii. 83. ἅμα κτεάνοις πολλοῖς. N. ix. 109.
κτάω. κτάομαι. κτησάμεναι ἵπποι φιάλας. N. x. 124.
κτέαρ. κτέατ' ἀνάγων. N. vii. 59. κτεάτεσσι. P. ii. 109. ἐξαρκέων. O. v. 55.
κτείνω. κτείνοντα ἐλάφους ἄνευ κυνῶν. N. iii. 88. κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ (θῆρα). I. vi. 71. κτεῖνεν ὄφιν τέχναις. P. iv. 443. ἔκτεινε Λαΐου υἱός. O. ii. 70. ἔκτανε Λικύμνιον σκάπτῳ ἐλαίας. O. vii. 51. κτανὼν ἐκ χέρσῳ θῆρας. N. i. 95.
κτῆμι. κτάμενον ἵππον. Fr. Inc. xcii. 3.
κτίζω. ἔκτισσε πόλιν ἐν νόμοις στάθμας Ὑλλίδος. P. i. 121. κτίσεν ἄλσεα. P. v. 119. κτίσῃ ἑορτάν. O. vi. 116. κτίσσειεν πόλιν. P. iv. 13. κτίσαιεν βωμόν. O. vii. 75. ἐκτίσσατο ἀγῶνα. O. x. 31. κτισάσθαν γόνον. O. ix. 70. ἐπεὶ κτίσθη τεῖχος. O. viii. 48.
κτιλεύω. ἔνθα ποιμένες κτιλεύονται κάπρων τε λεόντων τε. Fr. Inc. clxxi. p. 101.
κτίλος. ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας. P. ii. 31.
κτίσις. κτίσιν κούφαν. O. xiii. 117.
κτίστωρ. πάτερ, κτίστορ Αἴτνας. Fr. Epinic. v. 3. p. 4.
κυαναιγίς. παρθένος. O. xiii. 100.
κυανάμπυξ. κυανάμπυκα Θήβαν. Fr. Encom. i. 3. p. 39.
κυάνεος. κυανέας ὑπὸ λόχμας. O. vi. 69. χθονὸς ἄστρον τηλέφατον. Fr. Prosod. i. 6. in. Del. p. 26.
κυβερνάω. κυβερνᾷ νόος Διὸς δαίμον' ἀνδρῶν. P. v. 164. γνώμαν πολύστροφον θνατῶν. Fr. Inc. iii. 4. κυβερνῶνται νᾶες θοαὶ ἐν πόντῳ. O. xii. 4.
κυβερνάτας ἀνήρ. P. i. 176.
κυβερνατήρ. γίνηται θεὸς ἀγεμόνεσσι. P. iv. 488. κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου γνώμᾳ πεπιθών. I. iv. 120.
κυδαίνω. κυδαίνων πάλᾳ Τίγιαν. O. x. 78. πόλιν ἄμφαινε. N. ix. 29. ἐκύδανεν πόλιν. P. i. 59.

κύδιμος. κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι. O. xiv. 34.

κῦδος. ἁβρόν. O. v. 16. ἄρηται. I. i. 72. ἀνδρῶν. O. ix. 132. ἀγήραον παρέδωκε. P. ii. 96. ἀνέδραμον. O. viii. 72. ἀφάντων ἀντείνει σαθρόν. N. viii. 58. v. Not. ἐλθεῖν. O. iii. 69. ἐπίδοξον ἄρηται. N. ix. 111. ἱπποδρομίας ἔπορεν Ἀπόλλων. P. iv. 117. καλλίνικον πατρίδι. I. i. 13. Καμαρίνᾳ ὄρσαι. O. iv. 20. μέγα ἴδωκεν. P. ii. 165.

κύκλος. κύκλῳ ἀλύτῳ ζεύξασα. P. iv. 383. v. Not. V. L. Schol. κύκλῳ κέδον. O. x. 56. κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ διήρχετο. O. ix. 140.

κυκλόω. κυκλώσαις χέρα ὑπὲρ ἅπαντας. O. x. 87.

κυλίνδω. κυλίνδει σκότῳ γνώμαν κενεάν. N. iv. 65. κυλίνδονται ἐλπίδες ἀνδρῶν πολλὰ ἄνω, καὶ δ' αὖ κάτω. O. xii. 7. κυλινδίσκοντο πέτραι. P. iv. 372. λυλινδόμενον Ἰξίονα ἐν τροχῷ. P. ii. 42. κυλινδομένα φλὸξ φέρει πέτρας. P. i. 45. κυλινδομέναις ἁμέραις. I. iii. 29.

κύλιξ. κυλίκεσσιν Ἀθαναίοισι. Fr. Scol. iii. 5. p. 13.

κῦμα. κατακλύσσει ψᾶφον ἑλισσομέναν. O. x. 14. κοινὸν Ἀΐδα ἔρχεται. N. vii. 45. κύματα πόντου. Fr. Inc. lxxix. κυμάτων μάλιστα. N. vi. 95. κυμάτων ῥιπὰς ὠκυπόρους. P. iv. 346. κύμασιν κλονέονται. P. ix. 85. Δᾶλος κυμάτεσσι φορητά. Fr. Prosod. ii. 2. in Del. p. 26.

κυμαίνω. κυμαίνει ἄρτι ἄνθος ἥβας. P. iv. 282. ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται. Fr. Scol. ii. 4. p. 11.

κύμβαλον. κυμβάλων μεγάλοι ῥόμβοι. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. μεγαλοβόμβων πατάγημα. emend. in Add.

κυναγέτας. οὐκ ἄμοιρος ἀμφὶ πάλᾳ πέφανται. N. vi. 26.

κυπαρίσσινος. κυπαρίσσινον μέλαθρον. P. v. 52.

κύριος. Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. I. v. 67. κυρίῳ ἐν μηνί. O. vi. 52. κύριον τέλος. P. ix. 80. κύρει πολλᾶν ἀγυιᾶν. P. ii. 106. κυρίαν ὁδὸν λόγων. N. vii. 75. v. V. L. τινὰ κυριώτερον δύναμιν. O. i. 168. κυριώτερον λόγον. Fr. Inc. lxxxiii.

κύων. κύνα Ἀμυκλαίαν. Fr. Hyporchem. vi. p. 25. παντοδαπὸν μεγάλας θεοῦ. (Pana.) Fr. Parthen. i. p. 15. Λάκαιναν πυκινώτατον ἑρπετὸν ἐπὶ θηρσὶ τρέχειν. Fr. Epinic. ii. 2. in Hieron. p. 6. τλάθυμον χρὴ ἐξευρεῖν. Fr. Inc. xxxvii. 5. τὸν κύνες θρασεῖαι Γηρυόνα φρίξαν. I. i. 15. v. Schol. ἄνευ κυνῶν ἐλάφους κτείνοντα. N. iii. 88.

κῶας, τό. κῶας αἰγλᾶεν θυσάνῳ χρυσέῳ. P. iv. 411.

κωκυτός. μετὰ κωκυτῶ γυναικῶν. P. iv. 202.

κωλύω. κώλυεν μεῖναι πρόφασις νόστου. P. iv. 57.

κῶμα. ἰαίνει Ἄρης καρδίαν κώματι. P. i. 21.

κωμάζω. κώμαζε αὐτῷ ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ. I. vii. 27. κωμάζοντι σὺν ἑταίροις. O. ix. 6. σὺν Ἀρκεσίλᾳ. P. iv. 3. χρὴ κωμάζοντα ἀγαναῖς χαρίτεσσι βαστάσαι. I. iii. 13. κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυώνοθε ἐς Αἴτναν. N. ix. 1. sq. κώμασσάν μιν ὀμφαὶ ἀδεῖαι. N. x. 64. κωμάσαις ἑορτάν. N. xi. 36. κωμάξατε τὸν, ὦ πολῖται. N. ii. 38. κωμάζομαί νιν. I. iv. 124. κωμάσομαι τὶ παθὼν ἐπ' εὐχᾷ. P. ix. 157.

κῶμος. κώμου δεσπότᾳ. O. vi. 30. προφάταν γλυκύν. N. ix. 120. κώμῳ ἀδυμελεῖ. P. viii. 99. Δωριεῖ. P. viii. 29. v. Not. κῶμον ἀγειρέτω. I. viii. 5. Ἀγησία. O. vi. 166. ἀέθλων. P. iii. 130. ἀνέρων δέδεξαι. P. v. 28. δέξαι. O. viii. 12. ἰδοῖσα. O. xiv. 23. Ὀλυμπιονίκαν. O. iv. 15. κώμων μελιγαρύων τέκτονες. N. iii. 7. ταμίας. I. vi. 85. κώμων ἐρατῶν. I. ii. 45.

κώπα. κώπαν σχάσον. P. x. 79. κώπαισιν ἐμβαλεῖν. P. iv. 357.

κωφός. ἀνήρ τις. P. ix. 151.

Λ.

Λάβρος. στρατός. P. ii. 160. λάβρον καπνὸν ἀμπνεῦσαι. O. viii. 47. λίθον Μοισαῖον. N. viii. 79. v. Not. σέλας Ἀφαίστου. P. iii. 70. λάβροι παγγλωσσίᾳ. O. ii. 156. λαβροτατᾶν γενύων δράκοντος. P. iv. 435.

λάβε, λαβὼν κ. τ. λ. vide Λαμβάνω.

λαγέτας. Περσεύς. P. x. 50. λαγέτα Αἰόλῳ. P. iv. 191. λαγέταν τύραννον. P. iii. 151. λαγέτας ἐξ ἀρεταῖσι μεμαλότας. O. i. 144. v. Schol.

λαγχάνω. λάχεν οἰκεῖν. O. vi. 56. στέφανον. O. x. 72. ἔλαχε καρπὸν ἀμωμήτων φρενῶν. P. ii. 134. φύσιν 'Ωαριωνείαν. I. iv. 84. v. V. L. στέφανον ἀπὸ Δωρίων σελίνων. I. viii. 137. ἐλάχομεν ἥβαν. N. vii. 5. τὰν Διὸς λάχον εὐναί. P. ii. 51. οὐκ ἔλαχον πενθέων. Fr. Inc. xliii. v. Not. p. 65. λαχὼν πλοῦτος ποιμένα. O. x. 106. ὁ καλόν τι νέον λαχών. P. viii. 126. λαχὼν τρὶς ἐν πόντοιο πύλαις. N. x. 50. ὄλβον θαυμαστόν. N. ix. 107. v. Not. ἅτε θεὸς πλέον τι λαχών. Fr. Inc. lxxvii. pag. 76. λαχόντα ποινὰν καμάτων. N. i. 108. λαχόντες 'Αΐδαν. P. v. 130. οὐκ ὀλίγαν δόσιν τερπνῶν. P. x. 30. ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι. N. vii. 80. λαχοῖσαι ἕδραν. O. xiv. 1. λαχοῦσαι τέκμαρ ἰσοδένδρου αἰῶνος. Fr. Inc. cl. λέλογχας Πρυτανεῖα, 'Εστία. N. xi. 1. λέλογχε Θέμις 'Οπόεντα. O. ix. 25. λέλογχεν ἐσλὸς (ἐσθλούς. N. i. 34. v. Not. κακαγόρως. O. i. 84.

λάθα. λάθα γένοιτο ἄν. O. ii. 34. κατέχει τόν. N. viii. 42. v. Not. λάθας νέφος ἐπιβαίνει. O. vii. 83. λάθαν πόνων ἔχεν. N. x. 46. Σωκλείδα ἔπαυσε. N. vi. 35.

λαιψηρός. λαιψηρὸν δρόμον. P. ix. 215. λαιψηροὶ πόλεμοι. O. xii. 5. λαιψηροῖς πόδεσσιν. N. x. 118.

λακτίζω. λακτιζέμεν ποτὶ κέντρον. P. ii. 174. λακτίζοισα καπνῷ αἰθέρα φλόξ. I. iv. 113.

λαλαγέω. λαλαγῆσαι. O. ii. 175. μὴ νῦν λαλάγει τοιαῦτα. O. ix. 60.

λαμβάνω. ἔλαβες κόσμον ποτίφορον. N. iii. 55. v. V. L. ἔλαβεν ἵππον. O. xiii. 119. λάβεν αἶψα ἄγραν ποσίν. N. iii. 140. λάβεν καρπὸν ἥβας. O. vi. 96. λάβεν ἄπειρον. P. iv. 84. ἔλαβον παῦροι χάρμα ἄπονον. O. x. 26. λάβε φροντίδα παλαισμάτων. N. x. 41. λάβετε λοιβὰν στεφάνων ἰοδέτων. Fr. Dithyramb. iii. 6. p. 41. λαβὼν χείρεσσι φιάλαν. P. iv. 343. λαβόντα ζυγόν. P. ii. 172. λαβεῖν ἀρετὰν θυμῷ. O. viii. 8. οὐ λαμβάνει κίνδυνος μέγας ἄναλκιν φῶτα. O. i. 131. λάμβανε στέφανον. I. v. 78. λάμβανε ἀπὸ πασσάλου φόρμιγγα. O. i. 28.

λαμπετάω. λαμπετόωντα ἔργα. Fr. Inc. xcvii. v. Not. pag. 83.

λαμπρός. λαμπρὸν βιᾶται πάρφασις. N. viii. 56. λαμπρὸν δέρμα. P. iv. 430. φέγγος. P. viii. 138. λαμπρὸν δέρκομαι ὄμματι. N. vii. 97. λαμπραὶ ἀκτῖνες στεροπᾶς. P. iv. 352.

λάμπω. λάμπει κλέος. O. i. 36. ἀρετά. I. i. 30. χρῶτα. I. iv. 39. λάμπει χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. λάμπει τοῖσι μένος ἀελίου. Fr. Thren. i. 1. p. 17.

λανθάνω. μάντιν οὐ λανθάνει φοίνικος ἔρνος. Fr. Dithyramb. iii. 14. p. 41. vid. Λήθω.

λαός. λαῷ Δωριεῖ. O. viii. 39. παντὶ δεικνύται. Fr. Inc. cxii. λαὸν ἱππαιχμον μναστῆρα πολέμου. N. i. 25. νασιώταν ἐπαγείραις. P. ix. 93. ἐπιμίξαι ἀγλαΐαισιν ἀστυνόμοις. N. ix. 74. εὐάνορα. N. x. 67. νέμων ἀβλαβῆ. O. xiii. 37. λαοὶ ὀνόμασθεν. O. ix. 71. ἐν πόνοις λαῶν. I. vi. 79. λαοῖς ἱππόταις εὔθυνε δίκας. P. iv. 272. λαοῖς μοῖραν ἄγων. P. xii. 22.

λαοσεβής. ἥρως. P. v. 129.

λαοσσόος. λαοσσόων ἀγώνων μναστῆρα. P. xii. 42.

λαοτρόφος. λαοτρόφον πόλιν. O. v. 9. τιμάν. O. vi. 103.

λάτριος. λάτριον μισθὸν O. x. 34. λατρίαν 'Ιαωλκόν. N. iv. 89.

λαῦρα. κατὰ λαύρας. P. viii. 124.

λάχε, λάχον etc. vid. Λαγχάνω.

λάχνη. λάχναι ἐρεφόν νιν μέλαν γένειον. O. i. 110.

λαχνήεις. λαχνάεντα στέρνα [Τυφῶνος]. P. i. 36.

λάχος. 'Αελίου. O. vii. 107. τούτων ἐστί σοι. N. x. 159.

λέβης. λέβητος καθαροῦ. O. i. 40. λεβήτεσσιν ἐκόσμησαν δόμον. I. i. 28.

λέγω. ξένος ὅ τι λέγω. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 5. λέγει μοι τὸ φάσμα.

O. viii. 57. λέγει ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα. P. ii. 110. λέγοντι' Ινοῖ βίον ἄφθιτον τετάχθαι. O. ii. 51. Αἰακὸν φυτεῦσαι. N. vii. 124. χθόνα κατακλύσαι. O. ix. 75. λέγε. I. v. 49. λέγειν ὀρνύει γλῶσσαν. O. xiii. 15. ἀριθμὸν ψάφων. O. xiii. 65. βροτοῖς. P. ii. 41. τί με λέξοντι 'Ισθμοῦ δεσπόται. Fr. Scol. i. 12. p. 9. λέξας ὀστέα υἱοῦ θανόντος. P. viii. 74. λέγεται. O. vi. 49. μάλιςα δονεῖν. N. vi. 95. ἀνθῆσαι κλέος Ἕκτορι. N. ix. 93. λέγονται ἀρχᾶθεν τιμάεντες. I. iv. 12. λέξατο πάντας ἐπαινήσαις 'Ιάσων. P. iv. 336. λέλεκται πολλά. N. viii. 33. λελέχθαι πάροιθε. O. xiii. 145. λεγόμενον τοῦτο πρότερον ἔπος. N. iii. 91. λεγόμενον ἐρέω. P. v. 145.

λεία. λείαν πᾶσαν ἕλσας. O. x. 52.

λείβω. λειβόμενον ἄιε. P. xii. 17.

λειμών. λειμῶνες φοινικορόδιαι. Fr. Thren. i. 4. p. 17.

λείπω. λεῖπε χαμαί. O. vi. 76. κώμων λείποντα ματέρ' 'Αρκαδίας. O. vi. 169. πῶς λίπον νᾶσον. N. v. 27. θεόν. O. vii. 109. εἰ μὴ λίποι. O. i. 174. μή με λίποι φέγγος Χαρίτων. P. ix. 159. λιπὼν νᾶσον. P. iv. 12. κράναν 'Υπερηίδα. P. iv. 222. ἄνευθεν ἀκμάν. P. i. 19. ἔλιπον βιοτὰν φιλάνορα. Fr. Inc. cxli. οὔτε θανόντα ('Αχιλλέα) ἀοιδαί. I. viii. 125. ζῶν λείπεται αἰῶνος εἴδωλον. Fr. Thren. ii. 5. p. 19, 20. μή τινα λειπόμενον μένειν. P. iv. 329. λείφθη Θέρσανδρος. O. ii. 76. λειφθεὶς ἅμα κτιάνων καὶ φίλων. I. ii. 18. v. V. L.

λείριος. λείριον ἄνθεμον ποντίας ἑέρσας. N. vii. 116.

λέκτρον. λέκτρον Αἰγίνας ἀμφεπόλησαν ἔρωτες. N. viii. 10. εὐνάσθη λέκτροισι ξένου ἀπ' 'Αρκαδίας. P. iii. 45. ἐν λέκτροις εὐνᾶς νυμφείας. N. v. 55.

λεοντοδάμας. Fr. Dithyramb. v. p. 43.

λεπτός. λεπτοῦ χαλκοῦ. P. xii. 43. ἐπὶ λεπτῷ δένδρῳ βαίνειν. Fr. Inc. cv. p. 86.

λευκανθής. λευκανθέα καπνὸν ἐπίαναν σώμασι. N. ix. 55.

λεύκιππος. λευκίππου θυγατρός. O. vi. 160. λευκίππων πατέρων. P. iv. 207. Μυκηναίων προφᾶται. Fr. Inc. clxxvi. λευκίπποισιν ἀγυιαῖς Καδμείων. P. ix. 147.

λευκόπωλος. λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν. P. i. 126.

λευκός. λευκᾶς γαλάνας. Fr. Inc. xlvii. 1. λευκῷ γάλακτι μεμιγμένον. N. iii. 134. λευκὸν γάλα χερσὶν ὤθεον ἀπὸ τραπεζᾶν. Fr. Inc. lx. 3. λευκὸν ἐλέφανθ'. N. vii. 115. λευκαῖς φρεσίν. P. iv. 194. v. Not. λευκοτέραν λίθου Παρίου στάλαν. N. iv. 132.

Λευκόω. λευκωθεὶς κάρα μύρτοις. I. iv. 117.

Λευκώλενος. λευκωλένου 'Αρμονίας γάμον. Fr. Encom. i. 6. pag. 39. λευκωλένῳ Θυώνα. P. iii. 176.

λευρός. λευρὸν ξίφος ἔπαξε διὰ φρενῶν. N. vii. 39.

λεύσσω. λεύσσομεν χρύσεον σθένος ἀελίου. P. iv. 287.

λέχος. λέχος ἀναγκαῖον. P. xii. 27. ἱμερτόν. P. iii. 177. λέχει 'Αλκμήνας ἀρήγοισαι. N. i. 73. λέχει ἑτέρῳ δαμαλιζομέναν. P. xi. 38. Πηνειοῦ εὐφρανθεῖσα. P. ix. 30. ἐκ λεχέων. P. ix. 63. ἀνάγει φάμαν. I. iv. 37. λεχέων βροτέων τυχοῦσα. I. viii. 79. ἐν λέχεσιν γυναικῶν ἀλλοδαπᾶν. P. iv. 90.

λέων. ξανθός. Fr. Inc. lxxxv. λέοντος βαθυστέρνου κοίλᾳ νάπᾳ. I. iii. 19. βοτάνᾳ. N. vi. 72. ἐν ῥινῷ στάντα. I. vi. 53. ἐν χόρτοις. O. xiii. 62. λέοντι ὀμβρίμῳ παλαίοισαν. P. ix. 46. λέοντες βαρύκομποι περὶ δείματι φύγον. P. v. 77. ἐρίβρομοι. O. xi. 22. λεόντων βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι ἰάχχει. Fr. Inc. ap. Herodian. de Schem. ap. Villois. Anecd. Græc. t. ii. p. 95. ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων τόλμᾳ εἰκὼς θυμόν. I. iv. 78. θρασυμαχᾶν ὄνυχας. N. iv. 102. λεόντων τε κάπρων τε ἔνθα ποιμένες κτιλεύονται. Fr. Inc. clxxi. λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον. N. iii. 80.

λεώς. λεὼν διαιτᾶν. O. ix. 100. σὺν λεῷ ἀβλαβεῖ. P. viii. 76. cf. λαός.

λήγω. λήγοντος δείπνου γλυκὺ τρωγάλιον.

Fr. Inc. lxiv. λήξαντος οὔρου. P. iv. 520.

λῆμα. λῆμα Κορωνίδος. P. iii. 43. γενναῖον ἐκ πατέρων ἐπιπρέπει. P. viii. 64. λήματος ἕνεκεν ἀεθλοφόρου. N. iii. 146. λῆμά τε ἐκνόμιον καὶ δύναμιν εἶδεν υἱοῦ. N. i. 87.

λίαν. συμβαλεῖν εὐμαρὲς ἦν. N. xi. 43. μὴ κάμνε λίαν δαπάναις. P. i. 175.

λίβανος. λιβάνου ξανθὰ δάκρυα. Fr. Scol. i. 3. p. 8. λιβάνῳ σκιερόν. Fr. Thren. i. 5. p. 17.

λιγυρός. ἀκόνας λιγυρᾶς. O. vi. 141.

λιγύς. λιγὺν οἶμον ἐπέων ἔγειρε. O. ix. 73.

λίθινος. λίθινον γόνον O. ix. 70. v. Schol. θάνατον φέρων. P. x. 75. λιθίνῳ τέγει. N. iii. 93. λιθίνα ψᾶφος. O. vii. 158. λιθίνοις δίσκοις. I. i. 34.

λίθος. λίθου Παρίου λευκοτέραν στάλαν. N. iv. 131. λίθῳ τραχεῖ φθόνος μή με βαλέτω. O. viii. 73. λίθον καρτερόν. O. i. 92. ὑπὲρ κεφαλᾶς Ταντάλου, μόχθον. I. viii. 21. Μοισαῖον λάβρον ὑπερεῖσαι πάτρᾳ. N. viii. 80. v. Not. νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ. P. vi. 367.

λίμνη. ἐν προχοαῖς λίμνας Τριτωνίδος. P. iv. 37. λίμναν ἐγχωρίαν. O. v. 26.

λιμός. λιμὸν αἰανῆ γαστρὶ ἀμύνων. I. i. 70. v. Not.

λιπαροπλόκαμος. λιπαροπλοκάμου παιδὸς Λατοῦς. Fr. Prosod. in Del. i. 1. p. 25.

λιπαρός. λιπαρὰ Μαραθών. O. xiii. 157. λιπαρᾶς Ὀρχομενοῦ. O. xiv. 3. λιπαρῷ γήρᾳ ἁρμόσαις βίοτον. N. vii. 146. ἄστει Σμυρναίων. Fr. Dithyramb. ix. 1. p. 45. λιπαρᾷ ἐν Νάξῳ. P. iv. 157. λιπαρὸν κόσμον. O. viii. 108. λιπαρὰν Αἴγυπτον. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. ὁδὸν Ὀλύμπου. Fr. Inc. c. 4. λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι κλειναὶ Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. x. 2. p. 45. sq. λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθᾶναι. Fr. Dithyramb. x. 1. p. 45. sq. λιπαρᾶν ἀπὸ Ἀθανᾶν. N. iv. 30. Θηβᾶν. P. ii. 6. λιπαρᾶν Θηβᾶν μέγαν σκόπελον. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. conf. Not. ad Fr. Dithyramb. x. p. 45. sq. λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις. I. ii. 30.

λίσσομαι. Κρονίων. P. i. 137. ὦ πότνια Μοῖσα. N. iii. 21. Χαρίτεσσι σὺν Ἀφροδίτᾳ. Fr. Inc. lxxxvi. 3. σώτειρα Τύχα, ἀμφὶ πόλει. O. xii. 1. δεσπόταν ναῶν. P. iv. 369. σὲ ὑπὸ εὐχαῖς θεσπεσίαις, τελέσαι. I. vi. 65. (v. Not. O. vi. 132.)

λιτός. λιταῖς θυσίαις. O. vi. 132. v. V. L. Not. ἄννεται πρὸν χάριν ἀνδρῶν εὐσεβέων λιταῖς. O. viii. 11. λιταῖς ἔπεισεν ἦτορ Ζηνός. O. ii. 144. λιτὰς ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν Αἰσονίδαν Κυπρογένεια. P. iv. 385.

λιτανεύω. λιτάνευεν παρφαμένα θυμῷ παντί. N. v. 58. λιτάνευον πολλοί νιν ἰδεῖν. N. viii. 14.

λόγιος. ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι (v. Not.) ἔργα καλὰ ἐκόμισαν. N. vi. 51. λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. P. i. 183. λογίοισι πρόσοδοι ἐντί. N. vi. 75.

λόγος. ἀρχαίων. Fr. Inc. xciii. 2. ἀστῶν ὁμιλεῖ πάσαις πολίεσι. P. vii. 8. τίς ἐστιν ἀνθρώπων. N. ix. 13. ἕπεται κούραις Κάδμου. O. ii. 39. κρατιστεύων. Fr. Inc. xciii. 5. φέρει δόξαν. P. i. 70. λόγῳ ἕπεται δίκας ἄωτος. N. iii. 50. ἐν λόγῳ ἕλκει ἀπάλαιστος. N. iv. 154. λόγῳ εὐκλέϊ νᾶσον προσέθηκε. N. iii. 120. λόγῳ στυγέουσιν ἵππον. Fr. Inc. xcii. 3. v. V. L. p. 82. λόγῳ τούτῳ. P. iv. 105. λόγον ἀνθρώπων ἔτυμον διακρίνειν. P. i. 133. ἀρχαῖον ὀτρύνων. N. i. 52. ἔχει. O. viii. 6. ξυνιείς. N. iv. 51. σπουδαῖον πάντα θέμενος παρεκοινᾶτο. P. iv. 234. τὸ καὶ νῦν φέρει. I. viii. 133. ἁβρὸν αὔξει. N. vii. 47. ψεύσταν ποιητὸν συνέπαξε. N. v. 53. Ὀδυσσέος. N. vii. 30. κοινόν. O. x. 15. κυριώτερον. Fr. Inc. lxxxiii. ἐσλὸν ἀκούη. I. v. 17. τοῦτον παρφάμεν. P. ix. 77. ἐκέρδαναν. I. v. 33. ἁλίοιο γέροντος. P. ix. 167. οὐχ ἕτερον ἔχει. O. vii. 159. τοῦτον κατέφανε. N. x. 20. ἐπ' ἄλλον ἄλλοτε θύνει. P. x. 84. Αἰακοῦ παίδων ἅπαντα διελθεῖν. N. iv. 116. ἅπαντα. P. ii. 123. οὐ ψεύδεϊ τέγξω. O. iv. 28. ἐνόρκιον αὐδάσομαι. O. ii. 166. φράσαις. O. ii. 108. ξυνὸν διορθῶσαι. O. vii. 38. ἀληθῆ. O. i. 45.

λόγοι αἰπεινοὶ κνίζον ὀργάν. N. v. 59. λόγων κεφάλαια ἴστε. P. iv. 205. κορυφὰν ὀρθάν. P. iii. 141. κορυφαί. O. vii. 125. ἐδόν. O. i. 177. κυρίαν οἴκοθεν. N. vii. 75. v. V. L. ὑστέρων ἀρχαί. O. xi. 5. φερτάτων μναμήϊον. P. v. 63. χαμαιπετέων. O. ix. 18. κόσμον αὐδάεντα. Fr. Inc. lxxxvi. 3. λόγοις ἀγανοῖσι τὸν ἀμείφθη. P. iv. 179. ἀλαθέσιν. O. vi. 152. ἀστῶν ἀγαθοῖς. N. xi. 22. μειλιχίοις ἀγαπάζοντο. P. iv. 427. δέγμενος. P. iv. 227. τιμαλφεῖν νίκαν. N. ix. 130. θνατῶν. P. vi. 16.

λόγχη. λόγχας χαλκέας αἰχμᾷ ἔτρωσεν. N. x. 113. ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. N. viii. 51. λόγχας ἀλληλοφόνους ἐπάξαντο. Fr. Inc. lii.

λοιβή. λάβετε λοιβὰν στεφάνων. Fr. Dithyramb. iii. 6. p. 41. λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν Θεῶν. N. xi. 7.

λοιγός. λοιγὸν ἀμύνων στρατῷ ἐναντίῳ. I. vii. 41. Ἐνυαλίου ἀμύνειν. N. ix. 88.

λοιδορέω. λοιδορῆσαι θεούς. O. ix. 56.

λοιπός. χρόνος εὔφρων ἕρποι. N. vii. 99. λοιπῷ γένει. O. ii. 29. λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον. O. i. 157. λοιπὸν γένος. P. iv. 456. ἐς τὸ λοιπόν. P. v. 159. ἐς λοιπὸν χρόνον. Fr. Thren. iv. 8. p. 21. λοιπὸν ὄλβον ὑφαίνειν. P. iv. 251. τὸ λοιπόν. N. vii. 67. λοιπὸν ἔσσεσθαι. P. i. 71. λοιποῖς ἀθύρειν ἔφρασεν. I. iv. 67. λοιπαῖς εὐχαῖς. O. iv. 22.

λοίσθιος. λοίσθιον χειμέριον πῦρ. P. iv. 474.

λοξίας. Ἀπόλλων. P. iii. 50.

λουτρόν. λουτρὰ Νυμφᾶν θερμά. O. xii. 27.

λόφος. λόφῳ Νίσου. P. ix. 161. εὐαγκεῖ. N. v. 84. Κρόνου. O. viii. 22. Κρόνιον ναίων. O. v. 40. λόφον Κρισαῖον ἄμειψε. P. v. 49.

λόχμα. ὑπὸ λόχμας κυανέας. O. vi. 69. λόχμᾳ κεῖτο. P. iv. 434. λόχμαισι δοκεύσαις. O. x. 36.

λόχος. ἐκ λόχου. N. iv. 97. λόχον βαρυπάλαμον ὄρσαι. P. xi. 37.

λύη. λύᾳ βιασθέντες. N. ix. 34.

λυγρός. λυγρῷ νείκει. N. viii. 42. λυγρὸν ἔρανον θῆκε Πολυδέκτᾳ. P. xii. 25.

λυθίραμβος et Διθύραμβος. Fr. Dithyramb. i. p. 40.

λύκος. λύκοιο δίκαν. P. ii. 155.

λύμφη. βρομίαις λύμφαις. Fr. Parthen. iv. 2. p. 16.

λύρα. ἁδυεπὴς ἀναπάσσει τὶν χάριν. O. x. 113. λύρα καὶ ἀοιδὰ βρέμεται. N. xi. 8. λύρᾳ ἀναθέμεν μακραγορίαν P. viii. 42. λύρᾳ ὀάροις τε κοινώσομαι. N. iii. 19. λύραν εὔχορδον ἔγειρε. N. x. 39. λύραι ἀδύλογοι. O. vi. 163. λυρᾶν βοαί. P. x. 60. λυρᾶν τυγχανέμεν. O. ii. 86.

λυσίπονος. λυσίπονον . . . τελευτάν. Fr. Thren. ii. 1. p. 19, 20. λυσιπόνοις θεραπόντεσσι. P. iv. 71.

λύσις. τὶς ἔσσεται πενθέων. N. x. 143. λύσιν δόρπου ἔθηκε. O. x. 57.

λυτήριος. λυτήριον καλλίνικον δαπανᾶν. P. v. 142.

λύτρον. λύτρον εὐδοξον καμάτων κῶμον ἀγειρέτω. I. viii. 1. συμφορᾶς οἰκτρᾶς. O. vii. 141.

λύω. λύοι ὑφ' ἥρωϊ χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 96. ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας. O. iv. 35. λῦσε Ζεὺς Τιτᾶνας. P. iv. 518. ἔλυσε δόμους. P. xi. 52. λῦσαι ἐπιμομφὰν ἀνδρῶν. O. x. 11. λῦσον ἄμμι σκᾶπτον μόναρχον. P. iv. 275. λύσαις ἄλλον ἀχέων. P. iii. 88. ἐλύσατο Ἑλέναν. I. viii. 112. λύοντι σχοινίον τὸ τῶν δυσφόρων καὶ μεριμνῶν. Fr. Inc. xxv. 2. λυθέντες ἐκ μεγάλων πενθέων. I. viii. 13. λυθέντων κείνων. Fr. Inc. lxii.

Μ.

μά. καὶ μὰ γὰρ ὅρκον. N. xi. 30.

μαινάς. μαινάδα ὄρνιν. P. iv. 384. vid. Ἴϋγξ.

μαίνομαι. μαινομέναις φρεσίν. P. ii. 49.

μαίομαι. μαιόμενος δυνατὰ ἐν ἁλικίᾳ. P. xi. 77. μαιόμενοι πολλὰ φῶτες. O. i. 73. σέθεν ὄπα. N. iii. 9. μαιομένων ἀνθρώπων. O. viii. 7.

μάκαρ. μάκαρ ἐσσί. P. v. 25. μάκαρ μετὰ ἀνδρῶν ἔναιεν. P. v. 127. ὦ μάκαρ. N. vii. 139. υἱέ. P. iv. 104. μάκαρες Κρονίδαι. P. v. 159. μάκαρες ἐν Ὀλύμπῳ. Fr. Prosod. i. 5. in Del. p. 26. τινὰ μακάρων γαστρίμαργον εἰπεῖν,

ἄπορα. O. i. 82. μακάρων νᾶσον. O. ii. 128. τελετὰς φυλάσσοντες. O. iii. 74. πρὸς μακάρων τυγχάνοντα. P. iii. 185. v. Not. ἀγοραί. I. viii. 58. πάντων ἄνακτα. Fr. Inc. l. ἀνδρῶν ἐς ὅμιλον. P. x. 72. μάκαρα μέγαν ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις. Fr. Thren. iii. 5. p. 21.

μάκαιρα. μάκαιρα Θεσσαλία. P. x. 2. Θήβα. I. vii. 1. μάκαιραν ἑστίαν. O. i. 17. P. v. 14. I. iv. 28.

μακαρίζω. ἄνδρα. N. xi. 13.

μακάριος. P. v. 61.

μᾶκος. (μῆκος.) μᾶκος ἔδικε Ἐνικεὺς πέτρῳ. O. x. 86. μάκει καὶ πάχει ναῦν πεντηκόντορον κράτει [ὁ δράκων]. P. iv. 436.

μακραγορία. μακραγορίαν πᾶσαν ἀναθέμεν λύρᾳ. P. viii. 41.

μακρός. αἰών. N. iii. 130. μόχθος. I. v. 72. μακρῷ σὺν πόνῳ (χρόνῳ). P. viii. 104. μακρὸν ὄλβον. P. ii. 47. ἐς μακρὸν οὐκ ἔρχεται. P. iii. 189. μακρὸν ἐμοὶ πάσας ἀρετὰς ἀγήσασθαι. I. vi. 82. ἐν μακροῖς βαιὰ ποικίλλειν. P. ix. 134. μακρὰ ἅλματα. N. v. 36. μοὶ νεῖσθαι κατ' ἁμαξιτόν. P. iv. 439. μακρὰ ῥίψαις. P. i. 86. δισκήσαις. I. ii. 51. τὰ μακρὰ ἐξενέπειν. N. iv. 53. μακρὰ μὲν τά. N. x. 6. τὰ μακρὰ εἴ τις παπταίνει. I. vii. 60.

μακρότερος. μακροτέρῳ ὄλβῳ εὑρίσκων τὰ μέσα τεθαλότα. P. xi. 79. μακροτέρας σχολᾶς. N. x. 86. μακροτέραν ἀρετὰν σπεύδειν. I. iv. 21. μακρότεραι ἀοιδαί. O. xiii. 58.

μακύνω. μακύνων τέλος. P. iv. 508.

μάλα. φιλεῖ. O. ii. 49. ἕτοιμον. O. iv. 23. πολλοί. P. ix. 188. περικαδόμενοι. N. x. 100. τιμᾷ. I. vi. 99. ἐθέλοντι. N. vii. 14. ἦ μάλα δή. P. iv. 113. μάλα δέ. O. x. 104. τί μάλα τοῦτο τελέθει ; P. ii. 141. (μάλ' ἁδόντι νόῳ. P. vi. 51. v. V. L.)

μᾶλλον. τινὰ μᾶλλον εὐεργέταν. O. ii. 170. ἔτι μᾶλλον. P. x. 88. Fr. Inc. lxxxvi. 2.

μάλιστα. P. i. 163. P. vi. 45. N. vi. 96. σέβεσθαι. P. vi. 24. χαίρει. P. x. 55. φιλεῖ. N. iii. 11. εὔφρανας. I. vii. 2. κυβερνᾷ. Fr. Inc. iii. 3. προσφέρων. Fr. Inc. xlviii. 3.

μαλακός. μαλακὰν χέρα. P. iv. 482. μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων. P. iii. 91. κρόκαις νῶτον ἐπιεσσάμεναι. N. x. 83. μαλακὰ φρονέων. N. iv. 155.

μαλακόχειρ. μαλακόχειρα νομὸν φαρμάκων δίδαξιν. N. iii. 96.

μαλάσσω. μαλαχθεὶς ἐν στόλῳ παγκρατίου. N. iii. 26. v. Not.

μαλερός. μαλεραῖς ἀοιδαῖς ἐπιφλέγων. O. ix. 34.

μαλθακός. ἐκ μαλθακᾶς φρενός. O. ii. 162. μαλθακῷ φθέγματι. P. viii. 42. μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων. P. iv. 243. μαλθακᾷ σὺν ἀοιδᾷ. N. ix. 117. μαλθακᾷ δρόσῳ. P. v. 133. μαλθακὸν ἔρξαι. P. viii. 7. μαλθακὸν ὥρας καρπόν. Fr. Scol. i. 10. p. 10. μαλθακὰν κοινωνίαν. P. i. 190. μαλθακὰ τεύχει γυῖα. N. iv. 6. v. V. L. μαλθακὰ φρονέων. N. iv. 155.

μαλοβότης. μαλαβότου ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. xii. 5. μαλοβότᾳ μισθὸς γλυκύς. I. i. 67.

μᾶλον. μᾶλα καὶ βοῶν ἀγέλας ἀφίημί τοι. P. iv. 263. μάλων ὀπάονα. P. ix. 114. μάλων πομπὰ κνισσάεσσα. O. vii. 145. μάλοις γαῖαν εὔφρονα. O. vii. 115.

μάν. O. ii. 96. N. i. 105. N. viii. 48. 85. ix. 93. x. 102. I. i. 88. iii. 23. 31. iv. 58. καὶ μὰν, quin etiam. N. ii. 18. 21. P. vi. 6. etc. νῦν γε μάν. P. ii. 33. καὶ μάν. P. iv. 515.

μανθάνω. μανθάνων προτέρων. P. iii. 141. ἔμαθε σαφές. P. ii. 45. μισεῖν ὑβρίζοντα. P. iv. 506. μάθεν Πορφυρίων. P. viii. 16. ἔμαθον σοφοὶ ἄνεμον τριταῖον. N. vii. 26. v. Not. V. L. γένοιο, οἷος ἐσσι μαθών. P. ii. 131. v. V. L. μαθών τις ἂν ἐρεῖ. N. vii. 100. μαθόντες. O. ii. 156. μαθεῖν νόον. O. ix. 113.

μανία. μανίαι τε ἀλαλαί τε. Fr. Inc. xxxvi. (V. L. p. 99. Add.) μανίαι ὀξύτεραι ἐρώτων ἀπροσίκτων. N. xi. 63. μανίαις ὑποκρέκει. O. ix. 59.

μᾶνις. (μῆνις.) μᾶνιν χθονίων δύνασαι ἀφελεῖν. P. iv. 283.

μαντεῖος. μαντείῳ βωμῷ. O. vi. 7. μαντεῖον θῶκον ἀλαθέα. P. xi. 11.

μάντευμα. ἦλθέν οἱ κρυόεν. P. iv. 130. μαντευμάτων ἐφάψατο. P. viii. 86. μαν-

τεύμασι Πυθίοις. I. vii. 22. μὴ ἀτελὴς γένοιτο. P. v. 84.

μαντεύομαι. μαντεύσατο. O. vii. 56. μεμάντευμαι ἐπὶ Κασταλίᾳ. P. iv. 290. μαντευσόμενος ᾤχετο. O. vi. 64. μαντεύεο Μοῖσα. Fr. Inc. cxxxv. clx.

μαντήϊος. μαντήϊον μυχὸν ἀμφέπει. P. v. 92.

μάντις. πρόφρων Μόψος. P. iv. 338. ἅτε μάντις ἀνὴρ φωνήσαις εἶπεν. I. vi. 75. μάντιν κόραν (Cassandram). P. xi. 49. μάντιν ἀγαθόν. O. vi. 28. ἐπιχθονίοις ἔξοχον. O. vi. 85. ἐπιχώριον. O. xiii. 104. Οἰκλείδαν. N. x. 16. Ἀμφιάραον. O. vi. 19. οὐ λανθάνει. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. μάντιες ἄνδρες. O. viii. 3. μάντιες ὕμνων θεμιστῶν, Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii.

μαντοσύνη. μαντοσύνας δίδυμον θησαυρόν. O. vi. 112—119.

μανύω. (μηνύω.) μανύει αὐδὰν ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν. N. ix. 10. δίαιταν λογίοις καὶ ἀοιδαῖς. P. i. 183. ὡς ἄρα μάνυε. O. vi. 87. μανύων Ἀχιλεὺς δῶμα Περσεφόνας. I. viii. 119.

μαργόομαι. μαργουμένους στείχειν ἐπώτρυνε. N. ix. 46.

μάργος. μάργων ὑπ' ἀνδρῶν. O. ii. 175.

μάρη. (χείρ.) Fr. Inc. clxiii.

μαρμαρίζω. Θεοξένου ἀκτῖνας ὄσσων μαρμαριζοίσας δρακείς. Fr. Scol. ii. 3, 4. p. 11.

μάρναμαι. πόνος δαπάνα τε μάρναται ἀμφὶ ἀρεταῖς. O. v. 35. ἐσλοῖς πᾶσα πόλις. N. v. 86. μαρνάσθω τις ἔρδων ἀμφὶ ἀέθλοις. I. v. 71. μαρνάμενον ἐν πεζομάχαις. P. ii. 120. ἀμφιπόλεισι μαρνάμενον μοιρίαν περὶ τιμάν. Fr. Prosod. iii. in Delph. i. p. 27. μαρναμένα φασγάνῳ. P. ix. 38. μαρναμένων φυᾷ. P. viii. 61. ἀφάνεια τύχας ἔστιν. I. iv. 53. μάρνασθαι δουρί. O. vi. 29. μάρνασαι περὶ κασιγνήτου. N. x. 160.

μάρπτω. ἔμαρψαν σθένος. N. vi. 21. μάρψαις. χερσὶν ὄφιας (δί') αὐχένων. N. i. 68.

μαρτυρέω. μαρτυρήσω αὐτῷ τοῦτο. O. vi. 35. μαρτυρήσει βωμὸς ἄναξ. O. viii. 154. μαρτυρῆσαι κεν ἐν ἄρει πόλις. I. v. 61.

μάρτυς. μάρτυς ἔστω Ζεὺς ἄμμιν ὅρκος. P. iv. 297. οὐ ψεῦδις ἐπιστατεῖ. N. vii. 72. μάρτυρα ἀέθλων. O. iv. 6. μάρτυρες σοφώτατοι ἁμέραι ἐπίλοιποι. O. i. 53. πιστοί. P. i. 172. xii. 48. μάρτυρας κλυτὰς ναυτιλίας ἐσχάτας ἤθηκεν. N. iii. 40.

μαρτύριον, μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν. I. iv. 16.

μάσσων. ὄλβος ζώει, I. iii. 7. μάσσονα ἀριθμῷ. N. ii. 36. ἢ ὡς ἰδέμεν. O. xiii. 162.

μαστεύω. μαστεύει τέρψις. N. viii. 73. μάστευσε δοῦναι. P. iv. 62. μαστευέμεν πὰρ δαιμόνων τὰ ἐοικότα. P. iii. 107.

μάστιξ. μάστιγι Πειθοῦς. P. iv. 390.

μαστός. μαστῷ ἀργινόεντι. P. iv. 14.

μάταιος. ματαιότατον ἔστι φῦλον ἐν ἀνθρώποις. P. iii. 37.

ματεύω. μάτευε οἴκοθεν. N. iii. 53. μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι. I. v. 18. μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι. O. v. 56. ματεύειν δαίδαλον ὄχημα Σικελίας. Fr. Epinic. ii. 7. in Hieron. p. 6.

μάτηρ. Γαῖα. O. vii. 70. Κρηθεῖ καὶ Σαλμωνεῖ μία βοῦς. P. iv. 253. v. Not. (Θέτις) ἔνεικ' Ἀχιλλέα. O. ii. 143. μᾶτερ φίλα. P. viii. 141. ἐμά. I. i. 1. πολυώνυμε Θεία. I. v. 1. ἀέθλων Ὀλυμπία. O. viii. 1. ἁμετέρα Μοῖσα πότνια. N. iii. 2. [ματρί, Cybelæ. P. iii. 138. *Ex Schedis.*] μᾶτερ (Cybele), σοὶ κατάρχει πάρα κ. τ. λ. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43. ματέρος εὐδένδροιο ὀμφαλὸν μέσον. P. iv. 132. P. ix. 100. ὕπο σπλάγχνων. N. i. 53. ματρὸς ἐκ μιᾶς πνέομεν. N. vi. 2. σὺν πάθᾳ βαρείᾳ. P. iii. 74. δουλοσύναν. P. xii. 26. ἀπὸ θνατᾶς ἔφυ. Fr. Inc. xcix. σὺν ματέρι ἀριστογόνῳ. P. xi. 6. ματέρι αὐδὰν μανύει. N. ix. 9. παρὰ ματέρι τελείᾳ. N. x. 33. v. Not. παρὰ ματρί. P. iv. 330. οὐδὲ ματρὶ ἄγαγον. O. i. 73. ματρὶ τιᾷ πελάσαις. N. x. 152. ματέρα ἀγλαόδενδρον κλυτὰν Λοκρῶν Ὀποῦντα. O. ix. 31. ματέρα Κόρου, Ὕβριν. O. xiii. 13. v. Not. τέρειναν οἰνάνθας ὀπώραν. N. v. 11. v. V. L. μολόντων παρὰ ματέρα. P. viii. 122.

πέφνιν. P. xi. 56. Ἀρκαδίας. O. vi. 169. ματέρες ἐρώτων. Fr. Scol. em. i. 4. p. 8.
ματραδελφεός. ματραδελφεοὺς ἰχνεύων παλαισμάτεσσι. P. viii. 49.
ματρόδοκος. ματροδόκοις ὑπὸ γοναῖς. N. vii. 124.
ματρόθεν. I. iii. 26. P. ii. 87. τὸ μ. O. viii. 43.
ματρομάτωρ. ἐμὰ Στυμφαλὶς Μετώπα. O. vi. 143. v. Schol.
ματρόπολις. ματρόπολιν ἐγέραρεν. N. v. 16. v. Not. μεγάλαν πολίων. P. iv. 34.
ματροπόλος. ματροπόλῳ σὺν Εἰλειθυίᾳ. P. iii. 15.
ματρυιά. ἐκ ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. P. iv. 288.
μάτρως. τεὸς ἀγάλλει. N. v. 79. μάτρωος ἰσώνυμον ἔμμεν. O. ix. 96. Μελανίπποιο. N. xi. 47. μάτρωϊ ὁμωνύμῳ. I. vii. 34. Καλλικλεῖ. N. iv. 130. μάτρωες ἄνδρες. O. vi. 130. καὶ παῖδες ἀγλαοί. I. vi. 90. ματρώων πολύγνωτον γένος. N. x. 70. v. V. L.
μάχα. Κυκνεία. O. x. 20. μάχας ἀντιτυχόντα. N. vii. 61. ἐναριμβρότου. I. viii. 114. πειρᾶτο πρῶτον. N. i. 66. κέντρον. Fr. Inc. xciii. 4. v. Not. μάχᾳ λεόντεσσι φόνον ἔπρασσεν. N. iii. 80. μάχᾳ κράτιστος. N. vii. 40. πᾶσαν μάχαν πόλεμόν τε ἀθανάτων. O. ix. 61. πρὸ Κιθαιρῶνος. P. i. 150. ἀνδρῶν ἐν παγκρατίῳ. O. viii. 76. ὅσαν μάχαν θεοὶ ἀντιάζωσιν γιγάντεσσι. N. i. 101. ἄτερ μαχᾶν. P. x. 66. μαχᾶν τέλος τέμνειν. O. xiii. 80. μάχαις θοαῖς. P. viii. 38. σὺν μάχαις. I. v. 45. οἵαις ἐν πολέμοισι παρέμεινε. P. i. 92. ἐν μάχαις ναῶν. N. ix. 82. πολέμου. O. ii. 79. πτολιπόρθοις. O. viii. 46.
μάχαιρα. μαχαίρᾳ Δαιδάλω φύτευέν οἱ θάνατον. N. iv. 95. v. Not. ἔλασέν νιν. N. vii. 62. τάμον μέλη. O. i. 79. μάχαιραι Φρίξου ἐκτάνυσαν [δέρμα]. P. iv. 431.
μαχανά. μαχανᾷ ποτανᾷ. N. vii. 33. v. Not. ἀμφ' ἐμᾷ. P. viii. 47. μαχανὰν κατ' ἐμάν. P. iii. 194. ἄντλει ἔμπρακτον. P. iii. 110. μαχαναὶ πᾶσαι. P. i. 79. μαχαναῖς ὀρθοβούλοις κορυσσέμεν βίον. P. viii. 107.
μαχατής. μαχατὰν φῶτα. N. ii. 20. Μελέαγρον. I. vii. 44. θυμόν. N. ix. 62.
μαψιλάκης. μαψιλάκας τέκνοισιν. N. vii. 155. v. Not. ad Fr. Inc. xxxviii. p. 64.
μαψυλάκτης. μαψυλάκταν γλῶσσαν. Fr. Inc. xxxviii. v. Not.
μάω. μεμαῶτες ἀμφελίξασθαι γνάθους. N. i. 63.
μεγαλανορία. μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν. N. xi. 57.
μεγαλάνωρ. τίς φίλον μιν ἔσανεν. P. i. 99. μεγαλάνορος ἀσυχίας ἱερὸν φάος. Fr. Inc. vii. 3.
μεγάλαυχος. μεγάλαυχον ἔσφαλεν βίᾳ. P. viii. 19.
μεγαλήτωρ. μεγαλήτορες ὀργαὶ Αἰακοῦ. I. v. 44.
μεγαλόβρομος. μεγαλοβρόμων κυμβάλων πατάγημα. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. ex emend. in Add.
μεγαλόδοξος. Εὐνομία. O. ix. 25.
μεγαλοκευθής. μεγαλοκευθέεσσιν ἐν θαλάμοις. P. ii. 60.
μεγαλόπολις. μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι. P. vii. 7. Συράκοσαι. P. ii. 1.
μεγαλοσθενής. μεγαλοσθενέος Ἥρας παῖ. N. vii. 2. μεγαλοσθενεῖ Πηλεΐδᾳ. P. vi. 22.
μεγάνωρ. μεγάνορος πλούτου. O. i. 4.
μέγας. μέγας ἐν μεγάλοις ἔσσομαι. P. iii. 191. βασιλεὺς θεῶν, Ζεύς. O. vii. 63. κίνδυνος ἄναλκιν φῶτα οὐ λαμβάνει. O. i. 129. νόος Διός. P. v. 164. πότμος δέρκεται τύραννον. P. iii. 152. μέγα κῦδος. P ii. 165. κλέος. O. viii. 14. ἔργον. N. x. 120. μεγάλας ἐξ ἐλπίδος. P. viii. 128. v. V. L. δρυός. P. iv. 469. Λακεδαίμονος. P. iv. 85. θεοῦ κύνα. Fr. Parthen. ii. 1. p. 15. ἀρετᾶς ἀρχά. Fr. Inc. xxiii. 1. μεγάλᾳ ἐν φυλακᾷ. P. iv. 134. μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν. O. viii. 8. P. v. 132. ἀάταν. P. iii. 42. δύνασιν γυναικός. P. ix. 52. τιμὰν προγόνων. P. iv. 262. μέγαν αἰετόν. I. vi. 73. αἶνον ἵππων. N. i. 6. θόρυβον.

O. x. 89. *κάματον.* P. v. 62. *νόον.* N. vi. 8. *ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου χθονός.* N. vii. 49. *ὅρκον.* O. vi. 34. *θεῶν.* O. vii. 120. *πολεμιστὰν Ἀλκυονῆ.* N. iv. 43. *ὄλβον.* O. i. 88. *σκόπελον Θηβᾶν λιπαρᾶν.* Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. v. Not. *μέγαν μάκαρα ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις.* Fr. Threu. iii. 5. p. 21. *μεγάλοι ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις.* O. i. 181. *ῥόμβοι κυμβάλων.* Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. *μεγάλαι ἀλκαί.* N. vii. 18. *ἀρεταί.* P. ix. 133. I. iii. 6. *μεγάλων ἀέθλων.* O. iii. 37. N. i. 14. *καμάτων.* N. i. 108. *πενθέων.* I. viii. 12. *μεγάλαν πολίων βασιλεύς.* P. v. 20. *πολίων ματρόπολιν.* P. iv. 34. *μεγάλαις Ἀθάναις.* N. ii. 11. *ἀρεταῖς.* O. xi. 6. *κορυφαῖς ἀρετᾶν.* N. i. 53. v. Not. *σκοπιαῖς ὀρέων.* Fr. Inc. xv. 3. *μεγάλας ἀρετάς.* N. vi. 80. *μεγάλα ἔργα.* N. iii. 78. *μέγα εἰπεῖν αἰδέομαι.* N. v. 25. *βρίθει.* N. iii. 70. *εἰπών.* N. vi. 45. *φέρεται.* P. i. 170.

μέγιστος. μέγιστον γέρας. N. viii. 42. *μεγίστῳ πατρί.* O. x. 54. *μέγιστον τεθμὸν ἀέθλων.* O. vi. 117. *σπέρμα.* O. ix. 93. *κλέος αὔξων γενεᾷ.* I. vii. 42. *χαρμάτων.* P. viii. 91. *μεγίσταν τιμάν.* P. iv. 496. *μέγιστοι ἦσαν Δαναῶν.* N. ix. 41. *μέγιστα ἀέθλων ἕλῃ.* P. x. 37. *μεγίσταις βουθυσίαις.* O. v. 12.

μεγασθενής. Ποσειδᾶν. O. i. 38. *μεγασθενῆ χρυσόν.* I. v. 2. *μεγάσθενες Δωδωναῖε.* Fr. Inc. xix.

μεγαυχής. μεγαυχεῖ παγκρατίῳ. N. xi. 27.

μέγαρον. Βάττου κλεεννότατον. P. iv. 489. *ἐν μεγάρῳ πολὺν πλοῦτον ἔχειν.* N. i. 44. *μέγαρον.* O. xiii. 88. *θαητόν.* O. vi. 3. *Πελία ἦλθεν.* P. iv. 239. v. V. L. *ἐκ μεγάρων.* P. ix. 48.

μεγιστόπολις. μεγιστόπολι θύγατερ Δίκας. P. viii. 2.

μεδέω, μέδω. μεδέων νώτοισιν Ἀταβυρίου. O. vii. 161. *ἰὼ Πὰν, μεδέων Ἀρκαδίας.* Fr. Parthen. iv. 1. p. 16. (*μέδων.* V. L. ib.)

μεθέπω. μεθέπων ἄχθος νώτῳ. N. vi. 98. *Διόθεν αἶσαν.* N. vi. 24. *τάν.* O. iii. 55. *ψεῦδος γλυκύ.* P. ii. 68.

μεθύω. μεθύων. Fr. Scol. iv. 1. p. 14.

μείζων. σοφία ἄδολος τελέθει. O. vii. 99. *μείζω εὐθυμίαν.* I. i. 89. *μείζονα ἄλσεα.* P. v. 119.

μείλιχος. αἰών. P. viii. 139. *ὀργά.* P. ix. 76. *μείλιχα τεύχει βροτοῖς χάρις.* O. i. 49.

μειλίχιος. μειλιχίοις λόγοις ἀγαπάζοντο. P. iv. 427. *αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος.* P. iv. 227.

μείς. μεὶς ἐπιχώριος. N. v. 82.

μείων. αἰτία. O. i. 58. *μῶμος.* P. i. 160. *οὐ μείονα φθόνον.* P. xi. 45.

μέλαθρον. κυπαρίσσινον. P. v. 53.

μελάμφυλλος. ἐν μελαμφύλλοις Αἴτνας κορυφαῖς. P. i. 52.

μελαντειχής. μελαντειχέα δόμον Φερσεφόνας. O. xiv. 29.

μέλας. μέλανος θανάτου ἐσχατιὰν καλλίονα. P. xi. 86. *ἐκ μελαίνας νυκτός.* Fr. Inc. xcviii. 2. *μέλανι φόνῳ ῥαίνων.* I. viii. 109. *μέλαιναν εὐφρόναν δρακέντες.* N. vii. 4. *χθόνα.* O. ix. 76. *καρδίαν.* Fr. Scol. ii. 6. p. 11. *μέλαν γένειον ἔρεφον λάχναι.* O. i. 110. *μέλαιναι ἄρουραι.* N. xi. 50.

μελέτη. μία μελέτα οὐχ ἅπαντες θρέψει. O. ix. 161. *ὀξείᾳ μελέτᾳ.* O. vi. 63. *μελέταν ἔχων.* N. vi. 93. *σοφισταῖς πρόσβαλον.* I. v. 36. *ἔργοις ὀπάζων.* I. vi. 97. *ἐν μελέταις.* O. xiv. 26.

μέλει. μέλει σφίσι Καλλιόπα. O. x. 18. *μέλειν ἀνδρὶ ἐλπίδ' ἀγαθάν.* I. viii. 33. *μεμαλότας ἀρεταῖς ἐξ υἱούς.* O. i. 145.

μέλημα. παρθένοισι. P. x. 92. *γλυκὺ Κύπριδος κλεπτόμενον.* Fr. Inc. ci.

μελησίμβροτος. μελησίμβροτον ῥίζαν ἀστέων. P. iv. 27.

μέλι. κόρον ἔχει. N. vii. 78. V. L. *μέλιτι καταβρέχων πόλιν.* O. x. 119. *ἐρατεινῷ.* I. v. 68. *μέλι μεμιγμένον σὺν γάλακτι.* N. iii. 134.

μελιγαθής. μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ. Fr. Inc. lvi. 1.

μελίγαρυς. μελιγάρυες ὕμνοι. P. iii. 113. O. xi. 4. *μελιγαρύων κώμων τέκτονες.* N. iii. 7. *μελιγάρυας ὕμνους.* I. ii. 6.

μελίγδουπος. μελιγδούποισιν ἀοιδαῖς. N xi. 23.

μελίζω. μελιζέμεν ἀοιδαῖς. N. xi. 24.

μελιηδής. μελιηδέος οἴνου ῥιπὰν ἀνδροδάμαν.

Fr. Inc. lx. 2. μελινδέα ποίαν. P. ix. 64.
μελίκομπος. κελικόμπων ἀοιδᾶν. I. ii. 46.
μελίκρατος. μελικράτων μελισσᾶν. Fr. Scol. ii. 14. p. 11.
μέλισσα. ὡς μέλισσα θύνει. P. x. 48. μελίσσας Δελφίδος χρησμὸς ὦρθωσε. P. iv. 106. v. Schol. μελισσᾶν πόνον τρητόν. P. vi. 54. ἰῷ ἀμεμφεῖ. O. vi. 79. μελικράτων. Fr. Scol. ii. 14. p. 11.
μελισσοτεύκτων κηρίων. Fr. Inc. cxxix.
μελιτόεις. μελιτόεσσαν εὐδίαν ἔχει. O. i. 158.
μελίφθογγος. μελίφθογγοι ἀοιδαί. I. ii. 12. Μοῖσαι. O. vi. 36. μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς Αἴγιναν κατασπένδειν. I. vi. 23.
μελίφρων. μελίφρονα αἰτίαν ἐνέβαλε ῥοαῖσι Μοισᾶν. N. vii. 16. ἀρχὰν σκολίου. Fr. Scol. i. 14. p. 10.
μέλλω. μέλλεις ἐνεῖκαι. P. ix. 90. χῶ τι μέλλει. P. ix. 86. μέλλεν θέμεν. O. vii. 110. μέλλων χρόνος. O. x. τὸ μέλλον οἶδε. O. ii. 103. μέλλον χρέος. O. vii. 73. μέλλοντα ἄνεμον τριταῖον. N. vii. 25. v. Not. V. L. φέρειν μέλλοντες ἐπιτεῦξαι στέφανον Ἰλίῳ. O. viii. 42. μελλόντων φράδαι. O. xii. 13.
μέλος. Ἀρχιλόχου. O. ix. 1. v. Schol. γλυκὺ ὀφείλων αὐτῷ. O. x. 4. φέρων ἔρχομαι. P. ii. 7. ὑπὲρ ἁλὸς πέμπεται. P. ii. 125. Καστόρειον ἐν χορδαῖς Αἰολίδεσσι. P. ii. 127. v. Schol. χαρίεν. P. v. 143. αὐλῶν πάμφωνον τεῦχε. P. xii. 34. ἐγκώμιον ζεῦξαι. N. i. 10. v. Not. πεφιλημένον ἐξύφαινεν ἁρμονίᾳ Λυδίᾳ. N. iv. 74. παρὰ ἔρχομαι. N. vii. 101. καμπύλον διώκων. Fr. Hyporch. vi. p. 25. τὸ σαυτοῦ γλάζεις. Fr. Parthen. i. p. 15. τροχόν. Fr. Inc. cxc. p. 105. ἐρατὸν αὐλῶν ἐκίνησεν. Fragm. Inc. xlix. 3. τῷδε μέλει. N. iv. 25. μελέων ἐγκωμίων τυγχανέμεν. O. ii. 85. μολπὰ χλιδῶσα. O. x. 100. μοισαίων κρατῆρα. I. vi. 2. μελέων ὀμφᾷ ἀχεῖτε. Fr. Dithyramb. iii. 23. μελέων ὀμφαὶ ἀχεῖται. Fr. Inc. liii. 1. τὸ μέλος, membrum. τάμον κατὰ μέλη. O. i. 79. μέλη τετρωμένοι χαλκῷ. P. iii. 85. θνατὰ περιστέλλων. N. xi. 20. μελέων ἀφάτων ἀπέπνευσεν ψυχάς. N. i. 70. πρασσόντων. f. βρασσόνων. Fr. Thren. ii. 7. p. 19.
μέλπω. μέλπονται θεὸν σεμνὰν κοῦραι ἐννύχιαι. P. iii. 139. μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν. P. iii. 159. μελπόμενος καλὰ ἔσταν. N. i. 30. μέλπωμεν γόνον ὑπάτων πατέρων. Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 41.
μεμναίατο. Fragm. Inc. cxxx. p. 92. a μέμνω l. μέμνημι. μεμνᾶσθαι a μνάομαι. [μέμνανται. O. vi. 16, 17. *Ex Schedis.*]
μέμφομαι. αἶσαν τυραννίδων. P. xi. 81. οὐ μέμψεταί με ἀνὴρ Ἀχαιός. N. vii. 94. οὐκ ἐμέμφθη χεῖρα. I. ii. 30. μεμφομένοις. N. i. 34.
μεμπτόν. Fr. Inc. xlv. p. 66.
μενοινάω. μενοινῶν αἰεί. O. i. 93. αἰνῆσαι κεῖνον ἄνδρα. P. i. 83. τίς πολλὰ ἔργα. N. xi. 59.
μένος. πατρὶ ἐνέπνευσεν γήραος ἀντίπαλον. O. viii. 93. ἀελίου λάμπει. Fr. Thren. i. 1. p. 17. μένει ἀμαιμακέτῳ θόοισα. P. iii. 57.
μένω. μένει αἰεὶ ἕδος ἀσφαλὲς οὐρανός. N. vi. 6. τὸ πὰρ δίκαν γλυκὺ τελευτὰ πικροτάτα. I. vii. 68. μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ ὕδατι νεανίαι. N. iii. 6. v. V. L. μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων. O. ix. 136. μένειν αἰεὶ ἐν τεθμοῖς. P. i. 124. παρὰ ματρί. P. iv. 330. μένων θεοῖς ἀνήρ. P. vi. 38. ἐν δόμοις Φιλύρας. N. iii. 76. οὐκ ἔμεινεν ἐλθεῖν. P. iii. 28. μεῖναι κώλυεν πρόφασις γλυκεροῦ νόστου. P. iv. 57. μείναντες ἑκατέρωθι. O. ii. 124.
μέριμνα. μέριμναν βαθεῖαν ἀγροτέραν ὑπέχων. O. ii. 100. κρέσσονα πλούτου. P. viii. 131. καρτερὰν ἔπαυσε. I. viii. 25. μέριμναι καματώδεες. Fr. Inc. lxi. 2. νέων. xcvii. μεριμνῶν δυσφόρων σχοινίον λύοντι. Fr. Inc. xxv. 2. em. p. 58. μερίμναις μήδεται θεός. O. i. 172. ἀγλαΐαισι. N. iii. 122.
μέρος. μέρος γηραιὸν ἁλικίας. P. iv. 280. ὄγδοον Ἀρκεσίλας θάλλει. P. iv. 116. καννόμον θανόντεσσιν ἐρδόμενον. O. viii. 102. τρίτον ἐν παλαιτέροις. N. iii. 128. εὐφροσύνας ἐρήμωσαν. P. iii. 175. τρίτον κασιγνητᾶν. P. xii. 20. οἷον μέρος ἔχομεν. N. iii. 128.

Μεσονύκτιος. μεσονύκτιον δεξαμένα. I. vii. 6.

Μέσος. μέσον παρὰ ὀμφαλόν. P. iv. 131. ἆμαρ. P. ix. 199. μέσον ἔχει. N. iv. 60. μέσσῳ Ἀλφεῷ καταβάς. O. ix. 79. ἐν μέσσοις. P. iv. 399. εἶπε δὲ ἐν μέσσοις. P. ix. 211. ἐν μέσαις Μοίσαις Ἀπόλλων. N. v. 42. τῶν ἀνὰ πόλιν τὰ μέσα μακροτέρῳ ὄλβῳ τεθαλότα. P. xi. 79. ἐς μέσον χρὴ δεικνύναι. Fr. Inc. cxii. ἐν μέσοισιν εἶπε Θέμις. I. viii. 68.

Μετά. μετ' ἀνάκτων θεῶν. O. x. 59. εὐθυμίαν καὶ πόνων. O. ii. 63. τριῶν τέταρτον. O. i. 97. μεθ' ἑταιρᾶν. P. ix. 36. μετὰ κόραις. O. ii. 52. μετὰ κωκυτῷ (κωκυτῷ). P. iv. 201. παισί. P. iv. 113. πενταέθλοις. N. vii. 12. μετ' αἰθέρα. Fr. Inc. xcvii. 3. μετ' ἀλκὰν ἕπετο. N. iii. 65. ζόφον. I. iv. 29. κεῖνο νάκος κριοῦ. P. iv. 121. ὄμβρον. P. v. 12. τὸ ἔθνος. O. i. 107. κούραν. P. ix. 187. νύκτας. N. vi. 11. πόνον. I. viii. 19. στέφανον. O. iv. 36. μεθ' ὁμάγυριν ἐλθεῖν. I. vii. 66. μετὰ Πληϊόναν τρεχέτω (Ὠρίων). Fr. Dithyramb. viii. p. 45.

Μεταβαίνω. μεταβᾶσαι ποτὶ δῶμα Διός. O. i. 68.

Μεταβολή. μεταβολαὶ ἱστίων ἐν χρόνῳ. P. iv. 520.

Μεταδόρπιον. ἀοιδᾶν. Fr. Scol. iii. 2. p. 13.

Μεταΐσσω. μεταΐξαντα ἀγάλλει. N. v. 78. v. V. L.

μεταλάζω. μεταλλάσοντας ἥρωας. P. i. 101. v. V. L.

μεταλαμβάνω. μεταλαμβάνειν καμάτου πιστοί. N. x. 148.

μεταλλάω. μετάλλασέν μιν. O. vi. 106. v. V. L. ad P. i. 101.

μετάλλατος. εἰ μετάλλατόν τι. P. iv. 291. v. Not. οὔτι μεταλλάτων (μετάλλακτον). Fr. Inc. xlv.

μεταμαίομαι. μεταμαιόμενος τηλόθι αἰετός. N. iii. 141.

μεταμείβω. μεταμειβόμενοι ἐναλλάξ. N. x. 103. μεταμειψάμενοι χάριν Διός. P. iii. 107.

μεταμώνιος. μεταμώνια ψεύδη. O. xii. 9. μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσι. P. iii. 40.

μετανίσσομαι. μετανίσσεται σὺν εὐδοξίᾳ. P. v. 10.

μετατρέπω. μετατραπεῖν ἔθηκεν μοῖραν. Fr. Inc. cxc. 1. p. 104.

μετατροπία. μετατροπίαις φθονεραῖς ἐκ θεῶν ἐπικύρσαιεν. P. x. 32.

μετέχω. οὐ μετέχω θράσεος. P. ii. 153.

μετέρχομαι. μετῆλθεν ἄλοχον γοναῖς Ἡρακλείοις. I. vii. 10.

μετοικέω. μετοικήσαις ἀγυιαῖς Καδμείων. P. ix. 147.

μέτρον. ἕπεται ἐν ἑκάστῳ. O. xiii. 67. μέτρῳ. P. viii. 110. μέτρον βραχὺ καιρός. P. iv. 509. μέτρον βραχὺ ἔχων ὕμνος. I. i. 87. ἐπιτακτὸν ἐξεπόνησεν ἀνήρ. P. iv. 422. θηρευέμεν κερδέων χρή. N. xi. 62. παντὸς ὁρᾶν. P. ii. 64. μέτρα διώκων γνώμᾳ. I. vi. 103. ἱππείοις ἐν ἔντεσσι. O. xiii. 28. κατέχων. I. vi. 104.

μέτωπον. γαίας εὐκάρποιο. P. i. 58.

μή. cum optat. καθέλοι. O. ix. 90. δαμαλίζοι. P. v. 161. etc. *sequente accusativo cum infinitivo.* P. iv. 329. O. xi. 19. *cum imperativo.* P. i. 175. ix. 167. Fr. Scol. ii. 2. μή τι ἀναστήσῃ. v. V. L. P. iv. 276. μηδὲ αὐδάσομεν post μηκέτι σκόπει. O. i. 11. μή, μηδέ. O. xi. 18. etc. μή, μήτε—μηδέ (deb. μήτε). I. ii. 63—66.

μήδομαι. μήδεται θεὸς μερίμναις. O. i. 172. τὸν ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι. O. i. 51. ἐμήσαντο μέγα ἔργον ὠκέως. N. x. 120. μηδόμενος ἄρτια. O. vi. 159.

μῆδος. μήδεσιν ἀμοῖς. P. iv. 48. τεοῖς. P. x. 18.

μηκέτι. O. i. 192. N. v. 92. I. iv. 21. μηκέθ'. O. i. 7.

μηλοδόκος. μηλοδόκῳ Πυθῶνι. P. iii. 47.

μῆλον. μήλων χρυσῶν φύλαξ. Fr. Inc. civ. p. 86. vid. Μᾶλον.

μήν. μηνὸς τωὐτοῦ. O. xiii. 52. ἐν μηνὶ κυρίῳ. O. vi. 52. μηνῶν ποικίλων ζόφον χειμέριον. I. iv. 30.

μήνη. μήνα διχόμηνις. O. iii. 36.

μῆτις. ἀπὸ μήτιος ἀμᾶς. N. iii. 15. μῆτιν ἀλώπηξ. I. iv. 79. παλαιγόνων. O. xiii. 70. ἐὰν ἀμείβετο. P. ix. 67. ὀρθό-

ϐουλον. P. iv. 466. πυκινὰν κλύοντες. P. iv. 105. μητίεσσι σοφῶν ἀμφιϐάλλεται. O. i. 15. v. V. L. Not. in Add.

μητρομήτωρ. Fr. Inc. lxxxviii. vid. Ματρομάτωρ.

μηχανάομαι. μηχανῶνται φροντίδι τυχεῖν. P. ii. 170.

μία. vid. Εἷς.

μιαίνω. ἐμίανεν ἐλεγχέεσσιν ἀγοράν. N. iii. 25.

μιγνύω. Μίγνυμι. ἐμίγνυόν νιν ἄνθεσι. N. iv. 34. ἐμίγνυτο ἵπποις. P. ii. 84. γέρας μιγνύμενον φρενί. P. v. 23. ἐμίγνυντο ἥρωες ἀμφὶ αἰδοίαν τράπεζαν. Fr. Inc. xliv. 1. μίγνυται ῥόδα κόμαις. Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 41. θύματα μιγνύντων πυρί. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

μιμέομαι. ὄφρα μιμήσαιτο γόον. P. xii. 38. μίμεο ποδὶ ἐλελιζόμενος. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

μίν. pro αὐτὸν sæpius. O. xi. 17. xiii. 98. P. iii. 115. N. vii. 124. pro αὐτήν. O. ii. 48. P. iv. 193.—[O. iii. 81.]

μίσγω. Μίγω. ᾧ πότμον Ἄρης ἔμιξε. I. vii. 36. μίξαν βίαν Κόλχοις. P. iv. 379. μίξαι ἐν ἀλλάλοις γάμον. P. iv. 397. μισγομέναν Διΐ. I. viii. 75. μέμικται ἐν αἱμακουρίαις. O. i. 147. μεμίχθαι εὐλογίαις ἀστῶν ἄξιος. I. iii. 5. μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι. N. iii. 134. ἴκαλος μίχθη. O. ix. 88. ἔμιχθεν στεφάνοις Πέλοπος. N. ii. 34. μιχθεὶς Ῥόδῳ. O. vii. 132. θάμϐει τερπνῷ τε. N. i. 86. μιχθεῖσα Ποσειδάωνι. O. vi. 49. Φοίϐῳ. P. iii. 26. θεῷ τε γάμον μιχθέντι κόρᾳ τε (μιχθέντα. v. Schol.) P. ix. 22. μιχθέντα φύλλοις Ὀλυμπιάδων. N. i. 27. μιχθέντες ἤθεσιν ἀνδρῶν Λακεδαιμονίων. P. iv. 458. μίγεν ἐν θαλάμῳ. P. ix. 121. ἔθνει γυναικῶν Λαμνιᾶν. P. iv. 448. μιγεῖσα Ζηνί. P. ix. 148. μίσγονται γυναιξὶ τράγοι αἰγιϐάται· Fr. Inc. lxxxiv. v. Not. [Μίγνυσθαι ἔργῳ, νίκᾳ. Eustath. p. 382, 38. 406, 5. 482, 14. 532, 10. 616, 7. 1428, 33.]

μισθός. γλυκύς. I. i. 65. ποτίφορος ἀγαθοῖς. N. vii. 93. v. Not. μισθῷ ἀγάνορι. P. iii. 97. μισθῷ συνέθευ. P. xi. 64. μισθὸν ὑπέρϐιον. O. x. 35. v. Not. χάριν Ἀθηναίων. P. i. 149.

μισέω. μισεῖν ὑϐρίζοντα. P. iv. 506.

μίτρα. εὔμαλλον μίτραν φέρε. I. v. 79. Λυδίαν πεποικιλμέναν καναχηδά. N. viii. 25. μίτραις Ἰσθμίαις. O. ix. 125.

μνᾶμα. μνᾶμα Νικοκλέους πυγμάχου κελαδῆσαι. I. viii. 135. κάλλιστον ἀέθλων. O. iii. 27.

μναμήϊον. μναμήϊον (μναμῆον) λόγων φερτάτων ἔχεις. P. v. 64.

μναμοσύνα. μναμοσύναν ἀνεγείροντα. O viii. 97.

μνάμων. Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 45.

μνάω. ἔμνασεν ἑστίαν πατρῴαν ἐν ἀγῶνι. P. xi. 21.

μνάομαι. μέμναται ἀεὶ ὑδάτων Διρκαίων. P. ix. 154. μέμνανται πολλοί. O. vi. 16. ἐμέμναντο ἀγοραὶ μακάρων. I. viii. 59. μεμνάσθω περιστέλλων θνατὰ μέλη. N. xi. 20. μεμνᾶσθαι Συρακουσᾶν. O. vi. 156. ἀέθλων φιλεῖ Μοῖσα. N. i. 15. μεμναμένος Διὸς ἀμφὶ Νεμέᾳ. N. vii. 118. μνασθείς. N. ix. 22. v. Not. μνασθέντι. O. vii. 110.

μνάστειρα. μνάστειραν ἀδίσταν Ἀφροδίτας, ὀπώραν. I. ii. 8.

μναστήρ. μναστῆρα εὐκλέα λαοσσόον ἀγώνων. P. xii. 42. πολέμου λαόν. N. i. 24. v. Not. μναστῆρες ἔϐαν μετὰ κούραν. P. ix. 187.

μοῖρα. ἃ ἔχει πατρώϊον πότμον. O. ii. 65. μοῖρά τις ἄγειν (ἐς) ἔρανον. P. v. 102. δευτέρα εὖ ἀκούειν. P. i. 192. ἕσπετο. P. x. 26. ἔστι Μελίσσῳ διδύμων ἀέθλων. I. iii. 16. εὐδαιμονίας τὶν ἕπεται. P. iii. 150. θεοῦ μοῖρα πέμπῃ ὄλϐον. O. ii. 37. καλῶν ἐφίκετο. I. v. 19. ἄγει θνατὸν σθένος. N. xi. 55. τίνι τέλος ἔμπεδον μοῖρα ὤρεξε. N. vii. 84. μοίρᾳ δαιτός. P. iv. 226. καλῶν. O. viii. 114. ἐν μιᾷ χρόνου. O. vii. 174. μοῖραν ἄγων λαοῖσι. P. xii. 22. ἀγώνων θάλειαν διέποντι. N. x. 98. ἀέθλων τιμᾷ. O. vi. 134. ἐσλῶν ἔχει. N. x. 37. εὔνομον ὀπάζειν. N. ix. 70. οἵαν ὕμνων ἀνάγαγον ἐν φάος. I. vi. 91. φιλίαν νόστοιο ἐκάλει. P. iv. 349. καλῶν τερπνῶν. Fr. Inc. cxii. ἀνδροφθόρον πεπρωμέναν. Fr. Inc. cxc. p. 104.

μοιρίαν περὶ τιμάν. Fr. Prosod. iii. 2. in Delph. p. 27.

μοιρίδιος. μοιρίδιον ἦν. P. i. 108. μοιρίδιον ἆμαρ. P. iv. 454. μοιριδίᾳ σὺν παλάμᾳ. O. ix. 38. μοιρίδιον τελέσαι παῖδα ἀνδρὶ τῷδε. I. vi. 67.

μολέω. μόλον ἐν ναυσί. P. iii. 120. μόλον ἀείδων. O. xiv. 26. ὅσσοι μόλον. P. iii. 83. μόλον σὺν Ἑλένᾳ. P. v. 111. ἔμολον σὺν χάρισιν. I. v. 26. ἔμολεν Ὀρφεύς. P. iv. 315. ὀμφαλὸν χθονός. N. vii. 50. λαόν. N. x. 66. μόλεν ἐς αἴγλαν ὑπὸ σπλάγχνων. N. i. 56. ἐς ὅμιλον. P. x. 70. εὖτ' ἂν—μόλῃ ἐς χθόνα εὐδείελον. P. iv. 137. ὅπως μὴ μόλοι ὀπίσω πάλιν οἴκαδε Μέμνων. N. iii. 111. μολὼν Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν. N. x. 19. παρ' ὄχθῳ. N. xi. 31. ποτὶ στρατόν. N. x. 47. πεδίον Τεύθραντος ἄμ' Ἀτρείδαις. O. ix. 108. μολόντων πὰρ ματέρ'. P. viii. 121.

μολπή. χλιδῶσα ἀντιάξει πρὸς κάλαμον. O. x. 99. μολπᾷ Αἰοληΐδι. O. i. 164. μολπαὶ γινώσκοντί μιν. O. vi. 163. μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδουσιν ἐν ὕμνοις. Fr. Thren. iii. 5. p. 21.

μομφή. μομφὰν ἐπισπείρων ἀλιτροῖς. N. viii. 66. ἔχει παίδεσσιν Ἑλλάνων. I. iv. 61.

μοναμπυκία. μοναμπυκίᾳ. O. v. 15.

μοναρχέω. μοναρχεῖν ϗ βασιλευέμεν προήσειν. P. iv. 295.

μόναρχος. μόναρχον σκᾶπτον. P. iv. 270.

μονόδροπος. μονόδροπον φυτόν. P. v. 56.

μονόκρηπις. μονοκρήπιδα. P. iv. 133.

μόνος. εἷλεν Ἰωλκὸν Πηλεὺς ἄνευ στρατιᾶς. N. iii. 59. σὺν Ἀχιλλεῖ ἔστα. O. ix. 110. μόνος χρόνος. O. x. 65. μόνα τίκτ γόνον καὶ μόνον. P. ii. 80. μόνον ἀμφὶ ποδὶ δεξιτερῷ πέδιλον. P. iv. 170. μόνον τίκτειν Θέτις. P. iii. 178. τὸ (εἴδωλον) ἐστὶν ἐκ θεῶν. Fr. Thren. ii. 6. p. 19. τοῦτο μόνον ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει ῥηθέν. Fr. Epinic. ii. 2. p. 3. μόναις ᾠδῖσιν. P. ix. 149.

μονόψαφος. μονόψαφον ξίφος. N. x. 11.

μόρος. μόρον αὐτῷ διασιγάσομαι. O. xiii. 130. ἐνίσκηψεν αἴθων κεραυνός. P. iii. 105. ἐχθρότατον δώσειν. N. i. 99.

μόριμος. υἱός. O. ii. 70.

μόρσιμος. αἰών. O. ii. 19. γῆρας ἔς τι τὸν μόρσιμον αἰῶνα. I. vii. 59. τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν. N. vii. 64. Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν. N. iv. 99. οὐ παρφυκτόν. P. xii. 53.

μορφή. μορφᾷ ἐοικότα ἔρδων. N. iii. 33. ἄλλων παραμεύσεται. N. xi. 17. ὑπέρφατον. O. ix. 98. μορφὰν βραχύς. I. iv. 88. εὐκλέα. O. vi. 128.

μορφάεις ἰδεῖν. I. vii. 31.

μοῦνος. μοῦνος ἀγαγὼν τοὺς [βόας]. P. iv. 404. ἐκ στρατοῦ. P. viii. 73. μοῦνα δύο ποιμαίνοντι ἄωτον ζωᾶς. I. v. 15.

μουσική. μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ. O. i. 22. v. Schol. μουσικὰν ὀρθὰν Ἀπόλλωνος. Fr. Hymn. vi. p. 31.

μουσαγέτας. Fr. Inc. lxv.

μοχθίζω. περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως. Fr. Scol. ii. 8. p. 11.

μόχθος. μακρὸς ἀνδρῶν τετύφλωται. I. v. 72. φέρεται ἄμμιν. Fr. Inc. cxii. μόχθου καθύπερθε ἦτορ. P. ix. 55. μόχθῳ ἔπορέ τι τερπνόν. O. x. 112. μόχθον, ἀτόλματον Ἑλλάδι. I. viii. 23. δύστανον ἀμφέπει. P. iv. 477. ἕλεν ἐξαίρετον. P. ii. 54. ἥρωσι, Τροίαν. I. vi. 42. μόχθων ἀμοιβάν. N. v. 88. ἀμπνοὰν λαβεῖν. O. viii. 9. ἄποινα. N. vii. 23. παντοδαπῶν. I. i. 63.

μυθέομαι. μυθήσαιτο. P. iv. 531.

μῦθος. μῦθοι δεδαιδαλμένοι ποικίλοις ψεύδεσι. O. i. 47. μύθων αἱμύλων ὁμόφοιτος. N. viii. 55. μύθοις παράγοισα σοφία. N. vii. 34.

μυρίος. μυρία παντᾶ κέλευθος. I. iv. 2. μυρίον χρόνον. I. v. 36. χαλκόν. N. x. 84. μυρίαι ἔργων καλῶν κέλευθοι. I. vi. 31. ἑτάρων ὀρφανόν. I. vii. 17. μυριᾶν ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. N. iii. 74. μυρίαις ἀρεταῖς φλέγεται. N. x. 5. v. V. L.

μυρσίνη. μυρσίνας ἁβρὸν στέφανον πλεκέτω. I. viii. 147.

μύρτον. μύρτοις κάρα λευκωθείς. I. iv. 117.

μυχός. Παρνάσσιος. P. x. 12. μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. N. vi. 45. Μαραθῶνος. P. viii. 113. μυχὸν εὐρὺν θαλάμου. N. i. 62. μαντήιον ἀμφέπει. P. v. 91. Μινύα. I. i. 79. ἐκ μυχῶν (Αἴτνας) ἐρεύγονται

παγαὶ πυρός. P. i. 43. ἀπὸ Ἀρκαδίας πολυγνάμπτων μυχῶν. O. iii. 49. μυχοῖς Ἄλιδος. O. x. 41. ἐν μυχοῖς Κορίνθου. N. x. 78. Πιερίδων. P. vi. 49. ἐς μυχοὺς ἁλός. P. vi. 12. μυχοὺς κρηπῖδας ἀλσέων. Fr. Inc. xv. p. 54.

μῶμος. μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται τοῖς— O. vi. 124. ἀνθρώπων μείων ἕπεται. P. i. 160. ἔπαινος ποτὶ μῶμον κίρναται. Fr. Inc. clxxx.

N.

ναί. ναὶ μὰ ὅρκον. N. xi. 30.

νάϊος. (pro νήϊος.) ναΐας κλαΐδος ἔρωτες. Fr. Inc. xlvii. 3.

ναιετάω. ναιετάων ἀμφ' Ἀχέροντι. N. iv. 139. ναιετάοντες ὑπὸ ὄρος. O. vi. 131. ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα. P. iv. 321.

ναίω. ναίεις κολώναν ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. xii. 5. ναίει Εὐνομία (ἐν πόλει). O. xiii. 6. παρ' Αἰγιόχῳ. I. iv. 99. ἐν Τενέδῳ Πειθὼ καὶ Χάρις. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. 13. ναίετε ἕδραν. O. xiv. 2. ναίοισι παρὰ πόλει (δόνακες. v. Schol.). P. xii. 45. ναίουσι πόλιν θεοφιλῆ. I. vi. 95. μάκαρ ἀνδρῶν μέτα ἔναιεν. P. v. 128. ἄντρον Χείρων. P. iii. 111. ναίων λόφον Κρόνιον. O. v. 40. πόλιν. O. x. 82. τίνα ναίοντα ὀνυμάξομαι. P. vii. 6. πόδα Παρνασσοῦ. P. xi. 54. ναίοντας τρίπολιν νᾶσον. O. vii. 35. ναίοντες ὑπὸ Ταϋγέτου ὄχθαις. P. i. 123. ναίειν εὐτυχῶς. N. vii. 134. εὐσεβέων (ψυχαὶ) ἐπουράνιοι ναίοισι. Fr. Thren. iii. 5. ex em. p. 21.

νάκος. πάγχρυσον κριοῦ. P. iv. 121.

ναός. ναοῦ βασιλεὺς Λοξίας. P. iii. 49. ναὸν πάνδοκον Πυθῶνος εὐκλέα. P. viii. 89. Ποσειδάωνος ἐρέφοντα κρανίοις ξένων. I. iv. 93. Πύθιον καταβάντα. P. iv. 97. ναοῖς θεῶν ἐνέθηκ' αἔτωμα. O. xiii. 29.

νάπη. νάπᾳ κοίλᾳ λέοντος. I. iii. 19. Ἀπολλωνίᾳ πολυχρύσῳ. P. vi. 9.

νάπος. θεοῦ κριλόπεδον. P. v. 51.

νασιώτας. νασιώταν λαὸν ἀγείραις. P. ix. 94. νασιώταις ἤλυθε φέρων θάνατον. P. x. 75.

νᾶσος. νᾶσος βλάστεν ἐξ ἁλός. O. vii. 128. (Αἴγινα) δικαιόπολις. P. viii. 33. ἐν νάσῳ. P. iv. 74. νάσῳ ἔγειρε ἀγλαΐαν. N. i. 16. νᾶσον. P. iv. 92. ἐλθόντες διαπρεπέα Αἴγιναν. I. v. 56. Δωρίδα πολυξέναν, Αἴγιναν. N. iii. 5. εὐκλέα. N. v. 27. εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν. N. vi. 77. ἱεράν. P. iv. 12. Καλλίσταν. P. iv. 460. μακάρων. O. ii. 129. (νᾶσος V. L.) (Ῥόδον) κεκρύφθαι ἐν βένθεσι. O. vii. 105. τρίπολιν (Ῥόδον) ναίοντας. O. vii. 34. τάνδε ἐπιστείχοντα. I. vi. 29. τάνδε προσέθηκε λόγῳ. N. iii. 119. φαεννάν. N. iv. 81. ἐς ν. Οἰνοπίαν. I. viii. 45.

ναυαγία. ναυαγίαις ἐρειδόμενον. I. i. 52.

ναῦς. ναὸς Ἀργοῦς πόθον. P. iv. 329. ἔντεα ἀπότρεπε. N. iv. 115. θοᾶς. O. vi. 137. ναὸς ὅστις βασιλεὺς ἄρχει. P. iv. 409. ποδί. N. vi. 94. ὑποπτέρου θᾶσσον. O. ix. 36. ἄγκυραν ποτὶ ναῒ κρημνάντων. P. iv. 43. ναῒ Ἀργοῖ. O. xiii. 76. τεύχειν πομπάν. P. iv. 292. ναῦν πεντηκόντορον κράτει (ὁ δράκων). P. iv. 437. παρὰ ναῦν ἰθύει δελφίς. Fr. Inc. xxxiii. 2. νᾶες ἐριζόμεναι ἐν πόντῳ. I. v. 5. θοαὶ κυβερνῶνται ἐν πόντῳ. O. xii. 4. ναῶν δεσπόταν λίσσοντο. P. iv. 369. ναῶν ἐν μάχαις. N. ix. 82. πλόον. O. vii. 59. ἀπὸ ὠκυπόρων. P. i. 144. νάεσσι ἀγαγὲν πολεῖς. P. iv. 98. vid. Not. ναυσὶν ἰών. P. x. 46. θοαῖς. P. v. 115. κλυτὰν ματρόπολιν θέσσαντο. N. v. 17. ἐν ναυσὶ μόλον. P. iii. 120. ἄγε. I. vi. 44. θοαῖς πόρευσαν. N. vii. 42. κοίλαις. O. vi. 15.

ναυσίστονος. ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν Φοίνιξ. P. i. 140.

ναυσιφόρητος. ναυσιφορήτοις ἀνδράσι. P. i. 64.

ναυστολέω. ναυστολέοντες ἐπικώμια ἴδια. N. vi. 55.

ναυτιλία. τίς ἀρχὰ ναυτιλίας δέξατο; P. iv. 124. ναυτιλίας ἐσχάτας μάρτυρας κλυτάς. N. iii. 39. ναυτιλίαις πορθμὸν ἀμειρώσαις. I. iv. 98.

ναύτης. ναυτᾶν ἄωτος κατέβα ἐς Ἰωλκόν. P. iv. 335. ναύταις ἡμιθέοις Ἰάσονος. P. iv. 21. ναύταις ὀρθωθεῖσα πόλις. I. v. 62.

νάω. νάουσαι corr. Fr. Thren. iii. p. 21.

νεανίας. νεανίᾳ γαμβρῷ. O. vii. 5. νεανίαι κώμων τέκτονες. N. iii. 8.

νεᾶνις. μόχθου καθύπερθε ἦτορ ἔχοισα. P. ix. 55. νεάνιδες πολύξενοι. Fr. Scol. i. 1. p. 8. et 10.

νεαρός. νέαρὸν υἱόν. P. x. 39. νεαρὰ δόμεν βασάνῳ εἰς ἔλεγχον. N. viii. 34.

νεῖκος. οἷον ἄγει κεφαλᾷ. P. ix. 53. κρεσσόνων. O. x. 47. πολέμοιο ἔσχον ἄριστοι. I. vii. 50. βαρὺ ἔμπεσε. N. vi. 86. ἐν λυγρῷ νείκει. N. viii. 42. νεικέων πέταλα. I. viii. 92.

νεκρός. ἐκ νεκροῦ. P. iii. 76. νεκρὸν ἵππον. Fr. Inc. xcii. 2. ἑπτὰ πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων. O. vi. 23.

νέκταρ χυτὸν, Μοισᾶν δόσιν. O. vii. 12. ἀμβροσίαν τε κλέψας. O. i. 100. αὐτόχυμον. em. αὐτόχυτον. Fr. Inc. lxxx. ἐν χείλεσσι. P. ix. 109.

νεκτάρεος. νεκτάρεα φυτά. Fr. Dithyramb. iii. 18. p. 41. νεκταρέαις σπονδαῖς ἄρξαι. I. vi. 54.

νέμω. νέμει ἄνδρεσσι νόσων βαρειᾶν ἀκέσματα. P. v. 87. πόλιν. O. x. 17. ἔνδον πλοῦτον κρυφαῖον. I. i. 96. Συρακόσσαισι. P. iii. 124. Ζεὺς τὰ καὶ τά. I. v. 66. νέμων ἕδος Ὀλύμπου. O. ii. 23. λαὸν ἀβλαβῆ. O. xiii. 37. πόδα ἐὸν ἐν ἴχνεσι, κυναγέτας. N. vi. 28. ὄλβος τὰ καὶ τά. P. v. 74. νέμειν ἀγῶνα: O. iii. 65. ἄλλοθεν ἄλλοις νέμειν. Fr. Inc. civ. νέμομαι κᾶπον Χαρίτων. O. ix. 40. νέμεαι ἀγροὺς πάντας. P. iv. 267. νέμονται βίοτον. O. ii. 112. αἰῶνα. O. ii. 121. ταπεινὰ κολοιοὶ κραγέται. N. iii. 144. ἀμέραν παρὰ πατρί. N. x. 104. νεμόμενος ἄσυχα ἀπέφυγεν ὕβριν. P. xi. 86.

νεόγυιος. νεόγυιον ἐς ἥβαν. Fr. Scol. ii. 14. p. 11. νεογυίους φῶτας δαίσαντο πυραί. N. ix. 57.

νεόδματος. νεόδματα στεφανώματα βωμῶν. I. iv. 106.

νεοθαλής. νικαφορία. N. ix. 115.

νέοικος. νέοικον ἕδραν. O. v. 19.

νεόκτιστος. νεοκτόσταν Αἴτναν. N. ix. 3. νεόκτιστον θέναρ βωμοῖο. P. iv. 367.

νεόκτονος. νεοκτόνῳ ἀμφ' Ἀχιλεῖ. N. viii. 52.

νέω. νέομαι. νέομεν πάντες πρὸς ἀκτάν. Fr. Inc. lxi. 4. ἄντροθε πὰρ Χαρικλοῖ: νέομαι. P. iv. 181. οὐ νέονται οἴκαδε ἄνευ στεφάνων. N. iv. 123. νέονται παρὰ σᾶμα θανάτου ἀφνεὸς πενιχρός τε. N. vii. 29. νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν. P. iv. 439. τηλόθεν Πηλειάδων. N. ii. 18.

νέος. ἐν παισί. P. iv. 501. νέᾳ εὐπραγίᾳ. P. vii. 17. κεφαλᾷ. P. xi. 53. νέον πτερόεντα ὕμνον. I. v. 80. πύργον. O. viii. 49. νέαν χαίταν. O. xiv. 32. ἀρετάν. I. viii. 105. νέον καλόν τι λαχών. P. viii. 126. ὦ νέοι. I. viii. 2. νέων ὀπὶ κελαδέων. N. iii. 116. ἀοιδά. P. v. 139. ἀνδρῶν. O. xiii. 32. γένος ὀλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 23. p. 36. αἰχμαί. Fr. Inc. xxi. 2. νέων μέριμναι. Fr. Inc. xcvii. 1. νέοις ἐν ἀνδράσι. O. iv. 40. ἐν νέοις παισὶ παῖς. N. iii. 125. ἐν νέοις ἀέθλοις. O. ii. 78. νέαις ἀλόχοις. P. xi. 40. ἑορταῖς. N. ix. 26. παρθένοις. P. x. 92. νεώτερον κακόν. P. iv. 275. τὶ ἐλαύνεις. def. Sol. 8. p. 36. νεωτέρων ὕμνων ἄνθεα. O. ix. 75. νεώτατον καλῶν. P. viii. 46.

νεοσίγαλος. τρόπον νεοσίγαλον. O. iii. 8.

νεότας. νεότατι ἥκοντι πατρὶ τὸ πάλιν. O. x. 103. (νεότατος.) νεότατι ἀρήγει θράσος. P. ii. 115. σὺν νεότατι. N. ix. 104. v. Not.

νευρά. νευρᾶς βαρυφθόγγοιο οὐ φείσατο χερσίν. I. vi. 50.

νεύω. νεῦσον Κρονίων. P. i. 137.

νεφέλη. νεφέλας ἐριβρόμου στρατός. P. vi. 11. νεφέλας παίδων, ὀμβρίων ὑδάτων. O. xi. 3. νεφέλᾳ παρελέξατο. P. ii. 67. νεφέλᾳ ταύτᾳ. I. vii. 38. νεφέλαν κελαινῶπιν ἐπὶ (αἰετοῦ) κρατὶ κατέχευας. P. i. 14. φόνου παρποδίου τρέψαι. N. ix. 90. ξανθὰν, χρυσόν. O. vii. 90.

νέφος. λάθας ἐπιβαίνει. O. vii. 83. πολέμοιο. N. x. 16. (Amphiaraus). πλούτου ἀενάου. Fr. Inc. clxvii. ἐκ νεφέων ἀντάϋσε. P. iv. 350.

νηλής. γυνά. P. xi. 34. νηλέα νόον Φάλαριν. P. i. 186.

νήπιος. νήπις. Fr. Inc. clii. νήπιοι οὐ δύνανται. φέρειν κόσμῳ τά. P. iii. 148.

νήποινος. νήποινον φυτῶν αἶσαν. P. ix. 103.

νίκη. νίκας ἀριγνώχου ἐπωνυμίαν κελαδησόμεθα. O. x. 95. Ἰσθμιάδος ἄποινα, κῶμον. I. viii. 6. νίκαν ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποις. I. ii. 20. διπλόαν ἀνεφάνατο. I. iv. 119. εὔδοξον ἅρματι. P. vi. 17. θρασύγυιον. P. viii. 51. λόγοις τιμαλφεῖν. N. ix. 131. παγκρατίου φέρει. I. vii. 28. τριακοσταν ἑλών. O. viii. 87. ἔδοσαν θεοί. Fr. Parthen. v. 6. p. 16. νῖκαι ἀγλααὶ ἑκκαίδεκα πάλᾳ ἐστεφάνωσαν Ἀρισταγόραν πάτραν τε. N. xi. 25. πέντε Ἰσθμοῖ ἄγοντί με. P. vii. 13. νικᾶν πτερὰ πολλὰ δέξατο. P. ix. 220. νίκαις τρίταις. P. viii. 115. ἐπὶ νίκαις προσφωνεῖτε. Fr. Inc. in Add. νίκας τρεῖς ἄραντο ἀπὸ παγκρατίου. I. vi. 88. τέσσαρας ἐκόμιξαν ἐξ ἀέθλων. N. ii. 31.

νικαφορία. νικαφορία νεοθαλὴς αὔξεται ἀοιδᾷ. N. ix. 116. πατέρος χάρμα οὐκ ἀλλότριον. P. i. 114. νικαφορίας ἀγώνων καταβολὰν δέδεκται. N. ii. 6. ὅσαις νικαφορίαις θάλησεν ἄστυ Προίτοιο. N. x. 76. ἐν νικαφορίαις. O. x. 71.

νικαφόρος. νικαφόρου τετραορίας. O. ii. 9. νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ. N. iii. 117. νικαφόρον ἀγλαΐαν. O. xiii. 17. νικαφόρων στεφάνων. I. i. 29. νικαφόροις ἀέθλοις. P. viii. 36. ἔργμασιν ζεῦξαι μέλος. N. i. 9. ὁμιλεῖν. O. i. 186.

νικάω. ὁ νικῶν — ἔχει εὐδίαν μελιτόεσσαν. O. i. 157. νικῶν ἐπιστεφάνωσε βωμόν. O. ix. 167. πύκτας ἐν Ὀλυμπιάδι. O. x. 21. δρόμον. O. iv. 34. xiii. 41. ἐν ἀρούραις Πυλάδα. P. xi. 23. νικῶντος Φυλακίδα. I. vi. 10. νικῶντι χάριν ἀνέκραγον. N. vii. 110. νικῶνθ' ἑξάκις. O. vii. 157. ἐκεῖν. N. v. 97. νικώμενοι ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται. Fr. Inc. xxvi. 1. νικώντεσσιν ἀνδράσιν Οὐλυμπίᾳ. O. vii. 16. νικᾶν ἐν Πυθίοις. N. ii. 15. ἅρμα καρύξαισα. I. iv. 43. (νικῇ στέφανον. N. v. 9. a Νίκημι. v. V. L.) νικᾷ ἐν ἔργμασι τύχα, οὐ σθένος. Fragm. Inc. lxxxii. ἐνίκασε περικτίονας ἄνδρας. I. viii. 139. ἐνικήσαμεν, ὡς ἐβουλόμεθα. Fr. Parthen. v. 1. p. 16. νικάσας (leg. — αις) ἀνέθηκε κῦδός σοι. O. v. 17. νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν. P. ix. 129. λάθαν εὔφρονα ἴσχε πόνων. N. x. 44. νικάσαντα πλεῖστα τελεταῖς Παλλάδος. P. ix. 172. τέχνᾳ Ἑλλάδα. P. xii. 4. νιν ἔρεψε βοτάνα. N. vi. 73. χερσὶ στέφανοι ἀνέδησαν ἔθειραν. I. v. 11. νικᾶσαι σθένει ποδῶν χερῶν τε. N. x. 90. νενίκανται ξείνων θύραι ἀναπεπταμέναι. N. ix. 5. v. Not.

νίν. νιν i. e. αὐτόν. O. i. 40. iii. 46. vi. 21. P. i. 61. ii. 52. iv. 414. 510. v. 7. 166. vi. 19. etc. Nem. i. 99. v. Not. pro αὐτὴν est: P. iii. 63. iv. 63. ubi v. Not. 71. 77. ix. 11. 45. 58. xi. 35. N. iv. 5. 126. νιν pro αὐτό. O. viii. 44. P. ii. 104. P. iv. 430. N. x. 128. I. i. 60. pro αὐτούς. Fr. Epinic. ii. p. 3.

νίσσομαι. νίσσεται θαμὰ ποτὶ Ἰσθμὸν Ποσειδῶν. N. v. 69. ἴλαος ἐς ἑορτάν. O. iii. 62. νίσσονται ἐπὶ ἀνθρώπους ἀοιδαί. O. iii. 18.

νιφάς. τραχεῖς πολέμοιο ἐρήμωσεν. I. iv. 26. νιφάδι πολλᾷ βρέχετο. O. x. 62. νιφάδεσσι πόλιν βρέχε. O. vii. 64.

νιφετός. νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον. Carm. in def. Solis 16. p. 36.

νιφόεις. νιφόεσσα Αἴτνα. P. i. 38.

νίφω. νίφοντα χρυσῷ. I. vii. 6.

νοέω. νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον πάντων. N. x. 161. νοῆσαι καιρὸς ἄριστος. O. xiii. 67. τὸ σιγᾶν ἐστι σοφώτατον ἀνθρώπων νοῆσαι. N. v. 33.

νόημα. τοῦτο φέρων. P. vi. 29. νοήματι ἱπτάμεναι ποτταν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. i. 5. νοήματα σοφώτατα. O. vii. 154.

νόθος. κασίγνητον νόθον Ἀλκμήνας. O. vii. 49.

νομίζω. νόμισαν χρυσὸν μεγασθενῆ. I. v. 2. νομίζων ἱππετροφίας. I. ii. 55.

νόμιμα. Fr. Inc. li.

νόμιος. νομίων δονάκων. Fr. Inc. cxlii.

νόμος. ὁ πάντων βασιλεύς. Fr. Inc. i. v. Not. sq. νόμῳ ἱππικῷ. O. i. 163. Πανελλάνων. I. ii. 56. Ἀδραστείῳ. N. x. 52. νόμον Θεσσαλῶν. P. x. 109. πολλῶν κεφαλᾶν. P. xii. 41. καννόμον. O. viii. 103. νόμων θεοδμήτων. Fr. Inc. cxc. παντοίων ἀγεῖτο. N. v. 45.

ἐν νόμοις στάθμας Ἠλλίδος. P. i. 121. νόμοις θεῶν. P. ii. 81.

νομός. ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν. O. vii. 61. φαρμάκων μαλακόχειρα δίδαξεν. N. iii. 96. δενδρέων αὐξάνει Διόνυσος. Fr. Inc. xxxiii. προφέρει. P. ii. 158. Κρήτας περιδάϊον. ἐᾷν. Fr. Inc. xliii. 2. p. 55. v. Not.

νόος. μέγας Διὸς κυβερνᾷ. P. v. 164. ὀρθός. P. x. 106. δίχα μοι ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Fr. Inc. iv. 4. νόῳ ἀλαθεῖ. O. ii. 167. ἀντίπαλον. I. v. 77. ἀπειλεῖ γεύεται ἀρετᾶν. N. iii. 74. ἑκόντι. P. v. 58. viii. 96. εὐμενεῖ. P. viii. 25. ἔχει ὁδὸν ἀλαθείας. P. iii. 183. μάλα ἀδόντι. P. vi. 51. πλοῦτον ἄγει. P. vi. 47. πάντα ἴσαντι κοινῶνι. P. iii. 57. τιθέμεν. P. i. 77. φέρει προμάθειαν. I. i. 56. φιλήσαντα ἀτενεῖ. N. vii. 129. νόον βιατάν. O. ix. 115. ἔθηκεν ὑπὸ φροντίσιν. O. i. 30. θερμαίνει φιλότατι. O. x. 105. μέγαν προσφέρομέν τι ἀθανάτοις. N. vi. 8. νηλέα Φάλαριν. P. i. 186. φέρβεται κρέσσονα ἁλικίας. P. v. 147. φίλον. P. iii. 9. φθονερῶν οὐδὲ ἰαίνει. P. ii. 166. προσφέρων. Fr. Inc. xlviii. 3.

νόσος νοῦσον οὐλομέναν διαντλήσαις. P. iv. 522. νόσοι. P. x. 64. νόσων βαρειᾶν ἀκέσματα. P. v. 85. θερμᾶν παρασχεῖν ἰατῆρα. P. iii. 117. νούσων παντοδαπᾶν. P. iii. 13. νόσους ἰᾶσθαι. P. iii. 82. ὀξείας ἀπαλάλων. O. viii. 112.

νοστέω. ἐνόστησε κάλλιον ἀντιπάλων. N. xi. 33.

νόστος. νόστος ἔπαλπνος. P. viii. 120. νόστου γλυκεροῦ πρόφασις. P. iv. 56. τέλος πόμπιμον. N. iii. 44. φερτέρου τυχεῖν. P. i. 69. νόστοιο φιλίαν μοῖραν. P. iv. 349. νόστῳ εὐκλεῖ. N. ii. 39. νόστον ἔχθιστον ἀπεθήκατο ἐν γυίοις. O. viii. 91. γεφύρωσεν Ἀτρεΐδαισι. I. viii. 111. γλυκὺν ἐρυσάμενοι. N. ix. 54.

νοσφίζω. ἐνόσφισέ σε καὶ Τιμίδαν κλᾶρος ἄνθεα. N. vi. 107.

νότιος. νότιον θέρος ὕδατι ζακότῳ διερόν. Carm. in def. Solis 19. p. 36. et 37.

νουμηνία. νουμηνίᾳ θιγέμεν. N. iv. 57.

νύμφη. νύμφαν ἀπανάνατο εὐθύς. N. v. 60. νύμφαν εὐκλέα. P. ix. 79. Ind. Nom. Propr. h. v.

νυμφεῖος. νυμφείας εὐνᾶς. N. v. 54. v. Not.

νυμφίος. νυμφίον ἄνδρα. P. ix. 208. νυμφίαν τράπεζαν. P. iii. 28.

νυμφεύω. νύμφευσεν αὖθις θύγατρα Νηρέος. N. iii. 97.

νύν. in composito τοίνυν, certe, sane. O. vi. 44. P. v. 57. καί νυν, igitur. P. iii. 116. ix. 126. xi. 13. μή νυν. I. ii. 63.

νῦν. O. i. 146. in opposito ad τότε etc. I. ii. 15. coll. 10. νῦν γε μάν, præcedente ποτέ. P. i. 33. 96. iv. 88. νῦν δὲ αὖτις. I. i. 55. αὖτε. I. vi. 7. αὖ. I. iv. 29. νῦν καί. O. x. 94. P. iv. 74. 113. v. 25. I. viii. 133. νῦν δὲ μέν. O. xiii. 147. νῦν, jam, ad alia transiturus. P. iv. 467. 516. νῦν γε, nunc sane. τό γε νῦν. P. v. 158. τῶν γε νῦν (ὄντων). O. i. 109. τῶν δὲ νῦν. P. vi. 44. viii. 69. ix. 95. νῦν σε, νῦν. I. vi. 64. ἀλλὰ νῦν. I. vii. 51. τό περ νῦν. N. vii. 149.

νύξ. νυκτός. O. vi. 104. ἐκ νυκτὸς μελαίνας ὄρσαι φάος. Fr. Inc. xcviii. 2. νυκτὸς δνοφερᾶς ποταμοὶ βληχροὶ ἐρεύγονται σκότον. Fr. Thren. i. 2. p. 17. πῦρ νυκτὶ διαπρέπει. O. i. 4. νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν. P. iv. 204. ὀψίᾳ. I. iv. 60. χειμερίᾳ. O. vi. 171. κοιτάξατο νύκτα. O. xiii. 107. τὰν ἐνθένδε νύκτα κάτω. Fr. Thren. i. 1. p. 17. μετὰ νύκτας. N. vi. 12. νύκτας ἐκάλει. P. iv. 347. μοιρίδιον ἦμαρ ἢ νύκτες. P. iv. 455. ἐν νύκτεσσι. O. ii. 109. νύκτεσσιν ἀθρόαις πέντε ἔν θ' ἁμέραις. P. iv. 232.

νώδυνος. νώδυνον κάματον ἐπ' ἀοιδαῖς ἀνὴρ θῆκεν. N. viii. 84.

νῶιν οὐ πρέπει. P. iv. 261.

νωμάω. νώμα στρατὸν πηδαλίῳ δικαίῳ. P. i. 166. νωμάσοισι δίφρους ἀντὶ ἐρετμῶν. P. iv. 32. v. Not. νωμάσαντα ἀνία χερσί. I. i. 20. νωμάτω παῖδα ἀμπέλου φιάλαις. N. ix. 122. νωμῶντα ἐπ' ἀσπίδος. P. viii. 66. νώμ' (v. V. L.) ἀνίαις ἁπάσαις. I. ii. 33.

νώνυμος πρόσθε πάγος. O. x. 61.

νῶτον (vulgo ὁ νῶτος). νώτῳ ἑκόντι. N. vi. 98. νῶτον ἐπιεσσάμενοι κρόκαις μαλακαῖς. N. x. 83. ἅπαν ποτικεκλιμένον κιντεῖ στρωμνά. P. i. 55. καταίθυσσον πλόκαμοι. P. iv. 147. νῶτον γᾶς σχίζεν ὀργυιὰν ἀναβωλακίας. P. iv. 407. ὑγρὸν αἰωρεῖ. P. i. 17. v. Not. νώτων ἐρήμων γαίας. P. iv. 46. νῶτα ἀστεροειδέα. Fr. Inc. cxvi. v. Not. πεφρίκοντας πτεροῖς (Βορέου παῖδας.) P. iv. 325. τυπέντα δουρί. N. ix. 62. νώτοισιν Ἀταβυρίου μεδέων Ζεῦ πάτερ. O. vii. 160.

Ξ.

ξανθός. Ἀχιλεύς. N. iii. 75. λέων. Fr. Inc. lxxxv. ξανθὰ Γλαυκῶπις. N. x. 13. ξανθῷ Μενέλα. N. vii. 41. ξανθὰν νεφέλαν ἀγαγών. O. vii. 90. Ἀθάναν. Fr. Inc. lxviii. ξανθὰ δάκρυα λιβάνου. Fr. Scol. i. 3. p. 8. ξανθᾶν ἀπὸ γενύων φλόγα πνέων. P. iv. 401. ξανθαῖς ἀκτῖσιν ἴων. O. vi. 91. Χάρισσιν. N. v. 99. ὑπὸ πεύκαις αἰθομένα δαΐς. Fr. Dithyramb. vi. 4. pag. 43. (em. vide p. 43. et in Add.) ξανθὰς ἀγέλας βοῶν. P. iv. 264.

ξανθοκόμας. ξανθοκομᾶν Δαναῶν. N. ix. 40.

ξεινοδοκέω. ξεινοδόκησεν δαίμων. Fr. Inc. x.

ξεναγέτας. ξεναγέται Δελφοί N. vii. 63.

ξεναπάτας. Ἐπειῶν βασιλεύς. O. x. 43.

ξεναρκής. ξεναρκεῖ δίκᾳ δέξαιτο φέγγος. N. iv. 20. v. Not.

ξενία et ξεινία. ξενίᾳ προσανεῖ. P. x. 99. ἐπὶ ξενίαν ἐλθόντες. N. x. 92. ξενίαις πανδόκοις χαίροντα. O. iv. 42.

ξένιος et ξείνιος. ξεινίου Διός. O. viii. 28. πατρός. N. v. 61. ξενίου Διὸς θέμις. N. xi. 9. ξένιον προτυχόν. P. iv. 62. ξένιον ἄστυ. N. iv. 38. ξεινίαν κοίταν. P. iii. 56. τράπεζαν. I. ii. 58. ξενίαις τραπέζαις. O. iii. 72. ξείνια διδόντι. P. iv. 38. ἁρμόζοντα τεύχων. P. iv. 229.

ξένος et ξεῖνος. ξένος πατροπάτωρ. P. ix. 145. ξεῖνος αἴτ' ὢν ἀστός. P. iv. 138. εἰμί. N. vii. 89. ξένου Λάκωνος, Ὀρέστα. P. xi. 24. λέκτρεισιν. P. iii. 44. ξείνας παμφαρμάκου ἐφετμαῖς. P. iv. 415. ξένον δαιδαλωσέμεν. O. i. 165. Αἰτναῖον. P. iii. 123. γέροντα Στρόφιον. P. xi. 53. δίκαιον. O. ii. 11. ξεῖνον ἀμόν. I. vi. 66. Δάλιον. P. ix. 17. ἠθαῖον. I. ii. 69. προπρεῶνα. N. vii. 127. ξείναν γαῖαν. P. iv. 210. ὦ ξεῖνε. P. iv. 173. ξένοι. O. ix. 101. χαλκοχάρμαι. P. v. 109. πολιατᾶν καὶ ξένων. I. i. 75. ξένων κρανίοις ἐρέφοντα ναόν. I. iv. 92. φίλαν ἄρουραν. N. v. 16. v. Not. εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται. I. vi. 102. εὖ πρασσόντων. O. iv. 7. νενίκανται θύραι. N. ix. 5. πολλοί. P. ix. 191. ποτὶ ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. O. vii. 165. ξένοις παντοδαποῖσιν. O. viii. 35. φαεννότατον ὄμμα. P. v. 76. θεράποντα. O. xiii. 3. ξείνοις ἐλθόντεσσι. P. iv. 53. πατὴρ θαυμαστός. P. iii. 126. ἦν ἄρμενος. Fr. Hymn. vi. p. 31.

ξενόω. ξενωθεὶς Θήβᾳ. P. iv. 533. ὕδατι Κασταλίας. P. v. 41.

ξεστός. ξεστᾷ ἀπήνᾳ. P. iv. 167. ξεστὸν δίφρον. P. ii. 20. πετρόν. N. x. 126.

ξίφος. ξίφος μονόψαφον ἐν κολεῷ κατασχοῖσα. N. x. 11. λευρὸν ἔπαξε διὰ φρενῶν. N. vii. 39. ξίφεσι χαλκοτόροις δάσασθαι τιμὰν προγόνων. P. iv. 261.

ξύγγονος. ἐών. N. x. 74. ξύγγονον ἀτρεμίαν. N. xi. 15.

ξύλινος. ξυλίνῳ τείχει. P. iii. 68.

ξύλον. παρὰ ξύλῳ ποτικολλῶν. Fr. Inc. lv.

ξύν. ξὺν πόνῳ. P. viii. 104. vid. Σύν.

ξυνάων. ξυνάονες αὐτοφύτων ἑλκέων. P. iii. 84. ξυνᾶνα Μαγνήτων. N. v. 50. V. L.

ξυνεύνα. v. V. L. N. v. 50.

ξυνάορος. ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν. Fr. Scol. i. 14. p. 11, 12.

ξυνίημι. λόγον μὴ ξυνιείς. N. iv. 51. ξύνες, ὅ τι λέγω. Fr. Epinic. v. 8. p. 4. vid. Συνίημι.

ξυνός. ξυνᾶς ἀνίας ἄνευ λῦσον ἄμμι. P. iv. 274. ἐν ξυνῷ. P. ix. 156. εἴη γλυκερόν. Fr. Scol. iii. 3. p. 13. ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανον ἀρετᾶς. O. iii. 32. ἄστει κόσμον προσάγων. I. vi. 101. γάμον θεῷ

κούρᾳ θ' Ὑψέος ἁρμόσαισα. P. ix. 21. καλὸν ὀρθῶσαι. I. i. 64. λόγον διορθῶσαι. O. vii. 38. ξυνᾶν πανηγυρίων. I. iv. 47. ξυναῖσιν ἀρεταῖς τέταμαι. P. xi. 82. γυναιξὶν ξυνάορον. Fr. Scol. i. 14. p. 9, 10.

O.

ὁ. De usu articuli ὁ D. P. ad O. i. 61. τὰ δὲ D. P. ad O. xii. 7. Sic O. i. 13. 129. ix. 3. xiii. 4. P. i. 152. τὰ καὶ τά. D. P. ad P. vii. 21.

ὄαρος. ὄαρον ψέγιον ἐννέπων. N. vii. 102. πραῦν ποτιστάζων φωνᾷ μαλθακᾷ. P. iv. 244. ὀάροισι παίδων δέχονται. P. i. 190. ὀάροις λύρᾳ τε κοινώσομαι. N. iii. 19.

ὀβρίμος. ὀβρίμου Τυφῶνος. O. iv. 12.

ὄγδοος. ὄγδοον μέρος θάλλει. P. iv. 115.

ὄγε. P. ii. 75. αἴγε. O. ii. 6, 7. τόγε νῦν. P. xi. 78. τόγε. O. ix. 56. 58.

ὅδε. τόνδε κῶμον. P. v. 28. τῶνδε. O. ii. 66. in genere neutro. I. iv. 55. τοῖσδε. P. ix. 116. τάδε καὶ τά. I. v. 66.

ὀδμή. ὀδμὰ κίδναται κατὰ χῶρον. Fr. Thren. i. 11. p. 18.

ὁδός. πιστοτάτα σιγᾶς. Fr. Inc. xciii. 3. ἐφ' ὁδῷ. O. x. 37. ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι. O. vi. 45. ἀλαθείας. P. iii. 184. ἁμαξιτὸν εὗρον παλαιότεροι. N. vi. 92. δευτέραν ἦλυθον. P. viii. 60. Διός. O. ii. 126. ἐπίκουρον λόγων. O. i. 178. θαυμαστὰν εὕροις. P. x. 48. κοινάσαντες νυκτί. P. iv. 204. κυρίαν ἀρεταῖς. N. vii. 75. v. V. L. οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδὸν αἰσιᾶν. N. ix. 45. ὀρθὰν πραγμάτων. O. vii. 85. πατρίαν. N. ii. 11. σκυρωτὰν ἱππόκροτον. P. v. 124. φανεράν. O. vi. 123. λιπαρὰν Ὀλύμπου. Fr. Inc. c. 4. πᾶσαν θεραπειᾶν. Fr. Scol. ii. 10. p. 11. σοφίας. In def. Solis p. 36. ὁδοὶ βραχεῖαι θεῶν. P. ix. 120. ὁδοὶ ὁδῶν περαίτεραι. O. ix. 159. πολλαὶ εὐπραξίας. O. viii. 7. ὁδοῖς εὐθείαις στείχοντα. N. i. 38. σκολιαῖς. P. ii. 156. ὁδοὺς παλιμβάμους ἱστῶν. P. ix. 34.

ὀδούς. ὀδόντων δεινοτάτων ἀκμὰν σχάσαις. N. iv. 104.

ὀδύνη. ὀδυνᾶν στερεᾶν ἀντίτομα. P. iv. 394. ὀδύναισι θείαις ἐπέβαινεν. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26.

ὀδυναρός. ὀδυναρὸν ἕλκος. P. ii. 169.

ὄζος. ὄζους μεγάλας δρυὸς ἐξερείψαι. P. iv. 468.

ὅθεν. O. i. 13. ii. 83. ix. 30. P. ii. 116. v. 99. ὅθεν περ. N. ii. 1. Fr. Inc. xliii. 3.

ὅθι. ὅθι—μίσγονται. Fr. Inc. lxxxiv.

οἴγω. οἰχθέντος θαλάμου Ὡρᾶν. Fr. Dithyramb. iii. 16. p. 41. οἰχθεισᾶν πυλᾶν. N. i. 61.

οἶδμα. Fr. Inc. lxxxix. p. 81.

οἰακοστρόφος. οἰακοστρόφου κυβερνατῆρος γνώμᾳ πεπιθών. I. iv. 121.

οἴκαδε. P. iv. 188. N. iii. 110. iv. 123.

οἰκέω. οἰκεῖ πόλιν. N. vii. 13. οἰκέοισι πόνων ἄτερ καὶ μαχᾶν. P. x. 67. ᾤκει παρθένος παρὰ κρημνοῖς. P. iii. 61. ᾤκησαν Μυρμιδόνες. N. iii. 23. οἰκέων ὑπὲρ ἁλὸς Ἰονίας. N. vii. 95. ἕδος ὑψίπεδον Θεράπνας. I. i. 43. Ὀγχηστόν. I. iv. 33. οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου. P. xi. 96. οἰκεῖν Ἀλφεόν. O. vi. 56. οὐρανῷ. N. x. 109. θεμίσκοπον ἐόντα πομπαῖς. N. vii. 68. ῥίζαν ἀπείρου θῆκε. P. ix. 15.

οἴκημα. ἱερὸν ἔσχον ποταμοῦ. O. ii. 16.

οἰκίζω. τὰν μὲν ᾤκισσεν ἀγεμόνα πόλιος. I. viii. 44.

οἰκιστήρ. κλεινὸς ἐκύδανεν πόλιν. P. i. 59. χθονός. O. vii. 54. v. Schol.

οἰκεῖος. τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάντα ὁμῶς. N. i. 82. οἰκείων καλῶν παρέσφαλεν. N. xi. 41. οἰκείαις παρ' ἀρούραις ὁμιλέων. O. xii. 28.

οἴκοθεν. O. iii. 79. οἴκοθεν οἴκαδε. O. vi. 167. ἅπτονθ' Ἡρακλείαις στάλαισιν. I. iv. 19. μάτευε. N. iii. 53. ὁδὸν κυρίαν. N. vii. 76. v. V. L.

οἴκοι. P. iv. 76. viii. 92. N. ii. 35. N. v. 83.

οἶκος. ἐξ οἴκου. Fr. Inc. clxxx. ἅπαντας ἐν οἴκῳ. O. vi. 81. οἶκον ναίοντα. P. vii. 5. ἄμερον. P. i. 138. ἁμαξοφόρητον. (v. V. L.) Fr. Epinic. v. 3. p. 5. Θεμιστίου ὀρθώσαντες. I. vi. 96. οὗ τινα ἕτερον ἀπεφάνατο. N. vi. 42. τεὸν ταῦτα πορσύνοντα. P. iv. 268. v.

Not. τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων. O. xiii. 1. οἶκον ἰδεῖν εὔχεται. P. iv. 523. οἴκων ἀπὸ πατρίων. N. ix. 32. χρυσέων ἄναξ. I. iv. 103.
οἰκόριος. οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν. P. ix. 53. v. V. L.
οἰκτιρμός. οἰκτιρμῶν φθόνος κρέσσων. P. i. 164.
οἰκτρός. οἰκτρᾶς συμφορᾶς. O. vii. 142. οἰκτροτάτῳ θανάτῳ. P. iii. 73.
οἶμος. οἶμος ὀλισθηρός. P. ii. 175. οἶμον βραχὺν ἴσαμι. P. iv. 441. ἐπίκρυφον. O. viii. 92. λιγὺν ἐπέων ἔγειρε σφίν. O. ix. 72.
οἰνάνθη. οἰνάνθας τέρειναν ὀπώραν. N. v. 11. v. V. L.
οἰνηρός. σὺν οἰνηραῖς φιάλαις. N. x. 80.
οἰνοδόκος. οἰνοδόκον φιάλαν ἄνδωκε Τελαμών. I. vi. 57.
οἶνος. οἶνον παλαιόν. O. ix. 75. οἴνου μελιηδέος ῥιπὰν ἀνδρεδάμαν. Fr. Inc. lx. 2.
οἰοπόλος. δαίμων ἐπῆλθεν. P. iv. 49.
οἷος. οἷον. P. i. 181.
οἷος. οἷος ἐσσί. P. ii. 131. οἷον ἀγῶνα. O. ix. 134. γάμον. P. ix. 197. οἷον αἰνέων ἔριδα στρέφοι. N. iv. 151. ἕρκος. P. v. 151. μέρος ἔχομεν. N. iii. 128. νεῖκος. P. ix. 53. οἵας αἴσας. P. iii. 108. οἵαν (τιμὰν) δρέπει. P. i. 95. οἵαν μοῖραν ὕμνων ἐς φάος ἀνάγαγον. I. vi. 91. οἷον. P. i. 52. οἷα παίζομεν. O. i. 24. v. Not. οἷα ἕπεται αἰεί. P. ii. 138. οἷα φιλέοισιν ὑποκουρίζεσθαι παρθένοι. P. iii. 31. ad 35. 201. χερσὶν ἴεν. I. i. 33. τειχίζομεν. Fr. Inc. lxxxvi. 2.
οἶσθα. v. Εἴδομαι.
ὀϊστός. ὀϊστὸν γλυκὺν πτερόεντα. O. ix. 18. ὀϊστοὺς ἱέντες εὐκλίας. O. ii. 163.
οἰχνέω. οἰχνεῖτε ἐν ἱεραῖς Ἀθάναις. Fr. Dithyramb. iii. 5. p. 41.
οἴχομαι. οἴχεται τιμὰ φίλων. N. x. 146. οἴχονται μέριμναι καματώδεες. Fr. Inc. lxi. 2. ᾤχετο ἰών. O. vi. 63. ᾤχετο πρὸς θεόν. N. vii. 58. ᾤχετο. Fr. Inc. cxlviii. οὐ κερθέντες οἴχοντο πλόκαμοι ἀγλαοί. P. iv. 146.
οἴω. οἴσει Ὥραισιν Ἑρμᾶς. P. ix. 107. οἴσειν διδασκαλίαν Χείρωνος. P. iv. 181.
οἰωνός. οἰωνῶν βασιλῆα δίδυμον. O. xiii. 29. ἀρχός. P. i. 13. ἀρχὸν μέγαν αἰετὸν πέμψεν θεός. I. vi. 73.
ὀκχέω. ὀκχέοντι. O. ii. 122.
ὁ ὄκχος. ὄφρα βάσομεν ὄκχον. O. vi. 40. cf. Ὄχος.
ὀκνηρός. ὀκνηρότεραι ἐλπίδες γονέων. N. xi. 28.
ὄλβιος. ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντι ἀγαθαί. O. vii. 17. οὐκ ἐστὶ δραπέτας εὐδαιμόνων. Fr. Thren. v. 1. p. 22. ὅστις ἰδών. Fr. Inc. xcvi. ὀλβία Λακεδαῖμον. P. x. 1. ὀλβίᾳ αἴσᾳ. Fr. Thren. ii. 1. pag. 19. ὄλβιον ἄνδρα. P. ix. 4. ὄλβιον δῶμα Χρομίου. N. ix. 6. ὀλβίαν πρὸς αὐλὰν Ἡρακλέος. N. iv. 40. Κόρινθον. O. xiii. 4. ὄλβιοι ἔσχον Ἀμύκλας. P. i. 125. ὀλβίων Δαρδανιδᾶν ὀμώνυμε. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3. ὀλβίοις ἐν δώμασιν. N. i. 109. ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις. P. vi. 5.
ὄλβος. ὄλβος Βάττου ἕπεται. P. v. 74. ἐν ἀνθρώποισιν. P. xii. 49. ἔρχεται οὐκ ἐς μακρόν. P. iii. 189. ἕσπετο. O. vi. 122. ἴσχει φθόνον. P. xi. 45. ὀπιζομένων ζώει μάσσων. I. iii. 8. πολὺς ἀμφινέμεται. P. v. 18. φυτευθεὶς σὺν θεῷ. N. viii. 29. ἅπας τέθηλεν παρά σφισιν. Fr. Thren. i. 10. p. 17. ὄλβου ἀκτῖνας ὑμετέρας δέξατο ἆμαρ. P. iv. 454. καιρὸν ἐοικότα. N. vii. 86. πρὸς ἐσχατιαῖς βάλλετ' ἄγκυραν. I. vi. 18. ὄλβῳ εὐανθεῖ. I. v. 16. θιόρτῳ. O. ii. 67. μακροτέρῳ. P. xi. 80. φέρτατος. N. x. 24. ὄλβον ἀκούοντι. P. v. 136. ἐπαινῆσαι. N. v. 34. εὐθύνοι χρόνος. P. i. 87. ἔχων. N. xi. 16. θαυμαστὸν λαχὼν πρὸς δαιμόνων. N. ix. 108. θραύσοι χρόνος. O. vi. 164. κάλλιστον παρ' Αἰγιόχῳ ἀμφέπων. I. iv. 99. καταπέψαι. O. i. 88. λοιπὸν ὑφαίνειν. P. iv. 251. μακρόν. P. ii. 48. ὑγίεντα. O. v. 54. ὑπέρτατον οἳ σχεῖν λέγονται. P. iii. 157. ὑψηλὸν πέμπῃ. O. ii. 38. ἐς ὄλβον ἀπήμονα τράποιο Θήβαις. Carm. in def. Soiis 11. p. 36.
ὄλεθρος. ὄλεθρον ἐόν. P. ii. 74.
ὀλίγος. ὀλίγον χρόνον. N. vii. 56. ὀλίγαν δόσιν. P. x. 30. ὀλίγον σοφίας ἔχειν. Fr. Inc. xcix. 3. γᾶς ἐμοὶ δίδοται. Fr. Inc. xliii. 3.

ὀλισθηρός. οἶμος τελέθει. P. ii. 174.
ὁλκάς. πᾶσας ὁλκάδος. N. v. 5.
ὅλος. ὅλον δίφρον. P. v. 66. στρατόν. O. x. 51. χρόνον. O. ii. 55. N. iii. 85. ὀφθαλμὸν ἑσπέρας. O. iii. 35.
ὀλοφυδνός. ὀλοφυδνὸν γένος ἀνδρῶν. Carm. in def. Solis 23. p. 36.
ὄλω. et ὀλέω. ὄλεσσε μάντιν κόραν. P. xi. 49. ὀλέσαις ἄνδρας. O. i. 127. ὀλέσσαι γένος. P. iii. 72. οὐλομέναν νοῦσον. P. iv. 521. οὐλόμενον γῆρας. P. x. 64.
ὁμάγυρις. μεθ' ὁμάγυριν Ζηνός. I. vii. 67.
ὅμαδος. παρὰ ὁμάδῳ Χαρίτων φλέγεν. N. vi. 66. ὅμαδον στονόεντα χάλκεον ἀμφέπειν ἀνορέᾳ. I. viii. 55.
ὁμαίμιος. ὁμαιμίου πατροπάτορος. N. vi. 29.
ὄμβριμος. ὀμβρίμῳ λέοντι. P. ix. 46.
ὄμβριος. ὀμβρίων ὑδάτων οὐρανίων παίδων νεφέλας. O. xi. 2.
ὄμβρος. ὄμβρος χειμέριος ἐπακτός. P. iv. 10. ὄμβρῳ Διὸς πολυφθόρῳ. I. v. 63. ὄμβρον χειμέριον. P. v. 13. ὄμβρους φρίσσοντας στέγετο. P. iv. 144.
ὁμηγυρής. ὁμηγυρέα στρατόν. P. xi. 14.
ὁμήρειος. ἐρίφων μεθ' ὁμήρειον. e corr. Fr. Hymn. v. pag. 30.
ὁμιλέω. οὐχ ὁμιλεῖ ὄλβος θάλλων φρένεσσι πλαγίαις. I. iii. 10. ὁμιλεῖ λόγος πάσαισα πολίεσσι. P. vii. 9. Fr. Inc. xlviii. 4. ὁμιλήσει τύχαις. N. i. 94. ὁμιλεῖν ἀγαθοῖς ἁδόντα. P. ii. 176. ὁμιλεῖν αἰδοῖος ἦν ἀστοῖς. I. ii. 54. νικαφόροις. O. i. 186. συμπόταισι. P. vi. 53. ἔρις χαλεπὰ ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεισσόνων. N. x. 136. ὁμιλέων παρ' ἀρούραις. O. xii. 28.
ὅμιλος. ἀνδρῶν πλεῖστος. N. vii. 35. σπεῦδεν ἱκέσθαι. N. ix. 50. ὅμιλον Νομάδων ἱππευτᾶν. P. ix. 217. ἀνδρῶν μακάρων. P. x. 71. θρασὺν Δολόπων ἄγαγε. Fr. Inc. xvi. προμάχων. I. vii. 49.
ὄμμα. ὀξύτατον πάντων ἐπιχθονίων. N. x. 118. φαεννότατον ξένοις. P. v. 75. χρύσεον Δίκας. Fr. Inc. lxiii. 3. ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν. N. vii. 97. ὀμμάτων φάος κρύπτειν. N. x. 75. μή σε θεῷμ' ἄτερ ὀμμάτων. Carm. in def. Solis. 2. p. 36. ἐν ὄμμασι θέσθαι πίστιν. N. viii. 74.
ὄμνυμι. προήσειν μοναρχεῖν. P. iv. 296.
ὁμόγονος. ὁμογόνοις ἔχθρα πέλει. P. iv. 260. v. Not.
ὁμόδαμος. ἐὼν γένει Σπαρτῶν. I. i. 40. γόνον ὁμόδαμον. O. ix. 69.
ὁμοθάλαμος. ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων ποντιᾶν. P. xi. 4.
ὁμόθρονος. ὁμοθρόνου Ἥρας. N. xi. 2.
ὁμοῖος. ὁμοῖον πότμον. N. x. 107. ὁμοῖοι τοκεῦσι στρατός. P. ii. 86. ὁμοῖα ἔργα ζωοῖσι. O. vii. 96.
ὁμοίως. P. ix. 136.
ὁμοκλή. ὁμοκλαῖς παμφώνοις αὐλῶν. I. v. 35.
ὁμόκλαρος. ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν. O. ii. 89. ὁμοκλάροις ἐπόπταις. N. ix. 12.
ὁμόσπορος. ὁμόσπορον ἔθνος. N. v. 80.
ὁμότροπος. Εἰράνα. O. xiii. 8.
ὁμόφοιτος. αἱμύλων μύθων πάρφασις. N. viii. 55.
ὁμόφρων. ὁμόφρονος εὐνᾶς. O. vii. 11.
ὀμόω. ὀμόσαις ὅρκον. O. vi. 34.
ὀμφή. ὀμφᾷ μελέων ἀχεῖτε Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. iii. 23. p. 41. ὀμφαὶ ἀδεῖα Ἀθαναίων κώμασάν μιν. N. x. 63. ὀμφαὶ μελέων ἀχεῖται. Fr. Inc. liii.
ὀμφαλός. ὀμφαλὸν γᾶς ἀοίδιμον. P. viii. 85. γᾶς ὀρθοδίκαν. P. xi. 16. v. Not. μέγαν χθονὸς εὐρυκόλπου. N. vii. 49. μέσον ματέρος εὐδένδροιο. P. iv. 131. χθονὸς ἐριβρόμου. P. vi. 3. ἄστεος πολύβατον. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμῳ μάτρωϊ δέδωκε θάλος. I. vii. 34. ὁμώνυμε ὀλβίων Δαρδανιδᾶν. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3. πάτερ. Fr. Epinic. v. V. V. L. p. 5.
ὅμως. O. x. ii. P. i. 164. iv. 249. Not. N. x. 39. Fr. Inc. lxxxvi. 2.
ὁμῶς. O. viii. 74. P. viii. 119. v. V. L. ix. 73. N. i. 75, 83. I. iii. 10. vii. 59.
ὄναρ. ὄναρ σκιᾶς ἄνθρωποι. P. viii. 136.
ὄνειδος. ἀρχαῖον. O. vi. 151. κακοποιόν. N. viii. 56.
ὄνειρος. θαυμαστὸς ἰών μοι φωνεῖ ταῦτα. P. iv. 289. ἐξ ὀνείρου. O. xiii. 95. ἐν ὀνείροις πολλεῖς. Fr. Thren. ii. 8. p. 19.

ὄνομα. v. Ὄνυμα.

ὀνομάζω. ὠνόμασεν (f. ὠνύμασεν) νόμον πολλῶν κεφαλᾶν. P. xii. 41. ὀνόμασθεν (f. ὀνύμασθεν) λαοί. O. ix. 71. τίνα ὀνυμάζομαι. P. vii. 5. ὀνύμαξε Κένταυρον. P. ii. 82. ὀνύμαξεν Ἰσμήνιον. P. xi. 10.

ὀνομαστός. ὀνομαστὰν σὺν θαλίαις. P. i. 73.

ὄνος. ὄνων κλειτὰς ἑκατόμβας. P. x. 51. v. V. L.

ὀνοτός. ἰδέσθαι. I. iv. 85.

ὄνυμα. ὄνυμα ἀθάνατον. O. vi. 95. αὐτῶν πέταται διὰ θαλάσσας. N. vi. 82.

ὄνυξ. ὄνυχας ὀξυτάτους λεόντων σχάσαις. N. iv. 103.

ὀξυρεπής. ὀξυρεπεῖ δόλῳ. O. ix. 139.

ὀξυτόμος. ὀξυτόμῳ πελέκει. P. iv. 468.

ὀξύς. ὀξεῖα Ἐρινὺς ἰδοῖσα. O. ii. 73. v. Schol. ὀξείας αὐτᾶς κίνδυνον. N. ix. 83. χιόνος. P. i. 39. ὀξείᾳ μελέτᾳ. O. vi. 62. ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν ἀνδρῶν λῦσαι. O. x. 11. ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς. N. i. 81. αὐγαῖς ἀλίου. O. iii. 44. πάθαις. P. iii. 173. ὀξείας νόσους. O. viii. 112. ὀξύτεραι μανίαι ἐρώτων. N. xi. 63. ὀξύτατον ὄμμα πάντων ἐπιχθονίων. N. x. 107. ὀξυτάτων βελέων πότνια Κυπρογένεια. P. iv. 380. ὀξυτάτους ὄνυχας λεόντων. N. iv. 103.

ὀπαδέω. θεράπων οἱ οὐ δράστας ὀπαδεῖ. P. iv. 511. ὄπαδε λύμφαις (Νύμφαις) βρομίαις. (Pan.) Fr. Parthen. iv. 2. pag. 16.

ὀπαδός. ὀπαδὸν δεξιωτάταν ἀρετᾶν. N. iii. 13.

ὀπάζω. ὀπάζων ἔργοις μελέταν. I. vi. 98. ὀπάζειν Αἰτναίων παισὶν δαρὸν μοῖραν. N. ix. 72. ὄπαζε ἀφθονίαν μήτιος. N. iii. 14. ὤπασας μέγιστον χαρμάτων. P. viii. 92. ὤπαζε θησαυρὸν μαντοσύνας. O. vi. 111. διχιτᾶν. O. ix. 100. ἐξ στεφάνους Κάδμου στρατῷ. I. i. 11. κόσμον Ζεὺς γένει. O. viii. 109. σφίσιν τέχναν. O. vii. 92. Ζεὺς ἀρχαίαν τιμὰν Αἰόλῳ. P. iv. 191. οἱ Κρονίων λαὸν ἵππαιχμον. N. i. 23. φύλλ' ἀοιδᾶν. I. iv. 46. ὄπασσεν γαιάοχος εὐδίαν ἐκ χειμῶνος. I. vii. 53. ὤπασαν Ὧραι νικαφόρον ἀγλαΐαν. O. xiii. 19. ubi V. L. Χάριτες τὰ τερπνά. O. ix. 40. ὀπάσαι γέρας γάμου Πηλέϊ. I. viii. 85. ὀπάσαις νίκαν Ξενοκράτει. I. ii. 21.

ὀπάων. ὀπάονα μάλων. P. ix. 114.

ὄπη, ὄπα. N. iii. 43. O. x. 14. 68.

ὀπὶ κ. τ. λ. v. ὄψ.

ὀπίζομαι. ὀπιζομένα τινὸς χάρις ἀντὶ ἔργων φίλων. P. ii. 34. ὀπιζομένων τις εἶπεν καὶ τόδε. P. iv. 152. ὀπιζομένων (Διός) μάσσων ὄλβος ζώει. I. iii 8.

ὄπιθεν. ὄπισθεν. ὄπιθεν πνοαῖς Βορέα. O. iii. 55. ὄπιθεν οὐ πολλόν. O. x. 44. ἄρειον ὄπιθεν. N. vii. 149. ὄπισθεν φάμας. O. vi. 108. ἀλωπέκων κεῖμαι. Fr. Inc. lxxxv. 1.

ὀπιθόμβροτος. ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας. P. i. 179.

ὄπις. ὄπιν ἄφθιτον θεῶν αἰτέω. P. viii. 101. ἔκνισεν ὄπιν. I. v. 74.

ὀπίσω. ὀπίσω πάλιν οἴκαδε μόλοι. N. iii. 109. ὀπίσσω ἕλκων χειρός. N. xi. 42.

ὁπλή. ὁπλαῖς χαλκέαις. P. iv. 402.

ὁπλίτης. ὁπλίταις ἀσπιδοδούποις δρόμοις. I. i. 32.

ὅπλον. ὅπλα ἀπ' Ἄργεος. Fr. Epinic. ii. 5. in Hier. p. 6. ὅπλων χρυσέων στερηθεὶς Αἴας. N. viii. 47. ὅπλων χολωθείς. N. vii. 37. ὅπλοις χαλκέοις. N. ix. 51. I. i. 78. ὅπλοισι πολεμαδόκοις Ἄρεος. P. x. 22. ἐν χαλκέοις. N. x. 26.

ὁπλοτέροισιν γενεᾷ. P. vi. 40. ὁπλοτάτου Φυλακίδα νικῶντος. I. vi. 10. ὁπλόταται Ἀσπίδων. I. viii. 40.

ὁπόθι. P. iii. 161. κούρας γενεὰν ἐξερωτᾷς. P. ix. 79.

ὁπόταν. χὠπόταν. P. ii. 159.

ὁπότε. O. i. 60. ii. 59. ix. 146. ὁπόθ'. P. xi. 29. xii. 19. I. i. 34. I. vii. 9. Fr. Prosod. ii. 3. in Del. p. 26. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41.

ὀπυίω. ὀπυίει. Ἥβαν. I. iv. 102.

ὀπώρα. ὀπώρας ἁγνὸν φέγγος. Fr. Inc. xxxiii. v. Not. ὀπώραν τέρειναν οἰνάνθαν. N. v. 11. ἀδίσταν μνάστειραν Ἀφροδίτας. I. ii. 8.

ὅπως. O. x. 70. xiii. 108. N. iii. 109.

ὁράω. ὁρᾶν μέτρον παντὸς καθ' αὐτόν. P. ii. 64. γαῖάν τιν' ἔνδον θαλάσσας. O. vii. 113. ὁρῶν ὕβριν γελᾷ. P. x. 55. ὁρῶντ' ἀλκάν. O. ix. 165.

ὀργή. ὀργὰ μείλιχος ἔτραπέ σε παρφάμεν. P. ix. 76. ὀργᾶς σκιδναμένας ἐν στήθεσιν. corr. Fr. Inc. xxxiii. ὀρθᾷ εὐανθεῖ. P. i. 173. ὀργὰν κνίζον λόγοι αἰπεινοί. N. v. 59. γλυκεῖαν ἔσχεν. I. ii. 52. κατὰ πᾶσαν κεῖται ἀρετά. I. i. 58. ὀργαὶ μεγαλήτορες Αἰακοῦ. I. v. 45. ὀργαῖς ἴκελοι ἀλωπέκων. P. ii. 141. τοίαισιν ἀντιάσαις. I. vi. 20. ὀργαῖς εὗρες εἴσοδον. P. vi. 50. v. V. L. ὀργὰς θεμισσαμένους ἐμὲ καὶ σέ. P. iv. 250. v. Not. [Æschyl. Prom. 376. *Ex Schedis.*]

ὀργυιά. ὀργυιὰν ἀναβωλακίας. P. iv. 460.

ὀρέγω. ὤρεγον χεῖρας πρὸς ἄνδρα. P. iv. 426. ὤρεξεν ἔμπεδον τοῦτο τέλος Μοῖρα. N. vii. 85. εἰ ὀρέξαι μοι πλοῦτον θεός. P. iii. 195.

ὄρθιος. ὄρθιον φώνασε. N. x. 142. ὄρθιον ὤρυσαι. O. ix. 163. ὀρθιᾶν κνωδάλων ὕβριν. P. x. 56.

ὀρθόβουλος. ὀρθόβουλον μῆτιν. P. iv. 466. ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς. P. viii. 106.

ὀρθοδίκας. ὀρθοδίκαν ὀμφαλὸν γᾶς. P. xi. 16.

ὀρθόμαντις. ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. N. i. 92.

ὀρθόπολις. ὀρθόπολιν. Theronem. O. ii. 14.

ὀρθός. ἄγγελος ἐσσί. O. vi. 153. νόος πρέπει. P. x. 106. ὀρθᾶς ἀγγελίας. P. iv. 497. ὀρθῷ ποδὶ ἀνέπαλτο. O. xiii. 102. σχίσας γᾶν. Fr. Encom. ii. p. 40. Fr. Inc. cxlviii. σφυρῷ. I. vii. 18. ὀρθᾷ φρενί. O. viii. 32. χερί. O. x. 7. ὀρθὰν ἔστασαν καρδίαν. P. iii. 171. ἐφημοσύναν. P. vi. 19. κέλευθον ἰών. P. xi. 60. κορυφὰν λόγων. P. iii. 143. ὁδὸν πραγμάτων. O. vii. 48. φυλάσσοισι Τένεδον. N. xi. 5. μουσικὰν Ἀπόλλωνος ἀκοῦσαι. Fr. Hymn. vi. p. 31. ὀρθὸν κάρα ἀντεινειν. N. i. 64. ὀρθαὶ φρένες πατέρων. O. vii. 169. τέσσαρες κίονες πρέμνων χθονίων ἀπώρεσαν. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. pag. 26. ὀρθαῖς βουλαῖς. O. ii. 137. κιόνεσσι. P. iv. 475. ὀρθοὺς ἔστασεν τιμαῖς. P. iii. 95. ὀρθὰς αὔλακας ἐντανύσαις. P. iv. 404.

ὀρθόω. ὤρθωσέν σε ἐν λόγῳ χρησμός. P. iv. 105. ὀρθῶσαι καλὸν ξυνόν. I. i. 64. ὀρθώσειν Σικελίαν. N. i. 21. ὀρθώσαις ἄωτον ἵππων. O. iii. 5. ἀρετὰν πᾶσαν αὐτοῦ. I. iv. 65. ὀρθώσαντες οἶκον. I. vi. 96. ὀρθωθεῖσα ναύταις πόλις Αἴαντος. I. v. 62.

ὀρθωτήρ. θεός. P. i. 109.

ὀρικτίτου συός. Fr. Inc. clix.

ὀρίνω. ὀρινομένων μανίαι τε ἀλαλαί τε. Fr. Inc. xxxvi. corruptum. v. Not. et Add.

ὅρκιον. πιστὸν τέλλεται. O. xi. 6. πιστὸν δόντες. N. ix. 39.

ὅρκος. ὅρκον μέγαν θεῶν. O. vii. 119. μέγαν ὀμόσσαις. O. vi. 34. ναὶ μὰ ὅρκον. N. xi. 30. τὰν παρ' ὅρκον κτίσιν. O. xiii. 116. ὅρκος καρτερὸς ἔστω ἄμμι μάρτυς Ζεύς. P. iv. 296.

ὁρμή. ἔχω ἐλαφρὰν ὁρμὰν γονάτων. N. v. 38.

ὁρμαίνω. ὁρμαίνων ἔλαβε. O. xiii. 119. τέρας Ἀπόλλων. O. viii. 53. ὥρμαινε θυμός. O. iii. 45.

ὁρμάω. ὥρμασεν ἀνὴρ ποτὶ κλέος. O. x. 42. ὁρμᾶται αἶνον σέθεν θέμεν ὕμνος. N. i. 5.

ὅρμος. ὅρμον στεφάνων πέμψαντα. N. iv. 28. ἐν ὅρμοις ἀναπλέκοντι χέρας. O. ii. 135.

ὄρνις. ὄρνις ἐκτελευτάσει. P. iv. 33. ὄρνιχος ἀρείονος ἀγγελίᾳ. P. viii. 70. φανέντος. I. vi. 77. ὄρνιν μαινάδα ἴϋγγα φέρειν Κυπρογένεια. P. iv. 384. ὄρνιχα θεῖον Διός. O. ii. 159. ὀρνίχων χρυσέων Διὸς πάρεδρος. P. iv. 7. ὀρνίχων αἰσιᾶν ὁδόν. N. ix. 44. ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων. P. iv. 388. ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς τανύπτερος. P. v. 149.

ὀρνιχολόχος. ὀρνιχολόχῳ. I. i. 67.

ὀρνύω et ὄρνυμι. ὀρνύει γλῶσσαν λέγειν. O. xiii. 15. ὄρνυεν κάρυκας Ἰάσων. P. iv. 302. ὀρνύντος δαίμονος. P. x. 17. ὀρνύμενοι Πινδόθεν. P. i. 126. ὀρνύμενον βίλος ἐκ φαρέτρας. P. iv. 162. ὀρνυμένων πολέμων. O. viii. 45.

ὄρειος. ὀρειᾶν Πελειάδων. N. ii. 17.

ὅρος, ὅρος, οὖρος, οὐρά, ὅρῳ. v. V. L. N. ii. 17.

ὄρος. τοῦτο ἐφέπεις. P. i. 57. ὑπὸ ὄρος (ὄρεις) Κυλλάνας. O. vi. 129. ἐν ὄρει sc. Πηλίῳ. P. iii. 159. ὄρει ἐνθορόν. P. iii. 66. οὔρεϊ ἴσον Ἀλκυονῆ. I. vi. 47. ὀρέων σκιοέντων κευθμῶνας. P. ix. 60. μεγάλαις σκοπιαῖς ὕπερ ἔστα. Fr. Inc. xv. 3. ἐν

ὄρισι. P. vi. 20. ὑπ' ὄρεσιν ἀσκίοις ὠγυγίοις Φλιοῦντος. N. vi. 74.

ὀρούω. τῶν ἕκαστος ὀρούει. P. x. 95. ὀρούσοισα ποσσὶν ἄπεπλος ἀπὸ στρωμνᾶς. N. i. 74. πολλοὶ ἀνθρώπων ὤρουσαν ἑλέσθαι κλέος. O. ix. 155.

ὀρσίκτυπος. ὀρσικτύπου Διός. O. x. 97.

ὀρσινεφὴς Ζεύς. N. v. 63.

ὄρσομαι. ὄρσο, τέκνον. O. vi. 107.

ὀρσοτριαίνης. O. viii. 64. P. ii. 23.

ὀρφανία. μὴ ἐν ὀρφανίᾳ στεφάνων πέσωμεν. I. viii. 13.

ὀρφανίζω. ὀρφανίζει κακὰν γλῶσσαν ὀπός. P. iv. 504.

ὀρφανός. ὀρφανὸν γενεᾶς. O. ix. 92. ἑτάρων ἄμπεμψας Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς. I. vi. 16. ὀρφανοὶ ὕβριος κελαδεννᾶς. I. iv. 14.

ὄρφνη. ἐν ὄρφνᾳ. O. xiii. 102. ἐν ὄρφνᾳ ἐλθών. O. i. 115. ἐν ὄρφναισιν φέρει φλόξ. P. i. 44.

ὀρχηστής. ὀρχηστά. (Pan.) Fr. Parthen. iv. 2. p. 16. Ἄπολλον. Fr. Inc. liv. 1.

ὄρω. ὦρσεν ὕβρις νιν εἰς ἀάταν ὑπεράφανον. P. ii. 53. γόον ἐκ Δαναῶν. P. iii. 181. χάριν γέλως. P. viii. 123. ὦρσαν ἀεῖσαι. O. x. 29. ὄρσαι κῦδος. O. iv. 20. χόλον. P. xi. 37. γλῶσσαν θοάν. N. vii. 106. φάος ἀμίαντον ἐκ νυκτὸς μελαίνας. Fr. Inc. xcviii. 2. γέρας τηλέφαντον παιδί. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. ὄρσομεν φόρμιγγα βρομίαν ἀνὰ κορυφὰν ἄθλων N. ix. 19. ὦρτο ἀπὸ κλισιᾶν. P. iv. 238.

ὅσιος. ὁσία προσενεγκεῖν χέρα οἱ. P. ix. 61.

ὄσσα. ὄσσα πατρία ἀρτιεπής. O. vi. 105.

ὄσσος. ὄσσων ἀκτῖνας μαρμαριζοίσας. Fr. Scol. ii. 3. p. 11.

ὅσος. ὅσον sc. κατά. I. ii. 62. ὅσοι Τρῴανδ' ἔβαν. I. iv. 62. μόλον. P. iii. 83. γαμβροί. P. ix. 206. ὅσαι ἔσοδοι. P. v. 155. γυναῖκας, ὅσαι. N. i. 72. ὅσων ἐσλῶν. N. x. 36. ὅσους θῆρας. N. i. 95. ὅσσα. P. i. 25. O. xiii. 151. 60. P. ii. 170. N. ii. 26. Fr. Inc. xlv.

ὀστέον. ὀστέα υἱοῦ θανόντος λέξας. P. viii. 74. δι' ὀστέων αἰὼν ἐῤῥαίσθη. Fr. Hyporchem. iii. 5. p. 24. ὀστέων στεναγμὸν βαρύνθην. Fr. Inc. lix. 4.

ὅστις. ὅστις τρόπος. Fr. Epinic. ii. p. 1. ὅστις ἐν ἀνθρώποις. P. iii. 38.

ὅταν. ὅταν ἔλθῃς. I. ii. 69. ἔλθῃ. P. viii. 137. ἵκηται. O. x. 109. καταζευγνύῃ. P. ii. 20. ἐρύῃ. O. xiii. 113. πέμπῃ. O. ii. 37. N. i. 100.

ὁτέ. ἐστὶν ὁτὲ—ἐστὶ δὲ—. O. xi. 1.

ὅτι. O. i. 78. 98. ii. 104. vii. 47. xiv. 32. P. ii. 57. 60. 134. v. 19. 25. viii. 82. x. 109. N. iv. 69. v. 7.

ὀτρύνω. ὀτρύνει ἅρμα ζεῦξαι μέλος. N. i. 8. δᾶμον ποτὶ θυσίαν. N. x. 42. με τεύχειν. P. iv. 292. φάμεν θυμός. O. iii. 68. ὄτρυνον θεραπόντεσσιν φυλάξαι νιν. P. iv. 71. ὄτρυνον ἑταίρους. O. vii. 148. ὀτρύνων λόγον ἀρχαῖον. N. i. 53.

οὐ. οὐ. N. i. 28. etc. in fine. O. vii. 87.

οὐδέ. O. i. 73. P. iv. 63.

οὐκ. N. xi. 51.

οὔλιος. οὐλίῳ ἄρει. O. ix. 116. οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισα Ἀθάνα. P. xii. 15. οὐλίαις αἰχμαῖσιν. O. xiii. 33.

οὐλόμενος. vide Ὄλω et Ὀλέω.

οὐράνιος. οὐρανία κίων νιφόεσσα Αἴτνα. P. i. 37. οὐρανίου ἀστέρος φάος. P. iii. 137. οὐρανίᾳ θυγατέρι Κρόνου. P. ii. 70. οὐρανίαν εὔβουλον Θέμιν. Fr. Inc. lxvii. et c. 1. οὐρανίων ὑδάτων ὀμβρίων. O. xi. 2. οὐρανίαν ποτπὰν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. i. 5. p. 8.

οὐρανός. ἔφριξε. O. vii. 70. χάλκεος αἰεὶ μένει ἕδος ἀσφαλές. N. vi. 7. χάλκεος οὔπω ἀμβατός. P. x. 42. οὐρανοῦ βασιλῆες. N. iv. 108. ἐξ οὐρανοῦ κατένευσεν Ζεύς. N. v. 63. οὐρανοῦ δόμοισι χρυσέοις. N. x. 165. ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν. I. vii. 66. οὐρανοῦ ὕπερ ἀστρονομοῦσα. Fr. Inc. v. οὐρανῷ πολυνεφέλα κρέοντι. N. iii. 17. ἐν οὐρανῷ πάντων ἔργων ταμίαι Χάριτες. O. xiv. 14. οὐρανῷ χεῖρας ἀνατείνας. I. vi. 60. οὐρανῷ οἰκεῖν. N. x. 109. κεῖνος Ἄτλας προσπαλαίει. P. iv. 515.

οὖρος. v. Ὄρος.

οὖρος. οὖρος Αἰακιδᾶν Ἀχιλεύς. I. viii. 120. ἀλλοῖος ἄλλοτε ἐπαΐσσων ἐλαύνει. I. iv. 9. ἐμπνεύσας. I. ii. 59. οὔρου λήξαντος. P. iv. 520. οὖρον δαίμονος Ξενοφῶντος. O. xiii. 38. πομπαῖον ἐλθεῖν. P. i. 67. ἐπέων εὐθὺν εὐκλέα ἄγε. N. vi. 49. ὕμνων αὔξῃς. P. iv. 5.

ὀφείλω. ὀφείλει δὲ ἔτι δρέπεσθαι ἄωτον. N. ii. 9. v. V. L. Not. (ὀφέλλει.) ὀφείλων. O. x. 4. ὀφειλόμενον εὗρεν ὕμνων Λατοΐδαις. P. iv. 4.
ὀφέλλω. ὀφέλλειν πεδίον Λιβύας σὺν τιμαῖς θεῶν. P. iv. 463.
ὀφθαλμός. Σικελίας. O. ii. 18. συγγενὴς ἔχει γέρας. P. v. 22. ὀφθαλμὸν ἀνέλυσεν. N. x. 169. ὅλον ἑσπέρας. O. iii. 35. στρατιᾶς. O. vi. 27. v. Schol. ὀφθαλμοὶ πατρὸς ἴγνον ἐσελθόντα. P. iv. 214.
ὄφις. ὄφιν ποικιλόνωτον γλαυκῶπα. P. iv. 444. ὀφίων κεφαλαῖς. P. xii. 16. ὄφιας δοιοὺς αὐχένων μάρψαις χερσίν. N. i. 68.
ὀφιώδης. ὀφιώδεος Γοργόνος υἱόν. O. xiii. 98.
ὄφρα. O. v. 39. vii. 28. P. i. 138. iv. 3. 163. 387. P. v. 82. P. xi. 15. P. xii. 38. N. iii. 101. I. iv. 92.
ὀφρύς. ὀφρύϊ ἀγανᾷ γελάξαις. P. ix. 67. ὀφρύϊ Παρνασσίᾳ. O. xiii. 150.
ὀχετός. εἰς βαθὺν ὀχετὸν ἄτας. O. x. 46. ὀχετοὺς σεμνούς. O. v. 27.
ὀχέω. ὀχείσαις σκευᾶς ἑτέρας. P. ii. 145. ἐκχέοντι. O. ii. 122.
τὸ ὄχος. ὀχέων θεοδμάτων ἐφαπτομένα. P. ix. 17. Ψαύμιδος ἐπὶ ὀχέων. O. iv. 18.
ὄχημα. ὄχημα δαίδαλον Σικελίας. Fr. Epinic. ii. 7. p. 6. ἀοιδᾶν ἐρατᾶν. Fr. Scol. iii. 1. p. 13.
ὄχθη. ὄχθαι ἁλιερκέες ὑπὲρ Κύμας. P. i. 34. παρ' ὄχθαις Καφισοῦ. P. iv. 82. Καΐκου. I. v. 54. ἐπὶ ὄχθαισιν Ἰσμηνοῦ. N. ix. 53. ὄχθαις ὑπὸ Ταϋγέτου ναίοντες. P. i. 122. ἐπὶ ὄχθαις Ἀκράγαντος. P. xii. 4.
ὄχθος. παρ' ὄχθῳ εὐδένδρῳ Κρόνου μολών. N. xi. 31. Κρόνιον παρ' ὄχθον. O. ix. 5. ἐς ὄχθον ἀμφίπεδον. P. ix. 94.
ὄχλος. ὄχλου πλήθοντος ἐν ἀγορᾷ. P. iv. 151.
ὄψ. ὀπὸς φαεννᾶς γλῶσσαν ὀρφανίζει. P. iv. 515. ὀπὶ γεγωνητέον. O. ii. 10. θυμηρᾶ γαρύεμεν. N. vii. 123. νέων κελαδέων (ἀγῶνα) ὕμνος. N. iii. 116. ὄπα ἀνδρῶν ἐπικωμίαν κλυτὰν ἀγαγεῖν Ἱπποκλέᾳ. P. x. 10. ἱμὰν γλυκεῖαν προχεόντων. P. x. 86. σέθεν μαιόμενοι. N. iii. 9.
ὀψέ. ὀψὲ περ. N. iii. 138.
ὄψιος. ὀψίᾳ νυκτί. I. iv. 59.
ὀψίνεος. ὀψινόου Ἐπιμαθέος. P. v. 36. v. V. L. et ad O. vii. 81.
ὄψις. ὄψιν εἰδόμενος. N. x. 28.
ὄψον. φθονεροῖσι. N. viii. 36.

Π.

παγά. (πηγή.) παγὰν ἐπέων εὗρε. P. iv. 532. παγαὶ ἁγνόταται πυρὸς ἐρεύγονται ἐκ μυχῶν τᾶς (Αἴτνας). P. i. 42. παγᾶν Νείλοιο πέραν. I. vi. 33. ἀπὸ σκιαρᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. v. Schol. παρὰ παγαῖς Ὠκεανοῦ. Fr. Inc. c. 2.
παγγλωσσία. λάβροι παγγλωσσίᾳ. O. ii. 157.
πάγκαρπος. πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα. I. iv. 70. παγκάρπων φυτῶν. P. ix. 102.
πάγκοινος. πάγκοινον ἐς χώραν. O. vi. 108. πάγκοινον τέρας. Carm. in def. Solis 13. pag. 36. φθέγμα ἔγνωκας. Fragm. Inc. xviii.
παγκρατής. παγκρατὲς πῦρ. N. iv. 101.
παγκράτιον. παγκρατίου νίκαν φέρει Ἰσθμοῖ. I. vii. 29. στεφάνωμα ἐπάξιον. I. iv. 75. ἀλλά σε αὔξει. N. ii. 24. στόλῳ περισθενεῖ. N. iii. 27. ἑλεῖν ἀρετὰν διπλόαν. N. v. 95. στέφανον. N. v. 9. ἀμφὶ παγκρατίου. I. viii. 146. v. 23. ἀπὸ π. ἄραντο νίκας. I. vi. 88. ἐν παγκρατίῳ. O. viii. 77. μεγαυχεῖ ἐστεφάνωσαν πάτραν. N. xi. 27.
πάγος. οὐ πάγος οὐδὲ κέλευθος προσάντης γίνεται. I. ii. 47. πάγον Κρόνου. O. x. 60.
πάγχρυσος. πάγχρυσον φιάλαν. O. vii. 6. νάκος κριοῦ. P. iv. 121.
πάγχυ. πάγχυ ἄγαν διαπλέκει. P. ii. 151.
παθεῖν etc. vide Πάσχω.
πάθη. περὶ πάθας ἀτλάτου. O. vi. 65. πάθᾳ σὺν βαρείᾳ. P. iii. 74. προτέρᾳ καμών. P. viii. 68. πάθαις ὀξείαισι. P. iii. 174.
παίδειος. παιδείους ὕμνους. I. ii. 5.
παιδοφάγον ἰχθῦν. Fr. Inc. cxxxix.
παίζω. παίζομεν ἀμφὶ τράπεζαν. O. i. 24. ἔπαιζεν ἐνόπλια. O. xiii. 123.
παῖς. ἐναγώνιος. N. vi. 23. κισσοφόρος. O. ii. 50. Μενοιτίου. O. ix. 107. Πηλέως. P. iii. 178. ἐὼν Ἀχιλεύς. N. iii. 77. ἔσχεθε κῦδος ἐν Ἀθάναις. O. ix. 133. τοι ἔσσεται. I. vi. 76. αὐτὰ Ζηνός. O.

xiii. 110. Ἀοῦς. O. ii. 148. Ἀριστοφάνευς. N. iii. 35. Αἰνησιδάμου. O. iii. 15. Αἴσονος. P. iv. 209. Αἰήτα ζαμενής. P. iv. 18. Ζηνός. O. xiii. 110. Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθείς. N. vii. 10. γαιαόχου. P. iv. 58. Πελίαο. N. iv. 97. Λήδας. N. x. 123. Δανάας. P. x. 70. Λατοῦς. O. viii. 40. παιδὸς βίαν ἔσχον πειρᾶσθαι ἀέθλων. N. xi. 29. Λατοῦς. Fr. Prosod. i. 2. in Del. p. 26. παιδὶ Ἀγησιδάμου. N. ix. 99. φθιμένῳ. Fr. Epinic. i. 3. p. 1. σὺν π. Κρόνου. O. vii. 121. παῖδα Ἁλίου (ἀμέραν). O. ii. 59. Ἀοῦς Αἰθίοπα. O. ii. 148. Κλυμένοιο. O. iv. 31. Κρόνου. O. i. 16. κιχών. P. iii. 76. θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας. I. vi. 65. ἀμπέλου βιατὰν νωμάτω φιάλαισι. N. ix. 123. ἰοβόστρυχον Εὐάδναν. O. vi. 50. Νηρέος κλυτὰν Θέτιν. P. iii. 164. Ὀποῦντος Πρωτογένειαν. O. ix. 86. ἀδείμαντον. I. i. 15. ὀλυμπιονίκαν Ἀρχεστράτου. O. x. 1. ποντίαν Ἀφροδίτας. O. vii. 25. κλυτάν. P. iii. 164. Τιμονόου. N. ii. 16. ἐρατόν. O. x. 120. παῖ Ἀρχεστράτου. O. xi. 11. Ζηνὸς Ἐλευθερίου. O. xii. 1. Σωστράτου. O. vi. 137. Κρόνου. O. iv. 10. Ἥρας. N. vii. 1. ἐλασίβροντε. Fr. Inc. cliii. Ἀγησιδάμου. I. vii. 43. Διοδότοιο. N. i. 42. Ῥέας. N. xi. 1. O. ii. 22. Ποσειδᾶνος. P. iv. 246. Ἀμύντα. Fr. Epinic. iv. 2. p. 3. ὦ παῖ. P. viii. 45. N. iv. 146. vi. 106. Fr. Inc. xlviii. 1. παῖδες Αἰνησιδάμου. I. ii. 43. Ἀλάτα Κορίνθιοι. O. xiii. 17. v. Schol. θεῶν ἄτρωτοι. I. iii. 31. φεύγοντι ἐν φέβοις δαιμονίοισι. N. ix. 65. καὶ μάτρωες ἀγλαοί. I. vi. 90. παίδων. N. vii. 147. υἱέων ἀρηΐφιλοι. I. viii. 53. χρύσεαι Θέμιτος. O. xiii. 11. κρατίστου θεῶν. O. xiv. 20. Ἁρμονίας. P. xi. 12. θεῶν καὶ φωτῶν. P. iv. 22. Ἀθηναίων. Fr. Inc. xl. 1. ὦ παῖδες. Fr. Scol. i. 7. p. 9. παίδων Αἰακοῦ λόγον. N. iv. 117. Διός. P. iii. 22. νεφέλας. O. xi. 3. γυίοις. O. viii. 90. ὀάροισι. P. i. 190. τρίταν νίκαν. I. iv. 119. ὀργαὶ μεγαλήτορες. I. v. 45. οὐκ ἄτερ. O. viii. 59. διαυλοδρομᾶν ὕπατον. P. x. 14. νεόγυιον ἐς ἥβαν. Fr. Schol. ii. 14. pag. 11. ἐπιγεινομένων. P. iv. 83. βλεφάροις ἐφίζοισα. N. viii. 3. παίδεσσι. P. i. 153. διδύμοις. N. ix. 10. Ἑλλάνων μομφὰν ἔχει. I. iv. 62. παισὶν φίλοις. O. vii. 74. σὺν διδύμοις Λήδας. O. iii. 63. παρὰ παισὶν αἰεὶ καλὸς πίθων. P. ii. 132. ἐν παισὶ νέοισι. N. iii. 125. παισὶν Αἰτναίων. N. ix. 71. μετὰ τούτου. P. iv. 115. Ῥοδίοις. O. vii. 74. παισὶν ἐπιπρέπει λῆμα ἐκ πατέρων. P. viii. 63. παῖδας Ἰφιμεδείας. P. iv. 158. ἑπτὰ τέκεν. O. vii. 135. Κρόνου. P. iii. 166. I. i. 79.

πάλαι. N. x. 18. xi. 43. I. ii. 1. v. 56. ἦν. N. viii. 86. τῶν. P. vi. 40. N. viii. 55.

πάλη. ἀμφὶ πάλᾳ οὐκ ἄμοιρος στέφαντ'. N. vi. 26. πάλᾳ κρατέων. O. viii. 27. κυδαίνων. O. x. 78. νῖκαι ἐστεφάνωσαν πάτραν. N. xi. 26. Νεμέᾳ Τιμασάρχου. N. iv. 16.

παλαίγονος. παλαιγόνων μῆτιν. O. xiii. 70. Μινυᾶν ἐπίσκοποι. O. xiv. 5.

παλαιμονέω. παλαιμονεῖ χαύνᾳ πραπίδι. P. ii. 112.

παλαιός. ὄλβος Βάττου ἕπεται. P. v. 73. παλαιὰ χάρις. I. vii. 23. παλαιὸν οἶνον αἴνει. O. ix. 73. παλαιοῦ πένθεος ποινάν. Fr. Thren. iv. 2. p. 21. παλαιὰν δόξαν Κλεωνύμου. I. iii. 25. προγόνων ἐξ. P. ix. 182. φάμαν ἐκ λεχέων ἀνάγει. I. iv. 37. παλαιαὶ ῥήσιες ἀνθρώπων. O. vii. 100. παλαιαῖσιν ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεύς. N. iii. 56. παλαιότεροι εὗρον ὁδόν. N. vi. 90. ἐν παλαιτέροις. P. x. 91. τρίτον. N. iii. 127. ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ. N. vii. 65.

πάλαισμα. παλαισμάτων φροντίδα. N. x. 40. αὐχένα ἐξέπεμψας. N. vii. 106. (ἐν) παλαισμάτεσσι. P. viii. 48. ἀμφὶ παλαίσμασιν ἀνδρός. O. ix. 21.

παλαίφατος. γενεά. N. vi. 54. παλαίφατον ἀγοράν. N. iii. 24. v. Not. χρησθέν. O. ii. 72. παλαίφατον Ἀχάρναι εὐάνορες. N. ii. 25. v. Schol. V. L.

παλάμη. παλάμᾳ δονέων. P. i. 85. σὺν μοιριδίῳ. O. ix. 38. σὺν π. θεοῦ. O. x. 25. παλάμαι Ζηνός. P. ii. 71. παλαμᾶν

τραχειᾶν. P. iv. 360. παλάμαις Διὸς δεινὸν πάθον. N. x. 121. θεῶν τιμὰν εὑρίσκοντο. P. i. 94. Ἐπάφου κατῳκισθεν ἄστη. N. x. 9. πυκνότατον. O. xiii. 73. βροτῶν ψιθύρων. P. ii. 138.

παλίγγλωσσος. πόλις. I. vi. 35. παλίγγλωσσόν οἱ ῥῆσιν ἀγγέλων ἀθάνατοι θέσαν. N. i. 88.

παλίγκοτος. παλίγκοτον πῆμα. O. ii. 36. παλιγκόταις ἔφεδρος τραχύς. N. iv. 156.

παλίμβαμος. παλιμβάμους ὁδοὺς ἱστῶν. P. ix. 33.

πάλιν. O. i. 107. x. 103. N. iii. 109. x. 138. Fr. Thren. iv. 5. p. 22.

παλιναίρετος. Fr. Dithyramb. vii. p. 72.

παλιντράπελος. παλιντράπελον πῆμα. O. ii. 69.

παλλακός. παλλακῶν κρόταλα. e corr. Fr. Dithyramb. vi. 3. pag. 43.

πάλλω. πάλλων ἄκοντα βραχυσίδαρον χερσί. N. iii. 79. πάλλονται αἰετοὶ καὶ πέραν πόντοιο. N. v. 39. v. Not.

παμβίας. παμβίᾳ κεραυνῷ σχίσιν Ζεὺς χθόνα. N. ix. 58.

μάμπαν. O. ii. 125. xiii. 32. N. x. 108. Fr. Inc. ii. 7.

παμπειθής. παμπειθῆ γλυκὺν πόθον. P. iv. 327.

παμποίκιλος. ἐν παμποικίλοις ἔρκεσιν αγγέων. N. x. 68.

παμπόρφυρος. παμπορφύροις ἀκτῖσι. O. vi. 91.

πάμπρωτος. πάμπρωτον ἀέθλων (Θῆρα) κτεῖνα. I. vi. 70. φέγγος εἶδον. P. iv. 415.

παμφάρμακος. παμφαρμάκου ξείνας (Μηδείας). P. iv. 415.

παμφόρος. παμφόρῳ χεράδει τυπτόμενον. P. vi. 13.

πάμφωνος. πάμφωνον μέλος αὐλῶν. P. xii. 34. παμφώνων ὑμεναίων ἰαχάν. P. iii. 29. παμφώνοις ὁμοκλαῖς αὐλῶν. I. v. 35. παμφώνοισιν ἔντεσιν αὐλῶν. O. vii. 22.

πανάγυρις. ἀμφὶ πανάγυριν Ζηνὸς Λυκαίου. O. ix. 145. παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον δίφρον. I. iv. 47.

πανδαίδαλος. πανδαίδαλον εὐκλέα ἀγοράν. Fr. Dithyramb. iii. 5. p. 41.

πανδόκος. πανδόκῳ ἄλσει Διός. O. iii. 30. πάνδοκον ναὸν Πυθῶνος. P. viii. 89. πανδόκοις ξεινίας. O. iv. 25.

πανδοξία. πανδοξίας ἄκρον ἐστὶν ἐν εὐτυχίᾳ. N. i. 14.

πανέτης. πάνετες τιθήνα χιόνος Αἴτνα. P. i. 38.

παννυχίζω. παννυχίζει φλόξ. I. iv. 112.

παντοδαπός. παντοδαπὸν κύνα θεοῦ μεγάλας. Fr. Parthen. ii. p. 15. παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖσι. Fr. Prosod. ii. 2. in Del. p. 26. μόχθων. I. i. 63. παντοδαπᾶν νούσων. P. iii. 13. παντοδαποῖσιν ξένοις. O. viii. 35.

παντᾷ. O. i. 188. ubi v. V. L. P. i. 187. ii. 42. x. 58. I. iv. 2. P. iv. 303. P. i. 187.

πάντοθεν. N. vi. 75. περιάπτων φάρμακα γυίοις. P. iii. 95.

παντοῖος. παντοῖαι χρεῖαι φίλων ἀνδρῶν. N. viii. 71. παντοίων νόμων ἀγεῖτο. N. v. 45. παντοῖα θύματα. Fr. Thren. i. 14. p. 18.

πάντολμος. πάντολμον σθένος Ἡρακλέος. Fr. Encom. i. 4. p. 39.

πάντως. σχεθέμεν πάντως ἐν φυλακᾷ. P. iv. 133.

πάομαι. εἴ τις πέπαται ἐσλά. P. viii. 103.

παπταίνω. παπταίνει τὰ πόρσω. P. iii. 39. εἴ τις τὰ μακρά. I. vii. 61. πάπταινε πόρσιον. O. i. 183. παπτήναις πέδιλον τάφε. P. iv. 168.

παρά. παρ' Ἀπόλλωνος. N. ix. 1. πατρός. O. i. 112. Πυθιάδος. P. v. 26. Πανδρόσου. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. δαιμόνων μαστευέμεν. P. iii. 107. Διὸς (βωμῷ). N. x. 89. ποδός. P. iii. 108. x. 97. Σαλαμῖνος. P. i. 148. σέθεν φέρεται. P. i. 171. σταθμῶν ἱκών. O. v. 21. Χαρικλοῖς νέομαι. P. iv. 132. Διὶ παρ' ἢ ἀδελφοῖσιν μισγομέναν (pro παραμισγομέναν). I. viii. 76. Αἰγιόχῳ ναίει. I. iv. 99. Αἰήτᾳ. P. iv. 379. v. V. L. Ἀλφεῷ σύτο. O. i. 32. Ἀλφεῷ στεφανωσάμενον. O. vii. 28. ἀμφοτέροις δαίσαντο. P. iii. 165. Πέλοπος ἀποικίᾳ. O. i. 37. ἀνδρὶ φίλῳ στάμεν. P. iv. 1. ἀνδράσιν. O. vi. 15. οἰκείοις

ἀρούραις. O. xii. 28. βωμῷ τύμβον ἔχων. O. i. 150. Δίρκᾳ τὰ φάνεν. O. x. 101. I. viii. 42. συγγόνῳ ἑστίᾳ. O. xii. 21. Εὐρώτᾳ πέλας. I. i. 39. Κάδμῳ οὐκ ἐγένετο (pro παρεγένετο). P. iii. 155. Κασταλίᾳ στεφανωσάμενον. O. vii. 31. N. vi. 65. Κασταλίᾳ καὶ ὄχθῳ μολών. N. xi. 30, 31. κοινῶνι εἰσάϊεν. P. iii. 50. κόλποισι Πίσας. O. xiv. 33. Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει. P. iii. 60. Κρονίδαις ἑλὼν βίοτον. P. ii. 46. ματέρι βαίνοισά ἐστι (pro παραβαίνουσα). N. x. 33. ματρὶ μένειν. P. iv. 330. οἷς ἐδαίσατο. P. x. 44. ὄχθαις Καφισοῦ τίκτε. P. iv. 82. Καΐκου ὄχθαις τρῶσεν. I. v. 54. παισίν. P. ii. 132. πατρὶ νέμονται. N. x. 104. πεζοβόαις. N. ix. 81. Πηλεῖ οὐκ ἐγένετο (pro παρεγένετο). P. iii. 154. πόλει Χαρίτων (pro παραναίουσι). P. xii. 45. Κάδμου πύλαις ἀνέτειλαν. I. vi. 111. τιμίοις θεῶν νέμονται αἰῶνα. O. ii. 117. τυραννίδι. P. ii. 159. ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ. Fr. Inc. lv. σφίσιν τέθηλεν ὄλβος. Fr. Thren. i. 9. p. 17. παγαῖς ὠκεανοῦ. Fr. Inc. c. 2. πὰρ Δεινομένει. P. i. 112. Διῒ γάμον δαίσαντα. N. i. 111. Κρόνου λόφῳ. O. viii. 22. Παμφάῃ ἐλθόντες ξενίαν. N. x. 92. ποδί. N. iv. 88. vi. 94. ποσί. O. i. 118. σάματι. O. x. 30. τεμένει. N. vi. 105. παρ' αἶσαν. P. viii. 16. ἀκτὰν Ἱμέρα. P. i. 152. Ἀχέροντος. P. xi. 33. ἅμαρ. P. xi. 95. Ἀπόλλωνα. O. iv. 16. ἅρμα Λύδιον. Fr. Inc. xxiv. 1. βωμόν. O. x. 121. γνώμαν. O. xii. 14. δίαιταν. O. ii. 116. δίκαν. O. ii. 30. δόμον. N. vii. 67. ἐλπίδα. O. xiii. 117. ἐν ἐσλόν. P. iii. 145. εὐδαιμονίαν. P. vii. 21. καιρόν. O. viii. 32. ix. 58. P. x. 5. κρητῆρα. N. ix. 117. κρημνὸν θαλάσσας. Fr. Inc. lxxxiv. Κρονίδαν. N. iii. 83. Κρόνιον. O. i. 178. ξένον. P. iii. 123. ὀμφαλόν. P. viii. 85. ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 2. ὅρκον. O. xiii. 116. ὄχθον Κρόνιον. O. ix. 4. Πελίαν. P. xi. 6. πόρον. O. vi. 46. πρόθυρον. P. iii. 138. I. viii. 4. πυράν. I. viii. 126. ῥέεθρον Ἀλφειοῦ. O. ix. 29. ῥοὰν κεκραμένον. N. xi. 46. σκοπόν. O. xiii. 134. σᾶμα. N. vii. 28. τύμβον. N. ix. 35. τύρσιν. O. ii. 127. ὕδωρ. P. i. 131. υἱὸν Ἀγησιλάου. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. βωμόν. N. v. 18. δίκαν. I. vii. 67. ματέρα. P. viii. 122. μέλος. N. vii. 101. μέσον ὀμφαλόν. P. iv. 131. σοφὸν ἀντιφερίξαι. P. ix. 88. στόμα. P. iv. 77. χρόνον. O. iv. 41.

πάρα. σοί, pro πάρεστι. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43.

παραβάλλω. παραβάλλει στόμα Ἡρακλεῖ. P. ix. 152.

παράγω. παράγον κοῖται ἐννύχιοι. P. xi. 39. σοφία κλέπτει παράγοισα μύθοις. N. vii. 34.

παραγορέω. παραγορεῖτό μιν. O. ix. 117.

παραδίδωμι. παρέδωκε κῦδος. P. ii. 96. Ἰωλκὸν λατρίαν Αἱμόνεσσι. N. iv. 91. παραδόντος πότμου. P. v. 4.

παραιθύσσω. παραιθύσσει εἴ τι καὶ φλαῦρον. P. i. 169. παραίθυξε θόρυβον μέγαν συμμαχίᾳ. O. x. 89.

παραινέω. παραινεῖ φράζων υἱοῖς ἔπος Ἡσιόδου. I. vi. 100. παραινεῖν ἐφημοσύναν Πηλεΐδᾳ. P. vi. 23.

παραΐσσω. παρήϊξαν ἔρωτες. Fr. Inc. xlvii. 2.

παραιτέω. παραιτεῖται χάριν. N. x. 56.

παράκειμαι. παρκείμενον συλλαβὼν τέρας. O. xiii. 103. φρονεῖν τὸ παρκείμενον. N. iii. 131.

παρακοινάω. παρεκοινᾶτο λόγον συγγενέσιν. P. iv. 236. v. Not.

παραλέγομαι. παρελέξατο νεφέλᾳ. P. ii. 67.

παραλύω. παραλύει δυσφρόνων. O. ii. 95.

παραμείβω. τίνα πρὸς ἄκραν πλόον ἐμὸν παραμείβῃ. N. iii. 47. παραμείβεται θεὸς δελφῖνα. P. ii. 93.

παραμένω. παρέμεινε μάχαις. P. i. 93. παρμένων ἐν ὀργᾷ. P. i. 173. παρμένοντας υἱοὺς αἰχμᾷ. P. viii. 58.

παράμερος. τὸ ἀεὶ παράμερον ἐσλόν. O. i. 160.

παραμόνιμος. παρμονίμαν εὐδαιμονίαν θάλλοισαν. P. vii. 21.

παράμονος. ὄλβος ἀνθρώποις παρμονώτερος. N. viii. 29.

παραπειράομαι. παραπειρῶνται Διὸς μάντεις. O. viii. 4.

παραπλάζω. παρέπλαγξαν σοφόν. O. vii. 56. οὐ παρεπλάγχθη Ὑπερμνήστρα. N. x. 10.

παραστάτης. Τελαμὼν παραστάτας ἐὼν Ἰόλᾳ. N. iii. 63.

παρασφάλλω. οἰκείων καλῶν παρέσφαλεν. N. xi. 41.

παρασχέω. παράσχοι χρόνος ἐπίλασιν καμάτων. P. i. 90. παρασχεῖν ἀνδράσιν ἰατῆρα. P. iii. 116.

παράτροπος. εὐναὶ παράτροποι. P. ii. 65.

παράφημι. μὴ παρφάμεν ὅρκον. O. vii. 120. παρφάμεν τοῦτον λόγον. P. ix. 77. πολλὰ παρφαμένα λιτάνευεν. N. v. 58.

παράφασις. πάρφασις ἐχθρὰ ἦν καὶ πάλαι. N. viii. 54.

παρδαλέα. ἀμφὶ παρδαλέα στέγετο ὄμβρους φρίσσοντας. P. iv. 144. (παρδαλέᾳ. Not.)

πάρεδρος. ἱέρεα ὀρνίχων Διός. P. iv. 7. Θέμις Διὸς ξενίου. O. viii. 29. Μοιρᾶν Ἐλείθυια. N. vii. 1. πάρεδρον Δαμάτερος Διόνυσον ἄντειλας. I. vii. 3. Ῥαδάμανθυν ἔχει Κρόνος ἕτοιμον. O. ii. 139.

πάρειμι. νῦν πάρεστι. O. vi. 31. φίλων παρεόντων. O. vii. 10.

παρέλκω. παρέλκει ὀρθὰν ἐδὸν ἔξω φρενῶν. O. vii. 84.

παρέχω. αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει. I. viii. 152. λόγον ἐπαινεῖν παρέχοντι. P. ii. 132. θεὸς τῶνδε αἶσαν παρέχοι. O. vi. 174. παρέχων δέμας ἀκίνητον ἐν δρόμοις. O. i. 33. παρέχων δεῖπνα ἀμοιβαῖα θεοῖς. O. i. 63. παρέχοισα εἰράναν βουσίν. P. ix. 41. παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον. P. xi. 64. πολὺν ὕμνον π. δυνατοί. N. vi. 57.

παρήκω. τὰ μὲν παρήκει. P. vi. 43.

παρθενία. παρθενίας χαλινόν. I. viii. 95.

παρθενικός. παρθενικαὶ ἄφωνοι εὔχοντο πόσιν ἢ υἱόν. P. ix. 175.

παρθένιος. παρθενίαν ὠδῖνα. O. vi. 51. παρθενίοις καὶ παίδων βλεφάροις ἐφίζοισα. N. viii. 3. v. Not. V. L. ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς. P. xii. 15. Παρθενία Ἥρα. O. vi. 150. v. Schol.

παρθένος. κυαναιγίς. Minerva. O. xiii. 99. v. Schol. ἰοχέαιρα. Diana. P. ii. 16. Κορωνίς. P. iii. 61. Λοκρίς. P. ii. 36. τεῦχε μέλος αὐλῶν. P. xii. 34. παρθένου (Sphingis) αἴνιγμα ἐξ ἀγρίων γνάθων. Fr. Inc. cxc. παρθένον ἀγροτέραν (v. Not.) ἅρπασεν καὶ ἤνεγκε. P. ix. 10. κεδνάν. P. ix. 216. σύνευνον. O. i. 143. παρθένοι ἅλικες, ἑταῖραι. P. iii. 31. Ἑλικώνιαι. I. viii. 126. παρθένων χορεί. P. x. 59. Δαναοῦ. Fr. Inc. clxxviii. ἀγέλα. Fr. Hyporch. iv. 1. p. 24. παρθένοις νέοις μέλημα. P. x. 92. οἷον γάμον εὗρεν. P. ix. 198.

παρίημι. μὴ παρίει. P. i. 165.

παρίστημι. παρέστα Μοῖσα. O. iii. 7. παρέσταν σχεδὸν Μοῖραι. O. x. 64. παρέστακε Δίκα κώμῳ. P. viii. 100. παρισταμένων υἱῶν. O. v. 53.

παρίσχω. παρίσχει δαίμων. P. viii. 108.

πάροιθεν. O. xiii. 145. P. ii. 111. Fr. Prosod. ii. 1. in Del. p. 26.

παροίχομαι. παροιχομένων ἀνέρων. N. vi. 50. παροιχομένων δεῖμα. I. viii. 24.

πάρος. I. vii. 1. Carm. in def. Solis v. 8. p. 36.

παρπόδιος. φόνου παρποδίου. N. ix. 90.

παρφυκτός. παρφυκτὸν οὐ τὸ μόρσιμον. P. xii. 53.

πᾶς. πᾶς τις. I. i. 69. πᾶσα κεκριμένα δύναμις. N. vi. 4. πόλις. N. v. 86. πᾶν τέλος ἔργων. N. x. 54. χρῆμα τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεί. I. viii. 27. πάσας ὁλκάδος. N. v. 4. παντὸς κορυφάν. P. ix. 136. μέτρον. P. ii. 64. παντὶ θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν. P. v. 33. ἔργῳ. N. vii. 77. θυμῷ. P. ix. 170. N. v. 57. θυμὸν δονεῖν. N. vi. 96. στρατῷ. N. i. 93. χρόνῳ. O. vi. 59. λαῷ χρὴ δεικνύναι. Fr. Inc. cxii. πάντα θυμὸν αὔξων. N. iii. 100. χρόνον. I. iii. 9. λόγον θέμενος. P. iv. 234. ὁμῶς πιέζει οἰκεῖον. N. i. 83. πᾶσαν ἀρετὰν αὐτοῦ. I. iv. 65. εὐφροσύναν. P. iv. 230. μακραγορίαν. P. viii. 41. τελευτὰν πράγματος. O. xiii. 105. ὁδὸν θεραπεύων. Fr. Scol. ii. 10. p. 11. πᾶν ἔρδοντα χρὴ ἐχθρὸν ὁ μαυρῶσαι. I. iv. 81. ἐς τὸ πάν. O. ii. 153. πάντων δαινυμένων κάρυξε. I. vi. 52. ἐπιχθονίων. N. x. 117. κύριος Ζεύς. I. v. 67. ἴσον ἀποδάσσασθαι. N. x. 161. ἐπάξιον χάρμα.

N. vii. 130. ἔργων. N. v. 75. πάντων βασιλεὺς Νόμος. Fr. Inc. i. 1. μακάρων ἄνακτα. Fr. Inc. l. σῶμα ἕπεται θανάτῳ. Fr. Thren. ii. 3. p. 19. πάσαις ἐτέων περιόδοις. N. xi. 51. v. Not. νώμ' ἁπάσαις ἀνίαις. I. ii. 33. πολίεσσιν ὁμίλει. Fr. Inc. xlviii. 4. πάντεσσ' ἐπιχωρίοις ἀέθλοις. P. ix. 178. πάντας ἀνθρώπους. I. iv. 9. ἐπαινήσαις λέξατο. P. iv. 336. πάσας ἀρετὰς ἀγήσασθαι μακρὸν ἐμοί. I. vi. 82. γαίας. I. iv. 95. δαῖτας θεῶν. I. ii. 58. πάντα ἀναγήσασθαι. N. x. 35. v. Not. ἔχεις. I. v. 18. ἴσαντι νόῳ. P. iii. 52. ὅσα. I. i. 85. τεύχων βροτοῖς. Fr. Inc. c. 2. θύειν. Fr. Inc. xi.

πάντα pro πανταχοῦ. O. ix. 36. v. V. L. ad O. i. 188.

πάσσαλος. ἀπὸ πασσάλου λάμβανε φόρμιγγα. O. i. 27.

πάσχω. εὖ πασχέμεν. P. iii. 186. ubi v. Not. εὖ πάσχων. I. v. 17. ἔπαθεν πολλά. O. xiii. 91. πλέον λόγον γενέσθαι, ἢ πάθεν. N. vii. 30. ἔπαθον μεγάλα. O. ii. 40. πάθον δεινόν. N. x. 121. οἷα δαμασθέντες. P. i. 143. οἷα καὶ πολλοὶ πάθον. P. iii. 35. παθεῖν ἔοικεν. N. iv. 57. ἐπίστασαι. P. viii. 8. εὖ παθεῖν τὸ πρῶτον ἄθλων. P. i. 191. εὖ παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι. N. i. 46. παθὼν ἐοικότα. P. ii. 53. τὶ ἐσλόν. P. ix. 157. παθόντες φιλόξενον ἔργον. I. ii. 36. πάντων μέτα τείσομαι. In def. Solis v. 21. p. 37.

πατάγημα. κυμβάλων. Fr. corr. Dithyramb. vi. p. 43. in Add.

πάταγος. παταγῳ. P. i. 46.

πατήρ. ἀοιδᾶν φορμικτάς. P. iv. 314. v. Orpheus et Schol. Βορέας. P. iv. 324. Ζεύς. O. i. 91. ii. 48. P. iii. 176. Κρόνος. O. ii. 138. Κρονίων Ζεύς P. iv. 40. πάντων ὁ χρόνος. O. ii. 32. θαυμαστὸς ξείνοις. P. iii. 126. (τοῦ Πέλοπος) Tantalus. O. i. 60. γενέθλιος ἀκτίνων ὀξειᾶν. O. vii. 129. φυτεύων γάμον. P. ix. 194. εἰ πατὴρ ἐθάλπετο ἁλίῳ ζαμενεῖ. N. iv. 22. πατὴρ ἦν ἐεινοώας. Fr. Inc. cxc. corr. πάτερ Ζεῦ. O. xiii. 31. πατέρος Διός. O. vii. 67. κεκλημένον. P. iii. 119. νικαφορίᾳ, χάρμα οὐκ ἀλλότριον. P. i. 115. πατρὸς ἀντία. O. xiii. 75. ἑορτάν. O. vi. 116. κλέος. I. vi. 39. κρύβδαν. P. iii. 25. τοῦ Ξενοφῶντος, Θεσσαλοῦ. O. xiii. 48. ξεινίου χόλον δείσαις. N. v. 61. ὀφθαλμοὶ ἔγνον ἐσελθόντα! P. iv. 114. Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον. I. viii. 3. φέρτερον γόνον τεκεῖν. I. viii. 70. Φοίβου. O. vi. 84. Ἀσωποδώρου αἶσαν. I. i. 50. αἴγλα ποδῶν. O. xiii. 48. Ὀλυμπίοιο τιμάν. O. xix. 17. ἐμοῦ ἀρχαίαν κομίζων. P. iv. 138. ἀρχάν. O. xiii. 87. ἴχνεσιν ἐμβέβακεν. P. x. 20. v. Not. κομιδὰν πρίατο θανάτοιο. P. vi. 39. Μέγα ἄγαλμα. N. viii. 27. δίδυμαι γένοντο θύγατρες. I. viii. 31. ὕπερθε. P. ii. 88. φονευομένου. P. xi. 25. πατρί. N. vii. 134. βαρυγδούπῳ. O. vi. 138. βαρυσφαράγῳ τέκες Αἰακόν. I. viii. 47. αὐτῷ, Διΐ. O. iii. 34. ἰαίνοιεν θυμόν. O. vii. 78. Δαμαίῳ Ποσειδῶνι. O. xiii. 99. Θεσσαλοῦ, Πτοιοδώρῳ. O. xiii. 58. πατρὶ πατρός. O. viii. 91. ποθεινός. O. x. 102. μεγίστῳ. O. x. 54. ἑορτάν. O. iv. 116. φίλῳ. N. x. 104. τεῷ. P. vi. 15. Πυθιονίκῳ. P. xi. 67. Ἀδράστοιο. N. x. 21. πατέρα Οὐρανιδᾶν Ζῆνα ἐκάλει ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ. P. iv. 344. πατέρα Ἄκρωνα. O. v. 18. Δαμάγητον. O. vii. 32. πάτερ Ζεῦ, ὕπατε, εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας. O. xiii. 34—36. N. viii. 60. ix. 73. 127. x. 53. xi. 14. I. vi. 62. Κρονίων. N. x. 142. Ζεῦ. Fr. Epinic. v. 1. in Hieron. p. 7. ὁμώνυμε ἱερῶν ζαθέων. Fr. Epinic. v. p. 4. V. L. πάτερ ἀριστοτέχνα. Fr. Inc. xix. πατέρες ἐμοί. P. v. 101. ἐξ ἀγαθῶν πατέρων. O. vii. 169. εὐωνύμων. O. ii. 13. ὑπάτων γόνον μέλπωμεν. Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 41. λευκίππων. P. iv. 207. ἐκ πατέρων. P. viii. 63. πατέρων ὀρθαὶ φρένες. O. vii. 168.

πάτρα. πάτρας Κνωσίας. O. xii. 24. ταύτας. N. vi. 62. φίλας. I. vii. 40. πάτρᾳ καλλιγύναικι δόξαν ἀγαγόντα. P. ix. 131. ἐμᾷ εὐωνύμῳ πολίαρχον. N. vii. 125. λάβρον λίθον Μοισαῖον ὑπερεῖσαι. N. viii. 79. πάτραν Αἴγιναν. O. viii. 27. εὐώνυμον ἐστεφάνωσαν

νῖκαι. N. xi. 25. καπνωθεῖσαν. P. v. 112. τεὰν πρόπολιν ἀοιδαῖς ἔμμεν ἀκούομεν. N. iv. 126. Μιδυλιδᾶν αὔξων. P. viii. 53. τίνα πάτραν. P. vii. 5. πάτραν στόμα προφέρει. I. v. 55. Ψαλυχιαδᾶν ἄρδοντι Χαρίτων δρόσῳ. I. vi. 93. πάτραθε. N. vii. 103.

πατραδελφεός. πατραδελφεοῦ κριτοῦ γενεὰ οὐ κατελέγχει (αὐτόν.) I. viii. 143.

πάτριος. πατρίων οἴκων. N. ix. 32. πατρία ὄσσα. O. vi. 106. πατρίαν ἄρουραν. O. ii. 27. καθ' ὁδόν. N. ii. 9.

πατρίς. πατρίδι κῦδος καλλίνικον. I. i. 13. πατρίδα πολυκτέανον. O. x. 44. ποίαν γαῖαν εὔχεαι πατρίδ' ἔμμεν. P. iv. 174.

πατρόθεν. ἀνάγκα. O. iii. 51. τὸ πατρόθεν. O. vii. 40.

πατρώϊος. πατρώϊον εὔφρονα πότμον. O. ii. 65. πατρωΐων ἀέθλων. P. iv. 391. πατρῴας ἀπὸ γᾶς. P. iv. 517. πατρωΐαν μοῖραν. O. vii. 139. πόλιν, Κυράναν. P. v. 70. πατρῴαν πρὸς στάθμαν. P. vi. 45. Σαλαμῖνα. N. iv. 78. ἄρουραν. I. i. 51. ἀρετάν. I. ii. 66. πατρώϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες. P. x. 111. πατρῴαις βουσὶν εἰράναν παρέχοισα. P. ix. 42.

πατροπάτωρ. ξένος Σπαρτῶν. P. ix. 144. πατροπάτορος ὁμαιμίου. N. vi. 29.

πάτρως. πάτρωί τ' ἐπερχόμενος. P. vi. 46. (πάτρῳ.) v. V. L. ad I. vii. 34.

παῦρος. παύρῳ ἔπει. O. xiii. 138. παῦρον ὕπνον γλυκύν. P. ix. 42. παῦροι βροτῶν πιστοὶ ἐν πόνῳ. N. x. 147. δυνατοὶ βασιλεῦσαι. N. ix. 89. παῦροί τινες ἔλαβον χάρμα ἄπονον. O. x. 26. παύροις πράξασθ' εὐμαρές. P. iii. 205.

παύω. ἔπαυσεν ἀλκὰν φρενῶν φόβος ἀνδροδάμας. N. iii. 67. λάθαν Σωκλείδα, Ὀλυμπιόνικος. N. vi. 35. μέριμναν καρτεράν. I. viii. 25. τὰ μὲν παύσατε. I. viii. 77. παυσάμενοι κακῶν. I. viii. 17.

πᾶχυς. πάχει μάκει τε ναῦν πεντηκόντορον κράτει (ὁ δράκων). P. iv. 436.

πεδά. (μετά.) πεδὰ μέγαν κάματον. P. v. 62. πολλοῖς πεδαφρόνων. v. V. L. ad P. viii. 106. καὶ πέδα. Fr. Inc. lxiv. p. 73. ubi Not.

πεδαμείβω. ἐσλὸν βαθὺ πήματος πεδάμειψαν. O. xii. 18.

πεδαυγάζω. πεδαυγάζων ἀπὸ Ταϋγέτου. N. x. 115.

πεδάφρων. πολλοῖς πεδαφρόνων. P. viii. 105. conf. V. L.

πεδάω. ἵππος ἅρμ' ἐπέδα. P. vi. 32. πέδασον ἔγχος χάλκεον Οἰνομάου. O. i. 123. πεδᾶται δόλῳ. N. v. 49. αὐτὸς πεδάθη. Fr. Thren. vi. 2. p. 22. Fr. Inc. clxvi.

πεδέρχομαι. πεδέρχεται πλέον τὸ τερπνόν. N. vii. 109.

πεδιάς. πεδιάδα κατέθηκεν εὐθύτομον εἶναι. P. v. 122.

πέδιλον. πεδίλῳ Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι. O. iii. 9. ἐν τούτῳ πόδα ἔχειν. O. vi. 13. πέδιλον ἀρίγνωτον παπτήναις. P. iv. 169.

πεδίον. ἐν πεδίῳ ἔργον κορύσσοντα. I. viii. 116. ἐν πεδίῳ Φλέγρας. N. i. 101. πεδίον Δώτιον ἀνθεμόεν. Fr. Hyporch. vi. p. 25. ἀπέραντον. N. viii. 13. ὅν φασιν εὐσεβέστατον Ἰαωλκοῦ πεδίον τράφειν. I. viii. 88. Λιβύας ὀφέλλειν. P. iv. 462. v. Not. Μύσιον ἀμπελόεν. I. viii. 110. Τεύθραντος. O. ix. 108. πεδίων βίον ἐπηετανὸν ἔδοσαν. N. vi. 19. κελαινεφέων δεσπόταν. P. iv. 93. ἄγει τεθμὸν ἐγκώμιον πεδίων ἐκ Πίσας. O. xiii. 40.

πεδόθεν. γαῖαν αὐξομέναν. O. vii. 114.

πέδον. πέδῳ Αἴτνας. P. i. 54. πέδον κύκλῳ. O. x. 57. πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον. Carm. in def. Solis 18. p. 36.

πεζός. πεζὸς ἰών. P. x. 46. ἰχνεύων παρὰ Λύδιον ἅρμα. Fr. Inc. xxiv. 2.

πεζοβόας. παρὰ πεζοβόαις. N. ix. 81.

πεζομάχης. πεζομάχαισι. P. ii. 121.

πείθω. πειθέμεν Ἥραν πόσιν τε. N. vii. 140. ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ ἔπεισε. O. ii. 144. πείσαις δᾶμον Ὑπερβορέων. O. iii. 28. Ποσειδάωνα γαμβρόν. N. v. 68. πείσαισα ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασι. N. v. 52. πίθον μὲν ἰατῆρα παρασχεῖν. P. iii. 115. πιθὼν γνώμαν. P. iii. 51. πεπιθὼν γνώμᾳ κυβερνατῆρος. I. iv. 122. πείθονται ἀοιδοὶ σάμασιν. P. i. 5.

πείθεό μοι, Μοῖσα, κελαδῆσαι. P. i. 113. πείθεσθαι ἀξίαις κείνου ἤθελον. N. viii. 17. πιθέσθαι ἐνυπνίῳ. O. xiii. 113. πιθόμενοι θεοῦ σάμασιν ἥρωες. P. iv. 356. πέποιθα. O. i. 165. ξενίᾳ. P. x. 99. προξενίᾳ. N. vii. 69. πιθήσαντα φρεσὶν λευκαῖς. P. iv. 194. v. Not.

πεῖρα. ἐν πείρᾳ. N. iii. 122. πεῖραν ἔχοντες. N. iv. 123. ἀγάνορα Φοινικοστόλων ἐγχέων περὶ θανάτου καὶ ζωᾶς. N. ix. 67.

πειράω. ἐπείρα εὐνᾶς νυμφείας. N. i. 54. πειρῶντι πρέπει χρυσὸς ἐν βασάνῳ. P. x. 105. ἐπειρᾶτο ἄκοιτιν Διός. P. ii. 62. πειρᾶτο μάχας πρῶτον. N. i. 66. πειρᾶσθαι ἐν Πυθῶνι ἀέθλων ἔσχον. N. xi. 29. πειρώμενος γνώμας σφετέρας ἀταρβάτοιο. P. iv. 150. πειρώμενον ἀγωνίας. O. ii. 94. (πειράω. ἅπαξ, τὸ συννεύω. ὡς παρὰ Πινδάρῳ. est ap. Tho. Magistrum: forte ex deperditis.)

πεῖρας. θανάτου. O. ii. 57. πείρατα πολλῶν συντανύσαις. P. i. 151. ἀέθλων δείκνυεν. P. iv. 391.

πέλαγος. ἐν πελάγει δάμασε θῆρας. N. iii. 42. πελάγει Εὐξείνῳ. N. iv. 79. ποντίῳ. O. vii. 103. ὑγρῷ. P. iv. 70. ἐν πελάγει πόντου ἀκύμονος. Fr. Inc. xlix. 3. πολυχρύσοιο πλούτου. Fr. Inc. lxi. 3. ἐν πελάγεσσιν ὠκεανοῦ. P. iv. 447.

πελάζω. πέλασσε ζεύγλᾳ (βόας) ἀγαγών. P. iv. 404. πέλασον κράτει ἐμέ. O. i. 126. πελάσσαις ματρὶ τεᾷ. N. x. 152.

πέλας. Ἐμβόλῳ ναίοντες. O. vii. 35. ἀγλαῶ σκάπτω. N. xi. 4. παρὰ Εὐρώτα ῥεέθροις πέλας. I. i. 39.

πέλεκυς. χαλκελάτῳ πελέκει. O. vii. 66. v. Schol. ὀξυτόμῳ. P. iv. 468. ἁγνῷ τυπεὶς τίκετο Ἀθάναν. Fr. Inc. lxviii.

πέλω, πέλομαι. εἴ τις ἐχθρὰ πέλει ὁμογόνοις. P. iv. 258. ἀγαθαὶ πέλονται δύ' ἄγκυραι. O. vi. 170. πέλοι ὀρθωτὴρ θεὸς Ἱέρωνι. P. i. 109. ὡς ἔπελες ἄφαντος. O. i. 72. ἔπλετο αἰετὸς τανύπτερος ἐν ὄρνισιν. P. v. 150. εἶδος θαητόν. P. ix. 191. πέλονται νᾶες θαυμασταί. I. v. 7.

πελώριος. πελώριον ἄνδρα. O. vii. 28. κλέος. O. x. 24. ἔργον. P. vi. 40.

πεμπταῖος. πεμπταῖον παῖδα. O. vi. 89.

πεμπτάμερος. πεμπταμέροις ἁμίλλαις. O. v. 13.

πέμπω. τόδε τοὶ μεμιγμένον μέλι σὺν γάλακτι. N. iii. 134. τοῦτο μεταδόρπιον ὄχημ' ἀοιδᾶν ἐρατᾶν. Fr. Scol. iii. 2. p. 13. ὅταν θεοῦ μοῖρα πέμπῃ ὄλβον. O. ii. 37. πέμπων νέκταρ χυτὸν ἀνδράσιν. O. vii. 14. πέμποισα ἀμφιπόλους. O. vi. 52. πέμπεν δράκοντας. N. i. 60. στεφάνωμα σελίνων, κόμαν ἀναδεῖσθαι. I. ii. 23. διδύμους υἱοὺς ἐπὶ πόνον. P. iv. 316. πέμψω ἀγγελίαν. O. ix. 37. πέμψεν ἐς Λακέρειαν κασιγνήταν. P. iii. 57. θεὸς ἀρχὸν οἰωνῶν. I. vi. 73. ἔπεμψαν ἐμὲ τεαὶ ὧραι. O. iv. 5. πέμψαν φιάλας. N. ix. 125. πέμψαντα ὅρμον στεφάνων. N. iv. 29. v. V. L. πέμπεται μέλος ὑπὲρ ἁλός. P. ii. 126. πεμπόμενοι σὺν Νότου αὔραις. P. iv. 362. ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς ὑπὸ Τροΐαν. N. iii. 102. πεμφθεῖσαν ἐς αἰθέρα (νᾶσον.) O. vii. 123. φάσμα πεμφθὲν Διός. O. viii. 55.

πένθος. βαρὺ πιτνεῖ. O. ii. 41. οὐ φατὸν ἔτλαν. I. vii. 51. ποινὰν πένθεος παλαιοῦ. Fr. Thren. iv. 2. p. 21. ἐν μεγάλων πενθέων λυθέντες. I. viii. 13. τίς λύσις ἔσσεται πενθέων. N. x. 144. ἄδρυς πενθέων. Fr. Inc. xliii. 4. v. V. L.

πενία. στάσιν, πενίας δότειραν. Fr. Inc. vii. 5.

πενιχρός. ἀφνεός τε νέονται παρὰ σᾶμα θανάτου. N. vii. 27. v. Not.

πένταθλον, πεντάεθλον et πενταέθλιον. πενταεθλίου δόσιν. P. viii. 94. μετὰ πενταέθλοις ἀείδεται. N. vii. 12. πένταθλον. I. i. 35. πεντάθλῳ. O. xiii. 41.

πενταετηρίς. πενταετηρίδ' ἔθηκε. O. iii. 38. ἑορτάν. O. x. 70. N. xi. 34.

πεντάκις. Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος. N. vi. 33.

πέντε. P. iv. 231. vii. 12.

πεντήκοντα. Νηρεΐδεσσι. I. vi. 8. κορᾶν ἀγλαοθώκων. N. x. 2.

πεντηκοντακέφαλον Τυφῶνα. Fr. Epinic. v. 2. in Hieron. pag. 7.

πεντηκόντορος. ναῦν πεντηκόντορον. P. iv. 436.

πεπαίρω. πεπαρεῖν ἔχεις. V. L. P. ii. 105.

πέπλος. ἀμφὶ πέπλοις. P. ix. 213.

πεπρωμένον βασιλῆα. P. iv. 110. βίον γονέων. P. vi. 27. πεπρωμένον ἦν. O. viii. 44. N. iv. 99. I. viii. 69. πεπρωμέναν ἀρετὰν τελέσει ἕρπων χρόνος. N. iv. 70. μοῖραν. Fr. Inc. cxc. τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ—σχήσει. Fr. Inc. xxii.

περαίνω. περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον. P. x. 45. δίκας δαιμόνεσσι ἐπείραινε. I. viii. 49.

περαίτερος. ἄλλαι ὁδοὶ περαίτεραι. O. ix. 160. περαίτερον ἄλλων. O. viii. 82.

πέραν. παγᾶν Νείλοιο. I. vi. 33. πόντοιο. N. v. 39. v. Not.

περατός. πρὸς ζόφον Γαδείρων οὐ περατόν. N. iv. 113.

περάω. περᾶν ἅλα ὑπὲρ κιόνων Ἡρακλέος οὐκέτι εὐμαρές. N. iii. 37. ἐπέρα πρὸς Φᾶσιν. I. ii. 61. περάσαις πόντον. P. iii. 136. περάσαι τέλος δυωδεκάμηνον σὺν δόξᾳ. N. xi. 12. v. Not.

πέρθω. πέρσε πόλιν Πριάμοιο. P. i. 105. ἔπερσεν Λαομέδοντα Τελαμών. N. iii. 36. ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν. O. x. 40. ἔπραθεν κεφαλὰν φασγάνῳ. P. ix. 141. Πριάμοιο πόλιν. N. vii. 52. πράθον πόλιν. I. v. 46. περθόμενοι πυρὶ δέμας. P. iii. 87.

περὶ ἀρετᾶς. O. iii. 66. αὐτᾶς ψᾶφον διδοῖ. P. iv. 472. ἀνθρώπων. O. viii. 16. ἔργων κρίνει. N. v. 74. θανάτου πεῖραν. N. ix. 68. θνατῶν. O. vi. 84. κασιγνήτου μάρνασθαι. N. x. 160. κιόνων. I. v. 59. πάθας. O. vi. 65.

περὶ δείματι. P. v. 77. ἰσλαῖσι μάρναται. N. v. 87. κορυφαῖς ἁμιλλᾶται. N. x. 58. ᾧ φασγάνῳ ταμών. I. iv. 60. πλήθει δηρίομαι. O. xiii. 64. τιμᾷ. P. ii. 109. χρήμασι. Fr. Scol. ii. 8. p. 11.

περὶ δρόμον. O. vi. 126. τιμάν. Fr. Prosod. iii. 2. in Delph. p. 27. τέρμα φυτεῦσαι. O. iii. 59. ψυχὰν ἂν γάθησεν. P. iv. 217. v. Not.

περίαλλος. περίαλλα ἐτίμασε Λοξίας. P. xi. 8.

περιάπτω. περιάπτων πάντοθεν γυίοις φάρμακα. P. iii. 95. (προσάπτων.)

περίγλωσσος. περίγλωσσοι ἔφυν. P. i. 81.

περικάδομαι. περικαδόμενοι μάλα ἀνδρῶν δικαίων. N. x. 101.

περίκειμαι. περίκειται οἷς στέφανος ἀπ' ἀγώνων. O. viii. 100.

περικτίων. ἐκ περικτιόνων. N. xi. 24. περικτίονας ἄνδρας. I. viii. 138.

περιναιετάω. περιναιεταόντων ἡρώων. N. viii. 16.

περίοδος. περιόδοις πάσαις ἐτέων. N. xi. 51.

περιπλανάομαι. περιπλανᾶταί με νῦν τόδε δέρμα. I. vi. 69.

περιπνέω. περιπνέοισιν αὖραι νᾶσον. O. ii. 130.

περισθενής. περισθενεῖ στόλῳ παγκρατίου. N. iii. 26. v. Not. θανάτῳ ἕπεται σῶμα πάντων. Fr. Thren. ii. 4. p. 19.

περισσός. περισσᾶς στάθμας. P. ii. 167. περισσὰ βάρυνθεν Δελφοί. N. vii. 63.

περισσῶς. Fr. Hyporch. ii. 2. p. 23. σοφοὶ αἴνησαν ἔπος. Fr. Inc. xxix.

περιστέλλω. ἐγὼ περιστέλλων Ποσειδάωνι ἀοιδάν. I. i. 44. θνατὰ μέλη μεμνάσθω. N. xi. 20.

περιφεύγω. ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν. O. ii. 178.

περιώσιος. περιώσιον ἄλλων μεγασθενῆ χρυσόν. I. v. 3.

πέσσω. πέσσοντα αἰῶνα ἀκίνδυνον. P. iv. 331.

πεσσός. πεσσοῖς τέρπονται. Fr. Thren. i. 8. p. 17.

πέταλον. πέταλα νεικέων. I. viii. 92. ὠκεανοῦ. Fr. Inc. lxx.

πέταμαι. πέταται ἀνορέαις ὑποπτέροις ἐξ ἐλπίδος. P. viii. 128. ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας ὄνυμα αὐτῶν. N. vi. 81. ἀνὰ πεδίον τε Δώτιον. Fr. Hyporch. vi. p. 25.

πέτρα. πέτρας χοιράδος ἄλκαρ. P. x. 37. ἐπὶ πέτρᾳ κραναᾷ σχέθον κίονες. Fr. Prosod. ii. in Del. p. 26, 27. πέτραν ἀλίβατον Κρονίου. O. vi. 110. βαθυλείμωνα. P. x. 25. πέτραις ἐν ἄλλαις Ναξίαν ἀκόναν. I. vi. 107. πετρᾶν συνδρόμων ἐκφυγεῖν κινηθμόν. P. iv. 372. πέτρας φέρει φλὸξ σὺν πατάγῳ. P. i. 41.

πετραῖος. Ποσειδᾶνος πετραίου. P. iv. 246. πετραίου ποντίου θηρός. Fr. Inc. xlviii. 2.

πετράεις. πετραέσσας ἐκ Πυθῶνος. O. vi. 80.

πέτρος. πέτρῳ ἔδικε. O. x. 86. πετραοβίας ἥρωάς τε ἔλεν. N. iv. 46. πέτρον ξεστόν. N. x. 126. v. Not.

πεύθομαι. πεύθομαι Πελίαν ἀποσυλᾶσαι. P. iv. 193. αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν. P. iv. 67. πυθέσθαι οἶκον ἐπιφανέστερον ἐν Ἑλλάδι. P. vii. 7.

πεύκη. αἰθομένα δαῒς ἐπὶ ξανθαῖσι πεύκαις. Fr. Dithyramb. vi. 4. p. 43. ἀπὸ ξανθᾶς πεύκας. Emend. in Add.

πέφνω. πέφνε βίη Ἡρακλέος Εὔρυτον. O. x. 34. Κτέατον. O. x. 35. Ἐρινὺς ἐοῖ γένος. O. ii. 74. σὺν Ἄρει ματέρα. P. xi. 56. ἔθνεα Μερόπων. I. vi. 46. ἔπεφνεν Γοργόνα. P. x. 72. Χίμαιραν. O. xiii. 129. τέκνα φίλα ἥβᾳ θάλλοντα. Fr. Inc. clxvi. τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας. Fr. Thren. vi. 2. p. 22. πέφνον Ἕκτορα. I. v. 49.

πηδάλιον. πηδαλίῳ δικαίῳ νώμα στρατόν. P. i. 166. πηδάλιον δίδυμον στρέφοισα. Fr. Inc. xxxi.

πηκτίς. πηκτίδος ὑψηλᾶς. Fr. Epinic. iv. 4. in Hieron. p. 7.

πῆμα. πήματος ἐσλὸν πεδάμειψαν. O. xii. 17. πῆμα παλίγκοτον θνάσκει. O. ii. 36. ἄγει παλιντράπελον. O. ii. 68. καλόν. P. ii. 73. μήτε πορών τινι. P. iv. 529. πήματα σύνδυο. P. iii. 145.

πιαίνω. πιαίνων πλοῦτον. P. iv. 267. ἐπίαναν καπνὸν σώμασιν. N. ix. 55. πιαινόμενον ἔχθεσιν Ἀρχίλοχον. P. ii. 101.

πιέζω. πιέζει πάνθ' ὁμῶς τὸ οἰκεῖον. N. i. 82. αὐτοῦ Σικελία στέρνα. P. i. 35. πιέζεις πυθμένα Ταρτάρου. Fr. Inc. xxviii. 2. πιέσας ἐν θυμῷ χόλον. O. vi. 61.

πίειρα. πίειραν Σικελίαν. N. i. 21.

πιθών. vid. Πείθω.

πίθων. παρὰ παισὶ αἰεὶ καλὸς πίθων. P. ii. 131. v. V. L.

πικρός. πικροτάτα μένει τελευτὰ γλυκὺ πὰρ δίκαν. I. vii. 68.

πινυτός. πινυτοὶ ἐγένοντο θυμόν. I. viii. 57.

πίνω. πίνοντες ἐξ ἀργυρέων κεράτων. Fr. Inc. lx. 7. πίνοντας φάρμακα. P. iii. 93. vid. Πίω.

πίπτω. ἔπεσεν ἀνθρώποις πολλὰ παρὰ γνώμαν. O. xii. 14. οὐ χαρίτων ἑκάς. P. viii. 30. πέσεν ἐν (pro ἐνέπεσεν) ἀδόκητον καὶ δοκέοντα. N. vii. 45. πέσεν ἐν ὕμνῳ φάμα. I. iv. 39. μὴ πέσωμεν ἐν ὀρφανίᾳ στεφάνων. I. viii. 14. πετοῖσαι κορυφαὶ λόγων ἐν ἀλαθείᾳ. O. vii. 126. πετόντεσσιν ἀνιόχοις. P. v. 65. χαμαὶ πετοῖσαν. N. iv. 66.

πίστις. πίστιν θέσθαι ἐν ὄμμασι μαστεύει. N. viii. 74.

πιστός. ἄπιστον πιστὸν ἔμμεναι. O. i. 51. ἀπίστοις οὐδέν. Fr. Inc. cii. γένος θεῶν. N. x. 102. ὅρκιον. O. xi. 6. N. ix. 38. σύμβολον. O. xii. 11. πιστοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πολλοί. P. i. 172. πιστοὶ βροτῶν παῦροι ἐν πόνῳ καταλαμβάνειν. N. x. 147. χορευτᾶν μάρτυρες, δόνακες. P. xii. 48. πιστὰ φρονέων. O. iii. 30. πιστοτάτας σιγᾶς ὁδός. Fr. Inc. xciii. 3. v. Not.

πίσυνος. θεῷ Ἰάσων εὔχετ' ἔργου. P. iv. 413.

πιτνάω, πίτνημι. (v. V. L. ad. N. v. 20.) πιτνέω. πιτνεῖ πένθος βαρύ. O. ii. 41. πιτνεῖ χαμαί. P. viii. 133. πίτναν ἐς αἰθέρα χεῖρας. N. v. 20. V. L. πιτνῶν ἐν (pro ἐμπιτνῶν) ἀγκώνεσσι Νίκας θεᾶς. N. v. 76. πιτνῶντα ἐν γούνασιν Νίκας. I. ii. 39.

πίω. πίσω σφε Δίρκας ὕδωρ. I. vi. 138.

πλαγά. (πληγή.) πλαγαὶ σιδάρου τέλεσαν (ναῦν). P. iv. 438. πλαγᾶν καματωδέων ἄκος φέρει. N. iii. 28. δρόμον εὐθυπορῆσαι. I. v. 76. πλαγαῖς σιδάρου. O. x. 45.

πλάγιος. σὺν κόρῳ ἀνδρῶν πλαγίῳ. N. i. 97. v. Not. πλαγίαις φρένεσσιν. I. iii. 8.

πλάζω. πίνοντες ἐπλάζοντο. Fr. Inc. lx. 7. p. 71. πλαχθέντες ἵκοντο εἰς Ἔφυραν. N. vii. 55.

πλᾶκτρον. πλάκτρῳ χρυσέῳ διώκων φόρμιγγα Ἀπόλλων. N. v. 44.

πλανάω. μὴ πλαναθέντα καιροῦ. N. viii. 6.

πλάξ. πλάκα πόντου βαθεῖαν. P. i. 46.

πλάξιππος. πλαξίπποιο φωτός. I. ii. 31. Θήβαν πλάξιππον. O. vi. 145.

πλάσσω. (πλήσσω.) πλᾶξε κεραυνὸν πυρφόρον. N. x. 132.

πλέκω. πλεκέτω στέφανον μυρσίνας Κλεάνδρῳ. I. viii. 47. πλέκων ποικίλον ὕμνον. O. vi. 148. ῥήματα. N. iv. 153.

πλευρά. ἐν πλευραῖς Λυγκέος. N. v. 121. πολλὰ ἕλκεα πλευραῖς ἔμβαλεν. Fr. corr. Hyporch. iii. 4. p. 24.

πλέων, πλείων. πλέονα λόγον. N. vii. 29. πλέον τὸ τερπνόν. N. vii. 109. πλέον τι λαχών. Fr. Inc. lxxvii. πλεόνων στεφάνων. N. vi. 44. πλεῖστος ὅμιλος ἀνδρῶν. N. vii. 55. πλείστων ἀγώνων. I. i. 26. πλείστα χρῆσις. O. xi. 1. πλείσταις τραπέζαις. O. iii. 71. πλεῖστα διδοῖτι. P. v. 159. νικάσαντά σε. P. ix. 172. δῶρα. Fr. Inc. clxvii.

πλειστόμβροτος. ἑορτὰν πλειστόμβροτον. O. vi. 116.

πλέω. πλέοις ἐπὶ ῥιπὸς θεοῦ θέλοντος. Fr. Inc. xxxv. πλέων πρὸς ἀκτάς. I. ii. 62. πλευσάντων μετὰ κεῖνο Μινυᾶν. P. iv. 122.

πλῆθος. πλήθει καλῶν. O. xiii. 64.

πλήθω. ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου. P. iv. 151.

πλόκαμος. οὐδὲ πλόκαμοι κομᾶν κερθέντες οἴχοντ᾽ ἀγλαοί. P. iv. 145.

πλόκος. δύο πλόκοι σελίνων αὐτὸν ἔρεψαν. O. xiii. 45.

πλόος. κεῖνος ἡμιθέων ἄγαγεν (πέτραις) τελευτάν. P. iv. 375. ἔξω πλόου ἔβαλέν με ἄνεμος. P. xi. 62. ἐς πλόον. P. i. 62. I. vi. 52. ἐμὸν παραμείβῃ τίνα πρὸς ἄκραν. N. iii. 47. ἰόντα φαινέμεν παντᾷ. P. iv. 302. εὐθὺν δίδου. O. vi. 177. ἔσχατον. P. x. 46. ναῶν στέλλεν. O. vii. 59.

πλουτέω. αὖ πλουτέοντες ἀέξονται. Fr. Inc. lxi. 6. πλουτεῖν σὺν τύχᾳ ἄριστον. P. ii. 101.

πλοῦτος. πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος. O. ii. 96. εὐρυσθενής. P. v. 1. λαχὼν ποιμένα. O. x. 106. πλούτου σύννομοι δίστιχον. I. iii. 27. μεγάνορος. O. i. 4. σθένει. I. iii. 3. στεφάνωμα ἀγέρωχον. P. i. 96. ταμίαι. O. xiii. 10. κρέσσονα μέριμναν. P. viii. 131. ἀενάου νέφος εἵπετο. Fr. Inc. clxvii. πλούτῳ ἔβρισε. N. viii. 31. ἶσον ἄνθος. N. xi. 52. πλοῦτον ἀγάνορα ἀνθεῖν σφίσιν. P. x. 28. ἄγει νέῳ. P. vi. 47. ἄγων. O. ii. 19. ἁβρόν. P. iii. 195. κρυφαῖον νέμει ἔνδον. I. i. 97. πολὺν κατακρύψαις ἐν μεγάρῳ ἔχειν. N. i. 44. πιαίνων. P. iv. 267.

πνέω. πνέομεν ἐκ μιᾶς ματρός. N. vi. 2. πνέον οἱ (βόες) φλόγα πυρὸς ἀπὸ γενύων. P. iv. 401. πνέοις ἥμισυ ἐὼν ὑπένερθεν γαίας. N. x. 163. πνέων ἄλλοτ᾽ ἄλλα. N. iii. 72. καρδίᾳ θρασείᾳ. P. x. 69. χαμηλά. P. xi. 46. πῦρ πνέοντος κεραυνοῦ. Fr. Inc. lxxviii. p. 77. πνέοισαν πῦρ Χίμαιραν. O. xiii. 128. πνεύσαις κενεά. O. x. 112.

πνοή. πνοιᾶς Βορέα. O. iii. 56. πνοαὶ ἄλλοτε ἀλλοῖαι εἰσὶν ἀνέμων ὑψιπετᾶν. P. iii. 187. πνοαῖς καλλιρόοισι. O. vi. 143. πνοαῖσιν αὐλῶν Αἰολῖσιν. N. iii. 137. πνοὰς βάλον δύο δράκοντες. O. viii. 51.

πόα. πόᾳ Παρνασσίᾳ. P. viii. 28.

ποδάρκης. ἀμέρα. O. xiii. 54. ποδαρκέων δώδεκα δρόμων. P. v. 44. v. Not.

ποθατὸν ἰσχὺν ἀνδράσιν ἔθηκας (ex corr.) Carm. in def. Solis v. 5. p. 36.

ποθεινός. πατρὶ παῖς ἐξ ἀλόχου. O. x. 103. ποθεινὰ Ἑλλὰς αὐτὰν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. P. iv. 388. ποθεινὸν κλέος ἔπραξεν. I. v. 9. ποθεινοτάταν δόξαν. O. viii. 85.

πόθεν. O. xiii. 25.

ποθέω. ποθέω ὀφθαλμὸν στρατιᾶς. O. vi. 26. ποθέων ζεῦξαι πάγασον. O. xiii. 91.

πόθος. ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται. Fr. Scol. ii. 7. p. 11. πόθον Ἀργοῦς γλυκὺν παμπειθῆ ἔνδαιεν Ἥρα. P. iv. 327.

ποί. O. iii. 7.

ποιά. ποιᾶς στεφάνοισι ἐρεπτόν μιν. P. iv. 427. ποίαν μελίηδέα κεῖρεν ἐκ λεχέων. P. ix. 64.

ποιάεις. ἄνθεα ποιάεντα φέρειν. N. v. 98.

ποιέω. ποιήσεσθαι θύσων διθύραμβον. Fr. Inc. in Add.

ποιητός. ποιητὸν λόγον. N. v. 53.

ποικιλόγαρυς. φόρμιγγα ποικιλόγαρυν. O. iii. 13.

ποικιλόνωτος. ποικιλόνωτον ὄφιν. P. iv. 444.

ποικιλοφόρμιγξ. ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς. O. iv. 4.

ποικίλος. ποικίλον δράκοντα θαέομαι. P. viii. 65. v. Not. Schol. ὕμνον πλέκων. O. vi. 148. κόσμον αὐδάεντα λόγων. Fr. Inc. lxxxvi. 2. ἄνδημα ὑφαίνω. Fr. Hymn. ix. 2. p. 32. ποικίλαν ἴϋγγα. P. iv. 381. v. Schol. ποικίλον κιθαρίζων. N. iv. 23. φόβαισιν δρακόντων κάρα. P. x. 73. ποικίλων μηνῶν. I. iv. 30. ὕμνων. N. v. 77. ποικίλοις βουλεύμασι. N. v. 52. ψεύδεσι δεδαιδαλμένοι μῦθοι. O. i. 46.

ποικιλάνιος. ποικιλανίους πώλους. P. ii. 14.

ποικίλλω. ποικίλλων βαιὰ ἐν μακροῖσιν, ἀκοὰ σοφοῖς. P. ix. 134. πεποικιλμέναν καναχηδὰ Λυδίαν μίτραν. N. viii. 26. v. Not.

ποιμαίνω. ποιμαίνοντι ἄωτον ζωᾶς δύο μῆνα. I. v. 15. τὰ μὲν ποιμαίνειν ἐθέλει γλῶσσα ἐμά. O. xi. 9.

ποιμήν. ποιμένα λαχὼν πλοῦτος. O. x. 107. ποιμένες δώρων Κυπρίων ἔρωτες. N. viii. 11. ἔνθα ποιμένες κτιλεύονται κάπρων τε λεόντων τε. Fr. Inc. clxxi. 2. v. Not.

ποινή. ποινὰ τίς ἔσται φωνᾶς δυσθρόου. P. iv. 112. ποινὰν ἐξαίρετον καμάτων μεγάλων λαχόντα. N. i. 108. τεθρίππων κελαδῆσαι. P. i. 113. παλαιοῦ πένθεος δέξεται Φερσεφόνα. Fr. Thren. iv. 2. p. 21. ποινὰς ἔτισαν. O. ii. 106. [Eustath. pag. 416, 2. 546. 25. 1102, 56.]

ποῖος. ποίας φύτλας ἀποσπασθεῖσα (ἀποσπαρθεῖσα). P. ix. 60. ποίαν γαῖαν πατρίδα ἔμμεν εὔχεαι. P. iv. 174. ποίαις ὁμιλήσει τύχαις. N. i. 94.

ποιπνύω. ποιπνύων χάριν ἐμάν. P. x. 101.

πολεμαδόκος. ἐν πολεμαδόκοις ὅπλοισιν Ἄρεος. P. x. 22.

πολεμίζω. πολεμίζων ἄρηται κῦδος. I. i. 71. ἀργυρέῳ τόξῳ Φοῖβος. O. ix. 49. πολεμιζόμενοι ῥῆξαν ἕλκεα. N. viii. 50.

πολέμιος. θεῶν Τυφώς. P. i. 30. πολεμίᾳ χερί. N. iv. 90. πολεμίων ἀνδρῶν. P. i. 156. καμάτων. P. ii. 37.

πολεμιστής. πολεμιστὰν μέγαν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ. N. iv. 43. πολεμισταὶ ἀγαθοὶ ἡρώων. I. v. 32.

πόλεμος. γλυκὺ ἀπείροισι. Fr. Hyporchem. ii. 1. p. 23. πολέμου ἀκρόθινα. O. ii. 7. μάχαις. O. ii. 79. μναστῆρα χαλκεντέος. N. i. 24. τινὸς σᾶμα φέρεις. Carm. in def. Solis 14. p. 36, 37. πολέμοιο δόσιν. O. x. 68. νέφος, μάντιν. N. x. 16. νεῖκος ἔσχον. I. vii. 50. νιφάς. I. iv. 26. ἐν πολέμῳ θανόντα υἱόν. I. viii. 81. φθιμένου Κάστορος. N. x. 111. ἀπὸ ψυχὰν λιπών. P. iii. 179. ἔντυεν Αἰδὼς θυμόν. N. ix. 85. πόλεμον μάχαν τε ἀθανάτων. O. ix. 61. ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖς, γαρύων. O. xiii. 71. σιδαρίταν ἐπαινῆσαι. N. v. 36. ἐς χαλκοχάρμαν ἄγε. I. vi. 39. πόλεμοι λαιψηροί. O. xii. 5. πολέμων δεινῶν θράσος. P. ii. 116. κλαΐδας ἔχοισα Ἀσυχία. P. viii. 3. Not. ὀρνυμένων. O. viii. 45. οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις. P. i. 92.

πολιάοχος. πολιάοχε Παλλάς. O. v. 22.

πολίαρχος. πολίαρχον πάτρα. N. vii. 152.

πολιάτης. πολιατᾶν γλώσσας ἄωτον. I. i. 75.

πολιός. πολιᾶς ἁλός. O. i. 115. P. ii. 126. I. iv. 96. γαστρός. P. iv. 175. θαλάσσας. O. vii. 112. πολιῷ χαλκῷ. P. iii. 84. xi. 30. πολιὸν γῆρας. I. vi. 22. πολιαὶ (τρίχες) φύονται. O. iv. 40.

πόλις. πόλις Αἴαντος. I. v. 61. οὔτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος. I. vi. 35. πᾶσα μάρναται. N. v. 86. Ῥοδίων. O. vii. 173. πόλιος φίλας. N. viii. 23. φιλαρμάτου ἁγεμόνα. I. viii. 48. πόλει εὐρυσθενεῖ Ἱμέρᾳ. O. xiii. 3. Χαρίτων καλλιχόρῳ. P. xii. 46. βρέχε πόλιν. O. vii. 64. P. xi. 78. ἀέξοι. O. viii. 116. Δαναοῦ. N. x. 1. v. Not. ἐπωνυμίαν (Αἴτνας) γείτονα ἐκύδανεν. P. i. 59. εὐάνορα καταβρέχων μέλιτι. O. x. 119. εὐανορίαισι δαιδάλλειν. O. v. 46. εὔνομον. I. v. 28. ἷξοισαν εἰς ὀχετὸν ἄτας. O. x. 46. Ἴλου. N. vii. 44. Πριάμου πράθεν. N. vii. 51. Πριάμοιο πέρσεν.

P. i. 105. Τρώων πράθον. I. v. 46. Ἴρασσαν. P. ix. 185. καλλίσταν ἀμφέπει. P. ix. 124. κόμιζε στόλῳ. P. viii. 142. ἔκτισσεν Ἱέρων. P. i. 118. κτίσσειεν. P. iv. 14. κυδαίνων. N. ix. 29. Κυράνας ἀγακτιμέναν. P. v. 108. Λοκρῶν νέμει. O. x. 17. πατρωΐαν. P. v. 70. σεῖσαι ῥᾴδιον. P. iv. 484. ὅταν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. P. ii. 160. τεκεῖν ἄνδρα. O. ii. 169. Τίρυνθα. O. x. 82. τρὶς εὐκλεΐξαι. P. ix. 162. τάνδε θεοφιλῆ ναίουσι. I. vi. 96. φίλαν, Ὀποῦντα. O. ix. 33. ὑψηλὰν ἀμφινέμονται. Fr. Inc. clxvii. φιλόμολπον Αἰακιδᾶν οἰκεῖ. N. vii. 13. πόλιες ὑπ' Αἴτνας καλλίπλουτοι. O. xiii. 159. ὑψίβατοι Ἀχαιῶν. N. x. 88. πολίων βάθρον, Δίκα. O. iii. 7. βροτεᾶν καλλίστα. P. xii. 1. κορυφαῖς ἀφνεαῖς. N. i. 22. κυβερνάσιες. P. x. 111. μεγάλαν βασιλεύς. P. v. 20. μεγάλαν ματρόπολιν. P. iv. 34. πολίεσι πάσαισι ὁμιλεῖ λόγος. P. vii. 8. πολίεσσι πάσαις ὁμίλει. Fragm. Inc. xlviii. 3. p. 67.

πολίτης. πολῖται εἰσὶ κακαλόγοι. P. xi. 44. ω πολῖται κωμάξατε. N. ii. 38. πολῖται κεδνοί. P. iv. 208. πολίταις. O. v. 38.

πολλᾶ. πολλᾶ ῥέπει. O. viii. 31.

πολλάκις. O. i. 52. P. ii. 28. iv. 525. N. v. 32. I. i. 88. Fr. Scol. i. 4.

πολλός. πολλὸν ὄπιθεν. O. x. 44. πολλοὶ ἀνθρώπων. O. ix. 153. ἀριστῆες. P. ix. 188. γειτόνων. P. iii. 65. μάρτυρες. P. i. 172. μέμνανται. O. vi. 16. ξείνων. P. ix. 190. πολλῶν ταμίας ἐσσί. P. i. 171. πολλῶν κεφαλᾶν νόμον. P. xii. 41. νικῶν. N. ix. 130. ἐπέβαν. N. i. 27. πείρατα συντανύσαις. P. i. 157. πολλοῖς πεδαφρόνων. P. viii. 104. v. V. L. κτεάνοις. N. ix. 109. P. iv. 442. νικαφόροις. ἀέθλοις. P. viii. 35. πολλᾷ νιφάδι. O. x. 62. πολλὰν καὶ ἀσύχιον εἰράναν. P. ix. 40. ὕλαν. P. iii. 66. πολλαὶ ὁδοί. O. viii. 17. πολλᾶν ἀγυιᾶν. P. ii. 106. πολλαῖσι θυσίαις. O. vii. 133. πολλά. O. xii. 14. λέλεκται. N. viii. 33. ἄστη. N. x. 8. πολλὰ μὲν—πολλὰ δέ. N. xi. 7, 8. πολλὰ μὲν—τὰ δέ. N. xi. 102. ἔπαθεν. O. xiii. 90. εἰδώς. O. ii. 154. ἔργα μενοινῶντες. N. xi. 54. μαιόμενοι. O. i. 73. πολλοὶ λιτάνευον. N. viii. 14. τοξεύματα. I. v. 58. φύλλα. P. ix. 218. 220. ψεύδη. O. xii. 7. πολλὰ καμόντες θυμῷ. O. ii. 15. πολλὰ δὴ πολλοῖς. O. vi. 133. τὰ πολλὰ ἐν ἀμαχανίᾳ. P. ii. 98. τὰ πολλὰ ἄρχονται. N. i. 2. πολλὰ λιτάνευεν. N. v. 57. πολλὰ πολλᾷ λέλεκται. N. viii. 23.

πολυάνθεμος. πολυάνθεμοι Ὧραι. O. xiii. 23.

πολύβατος. πολύβατον ὀμφαλὸν ἄστεος. Fr. Dithyramb. iii. 3. p. 41.

πολύβοσκος. πολύβοσκον γαῖαν. O. vii. 114.

πολύβουλος. πολυβούλω κυβερνατῆρος. I. iv. 123.

πολυγαθής. Διόνυσος. Fr. Inc. xxxvii. i. Not. πολυγαθέα τιμὰν Διονύσου. Fr. Encom. i. 5. pag. 39. πολυγαθέες εὐναὶ Διός. P. ii. 51.

πολύγναμπτος. πολυγνάπτων μυχῶν Ἀρκαδίας. O. iii. 49.

πολύγνωτος. πολύγνωτον γένος ματρώων. N. x. 70. v. V. L.

πολύθυτος. πολύθυτον ἔρανον. P. v. 103. πολυθύτοις. πομπαῖς. N. vii. 68.

πολύκαρπος. πολυκαρποτάτας χθονός. P. ix. 12.

πολύκλειτος. πολύκλειτον γένος Ἰαμιδᾶν. O. vi. 120. πολύκλειτον Θήβαν. Fr. Inc. lxxxvi.

πολύκοινος. πολύκοινον ἀγγελίαν. P. ii. 77.

πολυκτέανος. πολυκτέανον πατρίδα. O. x. 44.

πολύμαλος. πολυμάλῳ Σικελίᾳ. O. i. 19. πολυμάλου χθονός. P. ix. 11.

πολύμυθος. πολύμυθοί (εἰσιν) ἀρεταί. P. ix. 133.

πολυνεφέλας. πολυνεφέλα οὐρανῷ. N. iii. 17.

πολύξενος. πολυξέναν νᾶσον Αἴγιναν. N. iii. 3. πολύξενοι νεάνιδες. Fr. Scol. i. pag. 8. πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ. O. i. 150.

πολυπάμων. πολυπάμονας νόσους ἰάσασθαι. P. iii. 81.

πολύπονος. πολυπόνων ἀνδρῶν ἐλπίδες. N. i. 49. v. N. V. L.

πολύς. πολὺς ὄλβος ἕπηται ἐπιβρίσας. P. iii. 190. ὄλβος ἀμφινέμεται. P. v. 13. πολὺν πλοῦτον. N. i. 44. σκότον. N. vii. 19. ὕμνον παρέχειν. N. vi. 57. τὸ πολύ. O. viii. 31. πολὺ φέρτιστον. Fr. Epinic. iii. 1. in Hieron. p. 6. πολὺν ὗσε χρύσον. O. vii. 91.

πολύσκοπος. πολύσκοπε ἀκτὶς ἀελίου. Carm. in def. Solis 1. p. 36, 37.

πολύστροφος. πολύστροφον γνώμαν θνατῶν κυβερνᾷ. Fr. Inc. iii. 3. p. 50.

πολυύμνητος. πολυϊμνήτῳ ἄλσει Διός. N. ii. 8.

πολύφαμος. πολύφαμον θρῆνον. I. viii. 128.

πολύφατος. ὕμνος. O. i. 13. πολύφατον θρόον ὕμνων. N. vii. 118. πολυφάτων ἀγώνων ἀκτῖνα. P. xi. 71.

πολυφθόρος. πολυφθόρῳ ὄμβρῳ Διός. I. v. 62. πολυφθόροισιν ἐν ἁμέραις. N. viii. 53.

πολύφιλος. πολύφιλον ἑπέταν. P. v. 5. v. Not.

πολύχρυσος. πολυχρύσῳ Λιβύας θαλάμῳ. P. ix. 123. πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ νάπᾳ. P. vi. 8. δώματι. P. iv. 94. ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις. Fr. Inc. lxxxix. 2.

πολυώνυμος. πολυώνυμον ἄντρον Κιλίκιον. P. i. 32. πολυώνυμε Θεία. I. v. 1.

πόμα. ἀοίδιμον ἀμφέπει. N. iii. 137.

πομπή. πομπᾷ κνισσάεσσα μάλων. O. vii. 145. πομπὰν καὶ τεύχειν. P. iv. 292. πομπαὶ Ζεφύροιο εὐθυπνόου πόρευσαν πρὸς πόλιν. N. vii. 43. πομπαῖς Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις. P. v. 122. ἡρωΐαις πολυθύτοις. N. vii. 68.

πομπαῖος. πομπαῖον οὖρον. P. i. 67.

πόμπιμος. πόμπιμον τέλος νόστου. N. iii. 44.

πομφολύζω. πομφόλυξαν (v. V. L.) δάκρυα ἐκ γλεφάρων. P. iv. 215.

πονέω. οὐ πονεῖ με τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ᾽ ἄγαν. P. iv. 267. v. Not. πόνησαν τᾷ (Τροίᾳ) Δαναοί. N. vii. 53. ὁ πονήσαις φέρει νόῳ προμάθειον. I. i. 57.

πονέομαι. εὖ πεπονημένον. P. ix. 166. εἴ τι καλὸν ποναθῇ. O. vi. 17.

πόνος. μάρναται πρὸς ἔργον. O. v. 34. ἦν N. vii. 109. ἐν πόνῳ. N. x. 147. I. iv. 79. σύν. O. xi. 4. πόνῳ σὺν μακρῷ. P. viii. 104. (χρόνῳ.) χαρείς. I. vi. 15. πόνον ἄτρυτον. P. iv. 317. εἰνάλιον. P. ii. 144. ἕξει χαρίεντα. N. iii. 20. μετὰ πόνον. I. viii. 19. μετὰ τριῶν τέταρτον. O. i. 98. οἱ πράξασθαι. P. iv. 433. ὀκχέοντι ἀπροσόρατον. O. ii. 122. τρητὸν μελισσᾶν. P. vi. 54. πόνων ἐρρύσατο ἄνδρα. P. xii. 32. ἐκ πόνων τελέθει αἰὼν ἁμέρα. N. ix. 104. ἀντὶ πόνων. I. v. 31. ἀπόκλαρος. P. v. 71. ἄτερ. P. x. 65. ἄπειροι. Fr. Inc. xxx. 2. ἐγεύσαντο. N. vi. 40. κεκριμένων ἰατρὸς εὐφροσύνα. N. iv. 2. λάθαν ἔσχεν. N. x. 45. μετὰ εὐθυμιᾶν πόνων τε. O. ii. 64. ἀμφὶ πόνοις. N. viii. 72. δαπάναις τε πόνοις τε. I. i. 59. λαῶν Ἐνυαλίου ἐν πόνοις ἔκπαγλον. I. vi. 79. τετραοριᾶν πόνοις. I. iii. 28. σὺν πόνοις ἑλισσόμεναι μέριμναι νέων. Fr. Inc. xcvii. 2.

ποντιάς. ἅλμα βαθεῖα. N. iv. 59. ποντιάδα γέφυραν. I. iv. 34.

πόντιος. ποντίας ἐέρσας λείριον ἄνθεμον. N. vii. 116. ποντίᾳ Κύπρῳ. N. vii. 31. ποντίου θηρὸς πετραίου. Fr. Inc. xlviii. 2. ποντίῳ πελάγει. O. vii. 104. ποντίαν θεόν. I. viii. 71. Θέτιν. N. iii. 60. Ἰσθμόν. O. viii. 64. παῖδ᾽ Ἀφροδίτας. O. vii. 24. v. Schol. ἄκοιτιν Νηρεΐδων. N. v. 65. ποντιᾶν Νηρηΐδων ὁμοθάλαμε. P. xi. 3. ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν. O. xiii. 66. σὺν ποντίοις ἀνδράσιν. I. i. 10.

πόντος. τρέφει. I. i. 68. ὑπὲρ πόντου. P. ix. 90. ἐκ πόντου σαώθη. P. iv. 287. πόντου βασιλῆες. N. iv. 109. γέφυρα. N. vi. 67. κελεύθους. P. iv. 347. πλάκα. P. i. 46. ῥηγμῖνι. N. v. 24. ῥιπαί. Fr. Inc. xlv. κύματα. Fr. Inc. lxxix. ἀκύμονος πελάγει. Fr. Inc. xlix. 2. δαιμονίαν ἐς ὕβριν. Fr. Inc. xlvii. 4. θυγάτηρ. Fr. Prosod. i. 3. in Del. p. 26. κινέωσιν ἀνὰ πέδον. Carm. in def. Solis 18. p. 37. πόντοιο πέραν πάλλοντ᾽ αἰετοί. N. v. 39. v. Not. πύλαισι. N. x. 50. ἐν πόντῳ. O. xii. 4. P. i. 145. θῆρας ἀϊδροδίκας. N. i. 96. ἐριζόμεναι νᾶες. I. v. 5.

πόποι. ὦ πόποι. Fr. Inc. lxxxvii. 2.

πορθέω. πόρθησε Τρωΐαν καὶ Μέροπας. N. iv. 42.

πορεύω. πόρευε Κασσάνδραν Ἀχέροντος παρ' ἀκτὰν χαλκῷ. P. xi. 31. πορεύειν ἐς γαῖαν Ἰστρίαν. O. iii. 46. πόρευσαν πομπαὶ ἐν ναυσί. N. vii. 42. πόρευσον ἐμὲ ἐπὶ ἁρμάτων ταχυτάτων. O. i. 125. πορεύσαντες δεύτερον. Fr. Dithyramb. iii. 9. p. 41. (πορευθέντ'.)

πορθμός. πορθμὸν ἀμερώσαις ναυτιλίας. I. iv. 98. βαρυβόαν Ἀχέροντος. Fr. Inc. xxx. 3.

πόρος. πόρῳ Ἀλφειοῦ κλιθείς. O. i. 148. πόρον Ἀλφεοῦ. O. ii. 24. x. 58. παρὰ Εὐρώτα πόρον. O. vi. 48. πρὸς πόρον Ἰόνιον. N. iv. 87. πόρον Ἀρείας. N. ix. 97. V. L. βιότου ἑλίσσων. I. viii. 29.

πόρσω. τὸ πόρσω. O. iii. 79. πόρσω ἰών. O. x. 67. τὰ πόρσω. P. iii. 39. N. ix. 111. πόρσιον. O. i. 183. πόρσιστα. N. ix. 69.

πορσαίνω. πορσαίνειν βρέφος. O. vi. 54. πορσαίνοντας τρίτον (κρατῆρα) σωτῆρι Ὀλυμπίῳ. I. vi. 11.

πορσύνω. πόρσυνε συνθέμενος ῥῆμα τόδε Ὁμήρου. P. iv. 494. πορσύνοντα ἄγαν ταῦτα τεὸν οἶκον. P. iv. 269. πορσύνοντες ἀστοὶ δαῖτα. I. iv. 105.

πορφύρεος. πορφυρέοις ἔρνεσιν κόμαν ἀνδησάμενος. N. xi. 36. πτεροῖσι πεφρίκοντας νῶτα. P. iv. 326. σπαργάνοις. P. iv. 203.

πόρω. ἔπορεν κῦδος Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ ἐξ Ἀμφικτυόνων. P. iv. 118. ὅσα Ἑρμᾶς Ἡροδότῳ ἵπποις. I. i. 86. Παλλάς οἱ δαμασίφρονα. O. xiii. 110. ὔμμι πεδίον Λιβύας ὀφέλλειν. P. iv. 462. ἔπορε μόχθῳ τι τερπνόν. O. x. 112. πόρεν Κύκνον θανάτῳ. O. ii. 147. κίθαριν Ἀπόλλων. P. v. 87. ἀγλαΐαν Ἀπόλλων. I. ii. 27. Κενταύρῳ διδάξαι. P. iii. 80. στέφανον ἄμμι. I. vii. 70. ἀπαγορίας. Fr. Scol. i. 6. p. 8. ἔπορόν σφιν ἔξοχον αἶσαν Αἰακίδαι. N. vi. 79. πορὼν γενεᾷ ὕμνον. I. iv. 36. τινὶ πῆμα. P. iv. 529. χάριν. P. xi. 91. [πεπορεῖν. P. ii. 105. *Ex Schedis.*]

πόσις. πόσις ἥρως. N. x. 151. Ἀμφιτρίτας. O. vi. 179. χαλκάρματος Ἀφροδίτας. P. iv. 155. ἵκεο ταύτᾳ. P. ix. 89. Ῥίας, Κρόνος. O. ii. 140. Ἥραν πόσιν τι. N. vii. 140. εὔχοντό σε ἔμμεν. P. ix. 175.

ποταίνιος. ποταίνιον στέφανον. O. x. 73. ἰσχὺν ἔθηκας ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 5. p. 36.

ποτάμιος. ποταμίας Ἀρτέμιδος. P. ii. 12. ποταμίᾳ Ἀκράγαντι. P. vi. 6.

ποταμός. ποταμοῦ ἱερὸν οἴκημα. O. ii. 16. ποταμὸν Ὤανον. O. v. 25. ποταμοὶ (πυρὸς) προχέοντι καπνοῦ ῥόον. P. i. 42. ποταμοὶ βληχροὶ νυκτός. Fr. Thren. i. extr. p. 19. ποταμοὶ καὶ ἄστρα καὶ κύματα πόντου. Fr. Inc. lxxix. ἐν ποταμοῖς ὁπόσαι ψάμαθοι. P. ix. 84.

ποτανός. ἐν Μοίσαισι. P. v. 152. v. V. L. et Not. ad P. viii. 46. N. iii. 139. ποτανᾷ μαχανᾷ. N. vii. 35. v. Not. ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ ἐμᾷ. P. vii. 47. v. Not.

ποτέ. O. iii. 24. vi. 20. 126. vii. 54. 63. x. 39. xiii. 78. 124. sequente νῦν. P. i. 31. P. iv. 6. 17. 25. 35. 459. 522. tandem, denique. P. ix. 8. 27. 45. x. 78. N. v. 17. I. ii. 65. viii. 114. Fr. Epinic. iv. 1. v. 3.

πότερος. πότερον — ἤ. P. xi. 34 — 38. Fr. Inc. iv.

ποτάομαι. ποτῶνται ἐν ἄλγεσι. Fr. Thren. iii. 2. p. 20.

ποτί. ποτὶ Τερψιχόρας. I. ii. 12. γραμμᾷ. P. ix. 208. ποτὶ ἀγγελίαν. O. iv. 9. δόμους. I. iv. 87. δῶμα. O. i. 68. ἐχθρόν. P. ii. 154. θυσίαν ὀτρύνει. N. x. 42. ἵκοντα. P. ii. 66. Ἰσθμόν. N. v. 68. κᾶπον ἐνεῖκαι. P. ix. 91. κέντρον λακτιζέμεν. P. ii. 173. κλέος. O. x. 32. κλίμακα σεμνάν. Fr. Inc. c. 3. λόγον. P. ii. 123. πάντας. P. ii. 151. στάθμαν δραμεῖν. N. vi. 15. στίχας τρέψαι. N. ix. 91. στρατὸν μολών. N. x. 46. Φᾶσιν. I. ii. 61. χέρσον ἀπότρεπε ἔντεα ναός. N. iv. 114. ποτὶ ἄγκυραν ναΐ κρημνάντων. P. iv. 42. ποτὶ χρόνος ἕρποι. N. vii. 100.

ποτικέκλιμαι. ποτικεκλιμένον νῶτον. P. i. 55.

ποτικολλάω. ποτικολλῶν ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ. Fr. Inc. lv.

ποτινίσσομαι. ποτινισσόμενον ἀπὸ τειχέων. O. vi. 168.

ποτιστάζω. τοῖς ποτιστάξει χάρις εὐκλέα μορφάν. O. vi. 127. ποτιστάζων ὄαρον φωνᾷ. P. iv. 244.

ποτίφορος. μισθὸς ἀγαθοῖς. N. vii. 93. ποτίφορον κόσμον ἔλαβες. O. iii. 54. v. V. L.

ποτιψαύει μόνον ῥηθὲν τιμαῖσιν ἀθανάτοις. Fr. Epinic. ii. 4. p. 3.

πότμος. πότμος ἄναξ ἀρετὰν ἔδωκεν ἐμοί. N. iv. 68. ἄντιν' ἔγραψεν ἄμμε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν. N. vi. 12. ὔμμε κλάρωσε Ζηνί. O. viii. 19. μέγας δέρκεται τύραννον. P. iii. 153. συγγενὴς ἐπέβασεν εὐαμερίας I. i. 53. συγγενὴς κρίνει ἔργων περὶ πάντων. N. v. 73. σὺν τύχᾳ πότμου. P. ii. 102. πότμου παραδόντος. P. v. 4. πότμῳ εἴργει ζυγὸν ἕτερον ἑτέρα. N. vii. 8. v. Not. V. L. πότμῳ εὐδαίμονι. O. ii. 34. πότμον ἐφάψας, mortem. O. ix. 91. πότμον ἀναιδέα ἄλαλκες Γανυμήδει. O. x. 124. ᾧ ἔμιξεν Ἄρης. I. vii. 35. ἔχει εὔφρονα. O. ii. 66. ὁμοῖον ἀμπιπλάντες. N. x. 107.

πότνιος. πότνια Ἀγλαΐα. O. xiv. 19. ὀξυτάτων βελέων Κυπρογένεια. P. iv. 380. Λιβύα. P. ix. 96. Μοῖσα. N. iii. 1. Ὥρα. N. viii. 1. ὦ πότνια. Carm. in def. Solis 13. p. 36.

ποττὰν (ποτὶ τὰν) οὐρανίαν Ἀφροδίταν. Fr. Scol. i. 6. p. 8.

πούς. τὸ πὰρ ποδός. P. iii. 108. φροντίδα τὰν πὰρ ποδός. P. x. 97. ἐκ ποδός. N. vii. 97. τὸ πρὸ ποδὸς χρῆμα. I. viii. 26. ποδὶ ἀτρεκεῖ κατέβα. N. iii. 73. δεξιτερῷ. P. iv. 171. πὰρ ποδὶ ναός. N. vi. 94. ὀρθῷ. O. xiii. 102. ὀρθῷ γᾶν σχίσαις. Fr. Encom. ii. p. 40. Fr. Inc. cxlviii. ἀγωνίῳ. Fr. Hyporc. pag. 25. ἐλελιζόμενος μίμεο. Fr. Hyporchem. vi. p. 25. Παλίου. N. iv. 88. πόδα ἐκτὸς ἔχειν. P. iv. 514. ἐὸν νέμων ἐν ἴχνεσιν Πραξιδάμαντος. N. vi. 28. δαιμόνιον. O. vi. 13. Παρνασσοῦ ναίοντα. P. xi. 54. ποδοῖν σκοπιᾶς ἐφάψασθαι. N. ix. 113. ποδῶν ἀέθλοις. P. ix. 204. αἴγλα. O. viii. 49. ἀκμὰν ἐναλίγκιον στεροπαῖσι. I. viii. 83. ἀρετᾷ κρατήσαις. P. x. 36. δρόμῳ. N. x. 90. εὐωνύμων. N. viii. 8. ταχυτάς. O. i. 155. ταχυτᾶτι. I. v. 12. τιμά. O. xii. 22. πόδεσσιν λαιψηροῖς. N. x. 118. τὸ ἐν ποσί μοι ἴτω τρέχον. P. viii. 44. χείρεσι ποσίν τε. O. x. 73. ἔλαβεν ἄγραν. N. iii. 142. ποσσὶ κούφοις ἵσταμαι. N. viii. 32. κράτεσκεν. N. iii. 90. τρέχων. O. x. 77. ἄμυνεν. N. i. 74. πόδας ἠδὲ κεφαλὰς ἀναδέρουσι κρύφα. Fr. Inc. xcii. 5.

πρᾶγμα. πράγματος πᾶσαν τελευτάν. O. xiii. 106. πράγματι παντὶ φέρειν τιμάν. P. iv. 495. πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι. I. i. 2. πραγμάτων ὁδὸν ὀρθάν. O. vii. 84.

πρᾶγος. πρᾶγος ἄλλου διψῇ. N. iii. 10. ἐν πρᾶγος ἕκαστον. Fr. Hyporchem. i. 2. p. 23.

πρᾶξις. πρᾶξις ὠκεῖα. P. ix. 120. πράξιος ἐσσομένας. O. xii. 11. πρᾶξιν φίλαν δίδοι. O. i. 136. πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ. Fr. Schol. ii. 2. v. Not. p. 11.

πραπίς. πραπίδι χαύνᾳ. P. ii. 112. πραπίδες θεῶν ἄμβροτοι. I. viii. 66. πραπίδων Δαμοφίλου δικαίαν ἐπέγνω. P. iv. 500. καρπὸν κακόφρονα. Fr. Inc. xli. ἀπὸ πραπίδων ἀνέμων (leg. ἀνελὼν) στάσιν. Fr. Inc. vii. 4. πραπίδεσσιν σοφοῖς ἀνὴρ ἄνθει. O. xi. 10. πραπίσιν φίλοις. O. ii. 171. ἐς πραπίδας ἀγαγὼν εὐνομίαν. P. v. 90.

πράσσω. πράσσει με χρέος ἐγεῖραι. P. xi. 181. ἀρετὰς θεοδμάτους. I. vi. 15. ἔργῳ σθένος. N. i. 39. πράσσετε γλυκὺν ὕμνον ἐπέων. N. ix. 7. πράσσοντί με χρέος. O. iii. 12. πρασσόντων μελέων. Fr. Thren. ii. 7. p. 19. πράξει ἀντία οἴκοθεν. P. viii. 17. ἔπρασσεν φόνον λεόντεσσι. N. iii. 81. ἔπραξεν δεσμὸν τετράκναμον. P. ii. 74. κλέος ποθεινόν. I. v. 10. τοῦτο μήδεσι τεοῖσι. P. x. 19. πράσσοι εὖ σὺν πόνῳ. O. xi. 4. πράσσειν τοῦτο ἐκδώσομεν. O. xiii. 149. πράξειν ἄκοιτίν τινα Νηρηΐδων. N. v. 66. πράσσων ὁ χρόνος μὴ κάμοι. O. viii. 38. πρασσόντων εὖ. O. iv. 7. πράξαις ἄρμενα. O. viii. 96. πέπραγεν εὖ. P. iii. 134. πράσσοιτο Αὐγέαν μισθόν. O. x. 36. πράξασθαι πόνον οἱ ἤλπετο. P. iv. 433. παύροις εὐμαρές. P. iii. 205. πεπραγμένον ἐν δίκᾳ καὶ παρὰ δίκαν. O. ii. 29.

πραΰς. ἀστοῖς βασιλεύς. P. iii. 125.

πραῦν ὄαρον ποτιστάζων. P. iv. 243. πραῦ τείνων. O. xiii. 121.

πραΰμητις. πραΰμητιν Ἐλευθώ. O. vi. 71.

πρέπω. πρέπει βοὰ σὺν νικαφόρῳ. N. iii. 118. πρέπει γαρυέμεν. N. vii. 121. θνατοῖς θνατά. I. v. 20. νᾷιν. P. iv. 261. τὸν μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν. O. ii. 83. χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρεπῶντι. P. x. 106. ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέταν. P. v. 57. ἀοιδᾷ νέων ἀπύειν. P. v. 139. ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι ἀοιδαῖς. Fr. Epinic. ii. 1. p. 3. πρέπεν εἶδος θυγατέρι Κρόνου. P. ii. 70.

πρεπόντως. O. iii. 16.

πρέσβυς. ἐν βουλαῖς. P. iv. 502. πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ πρᾶξιν. Fr. Scol. ii. 2. p. 11. v. Not. πρεσβύτεραι βουλαί. P. ii. 121. πρεσβυτέρων ἀγῶνα. O. ix. 136. πρεσβύτατον ἔτεκεν Ἰάλυσον. O. vii. 136. v. Schol.

πρίαμαι. πρίατο θανάτοιο κομιδὰν πατρός. P. vi. 38.

πρίν. ἔλεν. N. iv. 45. ἔδεκτο. I. viii. 151. εἶρπε. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43. πρὶν γενέσθαι ἔριν. N. viii. 86. ἐμπεσεῖν. N. vii. 108. ἱκέσθαι τέλος. I. iv. 54. μέσον ἆμαρ ἑλεῖν. P. ix. 199. νῶτα τυπέντα δουρὶ αἰσχυνθῆμεν. N. ix. 61. τὶ φάμεν. N. viii. 33. τυχεῖν. P. ii. 170. ὥρας κέχυται. P. iv. 76. τὸ πρίν. P. xi. 60.

πρό. πρὸ δίκας κέρδος αἰνῆσαι ὠκύτεραι φρένες. P. iv. 248. Κιθαιρῶνος. P. i. 150. Κύμας. P. i. 141. ποδὸς χρῆμα. I. vii. 26. δόμων. P. ii. 35. δωμάτων. P. v. 129. τειχέων. I. iv. 35. τειχέων Δαρδάνου. O. xiii. 78. πάντων ἔργων. O. x. 27.

προβάω. τίς τρόπος προβάσει ἄνδρα. O. viii. 83.

πρόβημι. τέρμα προβάς. N. vii. 104.

πρόβατον. πρόβατα. (equi Diomedis.) Fr. Inc. cxxxviii.

πρόγονος. πρόγονον (Ποσειδᾶνα) ἐκάλεσσε. O. vi. 66. πρόγονοι χαλκάσπιδες. O. ix. 80. προγόνων νῖκαι. P. vii. 16. ζαθέαν ἀγυιάν. N. vii. 135. ἐῶν. P. ix. 183. μεγάλαν τιμάν. P. iv. 262.

προείδω. προϊδεῖν τὸ ἐσσόμενον. N. i. 40.

πρόθυρον. προθύρῳ θαλάμου εὐτειχεῖ. O. vi. 2. πὰρ πρόθυρον ἐμόν. P. iii. 138. παρ' ἀγλαὸν ἰών. I. viii. 4. Ποτειδᾶνος, Κόρινθον. O. xiii. 5. προθύροισιν Αἰακοῦ φέρειν στεφανώματα. N. v. 97.

προκώμιος. προκώμιος ὕμνου. N. iv. 17.

προλέγομαι. προλέγονται Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι ἀμφ' ἀέθλοις. N. ii. 28.

προλείπω. προλιπὼν ἄντρον. P. ix. 51.

προμάθεια. ἀπόκεινται προμαθίας ῥοαί. N. xi. 61. νόῳ φέρει προμάθειαν ὁ πονήσαις. I. i. 57.

πρόμαχος. προμάχων ἀν' ὅμιλον. I. vii. 49.

προνέμω. προνέμειν ἄωτον Χαρίτων Αἰγίνᾳ. I. viii. 37.

προνοέω. προνοῆσαι τὰ εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον. P. x. 98.

προξενία. προξενίᾳ ἦλθον τιμάορος. O. ix. 123. προξενίᾳ πέποιθα. N. vii. 96.

πρόξενος. πρόξενοι Ἀμφικτυόνων. I. iv. 13.

προοίμιον. κάλλιστον. P. vii. 2. ἐγχέων, ἀλαλά. Fragm. Inc. xxxvi. 2. προοιμίου Διός. N. ii. 3.

προπάτωρ. γεραιός. N. iv. 145.

προπετής. κλᾶρος. N. vi. 107.

προπίνω. προπίνων (οἶνον) γαμβρῷ. O. vii. 5.

πρόπολος. πρόπολον ἀοιδαῖς πάτραν. N. iv. 129. προπόλοις (τῆς Ἀργοῦς) O. xiii. 77.

προπρεών. προπρεῶνα ξεῖνον. N. vii. 126.

πρός. πρὸς ἀγαθῶν κρεσσόνων πιτνεῖ πένθος. O. ii. 43. ἀθανάτων φίλος τετίμαται. I. iv. 101. δαιμόνων ὄλβον λαχών. N. ix. 107. θεῶν ποινὰ τίς ἔσται; P. iv. 112. μακάρων τυγχάνοντα. P. iii. 185. ἀνδρῶν θάλησεν νικαφορίαις. N. x. 79. ἀνθρώπων pro παρὰ—οις. P. iv. 509. Fr. Thren. iv. 9. p. 21. ἀστῶν ἀπαθής. P. iv. 530. πάτρας ἀμύνεται χάλαζαν αἵματος. I. vii. 39. Διός, per Jovem. Carm. in def. Solis. 9. p. 36. Fr. Inc. lxxxvi. 8. Ἀφροδίτας. Fr. Scol. ii. 7. p. 11.

πρὸς ἄκμονι χάλκευε. P. i. 167. ἐσχατιαῖς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυραν. I. vi. 18.

πρὸς ἀγυιάν. O. ix. 53. αἰθέρα ἀερθεῖσαι. N. viii. 71. ἀκτάν. Fr. Inc. lxi. 4.

ἄκραν παραμείβῃ. N. iii. 46. ἄκρον ἦλθον. N. vi. 39. ἀκτάς. I. ii. 62. ἄνδρα ὤρεγον χεῖρας. P. iv. 425. ἀρετάν. P. xi. 42. αὐλάν. N. iv. 39. ἀῶ. P. ix. 44. γένος. O. vi. 40. γῆρας τελέθει. N. ix. 160. ἐπίβδαν ἑρπόντων. P. iv. 249. ἔργον μάρναται. O. v. 35. ἔργον. N. viii. 7. ἐσχατιὰν ἱκάνων. O. iii. 77. εὐφροσύναν τρέψαι ἦτορ. I. iii. 16. ζόφον. N. iv. 112. ζυγόν. N. v. 94. ἥβαν ἐκδόσθαι θυμόν. P. iv. 525. ἀσυχίαν. O. iv. 26. θεὸν ἐρίζειν. P. ii. 162. θεὸν ᾤκετο. N. vii. 58. θαλάμους. P. iv. 285. κάλαμον. O. x. 99. ὄρνιχα. O. ii. 159. Πιτάναν. O. vi. 46. πλόον. P. x. 45. πόλιν ἔβαν. P. ix. 185. πόρευσαν. N. vii. 44. πόρον. N. iv. 86. στάθμαν ἔβα. P. vi. 45. τέμενος ἀγαγέν. P. iv. 99. φυάν. O. i. 109. χάριν. O. viii. 10.

προσάγω. προσάγων κόσμον ἄστει ξυνόν. I. vi. 101.

προσαιτέων. Fr. Inc. cxc.

προσανής. προσανεῖ ξενίᾳ. P. x. 99. προσανέα φάρμακα. P. iii. 93.

προσάπτω. προσάψω παισὶ κλέος δύσφαμον. N. viii. 63. προσάπτων. P. iii. 95.

προσαυδάω. προσηύδα κικλήσκων Ἰάσονα. P. iv. 211.

προσβάλλω. πρόσβαλον μελέταν σοφισταῖς. I. v. 37.

προσείδω. προσιδέσθαι τέρας θαυμάσιον. P. i. 50.

προσέλκω. προσέλκει ἐθέλοντα ῥοαῖς. O. vi. 142.

προσενέγκω. προσενεγκεῖν οἱ χέρα. P. ix. 62.

προσενέπω. προσεννέπω κασιγνήτας Μοίρας. I. vi. 24. προσέννεπε. P. iv. 173. φωνᾷ Χείρωνα ἐκ μεγάρων. P. ix. 49.

προσέπω. προσειπεῖν παῖδας. I. i. 79, 80.

προσέρπω. προσέρποντα χρόνον. P. i. 110.

προσέχω. προσέχεται νόῳ ἀδόντι. P. vi. 51. v. V. L.

πρόσθε. O. x. 39. 60. P. ii. 169.

πρόσθεν. P. iii. 26. viii. 93. iv. 120. N. ix. 36.

πρόσκοπος. σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν. Fr. Inc. clxxxi.

προσμένω. προσμένοι ἀλαλάν. N. iii. 105.

προσμίσγω. προσέμιξε δεσπόταν κράτει. O. i. 34.

πρόσοδος. πρόσοδοι πλατεῖαι ἐντὶ λογίοισιν. N. vi. 76.

προσοίχομαι. προσοιχόμενοι ἐς ναόν. P. vi. 3. v. V. L.

προσπαλαίω. προσπαλαίει Ἄτλας οὐρανῷ. P. iv. 516. προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ. I. iv. 90.

προσπτύσσω. προσέπτυκτο δαῖτας θεῶν. I. ii. 57.

προστίθημι. προσέθηκε λόγῳ νᾶσον. N. iii. 120. προστιθεὶς εὐλογίαν. O. v. 56.

προστρέπω. προστραπὼν πολεμίᾳ χερί. N. iv. 90.

προστυχέω. προστύχῃ ἄθλησις θεόσδοτος. Fr. Inc. cxii.

πρόσφατος. πρόσφατον ξενωθείς. P. iv. 533.

προσφέρω. προσφέρομέν τι ἢ νόον ἢ φύσιν ἀθανάτοις. N. vi. 7. v. Not. προσφέρων ἆθλον. O. ix. 162. τόλμαν καρδίᾳ. N. x. 56. νόον θηρὸς πετραίου χρωτί. Fr. Inc. xlviii. 4.

προσφθέγγομαι. προσεφθέγξατο πάγον Κρόνου. O. x. 60.

πρόσφορος. ἀναγεῖσθαι ἐν δίφρῳ Μοισᾶν. O. ix. 121. καύχας ἀοιδά. N. ix. 17. πρόσφορον κόμπον ἐεὶς ἐν ἔργῳ. N. viii. 82. βέλεσι Δαναῶν. Fr. Inc. xvi. 2.

προσφωνέω. προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις. Fr. Inc. in Add.

πρόσω. P. iii. 197. N. iii. 35. v. Schol.

πρόσωπον. φάει ἐν καθαρῷ. P. vi. 14. χρύσεον Δικαιοσύνας. Fr. Inc. lxiii. v. V. L. τηλαυγές. O. vi. 4. φαίνοισα ἀλάθεια. N. v. 31. πρόσωπα ἀργυρωθεῖσαι ἀοιδαί. I. ii. 13.

προτροπάδαν. ἵκετο σπεύδων. P. iv. 167.

προτυχὸν ξένιον. P. iv. 61.

προφαίνω. πρόφαινεν Αἰχλεὺς Αἴγιναν ῥίζαν τε σφετέραν. I. viii. 122. μὴ προφαίνειν ἀλλοτρίοις. Fr. Inc. cxii.

πρόφαντος. πρόφαντον σοφίᾳ. O. i. 187.

πρόφασις. νόστου. P. iv. 56. ἔβαλεν ἀρετὰν ἐς σκότον. Fr. Inc. xlvi.

προφάτας. προφάταν Διὸς ἔξοχον. N. i. 91. κώμου γλυκύν. N. ix. 120. ἀοίδιμον Πιερίδων. Fr. Inc. lxxxvi. 3. προ-

φᾶται Μυκηναίων λευκίππων. Fr. Inc. clxxvi.

προφατεύω ἐγώ. Fr. Inc. cxxxv.

πρόφατος. πρόφατον ἐν Νεμέα. O. viii. 21.

προφέρω. προφέρει νομὸν ἀνὴρ εὐθύγλωσσος. P. ii. 159. στόμα Αἴγιναν τοῖσι. I. v. 55.

πρόφρων. ἄμβασε στρατὸν Μόψος. P. iv. 341. δέξεται νύμφαν Λιβύα. P. ix. 99. χορὸς Μοισᾶν ἄειδε. N. v. 40. θεὸς τελεῖ δύνασιν. P. v. 157. πρόφρονα σύμμαχον ἄγε ἐς Τροΐαν. I. vi. 40. προφρόνων Μοισᾶν. I. iv. 73.

προφρόνως. ἄγων ἄγοντα. P. x. 104. προφρόνως ἀντέχομαι Ἡρακλέος. N. i. 50. ἐφίλασε. P. ii. 29.

προχέω. προχέοντι ῥόον καπνοῦ ποταμοί. P. i. 43. προχεόντων ὄπ' ἐμὰν Ἐφυραίων. P. x. 87.

προχοή. ἐν προχοαῖς λίμνας Τριτωνίδος. P. iv. 36.

πρύμνα. ἐν πρύμνᾳ. P. iv. 344. πρύμναις ἁλίαις. O. ix. 112.

πρύτανις. πρύτανι. P. ii. 106. πρύτανιν στεροπᾶν κεραυνῶν τε. P. vi. 24.

πρών. πρῶνες βουβόται ἔξοχοι. N. iv. 84.

πρώραθε. ἄγκυραν ἔρεισον. P. x. 81. καταβάς. P. iv. 59.

πρωτόγονος. πρωτογόνῳ τελετᾷ. O. x. 63.

πρῶτος. θορὼν ψαύσειε. P. ix. 212. Ὀλυμπιόνικος Αἰακίδαις. N. vi. 31. εὗρε. Fr. Epinic. iv. 1. p. 7. πρώτα χάρις. P. i. 65. πρώτᾳ ἁλικίᾳ. N. ix. 101. Ὀλυμπιάδι. O. x. 71. πρώτῳ βάματι. P. iii. 76. πρώταν θεῶν. N. xi. 7. πρῶτον. O. vi. 58. 126. 149. P. iv. 55. 385. viii. 66. N. i. 66. ii. 6. I. vi. 5. Fr. Inc. c. 1. πρώτοις καὶ τετράτοις ἅμα. O. viii. 60. πρώτιστος ἥρως. P. ii. 57. πρώτιστον. N. vi. 46.

πταίω. μὴ πταίσῃς σύνθεσιν ἐμὰν ποτὶ ψεύδει. Fr. Inc. xxiii. 3.

πτάμαι, a πτῆμι, volo. πτάμεναι νοήματι. Fr. Schol. i. 5. pag. 8. 10.

πτερόεις. Πάγασες. I. vii. 64. πτερόεντι τροχῷ. P. ii. 41. πτερόεντα αἰετόν. P. ii. 91. ἵππον. O. xiii. 122. ὀϊστὸν ἵει. O. ix. 17. νέον ὕμνον. I. v. 80.

πτερόν. ἐν πτεροῖσιν ἵππους. O. i. 140. πτεροῖσιν ἀέθλων ἐστεφάνωσε χαίταν. O. xiv. 35. πορφυρέοις νῶτα πεφρίκοντας. P. iv. 325. πτερὰ πολλὰ νικᾶν. P. ix. 220.

πτέρυξ. πτέρυγ' ὠκεῖαν ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις. P. i. 11. πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς Πιερίδων. I. i. 90.

πτολίπορθος. πτολιπόρθοις ἐν μάχαις. O. viii. 47.

πτυχή. πτυχαῖς κλεενναῖς Πίνδου. P. ix. 28. Κρισαίαισιν. P. vi. 18. Πέλοπος. N. ii. 33. ὕμνων κλυταῖς. O. i. 170.

πτώσσω. πτώσσοντι ἀπάοροι ἐχθρῶν. P. viii. 123.

πυγμή. πυγμαῖς ἄποινα. O. vii. 30. τέλος. O. x. 81.

πυγμαχία. πυγμαχία ἀπεφάνατο οἶκον ταμίαν στεφάνων. N. vi. 43. πυγμαχίας ἔνικεν. O. xi. 12.

πύγμαχος. πυγμάχου Νικοκλέους μνᾶμα. I. viii. 135.

πυθμήν. πυθμένα Ταρτάρου πιέζεις. Fr. Inc. xxviii. 5.

πυκινός. πυκινῷ. θυμῷ. P. iv. 129. πυκινὰν μῆτιν. P. iv. 103. πυκινώτατον ἑρπετόν. Fr. Epinic. ii. 2. p. 6.

πυκνός. πυκναῖς βουλαῖς Τειρεσίαο. I. vii. 11. πυκνότατον παλάμαις Σίσυφον. O. xiii. 73.

πύκτης. πύκταν νιν ἐλεῖν ἀρετάν. N. v. 95. πύκτας νικῶν. O. x. 20.

πύλα. πυλᾶν οἰχθεισᾶν. N. i. 61. πύλαις Κάδμου. P. viii. 67. Κάδμου εὐτειχέσι. I. vi. 111. Κορίνθου. O. ix. 129. ἐν π. πόντοιο. N. x. 50. πύλας ὕμνων. O. vi. 44. Γαδειρίδας. Fr. Inc. xii. v. Not.

πύξ. ἀρετὰν εὑρόντα. O. vii. 163.

πῦρ. αἰθόμενον ἅτε διαπρέπει. O. i. 2. ἔνθορον ἀΐστωσεν ὕλαν. P. iii. 66. νιν οὐκ αἰόλει. P. iv. 414. πνεόντων ἵππων. O. vii. 130. πνέοισαν Χίμαιραν. O. xiii. 128. οὐ πῦρ σχήσει τὸ πεπρωμένον. Fr. Inc. xxii. πῦρ πνέοντος. Fr. Inc. lxxviii. χειμέριον. P. iv. 473. πυρὸς ἀενάου κεραυνόν. P. i. 9. ἀπλάτου παγαί. P. i. 41. καιομένοιο φλόγα πνέον. P. iv. 401. πυρὶ ζέοισαν.

Ο. i. 77. θερινῷ. P. iii. 87. στερεῷ. O. x. 45. καιόμενος. P. iii. 181. καυθεῖσα γαίᾳ. N. x. 65. τηλεφανεῖ παντοῖα θύματα μιγνύντων. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

πυρά. πυρὰ καιομένα διέφαινε. P. iii. 77. πυρὰν τάφον θ'. I. viii. 126. πυραὶ ἑπτὰ δαίσαντο φῶτας. N. ix. 56. πυρᾶν ἑπτά. O. vi. 23.

πύργος. πύργος ἄστεος. P. v. 75. τετείχισται ἀρεταῖς ἀναβαίνειν. I. v. 57. πύργος νέον ἐσαλλόμενοι δράκοντες. O. viii. 49.

πυριπνέω. πυριπνέοντα σώματα βοῶν. Fr. Inc. lix. 2.

πυροφόρον Λιβύαν. I. iv. 91.

πυρόω. πυρωθέντων Τρώων ἀμφὶ Ἑλένᾳ. P. xi. 51.

πυρπάλαμον βέλος. O. x. 96.

πυρσός. πυρσὸν ὕμνων ἅψαι. I. iv. 74.

πυρφόρον κεραυνὸν πλᾶξε. N. x. 132.

πῶλος. πώλους ποικιλανίους ἐδάμασσε. P. ii. 15.

Ρ.

ῥά. καί ῥα. P. iii. 79. O. vii. 108.

ῥάβδος. ῥάβδον ἀκινήταν ἔχειν Ἀΐδας. O. ix. 51. κατὰ ῥάβδον ἐπέων. P. ii. 133.

ῥᾴδιος. ῥᾴδιον πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις. P. iv. 484. ῥαΐτερον εἰδότι. O. viii. 78.

ῥαίνω. αὐτὸν ὕμνῳ. P. viii. 81. ῥαινέμεν εὐλογίαις νᾶσον. I. vi. 30. ῥαίνων φόνῳ πεδίον. I. viii. 109. ῥανθεῖσαν δρόσῳ ἀρετάν. P. v. 134.

ῥαίω. αἰὼν ἐῤῥαίσθη δι' ὀστέων. Fr. Hyporchem. iii. 6. p. 24.

ῥαπτός. ῥαπτῶν ἐπέων. N. ii. 2. v. Not.

ῥέεθρον. Ἀλφειοῦ. O. ix. 29. ῥεέθροις Ἀσωποῦ. N. ix. 22. Εὐρώτα. I. v. 43. ῥεέθροισιν Ἀλφεοῦ. O. xiii. 49. Δίρκας. I. i. 38.

ῥέζω. ῥέζοντα καλά. P. ix. 171. ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. N. iv. 52. ῥέζοντας ἑκατόμβας θεῷ. P. x. 53. ῥέξας κάλλιστα. O. ix. 142.

ῥέπω. ῥέπει πολλᾷ. O. viii. 31. ῥέποντα πρὸς ἀῶ. P. ix. 44.

ῥέω. ῥέον κῦμα. O. x. 15. ῥέοντα εὐρὺ Ἀλφεόν. O. v. 42.

ῥηγμίν. ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου. N. v. 24.

ῥηθὲν μάντευμα. P. iv. 132. ῥηθὲν ποτιψαύει ἀθανάτοις τιμαῖσι. Fr. Epinic. ii. 5. p. 3.

ῥῆμα. ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. N. iv. 10. τοῦ Ἀργείου φυλάξαι. I. ii. 16. τῶν Ὁμήρου πόρσυνε συνθέμενος. P. iv. 494. ῥήματα πλέκων. N. iv. 153.

ῥῆσις. ῥῆσιν παλίγγλωσσον ἀγγέλων θέσαν. N. i. 90. ῥήσιες ἀνθρώπων παλαιαὶ φαντί. O. vii. 101.

ῥιγέω. μηκέτι ῥίγει. N. v. 92.

ῥίζα. ῥίζαν ἀστέων μελησίμβροτον. P. iv. 26. σπέρματος. O. ii. 82. σφετέραν πρόφαινε. I. viii. 122. τρίταν θάλλοισαν εὐήρατον. P. ix. 14.

ῥινός. ῥινῷ λέοντος. I. vi. 53.

ῥίμφα. ἐτόξευον. I. ii. 5.

ῥιμφάρματος. ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας. O. iii. 66.

ῥιπά. ῥιπὰν ἀνδροδάμαν οἴνου μελιηδέος. Fr. Inc. lx. 2. ῥιπαὶ πόντου. Fr. Inc. xlv. ῥιπαῖς ἀνέμων κλονέονται. P. ix. 85. παντοδαπῶν. Fr. Prosod. ii. 3. p. 27. θαλασσίαις πεμφθείς. N. iii. 102. βελέων. N. i. 103. κατασχόμενος αἰετός. P. i. 18. ῥιπὰς ὠκυπόρους ἀνέμων. P. iv. 346.

ῥίπτω. ῥίψαις μακρά. P. i. 86. χερσὶ δ' ἀμφοῖν. P. iii. 102. ἔῤῥιψε Πάγασος δεσπόταν. I. vii. 64. ἔριπτον ex em. P. iv. 427.

ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. Fr. Inc. xxxv.

ῥιψαύχην. ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ. V. L. Fr. Inc. xxxvi.

ῥοά. ῥοαὶ ἄλλοτ' ἄλλαι. O. ii. 62. προμαθείας ἀπόκεινται. N. xi. 61. ῥοαῖσιν ἐπέων κλυταῖς. I. vii. 26. Μοισᾶν ἐνέβαλεν αἰτίαν μελίφρονα. N. vii. 17. ῥοὰς τεναγέων ἐρεύνασε. N. iii. 43. ὕδατος. N. vii. 91.

ῥόδον. ῥόδα κόμαισι μίγνυται. Fr. Dithyramb. iii. 22. p. 41. ἅτε χθὼν ῥόδοις φοινικίοισιν, ἄνθησαν. I. iv. 31.

ῥόμβος. αἰετοῦ ῥόμβον ἴσχει ἀναπιτναμένα. I. iv. 80. ἀκόντων εὐθύν. O. xiii. 134. ῥόμβοι μεγάλοι κυμβάλων. Fr. Dithyramb. vi. 1. p. 43.

ῥόος. ῥόον καπνοῦ. P. i. 43.
ῥόπαλον. ῥόπαλον τραχύ. Fr. Hyporchem. iii. 3. p. 24.
ῥυσίδιφρος. ῥυσίδιφρον χεῖρα φωτὸς πλαξίπποιο. I. ii. 31.
ῥύω. ῥύοντό μιν κορύσσοντα ἔργον. I. viii. 114. ἐῤῥύσατο φίλον ἄνδρα ἐκ πόνων. P. xii. 33.

Σ.

σαθρός. σαθρὸν κῦδος ἀφάντων. N. viii. 58.
σαίνω. ἔσασέν μιν φίλον καί τις μεγαλάνωρ. P. i, 100. ἔσαναν ποτὶ ἀγγελίαν ἐσθλοί. O. iv. 7. σαίνων ποτὶ πάντας. P. ii. 151.
σᾶμα. παρὰ σᾶμα θανάτου νέονται ἀφνεὸς πενιχρός τε. N. vii. 28. Not. ἤ σᾶμα φέρεις πολέμου τινός. Carm. in def. Solis 14. p. 36. σάματι παρ' ἀρχαίῳ Πέλοπος. O. x. 31. διφρηλάτα 'Αμφιτρύωνος κρύψαν. P. ix. 144. σάματι θεοῦ πιθόμενοι ἥρωες. P. iv. 355. σάμασιν ἀοιδοὶ πείθονται. P. i. 5.
σάμερον. O. vi. 47. χρὴ παραστάμεν. P. iv. 1. xii. 52.
σὰν, τὸ, κίβδαλον. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 43. v. Not.
σάρξ. σαρκῶν ἐνοπάν. Fr. Inc. lix. 3.
σάφα. εἶπας. O. viii. 61. ἔχεις. P. ii. 104.
σαφανής. σαφανὲς κατέφρασεν. O. x. 67.
σαφής. ἀρετά. I. i. 30. σαφὲς τέκμαρ ἐκ Διός. N. xi. 56. ἔμαθε. P. ii. 45. θαίομαι 'Αλκμᾶνα. P. viii. 65. ἴστω. I. vii. 37. λέγειν. O. xiii. 64. φαίνε ἐσσόμενα. O. xiii. 146.
σαφέως. O. vi. 35. φράσσατε. P. iv. 208. Σαφέστατόν μοι τέθμιον. I. vi. 28.
σαόω vel σαώζω. σαώθη ἐκ πόντου. P. iv. 287. ἐσάωσεν τόλμα ζαμενής. Fr. Inc. clxxxi.
σβεννύω. σβεννύεις κεραυνὸν πυρός. P. i. 8.
σεβίζω. σεβίζομεν πόλιν. P. v. 106. σεβιζόμενοι πρόσβαλλον. I. v. 37.
σέβω. σέβοντι τιμάν. O. xiv. 7. σέβεσθαι μάλιστα Κρονίδαν θεῶν. P. vi. 25.
σέθεν pro σέο vel σοῦ. O. i. 81. v. 44. vi. 139. P. i. 171. N. i. 4. vii. 3. I. i. 39. iii. 7. I. i. 79. N. iii. 8. O. viii. 59.
σεισίχθων. σεισίχθονα υἱὸν Κρόνου. I. i. 76.
σείω. σεῖσαι πόλιν. P. iv. 484. σεσεισμένον γνώμᾳ ἀποτρόπῳ. P. viii. 134.
σελάνα. σελάνας εὐώπιδος φάος ἐρατόν. O. x. 90.
σέλας. ἀμέρας καθαρὸν καλύψαι σκότει. Fr. Inc. xcviii. 4. λάβρον 'Αφαίστου. P. iii. 69.
σέλινον. σελίνων Δωρίων στεφάνωμα ἀναδεῖσθαι κόμαν. I. ii. 23. ἀπὸ Δωρίων ἔλαχεν (σέφανον) Ἴσθμιον. I. viii. 137. δύο πλόκοι αὐτὸν ἔρεψαν. O. xiii. 46. σελίνοις Κορινθίοις θάλησε. N. iv. 143.
σεμνός. σεμνὰν θεόν. P. iii. 140. Θέτιν. N. v. 47. θυσίαν. O. vii. 77. σεμνὸν αἰνήσειν δόμον. N. i. 112. σεμνὸν ἀκρωτήριον Ἄλιδος. O. ix. 11. ἄμπνευμα 'Αλφεοῦ. N. i. 1. ἄντρον. P. ix. 50. Ἰδαῖον. O. v. 43. θάλος 'Αλκαϊδᾶν. O. vi. 114. Θεάριον. N. iii. 121. v. Schol. σεμνὸν ἔπεστί τι ψευδέεσσιν. N. vii. 33. σεμνᾶν Χαρίτων. O. xiv. 11. σεμνῶν Αἰακοῦ γουνάτων. N. viii. 22. σεμνοῖς δαπέδοις. N. x. 51. σεμνοὺς ὀχετούς. O. v. 27.
σθένος. σθένος πράσσει ἔργῳ. N. i. 39. σθένει καὶ τόλμᾳ. P. x. 38. σθένει ἔκπαγλος. I. vii. 29. θρασεῖ γυίων ἐρίζοντι. N. v. 72. πλούτου. I. iii. 3. χερῶν. N. x. 90. κραιπνοί. Fr. Thren. iv. 5. p. 21. σθένος ἀγωνίας οἷον ἕρκος. P. v. 151. ἀδίαντον ἐξέπεμψας παλαισμάτων. N. vii. 107. ἀελίου χρύσεον. P. iv. 257. ἀμφέροντι ἀρεταί. N. xi. 49. ἔμαρψεν. N. vi. 20. ἐντέων. P. v. 46. ἡμιόνων ζεῦξον. O. vi. 38. θνατὸν ἄγει Μοῖρα. N. xi. 54. ἵππιον καταζευγνύῃ. P. ii. 22. κρατησίμαχον υἱῶν. P. ix. 150. ὕδατος. O. ix. 77. νιφετοῦ ὑπέρφατον. Carm. in def. Solis 16. p. 36. τὸ πάντολμον 'Ηρακλέος. Fr. Encom. i. 4. V. L. p. 39. ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα, οὐ σθένος. Fr. Inc. lxxxii. p. 78.

σιγά. σιγᾶς πιστετάτας (al. πιστοτάτα) ὁδός. Fr. Inc. xciii. p. 82.
σιγαλός. σιγαλὸν ἀμαχανίαν φυγών. P. ix. 163.
σίγημι (al. σιγῶμι) πάμπαν. Fr. Inc. ii. p. 49. med.
σιγάω. σιγᾷ οἱ στόμα. N. x. 53. σιγάτω ἀρετὰν πατρῴαν. I. ii. 66. τὸ σιγᾷν ἐστὶ σοφώτατον νοῆσαι. N. v. 32. ἕκαστον σεσιγαμένον. O. ix. 156.
[τὸ σίγμα. v. σάν. Ex Schedis.]
σιδαρίτας. σιδαρίταν πόλεμον. N. v. 35.
σιδάρεος. σιδάρεον τέκος Ἀλκμάνας. Fr. Epinic. iii. p. 3.
σίδαρος. σιδάρου πλαγαί. P. iv. 438. πλαγαῖς. O. x. 46. σιδηροῦν (corr. σιδαροῦν) σχήσει τεῖχος. Fr. Inc. xxii. p. 57.
σιδαρόχαρμας. σιδαροχαρμᾶν ἀνδρῶν ἵππων τε. P. ii. 4.
σιωπά. σιωπᾷ ἔπταξαν ἀκίνητοι. P. iv. 101. σιωπαὶ τῶν ἀπειράτων ἄγνωστοι. I. iv. 51.
σκαιός. σκαιότερον χρῆμα. O. ix. 57.
σκᾶπτον. μόναρχον. P. iv. 270. σκάπτω ἀγλαῷ πέλας. N. xi. 4. ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς εὕδει αἰετός. P. i. 10. σκάπτῳ καθαρῷ. O. vi. 158. ἐλαίας. O. vii. 50.
σκευά. σκευᾶς ἑτέρας ὀχοίσας βαθύ. P. ii. 145.
σκιά. σκιᾶς ὄναρ — ἄνθρωποι. P. viii. 136.
σκιαρός. σκιαρᾶν ἀπὸ παγᾶν Ἴστρου. O. iii. 25. σκιαρὸν φύτευμα. O. iii. 31.
σκιερός. σκιερὸν λιβάνῳ. Fr. Thren. i. 5. p. 17.
σκίμπτω. σκίμψατο ἄροτρον ἐν μέσσοις. P. iv. 399.
σκιόεις. σκιοέντων ὀρέων ἔχει κευθμῶνας. P. ix. 61.
σκληρός. σκληρᾶς ἐλαίας σκάπτῳ. O. vii. 50.
σκόλιον, τό. σκολίου ἀρχὰν μελίφρονα. Fr. Scol. i. 15. p. 10.
σκολιός. σκολιᾶς ἀπάτας τεῖχος. Fr. Inc. iv. (σκολιαῖς ἀπάταις. v. V. L.) σκολιαῖς ὁδοῖς. P. ii. 156. σκολιοῖς (V. L. σκολιοὺς) γένυσι. Fr. Inc. xcii. 4.
σκόπελος. σκόπελον μέγαν Θηβᾶν λιπαρᾶν. Fr. Dithyramb. ix. 4. p. 45.
σκοπέω. σκόπει ἄστρον. O. i. 7.
σκοπιά. σκοπιᾶς ἐφάψασθαι. N. ix. 112. σκοπιαῖσι μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα. Fr. Inc. xv. 3.
σκοπός. ἄντα σκοποῦ. N. vi. 46. σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν. N. ix. 131. σκοπῷ ἔπεχε. O. ii. 160. παρὰ σκοπόν. O. xiii. 134. σκοπὸν Δάλου. O. vi. 101. Μαγνήτων. N. v. 51. ἔλασεν ἄκοντι. O. x. 85. οὐκ ἔλαθε. P. iii. 46. σκοποὶ Ὀλύμπου. O. i. 86.
σκοτεινός. σκοτεινὸν ψόγον ἀπέχων. N. vii. 89.
[σκότιος erat in P. Schol. B. ad Iliad. ξ. 24. Ex Schedis.]
σκότος. σκότῳ κυλίνδει κενεὰν γνώμαν. N. iv. 65. ἐν σκότῳ καθήμενος. O. i. 13. σκότει κελαινεφεῖ καλύψαι ἁμέρας σέλας. Fr. Inc. xcviii. 3. κρύπτειν ἔοικε. Fr. Inc. cxii. ἐς σκότον αἰπὺν ἔβαλε. Fr. Inc. xlvi. σκότον ἄπειρον ἐρεύγοντι ποταμοὶ βληχροὶ νυκτός. Fr. Thren. i. p. 18. σκότον πολὺν ἔχοντι ἀλκαί. N. vii. 19.
σκυρωτός. σκυρωτὰν ὁδόν. P. v. 124.
σκύταλον. Ἡρακλέης χερσὶν τίναξε. O. ix. 45. Σκυτάλα Μοισᾶν. O. vi. 154.
σμικρός. ἐν σμικροῖς σμικρὸς ἔσσομαι. P. iii. 191.
σοφία. O. vii. 98. ἐχθρά. O. ix. 57. παράγοισα κλέπτει. N. vii. 33. σοφία (Ἀσκλαπιοῦ). P. iii. 96. σοφίας ὁδὸν ἔθηκας ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 6. p. 36, 37. λόγον κυριώτερον. Fr. Inc. lxxxiii. p. 78. ὀλίγον ὑπὲρ ἀνδρὸς ἔχειν. Fragm. Inc. xcix. 3. p. 84. καρπὸν ἀτελῆ δρέπειν. Fr. Inc. cxi. p. 87. σοφίᾳ ἄνδρες μέγιστοι. Fr. Thren. iv. 6. p. 21.
σοφός. ὁ πόλλ' εἰδὼς φυᾷ. O. ii. 154. xiv. 9. ἁρματηλάτας πέφανται. P. v. 154. δοκεῖ πολλοῖς πεδαφρόνων. P. viii. 104. v. V. L. εἶ σοφός. I. ii. 19. σοφᾶς Πειθοῦς. P. ix. 69. σοφῷ ἀνδρί. I. i. 62. v. Not. σοφὸν Αἰσονίδαν. P. iv. 386. παρέπλαξαν. O. ii. 56. σοφοί. O. v. 37. N. vii. 25. ἔφυν. P. i. 81. κάλλιον φέροντι. P. v. 15. κατὰ δαίμονα. O. ix. 42. τέκτονες ἐπέων. P. iii.

201. αἴνησαν ἔπος. Fr. Inc. xxix. σοφαὶ Μοισᾶν θυγατέρες. N. iv. 3. σοφῶν ἐπέων κρηπῖδα βάλλετο. P. iv. 245. μητίεσσι ἀμφιβάλλεται ὕμνος. O. i. 15. v. Not. et Addend. στόματα. I. viii. 105. σοφοῖς ἀνδρῶν. N. viii. 70. ἄβατον. O. iii. 80. ἀκοά. P. ix. 135. γίνεται εὐδαίμων. P. x. 35. πολίταις. P. iv. 526. σοφώτατόν ἐστιν ἀνθρώπων νοῆσαι. N. v. 35. σοφώτατοι μάρτυρες. O. i. 54.

σόφισμα. σοφίσματ' ἀρχαῖα ἐνέβαλον καρδίαις. O. xiii. 24.

σοφιστής. σοφισταῖς μελέταν πρόσβαλλεν. I. v. 36.

σπαράσσω. σπάραξε πλευράς. Fr. Hyporch. iii. 4. p. 24.

σπάω. σπασσάμενος ἄροτρον. P. iv. 416.

σπέω, σπέομαι. σπέσθαι ἐφετμαῖς. I. vi. 25. σπομέναν πελάγει. P. iv. 70.

σπέρμα. ἀδείμαντον Ἡρακλέος φέρων. N. x. 30. θεοῦ καθαρὸν φέροισα. P. iii. 27. θνατᾶν ἔσταξε. N. x. 152. μέγιστον ἔχει. O. ix. 93. φλογὸς οὐκ ἔχοντες. O. vii. 87.

σπέρχω. σπερχθεῖσα θυμῷ βασίλεια. N. i. 60.

σπεύδω. σπεύδει ὄρσαι. O. iv. 21. σπεῦδεν ὅμιλος. N. ix. 50. μὴ σπεῦδε βίον. P. iii. 110. σπεύδειν ἀρετάν. I. iv. 22. σπεύδων ἵκετο προτροπάδαν. P. iv. 168.

σπλάγχνον. ὑπὸ σπλάγχνων. O. vi. 73. ὑπὸ πατέρος. N. i. 53.

σποδέω. σποδέων χεράδει. Fr. Inc. cxxxi.

σπονδά. σπονδαῖσιν νεκταρέαις ἄρξαι. I. vi. 55.

σπονδοφόρος. σπονδοφόροι κήρυκες. I. ii. 35.

σπουδά. σπουδᾷ συνεφαπτόμενος. O. x. 117.

σπουδαῖος. σπουδαῖον λόγον. P. iv. 232.

στάδιος. σταδίων θαλάμων. O. v. 29.

στάδιος, ὁ, et τὸ στάδιον. σταδίου δρόμον. O. xiii. 42. ἐπὶ στάδιον γυμνόν. P. xi. 74. εὐθύτονον ἀρίστευσεν. O. x. 76. σταδίων δισσῶν. N. viii. 26. σταδίοις γυμνοῖς. I. i. 31.

στάζω. ἔσταξε σπέρμα θνατὸν ἥρως. N. x. 153.

στάθμη. στάθμας Ὑλλίδος ἐν νόμοις. P. i. 120. στάθμας περισσᾶς. P. ii. 166. στάθμαν πατρῴαν. P. vi. 45. ἄντινα ἐφαμερίαν. N. vi. 13.

σταθμάω. σταθμᾶτο ἄλσος πατρί. O. x. 53. [V. de voce *Monthl. Rev.* April. 1799. p. 429. *Ex Schedis.*]

σταθμός. σταθμὸν Ἀΐδα. O. x. 110. σταθμῶν αἰπεινῶν. P. iv. 136. παρὰ σταθμῶν Οἰνομάου καὶ Πέλοπος εὐηράτων. O. v. 22. ἐς σταθμοὺς οὐρανοῦ. I. vii. 66.

στάλα. στάλαν θέμεν Καλλικλεῖ λευκοτέραν Παρίου λίθου. N. iv. 131. v. Not. στηλᾶν (leg. σταλᾶν) Ἡρακλέος. O. iii. 79. στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις ἐσχάταισιν οἴκοθεν. I. iv. 19.

στάσις. ἀντιάνειρα. O. xii. 23. στάσιν δεινάν. N. ix. 31. οὐλομέναν. Carm. in def. Solis 17. p. 36. ἐπίκοτον ἀπὸ πραπίδων ἀνέμων (leg. ἀνελῶν). Fr. Inc. vii. 4. στασίων. Fr. Inc. xliii. 4. p. 65.

στάω. (ἵστημι.) ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ ὀρθῷ Δωρίδα ἀποικίαν. I. vii. 19. στᾶσεν αὐτὰν ποτὶ γραμμᾷ. P. ix. 209. ἔστασεν ἑορτὰν πενταετηρίδα. O. x. 70. ὀρθούς. P. iii. 95. ἅπαντα χορόν. P. ix. 200. Ὀλυμπιάδα O. ii. 6. ἔστασαν καρδίαν ὀρθάν. P. iii. 170. ἀναπνοάν. P. iv. 354. στάσομαι. N. v. 29. ἐστάθη. P. iv. 148. στάθεν ἔναντα σχεδὸν τύμβῳ. N. x. 124. σταθεὶς θαύμαινε δένδρεα. O. iii. 57. ἀμφὶ Πύλον. O. ix. 46. ἐν θυρέτροις Ἀμφιτρύωνος. I. vii. 10. cf. ἵστημι.

στίγω. στίγετο παρδαλέα (— έᾳ) ὄμβρευς φρίσσοντας. P. iv. 144. v. Not. V. L.

στείχω. στεῖχε ἐπὶ ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ ἀπ' Αἰγίνας διαγγέλλοισα. N. v. 6. στείχειν μαργουμένους ἐπώτρυνε. N. ix. 47. στείχοντα ἐν ὁδοῖς εὐθείαις. N. i. 38. σὺν κόρῳ. N. i. 98.

στέλεχος. ἐν στελέχει δρυός. N. x. 115. cf. Not.

στέλλω. στέλλειν πλόον. O. vii. 61. ἴδιος ἐγὼ ἐν κοινῷ σταλείς. O. xiii. 69.

στεναγμός. ὀστέων στεναγμὸν βαρύνθην ἰδών. Fr. Inc. lix. 4. p. 71.

στερεός. στερεῷ πυρί. O. x. 45. στερεᾶν ὀδυνᾶν ἀντίτομα. P. iv. 394.

στερέω. στερηθεὶς ὅπλων Αἴας. N. viii. 46.

στέρνον. στέρνῳ Πολυδεύκεος ἔμβαλον. N. x. 127. στέρνων ἀμπνοάν. P. iii. 103. στέρνα λαχνάεντα πιέζει. P. i. 36.

στεροπή. στεροπᾶς ἀκτῖνες ἀπορηγνύμεναι. P. iv. 354. στεροπᾶν πρύτανιν Κρονίδαν. P. vi. 26. στεροπαῖσι ἐναλίγκιον ἀκμὰν ποδῶν. I. viii. 83.

στεφαναφορία. στεφαναφορίαν δέξαι. O. viii. 14.

στέφανος. περίκειται. O. viii. 100. στεφάνῳ ἐλαίας. O. xi. 13. μετὰ στέφανον ἰών. O. iv. 36. ἁβρὸν μυρσίνας ἁλίκων τις πλεκέτω Κλεάνδρῳ (ἐπὶ) τῷ. I. viii. 148. ἀρετᾶς. O. iii. 32. Μοίσαισιν ἔδωκ' ἀρόσαι. N. x. 48. τρίτον ἐπιβαλών. P. xi. 22. εὐανθέα πόρε. I. vii. 72. λάμβανέ οἱ. I. v. 78. παγκρατίου ὅτι νικῆι N. v. 9. ποταίνιον ἔλαχε. O. x. 72. (τειχέων) Ἰλίῳ ἐπιτεῦξαι. O. viii. 42. ὕψιστον δέδεκται. P. i. 195. στέφανοι ἀθρόοι ἀνέδησαν νικάσαντα (κατ') ἔθειραν. I. v. 10. ζευχθέντες ἔπι χαίταισι. O. iii. 11. καὶ τιμαὶ ἵππων εὐφραίνουσίν τινα. Fr. Inc. lxxxix. 2. στεφάνων ἄωτον. O. v. 2. δεξάμενοι. I. vi. 6. ἄωτοι. O. ix. 30. ἕκατι. P. x. 89. κλυτοκάρπων ἄτερ οὐ νέονται. N. iv. 125. νικαφόρων γευόμενοι. I. i. 29. ὀπαδὸν ἀοιδάν. N. iii. 12. ὅρμον πέμψαντα. N. iv. 28. μὴ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν. I. viii. 15. πλεόνων ταμίαν. N. vi. 44. Πυθίων τυχόντα. P. x. 41. τεθμὸν ἐγκώμιον. O. xiii. 39. ἰοδέτων λοιβὰν λάβετε. Fr. Dithyramb. iii. 6. στεφάνοις χέρας ἐνιπλέκοντι. O. ii. 136. αἴγλαν ἀέθλων. P. iii. 131. ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν. P. ii. 11. ἔμιχθεν. N. ii. 34. Λατοΐδα θεμιπλέκτοις. N. ix. 126. στεφάνοισι βάλλω. P. viii. 80. ἵπποις τε κλυτὰν ἔσσεσθαι. P. i. 71. ποίας ἔρεπτόν μιν. P. iv. 426. v. V. L. χαῖταν ἁρμόζων. I. vii. 54. στεφάνους δέξαντο. O vi. 43. δεξαμένῳ. I. iii. 18. εἴρειν ἐλαφρόν. N. vii. 113. ὤπασε. I. i. 11. δίκον ἐπί μιν. P. ix. 119.

στεφανόω. ἐστεφάνωσέ οἱ χαίταν πτεροῖσι ἀέθλων. O. xiv. 38. ἐστεφάνωσαν νῖκαι Ἀρισταγόραν πάτραν τε. N. xi. 26. στεφανῶσαι νόμῳ ἱππικῷ. O. i. 163. στεφανωσάμενος Ὀλυμπίᾳ. O. xii. 25. ἔρνεα. πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ. N. vi. 34. παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον ἄνδρα. O. vii. 29. στεφανωθεὶς ἐλαίᾳ Πισάτιδι. O. iv. 24. ἐστεφανωμένον ποίᾳ Παρνασίᾳ. P. viii. 27.

στεφάνωμα. ἀγέρωχον πλούτου. P. i. 96. δέξαι Μίδᾳ. P. xii. 9. σελίνων Δωρίων. I. ii. 22. Κυράνας. P. ix. 5. παγκρατίου ἐπάξιον. I. iv. 76. στεφανώματα βωμῶν νεόδματα. I. iv. 106. φέρειν, ποιάεντα ἄνθεα. N. v. 98.

στῆθος. σκιδναμένης ὀργῆς ἐν στήθεσιν. Fr. Inc. xxxviii. στηθέων ἔξωθεν οἴχονται μέριμναι. Fr. Inc. lxi. 2.

στήλη. vid. Στάλα.

στιβαρός. στιβαράς πλευράς. Fr. Hyporch. iii. 4. p. 24.

στίξ. στίχες ἀνέμων βαρυγδούπων. P. iv. 373. ἐπέων Μηδείας. P. iv. 100. στίχας ἀνδρῶν. N. ix. 91.

στόλος. στόλῳ ἐλευθέρῳ. P. viii. 141. παγκρατίου περισθενεῖ. N. iii. 27. στόλον εὐανθέα ἀναβάσομαι. P. ii. 114.

στόμα. βραχύ μοι ἐστὶν ἀναγήσασθαι. N. x. 35. v. Not. οἱ σιγᾷ. N. x. 54. προφέρει Αἴγιναν πάτραν τοῖσι. I. v. 55. στόματος ἀθανάτου ἀπέπνευσε. P. iv. 18. στόμα Ἀΐδα χθόνιον. P. iv. 78. Ἀξείνου. P. iv. 362. παραβάλλει Ἡρακλεῖ. P. ix. 152. ἀπό μοι λόγον στόμα ῥίψον. O. ix. 55. στόματα σοφῶν ἀνέδειξαν ἀπείροις ἀρετὰν Ἀχιλλέος. I. viii. 106. ἀπὸ στομάτων τὸ Σὰν κίβδαλον εἷρπε. Fr. Dithyramb. vi. 2. p. 44.

στοναχά. στοναχαῖς δάκρυα τέγγων. N. x. 141.

στονόεις. στονόεντα χάλκεον ὅμαδον. I. viii. 54.

στράταρχος. στράταρχον ἐναρίμβροτον Αἰθιόπων. P. vi. 31. ἄφοβον Αἰθιόπων. I. v. 50.

στρατιά. ἄνευ στρατιᾶς εἷλεν Ἰωλκόν. N. iii. 59. στρατιᾶς ἐμᾶς ὀφθαλμόν. O. vi. 26. στρατιὰν Αἰολέων ἀνάγων. N. xi. 45. Ἑλλανίδα ἤλεγξαν ὠκύτατι. P. xi. 75.

στρατεύομαι. ἐστρατεύθη δίκαν Φιλοκτήταο ἐφέπων. P. i. 98.

στρατός. λάβρος. P. ii. 160. θαυμαστὸς ἐγένοντο. P. ii. 83. νεφέλας ἀμείλιχος. P. vi. 11. στρατοῦ κύριε. P. ii. 108. Δαναῶν. P. viii. 73. στρατῷ Ἀμφικτυόνων. P. x. 12. ἐναντίῳ λοιγὸν ἀμύνων. I. vii. 41. v. V. L. Κάδμου ὤπασεν ἐξ στεφάνους. I. i. 12. παντὶ φράζει. N. i. 93. Παῤῥασίῳ. O. ix. 143. στρατὸν ἄμβασε Μόψος μάντις. P. iv. 340. ἀνδρῶν ἄγαγον ἐς Θήβας, N. ix. 43. γυναικεῖον Ἀμαζονίδων. O. xiii. 127. ἐλαύνων ἧκε. O. x. 77. ἔλσαις ὅλον ἐν Πίσᾳ. O. x. 51. Ἕλλανα. N. x. 46. ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον. N. viii. 20. ἐπίνομον ἡρωΐδων ὁμηγυρέα καλεῖ. P. xi. 14. v. Not. νώμα δικαίῳ. πηδαλίῳ. P. i. 166. Τιρύνθιον. O. x. 40. φυγόξενον. O. xi. 17. ἄρδει Ἵππαρις. O. v. 28. ἀκρόσοφον καὶ αἰχματάν. O. xi. 19. Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον. Fr. Inc. xvii. p. 55.

στρέφω. στρέψαν (al. στρέψεν) ἐς ἀνθρακιὰν βοῶν σώματα. Fr. Inc. lix. 2. p. 71. στρέφοι ἔριδα. N. iv. 152. στρέφοισαν κάρα ἑτέρωθε. Fr. Hyporch. vi. p. 25. δίδυμον πηδάλιον στρέφουσα (leg. στρέφοισα) Τύχα. Fr. Inc. xxxi. p. 61.

στρωμνά. χαράσσοισα κεντεῖ νῶτον. P. i. 54. ἀπὸ στρωμνᾶς ἄπεπλον ὀρούσαισα. N. i. 75. στρωμνὰν ἄφθιτον ἀγέσθω. P. iv. 410.

στυγέω. Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοντι λόγῳ. Fr. Inc. xcii. 2. p. 81.

στυγερός. στυγερώτατος πλοῦτος θνάσκοντι. O. x. 108.

συγγενής. ὀφθαλμός. P. v. 21. πότμος. I. i. 56. κρίνει. N. v. 74. συγγενὲς ἦθος κρύψαι ἄμαχον. O. xiii. 16. (τὸ) ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός. P. x. 20. v. Not. (τὸ) ἰδεῖν. N. vi. 15. προϊδεῖν ἐσσόμενον. N. i. 41. συγγενεῖ εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει. N. iii. 69.

σύγγονος. ἐὼν Ἀντία. V. L. N. x. 74. συγγόνῳ ἑστίᾳ. O. xii. 21. σύγγονοι. P. iii. 69. ix. 90. συγγόνων χάριν. O. viii. 105. συγγόνοις τέχναις. P. viii. 87. vid. Ξύγγονος.

σύγκοιτος. σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον. P. ix. 42.

συγκωμάζω. συγκωμάξατε ἔνθα. O. xi. 16.

συλάω. συλάσαις κρᾶτα Μεδοίσας. P. xii. 28. συλαθεὶς ἀγενείων. O. ix. 135.

συλλαμβάνω. συλλαβὼν τέρας παρκείμενον. O. xiii. 103.

συμβάλλω. συμβαλεῖν τὸ αἷμα λίαν εὐμαρὲς ἦν. N. xi. 43. συμβάλλομαι τέμενος ἐν Φυλάκᾳ. I. i. 84.

σύμβολον. πιστόν. O. xii. 10.

συμμαχία. συμμαχίᾳ θόρυβον μέγαν παραίθυξε. O. x. 88.

σύμμαχος. σύμμαχον πρόφρονα ἄγε. I. vi. 41.

σύμμετρος ὥραις. Fr. Inc. xc.

συμμίσγω. συμμίξαι βοὰν αὐλῶν. O. iii. 16. συνέμιξε τύχᾳ πόλιν. P. ix. 128.

συμπαρίστημι. συμπαρέστασεν Ἐλευθὼ καὶ Μοίρας. O. vi. 72.

σύμπειρος. σύμπειρον θυμὸν ἀγωνίᾳ ἀμφέπειν. N. vii. 15.

συμπέμπω. σύμπεμψον νέον πτερόεντα ὕμνον. I. v. 81.

συμπίπτω. συμπεσεῖν αἰχμᾷ (corr. ἀκμᾷ) βαρύς. I. iv. 86.

συμποσία. συμποσίας ἐφέπαν. P. iv. 524.

συμπόσιον. ἁσυχίαν φιλεῖ. N. ix. 114. συμποσίου ἀνδρῶν θάλλοντες. I. vi. 1. συμποσίου χάριν. O. vii. 8.

συμπότας. κλέπτων νέκταρ, συμπόταις ἁλίκεσσι δῶκεν. O. i. 99. ὁμιλεῖν. P. vi. 53. γλυκερὸν μεταδόρπιον. Fr. Scol. iii. 4. p. 13.

συμφορά. συμφορᾷ δεδαϊγμένοι. P. viii. 125. συμφορᾶς οἰκτρᾶς λύτρον γλυκύ. O. vii. 141.

συμφυτεύω. συμφυτεύει οἱ δαίμων δόξαν. I. vi. 16.

σύμφυτος. σύμφυτον ἀρετὰν ἀνδρῶν. I. iii. 23.

σύμφωνος. σύμφανον ἐφ' ἁσυχίαν. P. i. 136.

σύν. sæpe pro ἐν, διὰ c. gen. σὺν ἀγαθῷ. O. ii. 60. ἀγλαΐᾳ. Fr. Dithyramb. iii. 8. p. 41. ἀέθλοις. I. iii. 2. ἀέθλοις διακρῖναι. P. ix. 203. αἰχμᾷ. O. vii. 35. ἀλικίᾳ. Fr. Scol. ii. 4. ἅλμᾳ. P. iv. 69. ἄλιξιν. P. iv. 333.

ἀνάγκᾳ. Fr. Scol. i. 11. ἀνδράσιν. I. i. 9. ἀλλαλοφονίᾳ. O. ii. 74. ἀοιδᾷ αὔξεται. N. ix. 116. ἀοιδαῖς. P. x. 88. ἁρμονίᾳ ἐξύφαινε. N. iv. 73. ἀνάγκᾳ. P. i. 98. ἀρεταῖς βέβληνται. N. i. 12. ἅρματι. O. i. 176. αὔραις πεμπόμενοι. P. iv. 361. αὐτᾷ. P. iv. 445. Ἀθαναίᾳ. N. ix. 138. Αἰακῷ. P. viii. 143. Ἄρει. P. xi. 55. Ἀριστοκλείδᾳ. N. iii. 118. Ἀρκεσίλᾳ. P. iv. 3. Ἀτρείδαις. I. v. 48. Ἀχιλεῖ. O. ix. 109. P. viii. 145. Ἀφροδίτᾳ. Fr. Inc. lxxxvi. 3. αὐλοῖς. Fr. Dithyramb. iii. 23. Ὀρσίᾳ κωμάζομαί νιν. I. iv. 123. βοᾷ δέκονται. N. v. 71. γάλακτι μεμιγμένον μέλι. N. iii. 135. γένει, O. xiii. 81. γενεᾷ. N. iv. 16. Δαναοῖς. P. iv. 84. Διαγόρᾳ. O. vii. 24. Διθυράμβῳ ἐξέφαναν. O. xiii. 26. δίκᾳ. P. ix. 170. N. ix. 105. δόξᾳ. N. xi. 10. δρόμῳ. N. x. 90. ἐκείνῳ. O. xiii. 124. ἐλαίῳ. P. iv. 393. Ἐλειθυίᾳ. P. iii. 15. Ἑλένᾳ. P. v. 110. ἐλευθερίᾳ. P. i. 119. I. viii. 31. ἔντεσι. P. xii. 37. N. ix. 52. ἑορταῖς. P. viii. 94. ἑσπέρᾳ. P. xi. 18. ἑταίροις. O. ix. 7. εὐδοξίᾳ. P. v. 9. εὐμενίᾳ. P. xii. 8. Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ. N. x. 98. Θαλίαις ὀνομαστάν. P. i. 73. Θεῷ. N. viii. 28. I. iv. 7. Πανί. P. iii. 139. παλάμᾳ θεοῦ. O. viii. 18. I. i. 7. ἵπποις. P. xi. 72. καιρῷ. P. viii. 9. καμάτῳ. P. xii. 18. πόνῳ εὖ πράσσοι. O. xi. 4. κασιγνήτῳ. N. i. 56. κείνῳ πέφνεν. I. vi. 46. κείνοισιν ὦρτο. P. iv. 238. κιόνεσσι. P. iv. 475. κλόνῳ ῥιψαύχενι. Fragm. Inc. xxxvi. v. Not. κόρῳ στείχοντα. N. i. 97. κραδίᾳ. N. xi. 12. Κυπρογενεῖ. O. x. 125. λεῷ. P. viii. 76. μάχαις. I. v. 45. νεότατι. N. ix. 104. νόστῳ κωμάξατε τόν. N. ii. 38. ὅπλοις ἔδραμον. N. i. 78. ὄλβῳ. O. ii. 67. P. xi. 79. I. v. 16. πόνοις ἑλισσόμεναι. Fr. Inc. xcvii. 2. πότμῳ. O. ii. 34. Τύχᾳ. N. v. 88. P. ii. 102. N. iv. 12. I. viii. 139. τύχᾳ θεοῦ. N. vi. 41. ματρί. P. xi. 5. πατρί. O. vi. 138. O. xiii. 58. παιδί. O. vii. 121. πάθᾳ. P. iii. 74. πατάγῳ. P. i. 46. τιμᾷ. P. iv. 91. τιμαῖς θεῶν. P. iv. 463. τίν. N. vii. 9. τοι τίν κεν. P. i. 134. τῷδε. N. x. 144. Τιρυνθίοισι σύμμαχον. I. vi. 40. τρόπῳ. N. vii. 21. ὕμνῳ. I. vii. 27. ὑμῖν. O. xiv. 7. φιάλαις. N. x. 81. φιλοφροσύναις. O. vi. 165. Χαρίτεσσιν. N. ix. 129. P. ix. 2. χάρισιν. I. v. 26. χάρισσιν. N. v. 99. χειμάρῳ μεθύων. Fr. Scol. iv. 2. v. Not. ψυχᾷ. P. xi. 39. P. iii. 145. Schol. σύνδυο. v. V. L.

συναλέγω. συναλέγειν γάμον. I. viii. 102.

συνάντομαι. ἔκτεινε Λάϊον συναντόμενος. O. ii. 72. δίκᾳ συναντόμενος. O. ii. 174. συναντόμενοι φόρμιγγι. I. ii. 4.

συνάορος. φόρμιγγι εὐλογία. N. iv. 9.

συνάπτω. συνάπτει ὥρα. P. iv. 440.

συναρμόζω. συνάρμοξεν καρπὸν φρενῶν Λυγκεῖ. N. x. 22.

σύνδικος. σύνδικον Μοισᾶν κτέανον. P. i. 3. σύνδικος αὐτῷ τύμβος Ἰολάου. O. ix. 149.

σύνδρομος. συνδρόμων πετρᾶν κινηθμόν. P. iv. 370.

σύνδυο. P. iii. 145.

σύνειμι. συνίμεν καλεῖ στρατὸν ἡρωΐδων. P. xi. 14.

συνεργός. συνεργὸν τείχεος. O. viii. 43.

σύνεσις. πρόσκοπος ἐσάωσεν. Fr. Inc. clxxxi. φρενῶν οὐκ ἀποβλέπει. N. vii. 88.

συνετός. συνετοὶ ἐπαινέοντι ἄνδρα. P. v. 144. συνετοῖσιν φωνᾶντα. O. ii. 154.

συνευνάζομαι. συνεύνασθεν. P. iv. 452.

σύνευνος. σύνευνον παρθένον. O. i. 143.

συνεφάπτομαι. συνεφαπτόμενος σπουδᾷ. O. x. 117.

συνεχής. συνεχὲς ἀνατελλομένα φλόξ. I. iv. 111.

συνέχω. συνέχει Αἴτνα. P. i. 37.

σύνθεσις. σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες. P. iv. 299. ἐμὰν μὴ παίσῃς ψεύδει. Fr. Inc. xxiii. 3.

συνίημι. συνέμεν λόγων κορυφάν. P. iii. 141.

σύννομος. σύννομοι Λαβδακίδαισι πλούτου. I. iii. 27.

συνοικιστήρ. Συρακουσᾶν. O. vi. 8.

συντανύω. συντανύσαις πολλῶν πείρατα. P. i. 158.

συντιλέθω. συντελέθειν ἔννομον. P. ix. 101.

συντίθημι. συνθέμενος. N. iv. 122. πόρσυνε τόδε ῥῆμα. P. iv. 493.
συντυχία. συντυχίᾳ κρυοίσσᾳ. I. i. 54. συντυχίαις. P. i. 70.
σῦς. συὸς ὀρικτίτου. Fr. Inc. clxv.
σύω. σύτο παρ' Ἀλφεῷ. O. i. 32. ἔσσυται ἅρμα. I. viii. 134. ἐσσυμένα. In def. Solis 7. p. 36. ἐσσύμενοι. P. iv. 239.
σφαγή. σφαγὰς Δαναοῦ παρθένων φυγών. Fr. Inc. clxxviii.
σφάζω. σφαχθεῖσα Ἰφιγένεια. P. ix. 36.
σφάλλω. ἔσφαλλε κρέσσονα τέχνα ἀνδρῶν χειρόνων. I. iv. 57. ὃς Ἕκτορα ἔσφαλε. O. ii. 145. βίᾳ μεγάλαυχον. P. viii. 19.
σφενδονάω. σφενδονᾶσαι ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον. Fr. Inc. xvi.
σπόδρα. N. iv. 61.
σφυρηλάτοις ἀνάγκαις πιέζεις. Fr. Inc. xxvii. 3.
σφυρόν. σφυρῷ ὀρθῷ Λακεδαιμονίων. I. vii. 19. σφυροῖς Παλίου. P. ii. 85.
σχάζω. σχάσαις ἀκμὰν ὀδόντων δεινοτάτων. N. iv. 104. cf. V. L. et Not. σχᾶσον κώπαν. P. x. 79.
σχεδόν. O. i. 118. P. v. 53. παρέσταν. O. x. 65. τύμβῳ. N. x. 124.
σχέθω. σχέθοι φροντίδα. P. x. 97. v. V. L. ναὸν Ποσειδάωνος. I. iv. 93. σχεθέμεν Ἱπποδάμειαν παρὰ πατρός. O. i. 113. πάντως ἐν φυλακᾷ μεγάλᾳ. P. iv. 134. σχέθον κίονες—ἐπὶ πέτρᾳ. Fr. Prosod. ii. 6. p. 26. σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρός. P. vi. 19.
σχερός. ἐν σχερῷ. N. xi. 32. I. vi. 32.
σχέω. ἔσχεν μιν ἵμερος γλυκύς. O. iii. 38. ἀάταν. P. iii. 42. ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου. P. xi. 87. λάθαν πόνων. N. x. 45. Πίσα τεθμόν. N. x. 60. γλυκεῖαν ὀργάν. I. ii. 54. ἔρως. I. viii. 64. ἔσχαν οἴκημα. O. ii. 16. Ἀμύκλας. P. i. 125. ἀκτῖνα ἀγώνων. P. xi. 71. πειρᾶσθαι. N. xi. 29. σχεῖν ὄλβον. P. iii. 157. ἀσυχίαν. N. i. 106. σὺ σχήσει τὸ πεπρωμένον πῦρ. Fr. Inc. xxii. ἄντινα σχήσοι. P. ix. 205.
σχίζω. σχίζε νῶτον γᾶς. P. iv. 407. σχίσαις γᾶν ὀρθῷ ποδί. Fr. Encom. ii. Fragm. Inc. cxlviii. σχίσεν κεραυνῷ χθόνα. N. ix. 58.
σχοινίον λύοντι μεριμνῶν δυσφόρων. Fr. Inc. xxv. 2.
σχοῖνος. σχοίνῳ ἐν ἀπειράτῳ ἐγκέκρυπτο. O. vi. 90.
σχοινοτενής. ἀοιδὰ εἷρπε διθυράμβων. Fr. Dithyramb. vi. 2. v. Not.
σχολά. σχολᾶς μακροτέρας. N. x. 86.
σῶμα. ἁβρόν. O. vi. 91. πάντων ἕπεται θανάτῳ. Fr. Thren. ii. 3. σώματα βοῶν πυριπνέοντα. Fr. Inc. lix. 3. 3. ἀσθμαίνοντα κόμιζεν. N. iii. 83. βρότεα κατάγει πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων. O. ix. 52. λευκανθέα ἐπίαναν καπνόν. N. ix. 55. σωμάτεσσι πέτρασιν. P. viii. 118.
σωπάω pro σιωπάω. τὸ σεσωπαμένον φέρει μείζω εὐθυμίαν. I. i. 89. V. L. et Not.
σῶς διαστείβων ναὶ θοᾷ ἄλιον. Fr. Inc. lxxxix. 3.
σώτειρα. Εὐνομία. O. ix. 25. Θέμις. O. viii. 28. σώτειραν Ἀργοῖ. O. xiii. 76. σωτείρας ἀγαθὰς Ὥρας. Fr. Inc. c. 7.
σωτήρ. ὑψινεφὴς Ζεῦ. O. v. 39. σωτῆρι Ὀλυμπίῳ. I. vi. 11. σωτῆρος Διὸς ἄλοχον. Fr. Inc. c. 5. σωτὴρ ἄριστος. Fr. Inc. ix. 2.
σώφρων. Χείρων. P. iii. 11. σώφρονες ἐγένοντο. I. viii. 56.

T.

τάκομαι. Fr. Schol. ii. 13. pag. 11.
τάλας ἐφάμερε. Fr. Inc. clii. p. 97.
ταμίας. Διός. O. vi. 7. ἦλθον κώμων Φυλακίδᾳ. I. vi. 84. πολλῶν ἐσσί. P. i. 171. ταμίᾳ Κυράνας. P. v. 82. ταμίαν στεφάνων ἀπεφάνατο οἶκον. N. vi. 44. ταμίαι ἀνδράσι πλούτου. O. xiii. 9. ἔργων. O. xiv. 14. Σπάρτας. N. x. 97.
ταμιεύω. ταμιευομέναν λαῷ χώραν. O. viii. 39.
τάμον. vid. Τέμνω.
τανύθειρα. Σεμέλα. O. ii. 46.
τανύπτερος. αἰετὸς ἐν ὄρνιξιν. P. v. 149.
τανύω. τάνυεν ἅρμα. O. viii. 65. πᾶσαν ἐν εὐφροσύναν. P. iv. 230. τανύσαις ἐπ' Ἀκράγαντι. O. ii. 165.

ταξιόω. ταξιοῦσθαι ἐν ἄρει. O. ix. 118.

ταπεινός. ταπεινὰ νέμονται κολοιοὶ κραγέται. N. iii. 143.

ταράσσω. ταρασσέμεν χρὴ ἄλλοτ' ἄλλα πατρί. P. xi. 66. ταράσσοντες χθόνα. O. ii. 113.

ταραχή. ταραχαὶ φρενῶν. O. vii. 56.

ταρβεῖ προσιόντα νιν. Fr. Hyporch. ii. 3.

τάσσω. βίοτον ἄφθιτον τετάχθαι αὐτῇ. O. ii. 54.

τατάω. φίλων φωτὶ τατωμένῳ. N. x. 147.

ταῦρος. ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα Φάλαριν. P. i. 185. ταῦρον ἀργόν. O. xiii. 99. ταῦροι ἀργᾶντες. Fr. Inc. cxl. ταύρων Θρηϊκίων ἀγέλα φοίνισσα. P. iv. 366.

ταυροφόνος. ταυροφόνῳ τριετηρίδι. N. vi. 69.

τάφε. παπτήναις. P. iv. 167.

τάφος. πυρὰν τάφον τε. I. viii. 126.

τάχα. P. ii. 53. iv. 303. 391. εὐθὺς ἰών. P. iv. 148.

τάχος. O. vi. 38. ὡς. P. iv. 291. δελφῖνι ἴσον Μελησίαν. N. vi. 109. τάχει. N. v. 64.

ταχύ. P. x. 79. ἔδραμον. N. i. 77. λίποι. O. i. 174. ταχείας ἀπάδις. P. i. 161. ταχυτάτων ἁρμάτων. O. i. 124. τάχιστα ἰθύει δελφὶς παρὰ ναῦν. Fr. Inc. xxxvii. 3.

ταχέως. ἔβαν. P. iv. 319. N. x. 137. ἧκεν. P. iv. 223.

ταχυτάς. ποδῶν ἐρίζεται. O. i. 154. ταχυτᾶτι ἴσον. O. iv. 37. ποδῶν νικάσαντα. I. v. 12.

ταχύποτμος. ταχύποτμον ἀνέρων ἔθνος. O. i. 107.

τί. τε—τε. O. vi. 72. 116. et sic sæpissime. τε transpositum πατρὶ τεῷ κοινάν τε γενεᾷ. P. vi. 15. θ' pro τέ. O. xiii. 51.

τέγγω. τέγξω λόγον ψεύδει. O. iv. 28. τέγγων δάκρυα στοναχαῖς. N. x. 141.

τέγος. τέγει Παρνασσίῳ. P. v. 54. λιθίνῳ. N. iii. 93.

τέθηλεν ἄπαρ ὄλβος. Fr. Thren. i. 10. p. 17. a θηλέω, θάλλω.

τεθμός. με ἐρύκει. N. iv. 54. ἀθανάτων. O. viii. 33. τεθμὸν μέγιστον. O. vi. 117. ὕπατον Ἡρακλέος. N. x. 61. στεφάνων ἐγκώμιον. O. xiii. 39. τεθμοῖσιν ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος. O. xiii. 57. ἐν Αἰγιμιοῦ μένειν. P. i. 124.

τέθμιος. τέθμιόν μοι σαφέστατον εἶναι φαμί. I. vi. 28. Ἡρακλέος ἑορτάν. N. xi. 35.

τέθριππος. τεθρίππῳ ἅρματι. I. i. 18. τεθρίππων δυωδεκαδρόμων ἄνθεα. O. ii. 91. ποινὰν κελαδῆσαι. P. i. 113.

τείνω. τείνων φάρμακον ἀμφὶ γένυ. O. xiii. 121.

τείρω. τειρόμενον ἕλκει. P. i. 100.

τειχίζω. τειχίζομεν ποικίλον κόσμον λόγων. Fr. Inc. lxxxvi. 2. τετείχισται θησαυρὸς ἐν νάπᾳ. P. vi. 9. ὑψηλαῖς ἀρεταῖς πύργος ἀναβαίνειν. I. v. 56.

τεῖχος. ὕψιον δίκας. Fr. Inc. iv. σιδηροῦν οὐ σχήσει. Fr. Inc. xxii. συνεργόν. O. viii. 44. τείχει ξυλίνῳ. P. iii. 68. τειχέων Δαρδάνου. O. xiii. 79. Κορίνθου. I. iv. 35. Στυμφαλίων. O. vi. 168. ἄλλοις ἐν τείχεσιν. P. iv. 478.

τεκμαίρω. τεκμαίρει χρῆμα ἕκαστον. O. vi. 124. συγγενὲς ἰδεῖν. N. vi. 14.

τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος. Fr. Inc. ii. 4. τεκμαιρόμενοι ἐμπύροις μάντιες παραπειρῶνται Διός. O. viii. 4.

τέκμαρ. σαφὲς οὐχ ἕπεται ἀνθρώποις. N. ix. 57. ἅπαν θεὸς ἐπὶ ἐλπίδεσσιν ἀνύεται. P. ii. 90. ἰσοδένδρου αἰῶνος λαχοῦσαι. Fr. Inc. cl.

τέκνον. τέκνα φίλα θάλλοντα ἥβᾳ. Fr. Inc. clxvi. τέκνων γενέτειρα. N. vii. 3. τέκνοισιν γνάθους ἀμφελίξασθαι. N. i. 62. ἀμπολεῖν, τέκνοισιν ἅτε μαψιλάκας. N. vii. 154.

τέκος. Ἀλκμήνας. I. vi. 44. Ἀλκμάνας σιδάρεον. Fr. Epinic. iii. in Glauc. Caryst. p. 3.

τέκτων. τέκτον' ἀθληταῖσιν ἔμμεν χρή. N. x. 90. ἀνωδυνίας. P. iii. 11. τέκτονες κώμων νεανίαι. N. iii. 7. σοφοὶ ἐπέων ἅρμοσαν. P. iii. 201. τεκτόνων χεριαρᾶν δαιδάλματα. P. v. 48. Not.

τέκω. vide sub τίκτω.

τελέθω. σοφία ἄδολος τελέθει. O. vii. 99.

τί μάλα τοῦτο κερδαλέον; P. ii. 144. ὀλισθηρὸς οἶμος. P. ii. 174. ἀρετὰ χρονία. P. iii. 204. ἀπορία. N. vii. 154. πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα ἐκ πόνων. N. ix. 105. δύο ἀμπλακίαι φερέπονοι τελέθοντι. P. ii. 56.

τέλειος. τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαι. P. ix. 156. τελέαν δόξαν. P. viii. 34. τελείαις εὐχωλαῖς ἰανθείς. Fr. Scol. i. 4. p. 8. τελεώτατον χορευτὰν θεῶν. Fr. Parthen. iii. p. 15.

τελετά. τελετᾷ πρωτογόνῳ. O. x. 63. ἐν τελεταῖς. N. x. 63. ὠρίκις Παλλάδος. P. ix. 172. τελετὰς μακάρων. O. iii. 74.

τελευτά. πικροτάτα μένει τὸ πὰρ δίκαν γλυκύ. I. vii. 68. ἐν τελευτᾷ. O. vii. 48. P. i. 63. ἐς τελευτάν. O. v. 52. ἁπάντων γᾶν. N. xi. 21. τερπνὰν γάμου κραίνειν. P. ix. 118. πᾶσαν πράγματος. O. xiii. 105. πλόος (πέτραις) ἄγαγεν. P. iv. 374. βίου οἶδεν. Fr. Inc. xcvi. λυσίπονον. Fr. Thren. ii. 2. p. 19. τελευταὶ καλλίονες. Fr. Hyporch. i. 4. p. 23.

τελευτάω. ὃς τελεύτασεν πόνους Δαναοῖς. P. i. 106. τελεύτασαν λόγων κορυφαί. O. vii. 124. ὁπότε παῖδα Ἁλίου τελευτάσομεν. O. ii. 61.

τελέω. τελεῖ δύνασιν θεός. P. v. 158. τέλει, ὦ Ζεῦ. O. xiii. 164. P. i. 130. τελέων ψυχὰν Ἀΐδᾳ. I. i. 99. τελέσει πεπρωμέναν χρόνος ἀρετάν. N. iv. 70. Œdipus τέλεσσεν παλαίφατον χρησθέν. O. ii. 72. τὶς βασιλεῦσιν ὕμνον. P. ii. 24. τέλεσάν σφιν εὐνάν. I. viii. 65. (ναῦν) πλαγαὶ σιδάρου. P. iv. 438. τέλεσσον ἄεθλον. P. iv. 294. τελέσαις ὕμνον παίδισσιν Δεινομένευς. P. i. 154. ἐμοὶ ἔργον. P. iv. 409. P. vi. 41. τελεσάντων θεῶν. P. x. 77. τελέσσαι σὺν Εἰλειθυίᾳ. P. iii. 15. τελέσαι μοιρίδιον. I. vi. 67. τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ καλύψαι. N. ix. 14. τελεσθέντων νεκρῶν ἑπτὰ πυρᾶν. O. vi. 23.

τέλλω. ἔτειλεν Διὸς ὁδόν. O. ii. 126. τέλλεται, ἀρχαὶ λόγων, ὕμνοι. O. xi. 5. v. V. L. ἐς χάριν. O. i. 122. τέλλετο αἰεὶ λοιπὸν γένος Εὐφάμου. P. iv. 457.

τέλος. ἀνθρώπων γλυκύ. P. x. 16. διαφαίνεται ἐν πείρᾳ. N. iii. 123. ἐφ' ἔργμασι κεῖτο. I. i. 36. ἐν θεῷ. O. xiii. 148. πᾶν ἔργων ἐν τὶν, Ζεῦ. N. x. 54. νόστου καὶ γᾶν φράδασσε. N. iii. 44. χαῦνον ἐλπίδων κενεᾶν. N. viii. 78. ἄκρον. P. ix. 210. ἄκρον ἱκέσθαι. I. iv. 54. βίου θνατὸν διέρχονται. I. iv. 8. δυωδεκάμηνον περάσαι. N. xi. 10. ἔργων. O. ii. 33. κύριον πάντων οἶσθα. P. ix. 80. μακύνων. P. iv. 508. μαχᾶν τέμνειν. O. xiii. 80. κατὰ πᾶν. I. iv. 18. πυγμᾶς φέρε. O. x. 81. δίδοι. I. iv. 55. τοῦτο ἔμπεδον τίνι Μοῖρα ὤρεξε. N. vii. 84. χαρίτων ζεύξω. I. i. 7. (κατὰ) τέλος, tandem. Fr. Hyporch. iii. 3. pag. 24.

τέμενος. ἀείδετο θαλίαις. O. x. 92. Ἀργεῖον. N. x. 36. ἐν τεμένει Καφισίδος. P. xii. 47. Κρονίου πὰρ τ. N. vi. 105. τέμενος ἁγνὸν Ποσειδάωνος. P. iv. 364. δώδεκα δρόμων ποδαρκέων. P. v. 45. τὸ ἐν Φυλάκᾳ. I. i. 84. πῖον Νείλοιο Κρονίδα. P. iv. 95. Ποσειδάνιον τέμασε. N. vi. 71. Ἄρεος. P. ii. 3. τεμένεσσι τεοῖς. N. vii. 138.

τέμνω. τέμνοισαι ψεύδη ἐλπίδες. O. xii. 9. τέμνων θάλασσαν. P. iii. 121. τάμον κάτα (κατέταμον) μέλη. O. i. 79. ταμὼν αἰχμάν. N. iii. 57. ταμὼν φασγάνῳ. I. iv. 60. τέτμανται κέλευθοι. I. vi. 32.

τέναγος. τεναγέων ῥοὰς ἐρεύνασεν. N. iii. 43.

τέρας. πάγκοινον. Carm. in def. Solis. v. 13. ἀκίνητον χθονὸς εὐρείας. Fr. Prosod. i. 3. in Del. θαυμάσιον προσιδέσθαι. P. i. 49. ὁρμαίνων. O. viii. 54. χαλινόν. O. xiii. 103.

τερασκόπος. κάρυξεν αὐτοῖς ἐμβαλεῖν κώπαισι. P. iv. 357.

τέρην. τέρειναν πατέρ' οἰνάνθας ὀπώραν. N. v. 10.

τέρμα. ἐτείων ἀέθλων γίνεται ἆμαρ. I. iv. 115. δρόμου ἵππων. O. iii. 59. μὴ προβάς. N. vii. 104. τέρμασιν ἀγῶνος. P. ix. 202.

τερπνός. αἰὼν φέρτιστος ἀνδρί. Fr. Epinic. iii. 2. p. 6. τερπνᾶς ἥβας. O. vi. 95. τερπνῷ θάμβει καὶ δυσφόρῳ μιχ-

θεὶς. N. i. 86. τερπνὸν βροτῶν αὔξεται. P. viii. 132. ἐν ἀνθρώποις. O. viii. 70. πλέον πεδέρχεται. N. vii. 109. τερπνὰν τελευτὰν γάμου. P. ix. 118. χάριν ἀποστάζων. I. iv. 124. τὰ τερπνὰ καὶ γλυκέα. O. xiv. 7. ἄνθεα Ἀφροδίσια. N. vii. 78. τερπνῶν καλῶν μοῖραν. Fr. Inc. cxii. χαλεπῶν κρίσιν. Fr. Thren. ii. 9. τύχαν γλυκεῖαν διδούς. O. xiii. 165. τῶν ἐν Ἑλλάδι. P. x. 29. τερπναῖσι θαλίαις. O. x. 93.

τέρπω. τέρπεταί τις. Fr. Inc. lxxxix. 3. ἱεραῖς Μελίσσαις. Fr. Inc. clxxv. ἀπάσταισι θυμόν. P. ii. 137. τέρπονται φορμίγγεσσι. Fr. Thren. i. 8. sq. p. 17.

τέρψις. μαστεύει πίστιν ἐν ὄμμασι θέσθαι. N. viii. 74. τέρψιος ἔμπαλιν. O. xii. 15. τέρψιν κρέσσονα πλούτου ἔχων. P. viii. 130. ἐν βίῳ. Fr. Epinic. iii. 1. p. 6. τέρψιες μακρότεραι. O. xiii. 59. τέρψιας δείπνων μεθ' ἑταιρᾶν P. ix. 36.

τέσσαρες. κίονες ἀπώρουσαν. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 26. τεσσάρων ἀνδρῶν. I. iv. 21. τέσσαρας ἀρετάς. N. iii. 130.

τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένους. P. ix. 197.

τέταρτος. τέταρτον μετὰ τριῶν. O. i. 97.

τέτατο. vid. Τείνω.

τέτρατος. τετράτῳ πεδάθη. Fr. Thren. vi. 2. p. 22. Fr. Inc. clxvi. τετράτων παίδων. P. iv. 88. τετράτοις. O. viii. 61. τέτταρες. τέτρασι. P. viii. 117.

τετράκις. N. vii. 154. x. 79.

τετράκναμος. τετράκναμον δεσμόν. P. ii. 73. et τετρακνάμων. τετρακνάμονι κύκλῳ. P. iv. 381. v. V. L.

τετράορος. τετράορον ἅρμα Πιερίδων. P. x. 103. τετραόροισι ζυγοῖς ἁρμάτων. N. vii. 137.

τετραορία. τετραορίας ἐλελίχθονος. P. ii. 8. ἕνεκα νικαφόρου. O. ii. 8. τετραορίας δυώδεκα πέτρῳ ἕλεν. N. iv. 45. τετραοριᾶν πόνοις. I. iii. 28.

τεύχω. τεύχει χάρις ἅπαντα μείλιχα θνατοῖς. O. i. 48. γυῖα μαλθακά. N. iv. 7. v. V. L. ὕμνος φῶτα ἰσοδαίμονα βασιλεῦσιν. N. iv. 137. τεῦχεν αὐλῶν μέλος. P. xii. 34. ἔτευξαν δόμον Πυθῶνι. P. vii. 11. τεῦξαν ἄλσος. O. vii. 88. τεύχῃς ἀμβολὰς φροιμίων. P. i. 7. τεύχειν ναὶ πομπὰν ὀτρύνει. P. iv. 292. τεύχων Ἡροδότῳ γέρας. I. i. 17. τὰ πάντα θεός Fr. in Add. ξείνι' ἁρμόζοντα. P. iv. 229. τεύχοντα τιμὰν Θήβαισι. I. i. 96.

τέχνη. τέχνα ἀνδρῶν χειρόνων καταμάρψαισα ἔσφαλλεν κρέσσονα. I. iv. 57. οὐκ ἄτερ τέχνας. P. ii. 58. τέχνᾳ νικάσαντα. P. xii. 12. τέχναν σφὶν ὤπασε. O. vii. 92. τέχναι ἑτέρων ἕτεραι. N. i. 36. τέχναις Ἀπόλλωνος δαμεῖσα. P. iii. 20. Ζηνός. O. ix. 78. κτεῖνεν ὄφιν. P. iv. 443. συγγόνοισι μαντευμάτων. P. viii. 87.

τηλαυγής. τηλαυγὲς φέγγος. N. iii. 112. πρόσωπον. O. vi. 5. τηλαυγέσιν στεφάνοις. P. ii. 10. τηλαυγέστερον ἀστέρος φάος. P. iii. 135.

τῆλε πάτρας. P. xi. 36.

τηλεβόλος. τηλεβόλῳ χερμάδι. P. iii. 85.

τηλεφανής. τηλεφανεῖ πυρί. Fr. Thren. i. 13. p. 18.

τηλέφατον ἄστρον χθονός. Fr. Prosod. i. 6. p. 26.

τηλέφαντον ὄρσαι γέρας. Fr. Epinic. i. 2. p. 1.

τηλόθεν. πέταται ὄνυμ' αὐτῶν. N. vi. 82. δέδορκε. O. i. 152. μεταμαιόμενος. N. iii. 140.

τηρέω. τηρέοντι πόλιν οἱ σοφοί. P. ii. 161.

τίθημι. a θέω. θήσω παύρῳ ἔπει φανερὰ ἀθρόα. O. xiii. 138. θήσεις νιν ἀρχέπολιν. P. ix. 93. ἐξ ἀρχῆς γένος ὀλοφυδνόν. Carm. in def. Solis 21. p. 36. θησέμεν Ἱπποκλέα θαητὸν ἐν ἅλιξιν. P. x. 90. θήσομαι ὑπέρτερον. I. i. 3. θήσονταί νιν ἀθάνατον. P. ix. 110. (at θέσσαντο Αἴγιναν εὔανδρον καὶ ναυσὶ κλυτάν. N. v. 18. est a verbo θέσσομαι. v. V. L.) ἔθηκεν Φριξίαν κρατησίποδα. P. x. 23. μάρτυρας ναυτιλίας κίονας. N. iii. 38. χάρματ' ἄλλοις. O. ii. 180. μοῖραν πεπρωμέναν. Fr. Inc. cxc. θεὸν Διομήδεα. N. x. 13. πέδον λύσιν δόρπου. N. x. 57. ὑπὸ φροντίσιν νόον. O. i. 31. ἔθηκ'

ἱππείοις ἐν ἔντεσιν μέτρα. O. xiii. 31. θῆκεν Αἴγισθον ἐν φοναῖς. P. xi. 56. ἁμέρα τρία ἔργα ἀμφὶ κόμαις. O. xiii. 55. νὶν δέσποιναν χθονὸς, οἰκεῖν. P. ix. 13. ἀέθλων κρίσιν. O. iii. 39. ἆθλα Ἄδραστος Φοίβῳ. N. ix. 21. Ἀλκιμέδοντα Ὀλυμπιονίκαν. O. viii. 23. ἔρανον Πολυδέκτᾳ. P. xii. 26. κάματον νώδυνον ἐπαοιδαῖς. N. viii. 85. χαλκόν. N. x. 89. ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν ἀνδράσι. Carm. in def. Solis 4. p. 36. τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ. P. viii. 14. θέσαν ἐν τείχει ξυλίνῳ κούραν. P. iii. 68. οἱ ῥῆσιν ἀγγέλων ἀθάνατοι παλίγγλωσσον. N. i. 89. παλάμαι Ζηνὸς νεφέλαν οἱ δόλον. P. ii. 72. θέσσαν ἄφθιτον. O. i. 101. τίθεν οἱ ἐν θυμῷ φίλτρον. P. iii. 114. τιθέμεν νόῳ. P. i. 78. θέμεν αἶνον ἵππων. N. i. 5. ἄμπαλον. O. vii. 111. ἀποίητον ἔργων τέλος. O. ii. 33. βωμὸν Ἀθάνᾳ. O. xiii. 115. Κρονίδᾳ προκώμιον. N. iv. 14. κρύφον ἐσθλῶν. O. ii. 177. Νέμεσιν διχόβουλον. O. viii. 114. πρόσωπον τηλαυγές. O. vi. 5. σπουδὰν ἀμφὶ Κυράνας. P. iv. 492. στάλαν Καλλικλεῖ. N. iv. 131. θέτο βουλὰν διπλόαν γνώμᾳ. N. x. 167. ἔθεντο δόμον. O. ix. 68. θέσθαι πίστιν ἐν ὄμμασι μαστεύει τέρψις. N. viii. 74. χρηστήριον. O. vi. 119. θέμενος εὖχος ἀγώνιον. O. x. 74. ἐξ ἀρχᾶς λόγον πάντα. P. iv. 234. θεμέναν (Μήδειαν) γάμον αὐτῇ. O. xiii. 75. θέμενοι θρόνους. O. xiv. 15. θυσίαν. O. vii. 77.

τιθήνη χιόνος πάνετες τιθήνα Αἴτνα. P. i. 39.

τίκτω. a τέκω. τέκες Αἰακόν. I. viii. 46. τέκεν υἱούς. O. i. 144. σθένος υἱῶν δισσῶν. P. ix. 148. παῖδα. I. i. 14. ἄνευ χαρίτων γόνον. P. ii. 27. οἱ Μεγάρα υἱούς. I. iv. 109. τίς ἀνθρώπων; P. ix. 58. τέκοι. O. vi. 82. τεκεῖν ἄνακτα γόνον θεὸν ποντίαν. I. viii. 70. πόλιν ἄνδρα. O. ii. 168. τεκέμεν παῖδα Εὐάδναν. O. vi. 50. τέξεται παῖδα. P. ix. 104. οἳ τέκωνται φῶτα. P. iv. 92. τεκοῖσα. Fr. Prosod. ii. 6. in Del. p. 26. ὃν ἔτικτε Κρείοισα. P. ix. 30. ἔτικτεν Θήβαν Μετώπα. O. vi. 145. τίκτεν Εὔφαμον Εὐρώπα. P. iv. 82. Φῶκον Ψαμάθεια. N. v. 24. κοῦραν. O. vi. 70. Θέτις Ἀχιλλέα ἐν Φθίᾳ. P. iii. 179.

τιμή. ἀκλεής. O. xii. 22. ἀντίκειται ἀγαθοῖσι. I. vii. 36. γίνεται τεθνακότων. N. vii. 46. εὐάγων. N. x. 71. v. V. L. οἴχεται. N. x. 146. τιμᾶς ἀμείρειν. P. vi. 26. περὶ τιμᾷ γενέσθαι ὑπέρτερον. P. ii. 109. σὺν τιμᾷ θεῶν. P. iv. 90. τιμὰν ἐπιφέροισα. O. i. 50. εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις. P. i. 94. λαοτρόφον αἰτέων. O. vi. 103. μεγίσταν φέρειν πράγματι. P. iv. 495. προγόνων μεγάλαν δάσασθαι. P. iv. 362. Πυθιόνικον δέκεν. P. viii. 6. ἀέναον σέβοντι. O. xiv. 18. σταδίου. O. xiii. 50. διὰ τεάν, ὦ 'νασσα. I. v. 6. τεύχοντα Θήβαισι. I. i. 95. ὤπασεν Αἰόλῳ. P. iv. 192. μοιρίαν. Fr. Prosod. iii. 2. p. 27. πολυγαθέα Διονύσου. Fr. Encom. i. 8. p. 39. τιμαὶ ἀγαπάζοντι χάρμα καλλίνικον. I. v. 68. θεόπομποί σφισιν φύτευθεν. P. iv. 123. τιμαῖς ἀθανάτοις ἐνεμίχθησαν. I. ii. 43. σὺν θεῶν τιμαῖς. P. iv. 463. κλυταῖς ἐπασκήσω ἥρωα. P. ix. 24. ἀθανάτοις ποτιψαύει. Fr. Epinic. ii. 3. p. 3. ἐν τιμαῖσιν. I. i. 49. τιμὰς Ἑλικωνιάδων ἄγοι. I. ii. 50.

τιμαλφέω. τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν. N. ix. 130.

τιμάορος. μίτραις. O. ix. 124.

τιμάω. τιμᾷ Ἀρκαδίαν Ἑρμῆς. O. vi. 136. μάλα τοῦτ' ἔπος Ἡσιόδου. I. vi. 99. σοὶ φάος Παιάν. P. iv. 481. v. V. L. ἐτίμασε Λοξίας περίαλλα. P. xi. 8. τίμασε τέμενος Ποσειδάνιον. N. vi. 70. Μενοίτιον ἐξόχως ἐποίκων. O. ix. 105. ἐτίμασαν σκοποὶ Ὀλύμπου ἄνδρα. O. i. 86. τετίμακεν Ὅμηρος δι' ἀνθρώπων Αἴαντα. I. iv. 63. τιμῶν Ἀλφεὸν Ζεύς. O. v. 41. τιμῶντες ἀρετάς. O. vi. 122. τιμάσαις κᾶδος. O. vii. 8. πόρον Ἀλφεοῦ. O. x. 58. τετίμαται πρὸς ἀθανάτων φίλος. I. iv. 101.

τίμιος. ἀρεταὶ ἀκίνδυνοι οὐ τίμιαι. O. vi. 16. παρὰ τιμίοις θεῶν. O. ii. 117.

τίν pro σοί. O. x. 113. xii. 4. etc.—[P. viii. 97.]

τινάσσω. τίναξε σκύταλον χερσίν. O. ix.

45. τινάσσων ἐν χερὶ φάσγανον γυμνόν. P. i. 80.

τίνω. τίνεσθαι εὐεργέταν. P. ii. 44.

τὶς, τί. *Aliquis, aliquid.* O. i. 75. P. ii. 24. iii. 183. ix. 99. N. viii. 84. I. i. 96. τὶς pro ὅστις, quisquis. O. ii. 103. P. iv. 163. ix. 205. I. i. 69. αἴτις. I. v. 17. τινός. P. ii. 167. τινά. O. vi. 140. V. L. P. ii. 94. N. i. 16. τί. O. viii. 14. P. iii. 112. O. i. 44. 120. P. vii. 18. N. vi. 7. εἴ πέρ τι. N. vii. 11.

τίς. τί. Interrogativum et non encliticum. τίς. O. ii. 180. viii. 83. x. 72. P. iv. 124. 174. ix. 58. N. iv. 148. 149. v. 28. x. 143. τίνι. N. vii. 84. I. i. 7. τίνα. O. ii. 2. 3. 161. vi. 9. P. vii. 5. N. iii. 46. I. v. 49. 52. τί. O. i. 132. P. ii. 142. viii. 135. N. vii. 128. τί θεὸς, τί τὸ πᾶν; Fragm. Inc. xcix. 3.

τίω. τίσομεν λόγον ἐς χάριν. O. x. 16. ἔτισαν ποινάς. O. ii. 106.

τλάθυμος. ἀλκᾷ παγκρατίου σε ἀέξει. N. ii. 24. τλάθυμον κύνα. Fr. Inc. xxxvii. 5.

τλάμων. τλάμονι ψυχᾷ. P. i. 93.

τλάω. οὐκέτι τλάσομαι ψυχᾷ ὀλέσσαι γένος. P. iii. 72.

τλῆμι. ἔτλαν πένθος οὐ φατόν. I. vii. 51. τλᾶθι θέμεν σπουδὰν ἅπασαν ἀμφὶ Κυράνας. P. iv. 491.

τόθι. P. iv. 455. viii. 91. ix. 11. 104. N. iv. 84. I. ii. 28.

τόκα. O. vi. 112. τόκα μὲν, τόκα δέ. N. vi. 18. 20.

τοκεύς. τοκέων ἀρχεδικᾶν. P. iv. 196. v. V. L. et Schol. ἁμετέρων. P. iv. 266. τοκέων Μηδείας. P. iv. 387. κεδνῶν τί φίλτερον ἀγαθοῖς; I. i. 5. τοκεῦσιν ὁμοῖοι. P. ii. 87. πρὸς ἀρετὰν ἀμφὶ τοκεῦσι ὕπατος. P. iv. 42. v. Not.

τόκος. O. x. 12.

τόλμα. εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν. O. iii. 15. ζαμενής. Fr. Inc. clxxxi. ἕσποιτο. O. ix. 122. τόλμᾳ θυμὸν εἰκὼς λεόντων. I. iv. 77. ὅς ἕλῃ τόλμᾳ τὰ μέγιστα ἄθλων. P. x. 38. τόλμαν καλῶν ἀραμένῳ. N. vii. 87. v. Not. προσφέρων. N. x. 56.

τολμάεις Ἐπιάλτα ἄναξ. P. iv. 159.

τολμάω. ἐτόλμασαν ἀπὸ ἀδίκων ἔχειν ψυχάν. O. ii. 123. τετόλμακεν, ὅσαι εἰσὶν ἔσοδοι καλῶν. P. v. 157.

τομή. τομαῖς στᾶσεν ὀρθούς. P. iii. 95.

τόξευμα. γλῶσσα ἔχει τοξεύματα πολλά. I. v. 59.

τοξεύω. ἐτόξευον ὕμνους ῥίμφα. I. ii. 5.

τοξόκλυτος. Fr. Inc. clxv.

τόξον. ἀπὸ τόξου ἱεῖσα. N. vi. 47. τόξῳ ἀργυρέῳ πολεμίζων Φοῖβος. O. ix. 49. τόξον ἔπεχε σκοπῷ, θυμέ. O. ii. 160. βέλεσιν ἀπὸ τόξων Μοισᾶν. O. ix. 9. τόξοις ἀμπελίνοις φρένας δαμέντες. Fr. Inc. lxi. 7. ἀπολιπὼν ψυχάν. P. iii. 180. χρυσέοις δαμεῖσα. P. iii. 16. Ἀπόλλωνος δμαθεν. P. viii. 24.

τοξότης. τοξόταν υἱὸν Ποίαντος. P. i. 103. στρατὸν γυναικεῖον. O. xiii. 126.

τοξοφόρος. σκοπὸν τοξοφόρον Δάλου. O. vi. 100. τοξοφόροι Κρῆτες. P. v. 54.

τόσος. τόσα εἰπεῖν. O. xiii. 101. P. iii. 48. τόσσ' εἰσαΐεν. P. iii. 48. ἔχει. P. v. 51.

τόσσας participium. P. iii. 48.

τοσσάδε. O. i. 186.

τότε. O. i. 64. vi. 118. xiii. 146. P. ii. 163. iii. 55. 70. iv. 85. I. ii. 10. iv. 46. Fr. Prosod. ii. 4. in Del. p. 26. Fr. Dithyramb. iii. 19, 20. p. 41.

τράγος. τράγοι αἰγιβάται μίσγονται γυναιξί. Fr. Inc. lxxxiv.

τράπεζα. τράπεζαν νυμφίαν. P. iii. 28. ξενίαν. I. ii. 60. φίλαν ἀμφί. O. i. 25. ἀμφὶ τράπεζαν αἰδοίαν ἥρωες ἐμίγνυντο. Fr. Inc. xliv. 3. ἀπὸ τραπεζᾶν ὤθεον γάλα. Fr. Inc. lx. 4. 5. ἐν τραπέζαις ἀεννάοις. N. xi. 10. ξενίαις. O. iii. 72. ἀμφὶ τραπέζαις διεδάσαντο. O. i. 80.

τραχύς. οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν. N. vii. 112. (v. V. L.) παλιγκότοις ἔφεδρος. N. iv. 156. τραχεῖα ἀσυχία. P. viii. 12. νιφὰς πολέμοιο. I. iv. 26. τραχεῖ λίθῳ. O. viii. 73. ψεύδει. Fr. Inc. xxiii. 3. τραχὺ ῥόπαλον. Fr. Hyporchem. iii. 3. τραχεῖαν ἐγχέων ἀκμάν. P. i. 19. ἐπίβδαν. P. iv. 249. τραχεῖαν ἐκ παλαμᾶν. P. iv. 360.

τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας. Fr. Thren. vi. 1. p. 22.

τρέπω. τρέψαι ἦτορ πρὸς εὐφροσύναν. I. iii. 16. χερσὶ καὶ ψυχᾷ ποτὶ στίχας ἀνδρῶν νεφέλαν φόνου. N. ix. 91. τρέψας Δαναοὺς, Τήλεφος. O. ix. 111. τρέψαις νιν ἐς κακὸν δαίμων ἕτερος. P. iii. 63. τρέψαντες ἔξω τὰ καλά. P. iii. 149. τράποιο ἵππως. Carm. in def. Solis 12. p. 36. τράπε Ἡρακλέα μάχα. O. x. 19. ἔτραπέ σε ὀργὰ παρφάμεν. P. ix. 76. ἐκεῖνον χρυσός. P. iii. 97. τράποι δᾶμον ἐφ' ἀσυχίαν. P. i. 136. τραπεῖν πεδίον Ἰαωλκοῦ. I. viii. 88. τέτραπται κέλευθον ἀν' καθαρὰν ἔργων. I. v. 28. τετραμμένον πρὸς ἀσυχίαν. O. iv. 27.

τρέφω. τρέφει ἐμοὶ Μοῖσα βέλος ἀλκᾷ. O. i. 180. ὃν πόντος. I. i. 68. μία οὐχ ἅπαντας θρέψει μελίτα. O. ix. 160. θρέψεν αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος Ἄργος. N. x. 23. (αὐτόν). P. i. 32. τέκτον' ἀνωδυνίας. P. iii. 10. θρέψαν με ἁγναὶ κοῦραι. P. iv. 183. τράφεν Ἰάσονα ἔνδον λιθίνῳ τέγει. N. iii. 93. ἔθρεψε. Fr. Inc. lxxiii. 3. θρέψαι φῶτα δυνατός. N. ii. 19. τράφεν Χείρωνι δῶκαν. P. iv. 205. θρέψαισα (Αἴγινα) ἥρωας ἀείδεται. P. viii. 37. τράφοισα ὀνύμαξε Κένταυρον. P. ii. 82. θρέψατο Κυράναν. P. ix. 32. θρέψαντό νιν καὶ Ἰφικλέα. P. ix. 154. ἐθρέψαντο δύο δράκοντες Ἴαμον. O. vi. 77. τραφεῖσα. O. vi. 57. τραφέντα ἐν Θήβαις. I. viii. 35.

τρέχω. τρεχέτω (Ὠρίων) μετὰ Πληϊόναν. Fr. Dithyramb. viii. p. 44. τρέχειν ἐπὶ θηρσὶ κύνα. Fr. Epinic. ii. 2. p. 6. τρέχων ποσσί. O. x. 76. τὸ ἐν ποσί μοι ἴτω τρέχον. P. viii. 45.

τρητός. τρητὸν πόνον μελισσᾶν. P. vi. 54.

τρία κρᾶτα. Fr. Epinic. iii. p. 1.

ὁ καὶ ἡ τριγλώχιν. τριγλώχινα Τρινακρίαν. Fr. Inc. cxliii.

τριετηρίς. τριετηρίδι ταυροφόνῳ Ἀμφικτυόνων. N. vi. 69.

τρίοδος. κατὰ τρίοδον ἀμευσίπορον. P. xi. 59.

ὁ τριόδους. τριόδοντος ἀμαιμακέτου κρέσσον βέλος. I. viii. 73. ἔναντα (ἀντία) σκύταλον τίναξε. O. ix. 44.

τριπλόος. καλλίνικος. O. ix. 3.

τρίπολις. τρίπολιν νᾶσον, Ῥόδον. O. vii. 34.

τρίπους. τριπόδων χρυσέων θησαυρόν. P. xi. 7. τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον. I. i. 27.

τρίς. O. ii. 123. P. iv. 108.

τρισολυμπιονίκης. τρισολυμπιονίκαν οἶκον. O. xiii. 1.

τρίτος. P. xi. 22. τρίτον. N. iii. 126. I. vi. 10.

τριταῖος. τριταῖον ἄνεμον. N. vii. 25.

τρίχα. O. vii. 138.

τρομέω. τρόμεον Δαναοὶ Γλαῦκον. O. xiii. 84.

τρόπος. ὅστις ἐξεκυλίσθη νιν. Fr. Epinic. ii. p. 3. τρόπῳ ἐνί. N. vii. 21. Λυδίῳ. O. xiv. 25. τρόπον Ἀργείων εἰρήσεται ἐν βραχίστοις. I. vi. 86. ἐγκώμιον. O. x. 93. νεοσίγαλον. O. iii. 8. τρόποις σφετέροισι. P. x. 58.

τροφή. τροφαῖς ἵππων ἕτοιμον. O. iv. 24.

τροφός. Ἀρσινόα. P. xi. 28. τροφοὶ δαιμόνιαι ἀνδρῶν ἵππων τε, Syracusæ. P. ii. 5.

τροχός. τροχῷ πτερόεντι. P. ii. 41. τροχὸν μέλος. Fr. Inc. cxc.

τρωγάλιον. γλυκὺ δείπνου λήγοντος. Fr. Inc. lxiv.

τρώω. τρῶσεν δορὶ Τήλεφον. I. v. 53. ἔτρωσεν αἰχμᾷ. N. x. 113. τετρωμένοι μέλη χαλκῷ. P. iii. 85.

τρώμη. τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν. P. iv. 483.

τυγχάνω. τυγχανέμεν λυρᾶν. O. ii. 86. τυγχάνοντα πρὸς μακάρων εὖ πάσχειν. P. iii. 185.

τύμβος Ἰολάου. O. ix. 130. τύμβῳ πατρωΐῳ. N. x. 124. παρὰ τύμβον ἀγλαὸν Ἀμφιτρύωνος. N. iv. 33. ἀμφίπολον. O. i. 149.

τύπτω. τυπτόμενον χεράδει. P. vi. 13. τυπεὶς ἀνίαισιν ὀξείαις. N. i. 81. ἐλάτῃσι χλωρῆς. Fr. Inc. cxlviii. ἁγνῷ πελέκει. Fr. Inc. lxviii. τυπέντα δορὶ νῶτα. N. ix. 62.

τυραννίς. τυραννίδος διάδοχον. Fr. Inc.

clxxviii. παρὰ τυραννίδι προφέρει. P. ii. 159. τυραννίδων αἶσαν μέμφομαι. P. xi. 81.

τύραννος. τύραννον λαγέταν. P. iii. 151.

τύρσις. τύρσιν Κρόνου. O. ii. 127.

τυφλός. τυφλὸν ἦτορ ἔχει ὅμιλος πλεῖστος ἀνδρῶν. N. vii. 34.

τυφλόω. τετύφλωται μόχθος. I. v. 72. τετύφλωνται φράδαι μελλόντων. O. xii. 13.

τυχέω. τύχον ἀρήγοισαι λέχει. N. i. 72. τύχοιμεν Μοισᾶν προφρόνων ἄψαι. I. iv. 73. τὰ αὐτὸς ἄν τις τύχῃ. N. iv. 148. εἰ τύχῃ τὶς ἔρδων. N. vii. 16. τὸ τυχεῖν. O. ii. 93. εὐνᾶς ἁδείας. P. ix. 74. ἕνα ἀνελόμενον εὐδαιμονίαν πᾶσαν. N. vii. 81. μηχανῶντας. P. ii. 17. νόστου φερτέρου. P. i. 69. φέρτατον. O. vii. 48. τύχεν σκοποῦ. N. vi. 46. τυχὼν τῶν ὀρούει. P. x. 96. τυχοῦσα λεχέων βροτέων. I. viii. 79. τυχόντα στεφάνων. P. x. 40.

τύχη [νικᾶ, οὐ σθένος. Fr. Inc. lxxxii. p. 78. *Ex Schedis*.] τύχας ἀφάνεια. I. iv. 52. τύχᾳ. N. x. 47. I. viii. 149. δαίμονος. O. viii. 88. θεοῦ. N. vi. 41. θεῶν. P. viii. 75. Μενάνδρου. N. v. 83. Χαρίτων, N. iv. 12. εὐθαλεῖ συνέμιξε. P. ix. 128. τύχαν γλυκεῖαν διδούς. O. xiii. 165. τύχαις. P. viii. 103. ποίαις ὁμιλήσει. N. i. 94.

Υ.

ὕβρις. ὦρσεν. P. ii. 52. ὕβριος κελαδεννᾶς ὀρφανοί. I. iv. 15. ὕβριν δαιμονίαν. Fr. Inc. xlvii. 2. ἁγεμόνος δείσαντες. P. iv. 199. αἰνὰν ἀπέφυγεν. P. xi. 85. ἀλεξεῖν, κόρου ματέρα. O. xiii. 12. ἐν ἄντλῳ τιθεῖς. P. viii. 14. κνωδάλων. P. x. 55. N. i. 76. ναυσίστονον ἰδών. P. i. 140.

ὑβρίζω. ὑβρίζοντα μισεῖν ἔμαθε. P. iv. 506.

ὑγίεια. ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν. P. iii. 128.

ὑγίεις. ὑγίεντα ὄλβον. O. v. 53.

ὑγιηρός. ὑγιηρὸν ἄκος πλαγᾶν. N. iii. 29.

ὑγρός. ὑγρῷ πελάγει. P. iv. 70. ὑγρὸν αἰθέρα. N. viii. 71. νῶτον. P. i. 17. ubi Not.

ὕδωρ. ἄριστον. O. i. 1. Not. Fr. Inc. vi. ἀριστεύει. O. iii. 75. θερμὸν μαλθακὰ τεύχει γυῖα. N. vi. 6. φέρβει ἄνθεα. O. ii. 134. ὕδατος ζέοισαν ἀκμάν. O. i. 77. ῥοάς. N. vii. 90. σθένος. O. ix. 77. ὕδατι Ἀσωπίῳ. N. iii. 6. v. V. L. ζακότῳ. Carm. in def. Solis v. 20. p. 36. Κασταλίας. P. v. 40. ὕδωρ Ἀμένα. P. i. 131. Δίρκας ἁγνόν. I. vi. 109. ἀμβρόσιον ἀπὸ καλλικρήνου Τιλφώσσας, Fr. Inc. lvi. 1. ἐρατεινὸν τᾶς (Θήβας) πίομαι. O. vi. 146. πόντιον ταράσσοντες. O. ii. 115. φέρειν καπνῷ ἀντίον. N. i. 35. ὑδάτων Διρκαίων. P. ix. 153. Καφισίων. O. xiv. 1. οὐρανίων, ὀμβρίων. O. xi. 2.

υἷς. υἷα Ἄκτορος. O. ix. 104. υἱεύς. υἱέες (Αἰακοῦ) ἀντίθεοι. I. viii. 51. υἱέων ὑπέρτατος. N. vi. 37. παῖδες. I. viii. 52.

υἱός. ἐσσί μοι. N. x. 150. μόριμος. O. ii. 70. υἱοῦ δύναμιν εἶδε. N. i. 88. υἱῷ ἐπιτελλόμενος. P. i. 135. υἱὸν Γοργόνος, Pegasum. O. xiii. 89. Ἀγησιλάου. Fr. Scol. ii. 16. p. 11. Ἀόος φαεννᾶς. N. vi. 88. οἱ χαίταν ἐστεφάνωσε. O. xiv. 31. Ὀπόεντος, Ἐφάρμοστον. O. ix. 23. υἱῶν παρισταμένων. O. vii. 53. υἱοὺς παρμένοντας αἰχμᾷ. P. viii. 57.

ὕλη. ὕλαν πολλάν. P. iii. 67.

ὑμέναιος. ὑμεναίων παμφώμων. P. iii. 30.

ὑμνέω. ὑμνήσομεν ἢ — ἢ γάμον Ἁρμονίας. Fr. Encom. i. 7. p. 33. ὑμνῆσαι ἐσλὸν χρή. I. iii. 12. ὕμνησαν Θέτιν. N. v. 46. ὑμνεῖτε. N. x. 3. ὑμνέων Ῥόδον. O. vii. 25. ὑμνεῖσθαι καλλίσταις ἀοιδαῖς πρέπει. Fr. Epinic. ii. 2. p. 3.

ὑμνητός. P. x. 34. ὑμνητὸν ἐόντα. P. xi. 93.

ὕμνος. ἀγαθῶν ἐργμάτων. N. iv. 135. ἀδυεπὴς ὁρμᾶται. N. i. 5. ἐπικώμιος ἦν πάλαι. N. viii. 85. ἔχων μέτρον βραχύ. I. i. 88. πολύφατος ἀμφιβάλλεται. O. i. 14. τὸν (ἀγῶνα) ἔβαλεν. N. iii. 115. ὕμνον προκώμιον. N. iv. 17. ὕμνον γλυκὺν ἐπέων πράσ-

σεῖε. N. ix. 7. δόκιμον ἄρχε. N. iii. 18. θαυμαστόν. I. iv. 36. νέον πτερόεντα σύμπεμψον. I. v. 81. ποικίλον. O. vi. 148. πολὺν παρέχειν π. ἀρόταις. N. vi. 57. εὐαχέα ἐτέλεσσεν. P. ii. 25. τελέσας. P. i. 135. ἐξεύρωμεν φίλιον Αἴτνας βασιλεῖ. P. i. 117. ὀρθώσαις. O. iii. 5. καλλίνικον κελάδησε. N. iv. 26. τίνα φύγοι κεῖνος ἀνήρ; O. vi. 9. ὕμνοι τίθεν φίλτρον ἐν θυμῷ. P. iii. 113. ἀναξιφόρμιγγες. O. ii. 1. τέλλεται ἀρχαὶ λόγων. O. xi. 4. ὕμνων ἄνθος. O. vi. 180. γεύεται κέαρ. I. v. 25. δεέμεναι ἀλκαί. N. vii. 19. ἐγκωμίαν ἄωτος. P. x. 82. θησαυρός. P. vi. 7. θρόον πολύφατον. N. viii. 119. νεωτέρων. O. ix. 74. οἵαν μοῖραν ἐς φάος ἀνάγαγον. I. vi. 92. θεμιστῶν μάντιες Δελφοί. Fr. Inc. clxxiii. οὖρον. P. iv. 5. ποικίλων ἔψαυσας. N. v. 77. πτυχαῖς. O. i. 170. πύλας. O. vi. 45. πυρσὸν ἅψαι. I. iv. 74. ὑποχεύμασιν. I. v. 134. ἐν ὕμνοις ἀείδουσι μάκαρα. Fr. Thren. iii. 5. p. 21. ὕμνοις θεᾶν διδόμεν ἐσλὸν φῶτα. I. viii. 131. ὕμνους μελιγάρυας παιδείους. I. ii. 6. μὴ σιγάτω. I. ii. 66. — [Eustath. p. 1605. 8.]

ὑπαίθριος. νυκτός. O. vi. 104.

ὑπακούω. ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀλίου. O. iii. 44.

ὑπαντιάζω. ὑπαντίασεν ἰόντι. P. viii. 84. αὐτός. P. iv. 241. ὑπαντιάσαι εὐεργέταν νέῳ. P. v. 59. v. Schol. et Not. ὑπαντιάξαισα κράτει. P. viii. 13. v. Not.

ὑπάργυρος. ὑπάργυρον φωνάν. P. xi. 65.

ὑπάρχω. ὑπᾶρχεν ἀγέλα ταύρων. P. iv. 366.

ὑπασπίζω. ὑπασπίζων Χρομίῳ. N. ix. 80.

ὕπαρ. ην ἐξ ὀνείρου. O. xiii. 95.

ὕπατος. ἔμμεν πρὸς ἀρετὰν ἀμφὶ τοκεῦσιν. P. vi. 42. ἔρχεται ὕπατον βροτῷ τὸ ἐσλόν. O. i. 161. ὕπατον τεθμόν. N. x. 60. παίδων διαυλοδρομᾶν ἀνέειπεν. P. x. 14. δῶμα. O. i. 67. ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας, Ζεῦ. O. xiii. 34. ὑπάτων πατέρων γόνον. Fr. Dithyramb. iii. 12. p. 41.

ὑπέρ. ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων. N. vii. 95. ἁλὸς πέμπεται. P. ii. 126. ἀνδρός. Fragm. Inc. c. πόντου. P. ix. 90. ἀνθρώπων. I. ii. 53. ἀστῶν. N. viii. 24. γενεᾶς κιρνάμεν κρατῆρα. I. vi. 4. Ἱέρωνος ἅρμασιν. P. i. 62. κεφαλᾶς Ταντάλου. I. viii. 20. κιόνων Ἡρακλέος. N. iii. 37. ὀρέων σκοπιαῖς. Fr. Inc. xv. τὰ ὑπὲρ οὐρανοῦ ἀστρονομοῦσα. Fr. Inc. v. Κύμας ὄχθαι. P. i. 34. κρεῶν. N. vii. 61. νώτων γαίας ἐρήμων. P. iv. 46. πόλιος. N. viii. 23. πολλῶν τιμαλφεῖν. N. ix. 129. ὑπὲρ ἀμπλακίαν Λαομεδοντίαν. I. vi. 43. ἅπαντας. O. x. 87. ἕρκος. P. ii. 147. λόγον ἀληθῆ. O. i. 45.

τὰ ὑπένερθε γᾶς γεωμετροῦσα. Fr. Inc. v. γαίας. N. x. 164.

ὑπέραλλος. ὑπέραλλον αἰχμάν. N. iii. 57.

ὑπεράφανος. ὑπεράφανον ἀάταν. P. ii. 51. v. V. L.

ὑπερβάλλω. οὐχ ὑπερβαλών. N. vii. 97. χρόνον ὑπερβάλλοντα μακάρων ἁπάντων. Fr. Inc. l.

ὑπέρβιος. ὑπέρβιον Αὐγέαν. O. x. 35. Ἡρακλέα. O. x. 20.

ὑπέρδικος. ὑπέρδικον Νέμεσιν. P. x. 68.

ὑπερείδω. ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον σεῦ πάτρᾳ τε. N. viii. 80.

ὑπερέρχομαι. ὑπερελθόντων ἀρεταῖς ἐν ἀέθλοισιν. O. xiii. 20.

ὕπερθε. βάλλων. P. viii. 109. πατρός. P. ii. 88.

ὕπερθεν. Ἀλεκτρᾶν. I. iv. 104. ἐμβόλου ἀγκύρας κρέμασαν. P. iv. 342. ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον. Fr. Thren. iv. 3. p. 21.

ὑπέρθυμος. ὑπέρθυμον Μέμνονος. βίαν. I. viii. 177. ὑπερθύμων φωτῶν. P. iv. 22.

ὑπερκρεμάω. ἅταν τάν οἱ ὑπερκρέμασε. O. i. 91.

ὑπερμάκης. ὑπερμάκει βοᾷ. O. vii. 69.

ὑπέροπλος. ὑπέροπλον ἥβαν. P. vi. 47. ἄσαν. O. i. 90. ὑπεροπλων Λαπιθᾶν. P. ix. 24.

ὑπέροχος. θῆρας ὑπερόχως δάμασεν ἐν

πελάγει. N. iii. 41. ὑπεροχωτάτᾳ θυγατέρι Κρόνου. P. ii. 69.
ὑπερπόντιος. ὑπερποντίαν γλῶτταν. P. v. 79. ὑπερπόντιον πέρον. Fr. Inc. clv.
ὑπέρτερος. πρᾶγμα ὑπέρτερον ἀσχολίας θήσομαι. I. i. 2. κτεάτεσσι τῶν πάροιθε γενέσθαι. P. ii. 111. ὑπέρτεροι δαΐων δόξομεν. N. iv. 62. ὑπέρτατος υἱέων. N. vi. 36. ὑπερτάτᾳ χειρὶ ἄγει τὸ βιαιότατον. Fr. Inc. ii. 3. ὑπέρτατον ἄστρον. Carm. in def. Solis v. 3. p. 36. ὄλβον. P. iii. 157. πάντων θρόνον. O. ii. 141. ὑπέρτατε ἐλατήρ. O. iv. 1. ὑπερτάταις ἀνορέαις. N. iii. 34. ὑπερτάτους ἐν μάχαις ἥρωας. P. viii. 37. ὑπερτάτας κλαΐδας. P. viii. 5.
ὑπερώτατος. τὰ ἀμφὶ πόνοις ὑπερώτατα. N. viii. 73.
ὑπερτίθημι. ὑπερτιθέμεν παντὶ θεόν. P. v. 33.
ὑπέρφατος. ὑπέρφατον σθένος νιφετοῦ. Carm. in def. Solis 16. p. 36. μορφᾷ καὶ ἔργοις. O. ix. 98.
ὑπερφθίω. ὑπερέφθιτο πατρός. P. vi. 29.
ὑπερφίαλος. δεσμὸς ἀμφίκειται. Fr. Epinic. v. 1. p. 7. ὑπερφιάλου ἀγεμόνος ὕβριν. P. iv. 198. ὑπερφίαλον γόνον. P. ii. 79. ὑπερφίαλοι Μολίονες. O. x. 42.
ὑπερῷον. χρυσεῖαι ἐξ ὑπερῴου ἄειδον Κηληδόνες. Fr. Pæan. in Delph. i. 2. p. 33. ubi Not.
ὑπέχω. ὑπέχων μέριμναν. O. ii. 99.
ὕπνος. ἐν ὕπνῳ πέσεν φάμα. I. iv. 38.
ὑπό. ἀγκῶνος. O. ii. 149. Αἴτνας. O. xiii. 158. ἀμφοτέρων. O. vii. 23. ἀνδρῶν. O. ii. 175. ἀοιδᾶς. O. iv. 4. Ἀρτέμιδος. P. iii. 17. λόχμας. O. vi. 69. ματέρος ἀνελῶν. P. ix. 106. σπλάγχνων. O. vi. 73. N. i. 53. φωτῶν Κορινθίων ἔμιχθεν στεφάνοις. N. ii. 32. χαρμάτων. O. ii. 35. χειρῶν. P. viii. 110. χειρῶν ἄνελε τὸν ἐκ δόλου. P. xi. 27. ὠδῖνος. O. vi. 73. Κίῤῥας. P. x. 24. Κλεωνᾶν. O. x. 37.
ὑπὸ Ἀπόλλωνι. O. vi. 57. ἅρμασι. Fr. Inc. xxxvii. βουθυσίαις. O. v. 13. γοναῖς. N. vii. 124. εὐχαῖς λίσσομαι. I. vi. 64. ζεύγλαις. Fr. Thren. iii. 3. ἥρωϊ λύει χαλινὸν παρθενίας. I. viii. 95. πεύκαις ξανθῆσι. Fr. Dithyramb. vi. p. 43. κέρδει βάλον. N. vii. 26. κεύθεσι. N. x. 105. κεφαλαῖς. P. xii. 15. λόγχᾳ. N. viii. 51. ὄρεσιν. N. vi. 73. ὄχθαις ναίοντες. P. i. 123. πυρί. O. x. 45. ῥιπαῖσι κείνου βελέων. N. i. 102. φροντίσιν ἔθηκε. O. i. 30. χειᾶ δάμασιν ἦεαν. I. viii. 153. σαῖς χερσίν. Fr. Inc. lxvii.
ὑπὸ γᾶν. P. ix. 142. ὄρος. O. vi. 129. Τροίαν πεμφθείς. N. iii. 103. χθόνα. Fr. Inc. xcvi.
ὑποδέχομαι. ὑπέδεκτο μάντιν γαῖα. N. x. 14. ξεῖνον Ἀφροδίτα. P. ix. 16.
ὑπόκρισις. ὑπόκρισιν ἁλίου δελφῖνος. Fr. Inc. xlix. v. V. L.
ὑποθέω. ὑποθεύσομαι ποτὶ ἐχθρόν. P. ii. 155.
ὑπόκειμαι. ὑποκείσεται ἐμοὶ ἄθλος. O. i. 135.
ὑποκουρίζομαι. ὑποκουρίζεσθαι ἀοιδαῖς. P. iii. 32. em. ὑπὸ κουρίζεσθαι.
ὑποκρέκω. ὑποκρέκει μανίαισιν. O. ix. 58.
ὑπόκρυφα κλέπτεται. N. ix. 79.
ὑπομένω. ὑπέμεινεν ὄλβον. P. ii. 48.
ὑπόπτερος. ὑποπτέρου ναός. O. ix. 36. ὑποπτέροις ἀνορέαις. P. viii. 129.
ὑποσκάπτω. ὑποσκάπτοι τίς μοι ἅλματα μακρά. N. v. 37.
ὑποστέλλω. οὐχ ὑπέστειλ' ἱστίον ξενίαν ἀμφὶ τράπεζαν. I. ii. 59.
ὑπουράνιος. ὑπουράνιοι ψυχαὶ ἀσεβέων. Fr. Thren. iii. 1. p. 21.
ὑποφῆτις. ὑποφάτιες (— τίες) διαβολιᾶν. P. ii. 140.
ὑπόχευμα. ὑποχεύμασιν ὕμνων. P. v. 134.
ὑποχωρέω. εἰρεσία ὑπεχώρησε. P. iv. 359.
ὕπτιος. ὕπτιον ἴχνος. Fr. Inc. iv. 2.
ὑπωρόφιος. ὑπωρόφιαι φόρμιγγες. P. i. 188.
ὗς. ὗν Βοιωτίαν. O. vi. 135. v. Schol. conf. Fr. Dithyramb. iv. p. 42.
ὕστερος. ὑστέρῳ χρόνῳ. P. iv. 98. ὑστέρων λόγων ἀρχαί. O. xi. 5. ὑστέραισιν ἀμέραις. P. x. 26. ὕστατος. O. x. 48.
ὑφαίνω. ποικίλον ἄνδημα. Fr. Hymnor. ix. 1. p. 32. ὑφαίνειν ὄλβον. P. iv. 251.

ὑφέλω. ὑφελοῖσα ἄνθεμον λείριον ἐέρσας ποντίας. N. vii. 117.

ὑφίστημι. ὑπέστασε ξένοις χώραν. O. viii. 35. ὑποστάσαντες κίονας προθύρῳ. O. vi. 1.

ὑψηλός. ὑψηλᾶς πηκτίδος ψαλμόν. Fr. Epinic. iv. 4. p. 7. ὑψηλοῖο Κρονίου. O. vi. 109. ὑψηλὸν ὄλβον. O. ii. 38. κλέος. P. iii. 197. ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται. Fr. Inc. clxvii. ὑψηλᾶν ἀρετᾶν. O. v. 1. ὑφηλαῖς ἀρεταῖς. I. v. 57. ὑψηλοτάτων ἀέθλων. O. iv. 6.

ὑψίβατος. ὑψίβατοι πόλιες. N. x. 88.

ὑψίγυιος. ὑψίγυιον ἄλσος. O. v. 31.

ὑψίθρονος. ὑψίθρονον Κλωθώ. I. vi. 23. ὑψιθρόνων Νηρηΐδων. N. iv. 105.

ὑψικέρατα πέτραν. Fr. Inc. cxxvi.

ὑψίλοφος. ὑψιλόφου Αἴτνας. O. xiii. 158.

ὑψιμέδων. ὑψιμέδοντι Παρνασῷ. N. ii. 29.

ὑψινεφής. ὑψινεφὲς Ζεῦ. O. v. 39.

ὕψιον τεῖχος δίκας. Fr. Inc. iv. v. Not.

ὑψίπεδος. ὑψίπεδον ἕδος. I. i. 42.

ὑψιπέτης. ὑψιπετᾶν ἀνέμων. P. iii. 188.

ὑψίφρων. ὑψιφρόνων βροτῶν. P. ii. 94.

ὑψιχαίτης. ὑψιχαῖται ἀνέρες. P. iv. 306.

ὕψιστος. ὑψίστου Διὸς προφάταν. N. i. 90. Ζηνός. N. xi. 2. ὕψιστον κέρδος. I. i. 73. στέφανον δέδεκται. P. i. 195.

ὑψόθεν. βλεφάρων. O. iii. 22. ἔμπετες. P. viii. 117.

ὑψοῦ. φέροντι. P. x. 109. O. i. 185.

ὕω. πολὺν ὗσε χρυσόν. O. vii. 91.

Φ.

φάγω. φάγον. O. i. 81.

φαεινός. φαεινὸν ἐν ἁμέρᾳ ἄστρον. O. i. 9.

φαεννός. φαεννᾶς Ἀόος. N. vi. 88. ὀπός. P. iv. 505. φαεννὸν αἰθέρα. O. vii. 122. φαεννὰν νᾶσον. N. iv. 80. κρηπῖδα ἐλευθερίας. Fr. Inc. xi. 2. φαενναῖς ἀρεταῖς. N. vii. 75. θυσίαισι. I. v. 38. φαεννότατον ὄμμα. P. v. 75.

φαίδιμος. φαίδιμον ὦμον. O. i. 41. φαιδίμαν κόμαν. N. i. 103. πρόσοψιν. P. iv. 50. φαιδίμας ἵππους. O. vi. 22.

Φαίνω. φαῖνεν ὀπώραν γένυς. N. v. 10. ἔφανες εὐμαχανίαν διώκειν ὕμνῳ ἀρετάς. I. iv. 4. ἔφανεν ἀνδησάμενοι ἔρνεσι χαίτας. I. i. 38. μέλη τὰ φάνεν. O. x. 101. φαινέμεν παντᾶ πλόον ἐόντα. P. iv. 303. φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθεια. N. v. 31. φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. P. x. 78. ὄλβος οὐκ ἄνευ καμάτου. P. xii. 51. φάνη ἐὼν θαυμαστός. O. ix. 144. πὰρ ποσί. O. i. 118. πέφαντ' οὐκ ἄμοιρος κυναγέτας. N. vi. 25. φανείη ἐὼν ἀπειρομάχας. N. iv. 50. φαινομέναν ἄταν. N. ix. 49. φανεὶς ἐν χερσὶν χρυσός. P. iii. 98. φανέντος ὄρνιχος. I. vi. 77. φανέντα αὐτὸν ἐν Ἰσθμιάδεσσι. O. xiii. 47.

φάμα. (φήμη.) φάμαν παλαιὰν ἔργων ἐκ λεχέων ἀνάγει. I. iv. 37. φάμας ὄπισθεν. O. vi. 108. φᾶμαι ἀγαθαί. O. vii. 18. Κυπρίων κελαδέοντι ἀμφὶ Κινύραν. P. ii. 28.

φαμί (φημί.) P. ii. 117. iv. 24. ix. 161. I. vi. 28. οἴσειν. P. iv. 180. σὲ Μοῖσαν φέρειν Αἰακῷ. N. iii. 48. φαμὲν ἔμμεναι ἀπὸ χρυσοῦ. P. xii. 30. φασὶ τραπεῖν. I. viii. 87. φαντί. P. i. 100. ii. 40. iv. 511. vi. 21. vii. 20. I. viii. 102. θανεῖν. P. iv. 157. ῥήσιες παλαιαί. O. vii. 100. ἔφα. P. iv. 494. φᾶ. O. vi. 83. I. ii. 18. φᾶσε μόρον δώσειν. N. i. 99. φάσει κέαρ. N. vii. 150. φαίην ἐσσόμενα σαφές. O. xiii. 149. φαίης νιν ἄνδρα ἐν ἀθληταῖσιν ἔμμεν. I. vi. 106. φαῖμεν. N. vii. 128. φάμεν. O. iii. 68. N. viii. 88. καλὰ ἀμφὶ δαιμόνων. O. i. 55. φάσομαι πολλά. N. ix. 103. φάτο. P. iv. 57. 213. ὥς. P. iii. 75. I. viii. 97. φάσθαι ἐξοχώτατα. N. iv. 150. φαμένῳ οἱ ταῦτα πέμψεν. I. vi. 72.

φανερός. φανερὰν ὁδόν. O. vi. 123. Ῥόδον ἐν πελάγει. O. vii. 103. φανέρ' ἀθρόα. O. xiii. 139.

φάος. ἐρατὸν σελάνας. O. x. 91. δέδορκεν ἀπὸ Μεγάρων. N. iii. 148. τηλαυγέστερον ἀστέρος ἐξικόμαν. P. iii. 135. φάει. N. iv. 63. Fr. Inc. xcii. 3. καθαρῷ. P. vi. 13. φάος ἐς. O. v. 32. vi. 75. I. vi. 91.

'Ακραγαντίνων, Ξενοκράτην. I. ii. 25. βιότῳ. O. x. 27. δρακέντες. N. vii. 4. v. V. L. ὀμμάτων κρύπτειν. N. x. 75. χρονιώτατον. O. iv. 16. σοὶ τιμᾷ Παιάν. P. iv. 481. ἀμίαντον ὄρσαι ἐκ νυκτὸς μελαίνας. Fr. Inc. xcviii. 2. ἱερὸν ἀσυχίας. Fr. Inc. xii. 3.

φαρέτρα. φαρέτρας. O. ii. 151. ἐξ ἀνικάτου ὀρνύμενον βέλος. P. iv. 162.

φάρμακον. αὐρᾶν. O. ix. 147. κάλλιστον ἀρετᾶς ἐπὶ θανάτῳ εὑρέσθαι. P. iv. 332. πραῢ, χαλινόν. O. xiii. 120. τὸν φαρμάκων δίδαξεν νομόν. N. iii. 95. φάρμακα προσανέα πίνοντας. P. iii. 95.

φαρμακόω. φαρμακώσασα ἐλαίῳ ἀντίτομα ὀδυνᾶν. P. iv. 393.

φάσγανον. φασγάνου ἀκμᾷ. P. ix. 141. φασγάνῳ ἀμφικυλίσσαις. N. viii. 40. μαρναμένα. P. ix. 38. ἀλκὰν περὶ ᾧ ταμών. I. iv. 61. φάσγανον τινάσσων γυμνὸν κολεοῦ. N. i. 80.

φάσμα. πεμφθὲν Διός. O. viii. 57.

φάτις. ἀνθρώπων. P. iii. 199. ἐχθρὰ πάντᾳ κατέχει Φάλαριν. P. i. 187.

φατός. χόλον οὐ φατόν. O. vi. 62. πένθος. I. vii. 51.

φάτνη. φάτναι ἀρχεῖαι Ζηνός. O. xiii. 131. v. V. L.

φαυσίμβροτος. δαίμων 'Υπεριονίδας. O. vii. 71. v. V. L.

φέγγος. ἁγνὸν ὀπώρας. Fr. Inc. xxiii. v. Not. ἀλαθινὸν ἀνδρί. O. ii. 102. λαμπρὸν ἀνδρῶν. P. viii. 138. Αἰακιδᾶν τηλαυγές. N. iii. 112. καθαρὸν Χαρίτων μή με λίποι. P. ix. 160. δέδορκεν. N. ix. 100. κοινὸν δέξαιτο ἕδος. N. iv. 21. εἶδον πάμπρωτον. P. iv. 198.

φείδομαι. οὐ φείσατο χερσὶν νευρᾶς. I. vi. 49. φείσασθαι κελεύθου. N. ix. 47.

φελλός. ὡς. P. ii. 146.

φέρβω. φέρβει ὕδωρ ἄνθεμα. O. ii. 134. φέρβεται νόον. P. v. 147.

φερέπονος. φερέπονοι ἀμπλακίαι. P. ii. 56.

φερεσίπολις τύχα. Fr. Inc. xxxii. v. Not.

φέρτερος. φερτέρου νόστου. P. i. 68. φέρτερον πατρὸς γόνον. I. viii. 69. 'Ολυμπίας ἀγῶνα. O. i. 12. φέρτατος Τελαμών. I. vi. 57. ὄλβῳ. N. x. 24. φέρτατον γόνον. N. iii. 98. θεῶν δεξαμένα. I. vii. 8. ἀνδρὶ τυχεῖν. O. vii. 48. φερτάτων Κρονιδᾶν. O. ix. 82. v. L. V. λόγων. λόγων. P. v. 63. φέρτιστον πολὺ ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών. Fr. Epinic. iii. 2. p. 6.

φέρω. φέρεις λόγον. P. viii. 54. σᾶμα πολέμου τινός. Carm. in def. Solis. v. 14. p. 36. φέρει ἄκος πλαγᾶν τὸ καλλίνικον. N. iii. 31. δόξαν αἰδώς. N. ix. 80. δόξαν λόγος ἐπὶ συντυχίαις. P. i. 70. 'Ισθμοῖ νίκαν. I. vii. 28. πλοῦτος τῶν τε καὶ τῶν καιρόν. O. ii. 98. λόγον τὸ καὶ νῦν. I. viii. 133. πέτρας φλὸξ ἐς πλάκα πόντου. P. i. 46. προμάθειαν νόῳ. I. i. 57. τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω. I. i. 89. φέρομεν δόρυ εἰνάλιον. P. iv. 45. φέρουσι ῥιπαὶ πόντου. Fr. Inc. xlv. φέροντι δύναμιν κάλλιον. P. v. 16. ὕψου νόμον Θεσσαλῶν αὔξοντες. P. x. 109. φέρεν γέρας. N. vii. 57. ἀνθρώποισι Οὐλυμπόθεν ὄρνιν. P. iv. 384. φέρε τέλος πυγμᾶς. O. x. 82. φάρμακον Πελλάνᾳ. O. ix. 146. φέρον κέλευθοι ἔργα. O. vii. 97. φέρε μίτραν. I. v. 79. φερέτω χάριν Ἴλᾳ. O. x. 21. φέροις γλῶσσαν ἄστει. O. ix. 62. φέροι ἐκ δόμων κέρδος. P. viii. 18. οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες φέρειν ἀνδρὶ κρέσσονες. N. iii. 52. ἄνθεα ποιάεντα στεφανώματα. P. v. 98. γῆρας. O. v. 51. δόξαν. O. viii. 85. τιμὰν πράγματι. P. iv. 495. κόμπον γνώμαις. I. i. 61. πήματα κόσμῳ. P. iii. 148. Μοῖσαν Αἰακῷ γένει τε. N. iii. 49. ὕδωρ καπνῷ. N. i. 35. ἐλαφρῶς. P. ii. 171. φέρων Κενταύρῳ. P. iii. 79. μίτραν. N. viii. 24. μέλος ὔμμιν. P. ii. 7. νόημα. P. iv. 29. σπέρμ' ἀδείμαντον. N. x. 30. φέροισα σπέρμα θεοῦ. P. iii. 27. ἀγγελίαν πατρί. O. xiv. 30. φέροντες νίκαν. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. φέρεται μόχθος ἄμμιν. Fr. Inc. cxii μέγα πὰρ σέθεν. P. i. 107. φέρεσθαι τὰ καὶ τὰ ἀνδρὶ παρ' εὐδαιμονίαν. P. vii. 23.

φεύγω. φεύγομεν ὄνειδος. O. vi. 152. φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν ἐν φόβοις δαιμονίοισι. N. ix. 65. φεῦγεν 'Αμφιάραον καὶ στάσιν ἀπ' οἴκων. N. ix. 30. πεφευγότες πορθμὸν βαρυβόαν 'Αχέροντος. Fr. Inc.

xxx. 3. p. 59. φύγε δρόμον. P. ix. 215. φύγον κεῖνον λέοντες. P. v. 78. τίνα φύγοι ὕμνον. O. iv. 9. φεύγειν δάκος. P. ii. 97. φεύγων ὠδῖνα. N. i. 55. φυγὼν θάνατον. N. x. 155. Fr. Inc. clxxviii. ἀμαχανίαν ἔργῳ. P. ix. 163. φυγόντες Νέμεσιν. P. x. 67.

φήρ. θεῖος (Κένταυρος). P. iv. 211. φῆρ' ἀγρότερον. P. iii. 8. φῆρες. Fr. Inc. lx.

φθαίρω. (vulgo Φθείρω.) ἔφθαρεν. P. iii. 66.

φθέγγω. φθέγξομαί σε. O. i. 59. ἐφθέγξατο τοιαῦτα. P. viii. 78. φθέγξατο. O. vi. 21. φθέγξαι ἑλεῖν ἀρετὰν διπλόαν. N. v. 95. φθέγξαιο καιρόν. P. i. 157.

φθέγμα. αἴσιον βροντᾶς. P. iv. 352. πάγκοινον. Fr. Inc. xviii. φθέγματι μαλθακῷ καὶ λύρᾳ. P. viii. 42.

φθίνω. οὐ φθίνει ἀρετὰ φιλόφρων Κροίσου. P. i. 184.

φθινόκαρπος. ἐοῖσα δρῦς. P. iv. 471.

φθινοπωρίς. ἀνέμων καταπνοά. P. v. 161.

φθίω. φθιμένου Κάστορος ἐν πολέμῳ. N. x. 110. κᾶδος. P. iv. 206. φθιμένῳ παιδὶ Μελικέρτᾳ. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. φθίμενον ἐσλὸν φῶτα διδόμεν ὕμνοις θεᾶν. I. viii. 131. φθιμένων φωτῶν. I. iv. 16.

φθίσις. φθίσιν καρποῦ. Carm. in def. Solis 15. p. 36.

φθονερός. φθονεροὶ ἀμύνοντ' ἄτᾳ. P. xi. 83. φθονεραὶ ἐλπίδες. I. ii. 63. φθονερῶν γειτόνων. O. i. 76. νόον. P. ii. 166. φθονεροῖσιν ὄψον. N. viii. 36. φθονεραῖς μετατροπίαις. P. x. 31. γνώμαις φέρειν. I. i. 61. φθονερὰ βλέπων. N. iv. 64.

φθονέω. μὴ φθόνει. I. v. 30. φθονέων ἀγαθοῖς. P. iii. 125. φθονεόντων. O. vi. 125.

φθόνος. ἀθανάτων μὴ θρασσέτω. I. vii. 56. κρέσσων οἰκτιρμῶν. P. i. 164. μὴ βαλέτω με λίθῳ. O. viii. 73. φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα. P. vii. 19. ἑταῖρον ἀνδρῶν κενεοφρόνων. Fr. Inc. xxvii. οὐ μείονα ἴσχει ὄλβος. P. xi. 45.

φιάλη. φιάλαν ἑλών. O. vii. 1. οἰνοδόκον χρυσῷ πεφρικυῖαν. I. vi. 58. χρυσέαν λαβὼν χείρεσσι. P. iv. 343. φιάλαις οἰνηραῖς. N. x. 81. φιάλαισιν ἀργυρέαισι νωμάτω παῖδα βιατὰν ἀμπέλου. N. ix. 128. χρυσοῦ. I. i. 28.

φιλάγλαος. φιλάγλαε Nympha, urbs Agrigentum. P. xii. 1.

φιλάνορα βιοτὰν οὐκ ἔλιπον. Fr. Inc. cxli.

φιλάρματος. φιλαρμάτου πόλιος. I. viii. 43.

φιλέω. φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν ἀεὶ κλύειν. P. i. 174. φιλεῖ μιν Παλλὰς καὶ Ζεύς. O. ii. 47. 48. ἀοιδὰν μάλιστ' ἀεθλονικία. N. iii. 12. συμπόσιον ἀσυχία. N. ix. 114. Μοῖσα μεμνᾶσθαι ἀέθλων. N. i. 15. φιλέοισι ὑπὸ κουρίζεσθ' ἀοιδαῖς παρθένοι. P. iii. 31. φίλησ' Ἀπόλλων. N. v. 82. πεφίληκε Ζεύς. P. i. 25. φιλεῖν Κάῤῥωτον. P. v. 34. φιλέειν ἐλαφρὰν Κυπάρισσον. Fragm. Inc. xliii. 1. φιλέων δίδου. O. vi. 175. φιλέοντα. P. x. 103. Κασταλίαν κράναν, Φοῖβε. P. i. 75. φιλήσαντα νόῳ ἀτενεῖ γείτονα. N. vii. 129. πεφιλημένον μέλος. N. iv. 74. ἐφίλασεν ὁδεὺς παλιμβάμους ἱστῶν. P. ix. 34. ἐφίλασε προφρόνως. P. ii. 30.

φιλησίμολπος. φιλησίμολπε Εὐφροσύνα. O. xiv. 19.

φίλιππος. φίλιπποι ἐντὶ αὐτόθι. N. ix. 75.

φιλοκερδής. οὐκ ἦν Μοῖσα τότε. I. ii. 9.

φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως. Fr. Inc. lvii.

φιλόμολπος. φιλόμολπον πόλιν. N. vii. 13.

φιλόνεικος. O. vi. 32.

φιλόξενος. ἀνδρὸς φιλοξείνου θύραις. N. i. 30. φιλόξενον ἔργον παθόντες. I. ii. 37. φιλοξείνοις. O. iii. 1.

φιλόπολις. φιλόπολιν ἀσυχίαν. O. iv. 26.

φίλος. ἀστῶν. P. ix. 164. ἀστοῖς. Fr. Hymn. vi. p. 31. Μοίσαις. Fr. Inc. lviii. 1. τετίμαται πρὸς ἀθανάτων. I. iv. 101. φίλου ἀνδρὸς ἐφετμαῖς. I. vi. 26. φίλας ἀπὸ ματρός. P. v. 153.

ματέρος. P. ix. 106. πάτρας. I. vii. 39. πόλιος. N. viii. 23. φίλῳ ἀνδρί. P. iv. 1. πατρὶ Διΐ. N. x. 104. γένει Ἀτρέως. O. xiii. 81. φίλον ἄνδρα. P. xii. 32. N. vii. 91. ἀνδρῶν νόον. P. iii. 9. εἴη φίλοιν. P. ii. 153. ἔσανεν. P. i. 98. φίλαν Ἀθάναν. Fr. Parthen. v. 3. p. 16. ἄρουραν. N. v. 16. πόλιν. O. ix. 33. Σίπυλον. O. i. 62. πρᾶξιν. O. i. 136. τράπεζαν. O. i. 24. χάριν. O. x. 16. φίλος χαῖρε. N. iii. 136. φίλε. P. i. 178. φίλα μᾶτερ Αἴγινα. P. viii. 140. ψυχά. P. iii. 109. φίλον ἦτορ. O. i. 6. φίλα τέκτα ἥβᾳ θάλλοντα. Fr. Inc. clxvi. φίλων ἀνδρῶν δαίμονα. P. v. 165. ἀνδρῶν χρεῖαι. N. viii. 72. λειφθείς. I. ii. 18. τατωμένῳ φωτί. N. x. 146. παρεόντων. O. vii. 9. χάρις. P. ii. 32. οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν. Fr. Inc. xxvi. p. 58. φίλοις ἀνδράσι. p. ix. 113. ἑταίροις. O. ix. 6. παισίν. O. vii. 74. πραπίσιν. O. ii. 170. ἐξαρκέων. N. i. 47. φίλοις φίλος ἐλθών. N. iv. 36. φίλας χεῖρας ὤρεγον ἑταῖροι πρὸς ἄνδρα. P. iv. 525. ὦ φίλοι. P. xi. 58. τί φίλτερον τοκέων ἀγαθοῖς. I. i. 4. τὸ Διὶ μὴ φίλτερον σίγημι. Fr. Inc. ii. 7. p. 49. v. V. L. φίλτατον πόσιν ἢ υἱόν. P. ix. 174. κέρδος. P. viii. 17.

φίλιος. φίλιον ὕμνον. P. i. 117. φιλίαν νόστοιο μοῖραν. P. iv. 349. φίλια δῶρα Κυπρίας. O. i. 119. vbi v. Not. φιλίων ἐπέων. P. iv. 52.

φιλότης. φιλότατι θερμαίνει νόον. O. x. 105. φιλοτάτων ἀμβροσιᾶν Ἀφροδίτας κάρυξ. N. viii. 2. ἱερᾶν κλαῖδες. P. ix. 70. τᾶν ἐν δυνατῷ ἐπιψαύειν. N. iv. 163.

φιλοφροσύνη. φιλοφροσύναις εὐηράτοις. O. vi. 165.

φιλόφρων. ἀρέτα Κροίσου. P. i. 184. φιλόφρον Ἁσυχία. P. viii. 1. ubi. Not.

φίλτρον. οἱ ἐν θυμῷ τίθεν. P. iii. 113. ἵππειον. O. xiii. 97.

φλαῦρος. φλαῦρόν τι παραιθύσσει. P. i. 169.

φλάω. φλάσαν νιν. N. x. 128.

φλέγω. φλέγει χρυσοῦ ἄνθεμα. O. ii. 131. φλέγοντι σε Χάριτες. P. v. 60. φλέγεν Χαρίτων ὁμάδῳ. N. vi. 66. φλέγεται ἀρεταῖς. N. x. 4. Μοίσαις. I. vii. 33.

φλόξ. ἀνατελλομένα ἐν δυσμαῖσιν παννυχίζει λακτίζοισα αἰθέρα καπνῷ. I. iv. 110. φοίνισσα κυλινδομένα φέρει πέτρας ἐς πλάκα πόντου. P. i. 45. φλογὸς σπέρμα. O. vii. 87. φλογὶ ψυχρᾷ. Fr. Scol. ii. 6. p. 11. φλόγα πυρὸς πνέον (βόες). P. iv. 400.

φόβη. ἐρατά τ' ἴων φόβα ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται. Fr. Dithyramb. iii. 21. p. 41. κάρα ποικίλον φόβαις δρακόντων. P. x. 74.

φόβος. ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀλκάν. N. iii. 67. φόβῳ θῆρας ἔδωκε. P. v. 81. κεχείμανται φρένες. P. ix. 56. φόβοισι ἐν δαιμονίοισι φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν. N. ix. 64.

φοινικάνθεμος. φοινικανθέμου ἦρος. P. iv. 114.

φοινικόκροκος. φοινικόκροκον ζώναν. O. vi. 66.

φοινίκιος. φοινικίοισιν ῥόδοις ἄνθησαν. I. iv. 31.

φοινικόπεζα. φοινικόπεζαν Δάματρα. O. vi. 159.

φοινικοστερόπης. φοινικοστερόπαν Δία. O. ix. 10.

φοινικορόδιος. φοινικορόδιαι λειμῶνες. Fr. Thren. i. 3. p. 17.

φοινικόστολος. φοινικοστόλων ἐγχέων. I. iv. 31.

φοίνιξ. φοίνικος ἔρνος οὐ λανθαίνει μάντιν. Fr. Dithyramb. iii. 15. p. 41.

φοίνισσα. ἀγέλα ταύρων Θρηϊκίων. P. iv. 365. φλόξ. P. i. 45.

φονή. φοναῖς. P. xi. 57.

φονεύω. φονευομένου πατρός. P. xi. 25.

φόνιος. πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίοις. Fr. Thren. iii. p. 20.

φόνος. φόνου παρποδίου νεφέλαν. N. ix. 98. φόνῳ πάλαισεν. N. viii. 47. ῥαίνων. I. viii. 110. χαλαζάεντι ἀνδρῶν. I. v. 64. φόνον ἔπρασσεν ἀγροτέροις λεόντεσσι. N. iii. 81. βουλεύοντα κάπρῳ. Fr. Inc. xxxvii. 4.

φορβάς. φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον. Fr. Scol. i. 3. p. 8.

φορητός. φορητὰ ἦν κυμάτισσι Δᾶλος. Fr. Prosod. ii. 1. p. 26.

φόρμιγξ. ἡδυτέρα κρέκει. Fr. Inc. cxxix. γλυκεῖα. N. iv. 72. χρυσία. P. i. 1.

φόρμιγγος ἑπτακτύπου. P. ii. 130. φόρμιγγι. O. vii. 21. κλυτᾷ συναντόμενοι. I. ii. 4. συνάορος εὐλογία. N. iv. 8. φόρμιγγα. O. iii. 13. βρομίαν ἀνόρσωμεν. N. ix. 19. δαιδαλέαν βαστάζων ἐν σοφοῖς. P. iv. 527. Δωρίαν. O. i. 27. ἑπτάγλωσσον διώκων πλάκτρῳ Ἀπόλλων. N. v. 43. ἐλελίζων. O. ix. 21. φόρμιγγες ὑπωρόφιαι οὐδὲ (Φάλαριν) δέχονται. P. i. 188. φορμίγγεσσι. I. v. 34. τέρπονται. Fr. Thren. i. 9. p. 17.

φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ Ὀρφεύς. P. iv. 313.

φραδάω. φράδασσε γᾶν. N. iii. 45.

φράδη. φράδαι μελλόντων. O. xii. 13.

φράζω. φράζε εἰ καὶ στρατῷ. N. i. 93. ἔφρασεν κατὰ ῥάβδον ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν. I. iv. 66. φράσσατέ μοι σαφέως δόμους. P. iv. 208. φράσαι ἄωτον χειρῶν. O. viii. 98. δύναιτο. O. ii. 180. καλὰ ἔχω. O. xiii. 14. φράζων υἱοῖσιν ἔπος Ἡσιόδου παραινεῖ. I. vi. 100. φράσαις λόγον. O. ii. 108. φράζεται τελέων ψυχὰν Ἀΐδᾳ οὐ δόξας ἄνευθεν. I. i. 100. ἐφράσθη. N. v. 62.

φράσσω. φράξαι χεῖρα Ὀλυμπιάδων Ἀλφεοῦ ἔρνεσι. I. i. 94.

φρήν. γέροντος δοναθεῖσα. P. vi. 36. γλυκεῖα. P. vi. 52. πράσσει βουλαῖσι. N. i. 40. ὅ τι γλῶσσα φρενὸς βαθείας ἐξέλοι. N. iv. 13. μαλθακᾶς. O. ii. 162. πόθι γέγραπται; O. x. 2. φρενὶ ἀταρβεῖ. P. v. 67. βροτέᾳ ἐρευνᾶσαι βουλεύματα θεῶν. Fr. Inc. xcix. 3. ἐλευθέρᾳ πεπορεῖν. P. ii. 105. ὀρθᾷ διακρίνειν. O. viii. 32. χθονίᾳ. P. v. 136. ἔραται. N. x. 53. μιγνύμενον γέρας. P. v. 24. φρένες ἀπάλαμνοι. O. ii. 105. ἀπειράτων κουφότεραι. O. viii. 80. θνατῶν ἐντὶ ὠκύτεραι αἰνῆσαι κέρδος. P. iv. 247. ἐλάθοντο. P. iv. 73. κεχείμανται φόβῳ. P. ix. 57. διὰ φρενῶν ἔπαξε ξίφος. N. vii. 38. ἀλκὰν ἔπαυσεν φόβος. N. iii. 68. ἀμπλακίαις. P. iii. 24. καρπόν. P. ii. 134. καρπὸν συνάρμοξιν δίκᾳ. N. x. 21. σύνεσις. N. vii. 88. ταραχαί. O. vii. 55. ἔξω γλῶσσα. I. vi. 105. φρένεσσιν πλαγίαις οὐχ ὁμιλεῖ. I. iii. 9. ἐν φρεσὶ καιομέναν αὐτάν. P. iv. 389. ἀμφὶ φρεσὶν ἀνθρώπων κρέμανται ἀμπλακίαι. O. vii. 44. θναταῖς. P. iii. 107. ἀσκήσω δαίμονα. P. iii. 192. ἐν φρεσί. N. iii. 108. λευκαῖς πιθήσαντα. P. iv. 194. μαινομέναις. P. ii. 49. κατέχει κόρον. I. iii. 4. φρένας δαμέντες τόξοις ἀμπελίνοις. Fr. Inc. lxi. 7. p. 72. βροτῶν. O. i. 44. δαιμόνων θέλγει. P. i. 22. θνατῶν. I. ii. 64. δαμέντα. O. i. 65. ἔκνιξεν ἔρως. P. x. 94.

φρίσσω. ἔφριξέ νιν. O. vii. 70. φρίξαν (αὐτὸν) κύνες Γηρυόνα. I. i. 16. φρίσσοντα ἄσθματι ἀναπνοάς. N. x. 140. φρίσσοντας ὄμβρους στέγετο. P. iv. 144. πεφρικυῖαν χρυσῷ φιάλαν. I. vi. 59. πεφρίκοντας νῶτα πτεροῖσι. P. iv. 325.

φροίμιον. φροιμίων ἀγησιχόρων ἀμβολάς. P. i. 6.

φρονέω. φρονεῖν τὸ παρκείμενον. N. iii. 130. φρονέων κακά. P. viii. 119. μαλθακὰ ἐσλοῖς. N. iv. 155. πιστά. O. iii. 30.

φροντίς. ἐφαμερίων οὐκ εἰδυῖα. Fr. Inc. lxxxvii. 2. φροντίδι μηχανῶνται. P. ii. 170. φροντίδα ἁρπαλέαν σχέθει. P. x. 97. παλαισμάτων λάβε. N. x. 40. ὑπὸ φροντίσιν γλυκυτάταις ἔθηκε νόον. O. i. 31.

φυγόξενος. φυγόξενον στρατόν. O. xi. 17.

φυή. φυᾶς οὐκ αἴσχιον. I. vii. 32. φυᾷ διαφέρομεν ἕκαστος. N. vii. 79. ἐριπλεύρῳ ἐμβάλλων κέντρον. P. iv. 419. κράτιστον ἅπαν. O. ix. 152. μάρνασθαι χρή. N. i. 38. μαρναμένων. P. viii. 62. φυὰν εὐάνθεμον. O. i. 109. ἄῤῥηκτον παῖδα. I. vi. 68.

φυλακή. φυλακᾷ μεγάλᾳ. P. iv. 134.

φύλαξ. χρυσῶν μήλων. Fr. Inc. civ. ἐμῶν κτεάνων. P. viii. 83.

φυλάσσω. φυλάσσοισι Τένεδον ὀρθάν. N. xi. 6. φυλάξαι νιν. P. iv. 73. ῥῆμα τ' Ὠργείου. I. ii. 15. φυλάσσοντες γνώμᾳ εὐσεβεῖ τελετάς. O. iii. 73. φυλάξασθαι. O. vii. 73. πεφυλάχθαι γλῶσσαν. Fr. Inc. xxxviii.

φύλλον. ὅσσα φύλλα ἠρινὰ ἀναπέμπει χθών, οἶσθα. P. ix. 82. πολλὰ καὶ στεφάνους μιν δίκον ἐπί. P. ix. 219. τοιάδε ἀοιδᾶν ὤπασεν τῶν τότ' ἐόντων.

I. iv. 46. φύλλοις χρυσέοις ἐλαιᾶν μιχθέντα. N. i. 26.

φῦλον. παλαιότατον. P. iii. 36.

φυλλοφόρος. φυλλοφόρων ἀγώνων. O. viii. 101.

φύρω. πεφύρεσθαι κόμαν φαιδίμαν γαίᾳ. N. i. 104.

φύσις. φύσιν προσφέρομέν τι ἀθανάτοις. N. vi. 9. Ὠαριωνείαν οὐκ ἔλαχεν. I. iv. 83.

φύτευμα σκιαρόν. O. iii. 31.

φυτεύω. φυτεύει χάριν ἀοιδᾷ. Fragm. Inc. in Addend. φύτευέν οἱ θάνατον ἐν λόχου μαχαίρᾳ. N. iv. 96. φυτεῦσαι ὑπὸ γοναῖς ματροδόκοις. N. vii. 124. περὶ τέρμα. O. iii. 60. φυτεύων γάμον θυγατρί. P. ix. 194. φύτευθεν τιμαί σφισιν θεόπομποι. P. iv. 123. φυτεύσεσθαι ῥίζαν. P. iv. 26. φυτευθεὶς ὄλβος σὺν θεῷ. N. viii. 28. φυτευθὲν τόθι γένος Εὐφάμου. P. iv. 456. φυτευθέντες κείνων ἄμμες. P. iv. 256. φυτευθέντας ἐκ Κρόνου Ζηνός τε ἥρωας. N. v. 13.

φύτλη. φύτλας Ἰαπετιονίδος κοῦροι. O. ix. 82. ποίας ἀποσπασθεῖσα. P. ix. 59.

φυτόν. μονόδροπον. P. v. 56. φυτὰ νεκτάρεα ὁπότε ἐπαΐωσιν ἔαρ εὔοδμον. Fr. Dithyramb. iii. 18. p. 41. φυτῶν παγκάρπων νήποινον. P. ix. 102.

φύω, φῦμι. φύονται πολιαί. O. iv. 39. ἔφυ ἀπὸ θνατᾶς ματρός. Fr. Inc. xcix. 3. ἔφυν σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τε. P. i. 82.

φωνέω. φωνεῖ ταῦτα ὄνειρός μοι ἰών. P. iv. 290. φώνασε Παλλάς. O. xiii. 95. ὄρθιον. N. x. 142. φωνάσαις ἅτε μάντις ἀνὴρ εἶπεν. I. vi. 75.

φωνή. φωνὰ γίνεται θαρσαλέα. N. ix. 118. φωνᾶς δυσθρόου τίς ποινά. P. iv. 111. φωνᾷ ἀδυμελεῖ ἐξάρχετε. N. ii. 40. μαλθακᾷ ποτιστάζων ὄαρον. P. iv. 244. Ὀλυμπίᾳ. O. ix. 2. προσέννεπε. P. ix. 49. φωνὰν ἀκούειν. O. vi. 112. δίδου. N. v. 93. ἐναρμόξαι. O. iii. 9. Κάστορος ἀνέλυσε. N. x. 169. ὑπάργυρον παρέχει. P. xi. 65.

φωνήεις. φωνᾶεν τοῦτο ἀθάνατον ἕρπει. I. iv. 68. φωνᾶντα συνετοῖσιν βέλη. O. ii. 152.

φώς. φωτὸς πλαξίππου. I. ii. 31. φωτὶ φίλων τατωμένῳ. N. x. 147. φῶτα ἄναλκιν. O. i. 130. θῆξας ἀρετᾷ. O. x. 23. μαχατὰν θρέψαι. N. ii. 20. πεδίων δεσπόταν. P. iv. 93. τεύχει ἰσοδαίμονα βασιλεῦσιν. N. iv. 138. φῶτες. O. i. 74. Αἰγεῖδαι. P. v. 100. οἱ πάλαι. I. ii. 2. φωτῶν Κορινθίων. N. ii. 32. ὑπερθύμων παῖδες. P. iv. 23. φθιμένων ζώων τε. I. iv. 16. φῶτας δαμάσσαις. O. ix. 138. νεογυίους πυρὰ δαίσαντο. N. ix. 57.

X.

χαίρω. ὅτι —. N. v. 85. ἰείς. N. viii. 82. τὶ εὐπραγίᾳ. P. vii. 18. χαίρει θαλίαις. P. x. 55. ἔχαιρον εὐορκίαις. O. ii. 118. χαῖρον ἵππων δαπάνᾳ. I. iv. 50. χαῖρε, ὦ θεοδμάτα. Fr. Prosod. i. 1. p. 25. P. ii. 124. φίλος. N. iii. 132. χαίρετε. I. i. 44. χαίρειν σε εἰς τρὶς αὐδάσασα. P. iv. 108. χαίρων στεφάνοισι βάλλω. P. viii. 79. χαίροντα ξενίαις πανδόκοις. O. iv. 25. χαρεὶς δαπάνᾳ καὶ πόνῳ. I. vi. 14.

χαίτη. χαίταν νέαν ἐστεφάνωσέν οἱ. O. xiv. 35. στεφάνοισιν ἁρμόζων. I. vii. 54. χαίταις κατένευσέν οἱ Ζεύς. N. i. 19. χαίταισι ζευχθέντες ἔπι στέφανοι. O. iii. 10. χαίτας ἀνδησάμενοι ἔρνεσιν. I. i. 38.

χαιτάεις Λατοΐδας. P. ix. 6.

χάλαζα. χάλαζαν αἵματος ἀλύνεται. I. vii. 38.

χαλαζάεις. χαλαζάεντι φόνῳ. I. v. 64.

χαλάζω. χαλάξαις ἀμφοτέρωθεν πτέρυγα. P. i. 12. χαλάξει. Fr. Inc. xlvii. 4. V. L.

χαλεπός. χαλεπὰ ἔρις. N. x. 135. χαλεπῶν τερπνῶν τε κρίσιν. Fr. Thren. ii. 12. p. 20.

χαλινός. χαλινὸν Ἀργοῦς ἄγκυραν. P. iv. 44. λύοι ἐρατὸν παρθενίας ὑφ' ἥρωϊ. I. viii. 95. χρυσάμπυκα. O. xiii. 93.

χαλκάρματος. πόσις Ἀφροδίτας. P. iv. 155.

χάλκασπις. Ἄρης. I. vii. 35. χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν. P. ix. 1. χαλκάσπιδες πρόγονοι. O. ix. 80.

χαλκέλατος. χαλκελάτῳ πελέκει. O. vii. 66.

χαλκεντής. χαλκεντέος πολέμου μναστῆρα. N. i. 24. χαλκεντέων Αἰολέων στρατιάν. N. ix. 45.

χαλκιομίτρης. χαλκιομίτρα (—κομίτρα) Κάστορος. N. x. 170.

χάλκεος. ἀγών. N. x. 41. Ἄρης. O. x. 19. οὐρανός. P. x. 42. N. vi. 6. χαλκέας λόγχας αἰχμᾶ. N. x. 113. χαλκέῳ Ἄρει ἅδον. I. iv. 24. ταύρῳ καυτῆρα Φάλαριν. P. i. 185. χάλκεον ὅμαδον ἀμφέπειν. I. viii. 54. ἔγχος. O. i. 123. χαλκέοις ἀκόντεσσιν. P. ix. 37. χαλκέαις ὅπλαῖς ἀράσσεσκον P. iv. 402. χαλκέοις ὅπλοις. N. i. 77. ix. 91. x. 26. χαλκοῖσιν ἔντεσιν. O. iv. 34.

χαλκεύω. χάλκευε γλῶσσαν πρὸς ἄκμονι ἀψευδεῖ. P. i. 167. κεχάλκευται καρδίαν. Fr. Scol. ii. 5. p. 11.

χαλκοάρης. χαλκοάραν Μέμνονα. I. v. 51. χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων. I. iv. 108.

χαλκόγενυ χαλκόγενυν ἄγκυραν. P. iv. 42.

χαλκοδάμας. χαλκοδάμαντ' ἀκόναν πέτραις ἐν ἄλλαις. I. vi. 108.

χαλκόδετα κρόταλα. Fr. Dithyr. vi. 3. ex em. in Add.

χαλκόκροτος. χαλκοκρότου Δαμάτερος. I. vii. 3.

χαλκοπάραος. χαλκοπάραον ἄκοντα. P. i. 84. N. vii. 105.

χαλκόπεδος. χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν. I. vii. 62.

χαλκός. χαλκοῦ λεπτοῦ διανισσόμενον. P. xii. 44. χαλκῷ πολιῷ. P. iii. 85. xi. 30. χαλκὸν ἤλασεν ἐν πλευραῖσι. P. x. 131. μυρίον. N. x. 84.

χαλκότοξος. χαλκοτόξων Ἀμαζόνων. N. iii. 64.

χαλκότορος. χαλκοτόροις ξίφεσι. P. iv. 261.

χαλκοχάρμης. χαλκοχάρμαν πόλεμον. I. vi. 39. χαλκοχάρμαι ξένοι. P. v. 109.

χαλκόω. χαλκωθείς. O. xiii. 123.

χαμαί. καββαὶς ἀφ' ἁρμάτων. N. vi. 87. πιτνεῖ. P. viii. 133. σιγᾶ καλύψαι. N. ix. 15.

χαμαιγενής. χαμαιγενέων τὶς ἀνθρώπων. P. iv. 175.

χαμαιπετέω. χαμαιπετοῖσαν γνώμαν. N. iv. 66.

χαμαιπετής. χαμαιπετὲς ἔπος. P. vi. 37. χαμαιπετέων λόγων. O. ix. 19.

χαμηλός. χαμηλὰ πνέων. P. xi. 46.

χαράσσω. χαράξει. (v. V. L.) Fr. Inc. xlvii. 3. p. 67. χαράσσοισα νῶτον στρωμνά. P. i. 54.

χαρίζομαι. εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι. Fr. Scol. ii. 1. pag. 11.

χαρίεις. χαρίεντα πόνον. N. iii. 30. χαρίεν μέλος. P. v. 143.

χάρις. O. i. 48—52. ἀδεῖα ἔνδον μιν ἔκνιξεν. I. vi. 74. αἰδοία. O. vi. 128. ζωθάλμιος. O. vii. 19. παλαιὰ εὕδει. I. vii. 24. πρῶτα ναυσιφορήτοις ἀνδράσι. P. i. 65. Φερενίκου. O. i. 29. φίλων ἄγει. P. ii. 32. ἐς χάριν εἶπε τέλλεται. O. i. 121. viii. 11. ἄγων. O. ii. 80. ἀοιδᾷ φυτεύει. Fr. Inc. in Add. Ἀθηναίων. P. i. 148. ἀναπάσσει. O. x. 115. Διός. P. iii. 168. Ζηνός. N. i. 7. κλυτὰν ἐπιπέμπετε θεοί. Fr. Dithyramb. iii. 2. p. 41. καταθέμεν οὐ τραχύς. N. vii. 110. ἐμὰν ποιπνύων. P. x. 101. ἐπωνυμίαν. O. x. 95. ἐρέω. O. viii. 75. Θήβαις. P. xi. 20. κεδνὰν συγγόνων. O. viii. 105. κοινάν. P. v. 137. κρατίσταν ποδῶν. P. xi. 90. παραιτεῖται. N. x. 56. συμποσίου. O. vii. 8. τερπνὰν ἀποστάζων. I. iv. 124. φερέτω. O. x. 21. φίλαν. O. x. 16. φόρμιγγος ἄθρησον. P. ii. 129. χάριτες Διονύσου. O. xiii. 26. κοιναί. O. ii. 90. τούτων ἐξυφαίνονται τίν. P. iv. 490. [ἄνευ χαρίτων. P. ii. 78. *Ex Schedis.*] χαρίτων ἀμφοτέραν. I. i. 6. ἕκατι. O. iv. 14. χαρίτεσσιν ἀγαναῖς βαστάζειν. I. iii. 14. κλειναῖς ἀραρώς. I. ii. 29. σὺν χάρισιν. I. v. 26. ξανθαῖς. N. v. 99. χάριτας ἀφροδισίων ἐρώτων. Fr. Scol. iv. 1. p. 14. διδύμας (ὑγίειαν καὶ κῶμον). P. iii. 127.

χάρμα. οὐκ ἀλλότριον. P. i. 114. ἐπάξιον πάντων. N. vii. 130. ἀνδράσι. P ix 113. ἄπονον ἔλαβον. O. x. 26. ἐπιχώριον κελαδέων. N. iii. 116. καλλίνικον ἀγαπάζοντι τιμαί. I. v. 69. ὑπὸ χαρμάτων ἐσλῶν. O. ii. 35. μέγιστον ἅπασας. P.

viii. 92. χάρματα ἔθηκε. O. ii. 179. ἐνέβαλεν. O. vii. 80.
χατίζω. χατίζει ἑρμηνέων. O. ii. 154. ubi Not.
χαῦνος. χαῦνον τέλος ἐλπίδων. N. viii. 78. χαύνᾳ πραπίδι. P. ii. 112.
χειά. ὑπὸ χειᾷ δάμασιν ἥβαν. I. viii. 153.
χεῖλος. ἐν χείλεσσι στάξοισι. P. ix. 109.
χείμαρος. ἐπὶ χειμάρῳ μεθύων. Fr. Scol. iv. p. 14. ubi Not.
χειμαίνω. κεχείμανται φόβῳ φρένες. P. ix. 57.
χειμέριος. ὄμβρος. P. vi. 10. χειμερία καταπνοά. P. v. 162. χειμερίῳ νυκτί. O. vi. 171. χειμέριον ζόφον ποικίλων μηνῶν. I. iv. 29. ὄμβρον. P. v. 12. πῦρ. P. iv. 473.
χειμών. χειμῶνος. I. vii. 53. ἐν χειμῶνι ἀκτάς. I. ii. 62. περθόμενοι. P. iii. 89.
χείρ. χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω. N. xi. 42. ἐπιδέξια. P. vi. 19. χειρὸς ἀλκᾷ. O. x. 121. ἰὼν ἀφοτέρας. N. vii. 139. τεᾶς. O. viii. 56. χειρὶ ἄριστος. N. viii. 13. διώξει βέλος. I. viii. 73. πολεμίᾳ. N. iv. 90. ὑπερτάτᾳ ἄγει τὸ βιαιότατον. Fr. Inc. ii. 4. χεῖρ' ἀντερείσαις. P. iv. 65. χερί. N. i. 79. ἀφύκτῳ κλονέων. I. viii. 141. διδύμᾳ. P. ii. 17. ὀρθᾷ. O. x. 7. χειρὸς ἑλὼν παρθένον. P. ix. 216. χεῖρα ῥυσίδιφρον. I. ii. 31. φράξαι ἔρνεσι Ὀλυμπιάδων. I. i. 95. χεῖρα Κιδαλίας. Fragm. Inc. cxxvii. p. 91. χέρα ἀφθονέστερον. O. ii. 172. κυκλώσαις. O. x. 87. μαλακὰν προσβάλλοντα. P. iv. 482. οἱ προσενεγκεῖν κλυτάν. P. ix. 62. χεροῖν βέλεα καρτύνειν. O. xiii. 135. χεῖρες καὶ ἦτορ ἴσον. O. iv. 38. χειρῶν ἄωτον. O. viii. 99. ὑπὸ κρατερᾶν. P. xi. 27. χερῶν ἀλκᾷ. O. ii. 114. βίαν ἐπαινῆσαι. N. v. 34. καὶ ἰσχύος ἀνίοχον. N. vi. 110. σθένει. N. x. 99. ἔλαχε στέφανον χείρεσσι. O. x. 70. λαβὼν φιάλαν. P. iv. 343. θανέμεν. P. iv. 128. χερσὶν ἄθυρεν ἔργα θαμινά. N. iii. 78. ἀμέροις. N. viii. 5. v. V. L. βιατὰν ἔφυν. P. i. 81. δεξιόν. I. v. 77. καὶ ψυχᾷ τρέψαι. N. ix. 92. νικάσαντα. I. v. 11. ῥίψαις. P. iii. 100. ὤθεον γάλα λευκόν. Fr. Inc. lx. 4. χερσὶν κρατήσας. P. x. 36. I. i. 33. ἀγαναῖσιν. P. ii. 14. ἐαῖς ἀφύκτοις μάρψαις. N. i. 68. ἐν χερσὶν φανεὶς χρυσός. P. iii. 98. οὐκ ἀλλοτρίαις νωμάσαντ' ἀνία. I. i. 20. οὐ φείσατο νευρᾶς. I. vi. 50. τίναξε. O. ix. 45. κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσὶν, ἄναξ. Fr. Inc. lxvii. p. 74. χεῖρας ἀμάχους ἀντείναις οὐρανῷ. I. vi. 60. ἀντεῖναι. O. vii. 119. ἐναλίγκιον Ἄρει. I. viii. 82. ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι. N. iii. 108. ἱμάντι δεθείς. N. vi. 60. πίτναντ' ἐς αἰθέρα. N. v. 20. φίλας ὤρεγον ἑταῖροι. P. iv. 426. διαπετάσατε. Fr. Scol. i. 3. p. 3. χεῖρας ἐναντίας ἀνατείνασθαι. Fr. Epinic. p. 3. χέρας ἀναπλέκοντι ὅρμοις. O. ii. 135.
χείρων. χειρόνων ἀνδρῶν τέχνα ἔσφαλλε κρέσσονα. I. iv. 56. χειρόνεσσι οὐκ ἐρίζει. N. viii. 38.
χεράς. χεράδι παμφόρῳ. P. vi. 13. χεράδει σποδέων. Fr. Inc. cxxxi. p. 92.
χεριάρης. χεριαρᾶν τεκτόνων. P. v. 47.
χερμάς. χερμάδι τηλεβόλῳ. P. iii. 86.
χερσόθεν. O. ii. 132.
χέρσος. χέρσῳ. O. xii. 15. N. i. 95. κονίᾳ. N. ix. 103. χέρσον Εὐρώπαν. N. iv. 115. ἄμβροτον. Fr. Dithyramb. iii. 20. pag. 41.
χεῦμα. ἀγχοῦ χεύμασιν Σκαμάνδρου. N. ix. 94.
χεύω. ἐν ᾇ κέχυμαι. I. i. 4. κέχυται σπέρμα ἐν νάσῳ. P. iv. 75
χθόνιος. χθονίᾳ φρενί. P. v. 136. χθόνιον στόμα Ἀΐδα. P. iv. 77. χθονίων μᾶνιν ἀφιλεῖν. P. iv. 283.
χθών. ὅσσα χθὼν φύλλα ἀναπέμπει. P. ix. 82. ἅτε χθών. I. iv. 31. χθὼν ἀγλαά. Fr. Inc. xlv. χθονὸς οἰκιστήρ. O. vii. 54. αἶσαν. P. ix. 99. ἐριβρόμου ὀμφαλόν. P. vi. 3. εὐρυκόλπου ὀμφαλόν. N. vii. 50. εὐκάρπου ἀριστεύοισαν. N. i. 20. πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας. P. ix. 13. εὐρείας ἀκίνητον τέρας. Fr. Prosod. i. 3. p. 26. κυανίας ἄστρον τηλέφατον. Fr. Prosod. i. 6.

p. 26. ἢ φέρεις — παγετὸν χθονός. Carm. in def. Solis 19. p. 36. χθονὶ ἔρεισαν ἄγκυραν. P. x. 80. καλύψαιμι γυῖα. N. viii. 65. χθόνα. N. vi. 81. δατέοντο. O. vii. 102. ὑπό. Fr. Inc. xcvi. ἀράσσεσκον ὁπλαῖς. P. iv. 402. ταράσσοντες. O. ii. 113. βαθύστερνον σχίσεν κεραυνῷ. N. ix. 59. εὐδείελον Ἰωλκοῦ. P. iv. 137. μέλαιναν. O. ix. 76. πάγκαρπον. I. iv. 70.

χιών. χιόνος ὀξείας τιθήνα Αἴτνα. P. i. 39.

χλιαρός. χλιαρὸν γελάσαις. P. ix. 66.

χλιδάω. χλιδῶσα μολπά. O. x. 99.

χλωρός. χλωρῆς ἐλάτησι τυπείς. Fr. Inc. cxlviii. p. 95. χλωραῖς ἐέρσαις. N. viii. 68. χλωρᾶς λιβάνου. Fr. Scol. i. p. 10.

χοιράς. χοιράδος πέτρας ἄλκαρ. P. x. 81.

χόλος. παίδων Διός. P. iii. 20. χόλον δείσαις Ξενίου πατρός. N. v. 61. οὐ φατόν. O. vi. 62.

χολόω. χολωθεὶς Αἴας ὅπλων. N. vii. 37. Ἴδας ἀμφὶ βουσίν. N. x. 112. ἔκτανε. O. vii. 54.

χορδή. χορδαῖς Αἰολίδεσσι. P. ii. 128.

χορευτής. χορευτᾶν μάρτυρες, δόνακες. P. xii. 48.

χοροιτύπος Σιληνός. Fr. Inc. lxxiii. p. 75.

χορεύω. χορεύων Φοῖβον. I. i. 8. [Sophocl. Antig. 1251. ubi Brunck. *Ex Schedis.*] χορεῦσαί με καλεῖ ὁ Μουσαγέτας. Fr. Inc. lxv.

χορός. Μοισᾶν κάλλιστος ἀείδει Παλίῳ. N. v. 42. χορὸν ἅπαντα ἵστασιν. P. ix. 201. δεῦτ᾽ ἐν χορὸν Ὀλύμπιοι. Fr. Dithyramb. iii. 1. p. 41. χοροὶ παρθένων. P. x. 59. ἀχεῖτε χοροὶ Σεμέλαν. Fr. Dithyramb. iii. 24. p. 41. χοροὶ καὶ Μοῦσα (Μοῖσα) καὶ ἀγλαΐα ἀριστεύοντι. Fr. Inc. xxi. 4. χοροὺς κοιρανέοντι. O. xiv. 12.

χόρτος. χόρτοις λέοντος. O. xiii. 62.

χράω. χρῆσεν ἱέρεια. P. iv. 10. χρησθὲν παλαίφατον. O. ii. 72. χράομαι, utor. χρησάμενος Πηλεὺς τέχναισι. N. iv. 94.

χρεία. χρεῖαι παντοῖαι ἀνδρῶν. N. viii. 71.

χρέος. τὸ ἐν ποσί μοι ἴτω τρέχον. P. viii. 44. θεόδματον πράσσοντί με. O. iii. 12. ἐγεῖραι ἐμὲ πράσσει τις. P. ix. 181. κατήσχυνε βαθύ. O. x. 10. μέλλον φυλάξασθαι. O. vii. 74. τωὖτ᾽ ἐπί. O. i. 71.

χρεών. εἰ ἔστιν. P. iii. 2. ἐμὲ φεύγειν. P. ii. 96. κινεῖσθαι. N. xi. 22.

χρή. ἐξευρεῖν. Fr. Inc. xxxvii. 5. γνόντα μαστευέμεν. P. iii. 106. προνέμειν. I. viii. 34. τυγχάνοντα εὖ πασχέμεν. P. iii. 185. ἀρετὰν εὑρόντεσσιν — φέρειν κόμπον. I. i. 60. v. V. L. χρῆν. Fr. Scol. ii. 1. p. 11.

χρῆμα. σεσιγαμένον οὐ σκαιότερον. O. ix. 157. πᾶν τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεί. I. viii. 27. τεκμαίρει ἕκαστον. O. vi. 124. χρήματα χρήματ᾽ ἀνήρ. I. ii. 17. βάζεις μοι χρήματα διακομπέων. Fr. Inc. clii. p. 97. περὶ χρήμασι μοχθίζει. Fr. Scol. ii. 8. pag. 11.

χρῆσις. ἀνέμων πλεῖστα. O. xi. 2. χρήσιες τῶν τε καὶ τῶν ἀμφὶ τρόπῳ. N. i. 43. χρῆσις, vaticinium. O. viii. 108.

χρησμός. Μελίσσας Δελφίδος σε ὤρθωσεν. P. iv. 106.

χρηστήριον. θέσθαι. O. vi. 119.

χρίμπτω. γόον χριμφθέντα ἐκ γενύων. P. xii. 37.

χρίω. ἀντίτομα ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι. P. iv. 395.

χρόνιος. χρονία ἀρετὰ τελέθει ἀοιδαῖς. P. iii. 204. χρονιώτερον βιοτεύει ῥῆμα ἐργμάτων. N. iv. 10. χρονιώτατον φάος. O. iv. 16.

χρόνος. ἀρχομένοις ψυχὰς ἀπέπνευσεν. N. i. 69. βαλών τινα ἀελπτίᾳ. P. xii. 54. ἐπαντέλλων. O. viii. 37. ἕρπων. N. iv. 69. ἐφέρπων. O. vi. 164. λοιπὸς ποτὶ ἕρποι. N. vii. 100. μέλλων ἐπελθών. O. x. 9. μόνος ἐξελέγχων ἀλάθειαν. O. x. 67. ὄλβον εὐθύνοι. P. i. 87. πάντων πατήρ. O. ii. 32. πολλὸς ἐν καιρῷ διακρῖναι τά. Fr. Inc. lix. 5. σωτὴρ ἄριστος ἀνδρῶν δικαίων. Fr. Inc. ix. 2. χρόνου μοίρᾳ. O. vii. 174. χρόνῳ. (σὺν, ἐν). O. x. 101. P. iv. 460. 519. viii. 20. xi. 48. 55. Fr. Inc. xcv. ἄλλῳ.

O. ii. 69. αὖτις. P. iii. 173. δευτέρῳ. O. i. 69. ἵκετο. P. iv. 139. μικρῷ. O. xii. 18. μακρῷ. P. viii. 104. alii πόνῳ. παντί. O. vi. 59. σύμπαντι. O. vi. 94. ὑστέρῳ. P. iv. 97. κεῖνον κατὰ χρόνον. O. x. 122. ἁλικίας. O. iv. 42. ἅπαντα. N. i. 106. O. xiii. 136. πάντα. I. iii. 10. ὅλον. O. ii. 55. ὅλον ἔπειτα. N. iii. 86. ὀλίγον. N. i. 57. μυρίον. I. v. 36. τὸν προσέρποντα. P. i. 110. πατεῖν. O. i. 185. χρόνον μὴ δαμαλίζοι. P. v. 163. (ubi de *vita*. v. Schol.) χρόνον ὑπερβάλλοντα ἄνακτα μακάρων. Fr. Inc. l. ἐς χρόνον λοιπόν. Fr. Thren. iv. 8.

χρόος. χροῒ θερμῷ. N. viii. 49.

χρυσαλάκατος. χρυσαλακάτοιο Ἀμφιτρίτας. O. vi. 178. χρυσαλακάτου Λατοῦς. N. vi. 62. χρυσαλάκατον Μελίαν. Fr. Encom. i. 1. p. 39. χρυσαλακάτων Νηρηΐδων. N. v. 65.

χρυσάμπυξ. χρυσάμπυκα χαλινόν. O. xiii. 92. Λάχεσιν. O. vii. 118. χρυσαμπύκων Μοισᾶν. P. iii. 158. I. ii. 2. χρυσάμπυκας Ὥρας. Fr. Inc. c. 6.

χρυσάρματος. χρυσάρματος Μήνα. O. iii. 35. χρυσαρμάτου Κάστορος. P. v. 10. χρυσάρματοι Αἰακίδαι. I. vi. 27.

χρύσασπις. χρύσασπι Θήβα. I. i. 1.

χρυσάωρ. χρυσάορα Φοῖβον. P. v. 139.

χρύσεος. χρυσέα κρηπὶς ἱερῆσιν ἀοιδῆς κεκρότηται. Fragm. Inc. lxxxvi. 1. χρυσέας ἐλαίας. O. xi. 13. Νίκας. I. ii. 39. χρυσέῳ θυσάνῳ κῶας αἰγλᾶεν. P. iv. 411. δίφρῳ. P. ix. 9. πλάκτρῳ. N. v. 44. χρυσέᾳ δάφνᾳ. P. x. 61. κόμᾳ θάλλων. I. vii. 69. χρύσεον δίφρον. O. i. 140. σθένος ἀελίου. P. iv. 257. ὄμμα Δίκας. Fr. Inc. lxiii. πρόσωπον Δικαιοσύνας. Ibid. χρυσέαν Μοῖσαν. I. viii. 11. ὑγίειαν. P. iii. 129. φιάλαν. P. iv. 343. χρυσέα φόρμιγξ. P. i. 1. κλυτόμαντι Πυθοῖ. Fr. Inc. lxxxvi. χρύσεαι παῖδες Θέμιτος. O. xiii. 10. χρυσέων ὀρνίχων. P. iv. 6. v. V. L. Νηρηΐδων. N. v. 14. οἴκων ἄναξ. I. iv. 102. τριπόδων. P. xi. 6. ὅπλων. N. viii. 46. χρυσῶν μήλων φύλαξ. Fr. Inc. civ. χρυσέοις δόμοις οὐρανοῦ. N. x. 165. δώμασιν. P. ix. 98. τόξοισιν. P. iii. 16. φύλλοις ἐλαιᾶν. N. i. 27. χρυσέαις ἵπποις. O. viii. 67. Fr. Inc. c. 2. ἐν ἕδραις. P. iii. 167. χρυσαῖς νιφάδεσσι. O. vii. 64. χρυσέαισι ἵπποις. O. i. 66. χρυσέας κίονας. O. vi. 1.

χρυσήνιος. Ἀΐδας. Fr. Hymn. ii. in Proserp. p. 29. Not.

χρυσόθρονος. χρυσοθρόνου Κυράνας. P. iv. 464. χρυσόθρονον Ἥραν. N. i. 58.

χρυσοκάρποισι βέβριθε. Fr. Thren. i. 6. p. 17. Not. p. 19.

χρυσόκερως. χρυσόκερων ἔλαφον. O. iii. 52.

χρυσοκόμης. Ἀπόλλων. O. vi. 71. vii. 58.

χρυσόπεπλος. χρυσοπέπλου Μναμοσύνας. I. vi. 110.

χρυσόραπις Ἑρμᾶς. P. iv. 316.

χρυσός. ἐν βασάνῳ πρέπει πειρῶντι. P. x. 105. διαπρέπει ἔξοχα πλούτου. O. i. 2. ἑψόμενος ἔδειξεν αὐγάς. N. iv. 133. κτεάνων αἰδοιέστατον. O. iii. 76. φανεὶς ἔτραπεν μισθῷ. P. iii. 98. χρουσοῦ ἄνθεμα φλέγει. O. ii. 131. αὐτορύτου. P. xii. 29. φιάλαισι. I. i. 28. χρυσῷ νίφοντα. I. vii. 6. πεφρικυῖαν φιάλαν. I. vi. 58. πολὺν ὗσε χρυσόν. O. vii. 91. χρυσὸν εὔχονται. N. viii. 63. μεγασθενῆ νόμισαν περιώσιον ἄλλων. I. v. 2. δαμασίφρονα χρυσόν. O. xiii. 111. χρυσὸν διδάξαμεν καθαρᾷ βασάνῳ. Fr. Scol. i. 17. p. 10.

χρυσοστέφανος. χρυσοστεφάνοιο ἥβας. O. vi. 69. P. ix. 192. χρυσοστεφάνων ἀέθλων. O. viii. 1.

χρυσότοξος. χρυσότοξον Ἀπόλλωνα. O. xiv. 15.

χρυσοχαίτας Ἀπόλλων. P. ii. 29.

χρυσοχίτων. Θήβα. Fr. Inc. clxxiv. p. 101.

χρώς. χρωτὶ ἀσθενεῖ βαίνων. P. i. 107. χρωτὶ ποντίου θηρὸς προσφέρων νόον. Fr. Inc. xlviii. 3.

χυτός. χυτὸν νέκταρ. O. vii. 12.

χὠπόταν — χὤταν. P. ii. 159. vid. Ὁπόταν.

χώρα. ἐπὶ χώρας πάλιν ἔσσαι. P. iv. 485 ἄγαλμα. Ægina. N. iii. 21. ἀκλάρωτον λίπον θεόν. O. vii. 108. χώραν ἁλιερκέα. O. viii. 34. πάγκοινον. O. vi. 108. τιθίμεν εὔανδρον. P. i. 78.

χωρέω. χώρησεν ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν. N. x. 138.

χωρίς. ἀθανάτων. O. ix. 62.

χῶρος. O. iii. 41. ἐν χώρῳ ζαθέῳ δέξαι με. Fr. Inc. lxxxvi. p. 79. κατὰ χῶρον ἐρατόν. Fr. Thren. i. 12. χῶρον ἑὸν ἐρημώσασα (δρῦς). P. iv. 479.

Ψ.

ψαλμόν. Λύδιον ἀντίφθογγον πηκτίδος εὗρε Τέρπανδρος. Fr. Epinic. iv. in Hieron. p. 7.

ψάμαθος. ψάμαθοι ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ὁπόσαι οἶσθα. P. ix. 84.

ψάμμος ἀριθμὸν περιφεύγει. O. ii. 178.

ψαύω. ἔψαυσας ὕμνων ποικίλων. N. v. 77. ἔψαυσεν Ἀφροδίτας. O. vi. 58. ὅστις ἂν πρῶτος ἀμφὶ οἱ ψαύσειε πέπλοις. P. ix. 213.

ψᾶφος. διδοῖ ψᾶφόν περ αὐτᾶς, P. iv. 472. ἑλισσομέναν. O. x. 13. ψάφων ποντιᾶν ἀριθμόν. O. xiii. 66. ψάφοις κρυφίαισι. N. viii. 44.

ψέγιος. ψέγιον ὄαρον. N. vii. 102.

ψευδής. πάντες ἴσα νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν. Fragm. Inc. lxi. pag. 72.

ψεῦδις. μάρτυς. N. vii. 72.

ψεῦδος. οὐ ψεύδει τέγξω λόγον. O. iv. 28. αἰόλῳ γέρας ἀντέταται. N. viii. 43. v. Not. οὐ βαλὼν καιρόν. N. i. 28. v. V. L. οὐ θεμιτὸν θίγειν Ἀπόλλωνα. P. ix. 75. ψεύδει τραχεῖ μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν. Fr. Inc. xxiii. 3. ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων. P. ii. 68. ψευδέων ἄγνωστον. O. vi. 113. ἐνιπάν. O. x. 7. οὐχ ἅπτεται. P. iii. 53. ψεύδεσι ποικίλοις. O. i. 46. ψεύδεσιν ἐχθίστοισι μὴ καταμιάναις. P. iv. 177. v. V. L. ψευδέεσσίν οἱ ἔπιστι τι. N. vii. 32. V. L. μεταμώνια ψεύδη. O. xii. 8.

ψεύδομαι. οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ. O. xiii. 72.

ψεύστης. ψεύσταν λόγον. N. v. 53.

ψιφηνὸς ἀνήρ. N. iii. 71.

ψίθυρος. ψιθύρων βροτῶν παλάμαις. P. ii. 133.

ψογερός. ψογερὸν Ἀρχίλοχον. P. ii. 100.

ψόγος. ψόγον σκοτεινόν. N. vii. 70.

ψολόεις. ψολόεντα κεραυνόν. N. x. 133.

ψυχή. ψυχᾷ καὶ χερσί. N. ix. 92. Ἀγαμεμνονίᾳ. P. xi. 32. τλάμονι παρέμεινεν. P. i. 93. τλάσομαι. P. iii. 72. ψυχὰν ἄκαμπτος. I. iv. 89. ἀπὸ ἀδίκων ἔχειν. O. ii. 126. ἀπολιπών. P. iii. 180. ἐὰν κομίξαι κέλεται. P. iv. 284. τεὰν κομίξαι αὖτις. N. viii. 76. περὶ ἂν γάθησεν. P. iv. 217. τελέων Ἀΐδα. I. i. 99. πάλιν ἀναδιδοῖ. Fr. Thren. iv. 5. p. 21. φορεῖται ψυχὰν θράσει γυναικείῳ. Fr. Scol. ii. 13. p. 13. ψυχὰ φίλα. P. iii. 109. ψυχαὶ ἀσεβέων πωτῶνται ἐν ἄλγεσι. Fr. Thren. iii. 1. p. 20. ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀγχομένοις. N. i. 70. ἔχοντες κρέσσονας κτεάνων. N. ix. 77.

ψυχρός. ψυχρᾶς αἰθέρος. O. xiii. 125. ψυχρᾷ φλογί. Fr. Scol. ii. 10. ψυχρᾶν αὐρᾶν φάρμακον. O. ix. 146.

Ω.

ὦ. P. i. 159. sæpius. ὦ πόποι. Fr. Inc. lxxxvii. ὦ 'ρκεσίλα. P. iv. 444.

ὠγύγιος. ὑπ' ὄρεσιν ὠγυγίοις Φλιοῦντος. N. vii. 73.

ὧδε. εἶπε. P. viii. 61. ἔειπεν. P. iv. 408.

ὠδίν. ὠδῖνος ἐρατᾶς. O. vi. 73. ὠδῖνα παρθενίαν κρύψε. O. vi. 71. φεύγων παῖς Διός. N. i. 55. ὠδῖσιν μόνοις. P. ix. 149. ὠδίνεσσι θοαῖς. Fr. Prosod. ii. p. 26.

ὠκεανίς. ὠκεανίδες αὖραι. O. ii. 129.

ὠκεανός. τὰ πέταλα Ὠκεανοῦ. Fr. Inc. lxx. ἐξ ὠκεανοῦ φέρομεν δόρυ. P. iv. 45. πελάγεσσι. P. iv. 447.

ὠκυδίνατος. ὠκυδινάτοις ἁμίλλαις. I. v. 7.

ὠκυπόρος. ὠκυπόρων ναῶν. P. i. 144. ὠκυπόρους ῥιπὰς κυμάτων. P. iv. 345.

ὠκύς. ἐν ποτανοῖς αἰετός. N. iii. 139. ὠκεῖα πρᾶξις θεῶν. P. ix. 119. ὠκεῖαν πτέρυγα. P. i. 10. ὠκέα βέλη. O. ii. 150. ὠκείας γνάθους. N. i. 63 ὠκύτεραι φρένες θνατῶν. P. iv. 247. ὠκύτατον γάμον. P. ix. 200.

ὠκέως. P. iii. 104. N. x. 120.

ὠκύτης. ὠκύτατι. P. xi. 76.
ὦμος. ὦμον φαίδιμον. O. i. 42.
ὦν, Dorice pro οὖν. O. i. 138. 179. iii. 68. vi. 33. P. iii. 84. 148. iv. 529. N. vi. 18. xi. 50. I. ii. 19. iv. 11.
ὥρα. ὥρας. P. iv. 76. μαλθακὸν καρπόν. Fr. Scol. i. 10. ὥρᾳ. O. vi. 47. x. 123. ἅρα πότνια. N. viii. 1. V. L. ὧραι ἐπειγόμεναι. N. iv. 55. τεαί, Ζεῦ. O. iv. 3. ὡρᾶν κάρυκες. I. ii. 34. ὥραις σύμμετρος. Fr. Inc. xc.
ὡραῖος. ἐών. O. ix. 141.
ὥριος. ὡρίαις τελεταῖς Παλλάδος. P. ix. 173.
ὠρύω. ὤρυσαι ὄρθιον. O. ix. 163.
ὥς ἐμοὶ φάσμα λέγει. O. viii. 57.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες. O. i. 72. ὡς ἐστί. N. vi. 15. ὡς μόλεν. N. i. 53. 57. ὥς τ' ἐγκατίβα. N. i. 57. ὡς ἐβουλόμεθα. Fr. Parthen. v. p. 16. ὡς ἐπείρα. N. v. 54. ὥς τι ἤθελε. N. v. 48. ὡς *cum optat.* μισθὸν πράσσοιτο. O. x. 34. νᾶσον κτίσαιεν. P. iv. 12. ὡς ἂν κτίσαιεν. O. vii. 75. ὡς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν. O. iii. 64. *cum futuro.* ὡς μὴ προσάψω. N. viii. 61. ὡς τάχιστα. O. xiii. 112. πόρσιστα. N. ix. 68. τάχος. P. iv. 291.
ὡς ἑκάστᾳ. P. ix. 174.
ὡς φίλαν Ἀθάναν. om. πρός. Fr. Parthen. i. p. 16.
ὡσεί. P. i. 84. iv. 199.
ὥσπερ. O. vii. 144. P. i. 176.
ὥστε δεῖξαι. O. ix. 113. ἐργάζεσθαι. N. v. 2. 91. ὥστε, *tanquam.* ὥστε παῖς ποθανός (ἐστι). O. xiii. 102. θάλλει, ὥς τε. P. iv. 114. μέλισσα. P. x. 83. ὄρσαι γλῶσσαν, ὥστε ἄκοντα. N. vii. 104.
ὥτε. N. vii. 90. 137. vi. 47. v. V. L.

II.

INDEX

NOMINUM PROPRIORUM.

A.

Ἀθᾶναι, αἱ. μεγαλοπόλιες. P. vii. 1. λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι. Fr. Dithyramb. x. p. 45. v. Not. λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναί. Fragm. Dithyramb. ibid. pag. 45. sq. Ἀθανᾶν ἀπὸ λιπαρᾶν εὐωνύμων. N. iv. 30. v. 19. Ἀθανᾶν ἐν γουνοῖς. I. iv. 42. ἐν Ἀθάναις. O. ix. 134. ἐν κρανααῖς. O. vii. 151. O. xiii. 53. N. viii. 19. ἱεραῖς. Fr. Dithyramb. iii. 4. p. 41. μεγάλαις. N. ii. 11. λιπαραῖς. I. ii. 30.

Ἀθαναῖοι. Ἀθαναίων χάριν. P. i. 148. ὀμφαί. N. x. 63. παῖδες. Fr. Inc. xl. 2. Ἀθαναίοισι κυλίκεσσιν. Fr. Scol. iii. 5. pag. 13.

Αἰακός. O. viii. 40. 66. P. viii. 143. N. iii. 48. iv. 116. v. 97. vii. 123. sq. viii. 10. sq. I. v. 45. δῖος. I. viii. 47. βασιλεὺς Οἰνώνας, ἄριστος χειρὶ καὶ βουλαῖς. N. viii. 13. πολίαρχος. N. vii. 125. De eo O. viii. 41—52. O. viii. 62—69.

Αἰακίδας. I. vi. 51. Αἰακίδαι. N. vi. 78. I. vi. 27. Αἰακιδᾶν ἄλσος. O. xiii. 156. Ægina, ubi τὰ Αἰάκεια celebrata, v. Schol. Αἰακιδᾶν. P. viii. 32. N. iii. 113. N. iv. 18. vi. 66. I. v. 24. sqq. Αἰακίδαις (ἐν) πρῶτος. N. vi. 31. v. 15. sqq. Αἰακιδᾶν οὖρος Ἀχιλεύς. I. viii. 121. δοριктύπων. N. vii. 14. κρεόντων. N. vii. 66.

Αἴας. Τελαμωνιάδας. I. vi. 38. κράτιστος μάχᾳ. N. vii. 40. καρτερός. N. vii. 38. N. ii. 22. iv. 78. vii. 38. viii. 39. I. iv. 58. vi. 38. 79. 77. 73.

Αἴας. (Locrus). Αἰάντειον βωμόν. O. ix. 166.

Αἰγεύς. Unus e sociis Cadmi, a quo tribus οἱ Αἰγεῖδαι I. vii. 21. Αἰγεῖδαι φῶτες. P. v. 101.

Αἰγαὶ, αἱ. Peloponnesi. Αἰγᾶθεν. N. v. 68.

Αἰγιαλεύς. Adrasti f. P. viii. 78.

Αἰγίμιος. pater Pamphyli. P. i. 124. v. 96.

Αἰήτας. υἱὸς θαυμαστὸς Ἀελίου. P. iv. 429. Αἰήτα ζαμενὴς παῖς. Medea. P. iv. 17. De eo P. iv. 285. 379. 398. 424. 427.

Αἰθίοψ. Αἰθίοπα Ἀοῦς παῖδα. O. ii. 148. Memnonem. Αἰθιόπων στράταρχον. P. vi. 31. I. v. 50. Αἰθιόπεσσιν ἐγχεσφόροις. N. iii. 107. Αἰθίοπας. N. vi. 38.

Αἵμονες, οἱ Thessali. N. iv. 91.

Αἰνέας. O. vi. 149. v. Schol.

Αἰνησίδαμος. O. ii. 84. iii. 15. I. ii. 42.

Αἰολεύς. Fr. Inc. clxxii. p. 101.

Αἰολέες. Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέων. N. xi. 45.

Αἰοληΐς. Αἰοληΐδι μολπᾷ. O. i. 164. v. Schol.

Αἰολίς. Αἰολῖσιν ἐν πνοαῖς αὐλῶν. N. iii. 136. Αἰολίδεσσιν ἐν χορδαῖς. P. ii. 128.

Αἴολος. Αἰόλῳ λαγέτᾳ. P. iv. 192.

Αἰολίδας βασιλεύς. Bellerophon. O. xiii. 96. Αἰολίδαν Σίσυφον. Fr. Epinic. i. 1. p. 1. ἐξ Αἰολιδᾶν ἀγκυῶν. P. iv. 127.

Αἴγινα. O. vii. 156. P. viii. 30. sq. 140. N. iv. 18—36. vii. 13. 73. I. vi. 96. ἀπὸ Αἰγίνας. N. v. 6. 16. ἐν Αἰγίνᾳ. P. ix. 160. N. v. 75. I. viii. 36. Αἴγιναν. O. viii. 27. N. iii. 3—21. vi. 77. I. v. 55. vi. 12. viii. 122. De ea v. O. viii. 28. N. iv. 19. iii. 3. v. 16. P. viii. 1. ib. Not. I. v. 28. Amores Æginæ nymphæ et Jovis. N. viii. 10. sqq.

Αἰγίοχος. I. iv. 99.

Αἴγισθος. P. xi. 57.

Αἴγυπτος. ἐν Αἰγύπτῳ. N. x. 8. Αἴγυπτον λιπαράν. Fr. Dithyramb. ix. 2. p. 45.

Ἀΐδας. O. ix. 50. sq. χρυσήνιος. Fr. Hymn. ii. p. 29. Ἀΐδα. O. viii. 95. εἰς σταθμόν. O. x. 110. εἰς δόμον κατέβα. P. iii. 18. στόμα χθόνιον. i. e. Ταίναρον. P. iv. 78. κῦμα. N. vii. 45. ἄγαλμα. N. x. 126. ubi Not. Ἀΐδᾳ τελέων ψυχάν. I. i. 99. Ἀΐδαν λαχόντες. P. v. 130. γῆράς τι. I. vi. 21.

Αἴπυτος. (Elati f.) O. vi. 54—60. O. vi. 80.

Αἴσων. (Crethei f.) Αἴσονος παῖς, Jason. P. iv. 209. Αἰσονίδας σοφός. P. iv. 386. Κρηθεΐδας. P. iv. 271.

Αἰσωνίς. Fr. Inc. cxlix.
Αἴτνα. 1) mons. P. i. 36. sqq. Fr. Epinic. v. 1. Αἴτνας μελαμφύλλοις κορυφαῖς. P. i. 52. μέτωπον γαίας, Αἴτνα. P. i. 57. νιφόεσσα κίων οὐρανία. P. i. 38. 2) urbs. ἡ Αἴτνα, νεοκτίστα. N. ix. 3. O. iv. 10. xiii. 158. P. i. 115. N. ix. 5. coll. 3. P. i. 115 — 121. κτίστορ Αἴτνας. Fr. Epinic. in Hieron. v. pag. 4.
Αἰτναῖος. Αἰτναίου Ζηνός. O. vi. 162. N. i. 7. Αἰτναῖον ξένον. P. iii. 123. N. ix. 72.
Αἰτωλοί. Αἰτωλὸς ἀνήρ. O. iii. 12. Αἰτωλῶν θυσίαις. I. v. 38.
Ἄκαστος. (Peliæ f.) N. iv. 93. 97. N. v. 49—55.
Ἀκράγας. 1) Siciliæ fl. ὄχθαις μαλοβότου Ἀκράγαντος. P. xii. 5. 2.) urbs ad eum sita, Agrigentum. O. ii. 12. O. ii. 168. κλεινά. O. iii. 3. ποταμία. P. vi. 6. φιλάγλαε, καλλίστα βροτιᾶν πολίων, Φερσεφόνας ἕδος. P. xii. 1. sqq. πόλις Χαρίτων. P. xii. 46. Ἀκραγαντίνων φάος. I. ii. 25.
Ἄκρων. Psaumidis pater. O. v. 18.
Ἄκτωρ. Menœtii pater. O. ix. 104. Iri pater. Fr. Hymn. vii. pag. 31.
Ἀλάθεια. θυγάτηρ Διός. O. x. 6. ἄνασσα. Fr. Inc. xxiii.
Ἀλαλά. θυγάτηρ πολέμου. Fr. Inc. xxvi. 2.
Ἀλάτας. Ἀλάτα παῖδες, Corinthii. O. xiii. 17.
Ἀλέξανδρος. (Amyntæ filius.) ὀλβίων Δαρδανιδᾶν ὁμώνυμε, παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα. Fr. Epinic. iv. 1. p. 3.
Ἀλεξιβιάδας. P. v. 59. Carrhotus. v. Schol.
Ἀλεξίδαμος. P. ix. 214.
Ἀλεκτραι. una e septem portis Thebarum. I. iv. 104.
Ἀλίρα. Fr. Inc. cxx.
Ἀλεύας. Ἀλεύα παῖδες, Thessali. P. x. 8. Ἀλευάδας. Fr. Inc. clxxxii. p. 103.
Ἅλιος. Ἁλίου ματερ Θεία. I. v. 1. vid. Ἀέλιος.
Ἄλις. O. i. 126. Ἄλιδος μυχοῖς. O. x. 41. ἀκρωτήριον. O. ix. 12.
Ἀλκάθοος. I. viii. 149. sq.
Ἀλκαῖος. pater Amphitryonis, unde Ἀλκαΐδᾶν σεμνὸν θάλος. O. vi. 114.

Ἀλκιμίδων. O. viii. 25—30. 106—116.
Ἀλκιμίδας. N. vi. 14. 103. sq.
Ἀλκμαίων. Fr. Inc. cxxxiv. p. 101. N. P. vii. 1. Ἀλκμανιδᾶν γενεᾷ εὐρυσθενεῖ. P. vii. 2. conf. V. L.
Ἀλκμᾶν. (Amphiarai f.) P. viii. 66. 80.
Ἀλκμήνη. P. xi. 6. ἑλικοβλέφαρος. P. iv. 305. δαΐφρων. P. ix. 148. sq. P. xi. 5. sq. N. i. 73. x. 19. I. i. 14. iv. 94. vi. 44. Ἀλκμήνας τέκος. I. vi. 44. Ἀλκμάνας σιδάρεον τέκος. Fr. Epinic. iii. p. 3.
Ἀλκυονεύς. Ἀλκυονῆ μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον. N. iv. 44. βουβόταν οὔρεϊ ἴσον. I. vi. 48.
Ἄλτις. O. x. 55.
Ἀλφειὸς et Ἀλφεός. O. i. 32. 148. ii. 25. iii. 39. vi. 56. 97. vii. 28. viii. 12. ix. 28. x. 58. xiiii. 48. N. vi. 32. I. i. 94. Fr. Inc. lxxiv. p. 76. Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντα. O. v. 41. Ἀλφεοῦ σεμνὸν ἄμπνευμα. N. i. 1.
Ἀμαζών. Ἀμαζόνων χαλκοτόξων. N. iii. 65. Ἀμαζόνας εὐΐππους. O. viii. 62.
Ἀμαζονίς. Ἀμαζονίδων τοξόταν γυναικεῖον στρατόν. O. xiii. 124. Σύριον στρατόν. Fr. Inc. xvii. eas Bellerophontes prostravit. O. xiii. 125 — 130.
Ἀμένας. fl. P. i. 132.
Ἄμμων. P. iv. 28. Ὀλύμπου δέσποτα. Fr. Hymn. i. p. 29.
Ἀμυθάων. (Crethei fil.) et Ἀμυθάν. v. V. L. P. iv. 223.
Ἀμυθαονίδαι. Fr. Hymn. ix. 1. p. 32.
Ἀμύκλαι. P. i. 125. xi. 48. N. xi. 44. I. vii. 20. Ἀμυκλαίαν κύνα. Fr. Hyporch. vi. p. 25.
Ἀμυντορίδαι. O. vii. 42.
Ἀμφιάραος Οἰκλέος παῖς. P. viii. 55. Οἰκλείδας. O. vi. 20. N. x. 16. μάντις. O. vi. 19. N. x. 116. νέφος πολέμοιο. N. x. 16. P. viii. 78. N. ix. 30. 39. sq. 57. sq. x. 14. sq. I. vii. 47. v. Schol.
Ἀμφικτύονες. P. iv. 117. Ἀμφικτυόνων στρατῷ. P. x. 12. πρόξενοι. I. iv. 13. N. vi. 68.
Ἀμφιτρίτα. O. vi. 179.
Ἀμφιτρύων. P. ix. 143. sq. N. i. 79. iv. 32. v. Schol. N. x. 25. I. i. 79. ξένος πατροπάτωρ Σπαρτῶν. P. ix. 146.

B.

Δ.

δῶμα, Ἄργος. N. x. 3. 43. ὁμοθρόνου κασιγνήτα. N. xi. 2. γαμβρός. I. iv. 103. λαὸν εὐάνορα. N. x. 66. Ἥραν Παρθενίαν. O. vi. 150. cf. Schol. P. ii. 62—69. χρυσόθρονον. N. i. 57. vii. 140. μᾶτερ Τελεία. N. x. 33. v. Not. et Schol. βασίλεια θεῶν. N. i. 59. cf. V. L.

Ἡρακλῆς. υἱὸς Διὸς ἄλκιμος. O. x. 53. παῖς Ἀλκμήνας ἀδείμαντος. I. i. 15. ἥρως θεός. N. iii. 38. σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν. O. vi. 114. τέκος Ἀλκμήνας. I. vi. 44. υἱὸς Ἀλκμήνας. I. iv. 94. παῖς Διός. N. i. 55. ἄναξ οἴκων χρυσέων. I. iv. 103. θρασυμάχανος. O. vi. 114. x. 37. P. x. 4. I. vi. 51. Ἡρακλέος στηλῶν ἅπτεται. O. iii. 79. ἐφετμάς. O. iii. 20. γέννα. O. vii. 39. βία. O. x. 31. 53. ἐκγόνους ἀλκᾶντας. P. v. 95. γένος. P. x. 4. σὺν ματρί. P. xi. 5. ἀντέχομαι. N. i. 49. πρὸς αὐλάν. N. iv. 32. σπέρμα ἀδείμαντον. N. x. 31. τιθμόν. N. x. 61. τίθμιον. N. xi. 34. κιόνων. N. iii. 37. σθένος πάντολμον. Fr. Encom. i. 4. ἔργοισιν. Fr. Inc. ii. 5. Ἡρακλεῖ P. ix. 151. N. x. 99. Ἡρακλῆϊ. I. v. 47. Ἡρακλέα ὑπέρβιον. O. x. 20. Ἡράκλεες. N. vii. 26. Ἡρακλειδᾶν ἔγκονοι. P. i. 121. Herculis labores memorantur. O. ix. 44. sq. 87. sq. N. vii. 139. I. i. 14. sq. 79. I. iv. 87. vi. 45—56. furens. Fr. Inc. clxvi. Meropas superavit. Fr. Hymn. xi. voracitate βουφάγος. Fr. Inc. xci.

Ἡρόδοτος. Thebanus. I. i. 17. 36.

Ἡσίοδος. Ἡσιόδου ἔπος. I. vi. 98.

Ἠώς. vide Ἀώς.

Θ.

Θαλία. ἐρασίμολπε. O. xiv. 22.

Θεανδρίδαι. N. iv. 118.

Θεάριον. N. iii. 123. v. Not. V. L. et Schol.

Θεαρίων. Ægineta. N. vii. 10. 85.

Θεία. μᾶτερ πολυώνυμε Ἀλίου. I. v. 1. ἄνασσα. ibid. 6.

Θείαιος vel Θεαῖος. Οὐλία παῖς. N. x. 45. Θειαίῳ em. N. x. 57. et 69. v. V. L.

Θέμις. σώτειρα, πάρεδρος Διὸς ξενίου. O. viii. 28. filia ejus Εὐνομία. O. ix. 24. sq. εὔβουλος. I. viii. 68. Θέμιτος εὐβούλου. O. xiii. 11. Θέμιν εὔβουλον οὐρανίαν. Fr. Inc. lxvii. p. 74. et Fr. Inc. c. 1. p. 85. ἱεράν. P. xi. 15. Θέμιτες Διός. O. x. 29. v. V. L.

Θεμίστιος. N. v. 91. I. vi. 95.

Θεόγνητος. P. viii. 49.

Θεόξενος. Fr. Scol. ii. sq. 11—13.

Θεράπνα. Θεράπνας ἕδραις. P. xi. 95. ἐν γυάλοις. N. x. 106. ὑψίπεδον ἕδος. I. i. 43.

Θέρσανδρος. O. ii. 76—81.

Θεσπρωτίδα Δωδώνην. Fr. Inc. xiii. p. 54.

Θεσσαλός. O. xiii. 48. et adjecti e Θεσσαλὸν ἵππον. Fr. Hyporchem. vi. p. 25. Θεσσαλῶν νόμον. P. x. 109.

Θεσσαλία. μάκαιρα. P. x. 2.

Θέτις. O. ii. 144. κρατεῖ Φθίᾳ. N. iv. 81. ποντία θεός. I. viii. 71. Νηρέως θυγάτηρ. I. viii. 91. ἀθανάτα. P. iii. 179. μία Νηρεΐδων ὑψιθρόνων. N. iv. 106. Θέτιος γόνος. O. ix. 115. Θέτιος ἀμφὶ γάμῳ. I. viii. 60. sq. 91. 103. Θέτιν παῖδα κλυτὰν Νηρέος. P. iii. 163. 178. ποντίαν. N. iii. 60. 97. σεμνάν. N. v. 47. θύγατρα ἀγλαόκαρπον Νηρέος. N. iii. 98.

Θήβη, et αἱ Θῆβαι. Θήβα μάκαιρα. I. vii. 1. χρύσασπι. I. i. 1. εὐάρματε, χρυσοχίτων, ἱερώτατον ἄγαλμα. Fr. Inc. clxxiv. p. 101. conf. Schol. ad P. iv. 25. Θήβᾳ (ἐν) ξενωθείς. P. iv. 533. Θήβαν πλάξιππον. O. vi. 145. κάρυξε. I. iii. 20. κρατέων ἱπποδρομίᾳ. I. iii. 21. πολύκλειτον. Fr. Inc. lxxxvi. 2. p. 79. κυανάμπυκα. Fr. Encom. i. 3. p. 39. Θῆβαι ἑπτάπυλοι. P. ix. 139. ἐκ Θηβᾶν. O. ix. 102. ἀπὸ λιπαρᾶν. P. ii. 6. Καδμηϊᾶν. I. iv. 88. Θηβᾶν λιπαρὰν μέγαν σκόπελον. Fr. Dithyramb. ix. 3. p. 45. ἐν Θήβαις. O. vi. 25. vii. 154. xiii. 152. ἑπταπύλοις. P. iii. 161. viii. 56—67. xi. 19. N. iv. 31. x. 14. I. i. 24. 96. iv. 11. v. 39. viii. 43. Carm. in def. Solis v. 12.

Λ.

N.

Ξ.

O.

Π.

Υ.

Φ.

III.

INDEX SCRIPTORUM

IN

SCHOLIIS GRÆCIS

AD PINDARUM

CITATORUM.

B.

C.

H.

FINIS.

LONDINI, IMPRESSIT N. BLISS.